

Giới thiệu Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa (1-20), iris nguyên (tiếp theo-hết)

Trong trường anh là kẻ lạnh lùng, kiêu ngạo và phúc hắc nhất. Còn cô chỉ là nàng nữ sinh ngốc nghếch nhiệt tình sôi nổi.

Và cái sự ngốc nghếch ấy lại phải phải những lời nói cay độc từ anh...

Cố Tử Thần: "Có phải em là heo đúng không Tô Niên Niên!!!!"

Tô Niên Niên:... "Nói cho cẩn thận nhé, đừng có mang thân thể người khác ra làm trò cười? Cho dù tôi là heo thì cũng là chú heo độc nhất vô nhị!"

Khi cô bị thương muốn trốn chạy khỏi sự bá đạo của anh...

"Yêu mến động vật quý hiếm, đó là bổn phận anh cần phải hoàn thành." Một câu lạnh lùng, vác thẳng về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Số mệnh đã định trước sẽ gặp nhau (1)

Gió thổi hiu hiu, mây trắng lững lờ, ánh mắt trời rơi xuống lóa mắt, trời cuối hè âm ảm.

Tô Niên Niên đứng trong quán cà phê ven đường, hiếu kỳ đánh giá các thiết bị được lắp đặt trong quán.

Mặt tiền cửa hàng không lớn, nhưng lại được thu dọn sạch sẽ thanh nhã, trên bề cửa sổ đặt một loạt các chậu cây xanh, xanh mướt rất kích thích ánh nhìn của người khác.

Tô Niên Niên hít một hơi thật sâu, nhớ đến những lời nhắn gửi tha thiết của mẹ trước khi ra khỏi cửa...

"Niên Niên à, con cũng đã trưởng thành rồi, cũng là lúc tìm một người tốt để gả rồi, để trẻ hơn nữa là không thể gả đi được nữa đâu!" Sở Tố Tâm mẹ của Tô Niên Niên vô cùng đau lòng nhìn đứa con gái mình yêu thương.

Bị câu nói đó của mẹ đã kích đến mức muốn nôn ra máu, Tô Niên Niên lên tiếng đấu tranh: "Mẹ, con muốn được ở bên cạnh mẹ nhiều hơn, hơn nữa bây giờ phải lập gia đình... có phải là sớm quá rồi không?" không phải sợ Tô Niên Niên sợ kết hôn, mà năm nay cô chỉ mới 17 tuổi thôi mà! Minh thật sự là con ruột của mẹ sao?

Sở Tố Tâm cười ha hả, vỗ vỗ đôi vai mảnh khảnh của cô: "Ôi trời, tư tưởng của mẹ rất thoáng, nếu con thích cậu bé trai nào đều có thể đưa đến cho mẹ kiểm tra nha!"

Tô Niên Niên: "..."

Khi Tô Niên Niên còn nhỏ, ba vì tai nạn giao thông mà đã qua đời, để lại cho mẹ một khoản tài sản lớn. Tình cảm của Sở Tố Tâm và ba Tô vô cùng tốt, không thể chịu nổi được đã kích như thế đã lập tức ngã bệnh, phải nhập viện vài tháng. Nhưng khi bà xuất viện, lại đưa ra quyết tâm vì Tô Niên Niên mà kiên cường đối mặt với cuộc sống. Cho nên, mấy năm nay, bà đều dùng thái độ lạc quan vui vẻ như vậy để sống cùng với con gái.

Thấy Tô Niên Niên im lặng, Sở Tố Tâm càng vui vẻ hơn, gương mặt tràn ngập ý cười châm biếm: "Con trai của dì Trâu cũng không tệ, Niên Niên, cuối tuần này con đi gặp mặt cậu bé nhé?"

"Con không đi đâu!" Tô Niên Niên phát điên lên, Sở Tố Tâm trưng ra nét mặt đau thương: "Niên Niên, con không thương mẹ nữa rồi... mẹ chỉ muốn cho con được vui vẻ hạnh phúc thôi mà..."

Cảm nhận cộng với giả vờ đáng thương là là đòn sát thương của Sở Tố Tâm, Tô Niên Niên thật sự đã chịu thua rồi, gương mặt nhỏ cau lại: "Con đi... con đi có được chưa?"

"Vậy con nhớ phải thật hòa nhã với người ta nha, phải dịu dàng, phải biết quan tâm, phải cố gắng là tiểu thư khuê các nha..." những câu sau của Sở Tố Tâm, Tô Niên Niên cũng không thể nhớ nổi nữa, nhưng giờ phút này khi nhìn thấy cậu thanh niên kia trong quán cà phê, vậy mà lại có cảm giác kinh hãi.

Áo trắng ngắn tay đơn giản, mái tóc đen sạch sẽ thoải mái, ánh mắt hồ hững, ngũ quan khôi ngô giống như một bức tượng được dày công điêu khắc, toàn thân tỏa ra một hơi thở lạnh lạnh, lại toát lên một sự hấp dẫn chí mạng.

Đôi chân của anh thon dài, ngồi ở phía sau chiếc bàn nhìn hơi nhỏ hẹp, lúc này đang hồ hững lạt lạt quẩy tạp chí, mùi hương lượn lờ tỏa ra từ hai ly cà

phê trên bàn.

“Ừc ừc...” Tô Niên Niên nuốt một ngụm nước bọt, hoàn toàn bị gương mặt anh tuấn của người thiếu niên trước mặt làm cho khiếp sợ.

Nhưng rất nhanh Tô Niên Niên đã bình tĩnh trở lại, từ từ đi đến trước mặt người thiếu niên, dùng giọng điệu vô cùng bình tĩnh: “Ồ, hóa ra là cậu à?”

Thực ra, vốn dĩ cô cũng chưa từng gặp qua anh.

Cậu thiếu niên ngẩng đầu lên, bình tĩnh nhìn cô, ánh mắt sâu xa cuộn cuộn như bầu trời sao nhìn thẳng vào Tô Niên Niên, khiến cho cô không thể nào kiềm chế được mà lại nuốt một ngụm nước bọt.

“Nghe nói trước đây cậu rất mập đúng không, bây giờ đã gầy lắm rồi nhì, chẳng lẽ có bí quyết giảm cân thần kỳ gì sao?” Tô Niên Niên hoàn toàn thông suốt được lời nhún nhủ của Sở Tổ Tâm, trò chuyện với cậu thiếu niên trước mặt rất “hữu nghị”.

“...” im lặng một cách kì dị.

Phốt lò cô? Trên trán của Tô Niên Niên cũng đã chảy xuống vài vạch đen.

Cô bức bối bùng tách phê lên uống một hớp, ánh mắt của người thiếu niên đẹp trai ở phía trước mặt lập tức thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Số mệnh đã định trước sẽ gặp nhau (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Cố Tử Thần cảm thấy thái dương mình hơi đau nhức

Mình chỉ muốn tìm quán cà phê nghỉ ngơi một chút, không ngờ một nữ sinh tự dưng xông tới, còn ra vẻ rất quen thuộc trò chuyện đủ thứ với anh.

Anh không thể không thừa nhận, nữ sinh trước mắt này, làn da trắng nõn, ngũ quan tinh xảo, ánh mắt trong trẻo, chiếc váy trắng mặc trên người cô mang lại hương vị khác biệt. Cho dù ánh mắt anh rất kén chọn nhưng vẫn cảm thấy cô rất xinh đẹp.

Nhưng... Tại sao cô lại muốn uống cà phê cùng mình?!

“Này, không phải anh cũng bị mẹ bắt đi xem mắt chứ? Thật là một anh chàng đáng thương, lúc về anh nói với mẹ anh là không thích tôi là được, ừ... Liên nói tôi đáng đáp quá xấu xí, cứ chỉ thô lỗ, cũng không dịu dàng lại không sẵn sàng, càng không giống tiểu thư khuê các...” Tô Niên Niên tự bôi xấu mình, hi vọng đại soái ca đối diện nghe hiểu, như vậy sẽ tốt cho cả hai người

Cô không muốn lấy chồng sớm thế đâu.

Nhưng hiển nhiên đại soái ca trước mắt không nghe lọt tai, ánh mắt đen nhánh rơi vào chiếc cốc trên tay cô.

Tô Niên Niên ý thức được ánh mắt của anh ta, bưng tỉnh đại ngộ: “Anh thích cappuccino à? Nha... tôi đã hiểu, uống cà phê có thể giảm béo, hay là anh gọi thêm một cốc?”

Trước khi đi Sở Tổ Tâm đã thông báo với cô, con trai của dì Trâu, biệt danh là Tiểu Mập, từ nhỏ đáng vẻ đã mập mập cực kỳ khiến người ta thích.

Địa điểm gặp mặt là một quán cà phê ven đường, mà hai bên đều phải mặc quần áo màu trắng.

Tô Niên Niên lăm nhăm một tràng dài, thậm chí còn định đứng dậy gọi phục vụ bung cho anh một ly cà phê, thì bị một giọng nói lạnh lùng cắt ngang.

“Không cần.” Anh nhú mày, nhìn về mặt cô vẻ không vui.

Tô Niên Niên đang định nói gì, Cố Tử Thần đã đóng tap chỉ lại, chuẩn bị đứng dậy rồi đi.

Tiền thể phui bụi trên người, có vẻ rất chán ghét.

“Ồ này, anh cứ thế đi à?” Về mặt Tô Niên Niên không thể tin, bước chân của Cố Tử Thần không hề dừng lại, không định để ý đến cô.

Nhưng một giây sau, bước chân anh dừng lại, mà thái dương giãn giãn càng lúc càng mạnh.

“Ít nhất anh... cũng hãy trả tiền chứ...” Tô Niên Niên ngượng ngùng nói một câu, cô mặc váy không tiện lấy tiền, lúc ra khỏi nhà thì quên cầm túi xách, nên giờ rất bị động.

Được giọng nói trong veo của thiếu nữ này gọi, mặt Cố Tử Thần không đổi xoay người thanh toán.

Vừa quay đầu lại, Tô Niên Niên đã nở nụ cười vô cùng xán lạn với anh.

Vẫn không hề nói một lời, Cố Tử Thần bước nhanh ra khỏi quán cà phê, lông mày nhíu sâu hơn.

Thật là một cô gái kỳ quặc, đoạt cả phê của anh không nói, còn bắt anh tính tiền? Đúng là không thể nói lý.

Cố Tử Thần vừa đi, Tô Niên Niên thở phào một hơi, thật may, đối tượng hẹn hò không thích cô, nhưng vậy sẽ dễ ăn nói với mẹ.

Hai lòng uống nốt cốc cà phê, Tô Niên Niên cảm thấy tâm trạng thật tốt.

“Xin hỏi, là Tô Niên Niên sao?” Một giọng nói do dự vang lên, Tô Niên Niên nheo mắt, ngẩng mặt.

Xuất hiện trước mặt là một nam sinh nặng ít nhất 180 cân, mặc áo thun rộng thùng màu trắng, cái bụng phình ra, chỉ có ngũ quan có vẻ đoan chính.

Cậu ta nở nụ cười ngai ngùng với Tô Niên Niên, thịt trên mặt nhăn thành đống: “Xin chào xin chào, mình là Chúc Thành, là người đến gặp mặt cậu.” Trong quán cà phê chỉ còn một mình Tô Niên Niên, hơn nữa còn mặc váy trắng, điều này khiến Chúc Thành chắc chắn cô chính là người mình muốn tìm.

Đoàng -----

Cái cốc trong tay Tô Niên Niên đổ ra bàn, nhếch miệng nhỏ, biểu cảm trên mặt đầy kinh ngạc.

Ông trời ơi, cho nên đại soái ca ban nãy căn bản không phải đối tượng hẹn hò của cô, mà là tên mập mập múp múp này mới đúng à?!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Dọn nhà (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Trong đầu Tô Niên Niên âm âm tiếng sấm một hồi lâu, cô miễn cưỡng lấy lại tinh thần, mặt mày chào hỏi Chúc Thành: “Xin chào, mình là Tô Niên Niên.”

Chúc Thành rất vui vẻ tự giới thiệu, cậu ta lớn hơn Tô Niên Niên hai tuổi, nhưng lưu lại hai năm, bây giờ học lớp mười một giống Tô Niên Niên.

“Mình muốn một chiếc Black Forest, một chiếc Tiramisu, Niên Niên, cậu thích ăn gì?” Chúc Thành nhiệt tình hỏi Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên còn đang ở trong trạng thái mơ màng, thuận miệng đáp: “Giống như cậu.”

Chúc Thành lập tức hiểu ý, đi đến quầy bánh ngọt, một lát sau, phục vụ bưng bánh ngọt của hai người tới.

Nhìn trước mắt tràn đầy bánh ngọt, Tô Niên Niên đang trong mộng mới tỉnh, Chúc Thành hào sảng nói: “Niên Niên, ăn nhiều một chút! Không đủ thì gọi tiếp!”

Thật đúng là đại gia, Tô Niên Niên có cảm giác khóc không ra nước mắt, cảm ơn nhỏ cam chịu đắm vào bánh ngọt.

A a a, may mà không quen biết vị đại soái ca kia, bằng không sau này gặp anh ta sẽ xấu hổ chết mất!

Tạm biệt Chúc Thành, Tô Niên Niên cuối cùng cũng kết thúc lần hẹn hò đầu tiên, lê tấm thân mệt mỏi trở về nhà. Một nửa là mệt, một nửa là no.

Sở Tổ Tâm đầy mong đợi nhìn con gái bảo bối trở về, chạy tới hỏi: “Thế nào? Tiểu Thành có phải rất đáng yêu đúng không, các con có tâm sự về lý tưởng về nhân sinh hay không?”

Tô Niên Niên vuốt cái bụng tròn vo của mình, khóc không ra nước mắt: “Đáng yêu, thật sự rất đáng yêu.”

Không chỉ có thể yêu mà còn có thể ăn, giải quyết toàn bộ bánh ngọt mà cô chưa ăn xong.

Thật ra ở cùng với tên mập này cũng không tệ, ít nhất có thể chỉ cần yên tâm thoải mái làm sâu gạo.

Tô Niên Niên trở mình, rầu rĩ không vui nghĩ.

Đôi mắt hạnh xinh đẹp của Sở Tổ Tâm đảo một vòng, sau đó lấy dũng khí, chọc vào eo Tô Niên Niên.

“Niên Niên à, mẹ có chuyện muốn nói với con...” Bà nhỏ giọng gọi Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên bối vì ăn quá no bụng, phải tốn rất nhiều sức lực mới quay người được, tò mò nhìn Sở Tổ Tâm.

Sở Tổ Tâm tìm từ thích hợp, thận trọng nói: “Là như vậy...”

Giải thích khoảng mười phút, Tô Niên Niên cuối cùng cũng hiểu ý Sở Tổ Tâm.

Bà cùng một chú quen biết ba bốn năm, tình cảm không tệ, chú kua đã kết hôn một lần, bây giờ đang có một người con trai 18 tuổi. Nói tóm lại, ý của Sở Tổ Tâm là, bà muốn lập gia đình. Bây giờ muốn hỏi ý kiến của con gái một chút.

Tô Niên Niên trầm mặc, cười nói: “Mẹ, con ủng hộ mẹ.” Cô biết mẹ vì cô mà từ bỏ rất nhiều, những năm gần đây không biết có bao nhiêu người theo đuổi Sở Tổ Tâm, đều bị bà cự tuyệt, bây giờ cuối cùng cũng gặp được người thích hợp, Tô Niên Niên cũng thấy vui thay bà.

Sở Tổ Tâm vui đến phát khóc, ôm chặt Tô Niên Niên: “Niên Niên...”

Bất đắc dĩ an ủi mẹ, Tô Niên Niên trở về giường của mình, nhìn chiếc bụng nhỏ của mình hơi ưu thương.

Mẹ lấy chồng là chuyện tốt, nhưng cô tuyệt đối không muốn gả đi, nghĩ đến chuyện gả cho Chúc Thành, về sau bụng của mình sẽ giống như hấn, cô liền cảm giác được một trận gió lạnh.

Ngày nọ, Tô Niên Niên nằm ý như thường ngày, Sở Tổ Tâm bảo cô dậy, mỉm cười nói: “Niên Niên, chúng ta dọn nhà đi!”

Tô Niên Niên chỉ sững sờ trong chốc lát, một lát sau mới hiểu được Sở Tổ Tâm có ý gì.

Nơi hiện tại cô đang ở là nhà trọ của cha Tô, rỗng rã suốt mười bảy năm, bây giờ đột nhiên muốn dọn đi, trong lòng vẫn có chút thất vọng và mất mát.

Thế nhưng khi nhìn thấy nụ cười trên mặt mẹ, Tô Niên Niên lại không muốn làm mẹ thất vọng, đứng lên dọn dẹp hành lý của mình.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Dọn nhà (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Quần áo, giày, bé heo tiết kiệm, cây xương rồng cảnh,... Cô phân loại tốt những đồ vật này, để cho công ty dọn nhà đem đồ trong nhà lên xe.

Tô Niên Niên ngồi trên xe, ngồi ở vị trí lái là một người đàn ông trung niên, ngũ quan cứng rắn, bên trong ánh mắt thỉnh thoảng hiện lên tia sắc bén, nhìn thấy Sở Tổ Tâm sắc mặt hơi dịu lại, còn cười chào hỏi Tô Niên Niên: “Chào cháu, chú là Trần Doãn Hoa, cháu cứ gọi chú Trần là được.”

“Chào chú.” Tô Niên Niên gật gù đầu, trong lòng có hảo cảm hơn với Trần Doãn Hoa.

Trước đó cũng gặp chú ấy vài lần, chẳng qua khi đó chú ấy và Sở Tổ Tâm chưa xác định quan hệ, biểu hiện đúng mực, chưa từng vượt qua khuôn phép. Mà hiện tại cũng không miễn cưỡng Tô Niên Niên gọi chú ấy là cha, điều này khiến Tô Niên Niên âm thầm thở phào một hơi.

Audi màu đen khởi động, cuối cùng dừng bên trong khu biệt thự của Dụ Thành.

Đây là khu biệt thự xa hoa nhất Dụ Thành, dựa vào núi, bên cạnh là sông, tắc đất tắc vàng, khung cảnh vô cùng hoàn mỹ.

Trần Doãn Hoa ngừng xe, mở cửa xe, Tô Niên Niên liền đi xuống.

Biệt thự Trần gia diện tích rất lớn, trong viện trồng không ít hoa cỏ quý hiếm, vây quanh là một hàng rào màu trắng. Biền thự thì mang đậm phong cách

châu Âu, lộ ra vẻ lẳng mạn trang nhã.

Tô Niên Niên theo bản năng hơi căng thẳng.

“Đi thôi, Niên Niên.” Trần Doãn Hoa mỉm cười với Tô Niên Niên, xua đi sự bất an của cô.

Sở Tổ Tâm kéo cánh tay Trần Doãn Hoa đi về phía trước, Tô Niên Niên đeo cặp sách đi ở phía sau.

Tiếng quyền kích kích liệt vang lên, dọa Tô Niên Niên nhảy lên một cái. Cô ngẩng đầu, trên sàn nhà phòng khách có hai nam sinh đang ngồi, lúc này đang chơi game đánh nhau rất hăng say.

“Tứ Thần cũng ở đây sao, Trần Nguyên, Tứ Thần, hai đứa dừng lại đã, để cha giới thiệu cho hai đứa một chút.” Trần Doãn Hoa cười cười, hình như rất thích người được gọi là “Tứ Thần” kia.

Cái tên Trần Nguyên này Tô Niên Niên đã nghe nói qua, là đứa con trai độc nhất của Trần Doãn Hoa và vợ trước, lớn hơn cô một tuổi. Còn người tên Tứ Thần này, cô hiểu kì nhìn sang.

Hai nam sinh thả máy chơi game trong tay ra, đứng lên. Một người nam sinh mặc áo sơ mi trắng mở miệng trước: “Xin chào, cháu là Trần Nguyên.” Trần Nguyên rất lễ phép chào Sở Tổ Tâm, sau đó lộ ra nụ cười ôn hòa với Tô Niên Niên, lông mi rất dài rủ xuống, dịu dàng giống như thiên sứ.

Tô Niên Niên vội vàng đáp lại: “Tô Niên Niên, niên trong niên nguyệt niên kì.”

Trước kia Sở Tổ Tâm đã từng gặp qua Trần Nguyên, đoan trang cười.

Mà nam sinh bên cạnh Trần Nguyên một mực không nói gì, mãi cho đến khi Trần Nguyên huych cậu ta một cái, cậu ta mới chậm rãi nói ra mấy chữ: “Cháu là Cố Tứ Thần.” Giọng nói giống như là nghiền răng nghiền lợi nói ra.

Nghe được giọng nói trầm thấp êm tai này, sắc mặt Tô Niên Niên cứng đờ, sau khi nhìn thấy rõ khuôn mặt tuấn tú của Cố Tứ Thần, mới không kiềm chế được hét lên một tiếng.

Sao lại là đại soái ca hôm đi hẹn hò? Tại sao anh ta lại xuất hiện ở đây!

“Sao thế?” Sắc mặt Trần Doãn Hoa và Sở Tổ Tâm lo lắng.

Cố Tứ Thần bất giác nhú mày, là cô ấy?

Tô Niên Niên vội vã lắc đầu: “Không có gì... Vừa rồi cháu bị hoa mắt.”

Thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô trở nên trắng bệch, Trần Doãn Hoa nhú mày, sau khi Tô Niên Niên liên tục xác nhận mình không sao mới cùng Sở Tổ Tâm lên lầu thu dọn đồ đạc.

Tô Niên Niên lúc đầu cũng dự định đi lên, lại bị Sở Tổ Tâm ngăn lại, nhỏ giọng bảo: “Niên Niên à, Trần Nguyên sau này sẽ là anh trai con, đương nhiên phải ở chung hòa thuận với anh trai, con xuống dưới tâm sự với anh trai con đi.”

“...” Khóe miệng Tô Niên Niên cứng đờ, đành phải lúng túng đi đến chỗ hai người Trần Nguyên.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Chặn tường?

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa

Cố Tứ Thần mặt lạnh không nói chuyện, đôi mày đen nhánh nhíu lại, cả người tỏa ra hơi thở khó gần, khiến người khác như muốn đóng băng.

Tô Niên Niên căng thẳng nhìn hai người, mắt to đan bóng lấp lóe, dường như không ngờ, lại gặp Cố Tứ Thần ở đây.

Bầu không khí phòng khách trở nên hơi xấu hổ.

Trần Nguyên nhú mày, hăng hái nhìn hai người giằng co, khóe miệng có nét cười, dịu dàng với với Tô Niên Niên: “Đây là Cố Tứ Thần, ở sát nhà chúng ta, đừng nhìn cậu ấy lạnh như băng, thật ra cậu ấy học rất giỏi, rất được nhiều cô gái ở trường chúng ta thích.”

Tô Niên Niên cười xấu hổ, ném cho Trần Nguyên một ánh mắt cảm kích.

“Ngồi đi, hai chúng ta còn chưa đánh xong ải này, này, sao không nói chuyện?” Trần Nguyên cười nhìn Cố Tử Thần, anh hừ lạnh một tiếng, không nói gì, ngồi xếp bằng dưới đất, tiếp tục chơi game với Trần Nguyên.

Người anh trai này của mình có vẻ rất dễ thân cận... Tô Niên Niên lén liếc nhìn Trần Nguyên, ánh mắt theo bàn năng vẫn rơi vào người Cố Tử Thần.

Dáng vẻ anh chơi game rất tập trung, mắt nhìn chăm chăm màn hình, ngón tay nhanh chóng múa trên tay cầm chơi game, thần thái tự nhiên, như thể đã tính trước được.

Ngoại hình thật dễ nhìn a... hình như lông mi còn dài hơn cô...

Tô Niên Niên ngấm nghĩa một lúc, liền ý thức được một ánh mắt lạnh như băng, chẳng biết từ khi nào, đôi mắt màu đen của Cố Tử Thần đã rơi trên người cô.

Bị con người tinh mịch thâm thúy kia nhìn chăm chăm, cơ thể Tô Niên Niên lập tức cứng đờ, hoàn toàn không biết nên phản ứng ra sao.

“Niên Niên, giúp anh cầm dưa hấu ra đây.” Trần Nguyên như lơ đãng nói một câu, Tô Niên Niên lập tức đứng dậy: “Được.”

Cô cuống quýt chạy về phía phòng bếp, Trần Nguyên cười khê, nhìn Cố Tử Thần: “Sao vậy? Thích em gái mình?”

“Thật không nhìn ra lòng dạ cậu lại thoáng như thế, mẹ kế mang con gái tới đã coi là em gái nhanh như vậy rồi? Chú Trần thật biết dạy con.” Cố Tử Thần khê xì một tiếng, biểu cảm rất khinh thường.

Trần Nguyên sờ mũi, sao anh cảm thấy, Cố Tử Thần giống con trai Trần Doãn Hoa hơn cả anh vậy?

Đang ngây người, Cố Tử Thần đã đứng dậy, phui sạch quần áo trên người, đi về phía phòng bếp.

Trần Nguyên cười khỏ, bệnh sạch sẽ của tên nhóc này vẫn nghiêm trọng như vậy a, rõ ràng người làm thêm giờ đã cẩn thận quét dọn ba lần.

Phòng bếp, Tô Niên Niên mở tủ lạnh to lớn xa hoa của Trần gia ra, cố với lấy nửa quả dưa hấu trên ngăn giữ tươi.

Nhón chân hồi lâu, ngón tay bị lạnh đến đau nhức.

Tô Niên Niên hà hơi vào ngón tay, đau khổ nhìn dưa hấu tí trên cao.

Có tiếng bước chân rất nhỏ truyền đến, cô quay đầu lại, là Cố Tử Thần đang đi về phía cô.

Sắc mặt Tô Niên Niên vui mừng: “Anh có thể lấy dưa hấu xuống giúp em được không?”

Loạt xoạt, tiếng bước chân vẫn tiếp tục, mặt Cố Tử Thần không biểu cảm, tiếp tục đi về phía trước.

Không nhìn thấy cô sao?! Nội tâm Tô Niên Niên suy sụp: “Này, em đang nói chuyện với anh đấy!”

Ánh mắt Cố Tử Thần nhìn sang, nhận nhậ ‘A’ một tiếng, vượt qua Tô niên Niên, đặt tay lên tủ lạnh.

Mặt Tô Niên Niên hơi đỏ lên, lúc này cô đang dựa vào tủ lạnh, động tác này của Cố Tử Thần như đang nhốt cô trong lồng ngực.

Nghĩ đến cảnh chặn tường khiến người ta mặt đỏ tim đập trên tivi, lại phối hợp với khuôn mặt tuấn tú 360 độ không góc chết của Cố Tử Thần, Tô Niên Niên cảm giác tim mình lập tức đập nhanh.

“Cô cho rằng, tôi sẽ làm gì với cô?” Giọng nói lạnh lùng vang lên bên tai, trong nháy mắt phá vỡ tất cả ảo tưởng của Tô Niên Niên.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Sao mình lại bắt nạt một con heo?

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Bốn mắt nhìn nhau, gần trong gang tấc, Tô Niên Niên có thể cảm giác được hơi thở của anh phả lên mặt mình.

Ừng ực --- si mê nuốt nước bọt, Tô Niên Niên ngẩng mặt nhỏ lên, lặp lại “Dưa hấu...”

Cô nghĩ dù Cố Từ Thần có tệt thế nào đi nữa cũng sẽ giúp cô một tay, không ngờ tên này lại xấu xa tới cực điểm!

Cố Từ Thần liếc nhìn dưa hấu, rồi nhìn xuống Tô Niên Niên thấp hơn mình ít nhất một cái đầu, nở nụ cười, Tô Niên Niên nhìn mà tim đập thình thịch.

“Tô Niên Niên đứng không? Cô biết không, lúc heo không được ăn, sẽ như thế này.” Nói rồi Cố Từ Thần hỏi: “Hiểu chưa?”

Tô Niên Niên đứng yên tại chỗ, ngơ ngác.

Giây này? Vì cô với con heo?! Tô Niên Niên không phục muốn giải thích với anh vào câu, Cố Từ Thần đã cầm chai nước lạnh đi ra ngoài.

Dù không quay đầu, Cố Từ Thần cũng có thể cảm nhận được vẻ mặt sắp phun máu của thiếu nữ sau lưng, khóe môi khẽ hừ một tiếng, hài lòng rồi đi.

Qua một lúc, Tô Niên Niên mới bụng đĩa dưa hấu ra, đặt trên bàn.

“Vậy em đi lên trước.” Cô nói với Trần Nguyên, hung hăng trừng Cố Từ Thần một cái.

“Em ấy sao vậy nhỉ? Không phải là cậu bắt nạt Niên Niên chứ?” Trần Nguyên nhíu mày, Cố Từ Thần cầm miếng dưa hấu gặm hai miếng, thẳng thắn nói: “Ai biết được, sao mình có thể bắt nạt một con heo béo núc béo ních chân lại ngắn chứ?” Anh nhìn thoáng qua phòng bếp, hẳn là nha đầu kia giẫm lên ghế mới lấy được dưa hấu.

Về mặt Trần Nguyên như gặp phải quỷ: “Cậu ghét em gái mình như thế, mà còn ăn dưa hấu của em ấy?”

Cố Từ Thần: “...”

Đẩy cửa phòng ra, đập mào mắt là căn phòng tràn ngập hơi thở thiếu nữ, rèm cửa in hoa li ti, sàn nhà bằng gỗ, vách tường màu xanh nhạt thanh nhã.

Tô Niên Niên cảm thấy cả thể xác lẫn tinh thần đều mệt mỏi, nằm xuống giường công chúa.

Tên Cố Từ Thần kia thật quá đáng ghét!

Sở Tổ Tâm đi đến nói chuyện phiếm với con gái vài câu, thấy cô không hăng hái lắm mới hậm hực bỏ qua, trước khi đi dặn dò: “Ngày mai là ngày tựu trường, nhớ dậy sớm chút nha...”

Tô Niên Niên mệt mỏi lên tiếng, sau khi rửa mặt xong, nằm xuống giường mơ màng ngủ thiếp đi.

Buổi sáng sớm, ánh nắng rạng rỡ, xuyên qua rèm cửa sổ chiếu vào phòng. Ngoài cửa sổ truyền đến tiếng chim hót líu ríu.

Đồng hồ báo thức mèo cầu tài vang lên, một bàn tay mảnh khảnh trắng nõn duỗi ra khỏi chăn, ấn dừng chuông.

Tô Niên Niên buồn ngủ dậy khỏi giường, mặc chiếc áo màu đen ngắn tay và quần jean đi xuống dưới.

Trong phòng khách không có một ai, cô như một du hồn bay đến trước bàn ăn bắt đầu uống sữa. Chẳng bao lâu sau, trên bậc thang truyền đến tiếng bước chân, ngay sau đó, tiếng hét của Sở Tổ Tâm vang lên: “Niên Niên! Con không ngồi xe chú Trần đi học à!”

“Giờ cơ?” Tô Niên Niên ngáp một cái, Sở Tổ Tâm khoả tay múa chân: “Chẳng phải mẹ bảo con dậy sớm đi học với anh trai con sao! Giờ mấy giờ rồi mà con mới dậy.”

“Chẳng phải mẹ cũng vừa mới dậy...”

Hai mẹ con trừng mắt nhìn nhau một hồi, Sở Tổ Tâm mới sờ mũi: “Vậy mẹ lái xe đưa con đi.”

Oh no! Kỹ thuật lái xe của Sở Tổ Tâm nát có tiếng, thấy nguy hiểm không phanh mà che hai mắt lại, Tô Niên Niên nhảy dựng lên từ trên ghế: “Con tự đi!”

Đánh chết cô cũng không muốn ngồi vào xe mẹ!

Mất nhìn thời gian, tám giờ mười lăm, cách thời gian lên lớp chưa đến 15 phút, làm sao bây giờ?!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Người ta cuối cùng cũng chờ được anh!

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Tô Niên Niên vội vàng lau miệng, cầm cặp sách xông ra ngoài, lo lắng đánh giá xung quanh, nghĩ không biết có xe đến trường học không.

Đáp lại cô chỉ có thừa thốt vài tiếng chim hót.

Mặt mũi Tô Niên Niên tràn đầy tuyệt vọng, tay vịn trán, hôm qua Trần Doãn Hoa lái xe tới, cô nhớ khu biệt thự này có một trạm xe buýt. Dù sao bây giờ đã trễ, ngồi xe buýt vẫn tốt hơn ngồi xe mẹ.

Hạ quyết tâm, Tô Niên Niên đeo cặp xách đi ra ngoài. Một con chim nhỏ đậu bên trên chạc cây bỗng nhiên vỗ cánh bay đi, một chiếc xe Porsche màu đen từ nhà để xe sát vách chạy ra, Tô Niên Niên giống như nhìn thấy vị cứu tinh, chạy tới.

“Cộc cộc” Tô Niên Niên gõ cửa xe, qua một hồi lâu, cửa sổ xe chậm rãi hạ xuống, lộ ra một bên mặt lạnh lùng của thiếu niên tuấn lãng như pho tượng ngồi bên trong.

A... Là đại soái ca hàng xóm, Cố Từ Thần.

Tô Niên Niên cười ha ha với anh ta: “Anh cũng đi học à? Cho tôi đi nhờ với, Cố...À, bạn học Cố.” Trí nhớ cô không tốt lắm, trong lúc nhất thời thật sự không nhớ nổi tên anh ta.

Cố Từ Thần lạnh lùng nhìn chằm chằm cô hai giây, ý đồ muốn tìm thứ gì đó bên trong nụ cười kia, nhưng đôi mắt lại bị nụ cười ngọt ngào của Tô Niên Niên làm cho đau nhức, cặp mắt của cô ấy quá mức sạch sẽ trong suốt, Cố Từ Thần khẽ hừ một tiếng, không nói lời nào nhìn thẳng về phía trước.

Anh ta không hề nói gì, nhưng Tô Niên Niên biết anh ta đã đồng ý. Cô lập tức mở cửa xe, ngồi lên.

Cố Từ Thần khởi động xe, lấy tốc độ nhanh nhất chạy ra ngoài.

Tô Niên Niên vỗ ngực, xem tình hình thì có thể kịp giờ, vui vẻ ngâm nga hát.

Chỉ riêng hát chưa đủ, cô thuận tay bật nhạc trên xe, lập tức trên xe vang lên tiếng hòa âm trộn lẫn vào nhau vô cùng náo nhiệt.

Đầu Cố Từ Thần đầy vạch đen, anh biết là không nên để nha đầu này lên xe mà! Từ trước đến nay anh luôn thích yên tĩnh, Tô Niên Niên này làm cho anh cảm thấy vô cùng đau đầu.

“Đóng lại!” Cố Từ Thần nghiêng răng nghiêng lợi phun ra mấy chữ, Tô Niên Niên bĩu môi, thấy bộ dáng anh ta giống như nếu cô không đóng lại sẽ ném cô xuống xe, không cam tâm tình nguyện tắt nhạc đi.

Đúng là không tốt đẹp gì, giống như ông cụ non, đây là đánh giá trong lòng Tô Niên Niên về Cố Từ Thần.

Nhưng mà cô thần kinh thô đã quen, hạ cửa kính xe xuống buồn chán thưởng thức phong cảnh.

“Đóng lại!” Cố Từ Thần cau mày, Tô Niên Niên nguyền anh ta một cái: “Tôi hóng gió thì sao! Cái anh này...Ai ui...”

Còn chưa dứt lời, Cố Từ Thần đã đè cái nút xuống, trực tiếp đóng cửa sổ lại.

Tô Niên Niên trừng mắt một cái, được rồi, cô vẫn nên yên ổn ngồi thôi!

Mà sự chán ghét của Cố Từ Thần với Tô Niên Niên lại nhiều thêm một phần, vừa rồi trên con đường bên ngoài kia toàn là hoa, mà anh lại dị ứng với phấn hoa, ngửi thấy hương hoa như có như không khiến cả người đều khó chịu!

Anh và Tô Niên Niên khẳng định là bất tự không hợp!

Kỹ thuật lái xe của Cố Từ Thần rất tốt, chỉ còn cách cao trung Thánh Âm không xa, chưa đến mười phút, anh ta liền dừng xe, Tô Niên Niên đi xuống xe, đánh giá trường học mới này.

Cao trung Thánh Âm là cao trung tư nhân tốt nhất Dự Thành, khung cảnh hoàn mỹ, ti lệ lên lớp cao, tương ứng với học phí cao. Có thể đến học tại trường này không phải thì quý, hoặc chính là có thành tích học tập đặc biệt tốt từ sơ trung.

Tô Niên Niên dọn nhà, cách cao trung lúc đầu quá xa, mà Trần Nguyên cũng học tại trường này, đương nhiên Sở Tố Tâm liền chuyển trường cho cô.

Đối với trường học mới này Tô Niên Niên rất hài lòng, đang chuẩn bị lên tiếng gọi Cố Từ Thần, liền nghe thấy một giọng nữ điệu đà truyền đến: “Anh Từ Thần, người ta cuối cùng cũng chờ được anh!”

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 8: Lễ khai giảng (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Anh Từ Thần? Đây là cái quỷ gì vậy?

Tô Niên Niên mở to hai mắt nhìn, liền thấy ba nữ sinh đi về phía cô. Người cầm đầu mặc một bộ váy thực nữ màu hồng, tóc tỉ mỉ chải kỹ, mặt nhọn hình trái xoan, nhìn qua đã thấy thanh tú xinh đẹp.

Cố Từ Thần mặt không biểu cảm, nữ sinh kia ngọt ngào kêu một tiếng: “Anh Từ Thần, chúng ta đã hai tháng không gặp, anh cũng tham gia lễ khai giảng sao?”

Ờ---

Tô Niên Niên nhất thời không nhận được, nôn khan một tiếng, kém chút nữa phun ra bữa sáng với sữa bò.

Nữ sinh kia hung hăng liếc nhìn Tô Niên Niên, lại nhìn thấy Tô Niên Niên đứng bên cạnh xe Cố Từ Thần, nhíu mày nói: “Cậu có ý gì? Còn nữa, tại sao cậu lại ở cùng anh Từ Thần?”

Khẩu khí mãnh liệt chất vấn giống như cô đoạt bạn trai cô ấy vậy, Tô Niên Niên vô tội nháy mắt: “Chúng tôi đi học cùng nhau.”

Nghe lời nói ấy, ba nữ sinh cùng nhau hít một ngụm khí lạnh, một nữ sinh tóc ngắn ăn mặc trung tính ở đằng sau kéo quần áo nữ sinh đằng trước: “Sơ Hạ, chẳng lẽ cô ta ngồi cùng xe Cố nam thần đến sao...”

Doãn Sơ Hạ cắn răng, giậm chân, ủy khuất nhìn về phía Cố Từ Thần: “Anh Từ Thần, tại sao anh lại ở cùng cô gái khác?” Giọng nói nũng nịu giống như tình nhân.

Tô Niên Niên lại nôn khan một tiếng, sau khi ý thức được ánh mắt khác thường xung quanh, cô gờ hai tay lên: “À... Tôi bị khó chịu trong bụng ọe...Không cần để ý đến tôi, để tôi đến nơi hẻo lánh yên tĩnh một lúc...”

Cô cầm lấy cặp sách chạy như bay, Cố Từ Thần sau lưng theo bản năng nhíu mày, còn khóe miệng Tô Niên Niên cong lên một nụ cười giảo hoạt.

Xem ra hôm qua Trần Nguyên nói không sai, Cố Từ Thần hình như rất được hoan nghênh.

“Anh Từ Thần, chúng ta cùng đi nha...” Doãn Sơ Hạ dây dưa không dứt nhìn Cố Từ Thần, Cố Từ Thần ngoảnh mặt làm ngơ, một tay dứt túi đi đến lễ đường.

Mãi cho đến khi Doãn Sơ Hạ nhích lại gần anh, anh mới rù mi xuống ngắm cô ta một chút, nhíu mày: “Cô là ai?”

Nụ cười gượng gạo của Doãn Sơ Hạ trong nháy mắt sụp xuống, hai người tùy tùng sau lưng cũng giật nảy mình, không nói lên lời.

“Chỉ Sơ Hạ, Cố nam thần có bạn gái rồi sao?” Trương Hiểu Tiệp tóc ngắn cẩn thận từng li từng tí hỏi một câu, khuôn mặt xinh đẹp của Doãn Sơ Hạ hiện lên vẻ sắc bén: “Làm sao có thể, anh Từ Thần không thể ở cùng một chỗ với loại con gái kia!”

Thấy cô ta tức giận, Trương Hiểu Tiệp và Lưu Duẫn Nhi liếc nhau, vội vàng đi phía sau cô ta.

Đi một vòng quanh trường học, Tô Niên Niên mới phát hiện lo lắng của mình là hoàn toàn dư thừa, hôm nay là ngày khai giảng đầu tiên, chín giờ bắt đầu lễ khai giảng, căn bản không cần lo lắng đến muộn.

Lượn quanh một vòng, khi Tô Niên Niên đến chỗ ngoặt, lại không cẩn thận đụng vào một người.

“Cậu không sao chứ?” Cô đỡ lấy nữ sinh yếu đuối kia.

“A, không sao.” Nữ sinh cười dịu dàng với cô, cô ấy tóc ngắn ngang vai.

Thấy Tô Niên Niên buồn chán nhìn đông nhìn tây, cô ấy tốt bụng hỏi: “Cậu là học sinh lớp nào, không đi tham gia lễ khai giảng sao?”

Tô Niên Niên lúng túng sờ lên đầu: “Mình vừa chuyển trường tới, không biết nên đi đâu.”

“Thì ra là thế, vậy mình dẫn cậu đi, mình tên là Tống Dư Hi, chào cậu.” Tống Dư Hi cười xán lạn, đưa tay ra với Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên nắm tay cô ấy, đi theo Tống Dư Hi đến lễ đường.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Lễ khai giảng (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Sở Tổ Tâm đã thông báo cho cô, lớp cô học là lớp 11F, cùng Tống Dư Hi nói chuyện phiếm vài câu mới phát hiện cô ấy cũng học lớp F, hai người thuận lợi ngồi xuống vị trí của mình trong lớp.

Lễ khai giảng đơn giản là lãnh đạo đọc diễn văn, chủ nhiệm lớp đọc diễn văn, học sinh ưu tú đọc diễn văn, Tô Niên Niên nghe vô cùng buồn ngủ, ngáp mấy cái.

Vị trí lớp F ở gần cuối cùng, nhưng có thể nhìn thấy toàn bộ tình hình ngoài lớp, một thân hình cao lớn đi dọc hành lang đến vị trí lớp A, đám người bên trong bắt đầu trở nên nhốn nháo.

“Wow, Cổ nam thần đi dự ư, thật hạnh phúc! Cậu đánh mình một cái đi!”

“Trời ạ, mình không xuất hiện ảo giác đấy chứ?”

“Cổ Từ Thần, em yêu anh!”

“...”

Nữ sinh ríu rít bàn luận và liên tục hét chói tai, phần lớn nam sinh đều bĩu môi khinh thường, khiến cho thầy chủ nhiệm trên đài hô vào microphone mấy câu “Yên tĩnh! Yên tĩnh!”

Tô Niên Niên hiếu kì hỏi: “Các cô ấy bị sao thế?”

Tống Dư Hi nhìn về phía trước một cái, sau khi toại nguyện nhìn bóng lưng của Cổ Từ Thần, hài lòng cảm thán: “Bởi vì Cổ nam thần đến dự, đơn giản là ngàn năm khó gặp!”

“Cổ nam thần? Là hot boy của trường học chúng ta sao?”

Nghĩ là Tô Niên Niên mới chuyển trường không tìm hiểu tình hình, Tống Dư Hi rút cuộc vẫn là một cô nữ sinh, tương đối thích bát quái, giải thích cặn kẽ: “Đúng vậy, cao trung Thánh Âm có tam đại hot boy, Dạ Tinh Vũ gốc nghèo đáng yêu, lớp 11A, Trần Nguyên dụ dăng quan tâm, lớp 12A, còn có hot boy cao ngạo lạnh lùng nhất, Cổ Từ Thần. Anh ta chưa từng cười với ai bao giờ, nhưng thân hình ba trăm sáu mươi độ không góc chết, mà thành tích học tập lại cực tốt, đơn giản chính là nam thần hoàn mỹ!”

Tô Niên Niên nhếch miệng, thấy Tống Dư Hi hưng phấn kích động đến nổi mặt mũi đỏ bừng, thật sự không nghĩ ra tại sao tên lãnh đạm này lại được hoan nghênh như thế.

“Thì ra là thế, rất đẹp trai rất đẹp trai...” Tô Niên Niên qua loa nói hai câu, dựa vào ghế nhắm mắt lại: “Mình buồn ngủ quá nên ngủ trước một lúc, khi nào xong phiên cậu gọi mình dậy.”

Tống Dư Hi ngoan ngoãn gật nhẹ đầu, ánh mắt lại không khống chế được nhìn về phía Cổ Từ Thần.

Vừa nghĩ đến khuôn mặt tuấn lãng thanh nhã kia, Tống Dư Hi cảm thấy trong lòng ấm áp, hiện ra bộ mặt thiếu nữ thâm mến người trong mộng.

Cổ Từ Thần không biết hôm nay mình bị làm sao vậy, thế mà anh lại lo lắng cho Tô Niên Niên, chẳng qua rất nhanh anh liền tự an ủi mình, anh đang lo lắng thay Trần Nguyên.

Anh sẽ không lo lắng cho một con heo đâu.

Trần Nguyên cảm quyền sách trong tay đi qua, thấy bộ dạng nôn nóng của Cổ Từ Thần, khoe miệng hiện lên ý cười: “Nghe nói cậu đưa em gái mình tới, cảm ơn.”

Cổ Từ Thần quay đầu qua chỗ khác: “Cậu đương nhiên phải cảm ơn mình, cô ấy mập như vậy tốn rất nhiều dầu đấy!”

Trần Nguyên “A” một tiếng thật dài, Cổ Tử Thần từ trước đến nay tinh táo tự kiềm chế không nhiễm khói lửa nhân gian, thế mà bây giờ lại hành động như thế, ngay cả lượng dầu hao tổn cũng so đo rõ ràng như vậy.

Nét cười trên khóe miệng của anh ta càng sâu, cặp mắt đào hoa trên choker nữ sinh bên cạnh.

Lễ khai giảng nhằm chán kết thúc, Tô Niên Niên uể oải đi theo Tống Dư Hi trở về phòng học.

Các cô trở về muộn, trong phòng học đã ngồi đầy người, đối với Tô Niên Niên mà nói, đều là khuôn mặt xa lạ.

Trong phòng học mười mấy nữ sinh tập hợp lại một chỗ, đang háng say thảo luận gì đó, nhìn thấy Tô Niên Niên tiến đến, một người nữ sinh tóc ngắn chỉ vào Tô Niên Niên, kinh ngạc vô cùng: “Chính là cậu ta! Người ngồi xe Cổ nam thần đến trường!”

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Bức ép (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

“Tống Dư Hi, quan hệ giữa cậu và cô ấy là thế nào?” “Này, cô ấy cũng là bạn F sao?”

“Thôi đi, thông đồng với Cổ nam thần nhà chúng ta, thật buồn nôn!”

“Tống Dư Hi, quan hệ giữa cậu và cô ấy là thế nào a?”

Tiếng bàn tán mồm năm miệng mười vang lên, Tống Dư Hi đối mặt với những câu hỏi dồn dập kia, bị dọa không dám nói gì, biểu cảm của Tô Niên Niên bên cạnh rất bình tĩnh, nhìn Doãn Sơ Hạ cầm đầu hỏi: “Vậy cậu cảm thấy, quan hệ giữa bọn tôi là thế nào?”

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp của Doãn Sơ Hạ hiện lên tia độc ác, hung hăng nắm chặt bàn tay trắng như phấn.

“Hừ, giờ ngay cả học sinh mới cũng phách lối như vậy rồi sao?”

“Tống Dư Hi, thức thời thì đừng làm bạn với loại người này!”

Mấy học sinh nữ nhao nhao nói, trong lòng Tô Niên Niên hiểu rõ, đây là đang ghen tị mà thôi.

Thật đúng là bức bối, biết thế không ngồi xe tên kia.

Trong lòng mắng mỏ Cổ Tử Thần vài câu, Tô Niên Niên đối mặt với mấy cô gái đang giương nanh múa vuốt, tuyệt không sợ hãi.

Nói đùa, khi cô còn học ở trường cao trung cũ chính là hỗn thế tiểu ma vương, sao lại sợ một đám nữ sinh ngực to đầu nhỏ này được? À không, còn có mấy người ngực phẳng, xem ra đầu óc cũng không tốt lắm.

“Nhất định là cậu quyến rũ Cổ nam thần, nếu không sao anh ấy có thể cho cậu lên xe được!” Trương Hiểu Tiệp hung hăng mắng, lập tức đạt được sự hưởng ứng của nữ sinh xung quanh.

“Đúng vậy...”

“Hừ, nhất định là như thế.”

Tô Niên Niên cau mày, nhìn sang Trương Hiểu Tiệp, hỏi vặn lại: “Cậu có chứng cứ gì? Bạn học, ngậm máu phun người cũng phải có chút hàm lượng kỹ thuật chứ, dù tôi thật sự...thật sự ở bên Cổ Tử Thần, thì liên quan gì đến cậu?”

Trương Hiểu Tiệp đang định nói, chạm phải ánh mắt lạnh băng của Tô Niên Niên, theo bản năng lui về sau một bước.

Trong lòng Doãn Sơ Hạ thầm mắng một tiếng, thật đúng là không có tiền đồ.

“Cổ nam thần là của tất cả bọn tôi, cậu có tư cách gì mà ngấp nghé!” Doãn Sơ Hạ nói một câu, khiến cảm xúc của đám người tăng cao.

Em gái này nhất định bệnh không nhẹ... luôn mồm treo chữ Cổ nam thần bên miệng, thật sự biến mình thành fan cuồng rồi? Tô Niên Niên lắc đầu: “Tôi

có nói gì đâu, mà phải nói lại, a, chẳng lẽ cậu dám nói cậu không có chút huyền tướng nào với Cổ nam thần không? Chưa biết gì đã kêu gào ầm ĩ ở đây, không phải cậu chột dạ chứ? Còn nữa, cậu nói tôi ngáp nghé? Sao tôi lại cảm thấy ngược lại người có ý đồ với Cổ nam thần chính là cậu đấy.”

Bình thường Tô Niên Niên hơi thô lỗ, nhưng bàn về việc cãi nhau bức ép, tuyệt đối được tính là nhanh mồm nhanh miệng. Chỉ đám ba câu đã khiến Doãn Sơ Hạ không nói lại được, hơn nữa còn thành công di chuyển tiêu điểm của mọi người.

Mấy nữ sinh liếc nhìn Doãn Sơ Hạ, bọn họ là bạn học học chung hai năm, ai cũng biết Doãn Sơ Hạ là người thích Cổ Tử Thần nhất.

Ánh mắt mọi người nhìn Doãn Sơ Hạ trở nên vi diệu.

Các cô thích Cổ Tử Thần không sai, nhưng không ngốc đến nỗi để mặc người ta điều khiển!

“Cái đó, Tiểu Mỹ, hôm nay chúng ta ngồi chung bàn đi!”

“Được được, đúng rồi, hôm nay mình còn thấy Dạ Tinh Vũ lớp A, thật là siêu đẹp trai, chắc chắc...”

Các nữ sinh tụ tập dần tản ra, Doãn Sơ Hạ không dám tin, rõ ràng là Tô Niên Niên sai, mà mình tự nhiên bị cô lập, mà mọi người lại có biểu cảm cười trên nỗi đau của người khác?

Doãn Sơ Hạ đang muốn phát tác, lại bị một giọng nói ngăn lại.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Bức ép (2)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

“Ai ôi, mấy đứa con gái các cậu thật là, chỉ vì một người đàn ông mà tranh đoạt tình nhân thì ra cái thế thống gì, nếu không các cậu tranh tôi đi? Tôi cũng rất đẹp trai này!” giọng điệu của người kia cả lo phát phờ, còn cười hắc hắc nữa, ngược lại là kịp thời hóa giải tranh chấp giữa hai người Tô Niên Niên và cô ta.

Doãn Sơ Hạ hừ bằng giọng mũi khinh miệt nói: “Chúc Thành, ai mà thêm thích kẻ mập mạp như cậu.”

Tô Niên Niên cũng nhìn cậu ta, khoe miệng khế giật giật.

Đây không phải là đối tượng hẹn hò của mình, Chúc Thành mập mạp 180 cân sao.

Hiển nhiên là Chúc Thành cũng nhận ra Tô Niên Niên, cậu ta vẫy vẫy tay với cô, Tô Niên Niên đi tới chỗ cậu ta, ngồi xuống bên cạnh cậu ta, Tống Dư Hi cúi đầu, chuyển sang ngồi qua bên kia.

“Trùng hợp vậy, cậu cũng học ở Thánh Âm.” Tô Niên Niên mỉm cười nói với Chúc Thành, đưa tay ra: “Xin chào, Tô Niên Niên.”

Chúc Thành mỉm cười: “Chúc Thành, mọi người đều gọi mình là Trư ca.”

Phốc ——

Tô Niên Niên không nhịn được phì cười, trêu ghẹo nói: “Cũng hợp với cậu.”

Chúc Thành cũng không so đo với cô, tán gẫu mấy câu, một người phụ nữ đeo kính đi vào phòng học, nhìn khoảng trên dưới ba mươi tuổi, đeo gọng kính màu đen, đôi mắt phượng lóe lên ánh sáng lạnh lẽo, nhìn qua cực kỳ nghiêm nghị.

“Xin chào mọi người, cô là Kim Văn - giáo viên tiếng anh của lớp mình, hoan nghênh mọi người đã đến với đại gia đình lớp F này...” Cô ta khách khí nói mấy câu nói, quét học sinh trong lớp một vòng: “Hôm nay là ngày đầu tiên khai giảng, mọi người nhận sách giáo khoa trước, quét dọn làm vệ sinh phòng học là có thể về nhà.”

Đám học sinh dưới lớp lập tức vỗ tay hoan hô, bị Kim Văn trừng mắt, lập tức ngồi ngay ngắn không dám lộn xộn nữa.

Kim Văn bảo mấy nam sinh đi đến phòng giáo vụ lấy sách giáo khoa, sau khi mọi người nhận sách giáo khoa xong, cả lớp bắt đầu chia tổ quét dọn vệ sinh.

Tô Niên Niên và Tống Dư Hi được phân công lau bàn, coi như là công việc nhẹ nhàng.

“Đi thôi, chúng ta đi lấy giẻ lau bàn.” Tô Niên Niên gọi Tống Dư Hi, Tống Dư Hi không ngừng lấy tay vuốt ve sách giáo khoa, vẻ mặt lộ vẻ khó xử, rất lâu sau mới hoàn hồn lại: “À được, để mình mang cậu đi.”

Hai người đi lấy chậu nước, cầm giẻ lau bắt đầu lau.

Trong hành lang đột nhiên truyền tới một tiếng thét chói tai, sau đó là nữ sinh lùn Lý Ân Mỹ xông vào la ầm lên: “Này, Cố nam thần, Dạ Tinh Vũ còn cả Trần Nguyên đi về phía lớp chúng ta! A a a mình kích động quá!”

Lý Ân Mỹ có chất giọng cao lớn như loa phát thanh điển hình, tất cả các nữ sinh trong lớp kích động xông ra xem, chuẩn bị ngắm nhìn phong thái của giáo thảo.

Doãn Sơ Hạ chỉnh trang lại bộ váy mình đang mặc trên người, thở một hơi thật dài đi ra khỏi phòng học, quả nhiên là ba người Cố Tử Thần đều ở hành lang, cô ta nắm chặt hộp quà màu hồng trong tay theo bản năng.

Ở bên trong là thư tình và quà tặng cô ta tặng cho Cố Tử Thần, cô ta phải tỏ tình với nam thần cô ta thầm thích hai năm trời!

“Anh Tử Thần, em có lời muốn nói với anh!” giọng nói của Doãn Sơ Hạ không lớn, nhưng lại dẫn tới sự chú ý của tất cả mọi người chung quanh.

“Cho mình xin, Doãn Sơ Hạ đang muốn làm gì vậy?”

“Chẳng lẽ là muốn tỏ tình? Có trò hay để xem...”

Tiếng mọi người nghị luận ầm ĩ truyền vào phòng học, Tô Niên Niên đứng trong phòng cách lớp thủy tinh trong suốt, cũng nhìn thấy tình hình bên ngoài.

Cố Tử Thần dừng bước, nhíu mày đẹp lại, lạnh lùng nói: “Chuyện gì?”

“Cái này... em muốn tặng anh cái này...” Doãn Sơ Hạ khấn trương đưa cái hộp ra, không nói gì, nhưng không cần nói người ngoài sớm biết.

“Oa oa, thật sự là tỏ tình, Cố nam thần sẽ đồng ý hả...”

“Cất, nói gì mà Cố nam thần là của mọi người, rõ ràng người tỏ tình là cậu ta...”

“Doãn Sơ Hạ đúng là biết giả bộ...”

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Bức ép (3)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Trong tiếng nghị luận mồm năm miệng mười của mọi người, Cố Tử Thần khẽ gật đầu: “Cám ơn.” Anh ta dừng lại, rồi nói tiếp: “Nhưng tôi không muốn nhận.”

Trên khuôn mặt đẹp trai của anh ta không biểu lộ bất kỳ một cảm xúc gì, thậm chí ngay cả chân mày khỏe mắt cũng lười nâng lên, cả người tản mát ra hơi thở lạnh lùng lãnh đạm, rõ ràng là cự tuyệt Doãn Sơ Hạ.

Lúc này, không ít học sinh ở mấy lớp gần đó cũng đến gần xem náo nhiệt, một nam sinh còn huyết sáo, cả đám người chột nổ tiếng cười vang.

Hốc mắt của Doãn Sơ Hạ dần đỏ lên, tay cầm cái hộp cũng đang không ngừng run rẩy.

Cô ta chặt vật xoay người, tự ái còn sót lại làm cô ta không thể nào đối mặt với Cố Tử Thần được nữa, cô ta gần như là đi lao đảo chạy vọt vào phòng học.

Trương Hiểu Tiếp và Lưu Doãn Nhi thấp giọng an ủi cô ta, còn những người khác trong phòng học đều có biểu tình cười trên sự đau khổ của người khác.

Tính cách của Doãn Sơ Hạ không tốt, ngày thường đều cư xử với người khác ngang ngược không coi ai ra gì, ý vào mình là thiên kim của công ty giải trí Doãn thị, bắt nạt không ít bạn học ở trong trường, bây giờ thấy cô ta bị Cố nam thần cự tuyệt, không ít người đều thầm thoải mái cười to ở trong lòng.

“Chuyện gì xảy ra vậy?” Tô Niên Niên còn không biết xảy ra chuyện gì, Tống Dư Hi thấp giọng nói: “Cố nam thần cự tuyệt lời tỏ tình của Sơ Hạ... haizzz...”

Đúng là ngây thơ a, Tô Niên Niên chề bai lắc đầu, tiếp tục lau nổ mấy cái bàn cuối cùng.

“Cộc cộc.” Cửa phòng học được gõ khẽ hai tiếng, bị người ta đẩy ra, khuôn mặt tuần tú của Trần Nguyên xuất hiện.

Khóe miệng anh ta nâng lên nụ cười ôn hòa, Doãn Sơ Hạ ngẩng đầu lên, trong lòng còn tồn tại một tia khao khát cuối cùng.

“Niên Niên, anh chờ em ở bãi đậu xe, chờ lát nữa gặp.”

Tô Niên Niên hơi sững sốt, gật đầu nói: “Được.”

Trần Nguyên đóng cửa lại lần nữa, cùng đám người Cố Từ Thần đi xuống tầng.

Bầu không khí quỷ dị bao trùm lấy phòng học, Tô Niên Niên vẫn không để ý để xung quanh tiếp tục lau bàn, nhưng Doãn Sơ Hạ vỗ mạnh vào bàn đứng lên, vẻ mặt hung thần ác sát: “Sao cậu lại không biết xấu hổ như vậy, quyến rũ Cố nam thần chưa đủ, còn định làm gì với Trần Nguyên?”

Lúc con người ta tức giận thì sẽ mất lý trí, khoảng khắc lúc Doãn Sơ Hạ bị Cố Từ Thần cự tuyệt đã là điểm giới hạn của cô ta, mắt thấy thấy Trần Nguyên nói muốn đợi Tô Niên Niên, con giận trong lòng cô ta lại càng bộc phát.

Tô Niên Niên cau mày: “Cậu có phải bị bệnh hay không, tung tin vịt vu khống hãm hại người khác vui lắm hả?”

Tất cả những học sinh khác đều lấy thái độ bo bo giữ mình vây xem, Chúc Thành vốn định giúp Tô Niên Niên, nhưng cậu ta không đoán được là Doãn Sơ Hạ tìm được một chồng báo không biết từ đâu, giống như là của học sinh để lại trước kỳ nghỉ, mặt trên chồng báo dính đầy bụi bặm. Cô ta nhìn cũng không nhìn, trực tiếp ném về phía mặt Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên phản ứng nhanh hơn, né người nhảy sang bàn bên cạnh, dễ dàng tránh thoát.

Cô cảm thấy đầu mình sắp nổ tung rồi, đang xảy ra chuyện gì vậy? Sao mình lại xui xẻo gặp phải cái thể loại hoa si fan nảo tàn này, mình bị nam thần cự tuyệt thì thôi đi, còn dám tức giận lên trên đầu cô?

Cô vô tội có được không, hơn nữa, cô ta thật sự coi cô là học sinh tùy ý nắn bóp sao?

Tô Niên Niên nhảy xuống bàn, nhặt từng tờ từng tờ báo tán loạn trên đất lên, bình tĩnh hỏi: “Vừa rồi cô phân công cậu quét phòng phải không?”

Doãn Sơ Hạ tức giận đến mức cả người đều run rẩy, Tống Dư Hi đứng ở phía sau nhỏ giọng nói: “Đúng vậy...”

Mọi ánh mắt đều dời đến trên người Tô Niên Niên, khóe miệng cô cong lên tạo thành nụ cười, bắt đầu xé báo trong tay.

“Cậu làm gì vậy? Bọn mình sắp quét xong rồi!” Lưu Doãn Nhi kêu thét, Tô Niên Niên tung đồng báo vụn trong tay ra, nhất thời sàn phòng học sạch sẽ vương vãi đầy mảnh báo vụn.

“Rào ——” Tiếng nước thanh thúy vang lên, mọi người đều tròn mắt hốc mồm nhìn hành động của Tô Niên Niên.

Cô vứt cả giẻ lau lẫn tạt cả chậu nước bẩn xuống dưới đất!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Sau này dám nói tôi lùn tôi sẽ đánh cậu

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Trong lúc nhất thời, đồng giấy vụn kia nhóp nhúa dính trên đất, nhìn có vẻ như rất khó quét dọn.

Tô Niên Niên vỗ vỗ tay làm ra vẻ phui bụi, nhìn thẳng vào Doãn Sơ Hạ: “Nếu đầu óc không bình thường thì phải vận động nhiều vào, cậu cứ từ từ quét, mình không quấy rầy nữa.”

Bàn đã lau xong, Tô Niên Niên cầm cặp sách lên, trực tiếp đi về.

Doãn Sơ Hạ đứng ngây người ngay tại chỗ, Trương Hiểu Tiệp và Lưu Doãn Nhi đứng bên cạnh đều có biểu tình như vừa nhìn thấy quỷ.

Rốt cuộc là học sinh mới này từ đâu tới? Cũng có phần quá kiêu ngạo đi!

“Sơ Hạ... cậu đừng nóng giận, sau này bọn mình sẽ từ từ trừng trị cậu ta.” Lưu Doãn Nhi ngập ngừng mở miệng, giọng nói nhẹ như kiêu không còn sức

lực.

Doãn Sơ Hạ hung tợn nhìn cô ta, hừ lạnh rồi cầm túi sách đất tiền của mình lên đi ra ngoài, Trương Hiểu Tiệp và Lưu Doãn Nhi đều không biết phải làm sao, không thể làm gì khác hơn là ở lại tiếp tục quét dọn vệ sinh.

Tô Niên Niên đi tới bãi đậu xe dựa theo ấn tượng hồi sáng, ba người Trần Nguyên đứng chung một chỗ không biết đang nói cái gì, thấy Tô Niên Niên tới, Trần Nguyên vẫy vẫy tay với cô: “Niên Niên, tới đây.”

“Anh Trần Nguyên, đây chính là em gái anh, nhìn qua có vẻ giống như học sinh trung học cơ sở.” Một nam sinh nhuộm tóc ánh vàng cười hi hi nhìn Tô Niên Niên, da thịt trắng nõn giống như đồ sứ cao, đôi mắt màu đen lấp lánh ánh sáng, là một nam sinh nhìn mảnh dẻ nhưng không yếu ớt.

Tô Niên Niên tìm tòi bát quái mà Tống Dư Hi đã nói với cô, chắc nam sinh này là Dạ Tinh Vũ.

Cổ Tử Thần rút tay ở trong túi quần, vắn cái dáng vẻ lạnh lùng như bão mau cách xa tới 80 km nhanh lên, Dạ Tinh Vũ thì nhảy tới bên cạnh Tô Niên Niên, khoa tay múa chân so sánh chiều cao của hai người.

“Ha ha ha, cậu mới đến bả vai của tôi, tiểu lùn!” Dạ Tinh Vũ cười rộ, chói mắt như ánh mặt trời, Tô Niên Niên giật mình trong chốc lát, thiếu chút nữa là bị sắc đẹp của anh ta đầu độc, nhưng cô nhanh chóng phản ứng lại, thẹn quá thành giận: “Cậu mới là đồ lùn, ngây thơ!”

Trên đời này cô ghét nhất là người khác nói cô lùn, người này cố tình đâm trúng chỗ đau của cô phải không?

Nhìn dáng vẻ xù lông của Tô Niên Niên, Dạ Tinh Vũ hậm hực sờ vào chóp mũi của mình: “Cắt, rõ ràng là đồ lùn, cậu cao một mét rưỡi há?”

Đủ rồi đấy, rõ ràng là cô cao một mét sáu.

Tô Niên Niên đưa cánh tay nhỏ trắng nõn ra, làm dáng vẻ hung dữ nói: “Sau này còn dám nói tôi lùn nữa tôi sẽ đánh chết cậu, hừ!”

Thấy hai người chiến tranh không dứt, Trần Nguyên mở miệng: “Được rồi, hai đứa đừng không nên tranh cãi nữa, y như trẻ con vậy. Đi thôi, chúng ta đi ăn cơm trước đi.”

Vừa nhắc tới ăn, Tô Niên Niên đa lập tức an tĩnh lại, cô chớp chớp đôi mắt sáng như đèn lưu ly, sự chú ý đã thành công bị dời đi.

“Chúng ta đi đến ‘Khu rừng đom đóm’ đi, em muốn ăn mì sốt thịt và smoothie của nhà hàng đó, anh, anh mau lái xe đi!” Dạ Tinh Vũ cũng là một con sâu ăn hàng điển hình, đây Cổ Tử Thần đi về phía trước.

Chờ đã? Lái xe? Chẳng lẽ bọn họ muốn cùng đi sao? Tô Niên Niên trợn to hai mắt, Trần Nguyên ôn hòa giải thích: “Anh và Tinh Vũ đều không lái xe, ngồi xe của Tử Thần trước đi.”

Tô Niên Niên đấu tranh mấy giây, Dạ Tinh Vũ vẫn đang không ngừng lái nhai lắm bữa đồ ăn ở Khu rừng đom đóm ngon thế nào, cuối cùng cô cũng quyết định đi.

Cùng đi thì cùng đi! Trời đất bao la đồ ăn ngon là lớn nhất, ăn đồ ăn ngon trước rồi nói sau!

Trần Nguyên quan tâm mở cửa xethay Tô Niên Niên: “Em ngồi phía trước, nhớ thắt đai an toàn vào.”

Tô Niên Niên thâm cảm động trong lòng, người anh này của cô đúng là dịu dàng không lời nào tả hết.

Ngồi lên xe, rõ ràng là thời tiết giữa tháng chín mát mẻ, nhưng Tô Niên Niên vẫn cảm thấy rừng mình. Quay mặt nhìn sang, là khí lạnh phát ra từ trên người Cổ Tử Thần, thậm chí còn không thèm nhìn sang cô một cái.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Cuộc sống trong lúc nghỉ ngơi

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Tô Niên Niên lên lút làm mặt quỷ với anh ta, lại nghe thấy Cổ Tử Thần thờ ơ nói: “Tô Niên Niên, cô vừa lên xe tôi đã cảm thấy xe rung chuyển như vừa có động đất xảy ra, cả thế giới đều quay cuồng hết cả.”

Này? Anh nói vậy là có ý gì?

Trên khuôn mặt nhỏ của Tô Niên Niên viết rõ hai chữ mờ mịt, nhưng Dạ Tinh Vũ ngồi ở ghế sau phá lên cười ha ha, thấy Tô Niên Niên vẫn chưa phản ứng kịp, cậu ta rướn người về phía trước, cười nhạo nói: “Anh ấy đang nói cậu mập đấy, ha ha ha...”

Mập? Mặc dù Tô Niên Niên cô không được coi là đúng tỷ lệ hoàng kim, nhưng cũng được coi là có dáng người yếu đuối vừa vặn không gầy không mập, vậy mà anh ta lại còn nói cô mập!

Tại sao có thể độc miệng đến vậy!

“Vậy thì thật xin lỗi, đã để anh thử cảm nhận được rung chấn như trận động đất!” Tô Niên Niên hừ lạnh, huơ tay múa chân giả vờ nửa ngả ở chỗ ngồi, định làm cho xe chấn động mạnh hơn.

Cố Tử Thần liếc mắt nhìn hành vi trẻ con của Tô Niên Niên, chê bai nghiêng đầu qua: “Xem ra cô không chỉ mập, mà còn bị bệnh không nhẹ.”

“Bệnh xà tinh(*), còn không thêm điều trị!” Dạ Tinh Vũ gạt gù đắc ý tiếp lời, Tô Niên Niên hoàn toàn khóc không ra nước mắt.

(*) Bệnh xà tinh: ý chỉ bị bệnh thần kinh

Cô có thể nhảy ra khỏi xe không? Tại sao vừa rồi cô lại đáp ứng cùng đi với người này!

Trần Nguyên trấn an mấy câu, cắt đứt tranh chấp ngay thơ giữa ba người bọn họ, xe chạy nhanh qua mấy con đường, cuối cùng dừng lại ở trước cửa một nhà hàng.

Con phố này rất vắng vẻ, không khí xung quanh yên tĩnh hoang vu. Bên ngoài nhà hàng được trang trí không ít cây cảnh, biển hiệu cũng được thiết kế cẩn thận, được che khuất bởi một giàn cây leo xanh tốt, lộ ra bốn chữ “Khu rừng đom đóm” to.

Đây là lần đầu tiên Tô Niên Niên đến đây, vừa vào nhà hàng đã bị phong cách thoáng đãng tự nhiên bên trong thu hút, cô tròn to mắt tò mò nhìn rất lâu.

Hiển nhiên là mấy người Cố Tử Thần thường xuyên đến, quen đường quen ngõ đi lên tầng hai.

Tầng hai là gác mái được tu sửa lại, sàn nhà bằng gỗ, bàn cũng bằng gỗ, ghế là loại ghế salon đơn phủ vải, giữa bàn với bàn được ngăn cách bằng hoa và cây cối.

Dạ Tinh Vũ là hét gọi đồ ăn, quay đầu lại nhìn, Tô Niên Niên đang lười biếng dựa vào ở trên ghế sa lon chơi rảnh tham ăn, anh ta nhú mày đẹp lại: “Đúng là không nhìn ra đây là lần đầu tiên cậu tới đây, làm như kiểu đây là nhà mình vậy, đừng ngủ nữa nói chuyện đi!”

Anh ta đang rất có hứng thú với cô em gái này của Trần Nguyên, đáng tiếc là người ta không chịu phối hợp trò chuyện tán gẫu với anh ta.

Tô Niên Niên lười biếng trở mình: “Đây là lúc nghỉ ngơi, chờ đến lúc ăn rồi gọi tôi.”

Trần Nguyên bắt đầu đi lấy đồ, Cố Tử Thần lật thực đơn trong tay, đôi mắt đen khế lướt qua trên người Tô Niên Niên, rồi lại nhanh chóng rời đi chỗ khác.

Đồ ăn nhanh chóng được bưng lên, Tô Niên Niên để điện thoại đi động xuống, đôi mắt tỏa sáng nhìn chằm chằm vào đồ ăn ngon trên bàn.

Màu sắc mùi thơm đều tuyệt vời, trình bày đẹp mắt, vừa nhìn đã biết là ăn rất ngon.

“Đây là món thịt đông pha và mì thịt bò ngon nhất của nhà hàng này, còn cả thịt gà xào cay... á, dừng lại đã!” Dạ Tinh Vũ đang muốn giới thiệu với Tô Niên Niên, không ngờ rằng Tô Niên Niên đã cầm đũa gấp ăn.

Cô ăn rất nhanh, nhưng nhìn động tác vẫn rất lịch sự, sau khi nếm thử một miếng phát hiện ra đồ ăn rất ngon, cô lại ăn nhanh hơn.

Dạ Tinh Vũ cũng là con sâu ăn hàng, không nói hai lời ăn rất nhanh, hai người tiêu diệt đồ ăn giống như gió cuốn mây tan vậy, Trần Nguyên bắt đầu rót ly nước cho Tô Niên Niên: “Ăn từ từ, đừng để mắc nghẹn.”

Món thịt đông pha trên đĩa chỉ còn lại một miếng, Tô Niên Niên và Dạ Tinh Vũ đều đồng thời đưa đũa ra.

“Này, nào có cô gái nào thô lỗ như cậu!” Dạ Tinh Vũ oán trách.

Tô Niên Niên chống tay ở quai hàm, hùng hồn nói: “Tôi!”

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Chúng ta không chơi với anh ta nữa!

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Dạ Tinh Vũ bừa bộn, quơ đũa làm bộ muốn cướp miếng thịt kia, Tô Niên Niên không cam lòng yếu thế, hai người trực tiếp đánh nhau vì miếng thịt.

Từ trước đến nay chỉ có cô cướp của người khác, chứ làm gì có chuyện người khác cướp đồ của cô.

Hai người cầm đũa đánh nhau không phân thắng bại, Trần Nguyên thật sự nhìn không được nữa, dè dặt vai của Dạ Tinh Vũ và Tô Niên Niên xuống.

"Bao nhiêu tuổi rồi còn tranh cướp đồ ăn, hai người các em phải biết nhường nhịn là..."

Còn chưa nói dứt lời, Tô Niên Niên và Dạ Tinh Vũ đã cùng kêu rên, trên mặt đều lộ ra biểu tình tuyệt vọng.

Cố Tử Thần vẫn không nói chuyện, mặt không cảm xúc đưa đũa gấp miếng thịt lên, tư thế cao quý ưu nhã, ung dung cho miếng thịt vào miệng... nhai... nuốt xuống.

"Anh bao nhiêu tuổi rồi còn cướp ăn với chúng em!"

"Đúng vậy, đức tính nhường nhịn đâu mất rồi!"

Hai người mới náo loạn không phân cao thấp vừa nãy chợt đứng chung một chiến tuyến, trợn mắt nhìn Cố Tử Thần như nhìn kẻ thù, làm Trần Nguyên im lặng nhếch mép lên.

Cố Tử Thần xem thường nhìn hai người bọn họ, làm cho Tô Niên Niên và Dạ Tinh Vũ đều cảm thấy ngượng ngùng.

Hai người nuốt nuốt nước miếng, trợn đầu xỉ xào bàn tán ——

"Anh ta không phải là người tốt, chúng ta không chơi với anh ta nữa."

"Được, sau này ăn chúng ta chỉ chia nhau thôi!"

"Hắc hắc, không nhìn ra cậu cũng rất hiểu biết." Tô Niên Niên cười híp mắt vỗ vào bả vai của Dạ Tinh Vũ đích, khuôn mặt trắng nõn của Dạ Tinh Vũ khẽ ửng hồng, Tô Niên Niên chạm vào người làm cậu ta hơi xấu hổ.

Sau khi hai con sâu ăn hàng ngọc manh cùng lập ra kế hoạch đối phó với đại ác nhân Cố Tử Thần, bọn họ trở thành bạn tốt bằng tốc độ kinh người.

Kẻ thù của kẻ thù đều là bạn mà, hai người nhìn nhau cười, hoàn toàn quên đi cảnh tượng cổ sông cổ chết tranh nhau từng miếng thịt vừa nãy.

Chuông điện thoại di động của Dạ Tinh Vũ reo lên, anh ta cầm lên vừa mới nút nghe, đầu điện thoại bên kia đã truyền tới giọng nói tức giận của một nữ sinh: "Dạ Tinh Vũ, em đã làm cái gì với thịt của chị! Hạn cho em chạy về nhà trong ba phút, bằng không tối nay chị sẽ hãm em!"

"Á, chị ơi, em là em trai của chị mà, này này này, chị đừng nóng giận, bây giờ em sẽ trở về!" Dạ Tinh Vũ ồ dột trả lời, rồi vội vàng vàng chạy xuống.

Có thể làm Dạ Tinh Vũ ngoan ngoãn nghe lời như vậy, Tô Niên Niên không khỏi nhìn người chị này của Dạ Tinh Vũ bằng ánh mắt khác.

Thiếu đi Dạ Tinh Vũ hoạt bát hiếu động, còn lại ba người an tĩnh ăn cơm, bầu không khí trở nên hơi ngột ngạt.

Tô Niên Niên thì không sao cả, cô chỉ mong Cố Tử Thần đừng nói chuyện, ai biết anh ta có thể cười nhạo mình hay không.

Sau khi ăn xong, Trần Nguyên gọi ly trà sữa cho Tô Niên Niên, bảo cô ngồi nghỉ một lát cho tiêu cơm, Cố Tử Thần gõ ngón tay thon dài lên mặt bàn, khóe miệng hơi cong lên: "Tô Niên Niên, em có biết bữa cơm này em đã nạp bao nhiêu calo hay không, ăn một bữa nạp mười cân, xem ra em cách mập mập cũng không xa đâu."

Phốc —— Tô Niên Niên thật sự rất muốn phun trà sữa lên trên mặt anh ta, anh ta không xía xói người khác thì sẽ chết à!

"A Thần!" Trần Nguyên không vui gọi tên Cố Tử Thần, anh ta hậm hực sờ chóp mũi của mình, uy hiếp nói: "Cái xe mòng manh của anh không thể chở được người mập như em, hẹn gặp lại!"

"Anh đi nhanh lên!" Tô Niên Niên tức giận ném nốt nửa đĩa khoai tây chiên còn thừa trên bàn về phía anh ta.

Cố Tử Thần nghiêng người tránh, lạnh cười, còn bắt lấy hai miếng khoai tây chiên ăn, ung dung tự đắc đi xuống tầng: "Bái bai."

Tại sao lại có người đáng ghét như vậy! Tô Niên Niên đá vào chân bàn, kết quả mình ăn đau nhe răng toét miệng đứng lên.

Về mặt của Trần Nguyên lại hơi sợ hãi, nói về Cố Tử Thần, cậu ta là người cực kỳ sạch sẽ, sao cậu ta lại ăn đồ Tô Niên Niên ném cho cậu ta được?

Hơn nữa từ trước đến nay, tính cách của Cố Từ Thần đều tinh táo chừng chặc, nhưng từ sau khi gặp phải cô em gái này của anh, thì đúng là... khụ, như biến thành người khác, độc mồm độc miệng, lại còn ngây thơ nữa chứ.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Đập trúng người

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Tô Niên Niên buồn bực trở về nhà với Trần Nguyên, Sở Tố Tâm ân cần hỏi thăm chuyện ngày đầu tiên đi học, bị Tô Niên Niên kể lại mơ mơ hồ hồ.

Lăn lộn mấy vòng ở trên giường, chẳng biết tại sao, trong đầu Tô Niên Niên cứ quanh đi quẩn lại khuôn mặt đáng ghét của người nào đó.

Mặc dù cô phải thừa nhận, dáng dấp của Cố Từ Thần đúng là nam thần quốc dân, nhưng mà...cô ghét anh ta!

Trời quang mây tạnh, gió thu ảm áp.

Cố Từ Thần đi ra khỏi Khu rừng đom đóm, có tin nhắn gửi vào số điện thoại.

"Đến khách sạn Lệ Hiền." Chỉ mấy chữ đơn giản, vào thẳng vấn đề và cứng ngắt, thậm chí ngay cả chú thích cũng lạnh như băng "Cố tiên sinh."

Anh ta rũ mi mắt xuống, nhìn dáng vẻ hơi giống động vật bị thương. Lúc ngẩng đầu lên lần nữa, anh ta đã khôi phục lại dáng vẻ lạnh lùng lãnh đạm.

Cố Từ Thần lái xe, chạy tới khách sạn Lệ Hiền.

Đây là khách sạn năm sao nổi tiếng nhất Dự thành, phong cách sang trọng hoa lệ, nổi tiếng gần xa, là nơi tụ tập của giới nhà giàu Dự thành.

Lúc Cố Từ Thần đi đến phòng bao, bàn trong phòng đã ngồi kín người, thấy anh tới, một người đàn ông trung niên phát phát tay với anh: "Từ Thần, tới bên này."

Động tác của Cố Từ Thần khể cứng dờ lại, như không ngờ rằng có thể nghe được giọng điệu thân mật này từ trong miệng người đàn ông kia.

Anh chậm rãi đi tới bên cạnh người đàn ông trung niên đó, thấp giọng gọi: "Cha."

Cố Ngôn Chuẩn vỗ vào bả vai của anh, giới thiệu với bạn tốt bên cạnh: "Đây là con trai tôi Cố Từ Thần, Từ Thần, đây là chú Lâm, chú Doãn."

"Lão Cố, vẫn là anh có phúc, con trai anh còn cao hơn so với anh rồi."

"Ai nha, đây chính là Từ Thần à, đúng rồi, hình như Sơ Hạ nhà chú học cùng trường với cháu." Doãn Văn cười càng hiền hòa hơn, chẳng qua là ông ta không che dấu được tính toán trong mắt, ông ta phát tay với Doãn Sơ Hạ đang ngồi ngay ngắn bên cạnh mình: "Sơ Hạ này, đây không phải là bạn học của con sao?"

Hiển nhiên Doãn Sơ Hạ cũng bị tạm thời bắt tới đây dùng cơm, cô ta đang mài miết sửa sang lại váy của mình, nghe thấy cha gọi cô ta mới hoàn hồn lại.

Đợi đến khi cô ta nhìn thấy Cố Từ Thần bên cạnh cha mình, đôi mắt của Doãn Sơ Hạ lập tức sáng lên.

Mấy người lớn lại hàn huyên mấy câu, sau khi tán dương con cái của nhau xong, Cố Ngôn Chuẩn mới nói: "Đi ra nói chuyện với Sơ Hạ đi, Từ Thần."

Cố Từ Thần khể rũ mi mắt xuống, nhẹ nhàng "Vâng" đáp lại.

Xoay người, anh hít một hơi thật sâu, Doãn Sơ Hạ đã nhiệt tình xông tới, luyện tha luyện thuyên ở bên tai anh, nhưng anh lại không hiểu cô ta nói cái gì.

Cố Từ Thần nghe mà không để vào trong tai, bữa con này không có gì ngoài việc để mở rộng mạng lưới giao thiệp, vừa dối trá lại vừa kinh tởm.

Doãn Sơ Hạ thăm kích động trong lòng, không ngờ rằng mình sẽ gặp được Cố Từ Thần ở nơi này, hơn nữa cha Cố còn bảo anh trò chuyện với mình, điều này nói rõ mình vẫn rất có cơ hội!

"Anh Từ Thần, ngày mai chúng ta có thể cùng đi học không? Nhà chúng ta đều..." trong lòng cô ta ngập tràn niềm vui, cho là mình cũng có thể bảo Cố Từ Thần đưa mình đi học.

Cố Tử Thần không nghe rõ, liếc mắt nhìn Cố Ngôn Chuẩn đang nâng ly với người khác, trong phút chốc anh chợt đứng lên, cong môi mỉm cười, không nói một lời nào đã rời đi, để lại Doãn Sơ Hạ đang cực kỳ kinh ngạc.

Ngoài cửa sổ truyền tới tiếng ve kêu om sòm, Tô Niên Niên lặn lội qua lộn lại ở trên giường cũng không ngủ được, cô dứt khoát bò dậy mở cửa sổ ra, phiền não nhìn đám ve gây phiền nhiễu cho người dân kia.

Rì —— rì ——

Ve vẫn đang tiếp tục kêu, Tô Niên Niên nhặt đá cuội trang trí trên bệ cửa sổ lên, ném về phía đám ve trong lùm cây.

Định luật vạn vật hấp dẫn của Newton đã nói rằng, trái đất có lực hút rất lớn, vì vậy viên đá kia không ném trúng mục tiêu đám ve, mà rơi thẳng xuống đất.

Bốp —— có tiếng va chạm mạnh truyền tới.

Tô Niên Niên có tật giật mình, vội vàng trốn vào trong phòng.

Trời ạ, không biết là có đập chết người không?

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Sao anh ta không đến trường

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Trốn ở sau bệ cửa sổ rất lâu, nửa vì chột dạ, nửa vì tò mò, Tô Niên Niên lặng lẽ thò đầu nhỏ ra nhìn xuống.

Tô Niên Niên nhăn chặt mày lại.

Không biết có phải là do trùng hợp ngẫu nhiên hay không, viên đá kia rơi vào trên kính chắn gió của chiếc Porsche màu đen, do tác động của trọng lực, viên đá rơi từ trên cao xuống làm nứt lớp thủy tinh.

Nếu Tô Niên Niên nhớ không lầm, chiếc xe đó... là của Cố Tử Thần.

Chỉ là, tại sao anh ta không cất xe vào gara để xe của nhà mình, mà đỗ ở trong sân? Tô Niên Niên hơi nghi ngờ, nhìn chằm chằm vào chiếc xe kia, bên trong mơ mơ hồ hồ có bóng người.

Cũng không biết mình nhìn bao lâu, cửa xe được từ từ đẩy ra, bóng người cao lớn của Cố Tử Thần xuất hiện trước mắt cô.

Tô Niên Niên cảm thấy cực kỳ lo lắng, theo tính cách của cái tên độc mồm độc miệng kia, không chừng sẽ lại mỉa mai cô thế nào đấy.

Ai ngờ Cố Tử Thần như không chú ý tới chuyện này, rũ thấp mắt xuống, môi mỉm cười, cho dù cách xa, Tô Niên Niên cũng cảm nhận được cái cảm giác lạnh lẽo không biết miêu tả như thế nào quanh người anh.

Đây không phải là lần đầu tiên cô nhìn thấy anh lạnh lùng đuổi người cách xa ngàn dặm, nhưng trong sự lạnh lùng này... còn có nỗi buồn.

Tô Niên Niên không biết tại sao từ này lại đột nhiên nhảy ra khỏi đầu mình, cô chỉ vô thức cảm thấy đáng sợ của Cố Tử Thần giống như đã thú bị thương, con thú lặng lẽ trở về "hang ổ" của mình liếm láp vết thương.

Bất tri bất giác Tô Niên Niên nằm nhào người ở trên bệ cửa sổ, bắt đầu ngăn người nhìn về phía bóng người của Cố Tử Thần.

Cố Tử Thần đứng tại chỗ ngăn người một lúc, anh như cảm nhận được ánh mắt của Tô Niên Niên, anh ngẩng đầu lên, đôi mắt đen sâu thẳm vừa vặn chạm đến ánh mắt của Tô Niên Niên.

Bốn mắt nhìn nhau, nhưng cả hai đều không nói lời nào.

Nắng chiều chói chang chiếu xuống, thế nhưng ở trong mắt Tô Niên Niên, dường như thiếu niên ở phía dưới còn chói mắt hơn so với ánh mặt trời.

Bịch bịch —— bịch bịch ——

Cô cảm thấy tim mình đập nhanh hơn, khuôn mặt nhanh chóng ửng hồng.

Mặt Cổ Từ Thần không cảm xúc, dứt một tay ở trong túi quần đi vào biệt thự nhà mình, để lại Tô Niên Niên đứng ngơ ngác ở tầng hai.

Sáng sớm, phòng ăn Trần gia.

Trần Nguyên thong thả ăn sáng, quan sát một vòng hỏi: "Niên Niên đâu?"

"Đề đi đi gọi nó thêm lần nữa." Sở Tổ Tâm bất đắc dĩ đứng lên, cái gì Tô Niên Niên cũng tốt, chỉ có cái tật ỷ lại trên giường là không sửa được: "Hôm nay là ngày đi học chính thức, con nhóc này..."

Đang nói, trên tầng truyền tới tiếng bước chân vội vã, mọi người ngẩng đầu nhìn lên, là bóng người hấp tấp Tô Niên Niên.

"Chú, anh, mọi người chờ con với!" Tô Niên Niên vội vàng chạy xuống, còn hai bậc thang cuối cùng là xuống nền, cô nhảy bịch xuống.

Cô chớp chớp đôi mắt trọng suốt, sợ hai cha con Trần gia lại đi trước giống như hôm qua.

"Chậm thôi, cẩn thận không ngã." Trần Nguyên bất đắc dĩ thờ dài.

Tô Niên Niên hét lên, cầm cặp sách: "Đi thôi đi thôi, chúng ta đi học."

"Cháu ăn sáng trước đã." Trần Doãn Hoa cười nói, Tô Niên Niên nhìn qua điểm tâm trên bàn ăn, cầm lấy một ly sữa uống ừng ực ừng ực, nhìn qua giống như nữ hán tử hào sảng.

Cô để ly không xuống trên bàn: "Đi thôi!"

Sau khi ngồi lên xe của Trần Doãn Hoa, Tô Niên Niên như chút được gánh nặng, cô xuyên qua lớp cửa kính xe nhìn về phía biệt thự bên cạnh, xe của Cổ Từ Thần còn đậu ở trong sân, nhưng không thấy bóng người của anh.

Cô nhìn đến xuất thần, Trần Nguyên gõ ngón tay lên trán cô, Tô Niên Niên "Á" lên, phục hồi lại tinh thần, lúc này mới ý thức được Trần Nguyên đang lau sữa dính ở mép giúp cô.

Tô Niên Niên đỏ bừng mặt, nhưng vẫn hỏi ra nghi vấn trong lòng mình: "Sao anh ta không đi học, trong nhà không có người gọi anh ta dậy sao?" Cô chỉ chỉ về phía nhà của Cổ Từ Thần.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Hợp lớp (1)

Nhóm dịch: Thất Liên Hoa.

Ánh mắt của Trần Nguyên hơi tối lại, nói qua loa: "Chắc cũng lười không dời cái giường ra được, yên tâm đi, cậu ta sẽ tới trường học trước khi chuông vào học vang lên."

"À... vậy à..." Tô Niên Niên ngoan ngoãn gật đầu, chỉ nhìn căn biệt thự càng lúc càng xa trong kính chiếu hậu, như có điều suy nghĩ.

Trường trung học phổ thông Thánh Âm.

Tô Niên Niên đi vào phòng học, đám học sinh trong lớp vốn đang ầm ầm ỉ ỉ nói chuyện quên trời đất đều lập tức im lặng, đồng loạt đưa mắt nhìn về phía cô.

Nếu đổi lại là người bình thường chắc chắn sẽ khó chịu, thế nhưng Tô Niên Niên làm như không biết gì cả, lơ đãng đi về phía bàn cuối lớp ngồi xuống, lên tiếng chào Chúc Thành.

"Trư ca, hôm nay cậu càng đẹp trai hơn đấy, kiểu tóc rất hợp với cậu!" Tô Niên Niên cười hi hi chào hỏi Chúc Thành.

Chúc Thành vênh vao vuốt cái kiểu đầu con nhím của mình: "Chuyện! Đây... hôm qua cậu có sao không?" Chúc Thành vẫn rất thích đối tượng hẹn hò của mình, cậu ta cũng vô thức quan tâm đến Tô Niên Niên nhiều hơn.

Tô Niên Niên lắc đầu nói: "Mình có thể xảy ra chuyện gì, hôm nay học gì vậy?"

"Tiết đầu tiên là tiết của cô giáo chủ nhiệm."

Doãn Sơ Hạ ngồi ở hàng trước bĩu môi: "Đúng là hồ ly tinh, mẫu đàn ông nào cũng muốn quyến rũ."

Chuông vào học vang lên, cô giáo tiếng Anh Kim Vân đi vào, còn có một người đàn ông dáng vẻ cao ráo gầy đi theo sau lưng.

"Các em học sinh chú ý, thầy giáo này là là giáo viên chủ nhiệm lớp các em năm nay, Giang Mộ, thầy Giang..." Kim Vân giới thiệu mấy câu rồi đi ra khỏi phòng học, thầy Giang hơi xấu hổ mỉm cười, đi lên bục giảng.

"Oa, thật là đẹp trai, thầy ấy thật sự là chủ nhiệm lớp chúng ta sao?"

"Nhìn còn ảm áp hơn cả nam diễn viên chính trong phim Hàn, ôi thích quá đi!"

"Cát, không phải chỉ là một thầy giáo mặt trắng nhò thôi sao, đúng là cái đám si mê, phiền chết đi được."

"..."

Tô Niên Niên vốn đang cúi đầu lật sách, nghe thấy động tĩnh ngẩng đầu lên, cô lập tức ngây ngẩn.

Trên bục giảng, thầy Giang mặc áo sơ mi kiểu dáng đơn giản màu đậm, tóc ngắn màu đen được cắt tỉa gọn gàng, ngũ quan tuấn đạt, nụ cười ảm áp, y trang mẫu nam chính ảm áp bước ra từ trong manga.

Không biết tại sao, Tô Niên Niên vô hình cảm thấy quen thuộc với anh ta, cô suy nghĩ nửa ngày cũng không nghĩ ra được, vì vậy im lặng chờ đợi anh ta nói tiếp.

"Xin chào cả lớp, thầy là Giang Mộ, Giang trong sông nước, Mộ trong hoàng hôn." Thầy Giang cầm phấn viết lên, xoay người viết tên của mình lên trên bảng đen, nét chữ uốn lượn rất đẹp, già dặn có lực, học sinh trong lớp nhìn thấy đều "Oa" lên.

"Sau này còn xin các em quan tâm nhiều hơn, hy vọng sau này chúng ta có thể cùng trở thành bạn..." Thầy Giang mỉm cười nói, cầm danh sách lớp trong tay lên xem, lúc anh ta nhìn thấy ba chữ Tô Niên Niên trong danh sách lớp, ánh mắt của anh ta trở nên mềm mại dị thường.

Điểm danh xong, anh chống hai tay ở trên bàn: "Bây giờ chúng ta bắt đầu buổi họp lớp đầu tiên trong học kỳ mới, trong buổi họp lớp này chủ yếu có hai việc sau, việc đầu tiên là bầu ban cán sự lớp, việc thứ hai là đổi chỗ ngồi. Mọi người viết tên cán bộ mình muốn bầu lên trên giấy, bỏ phiếu không ghi tên, bắt đầu từ bây giờ, năm phút sau giao cho bạn học ngồi ở hàng đầu tiên."

Học sinh phía dưới nhất thời nhảy cẫng lên hoan hô, cầm tờ giấy bắt đầu châu đầu ghé tai với nhau.

Tô Niên Niên hơi lúng túng nhếch mép cười, cả lớp cô chỉ biết tên có ba người, cô phải viết tên ai bây giờ?

Viết qua loa mấy chữ lên giấy, Tô Niên Niên không thể làm gì khác hơn là nhờ giúp đỡ từ phía Chúc Thành: "Trư ca, cậu viết xong cho mình nhìn với."

"Được!" Chúc Thành đáp ứng.

Học sinh lớp 11F là bạn học cùng lớp 10 năm ngoái, mọi người đều quen thuộc lẫn nhau, giấy được nộp lên, mọi người đều mang tâm sự riêng, mong đợi kết quả bầu chọn.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 19: Họp lớp (2)

Đệ 19 chương lớp hội (sẽ) (2)

Tô Niên Niên cũng đã bỏ phiếu, chỉ có điều danh tự đều là trích dẫn Chúc Thành đấy, lúc này cũng tò mò nhìn về phía bục giảng [tự bên trên + mới ^^ chủ chủ ^^ kỳ ^^ trong ^^ vẫn ^^+

Giang Mộ tìm hàng phía trước hai người nam sinh, tại trên đài công tác thống kê số phiếu. Một cái xướng phiếu, một cái tại trên bảng đen họa (vẽ) chính tự, chẳng được bao lâu, kết quả là đi ra.

Số phiếu nhiều nhất là Triệu Minh Viễn, là f lớp công nhận siêu cấp đại học bá, thành tích vẫn là đệ nhất danh. Chúc Thành cùng Lý Ân Mỹ Địch số

phiếu cũng không ít, hai người bình thường tại trong lớp nhân duyên rất tốt, Doãn Sơ Hạ danh tự đăng sau cũng về lên không ít chính tự.

Làm cho Tô Niên Niên kinh ngạc chính là rõ ràng còn có người bỏ phiếu cho mình, Tô Niên Niên ba chữ đăng sau theo thừa thốt mấy cái nét bút, nhìn về phía trên rất thê lương đấy, đoán chừng là mấy cái nghịch ngợm gây sự nam sinh bỏ..

Giang Mộ dựa theo số phiếu định tan việc cán bộ, lớp trưởng Triệu Minh Viễn, đại loa Lý Ân Mỹ là lớp phó, Doãn Sơ Hạ là ủy viên kỷ luật, Tổng dư hi là ủy viên ban sinh hoạt, tất cả ban đại biểu cho khoa được quyết định xong.

"Ủy viên thể dục nha... Chúc đồng học, có lòng tin hay không khiêu chiến một chút?" Giang lão sư cười mỉm nhìn về phía Chúc Thành, chung quanh đệ tử thoảng cái cười rộ lên.

"Giang lão sư, Trư ca (bát giới) cao lớn vạm vỡ như vậy béo, vừa chạy bước tự nhiên thở gấp, như thế nào đem làm ủy viên thể dục!"

"Hắc hắc, Trư ca (bát giới) thể nhưng mà 50m chạy nửa phút tồn tại, lại để cho hắn đem làm ủy viên thể dục lớp chúng ta luyện tập chẳng phải là cùng ốc sên bò tựa như."

"Các ngươi biết cái gì ah, mập mập là do tiềm lực ở đùi, Trư ca (bát giới), ta xem trọng ngươi!"

Mọi người nhao nhao nghị luận, có cười nhạo có ghét bỏ cũng có cho Chúc Thành cố gắng lên động viên đấy, làm cho Chúc Thành khiến cho xấu hổ hồng đấy, lộ ra cái khuôn mặt kia mập mập mặt có loại đã nảy sinh (manh) lại khờ cảm giác.

Chúc Thành vô ý thức nhìn về phía bên cạnh Tô Niên Niên, Tô Niên Niên tràn ra dáng tươi cười, "Sợ cái gì nha, thử xem chứ sao."

Chúc Thành mặt càng đỏ hơn, hắn tuy nhiên hình thể béo, nhưng nội tâm cũng có nam tử hán ngạo khí, lập tức tự gạt đầu, "Tốt!"

"Oa ah, Trư ca (bát giới) quả nhiên không giống bình thường."

"Trư ca (bát giới) cố gắng lên, dẫn đầu chúng ta đi đến đỉnh phong của nhân sinh!"

Giang Mộ xem phía dưới lộn xộn thành một đoàn, ra hiệu mọi người an tĩnh lại, "Tô Niên Niên, có hứng thú là ủy viên văn nghệ?"

Tô Niên Niên ngây ngẩn cả người, vẫn chưa trả lời Trương Hiểu Tiếp đã cướp lời, "Lão sư, so Tô Niên Niên số phiếu nhiều người còn có mấy cái đây này!"

Nàng nói không giả, mọi người đồng loạt nhìn về phía Giang Mộ, cảm thấy hắn là bất công.

Giang Mộ cười cười, "Hà Tiểu, Lữ Hiên Ngang đều là nam sinh, không quá phù hợp, mặt khác ta xem Tô Niên Niên có hội họa cùng Piano năng khiếu, hẳn là người chọn lựa thích hợp nhất."

Hà Tiểu cùng Lữ Hiên Ngang cướp lời, "Lão sư, tự Tô Niên Niên a, ta một đám đàn ông mới không cần mỗi ngày bàn vẽ báo đây này!"

Trương Hiểu Tiếp muốn đang nói cái gì, lại bị Doãn Sơ Hạ ngăn lại, lặng lẽ ở nàng bên tai nói vài câu, Trương Hiểu Tiếp lập tức hiểu ý, hướng nàng khoa tay múa chân cái kích thủ thế.

Nghe lão sư nói như vậy rồi, Tô Niên Niên cũng không có sĩ diện cãi lại, hướng Giang lão sư nhẹ gật đầu.

Tuyển hết ban cán bộ, giờ là đến thời khắc mà mọi người chờ mong nhất chính là đổi chỗ ngồi..

Chỗ ngồi quyết định cùng ai trở thành bạn tốt, cùng tiến lên khóa cùng đi WC toa-lét, tất cả mọi người tro mắt nhìn Giang Mộ, cùng đợi hắn điều chỉnh chỗ ngồi.

Ai ngờ Giang Mộ thâm hiểm trừng mắt nhìn cả lớp, "Như vậy đi, chính các ngươi đổi, muốn cùng ai ngồi cùng ai ngồi, đổi tốt rồi ta tại làm điều chỉnh."

Mọi người hoan hô một tiếng, xách cái bàn cái ghế bắt đầu đổi chỗ ngồi, Tô Niên Niên lười đã quen, đem cái bàn chuyển đến xếp sau bên cửa sổ, lười biếng phơi nắng nôi lên Thái Dương.

Chỗ ngồi rất nhanh đổi tốt, Giang Mộ lại nhíu mày.

Tô Niên Niên bên người, không có một bóng người, nguyên lai muốn ngồi nàng bên cạnh Chúc Thành, cũng bị một người nữ sinh kéo tới.

Do mình không thể post tiếp chap mới từ nhóm dịch nên mình quyết định sẽ tự dịch từ chap 19. Nếu bạn nào ủng hộ thì hãy bình chọn nha~. nếu người bình chọn ít quá thì mình sẽ không dịch tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 20: Họa lớp (3)

Đệ 20 chương lớp hội (sẽ) (3)

"Các người làm cái gì vậy?" Giang Mộ thông thả mở miệng, hắc lòng đã đoán ra.

Doãn Sơ Hạ nhìn có chút há hê nhìn xem Tô Niên Niên, "Lão sư, chúng ta đều không muốn cùng Tô Niên Niên ngồi một khối."

"Đúng nha, ta cũng không muốn ngồi cạnh nàng."

Trong lớp nữ sinh như đã hẹn ở đồng dạng, nhao nhao biểu thị chính mình không muốn cùng Tô Niên Niên ngồi một khối. Các nam sinh cũng không có ý tứ chủ động cùng Tô Niên Niên ngồi một khối, trong lúc nhất thời, trong lớp hào khí trở nên vì diệu lên.

Tô Niên Niên quét một vòng, trong lòng đã có đáp án.

Rất đơn giản, nàng bị cô lập rồi.

Không ai nguyện ý ngồi cạnh nàng.

Dù cho người sơ sài như Tô Niên Niên, trong lòng cũng có chút khó chịu, nhưng cũng không thể hiện trên mặt.

Ngay tại thời khắc vạn phần xấu hổ đó, một cái nho nhỏ thân ảnh lại đứng dậy, cổ hết sức đem mình cái bàn đem đến Tô Niên Niên bên cạnh.

Tô Niên Niên cẩn cẩn môi dưới, là Tống Dư Hi.

Nàng cúi đầu, thanh tú trên khuôn mặt nhỏ nhắn lại tràn đầy quật cường, như là đã quyết định cái gì trọng đại quyết tâm đồng dạng.

"Này, Tống Dư Hi, người thật sự muốn cùng ngồi cùng Tô Niên Niên sao??" Lưu Doãn Nhi ngữ khí bất thiện mở miệng, xem ra các nàng cho Tống Dư Hi giáo huấn còn chưa đủ.

Tống Dư Hi sắc mặt trở nên trắng, nhưng lại không rên một tiếng, đem ghế cũng kéo qua.

"Cái gì kia, ta vóc dáng cao, ta cũng ngồi đằng sau được." Chúc Thành cười hi hi đem mình cái bàn cũng chuyển tới, có hắc dẫn đầu, mấy cái nam sinh cũng ngồi tới, hóa giải Tô Niên Niên xấu hổ.

Giang Mộ đứng tại trên giảng đài, khóe môi nổi lên mỉm cười.

"Tốt rồi, các người nhanh ngồi xuống, để ta xem còn đôi gì không, cận thị đồng học cùng vóc dáng thấp đồng học chủ động ngồi phía trước, Hà Tiểu, người cao 1 mét 8 mấy thì đừng ngồi hàng thứ ba, người xem đằng sau Lý Ân Mỹ chỉ có thể nhìn cái ót của người."

Mọi người bộc phát ra tiếng cười, Hà Tiểu không có ý tứ sờ lên cái ót, sau đó dịch xuống hai hàng.

Đổi tốt chỗ ngồi Giang Mộ bắt đầu giảng chút ít an toàn giáo dục hòa hảo hiếu học tập đồ vật, Tô Niên Niên không có hứng thú nghe, liếc qua bên người Tống Dư Hi, "Người không có sao sao?"

Tống Dư Hi lắc đầu, nàng hôm qua mới nhận thức Tô Niên Niên, nhưng lại đối với Tô Niên Niên rất có hảo cảm.

Tô Niên Niên cười nhạo một tiếng, "Dù cho bị cô lập bị chỉ trích cũng không có sao sao?"

Tống Dư Hi nắm chắc nắm đấm, Thánh Âm Cao Trung không thể so với nàng Thượng Đích Công Lập Cao Trung, đồng học tầm đó cảm tình rất tốt, cũng không có gì tâm nhãn. Thánh Âm Cao Trung giàu nghèo chênh lệch rất lớn, đệ tử gian không thể tránh khỏi cũng chia giai cấp cấp độ, về phần cái nhân vật nhỏ bé thì cũng đừng mong nhiều cái gì. Trong nhà nàng điều kiện không tốt, cao nhất (*) tại lớp học bị cô lập hoàn toàn, bình thường tại trong lớp cũng là cẩn thận từng li từng tí chỉ dám vui đùa học tập.

"Không có sao... Ta đã trải qua, cho nên ta không muốn làm cho người cũng như vậy... Cái kia, Tô Niên Niên, chúng ta là bằng hữu a?" Tống Dư Hi sợ hãi hỏi một câu, sợ Tô Niên Niên hưng nàng.

Tô Niên Niên hướng nàng lộ ra cái sâu sắc đáng tươi cười, "Đương nhiên đúng a!"

Chúc Thành tại hai nàng ngồi phía sau, lúc này cũng tới tham gia náo nhiệt, "Chúng ta cũng là bạn tốt ah, Tô Niên Niên, Tống Dư Hi, có phải thấy hình tượng của ta thoáng cái là to lớn rồi phải không hả?"

"Người cái mập mạp chết bầm! Bỏ đi!" Tô Niên Niên làm bộ giận dữ cầm gờ Chúc Thành đầu một chút, Tống Dư Hi cũng ở một bên nhếch môi mỉm

cười ngọt ngào.

Phòng học khác một bên, Doãn Sơ Hạ mấy người cũng ngồi chung một chỗ, giờ phút này đều là vẻ mặt khó chịu.

"Tổng Dư Hi chết tiết kia. Chết tiết, hôm nào ta muốn hảo hảo thu thập nàng!" Trương Hiểu Tiếp hung ba ba (*trùng mắt) mở miệng, Lưu Doãn Nhi cũng nhẹ gật đầu, "Còn có Tô Niên Niên!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Trần Nguyên đưa cho người

Doãn Sơ Hạ nắm chặt nắm đấm, mới vừa rồi là nàng lại để cho Lưu Doãn Nhi nói cho mọi người ai cũng đứng cùng Tô Niên Niên ngồi cùng một chỗ, lại để cho Tô Niên Niên tại lớp học tất cả mọi người trước mặt khó chịu nổi, không nghĩ tới Tổng Dư Hi cùng Chúc Thành sẽ giúp nàng!

Cực độ khó chịu trong chốc lát, Doãn Sơ Hạ khinh miệt hừ một tiếng, "Nghe nói Tổng Dư Hi còn chưa có đóng học phí à?"

Lưu Doãn Nhi cùng Trương Hiểu Tiếp đều là cười đắc ý, "Đúng nha, sẽ không phải là lại muốn kéo dài thời gian đóng a, trên cái thế giới này thật sự còn có người nghèo như vậy ah, chúng ta có cần phải cho nàng "Tâm lòng yêu mến quyền tiền"?" Hai người bọn họ gia cảnh là không Doãn Sơ Hạ tốt, nhưng ở dự thành cũng là người có uy tín

Doãn Sơ Hạ đem sách giáo khoa hung hăng ném vào trên bàn, đằng sau Tô Niên Niên mấy người căn bản không nghe thấy các nàng đối thoại, vẫn còn các loại nói chuyện phiếm

Tan học tiếng chuông vang lên, Giang Mộ thu dọn đồ đạc, "Tiết sau là Anh ngữ, mọi người lấy ra chuẩn bị bài một chút, mặt khác học phí học kỳ này giao cho phòng giáo vụ trước thứ sáu, tiền mặt hoặc là chuyển khoản cũng có thể."

Hắn vừa ra khỏi lớp học thì nam sinh huyết sáo, tốp năm tốp ba gom lại một khối chơi đùa rồi, nữ sinh cũng tụ thành một đoàn lủ rủ trò chuyện bát quái.

Tô Niên Niên theo trong ngăn kéo lấy ra, trong lúc lơ đãng liếc một cái Tổng Dư Hi, lại phát hiện nàng hai mắt vô thần, vuốt ve trong tay sách giáo khoa không biết đang suy nghĩ gì.

"Này, người vẫn còn tốt không?" Tô Niên Niên gõ cái bàn, Tổng Dư Hi mới hồi phục tinh thần lại, vô lực cười cười, "Không có việc gì..."

Chuông vào học vừa vang lên, Kim Vân cầm sách giáo khoa từ từ đi vào, một ngụm lưu loát [[đích] Anh ngữ nói về [] khóa. Tô Niên Niên trường cũ là Thần Giang Cao Trung thành tích rất bình thường đây, muốn nghe được có chút cố hết sức, vội vàng tập trung tinh thần nghe nổi lên khóa, trong khoảng thời gian ngắn không để ý đến sắc mặt của Tổng Dư Hi ngày càng khó coi.

Tiết thứ hai chấm dứt, nghỉ giữa khóa nghỉ ngơi nửa giờ, Tô Niên Niên vuốt vuốt bụng, buổi sáng uống ly sữa bò, hiện tại nàng bụng đều nhanh đói đẹp bụng rồi" thật đói, đi ăn tin không?" Nàng đụng phải hạ Tổng Dư Hi [[đích] cánh tay.

Tổng Dư Hi cười khổ, nàng ở đâu không biết xấu hổ nói cho Tô Niên Niên chính mình [[liên]cả] học phí cùng bản phí đều chưa đóng nổi, hướng chỉ là đi mua đồ ăn vật a.

Nhắc đến ăn [[đích] xếp sau [[đích] Chúc Thành tinh thần tinh tảo, hiện vật quý tựa như theo ngăn kéo móc ra hai cái sandwich, "Niên Niên, tiểu Hi, cho các người."

"Oa ah, tốt quá!" Tô Niên Niên vẻ mặt vui mừng nhận lấy, bản tính tham ăn phát tác, hai mắt sáng lên [[đích] chăm chăm vào Chúc Thành ngăn kéo, "Trư ca, người còn có cái gì?"

Chúc Thành cười hắc hắc, lại từ trong ngăn kéo móc ra mấy túi đồ ăn vặt, đều là thoải mái, vu vu ngửi ti gi đấy, quả thực một cái hộp đồ ăn vặt vạn năng.

Tô Niên Niên cũng không khách khí, thật vui vẻ bắt đầu ăn, quai hàm đều phình lên. Tổng Dư Hi ngại ngùng không chịu lấy, cuối cùng vẫn là Chúc Thành cường ngạnh nhét vào trong tay nàng, nàng mới miễn cưỡng tiếp nhận xé mở bắt đầu ăn.

"Thùng thùng" Vài tiếng có tiết tấu gõ cửa sổ truyền đến, Tô Niên Niên nghi hoặc ngẩng đầu, mắt to xinh đẹp nhìn ra bên ngoài cửa nhìn xem bên ngoài.

Ánh mặt trời tốt, xuyên thấu qua cửa sổ ôn nhu xán lạn chiếu vào, rơi vào thiếu niên trên đỉnh đầu, làm tóc hắn nổi lên màu vàng. Khuôn mặt tuần tú căng cứng, rơi vào Tô Niên Niên trên người ánh mắt tràn ngập ghét bỏ, hắn kéo ra cửa sổ, ném bản ghi chép đến trên mặt bàn của Tô Niên Niên.

"Trần nguyên đưa cho người." Lãnh đạm lương bạc phun một câu, Cố Từ Thần không để ý Tô Niên Niên mấy người ánh mắt kinh ngạc, quay người rồi đi.

Trong đầu lại hồi tưởng lại Tô Niên Niên vừa rồi bộ dáng.

Đôi má phình lên thành hình cầu, bàn tay nhỏ bé nhìn về phía trên hết sức nhỏ mềm mại, cặp mắt kia sạch sẽ không nhiễm hạt bụi nhìn thẳng ngoắc hấn, để lại trong lòng hấn một chút không hiểu tình cảm.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Bạn học Cố, thật trùng hợp a

(Nhớ bình chọn nha các nàng =.=, nếu nhiều thì ngày ta ra nhiều chap hơn)

Ngày hôm qua từ khi thấy phụ thân, tâm tình của hấn cũng không phải là rất tốt. Tan học thời điểm Trần nguyên chợt nhớ tới muốn bắt cho Tô Niên Niên bản ghi chép, nhưng là lại bị chủ nhiệm lớp kêu lên đi, tựu lại để cho hấn cho Tô Niên Niên đưa tới.

Cố Từ Thần từ trước đến nay khinh thường nhất là làm loại này chạy việc, hôm nay lần đầu tiên đi một vòng lớn tới cấp 2 lớp F.

Cất, chỉ là cái béo nịch con heo tham ăn mà thôi, nhớ thương nàng làm gì?

Tại trong lòng phi nhỏ một phen, Cố Từ Thần khôi phục như thường, bước nhanh hướng lớp mình đi đến.

Trong phòng học Tô Niên Niên mở ra bản ghi chép, là cấp hai tất cả khoa tri thức tổng kết, chữ viết đẹp mắt, sửa sang lại rõ ràng hiểu rõ, xem ra đây chính là chữ viết của Trần Nguyên.

Hai người đều khoa học tự nhiên, Tô Niên Niên hiện tại vừa vặn có thể sử dụng đến, nàng như nhặt được chí bảo ôm bản ghi lật ra cả buổi, xem Tổng Dư Hi trong nội tâm khẽ động.

Chẳng lẽ... Tô Niên Niên cùng Trần nguyên tại yêu đương sao? Bằng không như thế nào sẽ đối với nàng tốt như vậy, liền Cố nam thần đều mình đem đến đưa cho nàng?

Không thể tránh khỏi, Tổng Dư Hi trong nội tâm cũng có một ít loại nhỏ (tiểu nhân) hâm mộ.

Về phần Doãn Sơ Hạ mấy người đi WC, nếu để cho nàng thấy như vậy một màn, không chừng lại muốn ghen cái gì đây này.

Ngày đầu tiên đi học coi như thuận lợi, cơm trưa ở trường học căn tin tùy tiện ăn một chút, hương vị cũng không tệ lắm.

Đảo mắt đến dưới buổi trưa tan học, Tô Niên Niên sửa sang một chút, bình thường tại trong lòng tính toán, nàng đã ý thức được chính mình kiến thức căn bản quá kém, cần nhắc xem muốn hay không lại để cho mẹ cho mình báo cái trường luyện thi, nữ sinh trong lớp học lại bắt đầu oanh động lên.

Tô Niên Niên hiếu kỳ ngẩng đầu, gặp không ít mọi người theo trong ngăn kéo lấy ra hộp quà, còn có hồng nhạ màu xanh da trời phong thư cái gì đấy, đây mặt ánh sáng màu đỏ hướng ra phía ngoài chạy tới.

"Ta đi về trước, ngày mai gặp." Cùng Tổng Dư Hi cùng Chúc Thành đánh cái bắt chuyện, Tô Niên Niên hướng cửa trường học đi đến, Trần thúc thúc buổi sáng nói sẽ đến tiếp nàng cùng Trần nguyên đấy.

Đọc đường bãi đỗ xe, Tô Niên Niên bị trước mắt một màn sợ ngây người.

Bãi đỗ xe vây quanh ba tầng trong ba tầng ngoài nữ sinh, liú rúu vui sướng trò chuyện, nguyên một đám trên mặt lộ ra thiếu nữ hoài xuân biểu lộ, mà bị bọn họ vây vào giữa đấy, là một cỗ màu đen Porsche.

Nhìn quen quen ah... Tô Niên Niên nhìn không được kiểng chân nhìn xem, lúc nhìn đến vết nứt phía trước kính chắn gió, mới ý thức tới đó là xe của Cố Từ Thần. Vội vàng thè lưỡi, chốt dạ cúi đầu hướng cửa trường học đi.

Còn chưa đi hai bước, cô áo của nàng đã bị người tóm lên, lại để cho nàng nửa bước khó đi.

Ah uy, còn có người dám đánh lên nàng?

Tô Niên Niên hùng hổ nghiêng đầu sang chỗ khác, chống lại Cố Từ Thần cái kia trương suất khí cao lạnh mặt lúc, lập tức không có tính tình.

"Khục khục... Cố đồng học, thật là đúng dịp ah, cấp rầu~ ~" Tô Niên Niên cười đùa tí từng cùng Cố Từ Thần chào hỏi, trong lòng lại bắt đầu sợ sệt, hấn sẽ không phải là biết rõ nàng cầm đá quăng lên xe hấn đi à nha?

Cố Từ Thần đen nhánh lông mi nhảy lên, "Đúng vậy a, Tô đồng học, thật sự là trùng hợp nha." Không công đưa lên tám mợ, hấn như thế nào không

biết xấu hổ từ chối?

Hắn ý vào chính mình vóc dáng cao, đon tay mang theo Tô Niên Niên hướng xe của mình đi tới, không chút nào để ý tới Tô Niên Niên đang giãy dụa.

"Này, chúng ta không thể bình tâm tĩnh khí tâm sự sao, cái quý gì ah đừng tóm y phục của ta, đây là quần áo mới quý báu của ta đấy!" Tô Niên Niên cố gắng giãy dụa, nhưng vẫn là bị Cổ Tử Thần xách lên xe như con gà con..

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Ta đưa người về nhà là sai sao?

Mà nhóm nữ sinh đứng trên đường điều bị một màn trước mắt làm sợ ngây người, người Cổ nam thần ôm đó là ai?!?

Đổi lại thường ngày, các nàng đều sẽ liêu lĩnh xông đi lên tặng quà nhét tình, nhưng hôm nay thì toàn bộ im lặng ngốc tại nguyên chỗ, nhìn Cổ Tử Thần "Thần sĩ" mở cửa xe, đem Tô Niên Niên nhét đi vào. Trận kia mặt muốn nhiều quý dị có nhiều quý dị.

Thăng đến xe của Cổ Tử Thần rồi đi, một người nữ sinh mới kêu rên một tiếng, "Trời ạ, Cổ nam thần có bạn gái sao?"

"Ah ah ah, đây không phải là thật!"

"Nữ sinh kia là ai ah, ta muốn khóc, của ta nam thần anh anh anh ~ "

Ở đây nữ sinh đều ức chế không nổi ôm đầu khóc rống lên, cảm đầu nữ sinh Mộ Dung Sam nức nở nói, "Hôm nay là toàn dân thất tình ngày, thế nhưng mà, cho dù Cổ nam thần có bạn gái, chúng ta vẫn sẽ thích hắn, ủng hộ hắn đúng hay không?!" Mộ Dung Sam là trưởng fans hâm mộ tam đại nam thần ở trường, không ít nữ sinh một bên lau nước mắt vừa nói, "Chảy nước mắt cũng muốn chúc phúc hắn! Ô ô ô..."

Mà trên xe Tô Niên Niên không có thấy như vậy một màn, nàng bức bối sửa sang lại quần áo, lại xem xét vị trí lái bên trên Cổ Tử Thần nhàn nhã tự nhiên lái xe, lập tức tự tặc nổi câu rồi.

"Người rõ ràng đem ta làm tâm phúc! Vô si! Hạ lưu! Lưu manh!" Tô Niên Niên lòng đầy căm phẫn lắm lắm, Cổ Tử Thần lờ mờ nàng, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng tức giận có chút buồn cười, người không biết còn tưởng rằng hắn làm việc gì quá đáng với nàng.

"Ta đưa người về nhà là sai sao? Đây chính là việc tốt lấy giúp người làm niềm vui." Cổ Tử Thần hơi hột đem Tô Niên Niên mà nói chần trờ về, lông mi nháy dựng lên, "Còn có, Tô đồng học, ta còn không có tính sổ với người đây này."

Tô Niên Niên chột dạ mở trừng hai mắt, đôi mắt híp lại liếc nhìn kính chắn gió, mạnh mẽ nói, "Ta lại không nợ người cái gì."

Cổ Tử Thần hừ một tiếng, "Nếu như ta nhớ không lầm, ngày hôm qua từ trên trời giáng xuống một viên đá đập vào kính của ta, phân tích theo góc độ cùng dấu vết từ kính, hẳn là từ chỗ ngoài 5 mét, phụ cận cao như vậy thì chỉ có nhà của người, hơn nữa cửa sổ phòng người ở đối diện, vừa vận tạo thành một cái đường chéo. Tô đồng học, người nói, cửa sổ phòng người sao lại có đá rơi xuống đây?"

Tô Niên Niên mặt đỏ bừng một chút tự do lên, không nghĩ tới Cổ Tử Thần người này còn là cái học bá, thế nhưng mà nàng lại không có ý tứ thừa nhận, quay mặt đi, "Nói không chừng gió lớn thổi xuống dưới đó a..."

Tiếng nói trong trẻo lười biếng nhưng lạnh lùng lại vang lên, "Ngày hôm qua trời nắng, không gió, độ ẩm độ ẩm thích hợp, cần ta cho người xem dự báo thời tiết của ngày hôm qua sao?"

"..." Trời ạ, nàng như thế nào sẽ đụng với loại người này! Tô Niên Niên chán nản, hận không thể đem đầu Cổ Tử Thần đánh lên tấm kính trước mặt một trận.

Cố gắng khắc chế chính mình, Tô Niên Niên kéo ra nụ cười cứng ngắt, "Ah ha ha... Bằng không ta lấy băng dán cho người dán lại?" Nói xong nàng theo trong cặp móc ra băng dán hình phim hoạt hình, chân chó đưa cho Cổ Tử Thần.

Cổ Tử Thần bỗng nhiên giẫm một chút phanh lại, cau mày lạnh lùng nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên minh bạch cái ánh mắt tràn đầy ghét bỏ của hắn, nhưng là trên mặt cười hi hi đấy, tục ngữ nói thò tay không đánh khuôn mặt tươi cười người nha, Cổ Tử Thần cũng không thể đem nàng ném?

Nhưng mà nàng đánh giá thấp Cổ Tử Thần, Cổ Tử Thần mở cửa xe, mặt không biểu tình, "Thừa dịp ta không có đem người ném xuống, chính người tự động đi xuống đi."

Tô Niên Niên ngấm một vòng hoàn cảnh chung quanh, nàng là tiêu chuẩn dân mù đường, căn bản không biết mình thân ở nơi nào, khuôn mặt nhỏ nhắn

thoáng cái trắng bạch, cho nên nắm chặt dây an toàn không buông, kiên định lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Đừng bắt nạt người ta như vậy chứ

Cố Tử Thần chỉ cảm thấy gân xanh trên trán nhảy lên, Tô Niên Niên một bộ trấn sĩ không sợ chết, "Ta không đi xuống, ta không dưới, nhất định không xuống!" Thề phải cùng xe tồn vong

Hai người giằng co cả buổi, Tô Niên Niên cảm thấy trong xe độ ẩm đều chợt hạ xuống vài độ, gặp Cố Tử Thần cũng không thật sự ý định động thủ, vội vàng mỉm cười ngọt ngào cười, vô cùng có thể diện đóng cửa xe lại.

"Đừng như vậy, chúng ta về nhà a." Mềm nhu nhu thanh âm giống làm nũng, nghe Cố Tử Thần thân thể cứng đờ, cặp lông mi dài rủ xuống, trùng hợp che dấu khóe mắt thất lạc.

Về nhà? Bao nhiêu năm không có người nói với hắn như vậy rồi.

Tô Niên Niên thì thở phào thở ra một hơi, thấy Cố Tử Thần có chút thất thần, vươn tay quơ quơ trước mặt hắn.

Cố Tử Thần vội hồi phục tinh thần, chân ga giẫm mạnh, tiếp tục đi phía trước mở.

Tuy nhiên dân mù đường, nhưng là Tô Niên Niên cũng phát hiện đây không phải đường về nhà, trong nội tâm bất ổn, nghĩ đến Cố Tử Thần chắc sẽ không đem nàng bán đi a.

Nàng móc ra trong cặp điện thoại, lặng lẽ xoa bóp cái "110".

Cố Tử Thần tự nhiên cũng phát hiện nàng mờ ám, về mặt lạnh càng lạnh hơn.

Nha đầu kia đem hắn đem làm người nào rồi hả? Tuy nói hai người bọn họ là có chút không hợp, nhưng chắc sẽ không làm những việc hại người.

Hai người đều có tâm tư, cuối cùng xe dừng lại chỗ bảo hành xe, có nhân viên công tác đã đi tới, Cố Tử Thần đơn giản nói cần đổi kính chắn gió, thuận tiện đưa cho hắn một cái cạc.

Tiểu ca động tác rất nhanh nhẹn, không có hai phút sẽ cầm cạc cùng một tấm phiếu nhỏ tới, Cố Tử Thần lễ phép nhận lấy, xoay người mặt đen lên nhìn về phía Tô Niên Niên, "Xuống xe."

Tô Niên Niên cho rằng hắn lại muốn đem mình ném, thế nhưng mà mắt thấy nhân viên bảo hành tới, nàng cũng không thể ngồi ở trong xe làm cho nhân gia dỗi thủy tinh a? đành phải tâm không cam lòng tình không muốn xuống xe, cúi đầu thất lạc đứng tại Cố Tử Thần bên người.

Cố Tử Thần nguyên bản so nàng cao một đầu, làm cho nàng có vẻ tội nghiệp vừa mềm nhũn lại nhỏ nhắn xinh xắn, Cố Tử Thần cũng không có ý tứ phi nhổ nàng, đem chìa khóa xe cùng nhau giao cho tiểu ca nhân viên bảo hành, Tô Niên Niên tò mò nhìn hắn, "Hôm nay sửa sẽ không xong a, chúng ta đây như thế nào trở về? Cái này có xe buýt sao..."

Vừa nói xong Tô Niên Niên liền phát hiện, ánh mắt Cố Tử Thần tràn đầy ghét bỏ nhìn nàng.

"Này, làm gì mà ngơoi dùng ánh mắt thần kinh như vậy nhìn ta hả?" Tô Niên Niên tức giận đập hắn liếc.

"Tô Niên Niên, ngươi là heo sao?" Cố Tử Thần phỉ nhổ một câu, Tô Niên Niên trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau nhìn hắn, "Coi như là heo, cũng là độc nhất vô nhị heo, hơn nữa đại sư đã tính toán qua mệnh của ta đây, tài vận, tình yêu, sự nghiệp đều rất tốt... Ngươi nhất định là ánh mắt không tốt..."

Cố Tử Thần nhẹ nhàng "Ah" một tiếng, nhìn đường cái bên cạnh ra một cỗ màu đen Bảo mã [BMW], "Heo thần tài, đi thôi, về nhà."

Tô Niên Niên khí liếc mắt, ngông ngời tới lại bị hắn gán cho một cái biệt hiệu, nàng nghe răng trợn mắt hung dữ nhìn Cố Tử Thần, "Có tin ta hay không cần ngươi... Ta không phải dễ bị khi dễ đâu đấy, ah uy..."

Nàng lần nữa bị Cố Tử Thần nhắc lên, Cố Tử Thần đem nàng nhét lên xe, đối với lái xe phân phó, "Tiền đưa ta hồi trở lại biệt thự."

"Thiếu gia, đây là..." Lái xe có chút khó xử mở miệng, ánh mắt của Cố Tử Thần lạnh lùng thấu xương quét qua, lập tức cầm im miệng.

Trong mắt hắn, Cố Tử Thần hoàn toàn là theo Cố Ngôn Chuẩn tính tình, thậm chí so Cố Ngôn Chuẩn còn lạnh hơn kiêu căng hơn vài phần, hắn cũng không dám đắc tội.

Cố Tử Thần tựa lưng vào ghế ngồi nhắm mắt dưỡng thần, lại ý thức được một đạo không thể bỏ qua ánh mắt tại hân trên thân chạy.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Heo thần tài, trả tiền

Tô gia cùng Trần gia đều sẽ gia tộc xí nghiệp, nhưng bàn về tài phú tích lũy hay không kịp Cố Gia, tập đoàn Cố thị vô luận là tại Dụ Thành hay ở trong nước, điều sẽ là xí nghiệp dẫn đầu, bất động sản, khách sạn, bách hóa thậm chí còn liên quan đến tất cả các ngành sản xuất.

Theo nàng biết, Cố Tử Thần là con trai duy nhất trong nhà, nói hân là Cao Phú Soái (*) một chút cũng không quá.

Cố Tử Thần nhàn nhạt lên tiếng, nhìn Tô Niên Niên cặp mắt Tinh Quang sáng chói, trong nội tâm khẽ động.

Nhìn Tô Niên Niên hồi lâu, hân mới ý thức tới xấu hổ, chột nhó tới đến cái gì tựa như, theo trong ví tiền rút ra vừa rồi cái kia tập phiếu nhỏ, bay bổng hướng Tô Niên Niên trước mặt quảng ra.

"Heo thần tài, trả tiền."

Lại để cho nàng trả tiền? Tô Niên Niên con người thoáng cái trừng lớn, cảm qua hóa đơn xem xét, là phí đổi kính chắn gió cùng phí bảo dưỡng xe.

Khóe miệng nàng co rút, đối diện là một chuỗi số 0, ngao kiêu quay đầu, "Không có tiền."

Cố Tử Thần khoi mào lông mày, "Thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa, hơn nữa ta còn không có tính phí cố ý cùng tổn thất tinh thần đấy, bạn thân a?"

Ở đâu ra bạn thân hả! Rõ ràng chính là người keo kiệt lại có bụng dạ xấu xa! Tô Niên Niên tại phi nhỏ cả buổi, tiền thì nàng có thể bồi được, thế nhưng mà bồi cho hân thì đồng nghĩa tiền tiền vật sẽ không có nha.

Đôi mắt to quay tròn, Tô Niên Niên cười tùm tùm nhìn hân, "Thế nhưng mà ngày hôm qua thì người không có đem xe ngừng tiến ga ra nha, muốn nói trách nhiệm cũng là trách nhiệm của người, ta chẳng qua là phạm hơi có chút điểm sai." Nàng khoa tay múa chân nói, lái xe nhìn qua kính chiếu hậu thấy vậy, khóe môi cũng mần nổi lên dáng tươi cười, không nghĩ tới rõ ràng còn có người cùng nhà hân thiếu gia cò kè mặc cả.

"Tô Niên Niên, đó là sân của nhà ta." Cố Tử Thần lười biếng tựa lưng vào ghế ngồi, "Ta muốn đỗ xe như thế nào, thì đỗ xe như thế ấy."

Hân ngữ điệu mặc dù lạnh, nhưng lại mang thêm vài phần vô lại, nghe đi lên đặc biệt trầm thấp êm tai.

Tô Niên Niên bĩu môi, "Vậy thì một nửa một nửa a." Còn lại một nửa tiền tiêu vật, nàng cũng sẽ cố tiếp nhận.

"Trách nhiệm của người." Cố Tử Thần thông thả một câu, trực tiếp đem Tô Niên Niên cò kè mặc cả chẹn họng trở về.

Tô Niên Niên mở to hai mắt nhìn, nàng lại không phải cố ý đấy, sao có thể toàn bộ trách nàng. Thế nhưng bất kể là miệng lưỡi hay sức chiến đấu, nàng đều đấu không lại Cố Tử Thần, hân cũng sẽ trêu chọc vô lại, "Không có tiền! Hừ!"

Một phân tiền nàng đều không để cho, hừ!

Cố Tử Thần mí mắt hơi lên, tựa hồ đã sớm dự liệu được Tô Niên Niên có thể như vậy rồi. Không gấp không sợ theo trong cặp móc ra giấy bút, nhanh chóng viết xuống mấy hàng chữ, "Không có tiền thì ghi giấy nợ a, từ từ trả, Tô đồng học, ừ, kí tên góc dưới." Hân khóe môi khoi mào một tia mỉa hoặc vui vẻ, Tô Niên Niên thoáng cái thì thấy sùng sốt, ngây ngốc nhìn cái khuôn mặt kia 360 độ không góc chết khuôn mặt tuần tú, cả buổi không có vội hồi phục tinh thần.

Khó được chứng kiến Tô Niên Niên phạm mê gái (trai) bộ dáng, Cố Tử Thần vui vẻ càng sâu, trong nội tâm cũng xẹt qua một tia trào phúng.

Tô Niên Niên khí cô lấy quai hàm, "Không ký!"

Khí thể mùi phần nói xong, nàng liền không nhịn được kêu lên, Cố Tử Thần chẳng biết lúc nào móc ra một bình mực, vắn mở nắp bình, kéo tay Tô Niên Niên qua dính một ít mực rồi ấn vào vờ. Tờ giấy sạch sẽ lập tức hiện lên một dấu ấn.

"Người... Người..." Tô Niên Niên nhất thời chán nản, tuyệt đối không nghĩ tới Cố Tử Thần thẳng này so nàng còn vô lại!

Chẳng lẽ nàng Hồn Thế tiểu Ma Vương thanh danh muốn hủy trong tay hân?

Không! Có thể! Có thể!

Chương 26: Lại khi dễ muội muội ta, ta sẽ đối với không khách khí!

Tô Niên Niên NGAO...OOO một tiếng, linh hoạt theo Cổ Tử Thần trong tay đoạt lấy mực nước, dính điểm thì hướng Cổ Tử Thần trên mặt xóa đi mới lạ tiếng Châu Á. xiniqi.

Cổ Tử Thần phản ứng chậm vài giây, trên mặt cũng đã nhiễm lên nét mực.

"Tô mập mạp! Ngươi tại bôi một chút thử xem?" Cổ Tử Thần nghiêng rãnh nghiêng lợi uy hiếp, Tô Niên Niên cười hắc hắc, tay mắt lanh lẹ lại đi trên mặt hấn quãng điểm mực nước, "Ngươi tại loạn khởi ngoại hiệu thử xem thấy!"

Cổ Tử Thần mặt đều đen rồi, thấy Tô Niên Niên ám thoai mái không thôi.

Hắn mặc một kiện áo sơ mi sạch sẽ, nhìn thì giá cả xa xỉ, Tô Niên Niên con mắt di chuyển, giả bộ như người vô tội bộ dạng sáp lại gần, "Thực xin lỗi, ngươi cũng biết ta béo như vậy, hành động bất tiện, tay chân vụng về đây, ta giúp ngươi lau lau a!" Nói xong cũng mặc kệ Cổ Tử Thần có đồng ý hay không, nâng duỗi ra bàn tay nhỏ bé hướng Cổ Tử Thần trên mặt sờ soạng, thuận tiện vẫn còn Cổ Tử Thần áo somi bên trên xoa xoa tay.

"..." Cổ Tử Thần khoe miệng co quắp rút, không chút nào khách khí xoa Tô Niên Niên tóc, hai người ở phía sau trong khoảnh khắc nào trở thành một đoàn.

"Thiếu gia..." Lái xe sợ hãi hỏi một câu, sợ thiếu gia nhà mình chịu thiệt.

"Lái xe của ngươi!" Một tiếng gào thét, lái xe lập tức ngồi nghiêm chỉnh, nhìn không chớp mắt lái xe, chỉ là khoe miệng vui vẻ bán rẻ hấn.

Kỳ thật như vậy cũng tốt, hấn từ nhỏ nhìn thiếu gia lớn lên, hấn điều thâm trầm ôn trọng như cái tiểu đại nhân, khó được chứng kiến hấn mặt trẻ con của hấn.

Tô Niên Niên hai người chiến tranh tiến thêm một bước thẳng cấp, Cổ Tử Thần một tay kiềm chế ở Tô Niên Niên, tay kia dính mực nước, tại Tô Niên Niên trên mặt vẽ cái mũi heo.

"Hỗn đản! Ngươi ngươi ngươi... Khi dễ nữ hài tử!" Tô Niên Niên quệt miệng, dùng hết sức lực bú sữa mẹ ra giấy dựa.

Cổ Tử Thần hừ một tiếng, "Ngươi ở đâu ra giống một nữ hài tử? Nhà ai nữ hài tử như ngươi như vậy đàn ông?" Ánh mắt không tự giác ngấm đến Tô Niên Niên bộ ngực.

Tô Niên Niên hướng hấn trợn mắt trừng một cái, quả nhiên là thứ nam nhân ác độc, nói nàng nữ đàn ông, còn ghét nàng ngực nhỏ!

"Ta muốn nói cho mẹ của ngươi, lại để cho nàng thu thập ngươi cái tiểu biểu nện." Tô Niên Niên tức giận mà nói, trước kia đều sẽ nàng khi dễ người khác, ở đâu bị người như vậy khi dễ qua? Còn không hề có lực hoàn thủ, dưới sự giận dữ liên loại này l bạo phát học sinh tiểu học uy hiếp thủ đoạn đều dùng đến rồi.

Cổ Tử Thần con mắt quang tối sầm lại, lạnh lùng nhìn Tô Niên Niên cả buổi, mới thời gian dần qua buông lỏng tay ra.

Tô Niên Niên còn muốn nói chút gì đó, thấy hấn sắc mặt bất thiện, cực có ánh mắt cái gì cũng chưa nói.

Xe rất nhanh dừng lại Cổ Gia biệt thự, xuống xe, một thân ảnh hướng Tô Niên Niên đi tới, chứng kiến Tô Niên Niên chật vật bộ dạng, nhướn mày, "Chuyện gì xảy ra?"

Nhìn Trần Nguyên như vậy quan tâm chính mình, còn đứng cửa ra vào chờ mình trở về, Tô Niên Niên chỉ cảm thấy trong lòng ấm áp đấy, ai ngờ Trần Nguyên chứng kiến trên mặt Cổ Tử Thần giống ý như vậy, nhìn về phía trên so Tô Niên Niên còn thâm, hấn mày nhíu lại càng sâu rồi.

"Hai người các ngươi..."

"Ca, hấn đánh ta! Là hấn là hấn chính là hấn!" Tô Niên Niên ác nhân cáo trạng trước, trốn được Trần Nguyên đằng sau.

Cổ Tử Thần mỉm cười, nhìn về phía Trần Nguyên, "Ngươi cảm thấy ta đánh thắng được con heo này sao?"

Trần Nguyên cẩn thận đem Tô Niên Niên hộ tại sau lưng, "Lại khi dễ muội muội ta, ta sẽ đối với không khách khí!"

Cái này đều cái gì cùng cái gì! Chẳng lẽ hần cùng Trần Nguyên nhiều năm như vậy hảo huynh đệ không bằng tiểu nha đầu này một câu sao? Có Tử Thần thái dương gân xanh nháy lên, thật muốn đem Tô Niên Niên kéo tay đến gõ một phen.

Có Tử Thần: "... Ta đi về trước." Yên lặng quay người ly khai, Tô Niên Niên hướng về phía bóng lưng của hần làm cái mặt quỷ, lại bị Trần Nguyên thấy được nàng mờ ám.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Anh đang chờ em về sao?

Trần Nguyên thò tay búng Tô Niên Niên đầu đưa một chút, thờ dài một tiếng, "Em đó nha..."

"A..... Đau quá. [mà bên trên + mới ^^ chửi chửi ^^ kỳ ^^ trong ^^ văn ^^+" Tô Niên Niên nhú cái mũi, Trần Nguyên lập tức thu tay lại, về mặt ân cần, "Không có sao chứ?"

Tô Niên Niên lắc đầu, "Anh đang chờ em về sao?"

"Ân, Tinh Vũ nói nhìn thấy em lên xe của Tử Thần, anh sợ cậu ta khi dễ em." Trần Nguyên khoe miệng phủ lên cười ôn hòa ý, "Đi thôi, về nhà tắm rửa, một hồi nên ăn cơm đi."

Nâng lên ăn cơm Tô Niên Niên hoan hô một tiếng, cùng Trần Nguyên một khối trở về nhà.

Có Tử Thần đi được không khoải, Tô Niên Niên hai người đối thoại truyền đến bên trong lỗ tai hần, hần đáy mắt xẹt qua thất lạc, quay đầu lại đi, vừa rồi tài xế đưa hần về cũng đã rời khỏi. Hần nắm chặt nắm đấm, lại khôi phục thành mặt không biểu tình bộ dáng, đẩy cửa ra, biệt thự to lớn lại trống rỗng, tại thời khắc này, lộ ra đặc biệt quanh quẩn lên.

Có Tử Thần cong lên khoe môi tự giễu cười cười, đi phòng tắm đơn giản vọt lên tắm rửa, đem Tô Niên Niên lưu lại ấn ký toàn bộ chà rửa sạch sẽ.

Hần có rất nhỏ thích sạch sẽ, nhưng đối với Tô Niên Niên nhưng hôm nay thì trò đùa dai, hần lại không thể nào chán ghét được.

Cắt, heo thần tài.

Liền chính hần cũng không có phát giác, môi của hần giác [góc] đã hướng lên giờ lên.

Trần gia.

Nay thiên Sở Tổ Tâm tự mình xuống bếp, tí mĩ làm một bàn lớn đồ ăn, Tô Niên Niên vội vã tắm rửa một cái, ngồi ở trước bàn ăn bắt đầu ăn như hổ đói lên.

"Chậm một chút, người tiểu nha đầu này..." Sở Tổ Tâm bắt đắc dĩ thờ dài, vừa định cho Tô Niên Niên múc chút canh, Trần Nguyên đã đựng tràn đầy một chén canh phóng tới Tô Niên Niên trước mặt, "Đề lạnh một chút rồi ăn, cẩn thận bị phỏng."

"Cảm ơn." Tô Niên Niên cố gắng nuốt lấy miệng đồ ăn ở bên trong, mơ hồ không rõ hướng hần nói lời cảm tạ.

Sở Tổ Tâm đối với Trần Nguyên đáp lại một nụ cười cảm kích, Trần Doãn Hoa chứng kiến hai người bọn họ ở chung được tốt, trong lòng cũng rất cục dễ dàng chút ít.

Ăn cơm xong, Tô Niên Niên xoa bụng ngồi ở trên ghế sa lon xem Tv, Sở Tổ Tâm bề bộn hết phòng bếp sự tình, xiên lấy eo hung nàng, "Bài tập viết xong rồi sao mà xem tivi, Ôi trời ơi!!, con như thế này mà còn coi phim hoạt hình?" Sở Tổ Tâm về mặt không hiểu.

Tô Niên Niên đầu đầu mà nói, "Con xem hết tập này rồi sẽ đi làm bài tập..."

Sở Tổ Tâm vốn còn muốn nói hai câu, không nghĩ tới Trần Nguyên đã ngồi ở Tô Niên Niên bên người, "Xem được không?" Hần thần sắc tự nhiên, phảng phất mình cũng rất thích xem đồng dạng.

Tô Niên Niên đương nhiên minh bạch là hần tại cho mình giải vây, cười hi hi mà nói, "Nhìn rất đẹp đấy, chúng ta cùng một chỗ thấy ah!"

Trần Nguyên tuy nhiên nhu thuận hiểu chuyện, nhưng Sở Tổ Tâm dù sao cũng là hần mẹ kế, nàng cũng khó mà nói cái gì, đành phải thờ dài đi phòng bếp cho hai người cắt hoa quả ướp lạnh.

Xem hết một tập, Tô Niên Niên đuôi lưng một cái, nhưng hôm nay thì cũng không có bố trí bao nhiêu bài tập, nhưng nàng chợt nhớ tới nhưng hôm nay

thì nghe không hiểu lớp Anh ngữ sự tình, quay đầu nhìn về phía Trần Nguyên, "Ca, anh đi ôn ở trường luyện thi chưa? Hoặc là gia sư cũng có thể..."

Trần Nguyên từ nhỏ thành tích ưu dị, còn thật sự không có học thêm, thành thật lắc đầu, "Em muốn học thêm sao?"

Tô Niên Niên sắc mặt trở nên hồng, nhưng vẫn là nói rõ cùng Trần Nguyên nói chính mình có chút theo không kịp tiến độ sự tình, Thánh Âm Cao Trung chương trình học so trường học khác khó cũng là mọi người đều biết đây.

Trần Nguyên trầm ngâm một hồi, "Trường luyện thi anh thật đúng là không rõ lắm, bất quá em có thể hỏi anh."

Tô Niên Niên biết rõ Trần Nguyên thành tích tốt, nhưng hần học cấp 3, không có ý tứ phiền toái hần.

"Hoặc là em để Cố Tử Thần dạy thêm cho, hần thành tích so với anh tốt hơn, hơn nữa dạy cũng có lòng." Trần Nguyên về mặt thành thật, hần nhớ rõ trường cấp hai thời điểm chính mình toán học không tốt, thì là Cố Tử Thần giáo học tập của hần phương pháp.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Hotboy lạnh lùng yêu cô bé lọ lem

Đề Cố Tử Thần dạy kèm nàng? Cái kia hình ảnh quả thực thật đẹp đến nghĩ cũng không dám nghĩ!

Tô Niên Niên rung mình một cái, "Được rồi đó, anh đi làm bài tập đi"

Biết rõ nàng cố kỵ, Trần Nguyên cũng không có miễn cưỡng, hai người tắt TV rồi từng người gian phòng đi.

Ngày hôm sau Tô Niên Niên như thường lệ đi học, theo cửa trường học đến hành lang, một mực có người tại đối với nàng chỉ trỏ, trì độn như nàng, cũng cảm thấy không đúng.

Trở lại phòng học, các nữ sinh vây tại một chỗ trò chuyện bát quái, chứng kiến Tô Niên Niên tiến đến, vô cùng có ấn ý ngừng lại.

Tô Niên Niên quét một vòng, vừa rồi trò chuyện được nhất tiếng hoan hô âm lớn nhất đúng là Lý Ân Mỹ rồi, nàng vài bước đi đến Lý Ân Mỹ bên người, gõ nàng cái bàn, "Lý... Cái gì kia, lớp trưởng, các người đang nói chuyện cái gì?"

Nàng thật sự là không có nhớ kỹ tên của Lý Ân Mỹ, chỉ biết nàng là trong lớp là lớp phó.

Lý Ân Mỹ trừng mắt nhìn, không nghĩ tới Tô Niên Niên sẽ trực tiếp đi hỏi nàng, bị Tô Niên Niên bá khí mười phần khí thế giật mình, nàng cẩn thận từng li từng tí lấy điện thoại cầm tay ra, "Ừ, người thấy vị thiếp mời (*bài viết)..."

Tô Niên Niên cầm qua điện thoại di động của nàng bắt đầu nhìn lại, Lý Ân Mỹ Dích ánh mắt lại không nổi hướng trên người nàng nghiêng mắt nhìn, "Tô Niên Niên, người thật sự tại cùng Cố nam bạn tri kỷ hướng rồi sao, cái kia thiếp mời (*bài viết) bên trên còn có hình ảnh đây này..."

Tô Niên Niên chẳng muốn phản ứng nàng, rất nhanh xem hạ trên điện thoại di động thiếp mời (*bài viết), thiếp mời (*bài viết) là một thứ tên là "Sam sam Mạnh Mạnh đất" i phát đấy, tiêu đề rất là hấp người nhãn cầu: Hotboy lạnh lùng yêu cô bé lọ lem, bạn gái bí mật của Cố Nam Thần hiện thân! Có đồ có chân tướng. Nội dung càng là lưu loát một nhóm lớn văn tự, biểu đạt đối với Cố nam thần yêu thích, còn có đối với Tô Niên Niên hâm mộ, phần cuối còn nói rất nhiều chúc phúc lời mà nói..., cái gì "Chảy nước mắt chúc phúc người" "Vĩnh viễn ủng hộ Cố nam thần", thấy Tô Niên Niên răng đều đau xót (a-xít) rồi.

Xúng đồ thì hôm qua trời xế chiều Cố Tử Thần lôi kéo Tô Niên Niên lên xe ảnh chụp, thấy Tô Niên Niên phiền muộn không thôi, rõ ràng là Cố Tử Thần cường ngạnh kéo lấy nàng lên xe đấy, như thế nào đến thiếp mời (*bài viết) bên trên mà biến thành "Thân mật khẳng khí, Cố nam thần ôm là cỡ nào ôn hòa" cái này từ ngữ rồi!

Tô Niên Niên đưa điện thoại di động ném cho Lý Ân Mỹ, "Người đây đều tin tưởng." Ngữ khí tràn ngập khinh thường.

Nhất thời có người không vui

"Tô Niên Niên, người có ý tứ gì ah, mà coi như các người thật sự tại kết giao thì thế nào, đó cũng là người thông đồng Cố nam thần đấy!" Doãn Sơ Hạ mặt mũi tràn đầy xem thường.

"Ah?" Tô Niên Niên cười cười, "Tại đây nhất không có lập trường nói người của ta thì là người rồi a, lại nói tới, chủ động thông đồng bị cự người là người mới đúng chứ?"

"Người..." Doãn Sơ Hạ trong mắt ngậm lấy tức giận, nhưng lại không biết làm như thế nào phản bác.

"Người cái gì người, đứng rồi, như thế nào đòi giọng gọi Cố nam thần rồi hả? Không phải nhà của người từ thần ca ca sao?" Tô Niên Niên cố ý học Doãn Sơ Hạ ồm ồm ồm ồm ngữ khí một giọng nói từ thần ca ca, đem mình buồn nôn thiếu chút nữa nổi lên nổi da gà.

Lưu Doãn Nhi bề bộn thay Doãn Sơ Hạ hát đệm, "Tô Niên Niên, người hung hăng càn quấy cái gì ah, người nào không biết Doãn Sơ Hạ cùng Cố nam thần là thanh mai trúc mã, người chặn ngang một cuộc làm Tiểu Tam tính toán cái gì ah, khiến cho như vậy buồn nôn người người cũng không chê e lệ!"

Lời này vừa nói ra, lớp học nữ sinh cũng bắt đầu xì xào bàn tán mà bắt đầu..., các nam sinh cũng không tốt xen vào, cả đám đều chờ xem kịch vui.

Chúc Thành cùng Tống Dư Hi lo lắng nhìn Tô Niên Niên, cũng không biết làm như thế nào giúp nàng.

Tô Niên Niên cười lạnh thanh âm, "Người là ai à? Lúc nào đến phiên người nói chuyện rồi."

Lưu Doãn Nhi tròn mắt há hốc mồm nhìn Tô Niên Niên, đang muốn mắng Tô Niên Niên, thế nhưng mà chống lại nàng bá khí mỉm cười ánh mắt, vừa sợ sợ sau này rứt rứt.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Căn bản chương mắt Cố Tử Thần

Tô Niên Niên phụ thân qua đời sớm, Sở Tử Tâm tính cách lại dịu dàng, nhưng không có nghĩa là Tô Niên Niên thì là đoá thánh mẫu Bạch Liên Hoa bánh bao mềm! Trước kia tại Thần Giang Cao Trung, nàng cùng đồng học bằng hữu ở chung cũng không tệ, làm gì có người ăn hiếp nàng như vậy.

Nhưng cái này cũng không đại biểu, Tô Niên Niên sẽ sợ.

Là loại đầu võ mồm ác ý của tiểu nữ sinh này?

Tô Niên Niên trừng lên mí mắt, "Ta nói người cái này người thật là kỳ quái, bọn họ thanh mai trúc mã quản ta chuyện gì? Chẳng lẽ bọn họ đã kết hôn rồi, hay trong thời gian yêu cuồng nhiệt? Đã không có cái gì, người cái này Tiểu Tam vừa nói là từ đâu đến hay sao?" Gặp Lưu Doãn Nhi sắc mặt trắng bệch, Tô Niên Niên tiếp tục bồi thêm, "Sẽ không phải là người chính mình trong lòng có quý a, chằm ngoi ly gián chúng ta đồng học gian cảm tình. Ta là học sinh chuyển trường đúng vậy, thế nhưng mà cũng muốn với người hảo hảo ở chung, người lập đi lập lại nhiều lần nhằm vào ta, hơn nữa mỗi lần đều cùng Cố nam thần có quan hệ, chính mình muốn làm Tiểu Tam chỉ sợ có người khác tại a."

"Người... Tô Niên Niên tại... Người mới muốn làm Tiểu Tam đâu rồi, thiếu ở chỗ này nói loạn!" Lưu Doãn Nhi hỗn hển hung đạo, Tô Niên Niên trong lòng hừ lạnh một tiếng, mà cái này đẳng cấp còn cùng nàng đầu đầu rồi, nàng lúc này mới nói vài câu liền chịu không được?

Vậy xem đồng học nhìn có chút hả hê, còn có cái nam sinh cười nhạo Lưu Doãn Nhi, "Lưu Doãn Nhi, người không phải nói với ta người thích nhất Cố Tử Thần rồi, nói tiểu tử kia trong mắt người là đẹp trai nhất đấy!" Nói chuyện chính là lớp học nổi danh gây sự quỷ, Hà Tiểu.

Lưu Doãn Nhi trên mặt hiện lên màu hồng phấn, trước mặt mọi người bị vạch trần tâm sự tư vị cũng không dễ chịu, huống chi bạn tốt của nàng, Doãn Sơ Hạ cũng thích Cố Tử Thần.

Quả nhiên, Doãn Sơ Hạ nghe nói như thế, hung hăng trừng Lưu Doãn Nhi liếc, nghiêng răng.

"Hơn nữa, cho dù Cố nam thần muốn cùng ta cùng một chỗ, thì phải hỏi một chút ta có đồng ý hay không đây này. Các người đem hấn làm cái bảo các người mà bùng lầy a, đừng sự tình gì đều nhắc lên ta." Tô Niên Niên tròn mắt trừng một cái, cầm lấy cặp ngồi xuống vị trí của mình.

Lớp học nam sinh lập tức ngay ngắn hướng thổi bay huyết sáo, dĩ vãng lớp học nữ sinh nhắc tới Cố Tử Thần, cái nào không phải hoan hô thét lên mê trai vô cùng. Hiện tại Tô Niên Niên vừa đến, căn bản mà chương mắt Cố Tử Thần, quả thực là quá rung động rồi!

Tống Dư Hi giương cái miệng nhỏ nhắn, vẻ mặt kinh ngạc, "Niên Niên..."

"Làm sao vậy?" Tô Niên Niên thu thập lấy đồ đạc, nghe được Tống Dư Hi yếu ớt bát quái, "Người cùng Cố nam thần thật sự ở cùng một chỗ rồi sao?"

Nhớ tới cái kia lấy người ghét gia hỏa, Tô Niên Niên bĩu môi, "Làm sao có thể, người đừng nghe các nàng nói loạn."

Tống Dư Hi hiểu rõ gật đầu, tỏ thái độ nói, "Ta tin tưởng người!"

Chúc Thành cũng lấy lòng, "Đúng nha, ta cũng thấy Cố Tử Thần khó chịu đã lâu rồi, không phải là mặt dài điểm trắng soái (đẹp trai) điểm rồi sao, hừ!"

"Không thể tưởng được người như vậy biết hàng, Trư ca, người đẹp trai nhất rồi!" Tô Niên Niên vỗ vỗ Chúc Thành vai, hướng hấn cười thoải mái, Chúc Thành không có ý tứ sờ lên đầu, không nói gì nữa.

Mở ra sách giáo khoa, Tô Niên Niên trong lòng đã ở oán thâm, trong lòng đã được ra hai cái kết luận.

Một: nữ sinh trường này đầu óc nhất định không bình thường, Thần Giang Cao Trung cũng có trường học thảo hoa hậu giảng đường cái gì đấy, nhưng là tối đa nghĩ giữa khóa nghị luận vài câu, nào có Thánh Âm Cao Trung điên cuồng như vậy. Hoàn toàn là đem cái này Tam đại trường học thảo đem làm mình tinh đuôi, thậm chí hăng quá hoá dở.

Hai: Cổ Từ Thần là heo, Cổ Từ Thần là heo, Cổ Từ Thần là heo.

Đem điều thứ hai mặc niệm ba lượt, Tô Niên Niên mới cảm thấy thể xác và tinh thần khoan khoái dễ chịu, trường thờ phào nhẹ nhõm.

Cấp ba lớp A.

Cổ Từ Thần xuất ra buổi sáng muốn dùng đấy, ngón tay thon dài khoác lên bốn thương tùy ý đảo, cái kia tuần tú đẹp đẽ quý giá khí chất như phó họa (vẽ) đồng dạng, Để người không khỏi nhìn nhiều hai mắt.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Không biết, không có hứng thú

Một người nữ sinh ngồi trước Cổ Từ Thần, dáng tươi cười tươi đẹp, tóc đen đến eo, điển hình khí chất mỹ nữ

"Cổ Từ Thần, ta vừa rồi đi lên có nghe được bát quái của vị tiểu học muội a." Nam Chi mùi ngon giảng lý, ai ngờ Cổ Từ Thần căn bản trả lời nàng, liền mí mắt lười lơ lên một chút.

"Người cũng nhàm chán như vậy rồi." Cổ Từ Thần nhàn nhạt nói một câu, nhưng ngữ khí không có lạnh như vậy, nhìn ra được hân cùng Nam Chi quan hệ không tệ.

Nam Chi một bả đoạt lấy hân đấy, như vậy thô lỗ động tác theo trong tay nàng làm ra đến lại nói không nên lời đẹp mắt, nàng cười tủm tỉm mà nói, "Thế nhưng mà vị bát quái với người cũng có quan hệ, để ta suy nghĩ tiểu học muội tên gì, Tô... Ah, Tô Niên Niên!" Nhớ tới Tô Niên Niên danh tự, trên mặt nàng toả sáng đã xuất thần hải, còn đặc ý hướng Cổ Từ Thần nhủ lông mày, thật giống như chính mình bắt được Cổ Từ Thần tay cầm đồng dạng.

Một bên Trần Nguyên nghe được Tô Niên Niên danh tự, ngẩng đầu lên.

Cổ Từ Thần đạm mạc mở miệng, "Không biết, không có hứng thú."

"Này, người cái này người thật sự là không thú vị, giả vờ giả vịt, ngày hôm qua không phải mà còn nắm tiểu học muội tay vợ chồng song song trông nom việc nhà mà còn rồi sao, nhưng hôm nay thì mà không nhận nợ rồi hả?" Nam Chi nói xong móc ra điện thoại, "Xem, người đám fans hâm mộ mà còn phát cái thiệp mời (*bài viết) tới trường học diễn đàn."

Cổ Từ Thần lườm hai mắt, nhàn nhạt "Ah" một tiếng, hiển nhiên là không có tưởng nhớ ở trong lòng.

Hân càng là tinh táo lạnh nhạt, Nam Chi lại càng muốn trêu chọc hân, dứt khoát thả mảnh liệt liệu, "Nghe nói nàng bị tiểu học muội nhóm: đám bọn họ khi dễ không nhẹ, trong đó có cái kia mỗi ngày dính tại người sau lưng Doãn Sơ Hạ, bắt quá đầu rồi, nha đầu kia đặc biệt lợi hại, ngược lại đem Doãn Sơ Hạ mấy người cho thu thập."

Trần Nguyên nghe được không khỏi nhủ mày, rõ ràng có người khi dễ muội muội của hân?

Cổ Từ Thần thì lạnh lùng cười cười, hân đã sớm đoán được kết quả này, nha đầu kia nhìn thuần lương vô hại, nhưng thế nhưng mà có thể cầm đá ném lên xe của hân mà còn có thể chết không nhận nợ hướng trên mặt hân bôi mực nước tiểu Ma Vương!

"Cho nên đầu này?" Cổ Từ Thần vây quanh lấy hai tay, hai đầu lông mày tràn đầy lãnh tịch, xem Nam Chi sợ run cả người, "... Người cái này người thật sự là... Muốn biết cuối cùng làm sao vậy sao?" Nam Chi tận lực bán đi cái cái nút (*chỗ hấp dẫn), "Khục khục, Tô học muội nói, cho dù Cổ nam thần muốn cùng nàng cùng một chỗ, vậy cũng muốn hỏi hỏi nàng có đồng ý hay không đây này. Chắc chắn, ta ngược lại là muốn biết là dạng gì tiểu học muội, rõ ràng ngay cả chúng ta trường học thảo Cổ nam thần đều chúng mất ~ "

Nam Chi khoe miệng dạng lấy dáng tươi cười, nàng rõ ràng bắt đến Cổ Từ Thần trong nháy mắt nhủ mày, nhưng rất nhanh giãn ra ra.

"Nhàm chán." Cổ Từ Thần mở ra tiếp tục trở mình, chỉ là suy nghĩ bắt đầu thất thần.

Cảm tình cái con kia heo cứ như vậy ghét bỏ hân ah!

Trần Nguyên nhìn hân khó chịu bộ dạng, thờ dãi cười cười, dời ánh mắt, lại phát hiện Nam Chi chẳng biết lúc nào nhìn về phía chính mình, lỗ tai hân sau

lập tức đã nổi lên nhàn nhạt hồng nhạt, Nam Chi cũng là vội vàng xoay người qua.

Một ngày khóa cao thấp ra, Tô Niên Niên gấp một cái, lại đánh cướp Trư ca không ít đồ ăn vặt đến ăn, tâm tình mới tốt nữa lên.

Cuối cùng một tiết khóa là Giang Mộ đấy, làm cho Tô Niên Niên không thể tưởng được chính là hần dĩ nhiên là giáo toán học đấy.

Phải biết, Tô Niên Niên kém cỏi nhất đúng là toán học, đầu đầu vẩn về cái đầu, vội vàng nhớ kỹ bản ghi chép.

Tổng Dư Hi vẫn là tâm không tại ỉu xiu bộ dáng, chỉ là Tô Niên Niên tại sao bản ghi chép, không có chú ý tới nàng khác thường.

Nói khóa, Giang Mộ lưu lại chút thời gian lại nói giảng trong lớp sự tình, lần nữa nâng lên học phí sự tình.

Tô Niên Niên học phí Sở Tố Tâm sớm giúp nàng OK rồi, này sẽ cũng không lo lắng gì, chỉ là một đạo đột ngột thanh âm phá vỡ bình tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Sao chỗ nào cũng thấy người vậy

"Lão sư, cái kia nếu là có người chưa đóng nổi làm sao bây giờ nha?" Một đạo mang theo vui vẻ thanh âm vang lên, cái kia ngữ điệu như thế nào nghe đều sẽ nhìn có chút hả hê

Tổng Dư Hi sắc mặt trở nên trắng bệch, gắt gao nắm chặt vớ.

Trên đài Giang Mộ nhú nhú mày, "Có cái gì khó khăn có thể lên đến tìm lão sư, nhưng hôm nay thì cứ như vậy đi, tan học, về nhà trên đường chú ý an toàn."

"Úc a!" Trong đám người bộc phát tiếng hoan hô, nhao nhao thu thập lấy đồ đạc.

Gấp tất cả mọi người không phản ứng nàng, Lưu Doãn Nhi bĩu môi, "Lão sư, thế nhưng mà lớp chúng ta đã có người chưa đóng nổi học phí ah, thân là đồng học, chẳng lẽ chúng ta không có lẽ trợ giúp nàng rồi sao?"

"Thiệt hay giả, là ai vậy, chúng ta lớp có nghèo như vậy người sao?" Lý Ân Mỹ hiểu kỳ hỏi Lưu Doãn Nhi, nàng giọng lớn tiếng âm thầm, xuyên phá lộn xộn tập âm, rõ ràng truyền vào mỗi người màng tai trong.

Tô Niên Niên nghi hoặc nhìn Lưu Doãn Nhi, nàng lại muốn làm cái quỷ gì?

Giang Mộ chau mày, hần đi vào cấp hai lớp F mà tiếp nhận đệ tử tư liệu, cũng biết lớp học xác thực có gia cảnh bần hàn đệ tử, nhưng là một mực không có đặt trong lòng.

Không nghĩ tới bây giờ bị đặt tới trên đài.

"Lão sư người không phải dạy cho chúng ta vui với giúp người rồi sao, đã như vậy, chúng ta đây có lẽ tập thể hiến tẩm lòng yêu mến, cho có chút nghèo khó sinh "Tẩm lòng yêu mến quyền tiền" ah." Doãn Sơ Hạ chậm rãi nói xong, tình xảo giữa lòng mây xẹt qua tàn khóc.

Nàng nguyên đến hảo tâm như vậy sao? Tô Niên Niên mở to hai mắt nhìn, đột nhiên cảm giác được Doãn Sơ Hạ kỳ thật cũng không có hư hòng như vậy.

Nhưng một giây sau, nàng chợt nghe đến tí tách một tiếng, bên cạnh con mắt nhìn, Tổng Dư Hi trên bàn rơi xuống một đại khối giọt nước.

"Doãn đồng học nói đúng, nhưng ta muốn không đến mức đến nước này, bất kể là học tập bên trên để trong sinh hoạt có cái gì khó khăn, cũng có thể tới tìm ta. Về phần quyền tiền việc này không cần nhắc lại rồi, lão sư cũng là có chủ nhiệm lớp trợ cấp đấy." Giang Mộ âm áp cười cười, như tháng ba ôn hòa gió xuân, xảo diệu hóa giải những... này xấu hổ.

"Mà đúng vậy a, chúng ta đi trước a, tan học rồi..."

"Đi, nhưng hôm nay thì mời các người ăn gà rán!"

Học sinh trong phòng học tốp năm tốp ba kết bạn ly khai, Giang Mộ nhìn phòng học xếp sau liếc, cũng đi ra ngoài.

Doãn Sơ Hạ đem quăng ra, hướng Tổng Dư Hi đã đi tới.

Lưu Doãn Nhi và Trương Hiểu Tiệp cũng đi theo phía sau của nàng.

"BA~" Trương Hiểu Tiệp Bá Đạo đem Tổng Dư Hi hướng trên mặt đất đầy ngả, "Ồ, Tổng Dư Hi, người liền học phí đều không có giao, dựa vào cái gì dùng mới ah."

Tổng Dư Hi nhếch môi, trong mắt to tràn đầy sợ hãi chi sắc, hồng hồng có loại điềm đạm đáng yêu hương vị.

Doãn Sơ Hạ không nói chuyện, chỉ là cười lạnh giẫm phải Tổng Dư Hi đấy.

Tổng Dư Hi cúi thấp đầu, căn bản không dám phản kháng, mặc kệ do Lư Doãn Nhi và Trương Hiểu Tiệp nói chút ít không chịu nổi mà nói.

Trong phòng học người đi không sai biệt lắm, lưu lại thấy tình thế không ổn trượt được nhanh hơn rồi.

Tô Niên Niên và Chúc Thành nguyên bản đang nói chuyện, một mực còn chưa đi, chứng kiến trước mắt một màn này, Tô Niên Niên nhũ mày, bên người Chúc Thành kèm nên không được, "Các người làm cái gì vậy ah, tất cả mọi người là một cái lớp đấy, khi dễ người không tốt lắm đâu."

"Mập mập chết bầm, người đi một bên, thực đem mình đem làm bạch mã vương tử anh hùng cứu mỹ nhân rồi hả? Phi, cũng không chiếu soi gương chính mình là vật gì." Lư Doãn Nhi miệng độc, lập tức sẽ đem Chúc Thành tổn hại không phản bác được.

Tô Niên Niên cười cười, "Vậy người lại cho rằng, người tính toán thom bơ vậy sao?"

Nàng thanh âm không lớn, bay bổng rơi vào tay nhân tâm gian, lại ngưng lại xóp giong, nhưng là Lư Doãn Nhi lại toàn thân run rẩy một chút.

Nàng cũng không quên buổi sáng Tô Niên Niên là như thế nào nắng nàng đấy.

"Như thế nào cái đó đều có người ah, người có phiền hay không ah!" Trương Hiểu Tiệp một cái cất bước đi đến Tô Niên Niên trước mặt, giương lên bàn tay.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Cảm ơn Cố nam thần

"Ah" một tiếng sắc nhọn tiếng kêu thảm thiết vang lên, sau đó phòng học lâm vào giống như chết yên lặng. Mới lạ tiếng Châu Á. xiniqi.

Tổng Dư Hi rốt cục nhìn không được, nước mắt đại khóa đại khóa rơi xuống, cả người run như gió bên trong đích lá cây, suýt nữa liền đứng cũng không vững.

"Tô Niên Niên... Người..." Doãn Sơ Hạ và Lư Doãn Nhi một bộ đã bị kinh hãi bộ dạng, vô ý thức mà lui về sau đi.

Trái lại Tô Niên Niên, khoe miệng còn treo móc nụ cười thần nhiên, đuôi lông mày khoe mắt tất cả đều là khinh thường, ở đâu như là bị đánh bộ dạng?

Mà Trương Hiểu Tiệp, lúc này lại bụm lấy gương mặt của mình, mặt mũi tràn đầy không thể tin.

"Người rõ ràng đánh ta! Người dựa vào cái gì đánh ta!" Trương Hiểu Tiệp bệnh tâm thần (*sự cuồng loạn) gào thét, Tô Niên Niên bĩu môi, nàng lại không ngốc, làm sao có thể đứng đấy để nàng đánh.

Trương Hiểu Tiệp không cam lòng trừng Tô Niên Niên liếc, còn chưa kịp động thủ, một mực trầm mặc Chúc Thành cũng không thể nhịn được nữa, "Trương Hiểu Tiệp, người cái nữ hán tử này, đến cùng muốn làm gì?"

"Liên quan mày cái rắm!" Trương Hiểu Tiệp nặng một tiếng, làm bộ muốn tới lôi kéo Tô Niên Niên tóc.

Tô Niên Niên cười lạnh, "Người mà còn muốn lại đến một chút sao?"

Trương Hiểu Tiệp ngón tay run rẩy.

Chính vào lúc này, Lư Doãn Nhi hét lên một tiếng, "Cố... Cố nam thần..."

"Cái gì Cố nam thần? Người điên rồi a." Doãn Sơ Hạ bạch nàng liếc, xoay người nhìn lại, cả người ngẩn người tại chỗ.

Cửa phòng học, một cái thân ảnh cao lớn vây quanh hai tay, thần sắc đậm đặc nhìn trước mắt một màn này.

"Thật là Cố nam thần ah, Sơ Hạ..." Lư Doãn Nhi giảm thấp xuống thanh âm, nhưng đầy đủ ở đây tất cả mọi người nghe được.

Tô Niên Niên lười biếng nhìn cửa ra vào, nhúu mày.

Cố Tử Thần bị người vỗ nhẹ nhẹ hạ bả vai, ngay sau đó một đạo dễ nghe thanh âm vang lên, "Như thế nào không đi vào?"

Đem làm Trần Nguyên thân ảnh xuất hiện tại lớp F cửa ra vào lúc, Doãn Sơ Hạ mấy người sắc mặt càng khó coi.

Trần Nguyên nghiêng thân thể đi đến bên trong nhìn, một đồng mọi người vây quanh muội muội của mình, lại liên tưởng đến buổi sáng Nam Chi theo như lời có người khi dễ Tô Niên Niên sự tình, lập tức mà không bình tĩnh rồi.

Hắn thu hồi từ trước đến nay âm áp đáng tươi cười, trầm mặt hướng phòng học đằng sau đi đến, Cố Tử Thần nghĩ nghĩ, cũng đi theo.

"Trần Nguyên... Từ thần ca ca..." Doãn Sơ Hạ thẹn thùng chào hỏi, cái kia về mặt thẹn thùng nhưng lại xem Tô Niên Niên thẳng buồn nôn.

"Người không sao chứ?" Trần Nguyên bỏ qua Doãn Sơ Hạ, trực tiếp đi đến Tô Niên Niên trước mặt, ân cần chi tình đặt vu ngôn biểu (*tình cảm bộc lộ trong lời nói).

Doãn Sơ Hạ biểu lộ cứng đờ, bên người Lưu Doãn Nhi và Trương Hiểu Tiệp cũng không dám nói lời nói.

Các nàng sợ Tô Niên Niên không biết tốt xấu cùng Trần Nguyên cáo trạng.

Tô Niên Niên còn chưa mở khẩu, một đạo trong trẻo nhưng lạnh lùng thanh âm trầm thấp vang lên, "Các người đang làm gì đó?" Tựa như đàn vi-ô-lông-xen diễn tấu mỹ diệu tiếng nhạc.

Doãn Sơ Hạ mấy người trở mắt nhìn Cố Tử Thần, nhưng lại không biết như thế nào mở miệng.

"Không có gì... Ta... Chúng ta thì là tâm sự, liên lạc một chút cảm tình." Doãn Sơ Hạ miễn cưỡng kéo ra một cái đáng tươi cười, Cố Tử Thần từ chối cho ý kiến cười lạnh một tiếng, không nghĩ tới Tống Dư Hi cũng đi theo tiếp lời, "Đúng... Cũng chỉ là tâm sự, cuối tuần đi vào trong đó dạo phố..."

Tô Niên Niên nhướn mày, có chút phỏng đoán không thấu Tống Dư Hi tâm tư.

"Đúng rồi đúng rồi, cuối tuần chúng ta một khối đi dạo phố a!" Lưu Doãn Nhi phản ứng đầu tiên tới, vội vàng nói tiếp.

Trương Hiểu Tiệp thấy thế, "Ngày mai lại trò chuyện a, chúng ta đi trước a, Cố nam thân, nguyên trường học thảo, bye bye."

Doãn Sơ Hạ không cam lòng cắn cắn môi dưới, ba người mang theo bao phi tốc đã đi ra phòng học.

Tống Dư Hi nháy mắt con ngươi, xinh đẹp trong ánh mắt mờ mịt lấy một tảng hơi nước, thanh âm cũng nói không nên lời nhu nhược, "Cảm ơn Cố nam thân..."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Cố Nam Thần bị lo

"Người không sao chứ?" Trần Nguyên sốt ruột nhìn Tô Niên Niên, người ở bên ngoài xem ra, thật sự như tình yêu cuồng nhiệt trong bạn trai đối với bạn gái quan tâm

Tô Niên Niên lắc đầu, đang muốn hỏi Tống Dư Hi vài câu, Tống Dư Hi lại rất nhanh cúi đầu, như là tránh né nàng đồng dạng.

Nàng không muốn đề, Tô Niên Niên tự nhiên cũng lười phải hỏi, đánh cái bắt chuyện cùng với Trần Nguyên một khối đi ra ngoài.

Hai huynh muội cũng không quay đầu lại đi lên phía trước, tại chỗ mặt băng bó hành động băng sơn Cố Tử Thần không khỏi kéo ra khóe miệng.

Lại nói hai người bọn họ là bỏ qua chính mình rồi rồi sao?! Bỏ qua hắn rồi hả? À?!

Muốn hay không như vậy qua cầu rút ván, muốn hay không như vậy độc ác.

Mới vừa rồi là ai hóa giải nguy cơ! Mới vừa rồi là ai rung động toàn trường!

Cố Tử Thần lập tức cảm giác mình không bình tĩnh rồi, nhéo lông mày đầu muốn đuổi kịp đi, đằng sau lại truyền tới Tống Dư Hi nhuần nhu tiếng nói, "Cố nam thân, vừa rồi thật sự là cảm ơn người, nếu như không phải người..."

Tống Dư Hi muốn nói tiếp đi, lại bị Cố Tử Thần quay đầu lại một cái ánh mắt lạnh lẽo dọa được ngậm miệng lại.

"Người là ai?" Đạm mặc tiếng nói, hơi nhú lông mày, tựa như một chậu nước lạnh tưới vào Tống Dư Hi đỉnh đầu.

Tống Dư Hi sắc mặt tái nhợt, cố gắng mỉm cười, cố chấp nhìn Cố Tử Thần, thứ hai lờ mờ, ánh mắt không có dừng chút nào lưu và cảm tình, một tay chọc vào túi đi ra phòng học.

Hắn căn bản không biết mình... Cho nên không phải mới vừa cũng vì mình xuất đầu...

Tống Dư Hi nội tâm cuối cùng một tia may mắn cũng trừ khử vô tung ảnh.

Nàng cho rằng, Cố nam thần hoặc nhiều hoặc ít đối với nàng...

"Dư Hi, ta tiễn đưa ngươi trở về đi." Chúc Thành tri động sờ lên đầu, Tống Dư Hi thu hồi thần du (*xuất khiếu bay bay) tâm tư, "Không cần..." Nàng cảm cạp, lao đảo biến mất tại Chúc Thành trong tầm mắt.

Tô Niên Niên và Trần Nguyên chậm rãi hướng cửa trường học đi đến, Trần Nguyên săn sóc đem Tô Niên Niên cạp lấy tới trên lưng, hai đầu lông mày tràn đầy lo lắng, "Niên Niên, là có người hay không khi dễ ngươi?"

"Không có ah, ai khi dễ được rồi ta." Tô Niên Niên chẳng hề để ý lắc đầu.

Trần Nguyên muốn nói lại thôi, há to miệng, cuối cùng chỉ nói, "Có ta ở đây, không cần sợ. Có người khi dễ ngươi sẽ tới trên lầu tìm ta, ta đi giúp ngươi dạy hắn."

Tô Niên Niên vui sướng nở nụ cười, không có nghĩ đến cái này ca ca như vậy trượng nghĩa.

Nàng hào sảng vỗ vỗ Trần Nguyên bả vai, "Àn, tốt."

Trần Nguyên nhú nhú mày, "Ta là rất nghiêm túc."

"Được rồi, nhanh về nhà ăn cơm."

Hai người lên Trần Doãn Hoa xe, Cố Tử Thần lái xe theo ở phía sau, trên đường đi biểu lộ hắc dọa người.

Về nhà ăn cơm xong, Tô Niên Niên xoa chính mình tròn vo bụng, bò lên giường mỹ thẩm mỹ ngủ một giấc.

Sáng sớm, ánh nắng tươi sáng, Tô Niên Niên mơ mơ màng màng theo ổ chăn đứng lên. Nhắm mắt lại rửa mặt, đánh răng, chạy chậm lấy xuống lầu, bắt chước làm theo rút tiếp theo chén sữa bò về sau, đi theo Trần Nguyên sau lưng lên xe.

Trần Nguyên như là đã thành thói quen, yên lặng đưa cho Tô Niên Niên lưỡng bánh bao.

Tô Niên Niên một chút đã bị hắn hành động này cảm động đến rồi, quả thực thì là anh ruột!

Tiếp nhận bánh bao thật vui vẻ gặm mà bắt đầu..., thẳng đem mặt gò má đều đẩy lên cổ lên.

Nhìn thấy nàng vị bộ dáng, Trần Nguyên khước miệng Ôn Nhu hướng lên cong lên.

Đem Tô Niên Niên đưa đến phòng học, Tô Niên Niên lần nữa đã tiếp nhận toàn thể nữ sinh ánh mắt tẩy lễ.

Nếu như những ánh mắt kia có thể giết chết người lời mà nói..., Tô Niên Niên chỉ sợ sớm đã thủng lỗ chỗ vết thương chồng chất, không có khả năng còn sống đứng tại phòng học.

Nhưng mà Tô Niên Niên cường đại nội tâm để nàng không hề áp lực đi tới vị trí của mình, ngăn ngừa lộ trình bị nàng đi ra lên trên bực thanh tú bá khí.

Trở lại chỗ ngồi, Tô Niên Niên lại đối trước mặt một màn này bất đắc dĩ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Bằng hữu (1)

Tô Niên Niên vị trí và Tống Dư Hi lần lượt, lúc này chỗ của Tống Dư Hi một mảnh chật vật, tập, dụng cụ học tập lộn xộn tán trên mặt đất, có thể thấy rõ ràng dấu chân trên đó. Mới

Càng quá phận chính là, không biết là ai đổ một bó to vỏ dừa đến nằng trên chỗ ngồi, làm bàn học vốn sạch sẽ lại trở thành đồng rác.

Tô Niên Niên cau mày quét mắt phòng học một vòng, quả nhiên, Doãn Sơ Hạ mấy người cười đặc biệt sáng lạn, vẻ mặt khiêu khích nhìn náo nhiệt.

Tổng Dư Hi yên lặng thu dọn đồ đạc, từ đầu tới đuôi không nói một lời.

"Chuyện gì xảy ra?" Tô Niên Niên hỏi, Tổng Dư Hi lắc đầu, cắn môi dưới, "Không có việc gì, là tự chính mình không cẩn thận ném đến trên mặt đất đấy..."

Căn bản chính là đang nói láo được chứ! Như vậy rõ ràng cho thấy bị người ném đấy!

Tô Niên Niên bĩu môi, thật sự không nghĩ ra Tổng Dư Hi tại sao phải như vậy tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục.

Đổi lại là nằng, đã sớm ước lượng lấy ghế đi qua tính sổ rồi.

Có thể Tổng Dư Hi không nói, nằng lại không thể xen vào việc của người khác, ba ba thay nằng xuất đầu.

Tô Niên Niên chỉ tiếc rèn sắt không thành thép (*) nhìn Tổng Dư Hi liếc, ngồi xổm người xuống giúp nằng nhặt.

Khoan thai đi đến Chúc Thành cũng nhìn thấy một màn này, nhếch môi đi phòng học đằng sau cầm cây chổi giúp đỡ đem mà lướt qua.

Trong phòng học lâm vào một mảnh yên tĩnh, nhìn không chuyển mắt nhìn bận rộn ba người. Thẳng đến chủ nhiệm lớp Giang Mộ đi tới, mới ngồi nghiêm chỉnh thu hồi ánh mắt.

Đứng tại trên giảng đài, Giang Mộ rất dễ dàng mà thấy được xếp sau tràng cảnh, tâm tư một chuyển, mà đoán được là chuyện gì xảy ra.

Giang Mộ mở cái ngăn gọn sớm sẽ, trầm ngâm một lát, đem Tổng Dư Hi gọi vào phòng làm việc của mình.

"Ta không có ý tứ gì khác, chỉ là nếu như người cần muốn hỗ trợ, có thể tùy thời đến tìm lão sư." Giang Mộ Ôn Nhu bàn giao:nhấn nhủ, Tổng Dư Hi lại cố chấp lắc đầu, "Lão sư, ta rất tốt."

Tuy nhiên nhà nằng cảnh không tốt, nhưng là tối thiểu nhất lòng tự trọng cũng là có.

Doãn Sơ Hạ các nằng sở dĩ khi dễ nằng, là vì nằng không chỉ trong nhà nghèo, nhưng lại cùng các nằng đối nghịch.

Nhưng so với đồng tình và cười nhạo, nằng thà rằng lựa chọn trầm mặc.

Giang Mộ bất đắc dĩ thở dài, "Đi học a."

Tổng Dư Hi chịu đựng đầy ngập úy khuất, hướng chính mình chỗ ngồi thời điểm ra đi còn kém điểm bị Trương Hiểu Tiệp ngăn chân, nằng mắt đỏ, ngồi xuống vị trí của mình.

Tô Niên Niên xem phát điên không thôi.

Tuy nhiên không thích nằng nhu nhược Tiểu Bạch hoa bộ dáng, nhưng Tô Niên Niên đề âm thầm hạ quyết định.

Nghỉ giữa khóa nghỉ ngơi, Tô Niên Niên lôi kéo Lý Ân Mỹ đi quây bán quà vặt, dùng một căn lòng nướng thêm một bao thoải mai thành công thu mua vị đại loa, sau đó cười tủm tỉm hỏi, "Lớp trưởng, mọi người Vì sao không thích Tổng Dư Hi à?"

Bất người tay trường, ăn người miệng đoán, Lý Ân Mỹ cắn khẩu lạp xường, đem tự mình biết nói rõ đều nói ra.

"Vẫn còn tốt không?, kỳ thật Tổng Dư Hi bình thường cũng không có gì tồn tại cảm giác, trong nhà bộ dạng giống như rất cùng đây, nghe nói còn là đề bảo (*tiền trợ cấp cho dân nghèo) hộ. Năm trước học phí kéo nửa học kỳ mới đưa trước, Kim lão sư mà còn ý định tổ chức toàn lớp cho nằng quyền tiền đây này." Kim lão sư thì là lớp F Anh ngữ lão sư, lúc học lớp mười nằng là chủ nhiệm lớp.

Tô Niên Niên "Ah" một tiếng, trách không được Doãn Sơ Hạ các nằng muốn,phải bắt làm cho Tổng Dư Hi, nguyên lai là có vết xe đổ.

Nói như vậy mà bắt đầu..., Kim lão sư làm việc phong cách cũng là không ý tứ, như thế nào có thể trước mặt mọi người để mọi người cho nằng quyền tiền, không phải bình thường đã thương người.

Đã minh bạch là chuyện gì xảy ra Tô Niên Niên cáo biệt Lý Ân Mỹ, chạy chậm lấy trở về phòng học.

Buổi chiều tan học.

Tổng Dư Hi thời gian dần qua thu dọn đồ đạc, căn bản không dám muốn về nhà sau đích khủng bố tràng diện, bên tai lại truyền đến một tiếng thanh âm êm ái, "Ừ, cho người."

Nàng ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn, là Tô Niên Niên đưa qua tấm thẻ chi phiếu.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Bằng hữu (2)

Tổng Dư Hi do dự mà, không có tiếp. [mà bên trên + mới ^^ chủy chủy ^^ kỳ ^^ trong ^^ văn ^^ +

Tô Niên Niên ngữ khí có chút không kiên nhẫn, "Người cầm a, mặt mã là sáu cái 0, bên trong tiền có lẽ đủ giao học phí rồi."

Tổng Dư Hi cúi đầu xuống, "Cảm ơn... Không cần..."

Tô Niên Niên trợn mắt trừng một cái, khó được làm lần người tốt chuyện tốt mà còn bị cự rồi hả?

"Tổng Dư Hi, ngày mai sẽ là thứ sáu rồi, chẳng lẽ người thật sự muốn cho Doãn Sơ Hạ các nàng cho người quyền tiền sao?"

Tổng Dư Hi thân thể rất nhỏ run rẩy, há to miệng muốn cự tuyệt, lại hồi tưởng lại nữa trong nhà trắng cánh.

Phụ thân nàng thân thể không tốt, mỗi tháng tiền thuốc men là một số xa xỉ tiêu dùng, trong nhà còn có cái đệ đệ và muội muội, người một nhà toàn bộ nhờ mẫu thân ít ỏi tiền lương và làm việc vất vả tiền sinh hoạt.

Thánh Âm Cao Trung học phí đối với nhà nàng quả thực là thiên văn số tự, nàng thi đậu thánh âm, cha mẹ chỉ (cái) vui mừng một lát, đi theo đó là thờ dài thâm trầm

Năm trước học phí kéo nửa học kỳ mới đưa trước, Kim lão sư xem ánh mắt của nàng đều sẽ khinh miệt bên trên nghiêng đáy.

Nàng thật sự không muốn lại trải qua một lần nữa...

"Ta..." Tổng Dư Hi tại xoắn xuýt.

Tô Niên Niên nghĩ nghĩ, mới nói, "Như vậy đi, tiền này coi như ta cho người mượn đấy, không tính tiền lãi, người khi nào có tiền nữa nhớ rõ trả."

Tổng Dư Hi có chút động dung, Tô Niên Niên thấy thế nhú mày, "Người không phải nói, chúng ta là bằng hữu sao?"

Tổng Dư Hi ngẩng đầu, trong ánh mắt tràn ngập hơi nước, cẩn thận từng li từng tí nhận lấy chi phiếu, dị thường thành khẩn nói câu "Cảm ơn."

Tô Niên Niên cười cười, cầm lên cặp đi ra phòng học.

Vừa ra khỏi cửa, mà đánh lên nữa một cái không muốn gặp.

Cố Tử Thần.

Cố Tử Thần thấy nàng đi tới, lãnh đạm mà nói, "Nhìn không ra, người là đồ con lợn còn có giúp người làm niềm vui học Lôi Phong một mặt."

Tô Niên Niên bĩu môi, chỉ biết hần nói không nên lời nói cái gì đến.

Như là giải thích tại sao mình sẽ xuất hiện ở chỗ này, Cố Tử Thần nói: "Trần Nguyên và Trần bá phụ có việc đi trước rồi, ta tiễn đưa người."

"Không cần, ta có thể chính mình trở về." Tô Niên Niên ngao kiêu quay đầu, không nghĩ tới Cố Tử Thần rõ ràng gật đầu, "Ah, gặp lại."

PHỐC

Kịch vốn không phải như vậy diễn đó a Này!

Tô Niên Niên nhìn Cố Tử Thần ly khai bóng lưng, ưu thương vì chính mình cục nửa một bả nước mắt.

Hần... Hần cũng quá thật sự đi à nha, thật sự rồi đi rồi...

Tại chỗ ưu thương nửa năm giây, Tô Niên Niên một mình một người bước lên dài đường vắng trở về nhà chi lộ.

Ở trước bảng trạm xe buýt nghiên cứu nửa ngày, Tô Niên Niên mới tìm được số xe về tới trạm xe gần nhà.

Lên xe buýt, một đường xóc nảy, quảng bá giọng nữ vừa đứng vừa đứng thông báo, Tô Niên Niên trong lòng lại cảm thấy càng ngày càng kỳ quái.

Đại khái đã ngồi năm sáu trạm, Tô Niên Niên bỗng nhiên đứng lên, lẩn nữa nhìn lướt trong xe băng trạm.

Trở lại trường rồi...

Thầm mắng nữa chính mình một tiếng đầu óc heo, Tô Niên Niên lúc này xuống xe, mắt trật tự đi đến đường cái đối diện.

Đi theo phía sau màu đen Porsche cũng chuyển hướng trở lại, dừng lại phía sau của nàng.

"Tô Niên Niên, nguoi cái heo." Trong xe nam sinh phỉ nhổ nữa một câu, từ khi Tô Niên Niên lên xe buýt thì hần đã theo phía sau.

Kỳ thật hần còn rất muốn biết, Tô Niên Niên đến tột cùng có thể ngu xuẩn đến mức nào.

Tô Niên Niên lên xe, Cố Từ Thần đạp xuống chân ga, không xa không gần đi theo cái kia lớp xe buýt.

Trái qua đèn xanh đèn đỏ thời điểm, nhìn xe như nước vượt qua, Cố Từ Thần tự giễu cười cười.

Hần nhất định là điên rồi, mới có thể khẩu thị tâm phi đi theo Tô Niên Niên đằng sau.

Nhất định là điên rồi.

Đưa mắt nhìn Tô Niên Niên về đến nhà về sau, Cố Từ Thần tăng thêm tốc độ, đem xe ngừng đến ga ra.

Trở lại biệt thự, cửa trước chỗ rõ ràng là một đôi xinh đẹp màu đen giày cao gót.

"Nguoi trở về rồi." Lãnh đạm thanh bản thanh âm vang lên.

P/s: cảm ơn các bạn đã ủng hộ, mình sẽ cố gắng edit. Trong thời gian đợi mấy bạn coa thể đọc truyện khác của mình edit. Mình cảm thấy rất hay. Cảm ơn. Mong lượt bình chọn tiếp theo sẽ đến 150

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Dưỡng mèo (1)

Đệ 36 chương dưỡng mèo (1)

Cố Từ Thần tìm thanh âm nhìn sang, trên ghế sa lon ngồi một cái xinh đẹp xinh đẹp nữ nhân, màu da trắng nõn, mặt mày tinh xảo, bảo dưỡng vô cùng tốt, nhưng cũng có thể nhìn ra tuổi đã lớn:

"Cuối tuần Mật Nhỉ phụ thân có một tiệc rượu, đến lúc đó nguoi cũng đi lộ mặt, địa chỉ ta sẽ cho nguoi thông báo cho nguoi. Đúng rồi, Về bạn gái thì nguoi đi mời con gái Doãn gia." Nữ nhân nói nhanh chóng, tựa hồ một khắc cũng không muốn ở chỗ này chờ lâu.

Cố Từ Thần không nói chuyện, trên mặt biểu lộ nhàn nhạt đấy, nhìn không ra cảm xúc.

Diệp Tư Vân nhú nhú mày, chẳng muốn phản ứng Cố Từ Thần, cảm trên bàn Chanel xách tay ý định ly khai.

Dù sao nàng bắt quá là với tỷ muội uống xong trà chiều, thuận tiện đến bàn giao nhần nhủ một câu mà thôi.

Đi tới cửa, nàng lơ đãng nói một câu, "Có thời gian thì đi thăm gia gia của nguoi, nhớ kỹ, đừng nói những chuyện chọc lão gia tử sinh khí, nguoi cũng không nhỏ..." Ân cần dặn dò ngữ khí có chút lời nói thăm thía.

Cố Từ Thần lúc này mới giạt ra khoe miệng cười cười, nói ra lời nói lạnh nhạt tới cực điểm, "Hần sống hay chết, cùng ta có quan hệ gì?"

"Nguoi..."

Không đều nàng nói xong, Cố Từ Thần mà đã cắt đứt nàng..., "Chuyện của ta, không cần quan tâm. Thu hồi nguoi cái kia hiền thê lương mẫu sắc mặt, Diệp phu nhân."

Hần chậm rãi hướng Diệp Tư Vân trước nguoi đi nữa một bước, toàn thân tản mát ra cảm giác áp bách để Diệp Tư Vân lui về sau nữa một bước.

"Còn có, nơi này là nhà của ta, đi ra ngoài." Ngữ điệu so tuyết tháng ba còn lạnh hơn mấy phần.

Diệp Tư Vân mặt thoát đỏ thoát trắng nửa cả buổi, mới hung hăng đóng sập cửa ly khai.

Cố Gia lái xe mà ngừng ở bên ngoài, nhìn thấy nàng đi ra liền vội cung kính mở cửa xe.

Diệp Tư Vân ngồi vào trong xe, từ khi trong vách tay xuất ra trang điểm bỏ nửa cái trang, lái xe cẩn thận từng li từng tí hỏi, "Phu nhân..."

"Lái xe, hồi trở lại Cố Gia."

Lái xe vội vàng phát động xe, lại đã nghe được đằng sau mắng một câu, "Tiểu tạp chủng."

Hắn ngồi nghiêm chỉnh lái xe, tất cả đều khi nào đều không nghe thấy.

Tô Niên Niên mút lấy sữa chua, chậm thong thả trong sân tản bộ.

Uống xong sữa chua, đang chuẩn bị đi về, mà chứng kiến một cái nữ nhân xinh đẹp hùng hổ từ khi Cố Gia đi ra.

Cái gì (nà nì), chẳng lẽ là hắc mụ mụ sao?

Tô Niên Niên có chút nghi hoặc, chăm chăm vào đi xa cái kia chiếc Bảo mã [BMW] ngắn người, liền Trần Nguyên khi nào thì đi đến phía sau nàng cũng không biết.

Trần Nguyên bắt đầu nhìn nàng ngắn người khuôn mặt nhỏ nhắn, nhất thời chơi tâm nổi lên, duỗi ra ngón tay tại Tô Niên Niên trên đầu búng một chút.

"Ah!" Tô Niên Niên vội hồi phục tinh thần, ủy khuất bó tay rồi, "Chấn ghét, làm gì vậy đánh ta..."

"Không đánh người, người hồn đều bị câu chạy." Trần Nguyên trêu chọc nàng một câu, tò mò hỏi, "Người đang nhìn cái gì?"

"Ta vừa mới nhìn đến một cái a đi từ khi Cố Từ Thần gia đi tới, trên mặt biểu lộ cùng thời mẫn kinh nửa đồng dạng, lại nói nàng là ai à? Cố Từ Thần mụ mụ sao?" Tô Niên Niên sinh động như thật hình dung, Trần Nguyên hàm hồ "Àn" hiểu rõ thanh âm, "Đúng vậy a, đi thôi, tiến đi ăn cơm."

Tô Niên Niên lúc này chỗ của cô đầy bụng nghi hoặc, lại hỏi Trần Nguyên vài câu, tất cả đều bị hắc đánh Thái Cực cơ trí vượt qua.

Hắn càng là không nói, Tô Niên Niên trong lòng mà cùng mèo cào chết tiết cong nửa một đạo tựa như, càng phát ra được chữ gấp.

Sau khi ăn xong, Tô Niên Niên bụng cát tốt hoa quả chuyển đến Trần Nguyên bên người, vẻ mặt nịnh nọt cười, "Ca, ăn quả táo."

Trần Nguyên cười cười, liếc thấy phá Tô Niên Niên tâm tư, yên tâm thoải mái đã tiếp nhận Tô Niên Niên hối lộ.

Mà khi Tô Niên Niên nhắc tới khỏi nữ nhân kia sự tình, hắn mà hỏi gì cũng không biết giả chết, đem Tô Niên Niên phiền muộn hận không thể cong tường.

"Đừng rồi, Tinh Vũ gia bao quanh sinh ra hai cái tiểu mèo con, người muốn hay không ôm lấy một cái dưỡng?" Trần Nguyên xảo diệu mà chuyển đi nữa chủ đề.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Dưỡng mèo (2)

Đệ 37 chương dưỡng mèo (2)

Tô Niên Niên hai mắt tỏa sáng, "Thật vậy chẳng? Ta có thể dưỡng sao?"

Trước kia lúc ở nhà, Tô Niên Niên vẫn muốn dưỡng chỉ (cái) sủng vật, đều bị Sở Tô Tâm cự tuyệt.

Hiện tại có tốt như vậy một cái cơ hội, nàng như thế nào sẽ từ chối a?

Trần Nguyên gật đầu, "Àn, cuối tuần ta cùng người đi, khục khục, bắt quá ta hiện tại mệt mỏi quá..." Nói xong giả vờ giả vịt vuốt lưng một cái.

"Ta cho người đắp bóp lưng (vác), nhìn người cũng rất vất vả, buổi tối đi ngủ sớm một chút Haaaa..." Tô Niên Niên chân chó đắp lưng cho hắn vắn vè vai, Trần Nguyên nhìn nàng bận rộn bộ dạng, khỏe môi có chút hướng lên giờ lên.

Thứ sáu, Tô Niên Niên như thường lệ đi học.

Khai mở sớm sẽ thời điểm, Doãn Sơ Hạ với Lưu Doãn Nhi trao đổi qua một ánh mắt, Lưu Doãn Nhi lập tức hiểu ý, đề cao thanh âm, "Lão sư, ngày hôm qua ta cùng mẹ nói việc lớp học có người nghèo khó. Mẹ ta nói để ta trợ giúp đồng học đầu rồi, mẹ hai ta trăm khối, để cho ta giao cho người nghèo khó..."

Nàng tận lực kéo dài ngữ điệu, mặt khác không biết rõ tình hình đồng học lạnh nhạt hưởng ứng, "Thiệt hay giả, ai, ta cái này cũng có 100." "Ta đây cũng quyển 200, dù sao cũng chỉ là một bữa cơm thôi..."

Tổng Dư Hi thân thể rất nhỏ run rẩy, nàng trong lòng mình bạch, bọn họ cũng là xuất phát từ hảo tâm. Dù sao phần này học phí, đối với mấy cái này kẻ có tiền gia hải từ mà nói, bất quá là một bộ y phục, một cái cặp cặp. Có thể đối với nàng mà nói, nhưng lại trong nhà không ăn không uống mấy tháng mới có thể tích lũy xuống tiền.

Nếu như không phải ngày hôm qua Tô Niên Niên cho nàng tạp, nàng không chừng bị Doãn Sơ Hạ như thế nào nhục nhã đây này...

Tổng Dư Hi lặng lẽ hướng Tô Niên Niên quăng đi một cái cảm kích ánh mắt, Tô Niên Niên chính nhàm chán chuyển bút, căn bản không có chú ý tới nàng.

Lập tức tràng diện càng ngày càng hỗn loạn, Giang Mộ ra hiệu mọi người im lặng, cười cười nói, "Nguyên lai chúng ta lớp đồng học đều thiện lương như vậy, lấy giúp người làm vui, bất quá đoán chừng muốn cho mọi người thất vọng rồi, chúng ta lớp tất cả mọi người học phí cũng đã giao đủ. Đi, chuẩn bị đi học a."

Giang Mộ chân trước vừa đi, Doãn Sơ Hạ mà chống cái bàn đứng lên, hung hăng mà trừng hướng Tổng Dư Hi phương hướng, "Làm sao có thể! Tổng Dư Hi, nhà của người không phải để bảo (*tiền trợ cấp cho dân nghèo) hộ rồi sao..."

Lời vừa nói ra, tiếng nghị luận nổi lên bốn phía, Tổng Dư Hi trên mặt cũng phát ra nửa mảnh đỏ mề hời.

Bị trước mặt mọi người vạch trần vết sẹo tư vị... Thật sự không dễ chịu, đặc biệt là từ bốn phương tám hướng truyền đến ánh mắt khác thường, càng là làm cho nàng đứng ngồi không yên.

"Người ta là gia tài bạc triệu để nhà chỉ có bốn bức tường, với người có quan hệ gì ah, xem ra người rất thích quan tâm người khác?" Tô Niên Niên bay bổng đến rồi một câu, trong phòng học lập tức an tĩnh lại.

Doãn Sơ Hạ mà còn muốn phát tác, Ngữ Văn lão sư vào tới, đành phải dậm chân, hậm hực thôi.

Tổng Dư Hi thanh âm ép tới rất thấp, "Cảm ơn..."

Tô Niên Niên chăm chăm vào nàng, "Thực làm không rõ ràng tại sao phải sợ các nàng, các nàng còn có thể ăn thịt người hay sao?"

Tổng Dư Hi cúi thấp đầu, Tô Niên Niên cũng biết đây là tính cách vấn đề, cường cầu không được, dứt khoát cái gì cũng không nói rồi.

Nghỉ giữa khóa nghỉ ngơi, Tô Niên Niên với Tổng Dư Hi kết bạn đi đi toilet.

Bên trên hết WC, Tô Niên Niên tại rửa tay trì thời gian dần qua giặt rửa bắt tay vào làm, cửa ra vào truyền đến một tiếng vang thật lớn, nàng ngẩng đầu nhìn lên, cửa phòng rửa tay đã bị người một cước đạp lên, Doãn Sơ Hạ ba người hùng hổ đã đi tới.

"Tô Niên Niên, người như vậy thói xấu trong nhà người người biết không?" Trương Hiểu Tiếp chỉ vào Tô Niên Niên cái mũi, vừa rồi một cước kia chính là nàng đạp đấy.

Tổng Dư Hi nghe được động tĩnh vội vàng đi ra, chứng kiến Doãn Sơ Hạ ba người sợ hãi sau này rụt rụt.

Nàng không thể không bị các nàng mấy cái ở chỗ này thu thập qua...

Tô Niên Niên biểu hiện được rất bình tĩnh, cảm khăn tay xoa xoa tay, ngẩng đầu, "Có chuyện gì sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Dưỡng mèo (3)

Trương Hiểu Tiếp như là nghe được thiên đại chuyện cười giống như, "Tô Niên Niên, người cho rằng người vận khí tốt như vậy, mỗi lần đều có người cứu người sao?"

Lưu Doãn Nhi quét bốn phía một vòng, hung dữ nói, "Đều ở đây làm cái gì hả? Còn không đi ra ngoài!"

Vậy xem nữ sinh thấy thế cuồng quít ra bên ngoài chạy, Doãn Sơ Hạ thông thả bồi thêm một câu, "Nếu ai méc với lão sư, kết cục mà cùng Tô Niên Niên đồng dạng. " nàng khoa tay múa chân nữa một cái răng rắc cổ động tác.

Tổng Dư Hi mặt mũi tràn đầy bối rối, muốn đi ra ngoài tìm lão sư, lại bị Lưu Doãn Nhi một phát bắt được cổ áo, chống đỡ tại toilet phòng kế bên trên.

"Tiểu tiện - chết tiệt, chạy chỗ nào!"

Lúc này chỗ của Tô Niên Niên đã lau khô rãnh tay, một mực không lộ vẻ gì trên mặt, chứng kiến Lưu Doãn Nhi lôi kéo Tổng Dư Hi động tác, mới nhún nhún mày.

Trương Hiểu Tiệp khí điểm hung hăng càn quấy nhìn Tô Niên Niên, giương lên bàn tay.

Tô Niên Niên thình lình hỏi, "Mặt còn đau không?"

"Này!" Trương Hiểu Tiệp nhớ tới lần trước phòng học một cái tát kia, phần hận trừng mắt Tô Niên Niên, nàng tuyệt đối sẽ trả trả về đây!

Doãn Sơ Hạ như một nữ vương đồng dạng phui phui trên váy không tồn tại tro, chậm rãi nói, "Tô Niên Niên, ta thật muốn biết, là ai cho dừng khí của ngươi, cho ngươi kiêu ngạo như vậy."

Tô Niên Niên nhún nhún vai, chẳng muốn phản ứng nàng.

Doãn Sơ Hạ phối hợp nói tiếp, "Thông đồng Cố nam thân còn chưa đủ, còn cùng Trần Nguyên dây dưa không rõ, Thánh Âm Cao Trung trường học thảo, là ngươi có thể tùy tiện những châm chọc sao?" Nói xong lời cuối cùng một câu, Doãn Sơ Hạ thanh âm đi theo nâng lên.

Nghe được nàng lần này ngốc nghếch ngôn luận, Tô Niên Niên kim lòng không được liếc mắt, nếu để cho nàng biết rõ ngày mai còn muốn đi Dạ Tinh Vũ gia ôm mề, chẳng phải là có thể đem nàng tức giận điên?

"Ngươi còn không có xem bài viết trên diễn đàn a, Tô Niên Niên, ngươi bây giờ đều sẽ toàn bộ trường học nữ sinh công địch rồi, nên khiêm tốn lại một chút, cụp lại cái đuôi mà đôi nhân xử thế a." Doãn Sơ Hạ vẻ mặt nhìn có chút hả hê, "Đã quên nói cho ngươi biết rồi, nhìn ra ngươi rất nhanh cũng sẽ bị tất cả mọi người cô lập, một người bạn đều không có tư vị muốn ném thư sao? Còn có ah, ngươi vị tiện - chết tiệt bằng hữu, cũng muốn bởi vì ngươi gặp nạn nữa ah!"

"Đồng" một tiếng vang thật lớn, Lưu Doãn Nhi nói cười yển yển nhìn Tô Niên Niên, Tổng Dư Hi lại đau thét lên.

Vừa mới nàng trực tiếp đem Tổng Dư Hi đầu vào cửa lên, cánh cửa kia đều bị va chạm mạnh, có thể nghĩ lực đạo lớn đến bao nhiêu.

"Sướng hay không??" Lưu Doãn Nhi có ý hỏi Tổng Dư Hi, Tổng Dư Hi hốc mắt đỏ lên, rút thút tha thút thít đáp bắt đầu khóc lên.

Tô Niên Niên mặt lạnh lầy, lướt qua Trương Hiểu Tiệp, trực tiếp đi tới Doãn Sơ Hạ trước mặt.

"Ta là người a, nhất không ngại đúng là người khác cái nhìn. Vô luận là vạn người chửi bới cũng tốt, để toàn bộ trường học cô lập cũng thế, với ta mà nói đều không có gì khác biệt. Biết tại sao không? Bởi vì ta căn bản không quan tâm. Doãn Sơ Hạ, uy hiếp người cũng muốn chú ý cái biết mình biết người a, ngươi không biết ngươi bây giờ hành vi rất giống tên hề sao?"

Doãn Sơ Hạ ánh mắt càng thêm hung ác lệ, Tô Niên Niên lại động, tốc độ rất nhanh nắm chặt nữa Lưu Doãn Nhi, đem nàng trực tiếp vọt tới nữa cái khác phòng kế.

Nàng so Lưu Doãn Nhi ác hơn, đúng chính là Lưu Doãn Nhi mặt!

Lưu Doãn Nhi kêu thảm một tiếng, Tô Niên Niên vỗ vỗ tay, "Đây là trả lại ngươi đấy. Tuy nhiên ta cảm thấy chỉ có kẻ yếu mới sử dụng bạo lực, bắt quá đối với các ngươi, có vẻ như là thủ đoạn hữu hiệu nhất."

Nàng eo vô cùng thẳng, ánh mắt cực kỳ xuyên thấu lực, "Ta thuật phòng thân tốt không a, bắt quá đoán chừng đánh ba người các ngươi vẫn là dư sức có thừa. Doãn Sơ Hạ, muốn thử xem sao?"

Doãn Sơ Hạ cắn răng, "Tô Niên Niên, xem như ngươi lợi hại."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Dưỡng mề (4)

Đệ 39 chương đường mề (4)

Một bên Trương Hiểu Tiếp nâng dậy Lưu Doãn Nhi, Tô Niên Niên dùng lực không mạnh lắm, cũng không có thật sự đem nàng đựng ra khi nào tốt xấu đến.

Nhưng Lưu Doãn Nhi từ nhỏ nuôi chiều lấy lớn lên đấy, đâu chịu nổi phần này tội, gào thét nữa một tiếng mà bắt đầu khóc lên, "Tô Niên Niên, ngươi vị tiện = người, ta sẽ để cho cha ta tố cáo ngươi đấy!"

Lưu Doãn Nhi có phụ thân là Dự Thành nổi danh luật sư.

Tô Niên Niên đối với loại này tái nhọt vô lực uy hiếp đã chết lặng, "Tùy ngươi, thật sự là nhảm chán. Như thế nào, còn muốn bị đánh rồi sao?"

Kỳ thật Tô Niên Niên trong lòng cũng không có yên lòng, nói như thế nào Doãn Sơ Hạ các nàng là ba người, thực nào bắt đầu nàng chưa hẳn có thể chiếm được khi nào tiện nghi.

Có thể Tô Niên Niên đi vắng tại Thần Giang Cao Trung Ma Vương đã quen, khí tràng lại quá cường đại, trong khoảng thời gian ngắn Doãn Sơ Hạ ba người thật sự là có chút sợ nàng.

"Ngươi chờ, Tô Niên Niên, ta sẽ không để cho ngươi yên đâu!" Doãn Sơ Hạ cắn răng, ba người cũng là bất nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh đích nhân vật, cuống quýt lên.

Tô Niên Niên không nghĩ tới giải quyết thuận lợi như vậy, xoay người, Tống Dư Hi vẫn còn lau nước mắt, khóc lê hoa đài vũ.

"Các nàng về sau nhất định sẽ làm khó dễ ngươi đấy..." Tống Dư Hi lo lắng nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên không để ý cười cười, "Vậy thì sau này hãy nói chứ sao." Nàng nhú nhú mày, lời nói thâm thúy mà nói, "Tống Dư Hi, ngươi đến tốt cùng sợ các nàng khi nào à? Nàng đẩy ngươi ngươi sẽ không đẩy trở về rồi sao, nếu không té ngươi chạy cũng được ah!" Như thế nào cùng cái bánh bao tựa như mặc người khi dễ.

Tống Dư Hi ánh mắt lập loè, nàng chẳng qua là người nhà nghèo con gái, làm sao đấu hơn được những...nhà giàu thiên kim?

Tô Niên Niên đoán được ý nghĩ của nàng, bó tay rồi một lát sau ngược lại tỉnh táo lại, "ngươi biết rõ các nàng Vì sao khi dễ ngươi sao?"

Tống Dư Hi sợ hãi ngẩng đầu.

"Không là vì gia cảnh của ngươi, mà là vì tính cách của ngươi. Cho dù trong nhà người cùng thì như thế nào, chẳng lẽ mà kém một bậc rồi há? Chính ngươi đều xem thường chính mình, còn trông cậy vào người khác xem trọng ngươi liếc sao? Khi dễ ngươi lần thứ nhất ngươi lựa chọn yên lặng chịu được, sẽ có lần thứ hai, lần thứ ba. Đối với các nàng mà nói, ngươi thì là cái sẽ không hoàn thủ mặc người vuốt ve bánh bao mà thôi!"

Bị nàng những lời này nói có chút xấu hổ, Tống Dư Hi há to miệng, lại bị Tô Niên Niên đánh gãy, "Ta mặc kệ ngươi nghe lọt nghe không vào, ngươi xuất thân không thể dựa vào chính mình quyết định, nhưng ngươi nhân sinh lộ đều là mình tuyển đấy."

Tống Dư Hi: "Cảm ơn... Cảm ơn ngươi cứu ta, còn nói với ta những...này..."

Tô Niên Niên khoát khoát tay, "Đi thôi, một hồi đi học nên đến muộn."

Trở lại phòng học, Hà Tiểu mấy người chính vây quanh Lưu Doãn Nhi cười không ngừng.

"Này, Lưu Doãn Nhi, hảo hảo đi đường cũng có thể ngã sấp xuống sao? Ngươi trên trán đều có lấy đến bao hết!"

"Trên đầu ta có sừng thú sừng thú, đằng sau ta có cái đuôi cái đuôi ~ "

"Các ngươi như thế nào như vậy chán ghét, nói tất cả là tự chính mình không cẩn thận ngã sấp xuống đấy! Bỏ đi!" Lưu Doãn Nhi khó chịu cảm đánh nữa Hà Tiểu vài cái, mấy cái nghịch ngợm gây sự nam sinh mới trở lại chính mình trên chỗ ngồi.

Tô Niên Niên nghe được nàng lần này lừa mình dối người lời mà nói..., thần sắc như thường, còn cười tùm tùm tìm tòi Chúc Thành đã muốn cặp thịt heo mứt ăn.

Thứ bảy, Tô Niên Niên cố ý dậy thật sớm, rửa mặt sau gõ khai mở Trần Nguyên môn, "Ca, nhanh rời giường!"

Trần Nguyên đánh mở cửa phòng, vẻ mặt áy náy biểu lộ, "Không có ý tứ, ta có việc gấp cùng với cha qua chuyến công ty..."

Tô Niên Niên lập tức tự yên lặng, thất lạc cúi đầu.

Trần Nguyên đã gặp nàng như vậy rất bất khoái đấy, có thể Tô Niên Niên lại không nhận biết qua Dạ Tinh Vũ gia đường, hơn nữa để nàng một người qua, hẳn cũng không yên lòng.

Chính xoắn xuýt lấy, trong đầu lại hiển hiện một cái chọn người thích hợp, hẳn thử mở miệng, "Nếu không, để Cố Từ Thần đưa ngươi đây?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Dưỡng mèo (5)

"Đừng!" Tô Niên Niên lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt.

Trần Nguyên nghĩ nghĩ, càng phát ra cảm thấy không tệ, không để ý Tô Niên Niên kêu la, nhàn nhã dạo chơi đi tới Cổ Gia.

Tô Niên Niên giờ phút này tâm tình cơ hồ là sụp đổ đấy, nàng thật sự không muốn cùng chất độc kia lưỡi nam cùng đi ah!

Cổ Gia.

Cổ Tử Thần vuốt vuốt nhíp nhèm mắt buồn ngủ, thanh âm còn mang theo vừa rời giường khăn khăn, nghe được Trần Nguyên đề nghị về sau, lập tức khôi phục thanh tỉnh. Ánh mắt như đao, xoát một chút quét đến nửa Trần Nguyên trên người.

"Ta mang nàng đây? Ngươi uống thuốc đi ấy ư, từ chối." Cổ Tử Thần lạnh lùng phi nhỏ.

Nói đùa gì vậy, hần như vậy nhàn nhã nhàn chán còn thiện lương người tốt sao?

Trần Nguyên bỏ qua hần phi nhỏ, con mắt híp thành trăng lưỡi liềm hình dạng, đáng tươi cười ôn hòa làm cho người khó có thể cự tuyệt, "Cứ như vậy vui sướng quyết định, ah, nhớ rõ đừng khi dễ muối muối ta!"

Vỗ vỗ Cổ Tử Thần bả vai, tại hần bộc phát trước khi, Trần Nguyên đã biến mất vô tung vô ảnh.

Cổ Tử Thần tại nguyên chỗ nghiêng răng, lỗ mũi gian hừ một tiếng.

Nhưng hần là cái có nguyên tắc người, không đi, thì là không đi!

Tô Niên Niên trên đầu bay hắc khí, tâm nhét nhét ăn lấy điểm tâm.

"Niên Niên, ăn nhiều một chút, ngươi gần đây đều gầy..." Sở Tổ Tâm đầu lòng nhìn qua nhà mình con gái.

Tô Niên Niên chống đỡ tiếng nấc cục, nàng rõ ràng là mập được không.

Có thể mẹ từ nhỏ mà cảm giác mình trắng trắng mập mập, sắc mặt hồng nhuận phon phớt, tóc toàn bộ ghim lên đến lộ ra cái ót tốt nhất, nhờ Tô Niên Niên một mực buồn bực nhiều năm như vậy.

Lại ăn hai khối bánh mì, Tô Niên Niên cảm giác mình đều nhanh đi không đáng lộ rồi.

Trần Nguyên với Trần Doãn Hoa vội vàng com nước xong xuôi mà lái xe đi công ty rồi, xem bộ dáng là thật sự có việc gấp.

Chính gian nan nện bước bước chân hướng trên lầu chạy, phụ trách quét dọn Vương mục đầy mặt ánh sáng màu đỏ đi tới, hô ở Tô Niên Niên, "Tiểu thư, Cổ Gia thiếu gia ở bên ngoài chờ ngươi đầu rồi, ngươi nhanh đi ra xem một chút đi."

Há? Cổ Gia thiếu gia? Kề bên này còn có họ Cổ đấy sao? Tô Niên Niên nhất thời có chút mộng, đầy bụng nghi hoặc đi ra ngoài.

Ánh mặt trời tốt, gió nhẹ nhẹ phẩy, mang theo đầu thu mát mẻ.

Một cỗ màu đen Porsche dừng lại Trần cửa nhà, Cổ Tử Thần dựa vào trên xe, mí mắt buông xuống, khuôn mặt như vẽ.

Cách khoảng cách xa như vậy, Tô Niên Niên y nguyên thấy được hần nồng đậm đen kịt lông mi rũ xuống ra, quảng tiếp theo phiến mỹ hảo bóng mờ.

Tô Niên Niên vô ý thức nuốt nước miếng một cái.

Rì rì chuyển đến Cổ Tử Thần trước mặt, "Ngươi tìm ta ah..."

Đây là cái gì ngữ khí? Trần ngập ghét bỏ với không tình nguyện?

Cổ Tử Thần con mắt màu đen nhìn chăm chăm Tô Niên Niên, như là muốn từ trên người nàng tìm ra cái gì đó đồng dạng, Tô Niên Niên che bộ ngực, "Này! Ngươi đến cùng tìm ta làm gì vậy? Ban ngày ban mặt ban ngày ban mặt..." Ánh mắt kia nhìn về phía trên khiến cho người ta sợ hãi.

Cố Tử Thần: "... Không phải ca ca ngại đến nhờ ta làm miễn phí lái xe sao! Vì sao đến muộn muộn trên người đều bộ dạng giống như hân muốn làm cái gì chuyện xấu tựa như!

"Câm miệng, lên xe." Cố Tử Thần kéo mở cửa xe, đem Tô Niên Niên đẩy đi vào.

Tô Niên Niên khẩn trương nắm chặt dây an toàn, chẳng này sẽ không phải là đối với nàng mưu đồ làm loạn à?

Nàng nào đại động khai mở, tưởng tượng lấy Cố Tử Thần có thể hay không đem nàng ngoặt qua bán đi, hoặc là kéo đến hắc lò than làm cả đời cu li anh anh...

Cố Tử Thần nhàn nhạt lườm nàng, mặt không biểu tình phát động xe.

Hắn là nhàn rồi nhàn chán mới đến đưa Tô Niên Niên đây! Nhất định là như vậy đây!

Tô Niên Niên u oán nhìn qua phía trước, không ngừng lái nhai, "Cố Tử Thần, ngại cay sao soái (đẹp trai), chắc chắn sẽ không tàn nhẫn như vậy đem ta ném trên nửa đường à? Hơn nữa trong nhà của ta người trông thấy ta với người đi ra, ngại nếu muốn làm cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Dưỡng mèo (6)

Nhìn nàng như lâm đại địch bộ dạng, Cố Tử Thần kéo ra khóe miệng, "Bây giờ không phải là muốn ta làm cái gì, mà là, ngại muốn phát sinh chút gì đó?"

"..." Tô Niên Niên trầm mặc, đành phải hết nhìn đông tới nhìn tây làm bộ ngắm phong cảnh.

Ánh mắt chuyển qua hoàn hảo không tổn hao gì kính chắn gió bên trên lúc, Tô Niên Niên chột dạ không thôi.

Nàng đem tiền tiêu vặt đều cho Tống Dư Hi rồi, hiện tại nếu Cố Tử Thần nhờ nàng bồi thường tiền, nàng chỉ sợ thật muốn đánh lăn chơi xấu rồi.

Sợ điều gì sẽ gặp điều đó, Tô Niên Niên đang nghĩ ngợi bồi thường tiền sự tình, chợt nghe đến Cố Tử Thần êm tai trầm thấp tiếng nói vang lên, "Tô Niên Niên, chẳng lẽ ngại muốn quỵt nợ sao? Xe của ta bảo hành sửa chữa + bảo dưỡng rất quý đây."

Tô Niên Niên cắn răng, "Ta lại chưa nói không trả ngại!"

"Àn? Ta đây đem tài khoản phát cho ngại."

"Chờ một chút!" Tô Niên Niên lên tiếng đánh gãy hắn mà nói, ho khan hai tiếng, đổi lại nịnh nọt đáng tươi cười, "Có thể theo giai đoạn còn sao?"

Cố Tử Thần trên trán chảy xuống ba đầu hắc tuyến, thuận thực mà đánh nửa cái tay lái chuyển hướng, đột nhiên hỏi: "Tô Niên Niên, ngại có sở trường gì?"

"Ách..." Cái này có khi nào tất nhiên liên hệ sao, Tô Niên Niên đầy bụng nghi hoặc, bất quá vẫn là thành thật trả lời, "Tham ăn, giỏi ngủ, Piano, sẽ một điểm quốc họa..."

Cố Tử Thần đạm mạc ứng thanh âm, hỏi: "Sẽ khiêu vũ sao?"

Khiêu vũ... Tô Niên Niên quan sát ngoài cửa sổ xe trên quảng trường nhảy Tiểu Bình Quả bác gái nhóm: đám bọn họ, chột dạ mà nói, "Sẽ ah..."

Sẽ mới gặp quý rồi đâu rồi, nhờ nàng khiêu vũ còn không bằng qua biểu diễn làm bê đá trên ngực.

Cố Tử Thần thoả mãn nhẹ gật đầu, hiển nhiên là đối với Tô Niên Niên vị trả lời rất hài lòng.

"Đến rồi." Hắn đem xe dừng lại vùng ngoại thành một chỗ trang viên bên cạnh, Tô Niên Niên xuống xe, tán thưởng "Oa" nửa một tiếng.

Đây là Dạ gia một chỗ tư nhân trang viên, loại nhà không ít hoa cỏ cây cối, đằng sau trong vườn cũng không có thiếu quả thụ. Nhưng cũng không phải lợi nhuận tính chất đây, mà là lắp đặt thiết bị sung Mãn Điền viên khí tức, lại xảo diệu mà dung hợp thời thượng nguyên tố, kết hợp thập phần hoàn mỹ.

Trong trang viên có không ít người tại quản lý, quản gia nhận ra Cố Tử Thần, trực tiếp đem hai người lĩnh tiến vào biệt thự.

"Ồ, Cố nam thần đến rồi nha, chắc chắn chắc, như thế nào còn cái trắng nõn nà muộn tử, là bạn gái của ngại sao?" Một cái thanh thúy ngọt ngào thanh âm vang lên, Tô Niên Niên theo tiếng nhìn lại, trên ghế sa lon ngồi người trẻ tuổi nữ sinh, đại khái hai mươi tuổi, tóc dài xoa vai, trang cho sạch sẽ, khí

chất thân hòa, cho người một loại nhà bên tỷ tỷ cảm giác rất thoải mái.

Cổ Tử Thần mặt băng bó, nhàn nhạt giải thích, "Đây là Tô Niên Niên, đó là Thanh Nhã tỷ, Dạ Tinh Vũ tỷ tỷ."

Tô Niên Niên liền vội hỏi tốt, "Thanh Nhã tỷ tốt."

Đêm Thanh Nhã tìm kiếm ánh mắt tại lưng trên thân người qua lại nhìn quét, khóe miệng đã phồng lên vui vẻ, "Là Niên Niên ah, ta dẫn người đi xem xem xung quanh a." Trước đó Trần Nguyên đã cho Dạ Tinh Vũ đã gọi điện thoại rồi, hơn nữa nàng đối với Tô Niên Niên cũng rất có hảo cảm.

Tô Niên Niên hoan hô một tiếng, vui vẻ tựa như đi theo đêm Thanh Nhã đi rồi, Cổ Tử Thần nhíu nhíu mày, đi theo.

Dạ gia là xung quanh chuyên môn chuẩn bị một gian phòng, trả lại cho nó đáp nửa hồng nhát ổ, trong phòng trang trí cũng thiên hướng nữ tính, hẳn là xuất từ đêm Thanh Nhã thủ bút.

Đẩy cửa ra, Dạ Tinh Vũ ngồi chồm hổm trên mặt đất đang tại cho xung quanh uy (cho ăn) mèo lương thực, khóe miệng mang theo mỉm cười, ánh mắt ôn nhu không thể tưởng tượng nổi.

Tô Niên Niên không khỏi sửng sốt, nàng quên ở nơi nào chứng kiến, đối với tiểu động vật có yêu tâm trong đám người tâm đều sẽ cực kỳ ôn nhu đấy, ngược lại cùng Dạ Tinh Vũ bình thường tùy tiện tính cách không giống.

Nghe được thanh âm, Dạ Tinh Vũ quay đầu, vui vẻ chào hỏi, "Niên Niên, người tới rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Người có người yêu thích không? (1)

Trời biết khi Trần Nguyên nói với hân Tô Niên Niên muốn tới nhà mình ôm mèo thì hân rất cao hứng!

Dạ Tinh Vũ đứng dậy, con người sáng rực, một bả hướng Tô Niên Niên đánh tới.

Mắt thấy cái ôm của con gấu muốn sáp lại, một mực trầm mặc không nói Cổ Tử Thần động.

Ý vào ưu thế về chiều cao, kéo hạ Tô Niên Niên cổ áo, đem Tô Niên Niên từ khi nguyên lai vị trí kéo ra, Dạ Tinh Vũ thoáng cái mà bị vỗ ếch chụp hụt, còn kém điểm ngã sấp xuống.

"Này, ca, người như thế nào có thể như vậy!" Dạ Tinh Vũ bất mãn lắm bầm, về mặt thất lạc.

Cổ Tử Thần liếc mắt nhìn hân, "Người đừng dọa đến nàng, Trần Nguyên tìm người tính sổ ta cũng mặc kệ người."

Nghe vậy, Dạ Tinh Vũ hậm hực sờ lên cái mũi, "Ah" nửa một tiếng.

Dạ Thanh Nhã nhìn ba người bọn họ ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại, che miệng cười trộm, mới nói, "Niên Niên, Đoàn Đoàn sinh ra hai cái tiểu mèo con, người đi xem ưa thích con mèo nào đi."

"Àn!" Tô Niên Niên hoan hỉ chạy tới, mắt to trừng nhìn vào trong ổ hai con mèo con cuộn lại hình cầu.

Đoàn Đoàn là thuần chủng mèo Ba Tư, một thân Thuần Bạch Sắc lông dài, sạch sẽ mềm mại như là đoàn Hoàn Từ tựa như. Lúc này chỗ của cao lãnh ngạo kiều "Meow" nửa một tiếng, tròn đẹp mặt mèo bên trên lộ ra nửa khinh thường biểu lộ.

Nó bên người, ổ lấy hai cái nhỏ nhỏ Kitty, bộ lông mới dài ra, rừ cụp lấy lỗ tai, thỉnh thoảng duỗi ra hồng nhát đầu lưỡi "Meo meo" kêu to hai tiếng, quả thực đều muốn đem nhân tâm đều này sinh (manh) hóa rồi.

Dạ Tinh Vũ ba ba gom góp tới, "Đoàn Đoàn là đôi bụng, cho người, người cho nó a." Hân mở ra lòng bàn tay, đưa qua non nửa cặp Thức ăn mèo.

Tô Niên Niên thử cho Đoàn Đoàn cho ăn... Điểm, không nghĩ tới mới vừa rồi còn cao lạnh Meow tỉnh người, lập tức "Meow ô" một tiếng, ăn tươi về sau trừng mắt tròn căng con mắt nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên dở khóc dở cười, nguyên lai là chỉ ăn hàng mèo.

Thế nhưng mà bên người trống rỗng đấy, thiếu đi cá nhân.

Tô Niên Niên nhìn về phía xa xa đứng đấy Cổ Tử Thần, "Người làm gì thế không đến, Đoàn Đoàn rất đáng yêu đấy!"

Giọng nói của nàng tự nhiên, ánh mắt trong trẻo, mặc kệ ai cũng cự tuyệt không được.

Nhưng Cổ Từ Thần như lâm đại địch, lại lui về sau nửa một bước.

Dạ Thanh Nhã nhếch môi cười cười, "Cố nam thần, chúng ta đi uống chén trà, hảo hảo tâm sự ~" nói xong không khỏi phân trần đem Cổ Từ Thần kéo đi ra ngoài, hơn nữa dặn dò Tô Niên Niên hảo hảo chơi.

Tô Niên Niên trong nội tâm tràn ngập khó hiểu, Dạ Tinh Vũ tỉ mỉ cho nàng giải thích, "Ca bị dị ứng lông mèo, từ nhỏ mà đặc biệt sợ mèo."

Tô Niên Niên sững sốt sẽ, sau đó mà cấp ha ha phá lên cười.

Ai có thể nghĩ đến, đường đường Cố Gia đại thiếu gia, Thánh Âm Cao Trung trường học thảo, lại có thể biết sợ Meow tinh người loại sinh vật này?

Sau khi cười xong, Tô Niên Niên lại đối với Cổ Từ Thần tràn đầy đồng tình, "Ta nhớ được hần còn có thích sạch sẽ a, bắt buộc chứng, còn có hoa phấn dị ứng chứng, hiện tại lại bị dị ứng lông mèo, hần là sống thế nào đến lớn như vậy đây."

Dạ Tinh Vũ sờ cái đầu nghĩ nghĩ, "Nói cũng đúng ah, hắc hắc."

Hai người cười thành một đoàn.

Tô Niên Niên lại cho Đoàn Đoàn cho ăn... Thức ăn mèo, tại Dạ Tinh Vũ dẫn đạo hạ còn sờ lên Đoàn Đoàn, Đoàn Đoàn đối với nàng cũng không có địch ý.

Hai cái con mèo nhỏ một cái là thuần trắng đấy, một cái thân thể là màu trắng, bắp chân với cái đuôi nhưng lại màu vàng đấy. Tô Niên Niên chọn lấy con thứ hai, Dạ Tinh Vũ hồng tốt Đoàn Đoàn, đem con mèo nhỏ cất vào cái hộp đưa cho Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên như nhặt được chí bảo, cẩn thận từng li từng tí ôm cái hộp đi ra ngoài.

Phòng khách.

Dạ Thanh Nhã đang tại với Cổ Từ Thần nói chuyện phiếm, hơn phân nửa là nàng hỏi Cổ Từ Thần đáp, cơ hồ hỏi năm câu Cổ Từ Thần mới có thể lý nàng một câu. Dạ Thanh Nhã sẽ không để ý, ngược lại càng thêm làm tâm trọng thêm đùa giỡn lấy Cổ Từ Thần.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Người có người yêu thích không? (2)

"... Người thừa nhận a, Người đã có người mình thích rồi..." Dạ Thanh Nhã một bộ lòng dạ biết rõ biểu lộ, nghe được Tô Niên Niên không khỏi dựng lên lỗ tai.

Nàng cũng rất tò mò, Cổ Từ Thần nam sinh như vậy sẽ loại hình gì.

"Không có." Cổ Từ Thần lãnh đạm mà nói.

Dạ Thanh Nhã phảng phất ngửi được khi nào gian tình, con mắt nheo lại, "Trước kia ta hỏi người vấn đề này, người đều bỏ qua ta à. Nhưng hôm nay thì lại còn nói không có, nhất định là đã có!"

Cổ Từ Thần ghen lời, hơn nửa ngày mới quay đầu đi, "Nhàm chán."

Nhìn thấy hần như vậy ngao kiều bộ dạng, Dạ Thanh Nhã càng thêm xác định ý nghĩ trong lòng.

Nàng vừa nhắc con mắt, nhìn thấy ôm mèo con Tô Niên Niên, dáng tươi cười càng thêm ngọt ngào, "Niên Niên, đằng sau trong vườn bồ đào, cây lựu đã chín, ta nhờ Phúc bá cho người hái một ít."

"Ta cùng người qua hái a!" Dạ Tinh Vũ hào hứng bưng bưng đề nghị, con mắt lờ lờ tỏa sáng, như chỉ (cái) cỡ lớn khuyến khoa động vật.

Tô Niên Niên đang muốn nói lời cảm tạ, Cổ Từ Thần đánh gãy nói, "Không cần, chúng ta vậy thì trở về."

Sau đó ghét bỏ liếc mắt Tô Niên Niên, "Ăn nhiều béo."

"..." Tô Niên Niên lần nữa im lặng, cảm giác trái tim yếu ớt lại bị xúc phạm tới rồi.

Dạ Thanh Nhã con mắt di chuyển, nhìn quanh sinh huy (*chiếu sáng), cười nói: "Như thế nào sẽ đâu rồi, Niên Niên đáng người tốt như vậy, Tinh Vũ, mau dẫn Niên Niên qua."

"Tốt tốt! Niên Niên, chúng ta đi thôi." Hấn chẳng phân biệt được do nói kéo nữa Tô Niên Niên cánh tay, Tô Niên Niên có chút tâm động, liếc trộm nữa Cố Từ Thần liếc.

Cố Từ Thần thanh âm lạnh lạnh đầy, "Cái kia ta đi trước, Tô mập mập, gặp lại."

Tô Niên Niên tội nghiệp hướng hấn làm cái mại manh biểu lộ, Nhưng Cố Từ Thần lại không là chỗ động.

Không có Cố Từ Thần, nàng muốn như thế nào trở về?

Dạ Tinh Vũ vỗ bộ ngực ỒỒ nói: "Không có sao, ca người đi trước a, ta trong chốc lát đưa Niên Niên về nhà!"

Này làm sao đâu! Cô nam quả nữ, chung sống một xe, Cố Từ Thần lập tức không bình tĩnh rồi, nhắm lại khỏi mắt phượng nhìn về phía Tô Niên Niên.

Hấn nguyên lai tưởng rằng Tô Niên Niên sẽ nghĩa chính ngôn từ cự tuyệt, sau đó ngoan ngoãn cùng chính mình trở về, không nghĩ tới Tô Niên Niên gật đầu, "Vây cứ như thế vui sướng quyết định, Cố Từ Thần, bye bye ~"

Nghe được nàng không lưu tình chút nào "Bye bye", Cố Từ Thần cả người đều không đi, như tượng đá cứng đờ tại chỗ.

Tô Niên Niên với Dạ Tinh Vũ hai người thật vui vẻ về phía sau vườn trái cây, lưu lại Dạ Thanh Nhã mím môi cười.

"Cố nam thần, lại uống chén trà chứ sao." Nàng biết rõ Cố Từ Thần chắc chắn sẽ không đi, dứt khoát cho hấn nữa cái dưới bậc thang (tạo lối thoát).

Cố Từ Thần cao lạnh xoay người, cầm lấy chén trà nhẹ nhàng nhấp một miếng, nắm chén trà tay lực đạo lại càng lúc càng lớn.

Nghe được Dạ Tinh Vũ với Tô Niên Niên mang theo rô sung sướng vô cùng trở về, Cố Từ Thần thần sắc mới thoáng hòa hoãn xuống.

Với Dạ gia tỷ đệ tạm biệt về sau, Tô Niên Niên với Cố Từ Thần tại xe trước đã bắt đầu đánh giằng co.

Tô Niên Niên muốn ôm mèo lên xe, Cố Từ Thần ngăn đón không cho.

"Nó tại ta tại, nó vong ta mất mạng!" Tô Niên Niên tức giận chần lầy quai hàm

Cố Từ Thần, "Nó tại người đi, nó đi người lưu."

"Ah uy, ta ôm cái hộp cũng không được sao! Cách người xa như vậy, sẽ không để cho người đựng phải mèo cọng lông đấy!"

Cố Từ Thần lắc đầu.

Tô Niên Niên hung hăng trừng Cố Từ Thần liếc, ý đồ dùng ánh mắt tiêu diệt hấn.

Đừng đừng (*không dứt) điện quang tại hai người tầm đó hiện lên.

Hai người đối mặt, nhìn qua cặp kia vô cùng sạch sẽ trong suốt ánh mắt, còn có bởi vì vì tức giận cong lên hồng nhạt đôi má, Cố Từ Thần không được tự nhiên quay đầu lại.

Nhưng mà để Tô Niên Niên trước chịu thua, "Được rồi, ta mà nhường một chút người đi."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Người có người yêu thích không? (3)

Nàng đem hộp đựng con mèo nhỏ ở phía sau cùng với hoa quả, quay người thở phì phì lên xe.

Trên đường trở về, một đường không nói gì.

Một cái là mọc lên hờn dỗi, một cái là tâm viên ý mã (*chỗ này ngon muốn xoi chỗ khác).

Tô Niên Niên tính tình tới cũng nhanh đi cũng nhanh, đi nửa một nửa mà khôi phục như thường, nhớ tới Dạ Thanh Nhã trước khi đùa giỡn Cố Tử Thần nói lời, nàng cũng nhận không được nữa bất quá, "Cố Tử Thần, người thật sự có người mình thích sao? Có xinh đẹp hay không? Thông minh hay không? Là loại hình gì vậy?"

Trầm mặc, một mảnh trầm mặc, phảng phất Tô Niên Niên tại lâm bầm lâu bầu đồng dạng.

"Ai nha, đừng như vậy cao lạnh nha, mà nói cho ta biết lúc này đây được không? Cố nam thần... Cố đẹp trai... Cố Âu ba..." Tô Niên Niên thanh âm mềm đầy, âm cuối bên trên chợn, nghe đi lên tựa như làm nũng đồng dạng.

Cố Tử Thần bị gương mặt sung như bong bóng vài tiếng thân mật nick name hô được có chút hoảng thần, có chút vận nổi lên lông mày.

Ưu thích một người, là khi nào cảm giác? Như vậy tình cảm, với hắn mà nói tựa hồ lạ lẫm đáng sợ.

Bên tai là thiếu nữ trong veo nhuần nhu nữ tử điệu, một mực lái nhai không ngừng, Nhưng hắn tuyệt không cảm thấy chán ghét, ngược lại hi vọng đường này một mực có thể đi xuống qua.

Một mực đều có người làm bạn.

Tô Niên Niên hỏi cả buổi cũng không vấn đề ra cái gì nguyên do, nhụt chí mà nói, "Người làm sao có thể sẽ có người mình thích ah, loại người như người người nên đặt trên mặt bàn cung cấp mà bắt đầu..., một ngày ba trụ hương cung cấp lấy, tiên khí lượn lờ. Ai với người nói yêu thương nhiều lắm không may ah, lạnh lùng như vậy không tiếp đất khí..."

Cố Tử Thần khó được không có phản bác phi nhỏ, mà là mấp máy khóe môi.

Về đến nhà, Tô Niên Niên mang theo tràn đầy chiến lợi phẩm về nhà, Cố Tử Thần nhìn qua nàng hoan hô tung tăng như chim sẻ bóng lưng, chỉ cảm thấy trong lòng mỗi cái địa phương, mềm mại thành một mảnh.

Chậm rãi, chậm rãi sụp một từng cái một.

——

Về đến nhà, đem giỏ hương phòng khách đặt xuống, Tô Niên Niên bỏ chạy lên trên lầu đầu nhập vào khí thế ngất trời đắp ổ cho mèo. Tĩnh ở bên trong, bận rộn nữa cả buổi rốt cục cho con mèo nhỏ đáp nữa cái hoàn mỹ ổ, cho nó cho ăn... Đồ đặc về sau, Tô Niên Niên bắt đầu xoắn xuýt lấy cho nó khởi cái tên là gì tốt.

Tiểu mèo con cố gắng đưa cái đầu nhỏ liếm láp chén nhỏ ở bên trong sữa bò, Mạnh Mạnh bộ dáng xem Tô Niên Niên tâm đều hóa rồi.

"Gọi Tiểu Bạch? Tiểu Hoàng? Hoa hoa?" Đặt tên phé Tô Niên Niên lâm vào xoắn xuýt.

Trong đầu hiện hiện Cố Tử Thần thân ảnh, cái kia trương hoàn mỹ không tỳ vết khuôn mặt tuấn tú bên trên luôn đậm mặc vô cùng, bất nhiễm khói lửa tựa như.

Tưởng tượng lấy đem Cố Tử Thần mặt đổi thành bánh bao mặt, Tô Niên Niên tâm tình thoáng cái mà trong sáng lên.

"Vậy người Bao Bao đi! Bao Bao, về sau người thì là con của ta rồi!" Tô Niên Niên nhu hòa sờ lên Bao Bao trên người lông mềm, ánh mắt tràn ngập yêu thương.

Đẩy cửa vào Trần Nguyên nhìn thấy đúng là nhà mình muội muội tấm lòng yêu mến tràn lan một màn, hắn thở dài, "Khởi tên rất hay rồi hả?"

"Đúng nha, gọi Bao Bao, như thế nào đây?" Tô Niên Niên đầy cõi lòng chờ mong nhìn Trần Nguyên.

Trần Nguyên biết nghe lời phải, "Êm tai, ra, rửa tay ăn lựu."

Tô Niên Niên nhìn về phía trong tay hắn chén nhỏ, bên trong là trái lựu đã lấy hạt ra óng ánh sáng long lanh hiện ra óng ánh sáng bóng.

Nàng nhanh chóng qua rửa tay, cầm lấy thìa múc một muỗng to hạt lựu, trong veo ngon miệng hương vị tràn đầy khoang miệng, nhờ nàng thích ý nheo lại nửa con mắt.

Trách không được vừa rồi không thấy Trần Nguyên, nguyên lai là qua cho nàng bóc lột lựu.

Tô Niên Niên đối với vị ca ca hảo cảm càng sâu rồi.

Trần Nguyên xoa xoa tóc của nàng, trên mặt còn mang theo ôn nhu vui vẻ.

Mẫu thân hắn mất sớm, trong nhà cũng không có huynh đệ tỷ muội, từ nhỏ đến lớn sinh hoạt một mực đều rất cô đơn.

Hiện nay đã có như vậy một cái gốc nảy sinh (manh) ngọt ngào muội muội, nhờ hắn có loại mãnh liệt bảo hộ với chiều cố ý thức trách nhiệm.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Học sinh chuyển trường (1)

Triệu độ như Tô Niên Niên, tự nhiên cũng cảm nhận được Trần Nguyên những ngày này đối với chiều cổ của mình.

Nàng phát ra từ nội tâm cảm kích.

Trần Doãn Hoa cùng Sở Tổ Tâm hôn lễ sự tình cũng không có công khai, biết rõ cũng là lẫn nhau mấy cái quen biết nhiều năm bằng hữu cũ, Trần Nguyên với Tô Niên Niên là huynh muội sự tình đại đa số người càng là không thể nào đã biết.

Cho nên người ở bên ngoài ra, hai người giống như là tình lữ trong giai đoạn yêu nhau cuồng nhiệt

Nếu để cho Tô Niên Niên biết rõ nàng tại bất tri bất giác bị nhân hòa Trần Nguyên xứng nữa đúng, cũng bị vô số Trần Nguyên tiểu đám fans hâm mộ hâm mộ ghen ghét hận, nhất định sẽ im lặng nâng trán nhìn lên trời đầy.

Vui sướng cuối tuần cứ như thế trôi qua, thứ hai, tại Trần Nguyên bàn giao nhấn nhủ xuống, Tô Niên Niên đổi lại đầu tuần đồng phục.

Thánh Âm Cao Trung đối với đệ tử mặc đồng phục không có cứng nhắc quy định, chỉ có điều thứ hai kéo cò với trọng đại hoạt động sẽ an bài thống nhất ăn mặc. Đồng phục nhan sắc là lam màu xám, nam sinh áo somi dài hơn quần, thu đông có áo khoác. ; ; ; ; ;? Nữ sinh tắc thì có quần với váy hai chủng có thể chọn.

Tô Niên Niên từ nhỏ mà không thích mặc váy, đương nhiên mặc quần dài qua đến trường.

Trong sân trường thảnh thơi trải qua mấy cái truy đuổi vui đùa âm ỉ đệ tử, nhìn về phía trên trần ngập sức sống với sinh khí.

Nhưng mà cát dấu gọn sóng lại bắt đầu đổ đi về phía trước, nhất định hôm nay là cái sẽ không bình tĩnh một ngày.

Đem làm nàng đi vào phòng học thời điểm, lại phát hiện có chút không đúng rồi.

Thiên a triệt, ai có thể nói cho nàng biết, Vì sao lớp học hơn hai mươi cái nữ sinh tất cả đều xuyên váy

Đồng phục váy ngắn là đến gối lam màu xám váy ngắn, mà đại đa số nữ sinh, váy dài ngắn rõ ràng cải biến, lộ ra trắng bóng một mảnh đùi, rõ ràng cho thấy chính mình động thủ cải trang đã qua.

Lớp học nam sinh đều nhanh xem phun máu mũi rồi, nguyên một đám xem tâm thần ** dạng.

Một cái so một cái tươi ngon mọng nước (*thủy linh) trắng nõn muội tử, hơn nữa đùi còn trắng như vậy, thẳng nhờ bọn này sừng sờ đầu nhỏ chết tiết xem mắt choáng váng.

Trong đó nhất không bị cản trở đúng là Lưu Vân Nhi với Doãn Sở Hạ rồi, váy ngắn thì nhờ Tô Niên Niên hoài nghi hai nàng khế cong eo sẽ đi quang, ám chà xát chà xát không thuần khiết nữa một bà, nàng lại nghe đến vài tiếng không quá thiện ý chế nhạo, "Như thế nào còn có người mặc quần ah, xấu đều xấu hổ chết rồi "

"Mà đúng vậy a, Tô Niên Niên sẽ không phải là thẩm mỹ có vấn đề a "

"Ta xem không như, có thể là chân thô, sợ lộ ra mắt mặt xấu hổ "

Đối với cái này, Tô Niên Niên không có phát biểu bình luận, lạnh nhạt chỗ chỉ về tới chính mình chỗ ngồi.

Tổng Dư Hi được chữ trang coi như bình thường, lam màu xám càng thêm sần ra nàng điểm tính ôn nhu khí chất.

Về phần Chúc Thành, tự tùy ý nhiều hơn. Bất quá này sẽ hẳn chính hèn mọn bị ỏi chăm chăm vào một chỗ, Tô Niên Niên theo ánh mắt của hắn nhìn sang, không nghĩ tới nàng rõ ràng xem chính là Lý Ân Mỹ.

Bất quá nói trở lại, lớp trường bình thường không quá nổi bật, này sẽ Tô Niên Niên mới phát hiện nàng, một chân càng là thẳng tắp thon dài, liền thân là nữ sinh nàng đều cảm thấy lớp trường đáng người như cây gậy.

Yên lặng cho Chúc Thành lần lượt hai tờ khăn giấy, "Lau lau a "

Chúc Thành gạt mình hoàn hồn, khăn trương không thôi, "Ta chảy máu mũi sao" xem lớp trường đùi nhìn thấy chảy máu mũi, hẳn cả đời trong sạch ah tất

cả đều hùy ô ô ô

Tô Niên Niên tâm tư đoán tằm số não của hán như thế nào, cười hắc hắc, "Không, là nước miếng "

Chúc Thành béo múp múp mặt thoáng cái mà đỏ lên.

Trêu chọc hết Chúc Thành, là đến kéo cờ thời gian.

Triệu Minh Viễn với Lý Ân Mỹ hai cái lớp trưởng tổ chức mọi người tự động xuống lầu, bận rộn nửa cả buổi, toàn bộ trường học đệ tử rất cục tập trung vào trường học thao trường.

Thao trường đối diện chính là kéo cờ đài, quốc kỳ lớp đệ tử đã làm tốt chuẩn bị.

Tô Niên Niên chán đến chết chơi lấy tóc, bỗng nhiên, nàng như có, cảm giác một đạo quen thuộc nhưng lại lợi hại đáng sợ ánh mắt, đã rơi vào trên người của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Học sinh chuyển trường (2)

Tô Niên Niên nhìn xung quanh, cũng không phát hiện có chỗ nào kỳ quái.

Trong lòng nghi ngờ, thì Tổng Dư Hi đẩy cô một cái.

"Tập trung mau, Lữ chủ nhiệm đến rồi..."

Vị Lữ chủ nhiệm là chủ nhiệm phòng giáo vụ của Thánh Âm Cao Trung, bình thường nổi danh là nghiêm khắc, bị các học sinh gắn mác biệt danh "Diệt Tuyệt sư thái".

Bà ta mặc bộ đồ đồng phục màu đen, cặp mắt lướt nhanh nhìn các lớp bên cạnh, đẩy gọng kính, đi tới lớp F.

"Em, em, và em nữa, đem váy kéo xuống! Không biết nội quy trường học sao!" Mới mở miệng, là làm người ta cảm thấy không có cảm tình.

Bị điểm tên chính là mấy nữ sinh mặc váy ngắn, lúc này mặt mũi tràn đầy xấu hổ, đành phải đem váy kéo xuống.

Thế nhưng mà váy vốn là đã ngắn, lại kéo hơn nữa cũng không dài ra bao nhiêu.

Lữ chủ nhiệm hừ một tiếng, "Xem ra không phải là không muốn kéo cho dài, mà là váy vốn ngắn."

Mấy người nhóm Doãn Sơ Hạ sắc mặt trở nên hồng, Lữ chủ nhiệm là thuộc về loại phụ nữ miệng lưỡi ác độc, đã mở miệng lên tiếng thì không buông tha, việc này thì học sinh ở đây cũng đã biết rồi.

Mắc cỡ chết người!

Nguyên bản các cô là muốn ăn mặc tí mỉ một phen, làm như vậy để trước mặt Cố nam thần tại cô sẽ sáng chói, làm cho chính mình nổi trội hơn mấy nữ sinh xung quanh, không nghĩ tới lại thất bại trong tay Lữ chủ nhiệm.

Lữ chủ nhiệm lấy ra cuốn sổ nhỏ ghi chép vài cái, hừ một tiếng giẫm giày cao gót đã đi ra.

Không cần phải nói, nhất định là trừ điểm hạnh kiểm mấy người nhóm Doãn Sơ Hạ.

"Bà cô này chắc tối hôm qua cãi nhau với chồng chứ gì! Quá đáng ghét!"

"Bà ta đang trong thời mãn kinh mà, thật sự là xen vào việc của người khác." Doãn Sơ Hạ thập phần khó chịu.

Khi thấy Tô Niên Niên mặc quần dài, thì thay đổi sự chán ghét từ Lữ chủ nhiệm sang trên người Tô Niên Niên.

"Tô Niên Niên nhất định là cố ý, muốn xem chúng ta xấu mặt!" ả nhỏ giọng với Lưu Văn Nhi, Trương tiểu thư nói thầm.

Hai người gật đầu, nhìn Tô Niên Niên càng ngày càng khó chịu.

Tô Niên Niên không hay biết mình nằm mà cũng trúng đạn, quốc ca vang lên, bắt đầu kéo cờ.

Kéo cò xong, lại nghe ban lãnh đạo nói chuyện, các học sinh mới dần dần trở về lớp.

Tô Niên Niên ý định trở về phòng học, lại lần nữa cảm nhận được sau lưng khác thường.

Tuyệt đối là có người đang nhìn mình!

Cô đi theo Tống Dư Hi đi hai bước nữa, đột nhiên quay đầu lại, quả nhiên, thấy được một gương mặt quen thuộc.

Là cậu ấy!

Tô Niên Niên mặt mũi tràn đầy không thể tin, tâm tình vui sướng nổi lên, khuôn mặt nhỏ nhắn kích động vô cùng.

Cách cô không xa, đứng đấy một thiếu niên cao ngất, hơn 1m80, mặc đồ thể thao đơn giản. Tóc ngắn sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái, gương mặt anh tuấn hiện giờ vui vẻ như là ánh mặt trời.

Cảm giác được Tô Niên Niên ánh mắt, cậu ta hướng Tô Niên Niên phát phát tay, miệng tươi cười mở rộng ra, dưới ánh mặt trời mê người không tưởng nổi.

Liên xung quanh học sinh cũng chú ý tới sự hiện hữu của cậu.

"Oa, đây là ai a? Rất đẹp trai, mới tới đây sao?"

"Vóc dáng thật cao ah, hơn nữa lớn lên rất anh tuấn, là ta thích loại hình ai!"

"..."

Tống Dư Hi nhìn gương mặt Tô Niên Niên, cảm thấy hết sức kinh ngạc.

Đây là lần đầu tiên cô thấy cô ấy đối với nam sinh có biểu cảm sinh động như vậy.

Chính muốn hỏi một chút Tô Niên Niên có phải đã mắc bệnh mê trai, Tô Niên Niên lại như tiểu động vật hoang dã, chạy hướng nam sinh kia nhào tới.

Trời ạ? Cái này... cũng quá phóng túng đi à nha, trực tiếp yêu thương nhưng nhớ? Tống Dư Hi kinh ngạc nhìn trước mắt một màn này.

Càng thêm làm người ta không thể tưởng được chính là nam sinh mở rộng vòng tay, nhếch miệng cười ôm lấy Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên nhào lên trên người cậu, vui vẻ khùng khiếp rồi rồi, "Đường Dư, thật là cậu ah!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Học sinh chuyển trường (3)

Bên sân tập thể dục, Cố Tử Thần, Trần Nguyên với Dạ Tinh Vũ ba người tựa như tạo thành một phong cảnh đẹp mắt, dẫn tới nữ sinh qua lại ở đó thét lên không thôi.

Nhưng mà bọn họ toàn bộ đều nhìn về phía hai người ôm nhau cách đó không xa

Trần Nguyên đứng đầu bay oán niệm hắc khí, "Thằng kia là ai..." ngay cả em gái của anh cũng dám ôm!

"Không biết, là học sinh mới sinh sao..." Dạ Tinh Vũ há to miệng.

Cố Tử Thần không nói chuyện, chỉ là sắc mặt ngày càng lạnh, toàn thân tản ra hơi lạnh thấu xương.

Tô Niên Niên căn bản không có chú ý tới bọn họ, vẻ mặt vui sướng, "Đường Dư, cậu đến đây khi nào vậy?, Vì sao không nói cho tớ biết!"

Đường Dư vuốt vuốt tóc của nàng, thấp giọng trả lời, "hôm nay."

Tô Niên Niên hai mắt tỏa sáng, "cậu cũng chuyển trường tới đây sao? Tốt quá!"

Hai người không coi ai ra gì nói chuyện phiếm mà bắt đầu..., Tô Niên Niên đôi mắt sáng rực, Đường Dư nhếch cười, hơn nữa hai người chiều cao chênh lệch, nhìn về phía trên cảnh đẹp ý vui.

Đang nhìn đến bàn tay Đường Dư đặt trên bả vai Tô Niên Niên, Trần Nguyên thật sự nhin không nổi nữa, đi nhanh hướng hai người đi tới.

Kéo tay Đường Dư ra, từ trước đến nay ôn hòa Trần Nguyên cũng mang theo vài phần tức giận, "Ban ngày ban mặt đừng đối với em gái tôi động thủ động cước, nơi này là trường học!"

Đường Dư trên mặt hiện lên một tia kinh ngạc, Tô Niên Niên kéo ra khoe miệng, cùng Đường Dư giới thiệu, "Đây là anh trai của tớ, Trần Nguyên."

Đường Dư hiểu rõ gât đầu, vươn tay, "Chào anh."

Tranh này phong không đúng! Trần Nguyên mở to hai mắt nhìn, khi nào nguoi tốt! Nguoi tốt than bunn ah! (khúc này mình không hiểu cho lắm nha! nên mình để nguyên văn luôn, không sửa). Vừa sờ soạng em gái tôi hiện tại còn muốn bắt tay lấy lòng tôi hả? Quý mới tiếp nhận!

Hắn trầm mặt, bỏ qua nữa Đường Dư đuổi ra tay.

Tô Niên Niên ý thức được hai người xấu hổ, cười hi hi muốn đi ôm Đường Dư bả vai, kết quả phát hiện chiều cao không đủ, đành phải vỗ lưng của cậu ta tượng trưng vài cái, thuận tiện đem tay cậu ta kéo về.

"Anh, em giới thiệu cho anh một chút, đây là hảo huynh đệ của em, Đường Dư! Trước kia cùng em là học sinh Thần Giang Cao Trung, hai đứa em quan hệ rất rất thân thiết, thân tới nỗi cùng mặc cùng loại quần vậy đấy!"

Nghe nói như thế, Trần Nguyên sắc mặt càng thêm đen rồi.

Còn mặc quần cặp?

Anh ta vô ý liếc mắt nhìn quần áo của Đường Dư, thật vừa đúng lúc, quần áo Đường Dư là đồ thể thao màu xám, áo khoác xanh trắng giao nhau, cùng đồng phục Tô Niên Niên mà nói, quả thực dù là đồ cặp.

Trần Nguyên cơ hồ muốn phun ra hai lượng lão huyết rồi, vừa có được em gái đáng yêu dễ thương lại cứ như vậy bị thằng này cướp chạy?

Không được, anh ta là người đầu tiên phản đối.

Nghĩa chính ngôn từ đem Tô Niên Niên kéo về ra, "Lập tức thì phải vào lớp, ngày khác lại ôn chuyện, em cần phải về lớp đó." Nói xong đem Tô Niên Niên đẩy đến bên người Tống Dư Hi, lộ ra cặp cái âm áp đáng tươi cười, "Bạn học này, làm phiền em dẫn em ấy về lớp nha, nhất định phải đưa trở về lớp!!"

Chống lại gương mặt ôn nhu tươi cười như gió xuân của anh ta hắn như gió xuân đánh thẳng vào mặt, Tống Dư Hi thoáng cái đỏ mặt, lôi kéo Tô Niên Niên đi về lớp.

Tô Niên Niên thống khổ vùng vẫy cả buổi, lòng chua xót hướng Đường Dư trách móc, "tớ học lớp F, Đường Dư, nguoi phải nhớ kỹ ah! tớ là lớp F... Lớp F... F..."

Thanh âm càng ngày càng nhỏ, hai người tiến vào dãy lầu, Trần Nguyên mới xoay người, nhìn thẳng Đường Dư.

Chẳng biết lúc nào, Cố Tử Thần với Dạ Tinh Vũ cũng đi tới bên cạnh cậu ta.

Dạ Tinh Vũ cảnh giác nhìn hắn, Cố Tử Thần vẻ mặt lạnh nhạt, nhưng lại có chút nheo lại nữa mắt phượng.

Đường Dư tự nhiên cũng ý thức được bọn họ không có ý tốt.

"Mới tới hay sao?" Dạ Tinh Vũ túm túm mà hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Học sinh chuyển trường (4)

Đường Dư gât đầu, Dạ Tinh Vũ đang muốn uy hiếp, kết quả Đường Dư trực tiếp lướt qua ba người bọn họ, hướng trên lầu đi tới

PHỐC

Dạ Tinh Vũ bó tay rồi, sững sờ, ngẩn người sững sờ nhìn Đường Dư ly bóng lưng, hơn nửa ngày mới nghẹn ra một câu, "Như vậy khóc huỷên..."

Trần Nguyên sắc mặt không có thiện cảm, em gái mình bị người nhớ thương cảm giác thật sự là khó chịu.

"Ai, anh, anh làm sao cũng ở đây vậy?" Dạ Tinh Vũ lấy lại tinh thần, trông thấy Cố Từ Thần, như là phát hiện đại lục mới, kinh hô nửa một tiếng "Ca, chẳng lẽ anh cũng vì Tô Niên Niên sao, em nói nè, cậu ta quá đáng ghét, rõ ràng còn ôm Tô Niên Niên nhà em nữa... Em còn không có ôm qua đây này..."

Cố Từ Thần: "cậu suy nghĩ nhiều quá, tôi lên lầu trước đây."

Dạ Tinh Vũ nói thầm một tiếng, chuẩn bị theo anh trở về lớp học, lại bị Trần Nguyên tóm trở về.

"Cậu mới vừa nói cái gì?" Trần Nguyên cười tủm tỉm, chỉ là thấy thế nào cũng như con hồ ly xảo trá.

Dạ Tinh Vũ co rụt lại cổ, "anh..... em cái gì cũng chưa nói... Chưa nói muốn ôm Niên Niên..."

Nhìn người nào đó trước mặt không đánh đã khai, Trần Nguyên thoả mãn nhẹ gật đầu.

Vài giây đồng hồ về sau, trên sân tập thể dục vang lên tiếng kêu thảm thiết của người nào đó.

Ô ô ô, không bao giờ... của em gái trước mặt các anh trai, đau quá ah anh anh anh..

Trở lại phòng học, Tô Niên Niên hừ một phát, thu thập lấy sách giáo khoa, tâm tư không biết lúc nào đã bay tới trên người Đường Dư.

Đường Dư đối với cô mà nói, cơ hồ là sự tồn tại trọng yếu ở quãng thời gian tuổi trẻ.

Thần Giang Cao Trung với trường cấp hai là tại cặp khối đấy, từ ngay từ đầu, hai người chính là học chung lớp lớp rồi.

Tô Niên Niên cũng có quan hệ rất tốt với nữ sinh, nhưng mà quan hệ nhất thiết đấy, không ai qua được Đường Dư.

Cô chuyển đến Thánh Âm Cao Trung về sau, chỉ liên hệ với Đường Dư một lần. Không nghĩ tới nhanh như vậy, Đường Dư cũng xuất hiện ở Thánh Âm Cao Trung.

Nhìn cô vui mừng như rồng mây bộ dạng, Tống Dư Hi giữa lông mày hiện qua một tia nghi hoặc.

Lại nói... Tô Niên Niên không phải với Trần Nguyên là một cặp ư, Vì sao hôm nay lại chủ động ôm cái khác nam sinh?

Phòng học cửa bị đẩy ra, chủ nhiệm lớp Giang Mộ Du Nhiên từ từ đi vào, sau lưng còn đi theo cái cao lớn nam sinh.

Lớp truy cập chết tiệt mà sôi trào

"Oa, là học sinh chuyển trường sao! Vóc đáng thật cao ah!"

"Hà Tiểu đem cái đầu to to của cậu tránh ra, cho tớ xem cậu ấy bộ dạng ra sao!"

"Anh anh anh, thật kích động ah..."

Giang Mộ phát phát tay, ra hiệu mọi người yên tĩnh.

"Các học sinh, vị này chính là học sinh mới chuyển đến trường ta, Đường Dư, hi vọng mọi người có thể hảo hảo ở chung, trở thành bạn tốt. Đường Dư, người tới tự giới thiệu một chút với mọi người đi."

Đường Dư do dự, chậm rãi ngẩng đầu lên.

Lớp học nữ sinh tập thể "Oa" nửa một tiếng.

cậu ta gương mặt anh tuấn, bên trên không có gì biểu lộ, chỉ là hướng mọi người nhẹ nhàng cúi mình vái chào, "Mọi người khỏe, tớ gọi là Đường Dư."

Các nữ sinh đôi mắt - ở bên dưới trông mong chờ cậu ta, cậu ta lại không có ở giảng xuống dưới dục. Nhìn qua, đành phải hướng mọi người lộ ra cặp cái ngại ngùng cười.

"Không chỉ đẹp trai, mà còn rất moe!"

"Trời ạ, cái kia đáng tuổi cười giãy đến tớ rồi..."

Tô Niên Niên hai tay nâng quai hàm, nhìn bị mọi người vây xem Đường Dư, mỉm cười ngọt ngào nửa cười.

"Em chọn chỗ ngồi đi." Giang Mộ nhìn về phía Đường Dư.

Đường Dư gật đầu, mang theo cặp hướng phía cuối lớp đi đến.

Trong lớp còn rất nhiều chỗ trống, không ít nữ sinh về mặt chờ mong, hi vọng Đường Dư có thể ngồi vào bên cạnh mình.

Lưu Doãn Nhi tại thứ tư sắp xếp, à e lẽ nói, "Đồng học, ngồi ở đây đi, sẽ gần phía trước hơn..."

Ngồi phía sau Hà Tiểu kêu lên một tiếng, "Đừng ah, cậu ta cao như vậy sẽ che hết đây..."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Học sinh chuyển trường (5)

Lưu Doãn Nhi hung hăng trừng mắt liếc hán một cái, Hà Tiểu lập tức im miệng.

Nhưng khi cô ta nhìn về phía Đường Dư thời điểm, ánh mắt lập tức trở nên thẹn thùng.

"Cảm ơn." Đường Dư gật đầu nói cảm ơn, nhưng không có ý tứ muốn ngồi xuống, mà là quét mắt khắp phòng học một vòng.

Thoáng nhìn tới phía sau nơi hẻo lánh, Tô Niên Niên hướng cậu ta phát phát tay, "ở đây ở đây!"

Đường Dư nhếch môi cười cười, đi về phía của cô.

Trong phòng học tất cả đều là bàn đơn, Tô Niên Niên ngồi ở bàn thứ hai từ dưới đếm lên ngay bức tường, bên trái là Tống Dư Hi, đằng sau Tống Dư Hi là Chúc Thành.

Hàng cuối cùng, chỗ bên cạnh Chúc Thành còn trống.

Đường Dư kéo ra cái ghế, ngồi xuống.

Lưu Doãn Nhi liếc mắt, tại trong lòng thầm mắng một tiếng.

Giang Mộ lại dặn dò vài câu mà rời khỏi lớp học, đi chừng vài giây, trong phòng học lập tức vang lên tiếng nghị luận.

Tô Niên Niên xoay người, đối với sau lưng Đường Dư vươn tay, ngọt ngào cười cười, "Tô Niên Niên."

Đường Dư nắm chặt lại tay của cô, trong mắt ngậm lấy vui vẻ, "Đường Dư."

Hai người quen thuộc không thể lại quen thuộc hơn lại dùng phương thức ngây thơ này để bắt chuyện qua, Tô Niên Niên cảm nhận được ánh mắt sáng rực của bạn học trong lớp, làm cô có chút không thích ứng.

Tống Dư Hi kỳ quái nhìn chằm chằm vào tay của cô, cô như thế nào cảm thấy Tô Niên Niên đối với Đường Dư biểu hiện có chút vô cùng nhiệt tình?

Đường Dư xuất ra tay, rũ xuống mí mắt, trong đầu hồi tưởng lại nửa lần đầu tiên gặp Tô Niên Niên.

Bốn năm trước, Thần Giang Cao Trung, ngày đầu tiên.

Khi đó vừa khai giảng, hán bởi vì vóc dáng cao đương nhiên ngồi ở cuối lớp, lưới biếng nằm sắp lên trên mặt bàn ngủ.

Tô Niên Niên ngủ nướng, nên tới trễ nhất, trong lớp học những vị trí tốt đều có người ngồi hết, đành phải hậm hực ngồi vào hàng cuối lớp.

Bên cạnh chính là Đường Dư.

Vì cùng bạn học có mối quan hệ tốt, Tô Niên Niên chủ động hướng cậu ta vươn tay, "Xin chào, tôi gọi là Tô Niên Niên."

"BA~"

Đường Dư hất tay cô ra, không khác gì là đập rùi.

Tô Niên Niên mở to hai mắt nhìn, "cậu đây là đang đánh tớ sao?"

Nghe nói như thế, Đường Dư nhú nhú mày, mở mắt.

Tô Niên Niên hung ba ba (*trùng mắt) trùng mắt nhìn cậu ta, đôi má phình ra, con mắt trừng tới tròn căng.

..., Tô Niên Niên hướng cậu ta liếc mắt, "Hừ, từ giờ trở đi, đừng cùng tớ nói chuyện, chúng ta như vậy tuyệt giao năm phút đồng hồ!"

Đường Dư ngây ngẩn cả người, bọn họ giống như là người lạ nhau...

Mà bây giờ, gặp nhau lần nữa, cậu ta hết sức quý trọng.

Khóa buổi sáng kết thúc, Tô Niên Niên đuổi lưng một cái, mời đến Tống Dư Hi, "Chúng ta đi ăn cơm đi."

Tống Dư Hi lắc đầu, "Không cần... Ta về nhà ăn..."

Thánh Âm Cao Trung căn tin mời chính là đầu bếp chuyên nghiệp, hương vị rất ngon, nhưng giá cả cũng rất mắc.

Tô Niên Niên biết rõ nhà của Tống Dư Hi cách trường học rất xa, lần nào giữa trưa về nhà, cậu ấy đều rất vội vàng.

"Đi thôi, kêu Trư ca mời khách..." Nàng cười hi hi mà nói.

Tống Dư Hi rũ xuống nửa lòng mi, mỗi lần Tô Niên Niên đều nói như vậy, nhưng mỗi lần đều sẽ cô mời.

Chúc Thành vội vàng tỏ thái độ, "Đi, ca ca mang các cậu đi nhậu nhẹt ăn ngon! Đường Dư! Đi."

Nam sinh tình hữu nghị là đơn giản như vậy, hai người nói chuyện vài câu, Chúc Thành đã đem Đường Dư làm tốt bạn thân rồi.

"Đi mau á..., hai người các cậu sao chậm như vậy!"

Giữa trưa ở trường học ăn cơm rất đông, Tô Niên Niên đem trong tay đưa cho Tống Dư Hi, "Nhanh đi chiếm vị trí tốt."

Nhấn nút hết Tống Dư Hi, Tô Niên Niên không có vội vã qua xếp hàng, mà là cùng Chúc Thành nghiên cứu chọn thức ăn hôm nay.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Sở thích của cô (1)

Hai cái đồ tham ăn thương lượng cả buổi, mới quyết định chia nhau hành động.

Chúc Thành cao lại to, chen qua một loạt người, khí thế lập tức nghiền áp mọi người, ai cũng không dám chen ngang.

"Trư ca quả nhiên lợi hại, Đường Dư, cậu muốn ăn cái gì?" Tô Niên Niên cười tủm tỉm hỏi cậu ta.

Đường Dư thờ dãi, chấp nhận mà nói, "Cái gì đều được, tớ qua mua cơm, cậu muốn ăn cái gì?"

Gặp mục đích của mình đạt thành, Tô Niên Niên cười hắc hắc, "Ma Bà đậu hủ, cây ớt gà xé phay."

Đường Dư trừng lên mí mắt, "Cậu không thể ăn cay."

Tô Niên Niên bĩu môi, "Tớ muốn ăn, ai nha, cậu nhanh đi..." Nói xong đem phiếu cơm kín đáo đưa cho Đường Dư, "Đường Dư cậu tốt nhất, sao sao đất! Tớ sẽ chờ cậu trở về!"

Nói xong nhanh như chớp chạy mất dạng, Đường Dư đành phải tìm chỗ có đồ ăn mà cô muốn ăn đứng xếp hàng.

Tô Niên Niên tìm được Tống Dư Hi, lại phát hiện vẻ mặt cậu ấy xoắn xuýt, bên người có ba vị khách không mời mà đến.

"Anh, các anh như thế nào cũng tới." Tô Niên Niên kéo ra khoe miệng, cảm giác sâu sắc im lặng.

Ba người đồng thời xuất hiện, đều hấp dẫn hết tất cả ánh mắt của mọi người trong phòng ăn, trách không được Tống Dư Hi không hưởng thụ nổi.

Hơn nữa trước mặt ba người này không có chén cơm nào, nhìn không giống tới dùng cơm.

Trần Nguyên cười ôn hòa cười, "Đến ăn cơm cùng em nha."

Dạ Tinh Vũ dùng sức gật đầu, "Đúng vậy a đúng a!"

Cố Tử Thần không nói chuyện, chỉ là cầm khăn tay chậm thông thả lau cái bàn trước mắt.

Tô Niên Niên đầu đầy hắc tuyến, quả thực đều vô lực phi nhỏ rồi.

Cũng may Tổng Dư Hi chiếm cái bàn to, bảy người ngồi xuống nhìn cũng không có vẻ chật.

Đúng lúc này, Chúc Thành với Đường Dư mua xong cơm trở lại, mắt to trừng mắt nhỏ cả buổi, hai người mới đặt khay xuống.

Hai người mua bốn phần đồ ăn, có thêm Chúc Thành đồ tham ăn, căn bản không đủ phân cho mọi người.

"Các anh không đi mua cơm sao?" Tô Niên Niên nghi hoặc hỏi.

Trần Nguyên ba người đồng thời sững sờ, bọn họ chưa từng mua cơm ở đây!

Người phục hồi tinh thần đầu tiên là Cố Tử Thần, lập tức chỉ huy Dạ Tinh Vũ "Qua mua cơm."

"Tại sao là mình..." Dạ Tinh Vũ đích thị thảm một tiếng, nhưng là không thể từ chối, đành phải oán niệm đứng dậy.

"Cậu có phiếu ăn sao?" Tô Niên Niên hỏi hần, Dạ Tinh Vũ lập tức đứng lại, hiển nhiên là không có.

Tô Niên Niên càng thêm bó tay rồi, đem phiếu cơm của mình kín đáo đưa cho nửa cậu ta.

"Đưa nhỏ góc, ăn nhiều một chút tốt, bồi bổ não."

Dạ Tinh Vũ sắc mặt đỏ lên, lại không cãi lại được, đành phải đi mua cơm.

Lúc này người xếp hàng không nhiều lắm, Dạ Tinh Vũ rất nhanh mua cơm trở lại.

Tô Niên Niên ăn hết hai phần cay không được, Đường Dư thấy thế, yên lặng đem xào khoai tây đưa đến nửa trước mặt nàng.

"Đường Dư, cậu là tốt nhất..." Tô Niên Niên cay đến ứa nước mắt, lúc này hai mắt đầm lệ cùng Đường Dư nói chuyện, Trần Nguyên lập tức không bình tĩnh.

"Niên Niên, em không ăn cay sao? Cái này cho em ăn." Nói xong đem đồ ăn không cay đồ đến trước mặt Tô Niên Niên.

Một mực trầm mặc Đường Dư bỗng nhiên mở miệng, "Cậu ấy không ăn rau cải xôi."

Dạ Tinh Vũ ngơ ngác mà nói, "Cái kia ăn của tớ đi..."

Đường Dư liếc mắt hần đông sườn núi thịt, "Cậu ấy không thích ăn đồ ăn đầy mỡ."

Trên bàn cơm lâm vào quỹ dị trầm tĩnh.

Tô Niên Niên cũng ngây ngẩn cả người, cô như thế nào cảm giác, Đường Dư so chính cô còn hiểu rõ cô hơn?

Tổng Dư Hi với Chúc Thành cố gắng giảm xuống sự hiện hữu của mình cảm giác, hiện tại nơi này tình huống nhìn như bình tĩnh, thế nhưng mà bọn họ đã nghe thấy được nhân nhạ mùi khói thuốc súng.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Sở thích của cô (2)

Đường Dư biểu hiện rất là lạnh nhạt, thói quen của Tô Niên Niên cứ như đã ăn sâu vào máu cậu ta, nắm rõ như lòng bàn tay, cho nên cậu không cũng cảm thấy việc...này có cái gì đặc biệt:

Cả bàn ánh mắt sáng quắc nhìn cậu ta.

Đường Dư run lên, lập tức cúi đầu xuống bắt đầu ăn cơm.

"tớ ăn xong rồi." Tổng Dư Hi và Chúc Thành đồng thời lên tiếng, sau đó đứng dậy muốn rời đi.

Tô Niên Niên ánh mắt nghi hoặc nhìn hai người bọn họ ăn không hết một nửa, Tổng Dư Hi ăn ít còn không có gì lạ, còn dạ dày Chúc Thành rất to nhưng

rõ ràng ăn cũng không hết, lại muốn làm gì vậy?

"Trư ca, cậu ăn no rồi hả?"

Chúc Thành cuống quýt gật đầu, "no... no rồi, tiểu Hi, chúng ta trở lại phòng học."

"Được được." Tống Dư Hi phối hợp, hai người nhanh chóng đi, để lại vẻ mặt mờ mịt của Tô Niên Niên.

Bên người ngồi bốn cái mỹ nam, quang chung quanh tầm mắt của mọi người làm người ta như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than, huống chi còn tràn ngập mùi khói thuốc súng.

Tô Niên Niên ăn mấy miếng nữa cũng không có khẩu vị, "em cũng đi về lớp đây..."

"Ăn ít như vậy sao được, ăn nhiều một chút, đi nói em nay gầy hơi rồi." Trần Nguyên mặt không đổi sắc, làm vẻ mặt mình là anh trai tốt, lại gấp thêm đồ ăn cho Tô Niên Niên.

"Đúng vậy, cậu còn có muốn ăn gì hay không? Tôi mua cho!" Dạ Tinh Vũ xưng phong nhận việc.

Tô Niên Niên đau khổ lắc đầu, cô bây giờ không muốn ngồi ở đây một giây phút nào cả.

"Đường Dư, ăn vậy được rồi, chúng ta đi thôi." Tô Niên Niên đẩy đĩa com của Đường Dư ra, Đường Dư tính tình cũng rất tốt, để đĩa xuống chuẩn bị rời đi cùng cô.

Ngẩng đầu, chống lại ánh mắt lạnh như băng của Cố Tử Thần.

Cố Tử Thần mắt nhìn Tô Niên Niên lôi kéo cánh tay cậu ta, tự giấu cười cười.

Đường Dư cũng mở mắt nhìn, ánh mắt lạnh nhạt không sợ nhìn anh.

Hai nam nhân im lặng đối chọi gayn gắt, hết sức căng thẳng.

Đợi cho hai người Tô Niên Niên rời khỏi, Trần Nguyên mới thờ dãi nói: "Tinh Vũ, làm sao bây giờ, em gái anh cứ như vậy bị bắt."

Đầu Dạ Tinh Vũ thất lạc rủ xuống, chỉ có Cố Tử Thần ghét bỏ xoa xoa tay, "Nhảm chán."

Anh đứng dậy rời khỏi, Trần Nguyên nhìn bàn đồ ăn, cơ hồ còn y nguyên, xem ra sở thích sạch sẽ của anh ta ngày càng trầm trọng rồi.

"Anh ấy làm sao vậy, rõ ràng anh ấy chủ động tới chứ có ai ép đâu..." Dạ Tinh Vũ bất mãn phi nhỏ, Trần Nguyên hiểu rõ cười, sờ đầu Dạ Tinh Vũ, "em về sau mà sẽ biết."

"Nha..." Dạ Tinh Vũ cái hiểu cái không gật đầu, một giây sau, Trần Nguyên gỡ hai cái lên đầu cậu ta, "Nhưng nhớ kỹ, không cho phép rình mò em gái anh, muốn cùng em ấy ôm ấp thì..., anh sẽ đối đãi "Ôn nhu" với em đây..."

Dạ Tinh Vũ sợ run.

Tô Niên Niên lôi kéo Đường Dư đi lên trên lầu, Đường Dư trầm mặc theo ở phía sau.

"Cậu cũng không hỏi tớ mang cậu đi đâu sao?" Tô Niên Niên có chút nghi hoặc.

Đường Dư mỉm cười, lắc đầu.

Chỉ cần cô ở đây, ở đâu cậu ta đều vui vẻ chịu đựng.

Tô Niên Niên kéo ra khoe miệng, đi đến tầng cao nhất, đẩy ra cửa sắt trước mặt.

Là sân thượng.

Ở chỗ này rất trống trải, chỉ có cỡ nửa cái hành lang, ở giữa có bồn hoa nhỏ, cho rằng là trang trí.

Bình thường có rất ít học sinh tới nơi này, hiện tại không có một bóng người, rất yên tĩnh, chỉ có tiếng gió nhẹ nhàng thổi qua.

Tô Niên Niên ngồi trên ghế dài, mỉm cười nhìn Đường Dư, "Hiện tại có thể nói cho tớ biết, cậu vì sao chuyển tới đây học?"

Đường Dư mở to hai mắt, "Học tập tốt, mỗi ngày tiến bộ."

"... cậu cảm thấy tớ sẽ tin tưởng sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 52: Ta sẽ không kỳ thị người

Đường Dư ngồi xuống bên cạnh cô, sau nửa ngày trầm ngâm, "Kỳ thật... Tớ vì một người mà đến."

Tô Niên Niên hai mắt tỏa sáng, "Ài? Nam hay nữ vậy? Chẳng lẽ là tớ, ha ha ha, tớ biết ngay chúng ta là anh em tình thâm mà!"

Đường Dư trong khoảng thời gian ngắn giật mình, lông mi run rẩy, môi mím thật chặt.

Sau nửa ngày, cậu ta mới quay đầu đi, "Không phải cậu."

Tô Niên Niên đang điên cuồng cười, thoáng cái bị cậu ta đánh vào đáy cổ, đành phải xấu hổ "Ah" một tiếng.

Nhưng nữ nhân đều thích bắt quái, Tô Niên Niên cười trộm, trông nết quay tròn di chuyển.

Chẳng lẽ Đường Dư có người mình thích rồi hả? Không thể tưởng được cái cầu gỗ này cuối cùng cũng thông suốt.

Nàng ra vẻ thâm trầm, "Vậy người này đối với cậu mà nói nhất định rất trọng yếu rồi, nhất định là cô gái xinh đẹp rồi, đã ôn nhu, lại xinh đẹp, cười rộ lên còn ngọt ngào..."

Càng nói Đường Dư càng khấn trương, ánh mắt trốn tránh, cậu ta xoa xoa đôi bàn tay, không có sức phản bác, "Không phải con gái."

Ôi trời!!

Tô Niên Niên kinh ngạc, nguyên lai... Nguyên lai Đường Dư không thích con gái, mà là con trai hả!!

Trách không được những năm gần đây, đều không thấy hắn cùng cái con gái nào nói chuyện, nguyên lai chân tướng là thế này...

Ở Tô Niên Niên trong mắt, Đường Dư dù là cái đầu óc ngu si tứ chi phát triển, cũng sẽ không nói dối, cũng sẽ không che giấu, cho nên đương nhiên đã hiểu lầm Đường Dư hướng giới tính.

Vốn là ôm tâm tình trêu chọc, Tô Niên Niên đã hóa thành đồng tình, nàng vỗ vỗ Đường Dư bả vai, lời nói thâm thúy nói: "Đường Dư, mỗi người đều có truy cầu chính mình tình yêu quyền lợi, người yên tâm, ta sẽ không kỳ thị người đấy."

Đường Dư: "..."

Bị hiểu lầm rồi nhưng không dám giải thích, loại cảm giác này thật sự là đau xót (a-xít).

Trở lại phòng học, Tống Dư Hi xem Tô Niên Niên ánh mắt trở nên vi diệu.

Thế cho nên đến trưa, Tống Dư Hi đều đứng ngồi không yên.

Thừa dịp tiết cuối cùng là tiết tự học, Tống Dư Hi lặng lẽ chọc chọc Tô Niên Niên cánh tay, "Cậu cùng Đường Dư đến tốt cùng là có quan hệ như thế gì vậy?..."

Hôm nay như thế nào mà tất cả mọi người đều hỏi mình vấn đề này, Tô Niên Niên có chút buồn bực.

"Bạn tốt nha, chúng tớ từ khi lần đầu tiên mà nhận thức, chứ cậu nghĩ quan hệ gì đây?"

"Như vậy sao..." Tống Dư Hi biểu lộ giãy dụa, "Thật sự chỉ là bạn bè sao?"

Tô Niên Niên nghĩ nghĩ mới trả lời, "Bằng không thì sao?"

Đối với cô mà nói, tình bạn cô với Đường Dư quả thực không quá thuần khiết, hai người căn bản không có điểm chung gì nhiều.

Đương nhiên, đây chỉ là đơn phương Tô Niên Niên nghĩ.

Tống Dư Hi như trút được gánh nặng, cô biết rõ Tô Niên Niên sẽ không lừa gạt cô, xoắn xuýt dưới lại lần nữa mở miệng, "Cái kia... Trần Nguyên là đang truy cậu à?"

"Làm sao có thể." Tuy cô với Trần Nguyên không có quan hệ huyết thống, nhưng cũng là hàng thật giá thật anh em nha.

"Thế nhưng mà... Tớ thấy hai người quan hệ rất tốt..." Tống Dư Hi áp a áp ứng mà nói.

Tô Niên Niên chống cái trán, "Bởi vì chúng tớ là người một nhà ah..."

Tống Dư Hi mở to con ngươi, "Người một nhà?" Tại biết được Tô Niên Niên xác định trả lời thuyết phục về sau, cô lại thật lo về chỉ số thông minh của chính mình.

Ah ah ah, cho nên hai người bọn họ căn bản không phải một cặp, mà là anh em?

Tô Niên Niên lắc đầu, dù sao cô với Trần Nguyên quan hệ cũng không cần phải giữ bí mật, nói cho Tống Dư Hi cũng không có gì lớn.

Nhưng cô không biết, chuyện này sẽ cho tương lai của cô đem đến bao nhiêu phiền toái.

Tiếng chuông tan học vang lên, Tô Niên Niên lười biếng thu thập đồ đạc, Đường Dư thấp giọng nói, "Tớ đưa cậu trở về."

Chúc Thành về mặt như ăn ***, hiện tại tán gái đều như vậy chủ động rồi hả?

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Vũ hội (1)

Cậu ta không biết, đây chỉ là thói quen của Đường Dư nhiều năm qua.

"À?" Tô Niên Niên nhất thời không có hồi phục tinh thần, sau đó áy náy nói: "Không cần, tớ có người rước, cùng anh tớ trở về là được rồi."

Đường Dư con mắt trầm xuống, nhẹ gật đầu.

Tô Niên Niên đi lên lầu ba tìm Trần Nguyên, hai người cùng đi ra cổng.

Đi qua hoa viên trường học, Tô Niên Niên thấy được hai cái thân ảnh quen thuộc.

Cố Tử Thần đứng nguyên tại chỗ, Doãn Sơ Hạ đứng ở bên cạnh anh, như con bướm xoay tới xoay lui, động tác tư thái cực kỳ giống thiếu nữ hoài xuân.

"Anh Tử Thần, vũ hội cuối tuần này chúng ta cùng đi tham gia ha!" Khuôn mặt Doãn Sơ Hạ vui vẻ không thôi, lần trước mẹ của cô ta nói, di Cố để cho Cố Tử Thần mời cô ta đi tham gia vũ hội lần này, cô ta đã hoan hô tung tăng như chim sẻ lâu rồi.

Thế nhưng mà lâu như vậy mà Cố Tử Thần vẫn chưa mời cô ta, thậm chí trong trường học nhìn thấy, đều không nhìn mà thẳng đi qua, chuyện này làm cho Doãn Sơ Hạ rất là khổ sở.

Bất quá, Doãn Sơ Hạ không chỉ không có vì vậy mà đối với Cố Tử Thần phản cảm, ngược lại đối với anh càng thêm mê luyến.

Con người vĩnh viễn đều là như thế, không chiếm được mới là tốt đẹp nhất, Doãn Sơ Hạ cũng không ngoại lệ.

Cố Tử Thần không nói một lời, Doãn Sơ Hạ phối hợp líu riu nói không ngừng, trong đôi mắt lóe ra tia chờ mong.

Tô Niên Niên nhìn xem mà nổi da gà, "Anh, Doãn Sơ Hạ vẫn luôn nói giọng này sao?" Cô chỉ là việc cô ta nói chuyện ồm ồm.

Trần Nguyên cười cười, "Tử Thần, Tinh Vũ mấy người bọn ta đều lớn lên cùng với Doãn Sơ Hạ đấy, khục khục... Cô ta hiện tại đã hạ bót rất nhiều rồi đấy."

Doãn gia công ty giải trí ở trong nước là số một, Doãn Sơ Hạ lại là con gái một, từ nhỏ được nuông chiều tới lớn. Được che chở tới lớn, là hòn ngọc quý trong nhà.

Doãn Sơ Hạ khi còn bé, rất thích làm nũng, ồm ồm làm bọn họ mấy nam sinh tránh không kịp.

Khi đó Doãn Sơ Hạ luôn ăn mặc như tiểu công chúa vậy, thích làm nũng còn miễn cưỡng tiếp nhận được. Nhưng mà cô ta hiện tại đã lớn như vậy rồi, mà còn dùng làm nũng như Lâm Chí Linh, làm người hận không thể lấy cục gạch đập trên mặt cô ta để cô ta im miệng lại.

Tô Niên Niên rung mình một cái, hiện tại cũng đã đáng sợ như vậy rồi, trước kia hẳn chẳng phải là rất kinh hãi?

"Chúng ta đi thôi." Tô Niên Niên kéo Trần Nguyên đi về.

Lúc này lòng Trần Nguyên đã mẫn nguyện, nhìn tới nhìn lui, vẫn là em gái anh tốt nhất, bán manh được, đánh nhau được, bề ngoài dễ thương, nhưng tính tình nữ vương, thật sự so với Doãn Sơ Hạ chỉ biết làm nũng thì tốt hơn nhiều.

Chưa có chạy hai bước, kiên nhẫn của Cố Tử Thần bị mài hết, bỏ lại Doãn Sơ Hạ ở hoa viên anh đi ra ngoài.

Ba người gặp nhau, Cố Tử Thần bình tĩnh cùng Trần Nguyên liếc nhau một cái, ánh mắt rơi vào trên người Tô Niên Niên, ánh mắt tràn đầy ghét bỏ.

"Tại sao cô lại mập lên rồi." Tiếng nói trong trẻo lạnh lùng rồi lại hết sức dễ nghe vang lên.

Bị anh ác độc lời nói hung hăng xúc phạm tới, Tô Niên Niên trừng mắt anh, "Ai cần anh lo! Anh, chúng ta đi, hừ, gặp lại!"

Cố Tử Thần theo ở phía sau, khéo môi cong...lên một cái.

Trong hoa viên Doãn Sơ Hạ tay nắm chặt thành nắm đấm, trong mắt tràn đầy ghen ghét.

Nguyên vốn có chút buồn tẻ sinh hoạt ở trường học, nhưng vì có Đường Dư đến, thoáng cái đã trở nên không giống với lúc trước.

Tô Niên Niên phảng phất cảm giác giống như trở về thời điểm học ở Thần Giang Cao Trung, mỗi ngày cùng mấy người bạn nói lời trêu chọc nhau, vui vẻ vô cùng.

Cùng bạn cùng lớp ở chung cũng càng ngày càng tốt, chỉ ngoại trừ nhóm của Doãn Sơ Hạ, không có ai sẽ cố ý nhắm vào Tô Niên Niên.

Chớp mắt là đến nửa thứ sáu, Tô Niên Niên mang theo cặp vui vẻ trở về nhà, nhóm Doãn Sơ Hạ lại ở lại lớp học, vẻ mặt vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Vũ hội (2)

"Sơ Hạ, cậu nói thật sao? Vũ hội tuần này Cố nam thần cũng sẽ đi phải không?" Lưu Doãn Nhi hâm mộ hỏi.

Doãn Sơ Hạ kiêu ngạo như con thiên nga trắng, giương lên cái cổ trắng nõn thon dài, giọng điệu tràn ngập tự hào: "Đương nhiên, hơn nữa, còn sẽ có kinh hi đây này."

"Cái gì kinh hi? Sơ Hạ, cậu có phải gạt chúng mình chuyện tốt gì không vậy?" Trương Hiểu Tiếp tò mò nhìn cô ta, Lưu Doãn Nhi cũng nói thêm, "Đúng vậy, rốt cuộc là cái gì kinh hi, cậu mau nói cho chúng mình biết đi."

Doãn Sơ Hạ cười đắc ý, "Tối ngày mai các cậu sẽ biết." Cô ta thần bí mở trường hai mắt nhìn, hẹn nhau đi chọn lễ phục dạ hội.

Trần gia.

Tô Niên Niên hừ hát giai điệu không rõ ràng, trên lầu đùa với Bao Bao.

Bao Bao đã quen thuộc với Trần gia, không hề giống như lúc đầu mới tới đây mà trốn ở trong ổ không ra, thỉnh thoảng sẽ ra ngoài mò đôi mắt mèo vô tội đi một vòng. Ngẩng cái đầu nhỏ lên, tư thái ưu nhã đi xung quanh nhìn.

"Niên Niên, xuống dùng cơm."

Nghe được âm thanh của Sở Tổ Tâm, Tô Niên Niên ôm lấy Bao Bao đi xuống lầu.

Cơm tối hôm nay là do Sở Tổ Tâm tự mình xuống bếp nấu, lúc này đang tại bày bát đĩa, nhìn thấy Tô Niên Niên còn ôm Bao Bao, trừng mắt nhìn cô, "Đem Bao Bao bỏ xuống, con đi rửa tay nhanh!"

Tô Niên Niên thuận lòng Bao Bao một lần, nghe lời bỏ nó xuống rồi vào rửa tay.

Rửa xong tay, Trần Doãn Hoa với Trần Nguyên đã ngồi tại trước bàn ăn rồi, đối với một bàn đồ ăn tán thưởng không thôi.

"Tổ Tâm, không thể tưởng được tay nghề người lại tốt như vậy, hôm nay thì chúng ta hai có lộc ăn rồi." Trần Doãn Hoa cười ha hả nói.

Sở Tổ Tâm tươi cười dịu dàng, cùng Trần Doãn Hoa nhìn nhau cười cười, nhìn về họ tựa như một đôi phu thê tình thâm.

Tô Niên Niên có chút không được tự nhiên, ở trong lòng cô, mặc dù không bài xích Trần Doãn Hoa, nhưng mà không có làm ông ấy thành phụ thân mình.

Trần Nguyên sắc mặt như thường, còn sẵn sóc kẹp đồ ăn cho Tô Niên Niên.

"Có câu nói rất hay, muốn bắt được trái tim của nam nhân, phải bắt được dạ dày nam nhân, Niên Niên, em sao không học nấu ăn cùng đi?" Trần Nguyên biết rõ Tô Niên Niên tuyệt đối là mười ngón không dính nước, cố ý trêu chọc cô.

Tô Niên Niên cười tủm tỉm phản kích: "Anh, chúc anh sớm ngày tìm được một bạn gái làm đầu bếp, một ngày sẽ biến đổi món ăn cho anh ăn."

Trần Nguyên cười cười, không cho là đúng.

Ngược lại Trần Doãn Hoa với Sở Tô Tâm nhìn bọn họ đấu võ mồm bộ dạng, tươi cười càng thêm yêu thương.

Ăn một nửa, Sở Tô Tâm vào phòng bếp canh cá ninh một hồi lâu bùng ra, Tô Niên Niên húp mấy ngụm, lại múc một chén, chuẩn bị cho Bao Bao.

Cô tìm một vòng, cũng không thấy Bao Bao.

"Bao Bao, Bao Bao, meo meo meo..."

Thấy cô sốt ruột, Sở Tô Tâm nhú mày nói: "Có thể nó đi ra sân rồi?"

"Con đi xem..." Tô Niên Niên đi ra biệt thự, lại thử kêu gọi vài tiếng nữa, quả nhiên nghe được một hồi âm thanh Meow ô.

Mượn ngọn đèn dưới mái hiên, Tô Niên Niên nhìn thấy Bao Bao bị kẹt ở bên trong hàng rào, mắt mèo tròn căng ở trong bóng đêm hiện ra màu xanh lá, u oán bó tay.

Tô Niên Niên vội vàng đi qua, hàng rào này chỉ tới bên hông cô, dùng để ngăn cách với Cổ gia bên cạnh.

Cách đó không xa, trên bậc thang Cổ Gia trên, một thân ảnh gầy cao to.

"Cổ Tử Thần, anh đang làm gì thế? Ngắm trăng để cho muỗi đốt à?"

Nghe được động tĩnh, Cổ Tử Thần nhìn cô, nhú nhú mày.

Bắt quả gặp cô bùng canh cá trong tay, ma xui quỷ khiến, Cổ Tử Thần đứng dậy đi tới.

Tô Niên Niên một hồi mê mang, anh ta không phải sợ mèo sao, như thế nào này sẽ lại đây?

Một giây sau, chén nhỏ trong tay đã bị đoạt đi.

Sói tính quân trường muốn đủ chưa.

<http://truyen cv.com/soi-tinh-quan-truong-muon-du-chua/>

Bạn nào rảnh thì có thể đọc truyện này ở truyen cv nha.

Trên wappat của mình cũng có nhưng mình chưa chỉnh sửa lại

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 55: Vũ hội (3)

P/s: mình thông báo với mấy bạn nha. Mình đang Convert thôi, nên mình không có chỉnh sửa câu cú cho thật chính xác. Có vài bạn nói mình dịch khó hiểu thì mình cũng đã chỉnh lại ở mấy chap sau rồi. Mình không có nhiều thời gian để chỉnh cho hoàn thiện vì mình còn đi học nữa. Nếu mấy bạn thấy mình dịch dở, không hay hay bất cứ lý do gì thì THOÁT RA nha. Cảm ơn các bạn đã ủng hộ.

Chương 55 vũ hội (3)

Cổ Tử Thần bùng chén lên nhấp hai lần, động tác tư thái ưu nhã đẹp đẽ quý giá tới cực điểm, làm Tô Niên Niên đều nhìn xem đến choáng váng.

"Uống rất ngon." Cổ Tử Thần nhếch môi đánh giá.

"Meow ô ~ Meow ô ~" Bao Bao gặp chủ nhân không chỉ không cứu mình, ngược lại phát ngốc đối với Cổ Tử Thần, bắt mẫn kêu lên.

Tô Niên Niên phục hồi tinh thần lại, liền lại cứ lấy Bao Bao với thân thể béo ục ục trong khe hàng rào ra.

Bao Bao nhìn chăm chăm vào chén nhỏ mà Cố Tử Thần đang cầm, trong lúc này trong không trung đang phiêu du mùi cá mà nó yêu thích nhất.

Cố Tử Thần nghe được tiếng mèo kêu, vô thức lùi về sau hai bước.

"Anh... Trả chén lại cho tôi..." Tô Niên Niên im lặng tròn mắt trừng một cái, không biết có nên nói cho anh ta đây là thức ăn của Bao Bao không nữa.

Cố Tử Thần chau mày, nội tâm phân vân một hồi, mới đem chén trả lại Tô Niên Niên.

Bao Bao uly hiếp kêu một tiếng, động tác Cố Tử Thần rút về nhanh chóng.

"Ha ha ha, Cố Tử Thần sao tôi lại quên nhỉ, anh sợ mèo mà ha, ha ha ha chết cười mất thôi..." Tô Niên Niên cười nhạo Cố Tử Thần, ở trong mắt cô, thích canh cá lại sợ mèo, hình tượng của Cố Tử Thần lập tức biến thành chuỗi thức ăn sinh học.

Cố Tử Thần kéo ra khoe miệng, nhìn cô cười đến sặc sụa, hiềm thấy không mở miệng trào phúng, ngược lại mở ra cặp mắt vô tội, "Còn gì nữa không?"

"..."

Năm phút sau, Tô Niên Niên với Cố Tử Thần sóng vai ngồi trên thềm đá nhà anh, Cố Tử Thần chậm rãi húp súp, trong tay anh chén đã đổi thành chén to, nhìn cũng biết được là Tô Niên Niên về nhà múc cho anh chén khác.

Đối với Cố Tử Thần, Tô Niên Niên chỉ cảm thấy anh ta thỉnh thoảng anh phun ra lời nói ác độc kèm theo một chút lạnh lùng, cũng không ác ý lắm.

Huống chi, cô còn đánh áy náy vì đã đập hư kính chắn gió của anh ta đó.

Trong khi lòng cô đang tràn đầy tự trách, Cố Tử Thần thong thả nói ra: "Tô Niên Niên, khoảng nợ lần trước cô thiếu tôi dự định chừng nào trả, nếu không trả thì tăng lãi nha."

Tô Niên Niên trừng lớn đôi mắt.

Thấy cô ngây người, Cố Tử Thần từ trong túi quần lấy ra tờ giấy, ngữ khí vô sỉ nói: "Ừ, tôi còn phiếu nợ đây này, bên trên còn có dấu vân tay của cô đây."

Tên biến thái! cái thứ này mà lại đem theo bên người sao!!

Tô Niên Niên gào thét: "Đây là anh bắt tôi ấn! Không tính!"

Cố Tử Thần khoe môi cong lên, "Như thế nào, Tô Niên Niên, cô muốn trốn nợ sao? Nếu cô không có tiền, tôi đây đành phải đi tìm Trần Nguyên rồi, anh trai cô tính tình tốt hơn cô nhiều!"

Dứt lời làm bộ muốn đứng dậy đi tìm Trần Nguyên, Tô Niên Niên tay mắt lạnh lẽo, kéo ống quần anh lại, "Cố Tử Thần! Không đúng không đúng, Cố đồng học, Cố nam thần, có chuyện gì thì từ từ nói, đừng làm làm sự tình ngại thơ vậy để đâm chọc nhau chứ!"

Liếc mắt người nào đó ôm lấy chân của mình không buông, Cố Tử Thần sau đầu xẹt qua tia hắc tuyến, đến tốt cùng ai là người ngại thơ vậy..

"Có đạo lý, vậy chúng ta hiện tay thương lượng một chút vậy." Cố Tử Thần thản nhiên ngồi xuống, Tô Niên Niên lập tức thay đổi thành bộ dáng nịnh nọt tươi cười, "Ngài có mệt hay không? Tôi cho anh đắp bóp chân, tiền thì tháng sau tôi trả lại cho anh, được không?"

Không phải Tô Niên Niên muốn trốn nợ, thật sự là có nguyên nhân, tất cả tiền của cô đều nằm trong thẻ, mà mấy hôm trước đã cho Tống Dư Hi hết rồi.

"Có thể cân nhắc." Cố Tử Thần nói.

Tô Niên Niên ân cần đắp bóp chân cho hắn, "Cố nam thần, tôi biết anh là người tốt mà."

Nhìn bộ dạng biết điều của cô, Cố Tử Thần âm thầm cười cười, nhưng vẫn không thay đổi sắc mặt, "Thế nhưng, còn tiền lãi..."

Tô Niên Niên nghi hoặc ngẩng đầu lên.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Vũ hội (4)

"Xế chiều ngày mai 5 giờ, tôi ở đây đợi cô.!" Cố Tử Thần nhếch mép cười, "Ah, đây là chén của cô, cầm về nhà rửa đi ha, bye bye."

Trên trán gân xanh nháy lên, chịu đựng lại mong muốn đem cái chén đập lên ót Cố Tử Thần, Tô Niên Niên phiền muộn không thôi mà về nhà.

Trần Nguyên vừa vận xuống lầu, nhìn thấy Tô Niên Niên hùng hổ trở về.

"Niên Niên, em làm sao vậy?"

Tô Niên Niên ngẩng đầu, nghiêng răng, "Không có gì, em đi rửa chén!"

Chỉ chốc lát sau, trong phòng bếp truyền đến tiếng ca "Lao động nhân dân nhất quang vinh", Trần Nguyên bắt đầu cười cười.

Lòng nữ nhân như mò kim đáy biển a.

Tô Niên Niên có một ưu điểm lớn nhất, là rất rộng lượng không mang thù, chỉ cần không ai làm chuyện gì to tát, cô cũng không để trong lòng chứ đừng nói tới việc trả thù.

Nhưng đồng dạng đó cũng là khuyết điểm lớn nhất của cô, nói trắng ra là dễ quên.

Cho nên ngày hôm sau, Tô Niên Niên đã quên hành động đáng ghét hôm qua của Cố Tử Thần, ăn cơm ngon miệng, xem Anime, còn cùng với mẹ ngồi xem phim.

4 giờ 50.

Điện thoại trên ghế sa lon "Leng keng" một tiếng, Tô Niên Niên cầm lên, là dãy số lạ.

"tôi ở trước cửa nhà cô, Cố Tử Thần."

Ngẩn ngẩn một câu, lời ít mà ý nhiều, đây là phong cách của Cố Tử Thần.

Nhưng câu "cửa nhà cô" này nhìn như thế nào đều có loại không khí mập mờ.

Tô Niên Niên cố gắng nhớ lại nửa ngày, mới lờ mờ nhớ tới tối hôm qua tên này nói muốn cô trả nợ, 5 giờ đợi nàng.

Cô lười biếng đem số Cố Tử Thần lưu lại, nói với Sở Tố Tâm cô ra ngoài, lẻ đôi dép lê đi ra ngoài.

Cố Tử Thần trái ngược với bình thường, lái xe Maybach, thay Tô Niên Niên mở cửa xe, "Tô Niên Niên, thời khắc trả nợ đến rồi, lên xe."

Tô Niên Niên ngoan ngoãn lên xe, âm thầm vì chính mình chưa xót.

Vì sao trả nợ lại giống như đem mình bán đi đồng dạng!!

Cố Tử Thần lái xe tốc độ rất nhanh, Tô Niên Niên cùng anh ta hàn huyên, phần lớn đều là Tô Niên Niên làm bầm lâu bầu, Cố Tử Thần luôn là mắt xem mũi mũi nhìn tâm, một đường coi như là hải hòa.

Thẳng đến trước Liễu Thiên Kiều, Tô Niên Niên mới hồi phục tinh thần, "Đúng rồi, anh muốn tôi trả nợ như thế nào?" Nói xong Tô Niên Niên trừng mắt to, "tôi cho anh biết, anh mà có ý nghĩ xấu xa nào, là tôi đem anh đẩy xuống xe đấy!"

Cô hung dữ nói, Cố Tử Thần lại không xem ra gì.

Anh lái xe, đem anh đẩy xuống, rồi cô có thể về sao?

"Tham gia vũ hội với tôi, cô chỉ có việc đứng cạnh tôi làm Mona Lisa là được rồi." Anh hơi hột giải thích.

"Nha..." Tô Niên Niên như trút được gánh nặng, dù sao cũng là lớn nhỏ party, cô từ nhỏ cùng Sở Tố Tâm đi vài lần, đơn giản là xem đại nhân mở rộng nhân mạch, nói xấu, thuận tiện bàn chuyện hợp tác.

Nhưng rất nhanh, Tô Niên Niên rít một tiếng, Cố Tử Thần hết hồn giảm phanh lại, "Làm sao vậy?"

Tô Niên Niên nhanh chóng vui sướng hoa chân múa tay, "Anh bảo tôi ăn mặc như thế này đến buổi tiệc sao?"

Cố Tử Thần liếc mắt thấy cô mặc áo phim hoạt hình và quần đùi, còn có đôi dép lê xanh lá, khoe miệng kim lông không được ro rút.

Hai người tri độn không chú ý đến cách ăn mặc, Cố Tử Thần cũng may, áo somi quần dài miễn cưỡng có thể được, còn Tô Niên Niên thì chỉ cần thêm cái giỏ là có thể đi chợ mua thức ăn.

"Ít nhất để tôi đổi váy cái đã, nhanh quay đầu, chúng ta trở về!"

Cố Từ Thần thở dài, biểu hiện bình tĩnh nói, "Đừng nóng vội, tôi mang cô đi nơi này."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Vũ hội (5)

"A..... Đi đâu?" Giọng nói hiếu kỳ của Tô Niên Niên còn chưa dứt, thì Cố Từ Thần đã đạp chân ga, nhanh như chớp đi phía trước chạy đi.

Đến khi xe dừng lại, Tô Niên Niên mặt mũi trắng bệch.

Xuống xe, Cố Từ Thần thần thái tự nhiên, một tay cầm ở trong túi quần đi lên trước, Tô Niên Niên đành phải dùng đôi chân ngắn đuối theo sau.

Đây là một nhà hình tượng xếp đặt thiết kế Studio, tên là cặp bộ ngày anime danh tự « ngàn cùng Thiên Tầm ». Đi vào, có hai nhân viên phụ trách tiếp khách hướng hai người chào hỏi.

"Xin chào, xin hỏi hai vị khách muốn làm gì?"

"Eri! Đã lâu không gặp!" Một giọng nam trong trẻo vang lên, hai nhân viên phục vụ, "boss."

Cách ăn mặc thời thượng, nam nhân ngũ quan tuấn lãng đi tới, tuổi chừng khoảng trên dưới 30 tuổi, cộng thêm một chút khí chất nam nhân trưởng thành.

Anh ta tươi cười cởi mở, hướng Cố Từ Thần làm ra động tác ôm.

Cố Từ Thần hơi hốt né tránh, làm anh ta chụp hụt.

Phạm Tầm sờ lên mũi, "Em đúng là vẫn như cũ không thú vị gì cả... Nghĩ như thế nào bắt đầu ca ca điểm rồi hả?"

Thoáng nhìn Tô Niên Niên đang mở mắt to hiếu kỳ nhìn anh, Phạm Tầm nở ra nụ cười hoàn mỹ, "Xin chào, anh là chủ tiệm cửa tiệm này, Phạm Tầm. h, yu- Are-y- Angle, yu- Are..." "Những kiểu khen ngợi của anh ta làm cho Tô Niên Niên nghe mà xấu hổ không thôi.

(p/s: câu này là của tác giả nha)

Cố Từ Thần kịp thời cắt đứt anh ta "Phạm Tầm, cho cô ấy chọn lễ phục"

"Ách?"

Tô Niên Niên liếc anh, Cố Từ Thần lơ đãng, "Còn có, cô đem cái đôi dép màu sh*t này ném đi."

"Anh! bệnh mù màu này! Nó rõ ràng là màu xanh lục..." Tô Niên Niên cắn giận nói ra, còn người thì đã bị mấy nữ nhân viên vây quanh lôi kéo vào phòng thử áo.

Phạm Tầm hứng thú nhìn động tác của hai người, "Eri, em ấy với em có quan hệ gì vậy?"

Cố Từ Thần tự động bỏ qua đề tài này, Phạm Tầm lại bị mất mặt, "Tham gia dạ hội sao? Anh sẽ kêu cấp dưới chuẩn bị."

"Ừ." Cố Từ Thần sao cũng được gật đầu.

Tô Niên Niên ở phòng thử áo, đang tại bị một đám nhân viên bao quanh, cầm nhiều kiểu váy tại trên người cô thử.

"Được rồi, thử trước 10 bộ đồ này đi!" Nhân viên đứng đầu nhiệt tình đem Tô Niên Niên lôi vào phòng thử áo.

Tô Niên Niên: "..."

Thử cả buổi, cuối cùng chọn bộ lễ phục màu đen không có tay áo, đơn giản lưu loát kiểu dáng, ở bên hông chỉ buộc lại mọi cái nơ con bướm.

Tô Niên Niên không thích mang giày cao gót, cho nên tìm cho cô một đôi giày đáy bằng màu đen đơn giản.

Chọn xong quần áo, lại bắt đầu làm tóc và trang điểm, toàn bộ hành trình xuống, Tô Niên Niên cảm giác mình cứ như một con búp bê.

Chuẩn bị hoàn tất, mấy nhân viên nữa cười hi hi đem cô đẩy ra khỏi phòng thử áo.

Cố Tử Thần ngồi ở trên ghế sa lon tiện tay xem tạp chí, nghe được động tĩnh liền ngẩng đầu lên.

Váy màu đen càng tôn lên làn da trắng nõn của Tô Niên Niên, phảng phất giống như đồ gốm như trắng nõn tinh tế, tóc được búi lên, lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo, trên mặt trang điểm mộc mạc.

Rõ ràng là cùng một người, lại xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Cố Tử Thần cup mi xuống, che dấu ánh mắt kinh diễm, đứng lên.

"Không đến nỗi xấu." tiếng nói lạnh nhạt quen thuộc lại vang lên, Tô Niên Niên nghe mà phiền muộn không thôi.

Vì sao ở trong mắt Cố Tử Thần, cô vĩnh viễn là béo là xấu xí và ngu xuẩn vậy!

"Hừ!" Tô Niên Niên quay mặt qua chỗ khác, lại nghe đến tiếng cười trầm thấp của Cố Tử Thần.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Vũ hội (6)

"Đi thôi." Ngự khí của anh dịu lại, Tô Niên Niên bữu môi, cùng Phạm Tầm tạm biệt, rời ra khỏi Spirited Away..

Không cần nhìn, cô cũng biết đây chắc chắn là cười nhạo.

Cô không phát hiện là, Cố Tử Thần ánh mắt ánh lên sự vui vẻ từ nãy tới giờ.

Khi hai người đi đến Doãn gia, đã 6:30 rồi.

Trời đã dần dần tối xuống, biệt thự Doãn gia nhưng lại đèn đuốc sáng trưng, người đến người đi, náo nhiệt vô cùng.

Cố Tử Thần ngừng xe xong, hướng bên cạnh nhìn, Tô Niên Niên lấy tấm gương sửa sang lại tóc, biểu tình thập phần chăm chú.

Nha đầu thú vị này thật là, đáy lòng Cố Tử Thần oán thầm.

"Vũ hội ở chỗ này sao?" Tô Niên Niên hỏi.

Cố Tử Thần "ừ" một tiếng, bỗng nhiên để lại Tô Niên Niên, không có kêu cô xuống xe.

Tô Niên Niên nghi hoặc nhìn anh, Cố Tử Thần thông thả nói: "cô sẽ không phải nghĩ rằng, tôi đưa cô tới là để vui chơi giải trí, nghe nhạc hay ngắm trai đẹp?"

Nụ cười Tô Niên Niên cứng lại, từ nhỏ đến lớn, cô tham gia vũ hội đều như vậy.

Tên này đến cùng là muốn làm gì?

Cố Tử Thần khiêu mi: "Đi theo tôi, không được nói gì hết."

Thì ra muốn cô làm lá chắn hả! thật đơn giản! Tô Niên Niên gật đầu liên tục.

Hai người xuống xe, Tô Niên Niên có thói quen đi trước, Cố Tử Thần ho một tiếng, ánh mắt sáng quắc nhìn Tô Niên Niên.

"sao không đi! ngăn người gì vậy!" Tô Niên Niên phản nản, mà khi cô nhìn thấy ánh mắt ghét bỏ của Cố Tử Thần cùng cánh tay đang cong lên của anh ta thì mới hiểu.

Cô đi đến bên cạnh Cố Tử Thần, cực kỳ ưu nhã vịn lên Cố Tử Thần cánh tay, trên mặt mỉm cười.

Tôi loại địa phương này không phải phú tức là quý, nên cần phải giả bộ tí.

Nhìn Tô Niên Niên dịu dàng kéo cánh tay mình, Cố Tử Thần nhếch môi cười cười, mang theo cô tiến vào biệt thự.

Vị trí biệt thự Doãn gia khá vắng vẻ, nhưng diện tích rất lớn, đại sảnh bố trí tinh mỹ đẹp đẽ quý giá, đủ để dung nạp hơn trăm người tụ hội.

Lúc này những nhân vật nổi tiếng ở Dự Thành cũng đã đến, tốp năm tốp ba tụ tập cùng một chỗ nói chuyện phiếm.

Được chú ý nhất đấy, không ai qua được con gái Doãn gia Doãn Sơ Hạ rồi.

Nàng mặc váy công chúa trắng, tóc búi lên tỉ mỉ, đi theo cha, mang trên mặt nụ cười ngọt ngào đáng yêu.

Ở trong lòng cô ta đang mừng thầm, thỉnh thoảng nhìn cửa ra vào, lo lắng cùng đợi thân ảnh quen thuộc xuất hiện.

"Sơ Hạ, một hồi Tử Thần đến, hai con nhất định phải nói chuyện hòa đồng với nhau nha." Diệp Tư Vân nhiệt tình lôi kéo bàn tay Doãn Sơ Hạ, cứ như cô ta đã là con dâu vậy.

Doãn Sơ Hạ cũng nghe nói chút ít về Cố Gia, lại nói tiếp, Diệp Tư Vân cũng không phải mẹ ruột Cố Tử Thần, vậy mà bà ta lại làm như là mẹ hiền vậy, thật buồn nôn.

Trong lòng khó chịu, nhưng Doãn Sơ Hạ cũng không biểu lộ ra, chỉ là e lệ cúi đầu.

Mẹ Doãn Sơ Hạ trong mắt một tia tinh quang, cười nói: "Đúng rồi, Sơ Hạ nhà chúng tôi có vài môn học không tốt, không bằng nhờ Tử Thần dạy kèm cho nó một khóa? Đứa nhỏ này là ta nhìn nó lớn lên đó, từ nhỏ mà đã thông minh bất phàm, nghe nói ở Thánh Âm Cao Trung học tập cũng rất không tồi, Sơ Hạ nói Tử Thần là học bá ở trường đó."

Nếu Diệp Tư Vân muốn cho Cố Tử Thần với Doãn Sơ Hạ ở cùng một chỗ, bà cũng nên biết thời thế mà thúc đẩy chuyện này, dù sao hai nhà đều có ý.

Hai nữ nhân đang tại tính toán lẫn nhau, lại nghe đến trong đám người truyền đến vài tiếng: "Cố thiếu gia đến rồi!"

Hai người hướng cửa vào nhìn, quả nhiên, Cố Tử Thần từ từ đi vào.

Chỉ là khi nhìn thấy Tô Niên Niên bên cạnh anh, Diệp Tư Vân với Chu Thanh sắc mặt biến đổi.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Vũ hội (7)

Cố Gia ở Dự Thành địa vị rất cao, Cố Tử Thần vừa vào, mà có không ít người tiến lên chào hỏi.

Cố Tử Thần gật đầu, xem như bắt chuyện.

Bắt quả trong khoảng thời gian ngắn, bọn họ thực không nhận ra cô gái bên cạnh Cố Tử Thần là ai.

Mọi người ánh mắt liền có chút hiếu kỳ, chẳng lẽ đây là bạn gái Cố thiếu? không phải nghe nói Cố Gia có ý kết thông gia với Doãn gia sao?

Cố Tử Thần mang theo Tô Niên Niên đi đến trước mặt Diệp Tư Vân, mí mắt đều lười nâng, "Chúng tôi tới rồi."

Anh nói chính là "Chúng tôi" mà không phải "Tôi", trực tiếp nói lên anh là đi cùng Tô Niên Niên đấy.

Diệp Tư Vân ngăn chặn trong lòng lửa giận, cười tươi như hoa, "Tử Thần, mẹ và cha con cũng chờ con thật lâu rồi. Người này là?"

Tô Niên Niên cười tủm tỉm tự giới thiệu: "chào dì, con tên là Tô Niên Niên."

Dự Thành người họ Tô không nhiều lắm, Diệp Tư Vân trầm tư một chút, tại tính tuổi Tô Niên Niên, đã đoán được cô là con gái Tô Dĩ An với Sở Tổ Tâm.

Sở Tổ Tâm là ai, khả năng trong vòng thượng lưu Dự Thành còn có người không biết, nhưng nói tới Tô Dĩ An, tuyệt đối là ai cũng biết.

Tô Dĩ An tuy mất sớm, nhưng năm xưa khởi nghiệp bằng hai bàn tay trắng, bằng vào sức một mình sáng lập công ty kiến trúc Tô thị, dựa vào bất động sản kiếm được một số sau đó thành lập vài chi nhánh, những năm kia tại Dự Thành có thể nói là phong sinh thủy khởi (*), được xưng là Thần Thoại buồn bán.

Cho đến hôm nay, Tô Dĩ An danh nghĩa sản nghiệp không còn nữa năm đó huy hoàng, nhưng như trước tại Dự Thành có góc chi địa.

"Là Niên Niên, mẹ con hôm nay sao không tới? Không nghĩ tới con đã lớn như vậy rồi, đứa nhỏ này, những năm này chịu khổ..." Diệp Tư Vân giả bộ đau lòng nói.

Tô Niên Niên bảo trì về bên ngoài cười nhưng lòng không cười, vũ hội hôm nay căn bản không có mời Sở Tố Tâm, mẹ làm sao có thể đến?

Doãn Sơ Hạ đứng cạnh xem mà trông mắt đều muốn bốc hỏa, cô ta thế nào cũng không nghĩ tới, Tô Niên Niên lại có thể cùng Cố Từ Thần xuất hiện ở chỗ này!

Chu Thanh cảm nhận được lửa giận của con gái, chịu đựng cảm xúc không vui nói Tô Niên Niên hai, rồi nói chuyện với Cố Từ Thần.

"Từ Thần lại cao hơn rồi, luôn nghe Sơ Hạ nhà chúng ta nói con là nam thần, hiện tại nhìn thật sự là danh bất hư truyền!" Chu Thanh cười cười, "Mấy đứa nhỏ các con nói chuyện đi, chúng ta không quấy rầy."

Nói xong Chu Thanh với Diệp Tư Vân liền rời đi, chỉ để lại Doãn Sơ Hạ.

Trước khi đi, Chu Thanh thấp giọng nhắn nhủ, "Mặc kệ con nhỏ nào cầu kết với Cố Từ Thần cầu kết lại đây, con tuyệt đối không thể để cho nó thực hiện được!"

Doãn Sơ Hạ khẽ cắn môi, khi đối mặt Cố Từ Thần, lại lộ ra nụ cười ngọt ngào nhất, "Anh Từ Thần, Anh chắc chưa ăn tối, bên kia có bánh ngọt, chúng ta cùng ăn nha!"

Từ đầu tới đuôi, cô ta đều bỏ qua Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên thì chẳng muốn phản ứng gì với cô ta, bất quá nghe được bánh ngọt thời điểm con người sáng lấp lánh.

Cố Từ Thần tên trời đánh này, buổi chiều kêu cô đi còn chưa ăn cái gì, bụng đã sớm kêu lên rồi.

"Hai người chậm rãi trò chuyện ha." Tô Niên Niên không thể chờ đợi được buông ra cánh tay Cố Từ Thần, con người sáng lấp lánh hướng bàn điểm tâm ngọt bàn dài trước nhìn, nhìn thế nào cũng là cái đồ tham ăn.

Cố Từ Thần nhú lông mày, con nhỏ này cũng quá không nghe lời ha?

Anh có cho cô đi sao?

Trông thấy Tô Niên Niên đối với món điểm tâm ngọt lộ ra vẻ khát vọng, Doãn Sơ Hạ đáy lòng xem thường.

Tô Niên Niên muốn ăn món điểm tâm ngọt, thì phải đi ngang qua cô ta.

Doãn Sơ Hạ lặng lẽ vươn chân, chuẩn bị ngăn chân Tô Niên Niên.

Xưa nay nhạy cảm Tô Niên Niên, vậy mà không thấy được hành động mờ ám của Doãn Sơ Hạ.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 60: Vũ hội (8)

"A....." Khi cô khôi phục tinh thần thì thân thể đã mất thăng bằng, ngã về phía trước.

Tô Niên Niên sợ hãi nhắm mắt lại.

Ngoài ý muốn là, cô lại không ngã nhào xuống đất.

Cố Từ Thần bắt cô lại, nhờ vậy mà cô không bị chụp éch trên mặt đất.

Tô Niên Niên thân thể lung lay, giống như chụp được cây cỏ cứu mạng bất lấy cánh tay Cố Từ Thần. Trời đất quay cuồng, chân cô một hồi chưa đứng vững, dựa vào ngực Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần chỉ là nhẹ nhàng nhú nhú mày, cũng không đẩy cô ra.

Doãn Sơ Hạ nhìn Tô Niên Niên "Yêu thương nhưng nhớ", hận không thể tiến lên ngac một lần.

Tươi mát sạch sẽ hương vị tràn đầy tại trong mũi, Tô Niên Niên dùng sức hít hít cái mũi, cô vậy mà cảm thấy mùi hương trên người Cố Từ Thần rất dễ chịu.

Cố Từ Thần thân thể cứng đờ, lấy tay đẩy cô ra.

Tô Niên Niên xấu hổ cười cười, quay người trừng mắt Doãn Sơ Hạ, "Bạn học Doãn, đi đứng không vững thì đến bệnh viện nhìn xem, không nên hơi một tí vrun ra, đây là bệnh, phải trị!"

Doãn Sơ Hạ sắc mặt thoát đỏ thoát trắng, cuối cùng nói: "Tớ nghe không hiểu cậu đang nói cái gì."

Tô Niên Niên liếc nhìn cô ta, trong lòng còn băn khoăn bánh ngọt, hấp tấp chạy đi ăn bánh ngọt.

"Anh Từ Thần..." cô vừa đi, Doãn Sơ Hạ mừng rỡ, vội vàng đi lại bắt chuyện Cố Từ Thần. Không nghĩ tới Cố Từ Thần đem cô làm thành không khí bỏ qua một bên, lướt qua cô ta đi tìm Tô Niên Niên.

Doãn Sơ Hạ cảm giận nắm chắc nắm đấm, nổi giận đứng đờ đẫn đi tìm mẹ cô ta.

Tô Niên Niên cầm thìa ăn liên tục, thấy Cố Từ Thần đi tới bên cạnh, cho rằng anh cũng đói bụng, tích cực đem bánh ngọt đã ăn được vài miếng đến trước mặt Cố Từ Thần, "anh cũng đói bụng sao? vị của món này là ngon nhất, hơn nữa bơ còn rất mới: tươi sốt..."

Cố Từ Thần không nhúc nhích, nhàn nhạt quét mắt khỏi bánh ngọt kia.

Tô Niên Niên chân chó đem thìa của mình đưa tới, Cố Từ Thần lông mi run rẩy, cầm lấy thìa múc một ngụm nhỏ, thời điểm đem thìa nhét vào trong miệng động tác dừng một chút, sau đó mặt không biểu tình đem thìa trả lại Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên thật sự rất đói bụng, hoàn toàn không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp cầm thìa bắt đầu ăn.

Đợi cô nhanh chóng đem miếng bánh ngọt này ăn xong, mới chợt nhớ tới...

Vừa rồi Cố Từ Thần dùng thìa của cô?

Trời ơi, sau đó cô lại lấy cái thìa đó lại sử dụng?!

Hôn môi gián tiếp. Bốn chữ này ở trong đầu Tô Niên Niên âm âm nổ nổ, mặt của cô thoáng cái đỏ lên.

Oh my God! Cô thật không cố ý đâu!

Cố Từ Thần nhìn khuôn mặt cô không ngừng thay đổi, khóe môi cũng cong lên nụ cười thần nhiên, chỉ là che dấu vô cùng tốt, không có biểu lộ ra.

Tô Niên Niên duy trì lấy động tác tim đập xấu hổ rất lâu, thì bị tiếng âm nhạc vang lên đánh tỉnh.

Đàn vi-ô-lông tấu lên ôn nhu hoa lệ âm nhạc, vũ hội chính thức bắt đầu.

Cố Ngôn Chuẩn và Diệp Tư Vân chẳng biết lúc nào đi tới bên cạnh Cố Từ Thần, Cố Ngôn Chuẩn cười ha hả nói: "Từ Thần, làm sao mà đứng thất thần vậy?"

Diệp Tư Vân vội vàng nói: "Điều nhảy mở màn, con mời Sơ Hạ nhảy chung đi, nó biết thì nhất định sẽ cao hứng lắm."

Cố Từ Thần không nói chuyện, Cố Ngôn Chuẩn vỗ vai anh, "Nghe mẹ con đi, ba thấy con gái của Doãn gia rất tốt... không những thông minh lại xinh đẹp..."

"Con đã có bạn nhảy rồi." Cố Từ Thần mở miệng cắt đứt lời ông, trong lòng hiện ra nụ cười lạnh, Anh không biết là Doãn Sơ Hạ ở đâu thông minh lại xinh đẹp.

Chẳng qua là lợi dụng con gái đến buôn bán quan hệ thông gia, làm gì nói đường hoàng như vậy.

Cố Ngôn Chuẩn sững sốt, chỉ thấy Cố Từ Thần kéo tay Tô Niên Niên, cũng không quay đầu lại đi.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 61: Vũ hội (9)

"Ai?" Tô Niên Niên chưa hồi phục tinh thần, thì đã bị kéo đến giữa đại sảnh.

"Ăn uống no đủ, đến giờ trả nợ nha?" Cố Từ Thần cúi đầu, nhẹ nhàng nhàn nhạt nói một câu.

Bên tai cảm nhận được hơi thở của anh, phối hợp với giọng nói mị hoặc tới cực điểm, Tô Niên Niên lần nữa không có tiền đồ đầy... Đò mặt.

Tiếng âm nhạc rơi vào cảnh đẹp, người chung quanh bắt đầu nhẹ nhàng nhảy múa, Tô Niên Niên giờ mới nhận ra, Cố Tử Thần là muốn khiêu vũ cùng cô.

"Chờ một chút... Anh sẽ không phải là muốn cùng khiêu vũ với tôi chứ..." câu nói còn chưa dứt, Cố Tử Thần một tay ôm eo cô, tay kia cầm bàn tay của cô.

"Hình như cũng không phải quá béo." Cố Tử Thần nghiêm trang nói, tay lại ác liệt ở bên hông cô nhéo nhéo.

Tô Niên Niên vừa then vừa giận, nhưng phát hiện chung quanh không ít người đang nhìn hai người, cô nên không có phát tác.

"Cô gái bên cạnh Cố thiếu gia là ai? Chẳng lẽ là bạn gái của anh ta?"

"Hình như là thiên kim Tô gia, không nghĩ tới trở mã được xinh đẹp như vậy rồi."

"Đúng nha, nhìn như vậy, hai người còn rất xứng đôi đấy."

"Thiết..., các người thì biết gì, khi Tô Dĩ An còn sống, có vẻ như với Cố Gia không hợp đâu..."

Mà ở vào nghị luận trung tâm hai người, đã theo tiếng âm nhạc nhảy lên điệu waltz ưu nhã.

Doãn Sơ Hạ nhìn hai người ôm nhau khiêu vũ, sắc mặt trắng bệch, trong ánh mắt tràn ngập hận ý, đem khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp bóp méo.

Cô ta ăn mặc tí mỉ một ngày, chỉ vì có thể nhảy với Cố Tử Thần, làm tất cả mọi người kinh diễm.

Từ khi ở chỗ mẹ biết được Cố Gia có ý kết quan hệ thông gia với Doãn gia, trời biết khi đó cô ta có bao nhiêu vui vẻ!

Cô ta cho rằng mình sẽ trở thành nữ nhân hạnh phúc nhất.

Hôm nay vũ hội cũng là mẹ Doãn đặc biệt vì cô ta tổ chức, thậm chí còn khiến cho Diệp Tư Vân đặc biệt mời Cố Tử Thần.

Không nghĩ tới kết quả như vậy!

Doãn Sơ Hạ chỉ cảm thấy trong lòng vương lấy một ngụm ác khí, Lưu Doãn Nhi với Trương Hiểu Tiếp xa xa mà nhìn cô ta, không dám lên trước.

"Sơ Hạ không phải nói có kinh hi nói cho chúng ta biết sao?" Lưu Doãn Nhi sợ hãi mà nói.

Trương Hiểu Tiếp vội kéo tay áo của cô ta, "Được rồi, nhìn mặt cậu ấy đi, cậu ấy hiện tại tâm tình có lẽ thật không tốt, chúng ta trước đừng đi quấy rầy..."

"Thực xin lỗi!"

"A..... Tôi thực không phải cố ý đâu..."

"Hắc hắc, nếu không anh giẫm lại tôi một lần?"

Cố Tử Thần mặt đen, lúc Tô Niên Niên lần n dẫm lên chân của anh, hân thanh âm lạnh lùng: "Tô Niên Niên, cái này chính là biết khiêu vũ của cô sao?"

"A..... Tôi thật biết nhảy nha, chính là không tốt lắm thôi." Tô Niên Niên ngượng ngùng cười cười, lại không cẩn thận, giẫm lên chân Cố Tử Thần.

"..." Cố Tử Thần quả nhiên là một ít tính tình cũng không có, may là hôm nay cô mang giày đế bằng, khí lực lại không lớn, bị cô giẫm vài cái cũng không đau nhiều.

Nhưng mà đối với người khác, hai người quả thực thân mật tới cực điểm.

Không chỉ vũ bộ chân đi xiêu vẹo, hơn nữa thấp giọng mềm giọng, tăng thêm Tô Niên Niên đáng tươi cười, rất dễ dàng cho mọi người cảm giác hai người cảm tình rất tốt.

Cố Ngôn Chuẩn nhìn qua trong đám người, thiếu niên chói mắt kia, trong nội tâm nhin không được thờ dài.

Vừa giờ ly rước lên, Diệp Tư Vân nổi giận đứng đứng đi tới, Cố gắng duy trì lấy phong độ, "Nhìn xem con của anh đi, đều làm nên trò gì! Tùy tùy tiện tiện tìm một cô gái kéo khiêu vũ, làm người nhà Doãn gia nhân làm sao chịu nổi?" Dứt lời ánh mắt như điện quét mắt Tô Niên Niên, ngữ khí càng thêm cay nghiệt, "con nhóc kia cũng thật là không biết tốt xấu, ý vào chính mình có vài phần tư sắc mà vọng tưởng trèo lên chúng ta Cố Gia, không biết cảm thấy thẹn!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 62: Người cô thích (1)

Cố Ngôn Chuẩn lông mày nhíu lại tỏ vẻ không vui.

"A Vân, Tử Thần tuổi không còn nhỏ nữa, nó có quyền lựa chọn của mình. Anh thấy nó cần bản không có ý gì với con gái Doãn gia, em cần gì phải ép nó? Hơn nữa, anh thấy cô bé đó cũng rất tốt, Tử Thần nếu thích con bé cũng không phải không được."

Huống chi, ông đối với Tô Dĩ An có chút chuyện, năm đó nếu không tại ông, Tô Dĩ An cũng sẽ không..

Diệp Tư Vân cười lạnh một tiếng, "Hừ, đàn ông luôn muốn cái loại... này hàng giá rẻ lại đẹp, thật tình không biết, bề ngoài càng là ngăn nắp ngọt ngào, mở mạnh tầng da ra, nói không chừng là độc được chết người."

Bà nói này ý hữu sở chi (*), Cố Ngôn Chuẩn nắm chắc ly sâm banh, không nói một lời.

Cuối cùng, ông bình tĩnh nói: "A Vân, năm đó là anh có lỗi, nhưng Tử Thần là vô tội. Hơn nữa, nó là con anh, không phải là chó chỉ biết nghe lời vẫy đuôi."

Diệp Tư Vân nhin xuống trong lòng đằng đằng bốc lên lửa giận, giận quá thành cười, "Tốt, tốt, tốt, tôi hiểu rồi!"

Bà mặt tối lại, giẫm giày cao gót quay người rời đi.

Nhảy hết một bài, Tô Niên Niên còn chưa thỏa mãn, cảm giác mình tiến bộ không ít, thì người đã bị Cố Tử Thần kéo đi.

"Này, sao không nhảy thêm chút nữa... Cố Tử Thần, anh ý là chủ nợ mà khi dễ người hả.." (P/S: do câu của tác giả hơi khó hiểu nên mình đổi luôn nha nhưng ý cũng giống vậy nha, thông cảm)Ồ lúc Tô Niên Niên không kịp trở tay, Cố Tử Thần đã lôi cô tới phía trước xe của mình.

Khỏe mắt liếc thấy chiếc BMW của Diệp Tư Vân rời đi, Cố Tử Thần mở cửa xe, đem Tô Niên Niên còn đang kêu gào đầy vô.

"Cố Tử Thần!! Còn có... hay không nhân quyền á..., anh làm tôi tới thì tới, làm tôi đi thì đi à, tôi còn chưa ăn no đây này!" Tô Niên Niên lễ thẳng khí hùng phàn nàn.

Ngồi vào vị trí lái Cố Tử Thần đầu đầy hắc tuyến, "Cô đồ con heo, có thể hay không có chút tiền đồ."

"Nhưng mà tôi đói bụng." Tô Niên Niên chớp mắt to, ánh mắt vô tội."Tiền đồ thì làm được cái gì, lại không thể lấy ra ăn."

Ai bảo cô chính là đồ tham ăn, khi đói là toàn thân không có sức lực, liền năng lực suy nghĩ đều thoái hóa rồi.

Đổi mặt hành vi vô lại trẻ con của cô, Cố Tử Thần nhin xuống xúc độngmuốn gỡ đầu cô, tại Tô Niên Niên lái nhai phàn nàn trong tiếng, đem xe đứng tại Huỳnh Hóa Chi Sâm cửa ra vào.

Huỳnh Hóa Chi Sâm vị trí vắng vẻ, buổi tối khách cũng không có nhiều người. Xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh, bên trong vàng ảm ngọn đèn lập lòe, ảm áp duy mỹ.

Tô Niên Niên không rảnh thưởng thức cảnh đẹp, như con sói con xông đi vào, quen việc dễ làm đốt nữa đồ ăn.

"Đường Dư, đem khách nhân bàn số 13 là quả cam kem tươi với tương tự đậu đỏ." Thu ngân mỹ nữ hô một tiếng, từ sau trừ đi ra một người cao lớn anh tuấn nam sinh, nhìn thấy Tô Niên Niên thời điểm thân thể cứng đờ, sững sờ ngay tại chỗ.

Tô Niên Niên vốn tưởng rằng chỉ là trùng tên, không nghĩ tới thật là Đường Dư, lúc này kinh hi kêu một tiếng, "Đường Dư!"

"Chọn xong chưa?" Đỗ xe xong thì Cố Tử Thần đi tới, mà nhìn thấy Tô Niên Niên ghé vào trên quầy, con người sáng lóng lánh chăm chăm vào nam sinh.

Ánh mắt Anh dừng lại ở Đường Dư trên người, lông mày nhẹ nhàng nhàu...mà bắt đầu.

Nhìn hai người cặp thân trang phục chính thức, chắc là cùng đi đấy. Đường Dư đối với Tô Niên Niên cười cười, cầm lấy khay đi đưa món ăn

"Như thế nào lãnh đạm như vậy... Minh đâu có làm gì cậu giận.." Tô Niên Niên nhỏ giọng nói thầm.

Cố Tử Thần tai lực tốt, nghe được nhất thanh nhị sở.

Hai người tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống, Cố Tử Thần đảo thức ăn trên bàn, giả bộ như lơ đãng hỏi: "Cậu ta bạn trai cô à? Có phải người cô thích không?"

Chương 63: Người cô thích (2)

Tô Niên Niên nghi hoặc đánh giá Cố Tử Thần, thật sự là khó tin, sẽ từ trong miệng Cố Tử Thần nghe tới vấn đề bát quái

"Nông cạn, anh thật sự là quá nông cạn rồi." Tô Niên Niên hừ một tiếng, "anh không biết có thứ gọi là bạn tốt, anh em tốt!"

Cố Tử Thần trong lòng cười lạnh một tiếng, làm gì có bạn tốt.

Tất cả mọi người là nam nhân, tâm tư lẫn nhau còn không rõ ràng lắm sao.

Bất quá anh cũng không chọc thủng, chỉ là nhàn nhạt "Ah" một tiếng, hết hứng thú tiếp tục trở mình menu.

Tô Niên Niên thấy anh ta đùa giỡn menu với vẻ mặt thành thật, tại trong lòng lại phi nhỏ vài câu.

Đường Dư cầm đồ ăn đi trở về, đã nghe được Tô Niên Niên câu kia "Bạn tốt, hảo huynh đệ", cao ngất thân thể cứng đờ, trong mắt xẹt qua vẻ cô đơn.

Thu ngân Tiểu Kết không có việc gì là thích nhất trêu chọc Đường Dư, xem cậu ta biểu lộ ngốc trẻ, không biết thần du (*xuất khiếu bay bay) đi nơi nào.

Cô lấy khuỷu tay đụng phải đụng Đường Dư, "Ai, cậu nhận thức cô gái đẹp kia à?"

Đường Dư nhàn nhạt "Ân" một tiếng.

Tiểu Kết chắc chắn cảm thán nói: "Xem người ta cách ăn mặc chỉ biết phi phú tức quý, cái váy kia hình như là Chanel đây... Còn có người đẹp trai, cho người ta cảm giác thật sự quá kinh diễm rồi..." Tiểu Kết lộ ra vẻ mê trai, "Hai người bọn họ nhìn rất xứng đôi, trai tài gái sắc... Ai, cậu tại sao không nói chuyện? Thất thần làm gì vậy."

Đường Dư rũ xuống mí mắt, "phải, rất xứng đôi."

Nói ra những lời này, cậu ta cảm thấy trong lòng ngực phảng phất chấn nữa đá bự ngàn cân, hướng dùng sức chuyển khai mở lại lại cảm thấy đụng phải bông đồng dạng, mềm nhũn không còn chút sức nào.

Tiểu Kết không rõ Đường Dư như thế nào bỗng nhiên mà biến thành thất lạc rồi, nhưng cô ta nhìn thấy ánh mắt Đường Dư nhìn chăm chú Tô Niên Niên ánh mắt, trong lòng đã hiểu được đại khái

Chẳng lẽ thằng nhãi này thích người đẹp kia? Cái kia nhiệt liệt thâm tình ánh mắt ngăn cản cũng đỡ không nổi.

Nghĩ đến, Tiểu Kết bịt miệng lại, vẻ mặt ảo não, vậy cô ta mới vừa nói những lời kia không phải đã tổn thương trái tim của Đường Dư sao.

"Cái kia... Đường Dư, cậu đưa xong cho bọn họ rồi tan tâm đi, cũng hết giờ làm rồi." Tiểu Kết chột dạ nói.

Đường Dư gật đầu, cầm thức ăn đem tới.

Đợi đến lúc cậu ta đem thức đặt xuống hết Tô Niên Niên phát hiện không đúng, "Vì sao có tới ba phần cơm vậy?"

Đường Dư nhìn tờ danh sách trong tay, "Là ba phần."

"Tôi gọi đấy." Cố Tử Thần giải thích, sắc mặt tự nhiên cầm lấy chiếc đĩa bắt đầu ăn cơm.

"Rõ ràng ăn không hết còn điểm nhiều như vậy, thật sự là lãng phí..." Tô Niên Niên lườm hần một cái, chuyển đầu qua hỏi Đường Dư, "Đều đã trễ như vậy, cậu cũng chán bị tan tâm rồi ha."

Nhớ tới vừa rồi Tiểu Kết nói, Đường Dư nhẹ gật đầu.

Tô Niên Niên cười hắc hắc, giữ chặt Đường Dư ngồi xuống, "vậy thì ăn chung đi."

Đường Dư do dự, Tô Niên Niên đã đem Cố Tử Thần gọi phần cơm còn lại đến trước mặt Đường Dư.

Tô Niên Niên đôi mắt - trông mong nhìn thấy Cố Tử Thần, "Không thể lãng phí, có biết không."

Cố Từ Thần đen mặt.

Anh chỉ là có thói quen một người gọi hai đồ ăn, không nghĩ tới...

"Mau ăn đi, hai người đều thất thần gì vậy." Tô Niên Niên nhiệt tình thúc giục, Đường Dư cũng không phải người sĩ diện mà cãi lại, không có từ chối.

Lúc đói bụng mà được ăn quả thực quá hạnh phúc, Tô Niên Niên ăn hết chén cơm, thỏa mãn vỗ vỗ bụng.

Trên bàn cơm hai người kia đều mới ăn một nửa.

Nhìn chính mình ăn so nam sinh còn nhanh, Tô Niên Niên có chút xấu hổ, đành phải cầm cái đĩa gấp lấy cọng khoai tây ăn vào che dấu.

Cô cúi đầu gặm gặm cọng khoai tây, liền tóc bung ra cũng không biết, nguyên bản tóc gọn gàng nhưng theo động tác của cô mà rối xuống, thả xuống vài sợi ở trên gương mặt.

Đường Dư để đĩa xuống, nhắc nhở: "tóc cậu bung."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Người cô thích (3)

Đường Dư đem búi tóc của cô tháo xuống hết, dùng ngón tay sửa sang, cầm sợi dây buộc lại cái đuôi ngựa cho cô.

Toàn bộ quá trình không đến một phút đồng hồ, nhìn ra được động tác rất quen thuộc.

Cố Từ Thần mặt càng đen.

Thật sự là đầu heo, tóc của mình cũng cột không được. Còn có còn có, một thằng con trai như cậu lại làm quen thuộc vậy là sao? Chẳng lẽ trước kia không chỉ cột qua một lần?

Tô Niên Niên chuyên chú ăn, căn bản không thấy được sắc mặt của Cố Từ Thần.

Ăn cơm xong, Tô Niên Niên chuẩn bị với Cố Từ Thần về nhà, Đường Dư cũng đến lúc tan tầm, ba người cùng đi ra Huỳnh Hòa Chi Sâm, Đường Dư gọi lại Tô Niên Niên.

"Buổi tối lạnh, cậu mặc quá ít." thanh âm cậu khàn khàn, đem áo khoác trong tay đưa cho Tô Niên Niên.

buổi tối tháng chín đã có cảm giác mát, Tô Niên Niên váy lại không có tay, vừa rồi ngồi trong tiệm không biết, hiện tại quả thật có chút lạnh.

"Cảm ơn..."

"BA~ "

Cố Từ Thần đẩy tay tiếp quần áo Tô Niên Niên ra, nghiêm trang nói: "cô ta da dày thịt béo, không đông lạnh được đâu."

"Này, anh thật là đủ rồi nha, tôi muốn với tuyệt giao anh... Chán ghét, Không cho túm đầu đầu tôi..." Tô Niên Niên còn không có phản nản hai câu, thì giống như một trái banh bị Cố Từ Thần nhét vào trong xe.

"Phanh" một tiếng, Cố Từ Thần khóa cửa xe, Tô Niên Niên lo lắng vỗ thủy tinh, anh lại không quan tâm.

Đường Dư nhéo lông mày, nhìn được xúc động muốn đánh Cố Từ Thần.

"cậu chính là bạn tốt của cô ta? Anh em tốt?" Cố Từ Thần dẫn ra khoe môi, đáng tuổi cười lại trong trẻo nhưng lạnh lùng thấu xương. "Quả nhiên, là tôi đánh giá cao ánh mắt của Tô Niên Niên, người cô ta thích cũng không có gì hơn cả."

"Vậy nên?" Đường Dư không giận không cười mà hỏi.

Cố Từ Thần ngưng lại đáng vẻ tươi cười, đúng vậy, cho nên anh trào phúng Đường Dư như vậy là vì cái gì?

Nghĩ lại khẩu khí vừa rồi của mình, quả thực chính là đem Đường Dư trở thành tình địch mà đối đãi rồi.

Phi phi phi, tình địch cái quỷ!

Nghĩ thông suốt điểm này, Cố Từ Thần lựa chọn lông mày, "Không có gì, tôi còn muốn đưa con heo này về nhà, gấp lại."

Maybach rất nhanh rời đi tầm mắt Đường Dư, cậu đứng nguyên tại chỗ, ánh trắng mềm mại chiếu xuống, nổi bật lên thân ảnh như một con thú bị thương của cậu.

Lên xe, Cố Từ Thần ở phía sau chỗ ngồi lục lọi, lấy lên một kiện áo khoác, ném cho Tô Niên Niên.

"Mặc vào." Trong trời nhưng lạnh lùng thanh âm vang lên.

Tô Niên Niên mở to hai mắt nhìn, "Anh không phải nói tôi da dày thịt béo đấy ư, hiện tại lại muốn gì nữa đây?"

Cố Từ Thần khẩu khí đương nhiên, "Gấu Bắc Cực cũng sẽ sợ lạnh, huống chi là heo thần tài."

"..." Tô Niên Niên không phản bác được, cô cuối cùng cũng hiểu, cùng đấu với miệng lưỡi với Cố Từ Thần, cô đời này xem như khó thắng.

Nhưng cô cũng là người có cốt khí, liền ngạo kiều nghiêng đầu sang chỗ khác, "Không mặc, tôi tuyệt đối không cảm thấy lạnh, hất xì..."

Trong xe lâm vào yên tĩnh.

Tô Niên Niên hận không được tìm một cái lỗ để chui xuống, được rồi được rồi, cô thừa nhận, xác thực có một chút lạnh...

Cố Từ Thần tâm tình chìm đến đáy cốc, nhớ tới vừa rồi cô cùng Đường Dư nói chuyện bộ dáng tươi cười sáng lạn, đáy lòng cảm thấy bức bối.

Đường Dư cho cô quần áo thì nói cảm ơn, đổi lại anh, thà rằng cậu mạnh nói mình không lạnh cũng không muốn?

Cố Từ Thần mặt đen lên, đem quần áo ném đến trên người Tô Niên Niên, dưới chân giẫm chân ga, xe như tên rất nhanh chạy tại trên đường cái.

Gặp Cố Từ Thần sắc mặt không tốt, khó coi, Tô Niên Niên thông minh không có đi quấy rầy anh, mà là ôm y phục của anh... Ngủ thiếp đi...

Đến Trần gia, Cố Từ Thần mới phát hiện Tô Niên Niên đã ngủ say sưa.

Ấn no rồi nằm ngủ, quả nhiên là con heo... Cố Từ Thần tại trong lòng oán thầm, nhưng lại không có trực tiếp đánh thức cô.

==

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Ta vừa ý người rồi (1)

Mình sẽ đăng hán việt, sau này rảnh sẽ sửa thuần việt lại. Bạn nào không thích hán việt bấm Back dùm mình nha

Chương 65 ta vừa ý người rồi (1)

Quanh mình hoàn toàn yên tĩnh, ngẫu nhiên có vài tiếng côn trùng kêu vang vang lên, đèn đường bỏ ra một mảnh màu vàng ấm hào quang, sử (khiến cho) cái này đầu thu đêm nhiều hơn một chút ôn hòa. Mới lạ tiếng Châu Á. xiniqi.

Mượn trong xe yếu ớt ánh sáng, Cố Từ Thần ánh mắt đã rơi vào Tô Niên Niên khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo lên, nàng ngủ vô cùng an ổn, như lông vũ dài nhọn lông mi rũ xuống ra, hình thành một vòng xinh đẹp màu đen bóng mờ. Khuôn mặt nhỏ nhắn ngủ đỏ bừng đầy, mềm mại tinh tế tỉ mỉ, làm người kim lòng không được muốn đi lên dẫm một chút.

Cố Từ Thần vươn tay, chậm rãi phủ hương về phía Tô Niên Niên đôi má.

Chọc lấy hai cái, xúc cảm ra ngoài ý định thì tốt hơn.

Cố Từ Thần nhin không được cười lên, lúc nào hán cũng biến ngay thơ như vậy rồi hả?

Tô Niên Niên như là cảm thấy không khỏe, chậm Du Du xoay người, lại đập lấy xe thủy tinh bên trên.

"Đồng "

"A..... Đau quá..."

Tô Niên Niên ôm đầu mở mắt, cái này mới phát hiện mình không phải tại nhà mình mềm mại trên mặt giường lớn, mà là đang Cố Từ Thần trong xe.

Cố Từ Thần chưa kịp giữ chặt nàng, lúc này thấy nàng còn buồn ngủ hồ đầu bộ dáng, chỉ cảm thấy trong nội tâm một hồi mềm mại, có chút buồn cười.

"Thật là đồ đồ đàn." Hắn phi nhỏ nữa một câu, ngữ ** không tự kìm hãm được ôn hòa lại, "Về đến nhà rồi."

Tô Niên Niên phục hồi tinh thần lại, "Nha... Cảm ơn ah."

Đem Cố Từ Thần áo khoác cất kỹ, nàng đẩy cửa xe ra xuống xe.

Cố Từ Thần quay cửa kính xe xuống, hỏi: "Tô Niên Niên, vừa rồi nam sinh kia, là người người thích sao?"

Trong bầu trời đêm Tinh Quang lấp loè, Tô Niên Niên con người so Tinh Quang còn muốn chói mắt, nàng mở trừng hai mắt, "Cố Từ Thần, người hôm nay thật sự rất bất quá ah. Bất quá ta hôm nay tâm tình tốt, mà không so đo với người rồi."

Cố Từ Thần kéo ra khoe miệng.

"Dù sao ta thích ai cũng sẽ không thích người, người cũng đừng mò mẫm quan tâm, bye bye ~" hướng hắn phát phát tay, Tô Niên Niên đi lại nhẹ nhàng trở về nhà mình.

Cố Từ Thần nhìn lại nửa lòng mảy, chỉ cảm giác mình tâm tình từng điểm từng điểm trầm xuống.

Hắn bỗng nhiên minh bạch, đáp án này, hắn tuyệt không muốn nghe đến.

Qua đã xong sa đọa cuối tuần, Tô Niên Niên bị Sở Tổ Tâm từ trong chặn bắt được ra, mơ mơ màng màng đổi hết quần áo đi đến trường.

Đại khái là chưa tỉnh ngủ, nàng thuận tay chọn lấy đồng phục váy mặc vào, lúc xuống lầu làm Trần Nguyên có phần kinh diễm.

Tô Niên Niên hai ba miếng ăn xong điểm tâm, lại phát hiện Trần Nguyên một mực nhìn mình chăm chăm, nghi hoặc sờ sờ mặt, "Ta mặt không có rửa sạch sẽ sao?"

Trần Nguyên lắc đầu, cười nói: "Không có gì, đi thôi, đi trường học."

Cấp hai lớp F.

Tô Niên Niên vừa xuất hiện, mà gặt hái được không ít ngoài ý muốn ánh mắt.

Trở lại chỗ ngồi, Tống Dư Hi cũng là vẻ mặt kinh ngạc, "Niên Niên, người hôm nay làm sao mặc váy rồi hả?"

"Mọi người không phải đều xuyên váy sao..." Tô Niên Niên hỏi lại.

"Ách... Không có gì, ta cảm thấy cho người mặc váy nhìn rất đẹp." Tống Dư Hi phát ra từ nội tâm tán dương, đầu tuần Tô Niên Niên là toàn lớp một người duy nhất mặc quần đây, không ít nữ sinh lên nghị luận nói Tô Niên Niên là chân thô mới không dám xuyên.

Nàng vụng trộm mắt liếc Tô Niên Niên, đến gối dưới quần học bấp chân hết sức nhỏ nhắn tắp, tiêu chuẩn tốt đáng người.

Kéo cờ nghi thức chấm dứt, Tô Niên Niên với Tống Dư Hi một khối trở về phòng học, sân tập thể dục nơi hẻo lánh mấy cái nam sinh xem thẳng mắt.

Cầm đầu nam sinh vỗ vỗ người bên cạnh bả vai, "Ta đi, cái này là ở đâu ra tiểu học muội ah, thật xinh đẹp."

Bị đập trong bả vai kính mắt nam nâng đỡ gọng kính, "Lão đại, nàng cũng là cấp hai đây, vừa mở học mà quay tới rồi, hình như gọi Tô Niên Niên... Lớp F đây."

"Tô Niên Niên? Danh tự thật là dễ nghe đấy, đi, Hạo Hạo, hỏi một chút nàng có... hay không có bạn trai."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Ta vừa ý người rồi (2)

"Lão đại không nên gọi ta là Hạo Hạo... Rất mẹ pháo ah..." Kính mắt nam oán trách câu, Tiểu Vũ một cái tát đập hắn trên ót, "Đứa nhỏ ngốc, Hạo Hạo nhiều thân thiết, nhanh đi."

Hạo Hạo ai oán câu, yếu ớt đi tìm nhận thức đồng học nghe xong.

Thứ hai cuối cùng một tiết là khóa thể dục, lão sư an bài vòng quanh sân tập thể dục chạy hai vòng mà làm mọi người tự do hoạt động.

Tô Niên Niên cao hứng bùng bùng kéo lên Tống Dư Hi đánh cầu lông đi, hai người còn không có đánh mấy cái hiệp, chỉ nghe thấy nữ sinh tiếng hét chói tai liên tiếp, Tô Niên Niên hiếu kỳ nhìn sang, phát hiện lớp học nữ sinh tất cả đều tiến đến sân bóng rổ bên kia xem bóng rổ.

Trong đám người, có thể nhìn thấy Đường Dư cao lớn thân ảnh mạnh mẽ rắn rỏi.

Hắn một tay dẫn bóng, dưới chân tốc độ như tia chớp giống như, rất nhanh vượt qua hai người, nhảy lấy đà, bên trên cái giỏ, một cái xinh đẹp hai phần cầu quần nửa đi vào.

Cái này liền nam sinh cũng bắt đầu vỗ tay với huyêt gió, huyêt sáo lên.

"Oa, Đường Dư chơi bóng rất đẹp trai ah..." Tống Dư Hi hơi miệng mở rộng, vẻ mặt sùng bái.

Tô Niên Niên cười cười, "Đó là đương nhiên á..., hắn bóng rổ siêu cấp lợi hại đấy, sơ tam thời điểm còn có lão sư đề nghị hắn đi thể trường học đây này."

Tống Dư Hi: "Chúng ta đây thì đi thăm hắn chơi bóng a, hai người chúng ta đánh cũng không có ý nghĩa."

"Được rồi..." Tô Niên Niên bĩu môi, nâng xem Đường Dư chơi bóng xem qua vô số lần, thật sự là không có cái mới tiên cảm giác.

Sân tập thể dục bên kia, là cấp hai e lớp đệ tử, e lớp thể dục lão sư với Anh ngữ lão sư thay đổi khóa, cái này tiết khóa cũng là thể dục.

Tiểu Vũ cà lơ phát phơ ngồi ở sân tập thể dục bên cạnh trên ghế dài, trong miệng còn ngậm căn không biết từ nơi này lấy được cỏ đuôi chó.

Bên cạnh đứng thẳng mấy cái nam sinh, cười toe toét náo nức.

"Lão đại! Ngươi xem ngươi xem! Là buổi sáng nữ sinh kia!" Trình Hạo kích động lôi kéo Tiểu Vũ tay áo.

Tiểu Vũ không kiên nhẫn trừng mắt liếc hắn một cái, "Hạo Hạo, ngươi lại thiếu nợ thu thập sao? Đem ngươi móng vuốt lấy ra!"

Hạo Hạo ủy khuất trừng mắt nhìn, lại sợ Tiểu Vũ thật sự đánh hắn, vội vàng buông.

"Thế nhưng mà lão đại, nữ sinh kia là Tô Niên Niên ah, ngươi không phải nói làm ta đi nghe ngóng nàng sao. Ta đến hỏi các nàng lớp Lý Ân Mỹ, Lý Ân Mỹ nói nàng không có bạn trai, nhưng là..."

"Không vậy? Ha ha, đi, cùng ca ca một khối đi tán gái đi thôi!" Tiểu Vũ hai mắt tỏa sáng, hô mấy cái tiểu đồng bọn đại quy mô hướng Tô Niên Niên tiến lên.

Hạo Hạo tại nguyên chỗ mất trật tự rồi, "Lão đại ngươi không thể nghe ta đem nói cho hết lời nha..."

Trên trận bóng rổ, Đường Dư bị ba người ngăn đón ở ngoại vi, hắn không sợ bắt loạn vòng vo thân, hiện lên một người sau có chút quỷ gỏi, trong tay bóng rổ quăng nửa đi ra ngoài.

Một tiếng còi tiếng nổ, làm trọng tài thể dục lão sư tiếng còi, "Ba phần!"

"Oa, thật là lợi hại ah..."

"Đường Dư quả thực soái (đẹp trai) chết rồi, ah ah ah ta đi cấp hắn mua nước!"

"Đợi một chút ta, ta cũng muốn đi!"

"..."

Nhìn chung quanh nữ sinh mê trai bộ dạng, Tô Niên Niên buồn cười lắc đầu.

Bà vai bị người vỗ xuống, Tô Niên Niên quay đầu lại, đúng là khuôn mặt xa lạ. Vóc dáng rất cao đấy, ngũ quan đoan chính, chỉ là khí chất đó thấy thế nào như thế nào du côn.

"Ngươi chính là Tô Niên Niên?" Lười biếng ngữ điệu.

Tô Niên Niên gật đầu.

Cách gần đó rồi, Tiểu Vũ chỉ cảm thấy Tô Niên Niên càng xem càng đẹp mắt, âm thầm xoa xoa đôi bàn tay, dưới cao nhìn xuống túm chảnh chứ nói: "Cái gì kia, Tô Niên Niên, ta cho ngươi biết, ta vừa ý ngươi rồi."

Chung quanh có mấy nữ sinh nhận ra Tiểu Vũ, tất cả đều sợ hãi hướng lui về phía sau mấy bước.

Duy chỉ có Tô Niên Niên, mặt không đổi sắc, "Nha... Ta đã biết."

Dứt lời xoay người tiếp tục xem Đường Dư chơi bóng.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Ta vừa ý người rồi (3)

Tiểu Vũ nhất thời mà sững sờ tại nguyên chỗ rồi, muốn hấn quát tháo Thánh Âm hai năm, còn chưa thấy qua như vậy không cảm thấy được nữ sinh.

"Này, ta đã nói với người lời nói đầu rồi, cmm, người đây là bỏ qua ta sao?"

Tô Niên Niên chẳng muốn phản ứng hấn, từ nhỏ đến lớn cùng nâng đỡ tình nhiều người đi, chẳng lẽ mỗi người nàng đều xin hơn tốt đáp lại sao?

Tiểu Vũ gặp Tô Niên Niên không để ý tới hấn, tiến lên vịn qua Tô Niên Niên bả vai, gần như gào thét mà hỏi: "Người biết ta là ai không? Còn không người dám đối với ta như vậy nói chuyện!"

Tô Niên Niên về mặt xem bệnh tâm thần biểu lộ nhìn hấn, "Ta làm sao biết người là ai ah, người trên mặt viết danh tự sao!...(nội-nói chậm!!!), đem người móng vuốt buông ra!" Tô Niên Niên một bả vuốt ve tay của hấn, trong ánh mắt tràn đầy ghét bỏ.

Người chung quanh ngay ngắn hướng ngược lại hút miệng khí lạnh.

Tiểu Vũ không có sinh khí, hi hi nở nụ cười hai tiếng, "Không có sao, ta mà thích người như vậy đấy, người xem, ta thích người, người yêu thích ta, vậy người mà làm bạn gái của ta a."

Tô Niên Niên đi theo hấn về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nữa một hồi, Tiểu Vũ càng thêm thấy đủ, cho rằng Tô Niên Niên là sợ nữa hấn.

"Đồng học, người có phải hay không ngốc à?"

"Người mới ngốc đây này!" Tiểu Vũ bắt mắt quát.

Tô Niên Niên hướng hấn liếc mắt, "Đã không ngốc, vậy người chỉ biết ta căn bản không thích người, bẻ cong sự thật đổi trắng thay đen, không phải ngốc là cái gì?"

Tiểu Vũ ghen lời, hơn nửa ngày mới ghen đi ra một câu, "Vậy người vì sao không thích ta?"

Tô Niên Niên nghĩ nghĩ, "Lớn lên xấu."

Tiểu Vũ hắc mặt, hấn rõ ràng anh tuấn tiêu sái ngọc thụ lâm phong suất khí phi phàm, như thế nào đến Tô Niên Niên trong miệng chính là lớn lên xấu rồi!

"Không có sao, cảm tình có thể chậm rãi bồi dưỡng, người không thích bề ngoài của ta, có thể yêu thích ta nội tại mỹ ah!" Tiểu Vũ cho mình tìm cái dưới bậc thang (tạo lối thoát), cười tủm tỉm muốn đi ôm Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên ước lượng khỏi trong tay cầu lông đập hướng trên tay của hấn vung lên, Tiểu Vũ bị đau rút về móng vuốt, nhưng lại bị Tô Niên Niên khơi dậy lửa giận, chớp đoạt lấy Tô Niên Niên vạt bóng bàn.

"A....." Tô Niên Niên khí lực không kịp hấn, cầu vố một cái chết tiệt đã bị đoạt mất, Tiểu Vũ tay đã khoác lên nửa đầu vai của nàng, nàng khẽ cắn môi, một cước đạp lên Tiểu Vũ bắp chân.

"Ồi!" Tiểu Vũ thảm kêu một tiếng.

Tô Niên Niên hừ một tiếng, hấn nên may mắn chính mình nhưng hôm nay thì xuyên chính là váy, bằng không một cước này đạp chính là của hấn trọng điểm bộ vị rồi.

Tiểu Vũ trừng mắt Tô Niên Niên, hấn nhưng hôm nay thì còn không phải đem nha đầu kia cho cầm xuống nữa không thể!

Cái này nếu tới cái trước mặt mọi người cường hôn, ngày mai sẽ nên toàn bộ trường học đều biết a, đến lúc đó nàng bách tại dư luận áp lực, vẫn không thể ngoan ngoãn đến trong ngực của hấn?

Tiểu Vũ đánh đi chính mình tính toán, cười hướng Tô Niên Niên tới gần.

Một bên Tống Dư Hi đều nhanh gấp ra nước mắt rồi, Thánh Âm Cao Trung người người nào không biết Tiểu Vũ là trường học trường học bá, ý là hiệu trưởng cháu trai với chính mình học qua hai năm TaeKwonDo, ở trường học điều võ dương oai hoành hành ngang ngược. Tô Niên Niên dù thế nào lấy cũng là nữ hài tử, khẳng định đánh không lại hần ah!

"Phanh "

"Ah!"

"Lão đại!"

Ba đạo thanh âm đồng thời vang lên.

Tiếng thứ nhất là Đường Dư nện tới cầu.

Tiếng thứ hai là Tiểu Vũ kêu thảm thiết. Ân, Đường Dư không lưu tình chút nào đem cầu nện vào nữa Tiểu Vũ trên mặt.

"Ai làm hay sao? Đây là mấy cái ý tứ à?" Tiểu Vũ ồn ào, Đường Dư chậm rãi hướng hần đi tới, đám người tự động là hần mở ra nửa một con đường.

Tiểu Vũ vóc dáng cũng cao, nhưng là đứng tại Đường Dư trước mặt, sống sờ sờ so với hần thấp nửa cái đầu, khí thế lập tức mà yếu đi một mảng lớn.

"Nam nhân khí lực, cũng không phải dùng để đánh nữ nhân đấy." Đường Dư bình tĩnh nói xong, "Có việc xong ta ra, đừng đụng Tô Niên Niên."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Một ván định thắng thua (1)

Hiện trường lập tức vang lên một hồi tiếng ồn ào.

Tiểu Vũ sững sốt, không nghĩ tới Đường Dư sẽ cùng hần trước mặt mọi người khiêu chiến.

"Mấy người các ngươi làm gì đó!" Bị mọi người bỏ qua thể dục lão sư tức giận reo lên.

Tiểu Vũ mặc dù liều lĩnh, nhưng là cũng không tới cùng lão sư trước mặt mọi người khiêu chiến trình độ, cười đùa tí từng nói: "Lão sư, chúng ta chính là tâm sự, xúc tiến đồng học ở giữa hữu nghị."

Hần vỗ tay ở bên trong bóng rổ, kết quả một không Tiểu Tâm cầu từ trong tay bay đi, nhắm trúng mọi người một hồi cười vang.

Thể dục lão sư cảm hần cũng không có cách, huân rồi hai câu trở về văn phòng rồi.

Đường Dư cánh tay dài bao quát, đem bóng rổ thu tay lại ở bên trong, mặc kệ do bóng rổ tại đầu ngón tay xoay tròn.

"Một ván định thắng thua, như thế nào đây?" Đường Dư nhàn nhạt mở miệng.

Tiểu Vũ cau mày, "Tiền đặt cược đâu này?"

"Thua, người đứng tại trên chọc Tô Niên Niên."

Tiểu Vũ cười hắc hắc cười, "Ta đây nếu là thắng đâu này?"

Tô Niên Niên thỉnh linh xen vào, "Ngươi nếu là thắng, ta liền làm bạn gái của ngươi, như thế nào đây?"

Tiểu Vũ quả nhiên đến rồi hào hứng, "Tốt, quyết định vậy nha."

Một bên tiểu đệ lạnh nhạt trầm trồ khen ngợi, lớp F đệ tử xem náo nhiệt chiếm đa số, toàn bộ tụ tập tới.

Đường Dư nhìn qua Tô Niên Niên, trong tròng mắt đen lộ vẻ bất đắc dĩ, một cái nhanh một mét chín nam sinh làm ra loại vẻ mặt này quả thực chính là mại manh, hần thấp giọng hô: "Niên Niên..."

Tô Niên Niên cười mặt mày cong cong, "Ta tin tưởng ngươi, ngươi nhất định sẽ thắng đấy." Nói xong con mắt quang một chuyển, "Nếu ngươi thua, ta

nhất định sẽ đánh ngươi đấy."

Nhìn nàng hung ba ba (*trùng mắt) biểu lộ, Đường Dư nhin không được cười lên, "Ta sẽ không thua."

Tiểu Vũ hoạt động ra tay chân, vẻ mặt nguyên nhất định phải có biểu lộ.

Hắn từ nhỏ mà thích chơi bóng rổ, kỹ thuật tại trong băng hữu xem như đạt trình độ cao nhất được rồi, tin tưởng thắng Đường Dư, hắn là dễ dàng không nói chơi.

Hai người lên sân bóng rổ, vậy xem đệ tử thức thời sau này xê dịch, để tránh ngộ thương.

"Như thế nào so?" Đường Dư khiêu mi hỏi.

Tiểu Vũ nghĩ nghĩ, "Ba cái cầu, ai tiên tiến hai cái ai thắng."

"Tốt."

Khoan thai đi đến Hạo Hạo bị Tiểu Vũ níu lấy trở thành ban giám khảo, hắn yếu ớt thổi âm thanh trạm canh gác, trên trận hai người hết sức căng thẳng.

Tô Niên Niên lười biếng tựa ở Tổng Dư Hi trên người, nhìn về phía trên hào hứng thiếu thiếu bộ dạng.

Tổng Dư Hi một lòng đề tại cổ họng, "Niên Niên, ngươi như thế nào một chút cũng không khẩn trương ah, nếu Đường Dư thua, ngươi đã có thể thoải đáng Tiểu Vũ bạn gái."

"Ah, ta đã quên nói cho ngươi biết rồi, Đường Dư cao nhất (*) tại bóng rổ tiết kiệm đội đánh rồi nửa năm, nếu là hắn đánh không thắng Tiểu Vũ có thể tự vận tạ tội rồi."

Tổng Dư Hi há to miệng, "Thiệt hay giả? Cái kia Đường Dư chẳng phải là tuyển thủ chuyên nghiệp."

"Hắc hắc... Ủ, ngươi xem ngươi xem, Đường Dư không phải dẫn bóng rồi nha."

Tổng Dư Hi vội vàng nhìn về phía sân bóng rổ, quả nhiên, Đường Dư đã dùng sét đánh không kịp bưng tai xu thế tiến vào một cầu, người vậy xem đều không có vội hỏi phục tinh thần.

Hạo Hạo choáng váng cả buổi mới tiếng còi, "Đường Dư, tiến một cầu."

Tiểu Vũ càng là ngốc trệ tại nguyên chỗ, hắn cách Đường Dư gần đây, cảm thụ rõ ràng nhất, [tẩu vị] đi rồi hai bước mà lách qua hắn, chạy ba bước ném bóng, động tác còn soái (đẹp trai) đến không có bằng hữu.

Hoàn toàn chính là treo lên đánh hắn ah!

Cái này làm hắn như thế nào đánh! Quả thực muốn khóc! Cái kia tốc độ đáng sợ, tính chuẩn tỉ lệ chính xác, đây là bình thường học sinh cấp 3 nên có trình độ mà!

Tiểu Vũ hối hận cùng hắn đánh cái này đánh bạc.

Hết lần này tới lần khác Đường Dư hơi hột đem cầu ném cho hắn, "Tới phiên ngươi."

Tiểu Vũ nuốt nhỏ nước miếng, cầm cầu chờ hai cái, bỗng nhiên kêu to: "Tô Niên Niên, ngươi đứng tại phía sau hắn làm gì mà!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Một ván định thắng thua (2)

Đường Dư không chút sứt mẻ, chỉ là lông mày vắn...mà bắt đầu.:

Chung quanh đệ tử càng là tiếng cười không ngừng, thậm chí trực tiếp phi nhỏ, "Thiên a triệt, Tiểu Vũ như thế nào liên loại này chiêu số đều dùng đến rồi, giương đông kích tây vẫn còn bạo lộ chỉ số thông minh ah."

Chỉ là phi nhỏ nam sinh bị Tiểu Vũ tiểu đệ trùng mắt, lập tức bịt miệng lại không dám làm càn.

"Tốt ngu xuẩn..." Tô Niên Niên đồng dạng tỏ vẻ ra là nửa chính mình ghét bỏ.

Làm cho người không nghĩ tới chính là, Đường Dư rõ ràng thật sự sợ hãi ngay tại chỗ, quay đầu lại nhìn thoáng qua.

Tiểu Vũ nhìn đúng thời cơ, tay mát lạnh lẹ vượt qua Đường Dư, cầm trong tay bóng rổ quăng nữa đi ra ngoài.

Ầm một tiếng, bóng rổ lau cái giỏ quần nữa hai vòng, khó khăn lắm lăn đi vào.

Trong đám người ngay ngắn hướng thờ dài một tiếng.

Tô Niên Niên thay đổi sắc mặt, Tống Dư Hi càng là nhanh chóng nắm chặt tay của nàng, "Làm sao bây giờ ah, một so một bình rồi!"

"Còn có một cầu đầu rồi, đừng nóng vội." Tô Niên Niên an ủi Tống Dư Hi, phảng phất nàng mới là với Tiểu Vũ đánh cuộc người.

"Hắc hắc, bình bát yếm trả nha, đa tạ đa tạ." Tiểu Vũ giả ý khách sáo hai câu, Đường Dư nhếch se lạnh môi mỉm cười, đưa bóng ném cho Tiểu Vũ.

Nói như vậy, khai mở cầu chính là cái người kia sẽ chiếm đến nhất định được ưu thế, Tiểu Vũ không có cùng hấn khách khí, tiếp nhận cầu cẩn thận từng li từng tí dẫn bóng.

Đường Dư vô ý thức hướng Tô Niên Niên phương hướng nhìn lại, nàng quyết miệng, ý thức được Đường Dư ánh mắt sau quơ quơ đôi bàn tay trắng như phấn, ý tứ không cần nói cũng biết.

"Hừ" Hạo Hạo thổi lên nửa huyết sáo.

Tiểu Vũ chính ngay ngắn thân sắc, một tay dẫn bóng, một tay vật che chắn lấy Đường Dư, dốc sức liều mạng hướng vòng rổ xuống di động.

Đường Dư dính sát lấy thân thể của hấn, một bước cũng không nhường.

Một giọt mồ hôi từ Tiểu Vũ trên trán chảy xuống, nhỏ giọt nữa trong ánh mắt của hấn, Tiểu Vũ khó chịu nháy dưới mắt, nhưng vào lúc này, Đường Dư nghiêng người một cái xoay tròn, dùng một cái xảo trá góc độ chớp đoạt lấy hấn trong tay bóng rổ, dưới chân nhanh chóng hướng phản phương hướng chạy hai bước, có chút quỳ gối, giơ lên tay, ném rổ.

"Xoát "

Trên trận an tĩnh lại, bên tai chỉ có thổi qua gió nhẹ với bóng rổ rơi trên mặt đất thanh âm.

Cái giỏ không nhúc nhích.

Xinh đẹp rỗng ruột cầu.

Mà lúc này, Đường Dư chân đặt ở một vòng bạch tuyến bên trên.

Trên trận bóng rổ ba phần tuyến!

Trong đám người bộc phát ra nửa cực lớn tiếng hoan hô với tiếng huyết sáo, Đường Dư ngẩng đầu, dương khởi hạ ba, trên trán tóc bị mồ hôi ẩm ướt, mồ hôi theo màu mặt ong da thịt chảy xuống, kêu gọi làm cho người tức lộn ruột.

Tiểu Vũ ngóc tại nguyên chỗ, dĩ nhiên là bị Đường Dư cái này biến thái kỹ thuật sợ ngây người.

Đường Dư làm hấn hiểu được, tại thực lực chân chính trước mặt, sở hữu tất cả mảnh khóc đều không chịu nổi một kích.

"Người thua." Đường Dư chậm rãi đi đến hấn trước mặt, mang cho Tiểu Vũ một tầng trầm trọng cảm giác áp bách.

"Người... Cmm, quá khốc huyễn rồi... Người gọi là cái gì nhỉ..." Tiểu Vũ nói năng lộn xộn hỏi Đường Dư, kích động đem Đường Dư trở thành thần tượng.

Đường Dư nhàn nhạt nói: "Nhớ rõ thực hiện lời hứa." Vỗ vỗ Tiểu Vũ bả vai, hấn hướng Tô Niên Niên đi tới.

Tô Niên Niên vui vẻ cùng hấn đánh cái chuông, quay người đắc ý cùng Tống Dư Hi nói: "Người xem đi, Đường Dư chắc chắn sẽ không thua, cuối cùng cái kia ném rổ phải hay là không soái (đẹp trai) đến không có bằng hữu, biubiu "

Tống Dư Hi trường thờ phào nhẹ nhõm, "Vừa rồi thật sự làm ta sợ muốn chết... Ta còn tưởng rằng..."

"Dùng vì sao? Ta sẽ bị cái kia trêu chọc so bắt cóc ngồi bạn gái? Nói đùa gì vậy, coi như thua ta cũng sẽ không để ý đến hấn đấy." Tô Niên Niên cười xảo trá.

"Vậy người còn..." Còn nói mình muốn làm hấn bạn gái.

Tô Niên Niên lời nói thâm thúy: "Bình bát yếm trả nha."

Tổng Dư Hi: "..."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Xin lỗi (1)

Lầu ba cửa sổ bị kéo ra, Cố Từ Thần nhìn qua trên bãi tập đạo kia hết sức nhỏ thân ảnh, thon dài đầu ngón tay có tiết tấu gõ bệ cửa sổ

"Người nhìn cái gì đấy?" Trần Nguyên thấp giọng hỏi hần.

Cuối cùng một tiết khóa là tự học, Trần Nguyên phát hiện Cố Từ Thần đã đối với ngoài cửa sổ nhìn thật lâu rồi.

Cố Từ Thần hỏi hột nói: "Xem hai cái treu chọc so là chi heo tranh giành tình nhân."

Trần Nguyên kéo ra khoe miệng, hần như thế nào vô ý thức cảm thấy, Cố Từ Thần nói cái con kia heo chính là của hần muội muội đầu này?

Ah phi, muội muội của hần rõ ràng là đáng yêu thông minh tồn tại, thế nào lại là một cái heo!

Nội tâm khiển trách nữa chính mình một phen, hàng phía trước Nam Chi bỗng nhiên xoay người, chỉ vào điện thoại nói: "Cố nam thần, người chuyện xấu bạn gái vừa rồi thiếu chút nữa trở thành Tiểu Vũ bạn gái ai! Mau nhìn mau nhìn, chính là lần trước cái kia gọi Tô Niên Niên tiểu học muội!"

Cố Từ Thần miễn cưỡng liếc nàng một cái, hiển nhiên là đang nói: hần đối với mấy cái này bát quái không có hứng thú.

Trần Nguyên nghe được Tô Niên Niên ba chữ kia thay đổi sắc mặt, tiếp nhận điện thoại nhanh chóng xem một lần.

Trang web bên trên biểu hiện chính là trường học Post Bar, thiệp mời (*bài viết) vừa phát không có vài phút, hồi phục cũng đã phá trăm. Phát bài viết người đoán chừng là cái muội tử, đem Tô Niên Niên, Đường Dư, Tiểu Vũ đánh cuộc sự tình sinh động như thật thêm mắm thêm muối miêu tả nửa một lần, còn phụ nữa trương Đường Dư cuối cùng ném rõ ảnh chụp, lập tức đưa tới không ít mê trai muội tử chú ý

"Oh my God! Ta cũng bị soái (đẹp trai) khóc, Không muốn ngăn đón ta, ta muốn thè lưỡi ra liếm bình!"

"Vận động hệ ánh mắt trời mỹ thiếu niên, ta yêu nhất..."

"Nhan giá trị thật sự quá khen rồi! Thỏa thỏa Thánh Âm thứ tư trường học thảo ah!"

Trần Nguyên nắm chắc điện thoại, sâu kín hỏi: "Dưới đáy cái kia bên trên khóa thẻ dục chính là Niên Niên lớp?"

Hần hỏi chính là Cố Từ Thần, Cố Từ Thần gật đầu, phát hiện Trần Nguyên sắc mặt càng khó coi.

Nhà mình muội muội bị người dưới lầu đùa giỡn lâu như vậy, hần rõ ràng hoàn toàn không biết gì cả!

Tiểu Vũ đúng không? Trần Nguyên tại trong lòng mặc niệm lấy cái tên này, hận không thể đem hần đánh đến đẹp đi làm lại văn về thành phần.

Trần Nguyên đưa điện thoại di động trả lại cho Nam Chi, Nam Chi bị trên người hần tản mát ra áp suất thấp có chút hù đến, cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Trần Nguyên, người không sao chứ? Sắc mặt thật là khó xem."

Trần Nguyên hiện ra một cái cười, "Không có gì... Chi là đang nghĩ điểm sự tình."

Hần cúi đầu từ túi quần bộ đồ ra điện thoại di động của mình, cho Tô Niên Niên phát đầu tin nhắn, làm nàng sau khi tan học cùng phụ thân về trước đi, không cần chờ hần.

Cùng lúc đó, một cái khác gian phòng học.

Dạ Tinh Vũ miệng há thành một cái "" hình chữ, thiếu chút nữa không có đưa di động cho ném trên mặt đất.

Một bên ngồi Mộ Dung Sam mùi ngon cùng hần giảng lấy bát quái: "Phải hay là không rất tuần tú à? Uy, Dạ Tinh Vũ, người làm gì mà không để ý tới người... Ai người đi đâu ah, hiện tại còn không có tan học đây này..."

Trên giảng đài lão sư quay đầu lại, đang muốn huấn Dạ Tinh Vũ hai câu, chuông tan học âm thanh kịp thời vang lên, Dạ Tinh Vũ đã sớm tháo chạy không thấy rồi, hần đành phải bắt đầu dĩ hồ câu "Tan học."

Tiếng chuông vừa vang lên, Tô Niên Niên mà cùng Tống Dư Hi một khối trở về phòng học thu dọn đồ đạc rồi.

Tiểu Vũ còn đắm chìm tại Đường Dư cuối cùng một cầu cho hắn mang đến trong rung động, Hạo Hạo sàu mi khổ kiểm nhìn hắn: "Lão đại, tan học á..., người đừng phát ngây người."

Tiểu Vũ không có phản ứng, Hạo Hạo vươn tay, ý định đi Tiểu Vũ trước mắt lắc lắc, người lại bị túm ở cổ áo, nói ra trở về.

"Người chính là Tiểu Vũ?" Dạ Tinh Vũ hùng hổ mà hỏi.

Hạo Hạo yếu ớt mở miệng: "Người nhận làm người á... Không phải mình."

"Người câm miệng, ta làm nhưng biết không phải là người, đi một bên, đừng chống đỡ vương bận."

Tiểu Vũ nghe được động tĩnh, phục hồi tinh thần lại, kinh ngạc hỏi: "Dạ Tinh Vũ, người nha đầu óc có phao (ngâm) ah, làm gì mà khi dễ nhà của chúng ta Hạo Hạo!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Xin lỗi (2)

Với tư cách trường học bá, Tiểu Vũ nhưng thật ra là rất bao che khuyết điểm đấy.

Tự giống với Trình Hạo, hắn có thể đánh có thể khi dễ, nhưng là tuyệt đối không cho phép người khác khi dễ.

Đây là một cái có đạo đức có nguyên tắc lão đại đối với tiểu đệ bảo hộ.

Dạ Tinh Vũ ngăm đen lông mày dài khoi mào, cho cái kia trương còn mang theo ngây thơ khuôn mặt tuấn tú bằng thêm thêm vài phần lệ khí, hắn đem ngón tay tách ra BA~ BA~ tiếng nổ, "Vậy người dựa vào cái gì khi dễ nhà của chúng ta Niên Niên!"

Vậy xem tiểu đệ sau đầu ngay ngắn hướng toát ra hai giọt mồ hôi lạnh.

Mở miệng một tiếng "Nhà của chúng ta", muốn hay không gọi như vậy thân mật ah!

Tiểu Vũ nhe răng nhếch miệng cười nói: "Tô Niên Niên lúc nào thành nhà của người được rồi, người không nên nhìn người ta tiểu cô nương đẹp mắt mà nói lung tung, ta cho người biết, nằng nhưng hôm nay thì thiếu chút nữa là được bạn gái của ta đầu rồi, chắc chắc..."

Dạ Tinh Vũ nghe được trong cơn giận dữ, vung vẩy lấy nắm tay nhỏ mà hướng Tiểu Vũ nhào tới.

"Sương mù thảo, có thể hay không thật dễ nói chuyện ah! Người còn đánh ca ca ta nữa à? Uy uy uy, đừng về mặt..."

Đừng nhìn Dạ Tinh Vũ biểu hiện ra phảng phất là cá nhân súc vô hại mạnh vật, khi ra tay không chút nào hàm hồ, mấy quyền xuống dưới, Tiểu Vũ bùm mặt quất thẳng tới khí lạnh.

Các tiểu đệ hai mặt nhìn nhau, đều không dám tiến lên lẫn vào.

Tuy nói Tiểu Vũ treo rồi (*xong) cái trường học bá danh xưng, nhưng là Dạ Tinh Vũ cũng không dễ chọc ah!

Anh anh anh, bọn họ vẫn còn giả chết a...

Hạo Hạo hướng trên mặt đất một nằm, mắt rung rung hoa: "Lão đại, người bảo trọng, chúng ta đều Shi rồi... Không nên nhìn chúng ta, không nên nhìn chúng ta..."

Tiểu Vũ khí không nhẹ, lại bị đánh Dạ Tinh Vũ mấy quyền, cảm giác mặt đều sưng lên đi.

Dạ Tinh Vũ dắt lấy Tiểu Vũ cổ áo, "Ngày mai đi theo Tô Niên Niên xin lỗi, thái độ muốn Trần khản, ngữ khí muốn ôn nhu, về sau không cho phép làm lại khi dễ nằng!"

Tiểu Vũ: "..."

Đây là cái gì thể đạo ah! Liên loại này tiểu thí hài đều dám khi dễ chính mình rồi, Tiểu Vũ u oán không thôi.

Dạ Tinh Vũ nghênh ngang rời đi, Hạo Hạo lấy hết dũng khí từ trên mặt đất đứng lên, dắt dúi lấy Tiểu Vũ: "Lão đại, người không sao chứ..."

Tiểu Vũ vỗ Hạo Hạo đầu một chút, nổi giận đùng đùng, "Đi, về nhà!"

Mới vừa đi tới tiểu hoa viên, một thân ảnh thò tay ngăn cản bọn họ.

Trần Nguyên đáng tuổi cười chân thành mà hỏi: "Xin hỏi là Tiểu Vũ sao?"

Tiểu Vũ lực lượng chưa đủ: "Là ta! Có chuyện gì!"

"Nha... Không có gì, bất quá nghe nói người khi dễ nhà của chúng ta Niên Niên rồi..." Trần Nguyên bất động thanh sắc bắt đầu hoạt động tay cổ chân.

Tiểu Vũ trên trán xẹt qua một đạo hắc tuyến, nhưng hôm nay thì đến tột cùng là ngày mấy ah, như thế nào nhiều như vậy Tô Niên Niên thân hữu đoàn người trước ngã xuống, người sau tiến lên xuất hiện ah!

"Ta đây không phải cũng không có khi dễ thành công nha... Hơn nữa, Tô Niên Niên cũng không có thành bạn gái của ta ah..." Tiểu Vũ về mặt cầu xin.

Trần Nguyên nguy hiểm nheo lại nửa con mắt, tiểu tử này có ý tứ gì? Hẳn là thật muốn đương Tô Niên Niên bạn trai?

Kiên quyết không được!!

Các tiểu đệ lần nữa liếc nhau một cái, vô cùng có ấn ý nằm trên mặt đất giả chết.

"Ah..."

Trần Nguyên nhìn ôn hòa, nhưng là từng quyền đến thịt, đánh cho Tiểu Vũ không hề có lực hoàn thủ.

Hắn ôn nhu thay Tiểu Vũ phui phui trên bờ vai tro, ân cần dặn dò: "Ngày mai đi theo Tô Niên Niên xin lỗi, thái độ muốn Trần khản, ngữ khí muốn ôn nhu, biết không?"

Tiểu Vũ: "..."

Trần Nguyên quay người rời khỏi, tựa như nhàn nhã tản bộ, chút nào nhìn không ra vừa đánh qua cuộc chiến này.

Tiểu Vũ triệt để buồn bực! Hắn thân là Thánh Âm Cao Trung trường học bá tôn nghiêm ở đâu ah!!

Hạo Hạo hai mắt đầm lệ đứng lên, "Lão đại... Chúng ta vẫn còn tranh thủ thời gian về nhà a..."

Một đoàn người thật vất vả đi đến bãi đỗ xe, như tựa là u linh thanh âm lại lần nữa vang lên.

"Tiểu Vũ?"

Lúc này Tiểu Vũ nội tâm, triệt để hồng mắt.

Ông trời người vì sao phải đối với ta như vậy!!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Xin lỗi (3)

Tiểu Vũ về mặt cầu xin, "À?"

Cố Tử Thần môi mông bên trên chọn, vui vẻ lạnh như băng thấu xương, "Tán gái phao (ngâm) vui vẻ sao?"

Tiểu Vũ: "..."

Chúng tiểu đệ ấn ý nằm trên mặt đất, nguyên một đám trợn trắng mắt tay chân run rẩy giả chết. Mới

"Cố Tử Thần, tốt xấu hai ta cũng là bà con, ca, thả ta một con đường sống a..." Tiểu Vũ mắt hàm dòng nước mắt nóng, tuấn mặt tím tím xanh xanh một khối tím một khối đầy, trên quần áo dính không ít tro, chặt vật không thôi.

Cố Tử Thần không là không động đây, khóe miệng vui vẻ càng lớn.

"Ah... Ngươi điêm nhẹ, đừng tại về mặt rồi..." Tiếng kêu thảm thiết liên tiếp, Tiểu Vũ lúc này muốn tâm muốn chết đều đã có.

Hắn sợ nhất cái này biểu ca rồi, từ nhỏ đến lớn không chỉ bên ngoài xuất sắc, thành tích càng là ưu dị hư không tưởng nổi, quan trọng nhất là, hai người khi còn bé một khối báo võ thuật lớp, nhưng mỗi một lần, hắn đều sẽ bị Cố Từ Thần làm bao cát.

Lúc này đây, cũng không ngoại lệ.

Ba phút sau.

Tiểu Vũ thê thảm nằm rạp trên mặt đất, Cố Từ Thần cùng cái không có việc gì người tựa như vỗ vỗ tay bên trên tro, đi lên phía trước nữa hai bước, bỗng nhiên quay đầu lại, "Ngày mai đi theo Tô Niên Niên xin lỗi, thái độ muốn Trần khản, ngữ khí muốn ôn nhu. Nếu như không đi, cái kia cũng chỉ phải làm lại ủy khuất ngươi làm bao cát rồi."

Tiểu Vũ: "QaQ."

Cố Từ Thần đi đến xe của mình bên cạnh, Trần Nguyên chính tựa ở hắn trên xe về mặt đáng tươi cười.

"Ồ, Cố nam thần đây là động thủ?"

Cố Từ Thần nhàn nhạt nói: "Xem hắn khó chịu mà thôi." Hắn kéo mở cửa xe, chuẩn bị lái xe rời đi, Trần Nguyên vội vàng nói: "Ai, chờ ta một chút, làm ta đáp cái đi nhờ xe."

Vừa nịt chắc gãy an toàn, cửa sổ xe bị người rầm rầm rầm gõ vài cái, Cố Từ Thần sắp lại cửa sổ xe, Dạ Tinh Vũ tức giận đứng ở bên ngoài, "Ca, tiện đường đưa ta trở về chứ sao."

Cố Từ Thần có chút im lặng, đây là đầu đem mình đương miễn phí lái xe tiết tấu rồi hả?

Dạ Tinh Vũ lên xe, đối với mình tay không ngừng thổi hơi, chau mày.

Trần Nguyên liếc mắt hắn liếc, "Ồ, tiểu Tinh Vũ cũng sẽ đánh nhau nha, thật sự là trưởng thành."

Dạ Tinh Vũ dương khởi hạ ba, rất là tự hào: "Đúng rồi, ta đánh cái kia Tiểu Vũ!"

Cố Từ Thần với Trần Nguyên sắc mặt cứng đờ, Dạ Tinh Vũ còn ở đây lái nhai giải thích: "Trái đấm móc, phải đấm móc... Soàn soạt cáp hắc... Ai bảo hắn khi dễ Niên Niên đấy! Ai, ca, hai người như thế nào đều không nói lời nào à?"

"Khục khục..." Trần Nguyên xấu hổ ho khan một tiếng, "Đánh tốt, thật sự là như cây gậy."

Dạ Tinh Vũ nhận lấy khen ngợi, trên mặt tách ra nửa nụ cười sáng lạn.

Cố Từ Thần đầu đầy hắc tuyến, trách không được vừa rồi giáo huấn Tiểu Vũ thời điểm hắn đã một thân bị thương, chắc chắn, thật là đồ hài tử đáng thương...

Hôm sau.

Tô Niên Niên đi vào phòng học, ngồi tại vị trí của mình ngáp không ngừng.

Tổng Dư Hi cười hỏi: "Ngủ không ngon sao?"

"Còn không phải ngày hôm qua cái trâu chọc so làm hại, đêm qua một mực ngủ không ngon..."

Phòng học cửa bị người gõ hai cái, một người mang kính mắt đáng người gầy yếu nam sinh tham tiến đến cái đầu, "Xin hỏi Tô Niên Niên có ở đây không? Lão đại của chúng ta tìm người..."

"Ai ah..." Tô Niên Niên đích thì thầm một tiếng, Tổng Dư Hi vội vàng nói: "Niên Niên, hắn là Tiểu Vũ tiểu đệ, nhất định là tới tìm ngươi phiền toái đấy!"

Xếp sau Đường Dư nghe nói như thế, buông xuống trong tay đấy, lạnh lùng quét về phía cửa ra vào.

Thấy không có người trả lời, Trình Hạo lại hô hai tiếng, Tiểu Vũ đi theo phía sau hắn, không kiên nhẫn hướng hắn bờ mông đá một cước, trực tiếp đi vào lớp F.

"Oa, đây quả thật là Tiểu Vũ sao? Như thế nào bị người đánh thành như vậy..."

"Là hóa trang a, nhưng hắn là trường học bá, ai dám cùng hắn động thủ ah."

"Chẳng lẽ là Tô Niên Niên đánh chính là? Hiện tại đến tìm nàng tính sổ rồi hả?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 73: Xin lỗi (4)

Trong phòng học bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận nghị luận, Tiểu Vũ thẳng tắp hướng Tô Niên Niên đã đi tới, cùng Tô Niên Niên liên nhau học sinh nhao nhao tránh qua một bên, sợ tai họa chính mình.

Lưu Doãn Nhi nghi hoặc nói: "Sơ Hạ, hiểu tiếp, các người nói đây là như thế nào?"

"Tiểu Vũ có thể hay không đánh Tô Niên Niên à?" Trương Hiểu Tiếp có chút bận tâm hỏi.

Doãn Sơ Hạ cười lạnh thanh âm, "Bất kể thế nào nói, có trò hay để nhìn." Ánh mắt của nàng ở bên trong hiện lên một tia ác độc hào quang, hận không thể có thể ở Tô Niên Niên trên người khoét hai đao.

Tô Niên Niên che miệng, thiếu chút nữa không có bật cười, trước mắt cái này coi trọng ở lập xương miệng đầu heo thật là ngày hôm qua cái ngang ngược càn rỡ Tiểu Vũ sao? Tương phản không cần quá lớn được không.

Tiểu Vũ với một đám tiểu đệ đứng tại cô cái bàn 2m trước dừng lại, Tô Niên Niên mặt không đổi sắc, tay tại cái bàn dưới đáy giật hạ quần.

Cho dù anh là trường học bá thì thế nào, dám đụng cô một chút tuyệt đối đem hấn đập đến nhân đạo hủy diệt!

Cô còn không có nhắc chân, làm cho người không biết nên khóc hay cười một màn xuất hiện

Tiểu Vũ đến cái tiêu chuẩn chín mươi độ cúi đầu, sau lưng tiểu đệ đi theo hấn làm đồng dạng động tác, năm sáu người cùng kêu lên hô: "Thực xin lỗi..."

Tô Niên Niên mang lên giữa không trung chân sỏ sỏ thu trở về.

Cái gì (nà nì)? Tiểu Vũ đây là nào loại nào à?

"Tiểu Vũ, người lại đùa giỡn cái gì bịp bợm đó, ta cho người biết, tôi một chút cũng không thích người, người sớm làm hết hy vọng a."

"Tôi không có đùa giỡn bịp bợm đó!!" Tiểu Vũ reo lên, bên người Hạo Hạo vội vàng kéo anh tay áo, thấp giọng nói: "Anh cả, muốn thành khẩn, muốn ôn nhu, không thể lớn tiếng như vậy..."

Tiểu Vũ tròn mắt trừng một cái, thấp xuống chính mình lớn giọng, nhuyển âm thanh lời nói nhỏ nhẹ nói: "Tô Niên Niên, thực xin lỗi, ngày hôm qua đều sẽ lỗi của ta, bây giờ tôi ở chỗ này, thành tâm thực lòng xin lỗi người, người tha thứ ta đi."

"Xoát "

Lại là một cái sâu cúi đầu.

Tô Niên Niên bụm lấy chính mình bịch bịch nhảy loạn Tiểu Tâm bản, có chút không hiểu nổi trước mắt một màn này rồi.

Lớp học học sinh thấy như vậy một màn, nguyên một đám cái cảm đều nhanh mắt.

Bọn họ là hoa mắt sao? Tiểu Vũ rõ ràng tại cùng Tô Niên Niên xin lỗi, còn chín mươi độ cúi đầu?

Chúc Thành trong tay lập xương hun khói rút xuống trên mặt bàn, anh Tiểu Tiểu đụng phải hạ Đường Dư khuỷu tay: "Đường Dư... Tôi không nhìn lầm a, hay là tôi đang nằm mơ?"

Đường Dư nhíu lại lông mày, "Không có." Chỉ có điều anh cũng không có làm hiểu Tiểu Vũ dụng ý.

Tô Niên Niên nghi hoặc nhìn Tiểu Vũ, "Tôi làm sao biết người xin lỗi có phải là thật hay không lòng đấy, người lấy cái gì chứng minh?"

Tiểu Vũ cái trán gân xanh kịch liệt nhảy lên, đang muốn phi nhổ hai câu, Hạo Hạo kịp thời kéo hấn lại, hai mắt đầm lệ mông lung, "Anh cả... Muốn thành khẩn, muốn ôn nhu, không thể nổi giận đấy..." Bằng không thì lại sẽ bị đương bao cát thịt.

Đại trưởng phụ cô được dẫn được, làm gì cùng một tiểu nha đầu so đo đâu rồi, Tiểu Vũ tại trong lòng an ủi chính mình một phen, dùng ôn nhu nhất giọng điệu nói ra: "Tôi tất cả nghe theo người, người nghĩ chứng minh như thế nào, mà chứng minh như thế nào."

Ôn nhu ngữ điệu phối hợp cái khuôn mặt kia vô cùng thâm trầm, tràn đầy không khỏe cảm giác.

Lớp học các học sinh nhao nhao cảm giác mình gặp quỷ rồi, để bọn họ hoài nghi trước mắt nam sinh này đến cùng phải hay không Tiểu Vũ.

Tô Niên Niên suy tư một hồi, "Vậy thì cho tôi biểu diễn cái tiết mục a."

"Sì khà sát bất khả nhục(giết thì giết đại đi đừng có mà làm nhục)!!" Tiểu Vũ gầm thét hai câu, Tô Niên Niên nhú mày, một bộ "Ta biết ngay ngươi là gat người" biểu lộ.

Hạo Hạo nhanh chóng nhanh khóc lên, "Anh cả... Thái độ muốn thành khăn, ngữ điệu muốn ôn nhu đó!!"

Tiểu Vũ nhếch lập xường miệng, trong lòng lâm vào kịch liệt trong lòng đang giãy dụa.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Hội học sinh (1)

Anh mạng theo tráng sĩ chịu chết biểu lộ, đột ngột đến rồi một câu, "Hạo Hạo, ngươi sẽ hát sao nhỏ tinh sao?"

Hạo Hạo ngơ ngác đáp: "Đó, anh cả, tôi không biết a..."

Ngay sau đó, Tiểu Vũ tiếp một câu, "Cái kia ta dạy cho ngươi đi... Lóc lên lóc lên sáng lóng lánh, đầy trời đều sẽ sao nhỏ tinh..."

Bịch

Một đệ tử từ trên ghế ngã xuống, hiển nhiên là bị trước mắt một màn này sợ ngây người.

Tô Niên Niên xem mùi ngon, Tiểu Vũ hát xong một thủ sao nhỏ tinh, còn dựng thẳng lên ngón tay lại tới nữa thủ hai cái lão hồ.

Sau lưng tiểu đệ hai mặt nhìn nhau, cuối cùng nguyên một đám vuron tay, khoa tay múa chân ra "" tư thế, đến rồi thủ hai cái lão hồ đại hợp xướng.

Bịch

Lại có mấy người từ trên ghế ngã xuống, Doãn Sơ Hạ vẻ mặt không thể tin, "Tiểu Vũ đây là điên rồi sao!"

Lớp học yên tĩnh không tiếng động, chỉ có Tiểu Vũ với anh tiểu đệ tiếng ca tại quanh quẩn.

"Mấy người các ngươi làm gì đó!" Từng tiếng nhuận tiếng nói vang lên, các học sinh phục hồi tinh thần lại, nhìn cửa phòng học.

Chủ nhiệm lớp Giang Mộ chấp tay đứng tại cửa ra vào, ánh mắt đã rơi vào Tiểu Vũ trên người mấy người, "Tiểu Vũ, mấy người các ngươi không phải e lớp sao, đến lớp chúng ta làm cái gì?"

Tiểu Vũ vừa vận một ca khúc hát xong, trong lòng cảm thấy cảm thấy thẹn bó tay rồi, vội vàng cho mình tìm cái dưới bậc thang (tạo lối thoát), "Lão sư, chúng ta đi nhầm phòng học, lúc này đi lúc này đi!"

Một đoàn người xám xịt độn rồi, Giang Mộ cau mày, đi đến bậc giảng bắt đầu khai mở sáng sớm hội.

"... Từ nơi này chu bắt đầu, hội học sinh chính thức bắt đầu chiêu tân, có ý hướng đồng học có thể tập trung đến lớp trưởng chỗ đó báo danh..."

Lớp học học sinh lập tức bắt đầu nhiệt liệt thảo luận, Tô Niên Niên bĩu môi, lơ đãng quét đến Tống Dư Hi trên người, phát hiện cô cũng là vẻ mặt hướng tới biểu lộ.

"Hội học sinh có cái gì tốt nha..." Tô Niên Niên thấp giọng phỉ nhổ, Tống Dư Hi nhiệt tâm cho cô giải thích, "Đương nhiên được rồi, gia nhập hội học sinh có rất nhiều đặc quyền, ví dụ như nghỉ giữa khóa thao (xx) có thể không luyện tập, có thể tự do xuất nhập trường học, còn có thể tham gia khóa ngoại thực tế hoạt động..."

Tô Niên Niên bán tín bán nghi nhìn cô, cô mới không tin Thánh Âm Cao Trung học sinh đều như vậy ngây thơ đâu rồi, không có khả năng vì cái...này có không có đặc quyền mà gia nhập hội học sinh.

Tống Dư Hi ý thức được ánh mắt của nàng, ngưng ngừng nói: "Được rồi... Nhưng thật ra là bởi vì Tam đại trường học thảo đều tại hội học sinh, Trần Nguyên là hội học sinh hội trưởng, Dạ Tinh Vũ là bên ngoài liên bộ bộ trưởng, Cố Từ Thần là Bộ Tuyên Truyền bộ trưởng... Hơn nữa hoa hậu giảng đường Nam Chi, Mộ Dung Sam đã ở hội học sinh..."

Quả nhiên, mọi người động cơ đều không chỉ... mà còn còn trong sạch đó...

Tô Niên Niên thấy được Tống Dư Hi trong ánh mắt nóng bỏng với khát vọng, hỏi: "Ngươi muốn đi sao?"

Tống Dư Hi dùng sức nhẹ gạt đầu, ngôn ngữ do dự, "Thế nhưng mà... Hội học sinh yêu cầu rất cao đấy, tôi một người cũng không dám đi..."

"Ta đây cùng ngươi đi báo danh a!" Dù sao nhân rồi nhàm chán, đi theo một khối đi tham gia náo nhiệt đi.

Tống Dư Hi cảm kích nói: "Thật sự sao, ta đây đi trước lớp trưởng chỗ đó cho hai ta báo danh a."

Tô Niên Niên qua loa lên tiếng, Tống Dư Hi chạy tới Triệu Minh Viễn chỗ đó cho hai người ghi danh.

Nghỉ giữa khóa nghỉ ngơi, Triệu Minh Viễn cầm lớp học danh sách đi hội học sinh, lúc trở lại dẫn theo một chồng bản khai.

"Các người đem bản khai điền một chút, buổi chiều tan học trước khi giao đến nơi này của ta." Triệu Minh Viễn dặn dò xong, lại nhớ tới trên chỗ ngồi hằng hái đọc.

Cảm khái tan tằm trường mới là thật học bá về sau, Tô Niên Niên đang chuẩn bị điền bản khai, xếp sau Chúc Thành ném đi hai túi quả xoài làm cho cô, ăn một lần bên trên đồng tây Tô Niên Niên tiện tay đem bản khai hướng bên cạnh đặt xuống, hoàn toàn vứt ra khỏi óc rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Hội học sinh (2)

Bên trên hết cuối cùng một tiết khóa, Trần Nguyên phát tới tin nhắn, để Tô Niên Niên cùng anh một khối ra đi ăn cơm mới.

Tô Niên Niên vốn định kêu lên Tống Dư Hi, nhưng tiểu nha đầu này chết sống không muốn đi, bắt đắc dĩ, Tô Niên Niên đành phải chính mình đi tìm Trần Nguyên rồi.

Đi đến cửa trường học, Trần Nguyên xa xa hướng cô vẫy tay, "Niên Niên, tại đây!"

Đi ngang qua mấy nữ sinh nhao nhao dùng giết chết người ánh mắt trừng mắt Tô Niên Niên, Tô Niên Niên đáy lòng rất là im lặng, đành phải nhanh hơn bước chân đi tới Trần Nguyên bên người.

"Ca, chúng ta đi cái đó ăn cơm à?" Tô Niên Niên tò mò hỏi, Trần Nguyên kéo cô cánh tay, "Đi ngươi sẽ biết, đi thôi, Từ Thần với Tinh Vũ đang chờ rồi."

"Ách... Không phải chỉ có hai người chúng ta người sao?"

Cửa trường học đối diện, ngừng lại Cố Từ Thần cái kia chiếc màu đen Porsche, Trần Nguyên chu đáo thay Tô Niên Niên kéo mở cửa xe, Dạ Tinh Vũ tung tăng như chim sẻ âm thanh truyền đến, "Niên Niên, ngươi cũng tới nha!"

Cố Từ Thần biểu lộ đậm nhạt, không có con mắt nhìn cô.

Tô Niên Niên cùng Dạ Tinh Vũ đánh ròi cái bắt chuyện, hai người một khối tại xếp sau vui sướng nói chuyện phiếm.

Ngoại trừ đi Dạ Tinh Vũ nhà ôm mèo lần kia, Tô Niên Niên với anh không nói chuyện nhiều, nhưng là hàn huyên sẽ liền phát hiện, hai người hoàn toàn là chí thú hợp nhau tiểu đồng bọn.

Cô thích mỹ thực, Dạ Tinh Vũ cũng là đồ tham ăn; cô thích xem Anime, Dạ Tinh Vũ càng là góp nhặt không ít Anime chung quanh; hơn nữa hai người đều xoát b đứng, thích xem với điện ảnh loại hình cũng không sai biệt lắm.

Hai người uyển nếu tìm được rồi tri âm giống như, thao thao bất tuyệt hàn huyên.

Trần Nguyên trong lòng có chút ghen ghét, quệt quệt khóe môi, anh liếc mắt Cố Từ Thần liếc, Cố Từ Thần hừ một tiếng: "Hai cái heo..."

Dạ Tinh Vũ thỉnh tai, sau khi nghe được nghiêng đầu sang chỗ khác, "Ca, ngươi ngữ văn học tốt chênh lệch, heo là luận đầu đấy!"

Cố Từ Thần: "..."

Trần Nguyên: "..."

Tô Niên Niên nâng trán: "Tôi như thế nào một chút cũng vui vẻ không đứng dậy... Ngươi đây là đang trào phúng anh hay là tại tự đen?"

Dạ Tinh Vũ sờ lên đầu, xấu hổ nở nụ cười.

Xe đứng tại một nhà món ăn Quảng Đông cửa quán khẩu, bốn người tiến vào phòng, chỉ chốc lát sau, tinh xảo phía nam quà vật mà đã bung lên.

Tô Niên Niên với Dạ Tinh Vũ mở ra rượu chè ăn uống quá độ hình thức, cầm chiếc đĩa tay đều không có dừng lại.

Trần Nguyên cho Tô Niên Niên đứng chèn súp, trong ánh mắt tràn đầy ca ca đối với muội muội sùng nịch, "Ăn từ từ, không đủ làm lại đi, để Cố Tử Thần mời khách."

Người vô tội nằm sũng Cố Tử Thần khiêu mi, "Đường đường Trần gia thiếu gia, để tôi cái này người nghèo tính tiền thật sự đại trượng phu?"

Tô Niên Niên cố gắng nuốt xuống miệng đồ ăn ở bên trong, "Cố Tử Thần, ngươi có phải hay không chê chúng ta ăn được nhiều lắm?"

Cố Tử Thần trầm mặc.

Tô Niên Niên thở dài, vỗ vỗ Dạ Tinh Vũ, "Ngươi ăn ít một chút, bằng không Cố Tử Thần mà không mời chúng ta ăn cơm đi."

"A..... Ta đây không ăn, đều cho ngươi ăn..." Dạ Tinh Vũ tội nghiệp buông đĩa xuống.

Tô Niên Niên để đĩa xuống, trong ánh mắt hiển hiện một đoàn nước mắt, "Tôi cũng không ăn, Cố Tử Thần, ta nhìn vào ngươi ăn thì tốt rồi..."

Cố Tử Thần kéo ra khoe miệng, đối với cái này hai người mại manh tiến công chiếm đóng bắt đắc dĩ rồi.

Nhất là rất hiển nhiên, anh là điển hình ăn mềm không ăn cứng, thế là khoi mào lông mày dài, hào phóng nói: "Ăn đi ăn đi, tôi mời là được, thực chịu không được hai người các ngươi..."

Trần Nguyên ở một bên cười ha ha.

Tô Niên Niên với Dạ Tinh Vũ liếc nhau, lại bắt đầu vui sướng ăn uống.

Ăn vào một nửa, Tô Niên Niên nhớ tới hội học sinh sự tình, ngẩng đầu hỏi: "Ca, ngươi là hội học sinh hội trưởng sao?"

"Ừ, làm sao vậy? Ngươi muốn đi hội học sinh?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Hội học sinh (3)

Tô Niên Niên gạt đầu, Cố Tử Thần lại châm chọc khiêu khích, "Ngươi đi hội học sinh làm cái gì nha, ăn uống chùa phạm đàn độn mại manh?"

"Cố Tử Thần... Ngươi là không phi nhỏ sẽ chết tình người sao..." Tô Niên Niên cảm giác bị thương tổn

Dạ Tinh Vũ bất mãn nói: "Ca, Niên Niên mới không ngu đâu rồi, Niên Niên, ngươi theo ta đi bên ngoài liên bộ, tôi mang ngươi ăn lượt Dụ Thành trường cao đẳng mỹ thực!"

Bên ngoài liên bộ cùng rất nhiều trường học đều bảo trì liên hệ, thường xuyên sẽ đi trường học khác quan hệ hữu nghị cái gì đấy.

Cố Tử Thần đường đường chính chính nghiêm túc mặt nói: "Tô Niên Niên, ngươi xem ngươi không chỉ béo, còn xấu, hơn nữa chỉ số thông minh có thể cùng heo thần tài so sánh, hội học sinh đã đủ thê thảm, ngươi cũng đừng có đi tai họa người khác."

Tô Niên Niên: "... Ngươi quá ác độc, tôi muốn với ngươi hữu tận."

Trần Nguyên bề bộn hoà giải: "Đi, Tử Thần, đừng lao khi dễ muội muội ta, Niên Niên, muốn đến thì đến, ca ca bảo kê ngươi."

Tô Niên Niên vốn mà không muốn đi, vì Tống Dư Hi mới báo tên, này sẽ bị Cố Tử Thần một đá kích, ý chí chiến đấu đều không có, lập tức ừ ừ nói: "Tôi không đi, không muốn đi."

Trần Nguyên muốn an ủi cô hai câu, kết quả Tô Niên Niên đã cầm lấy chiếc đĩa bắt đầu ăn cơm, quai hàm đều nhét tràn đầy đấy.

Cái kia tư thế, giống như là đem thức ăn trở thành Cố Tử Thần ăn tươi nuốt sống ra ác khí tựa như.

Trần Nguyên mắt nhìn Cố Tử Thần, anh muốn nói lại thôi, đao gọt giống như lạnh lùng bên mặt lộ ra một tia ảo não.

Trần Nguyên cảm giác mình thật sự là nghĩ không thông, rõ ràng lấy trước như vậy ổn trọng tình tảo một người, bây giờ luôn cùng đưa bé đồng dạng khi để muội muội của hắn, để người phiền muộn bó tay rồi.

Trên bàn cơm hào khí yên lặng xuống, cũng may có Dạ Tinh Vũ cái này nhiều động chứng phần tử tại, tâm sự đánh ngắt lời, mới không có tẻ ngắt.

Lòng không tại ừ xiu bên trên đã xong buổi chiều khóa, Tô Niên Niên lại không nghĩ về nhà, thế là xoay người hỏi Đường Dư, "Người buổi tối có thì giờ rảnh không?"

Đường Dư vốn là muốn đi làm công, nhìn thấy Tô Niên Niên đen bóng ánh mắt, đem không nhận, chối bỏ đáp án nuốt nuốt trở vào, gật đầu nói: "Có đó, người nghĩ đi nơi nào?"

Tô Niên Niên nghĩ nghĩ, "Chúng ta hồi trở lại sáng sớm giảng xem một chút đi, tôi tốt nghĩ nhu nhu với Đậu Đậu các nàng..."

"Tốt."

Tô Niên Niên cho Trần Nguyên gọi điện thoại để anh đi trước, chính mình cùng Đường Dư một khối đi trường học bên ngoài Đợi xe buýt.

Cấp ba lớp A.

Cố Tử Thần thon dài đầu ngón tay chuyển chỉ bút bi, con mắt nhìn qua tập ngăn người, liền tan học tiếng chuông đều không nghe thấy.

Nam Chi nhìn không được rồi, gõ gõ anh cái bàn, "Cố nam thần, người đây là nghĩ nhà ai gái loly chết tiết đâu rồi, nhập thần như vậy, nếu không giới thiệu cho ta một hai."

Cố Tử Thần lấy lại tinh thần, trang làm cái gì đều không có phát sinh, buông xuống trong tay bút.

Nam Chi lấy rồi cái mắt mặt, chính mình thu dọn đồ đạc đi trước rồi, chỉ là lén lút mắt liếc Trần Nguyên liếc.

Cố Tử Thần tại chỗ ngồi ngòai, mới cảm lên bao xuống lâu, đến lâu hai khi, bước chân lại không tự giác hướng lớp F vị trí đi đến.

Đẩy cửa ra, trong phòng học trống rỗng đấy, chỉ có hàng phía trước một cái mang kính đen nam sinh còn ở đây phấn bút tạt.

"Người tìm ai nha?" Triệu Minh Viễn hỏi.

Cố Tử Thần tập muốn đi ra ngoài, nghĩ nghĩ hỏi: "Tô Niên Niên ngồi chỗ đó, tôi cho cô tập bản ghi chép."

"Nha... Đếm ngược hàng thứ hai gần cửa sổ vị trí kia." Triệu Minh Viễn ngờ ngác cho anh chỉ chỉ.

Cố Tử Thần chậm rãi đi đến Tô Niên Niên chỗ ngồi, ánh mắt ám chìm, không biết đang suy tư điều gì.

Tô Niên Niên trên mặt bàn loạn thất bát tao (*) đấy, sách giáo khoa, bài tập tập, bản nháp giấy văn về tại một khối, mấy cây bút với cục tẩy kẹp ở giữa, một bộ không đành lòng nhìn thẳng tình cảnh.

Cố Tử Thần nhăn lông mày lại, ý định rời khỏi, ánh mắt lại ngắm đến rồi một trương chỗ trống bản khai bên trên.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Người sẽ không phải là thích anh đi à nha (1)

Đó là thân xin gia nhập hội học sinh bản khai, cần điền một ít cơ bản thông tin cá nhân. Mới.

Bản khai thượng diện một chữ còn không có ghi, Cố Tử Thần khoi mào lông mày, chẳng lẽ Tô Niên Niên thật sự bởi vì cái kia mấy câu liền buông tha đi hội học sinh rồi hả?

Anh nhếch môi, những lời kia cũng không phải là anh bỗ ý, chỉ là không biết vì sao, mỗi lần nhìn thấy Tô Niên Niên liền không nhịn được nói những cái...kia trên chọc lòi của nàng.

Đã gặp nàng bởi vì chính mình tức giận, tặc cộng lông, thờ phỉ phỉ trừng mắt anh lại vô kể khả thi, anh cảm thấy tâm tình trở nên sung sướng.

Suy tư một lát, Cố Tử Thần ngồi trước Tô Niên Niên trên vị trí, từ loạn thất bát tao (*) trên mặt bàn lay rồi cái khối đất trống, chọn lấy chỉ màu đen bút lông, bắt đầu điền khởi cái kia trương bản khai.

Tính danh: Tô Niên Niên. Giới tính: nữ. Tuổi...

Một số về một cái, ghi dị thường chăm chú.

Bởi vì Trần Nguyên thường xuyên ghé vào lỗ tai hần nhấc tới Tô Niên Niên, cho nên Tô Niên Niên cơ bản tin tức anh đều rục trong lòng, có chút không biết mà đã viết cái đại khái, dù sao chỉ là xin bản khai, không có người mạnh cứu.

Điền tốt về sau, Cố Tử Thần thoả mãn cầm lấy bản khai nhìn nhìn.

Ừ, không sai.

Anh đem bản khai cất kỹ kẹp vào bên trong, đối với càng thêm đồng bừa bọn cái bản kéo ra khoe miệng.

Nha đầu kia đến tốt cùng là như thế nào tại đây một đồng trong chuồng heo sinh hoạt đây...

Cố Tử Thần thở dài, cam chịu số phận y hệt thay cô đem từng cái sửa sang lại được, dụng cụ học tập chỉnh tề bày đặt được, bỏ vào ngăn kéo. Mới đứng dậy rời khỏi.

Triệu Minh Viễn mơ mơ màng màng mắt nhìn bóng lưng của hắn, lại cúi đầu xuống viết xong cuối cùng toán học bài tập, mới trường thở phào nhẹ nhõm.

Tại giao thông công cộng bên trên lưng la lung lay xóc nảy rồi hơn một giờ, Tô Niên Niên với Đường Dư hai người cuối cùng về tới Thần Giang Cao Trung.

Với Thánh Âm Cao Trung bắt đầu, sáng sớm giang là tại phố xá sầm uất bên trong, trường học đối diện chính là Dục Thành lớn nhất quảng trường, bên cạnh còn có điều tiểu học, vừa đến tan học khi mà náo nhiệt bỏ tay rồi.

Hai người đến rồi cửa ra vào, gác cổng chỉ là liếc mắt mà để hai người bọn họ tiến vào.

Sáng sớm giang này sẽ cũng ra về, trong trường học trống rỗng đấy, Đường Dư cùng Tô Niên Niên dọc theo trường học đi dạo rồi một vòng.

Như trước hay là quen thuộc phong cảnh, nhưng Đường Dư nhìn ra được, Tô Niên Niên có điểm tâm không tại ỉu xiu, không biết đang suy nghĩ gì.

Chuyển tới quầy bán quà vật khi, Đường Dư đi vào mua hai bình nước, lúc đi ra Tô Niên Niên đang gõ điện thoại.

"... Ngươi lớn tiếng chút, tôi nghe không được đó... Trời ạ, ngươi đây là sớm bước vào thời mãn kinh rồi, thật là đáng sợ, chúng ta hay là hữu tận a..." Tô Niên Niên ghét bỏ cúp điện thoại.

Đường Dư đi tới, đem nước đưa cho nàng, thuận miệng hỏi: "Đánh cho nhu nhu hay sao?"

"Ừ." Tô Niên Niên gật đầu, khoa trương mà nói, "Ngươi tuyệt đối tưởng tượng không đến hai nàng ở nơi nào, cái này hai cái trâu chọc so... Được rồi, chúng ta hay là đi tìm cô a."

"Tốt." Đối với Tô Niên Niên đưa ra là bất luận cái gì yêu cầu, Đường Dư từ trước đến nay là cự tuyệt không được.

Đi ra Thần Giang Cao Trung, Tô Niên Niên trực tiếp hướng đối diện hán cây dầu quảng trường đi đến, tìm cả buổi mới từ một đám nhảy quảng trường vũ bác gái trong phát hiện nhu nhu với Đậu Đậu thân ảnh.

Hai người đang theo lấy "Nhất huyến dân tộc phong" âm nhạc nhẹ nhàng nhảy múa, thuần thực Tà xoay, quẹo phải, run vai, xem Tô Niên Niên thiếu chút nữa không có đem nước ném xuống đất.

"Cmn, Đường Dư, chúng ta hay là đi thôi... Tôi không biết cái kia hai cái bệnh tâm thần..." Tô Niên Niên một bộ đã bị kinh hãi đáng vẽ, bẻ bọn lôi kéo Đường Dư phải đi.

Nhu nhu với Đậu Đậu mắt sắc, thấy được hai người thân ảnh, đi nhanh tới kéo lại Tô Niên Niên.

"Niên Niên, ngươi trở về rồi nha!"

"Còn có Đường Dư Áu ba, ai ai ai, hai ngươi làm gì mà trang không biết tôi!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Người sẽ không phải là thích anh đi à nha (2)

Tiếng âm nhạc quá lớn, hai người cũng đề cao giọng, mà cùng sư tử Hà Đông rống tựa như, hấp dẫn không ít người ánh mắt.

Tô Niên Niên cúi đầu, dùng tay che lấy hế mở mặt, dù là cô thần kinh không ổn định, nhưng là cũng chịu không được bị một đám bác gái như vậy vây xem đó!

"Đường Dur, người một bên ở lại đó đi, chúng ta muốn tâm sự đôi người nói chuyện lý tưởng." Nhu nhu cười hi hi nói, Đường Dur bất đắc dĩ nhìn Tô Niên Niên liếc, về mặt "Người khá bảo trọng" biểu lộ.

"Không cần đi... A..., Đậu Đậu, người không cần kéo tôi, tôi không biết nhảy đó!!" Tô Niên Niên dốc sức liều mạng đang gây dựa, cuối cùng vẫn bị hai người kéo dài tới rồi vũ đạo trong phương trận, bên cạnh bác gái khá tốt lòng cho cô để rồi cái vị trí.

"Cô gái nhỏ, nhiều nhảy khiêu vũ đối với thân thể được, về sau mới có thể gả người tốt nhà!" Bác gái nhiệt tình trách móc rồi một cuống họng.

Tô Niên Niên: "..."

Một thủ nhất huyền dân tộc phong đề xong, múa dẫn đầu di vội vàng đi âm hưởng cái kia thay đổi bài hát, trong lúc nhất thời trên quảng trường lại vang lên ma tính tiếng ca.

"Bộ đồ mã đàn ông người uy vũ hùng tráng, chạy như bay tuần mã như tạt như gió..."

Tô Niên Niên chân đều nhanh mềm nhũn.

Cô là đầu óc bị ngoài hành tinh người đá mới đến tìm cái này lưỡng Nữ Thần kinh (trái qua) a!

Nhu nhu với Đậu Đậu là Tô Niên Niên tại sáng sớm giang bằng hữu tốt nhất, một cái Nữ Thần kinh (trái qua), một cái phần lớn hiếm thấy, hơn nữa Tô Niên Niên, quả thực chính là ba đàn bà thành cái chợ.

Tô Niên Niên cam chịu đi theo vận vẹo mà bắt đầu..., biểu lộ hết sức thống khổ, "Các người làm sao tới nhảy quảng trường vũ nữa à, thật sự là bệnh không nhẹ!"

Nhu nhu tròn mắt trừng một cái, "Tiểu tử, người biết cái gì, người không phát hiện bên kia thuần một sắc anh đẹp trai sao, chúng ta cái này gọi là làm quan hưởng lộc vua, ở chùa ăn lộc Phật, trước lẫn lộn cái quen mặt đó!"

Tô Niên Niên mắt liếc cách đó không xa đang tại biểu diễn võ thuật nam sinh, xem trang phục hẳn là phụ cận một cái TaeKwonDo quán đấy.

"Đúng rồi, cái này gọi là quang co vòng vèo chiến lược, chúng ta đủ cơ trí a!" Đậu Đậu vút ra cái mị nhãn tới, về mặt tranh công biểu lộ.

Trong nơi này cơ trí rồi! Tô Niên Niên tại trong lòng chảy như điên rãnh.

Cái nào nam sinh sẽ yêu mến bọn người loại này nhảy quảng trường vũ Nữ Thần kinh (trái qua) đó!!

"Than bùn, người khẳng định tại phi nhò hai người chúng ta đứng hay không? Lại nói người tại sao trở về rồi, nghĩ tới chúng ta sao?" Nhu nhu nghi hoặc hỏi.

Tô Niên Niên gạt đầu như bầm tới: "Đúng nha, tôi nghĩ chết các người rồi."

Đậu Đậu thuần thực lắc lắc khoá, cất một tiếng, "Nhu nhu, đừng để ý tới cô, cô không có nói thật."

Tô Niên Niên: "... Tôi thật sự rất nghĩ các người đó..."

Nhu nhu cười ha ha: "Ít đến rồi, nói không bằng làm, không bằng người mời chúng ta ăn cơm, ta đây có thể suy xét một chút."

Tô Niên Niên nâng trán, cô cũng biết cái này lưỡng đồ tham ăn sẽ làm thịt cô một hồi đấy.

"Được rồi..."

Nghe được Tô Niên Niên đồng ý, hai người động tác lưu loát trên kệ Tô Niên Niên, đã đi ra quảng trường vũ phương trận.

Đường Dur chính ở một bên nhăm chán xem suối phun, Đậu Đậu đi qua vỗ vỗ bả vai hắn, "Đường Dur Âu ba, đi mau, Tô Niên Niên mời ăn cơm rồi..."

Tô Niên Niên một bộ sinh không thể luyện biểu lộ, hữu khí vô lực nhẹ gạt đầu.

Đường Dur dờ khóc dờ cười đuổi kịp Tô Niên Niên, bốn người ở trường học bên cạnh tùy tiện tìm cửa tiệm, chọn bốn chén mì thịt bò.

Mì thịt bò bùng lên, Tô Niên Niên ghét bỏ đem thịt bò ném tới Đường Dur trong chén, Đường Dur tắc thì cầm chén ở bên trong rau củ toàn bộ nuốt được

rời Tô Niên Niên trong chén.

Nhu nhu với Đậu Đậu đã sớm tập mãi thành thói quen, bất quá vẫn là giống như trước đồng dạng trên ghẹo: "Tô Niên Niên, người đem Đường Dư Âu ba của tôi tay rồi hả? Không chỉ ngọt anh đi Thánh Âm, còn áo gấm về nhà mang về đến tú ân ái đó!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Người sẽ không phải là thích anh đi à nha (3)

Đường Dư sắc mặt trở nên hồng.

Tô Niên Niên vô cùng đau đớn nói: "Đường Dư có người mình thích rồi, các người như vậy giảng anh sẽ rất làm phức tạp đấy!"

"Thiệt hay giả à?" Nhu nhu giật mình hỏi.

Đậu Đậu cũng đem nghi ánh mắt mê hoặc quảng hướng Đường Dư trên người.

Đường Dư chỉ cảm thấy một cái đầu hai cái phần lớn, thuận miệng qua loa nói: "Ăn cơm đi, nguội lạnh mà không thể ăn rồi."

Nhìn anh ngốc lại thâm sâu tình nhìn về phía Tô Niên Niên ánh mắt, nhu nhu với Đậu Đậu nên cái gì đều hiểu.

Muốn nói Đường Dư có người mình thích, vậy nhất định không phải Tô Niên Niên không ai có thể hơn.

Từ trường cấp hai đến bây giờ, Đường Dư gần như có thể so sánh nhậ thập tứ hiếu bạn trai, đối với Tô Niên Niên tốt để một đám cô gái nhỏ hâm mộ ghen ghét hận.

Bất đắc dĩ nước chảy hữu tình, hoa rơi tri vận, Tô Niên Niên cũng cùng các nàng bát quái qua Đường Dư người mình thích, nhưng cho tới bây giờ không muốn qua người kia mà là mình.

Tô Niên Niên rầu rĩ không vui bới hai phần, nhìn nhu nhu với Đậu Đậu, không biết nên như thế nào mở miệng.

Đường Dư giống như là đã nhận ra cái gì, để đùa xuống: "Tôi đi mua đồ uống, các người muốn uống gì?"

"Sữa chua."

"Tôi muốn phân đạt!"

Đường Dư từng cái ghi nhớ, hướng đối diện cửa hàng giá rẻ đi đến.

Nhu nhu: "Nói đi, người lại gặp được cái gì hoang mang vấn đề?"

Tô Niên Niên trầm ngâm sau nửa ngày, nói: "Tôi gần đây đang tự hỏi một cái vấn đề rất phức tạp..."

"Tiếng người nói!" Đậu Đậu lên tiếng đánh gãy.

Tô Niên Niên lúc này không tâm tình cùng cô cãi nhau, cầm chiếc đĩa đâm lấy trong chén người vô tội mì sợi, "Là như thế này đây, tôi tại Thánh Âm gặp một cái siêu cấp siêu cấp chán ghét nam sinh! Mặt co quắp mặt, còn lời nói ác độc, hơn nữa cũng không có việc gì lão thích tìm ta mãnh vận (gốc), tôi đều nhanh phiên chết rồi."

"Cái này có cái gì đó, chiếu người bạo tính tình, trực tiếp đánh cho hắn một trận thì tốt rồi!" Nhu nhu cầm chiếc đĩa khoa tay múa chân lấy đánh người tư thế.

Đậu Đậu lại cười hi hi mà hỏi: "Lớn lên thế nào à?"

Tô Niên Niên lấy điện thoại cầm tay ra, lật đến rồi trường học Post Bar, đem mê trai phần quay ảnh chụp cho hai người xem.

Nhu nhu với Đậu Đậu một giây đồng hồ hoán đổi mê trai hình thức, đối với Tô Niên Niên điện thoại về mặt hạnh phúc (si hán-hentai) cười.

"Wow, thật sự rất tuần tú đó, pixel như vậy cận bã, cũng không ảnh hưởng anh nam thần khí chất!"

"Tôi tuyên bố, anh sau này sẽ là tôi ông xã rồi, Tô Niên Niên, đem cái này tẩm hình truyền cho tôi, tôi muốn thè lưỡi ra liếm bình!"

Tô Niên Niên im lặng kéo ra khoe miệng, "Hai người các người thật sự là đã đủ rồi..."

Lòng đầy cảm phần khiến trách rồi một phen nhu nhu với Đậu Đậu vô si mê trai hành vi về sau, Tô Niên Niên mới nói ra nhần nhện rất lâu lời mà nói..., "Mặc dù anh rất đáng ghét, miệng ác độc, thế nhưng mà... Thế nhưng mà tôi rõ ràng tuyệt không chán ghét anh, hơn nữa anh khen ngợi ta khi tôi siêu vui về đây, tổn hại ta khi cảm thấy Thiên Đô sụp, các người nói tôi đến tốt cùng là làm sao vậy?"

Nhu nhu trừng lớn con mắt: "Tôi giống người được nào đó jq hương vị."

Đậu Đậu trực tiếp đến rồi cái tổng kết, "Tô Niên Niên, người sẽ không phải là thích anh đi à nha? Theo tôi nhiều năm chuyên nghiệp tình yêu quân sự kinh nghiệm mà nói, người chính là xuân tâm mạnh động. Sẽ bởi vì anh một câu hi vọng ái ố phát sinh biến hóa, khi thì ánh nắng tươi đẹp, khi thì mưa như trút nước mưa to, cái loại này thiếu nữ lòng rầm rầm rầm nhảy lên cảm giác, thừa nhận a!"

Vừa nói một lần với nhu nhu tay cầm tay, thâm tình đôi mắt, còn bùm lấy chính mình trái tim làm ra nhảy loạn động tác, hai người diễn thập phần đầu nhập.

Tô Niên Niên sừng sốt, sau đó bực bội nói: "Làm sao có thể đó! Ai nha, thực chịu không được hai người các người, các người quả thực là tại làm nhục thần kinh của ta."

Đúng lúc này, Đường Dư mua xong đồ uống trở về, thời gian điểm véo vừa mới tốt.

"Đường Dư, chúng ta đi mau, trần ái tánh mạng, rời xa Nữ Thần kinh (trải qua)!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Đừng để ý tới tôi, để tôi bình tĩnh

Đường Dư cười cười, đem đồ uống phân cho nhu nhu với Đậu Đậu, Tô Niên Niên đã kéo lên anh cánh tay ra bên ngoài vọt lên. Mới

"Này, Tô Niên Niên, người ngược lại là đem đơn mua đó!" Nhu nhu ở phía sau quát.

Tô Niên Niên hướng cô làm cái mặt quý, "Người không có đồng nào, hai người nhìn xử lý a, bye bye ~"

Đợi cho hai người thân ảnh biến mất tại ánh mắt, nhu nhu mới thăm nói: "Đậu Đậu, Tô Niên Niên đây là then quá hoá giận rồi đúng hay không."

Đậu Đậu ra vẻ thâm trầm gật đầu, "Đúng vậy a, bằng không cô mới sẽ không quỵ nọ. Nói trở lại, xem ra cô thật sự thích vừa rồi nam sinh kia đó."

Nhu nhu bĩu môi, "Đáng thương Đường Dư Áu ba, cứ như vậy bị kịch rồi."

"Ai..."

Tô Niên Niên tìm cả buổi, thật vất vả mới tìm được một cỗ về nhà xe bus.

Tại ven đường đợi không bao lâu, một cỗ xe buýt mà ngừng lại, Tô Niên Niên đang định cùng Đường Dư cáo biệt, Đường Dư lại nói: "Tôi đưa người trở về đi."

"Ách... Không cần, tôi cũng không phải tiểu hài tử rồi..." Tô Niên Niên trách móc rồi vài câu, người đã bị Đường Dư phụ giúp lên xe buýt.

Xe buýt bên trên chỉ thừa thớt đã ngồi mấy người, hai người rất nhẹ nhàng tại xếp sau đã tìm xong chỗ ngồi.

Tô Niên Niên dựa vào cửa sổ, nhìn qua bên ngoài cảnh sắc, trời chiều ánh chiều tà chậm rãi kéo dài, bỏ ra một mảng lớn xinh đẹp quang. Lui tới người qua đường, cùng giao diệt hiện lên phong cảnh xen kẽ mà qua, tràn đầy sinh hoạt khí tức.

Cách (đường đi) một cái quảng trường, mấy người trẻ tuổi nam hài tử ăn mặc bóng rổ áo, đang tại trên trận bóng rổ huy sái mồ hôi.

Tô Niên Niên phảng phát nhớ ra cái gì đó, quay đầu hỏi Đường Dư, "Đường Dư, ta nhớ được người cao nhất (*) tại tiết kiệm đội đánh rồi nửa năm, về sau như thế nào bỗng nhiên không đi?"

Đường Dư sừng sốt, tựa lưng vào ghế ngồi một mực trầm mặc, thật lâu, bên môi mới nhàn nhạt cười, "Quên rồi... Đại khái là không muốn đi đi à nha."

"Nha..." Tô Niên Niên bán tín bán nghi ứng thanh âm, cô bây giờ có so đây càng chuyện buồn rầu, cho nên không có Cố bên trên Đường Dư trên mặt cái kia bối thất lạc.

Trong đầu không ngừng hiển hiện nhu nhu với Đậu Đậu đã từng nói qua lời mà nói..., để cô thậm chí bắt đầu có chút hoài nghi mình.

Trời ạ, chẳng lẽ cô thật sự thích Cố Từ Thần sao?

Quả thực thật là đáng sợ! Nhất định là ảo giác!

Cô dùng sức lắc đầu, ý đồ từ nơi này cái sai lầm trong ảo giác thoát khỏi đi ra.

"Làm sao vậy?" Đường Dư thấp giọng hỏi cô.

Tô Niên Niên thở dài, "Không có việc gì, chính là vừa rồi não mở rộng quá lớn, bị chính mình hù đến rồi." Cô dừng một chút, cảm khái nói: "Đường Dư, hay là người tốt nhất rồi..."

Đường Dư thân thể cứng đờ, trong khoảng thời gian ngắn cái gì đều nói không ra miệng.

Tô Niên Niên lại nhỏ âm thanh lầm bầm rồi gì, Đường Dư không có nghe thái chân Thiết, đợi đến lúc anh nhìn Tô Niên Niên lúc, mới phát hiện cô đã tựa lưng vào ghế ngồi ngủ rồi, thỉnh thoảng trỏ à nha tức hai cái miệng, nhìn về phía trên manh bó tay rồi.

Đường Dư vươn tay, động tác cực kỳ nhu hòa đem nâng cái đầu nhỏ đỡ đến rồi chính mình trên vai.

Cảm nhận được đầu vai cái kia bồi ấp áp, Đường Dư chỉ cảm thấy trong lồng ngực tràn đầy lấy quá nhiều khó nói lên lời cảm xúc, ép tới anh gần như không thở nổi.

Tô Niên Niên... Tô Niên Niên... Anh tại trong lòng một lần lượt nhớ kỹ Tô Niên Niên tên, đến tận sắc trời ám xuống dưới, trên đường phố đèn nê ông từ từ sáng lên, cầu thành ngũ quang thập sắc sáng lạn cảnh đêm

Trong nháy mắt đó, Đường Dư chỉ cảm thấy trong lòng, đắng chát tới cực điểm.

Cô là tánh mạng hần trong là tối trọng yếu nhất hào quang, mà anh tại cô mà nói, nhưng lại có cũng được mà không có cũng không sao phụ gia.

Xe buýt đến điểm cuối, bắt đầu báo dừng, Đường Dư thu hồi những cái...kia loạn thất bát tao (*) cảm xúc, nhẹ nhàng hô: "Niên Niên, đến đứng cả, đứng lên đi."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Có thể hay không coi trọng người nhà mèo

"A....." Tô Niên Niên Du Du tỉnh lại, còn buồn ngủ từ anh đầu vai đứng lên, tri hoãn tới thần hậu mới sờ lên khóe miệng của mình, xác định không có chảy nước miếng sau mới trường thở phào nhẹ nhõm.

Hai người dọc theo đường đi chậm rãi đi, khu biệt thự bên này không khí rất được, mỗi nhà sân nhỏ trước sau đều bại không ít hoa và cây cảnh, một đường đi qua, chỉ để lại hai đạo cái bóng thật dài.

Đem Tô Niên Niên đưa đến cửa nhà, Đường Dư nhẹ nói: "Vào đi thôi, tôi cũng phải về nhà rồi."

Tô Niên Niên cau mày cộng lòng: "Chờ một chút nha, tôi để tôi ca đưa người trở về."

Nghe được hai người đối thoại thanh âm, Trần Nguyên đi ra, giọng điệu có chút phàn nàn, "Niên Niên, người như thế nào mới trở về đó, mau vào ăn cơm. Ách... Đường Dư, hai người như thế nào tại một khối?"

Tô Niên Niên đã đem mẹ cô với Trần Nguyên ba ba sự việc nói cho Đường Dư rồi, anh mới không có biểu hiện quá mức kinh ngạc.

"Tôi cùng anh hồi trở lại trước kia trường học nhìn nhìn." Tô Niên Niên giải thích một chút, "Ca, người đưa anh trở về đi."

Trần Nguyên gật đầu: "Được, tôi đi lấy chìa khóa xe."

Đường Dư từ chối nhã nhặn nói: "Không cần, tự chính mình trở về là được rồi, bye bye." Anh hướng Tô Niên Niên vẫy tay, quay người rời khỏi.

Dù sao Đường Dư đúng là phần lớn nam sinh, xác thực cũng không có gì nhưng quan tâm đấy, Tô Niên Niên cũng không có tiếp qua nhiều giữ lại.

"Meow ~ Meow ~" quen thuộc tiếng mèo kêu vang lên, Tô Niên Niên mờ mịt nhìn chung quanh, "Tôi như thế nào nghe được Bao Bao tiếng kêu rồi hả?"

Trần Nguyên đau đầu vịn cái trán: "Nó giống lại chạy đến Từ Thần trong nhà đi... Tôi đi xem"

Cổ trước cửa nhà sáng một chiếc đèn, Bao Bao chính kiến nhẫn cảm tiểu móng vuốt gãi Cổ Gia cửa, meo meo kêu to không ngừng.

Trong phòng chủ nhân như là rốt cục nhẫn nhìn không được tựa như, một tay lấy cửa kéo ra, đứng lúc chống lại rồi đến đây lĩnh Bao Bao Trần Nguyên với Tô Niên Niên.

Cổ Từ Thần: "..."

Trần Nguyên: "..."

Tô Niên Niên: "..."

Ba người mắt to trừng đôi mắt nhỏ cả buổi, ai đều không có mở miệng trước.

Cổ Từ Thần mặc kiện màu xám ô vuông áo somi, lúc này tỏ ra thập phần sứt đầu mẻ trán, lạnh lùng nói: "Heo thần tài, có thể hay không coi trọng người nhà mèo!"

Bao Bao phảng phất rất thích anh, một mực thân mật nghĩ tới đi cọ Cổ Từ Thần ống quần, bị Cổ Từ Thần nhẹ nhõm tránh thoát.

Nhìn con mình như vậy không rụt rè đáng vẻ, Tô Niên Niên hận không thể nâng lên Bao Bao cái đuôi đi nhanh lên người, nhưng khi nhìn đến Cổ Từ Thần cau mày lãnh lãnh đậm đậm bộ dáng, cảm thấy trái tim bịch bịch nhảy không ngừng.

Làm lại hồi tưởng lại nhu nhu với Đậu Đậu buổi chiều đã từng nói qua lời mà nói..., Tô Niên Niên cả người đều không tốt rồi!

Thiên a triệt!! Cô tại sao phải thích cái này bằng sơn mặt cơ quáp nam nhân ác độc? Chẳng lẽ là bị nhu nhu với Đậu Đậu lây bệnh đấy, liền cô cũng bắt đầu không bình thường rồi được chứ!

"Tô Niên Niên, loại này khi người còn có tâm tư ngăn người!" Cổ Từ Thần đề cao âm thanh hô một câu, Tô Niên Niên lúc này ngốc tại nguyên chỗ, trừng mắt song người vô tội trong suốt con mắt nhìn chăm chăm anh, để anh có loại nói không nên lời cảm giác.

Trần Nguyên thấy thế, bẽ bộn thanh ho một tiếng: "Niên Niên, đem Bao Bao mang về a."

"Nha..." Tô Niên Niên lấy lại tinh thần, hướng Bao Bao hô hai câu, "Bao Bao, đi mau, chúng ta về nhà."

"Meo meo" Bao Bao không có động tĩnh, ý chí kiên định muốn hướng Cổ Từ Thần trên người phốc.

Tô Niên Niên gần như muốn lưu rộng mí sợi nước mắt rồi, đó uy, lại nói tôi mới là chủ nhân của người a! Người không ngừng hướng trên thân người khác phốc làm gì mà! Còn chuyên chọn một cái đối với mèo cộng lòng dị ứng người ra tay, thật sự đại trượng phu?

Roi vào đường cùng, Tô Niên Niên đành phải đi qua, muốn đem Bao Bao ôm đi, vừa xoay người ra tay, Bao Bao mà linh xảo hướng bên cạnh một trồn, kết quả là, Tô Niên Niên bị kịch rồi

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 82: Tôi mới sẽ không thích người đây này

Bịch một tiếng, Tô Niên Niên khổng chế không nổi đi phía trước trông tới

Cô chính phía trước, chính là Cổ Từ Thần.

Cổ Từ Thần tay mắt lạnh lẽ, giúp đỡ cô một bả, không có để cô trực tiếp đập đầu đến trên mặt đất, nhưng Tô Niên Niên lại dùng một cái hiểm thấy tư thế ngã ở chân của hắn bên cạnh, hai tay còn duy trì lấy bắt mèo động tác, ôm lấy Cổ Từ Thần bắp chân.

Oh my God! Cái này để cô tình làm sao chịu nổi!

Anh anh anh không chỉ liền nhà nàng mèo muốn hướng Cổ Từ Thần trên người phốc, liền cô cái này chủ nhân cũng tự thể nghiệm rồi một bả, thật sự là muốn vì chính mình cục một bả chua xót nước mắt!

Tô Niên Niên giờ phút này trong lòng ưu thương tới cực điểm, rõ ràng không muốn nhất tại người đàn ông này trước mặt xấu mặt, nhưng mỗi lần, đều muốn đổi mới (respawn) một lần hạn cuối, thật sự là đã đủ rồi!

Cô hận không thể bơi đem xấu hổ nước mắt, Cố Từ Thần ngữ điệu lãnh đạm: "Tô Niên Niên, như vậy thích ôm đùi?"

Tô Niên Niên khóc không ra nước mắt, Trần Nguyên liền tranh thủ cô vịn...mà bắt đầu.

Đứng vững thân thể, Tô Niên Niên ho khan một tiếng, cổ gầy bộ bình tĩnh, cố ý không nhìn tới Cố Từ Thần, hướng Bao Bao hung đạo: "Bao Bao, người có đi hay không? Không đi sẽ đem người lưu lại hãm cách thủy súc uống, gấp lại!"

Bao Bao như là nghe hiểu rồi uy hiếp của nàng, ủy khuất kêu lên hai tiếng, chậm Du Du đi tới Tô Niên Niên bên chân. Cặp kia mượt mà no đủ mề đống [từ] lưu luyến không rời nhìn Cố Từ Thần liếc, còn duỗi ra béo múp míp tiểu móng vuốt hướng Cố Từ Thần quơ quơ, cái đó có thân là một cái cao lạnh mề Ba Tư tự giác?

Cái này mề là thành tính đi à nha! Tô Niên Niên xem trọn mắt há hốc mồm, ánh mắt không tự giác lại đã rơi vào Cố Từ Thần trên người.

Ừ, khuôn mặt như vẽ, dáng người cao to, phong độ cao quý, thấy thế nào đều sẽ hoàn mỹ.

"Tô Niên Niên, người lão nhìn chăm chăm tôi xem làm gì, hẳn là là thích tôi rồi hả?" Cố Từ Thần lười biếng nói, bị Tô Niên Niên xem có chút không được tự nhiên.

Tô Niên Niên trên mặt bay lên một vòng phấn hồng, ngạo kiều nghiêng đầu sang chỗ khác, "Tôi mới sẽ không thích người đâu rồi, người thiếu tự mình đa tình rồi. Bao Bao, chúng ta đi!"

Một người một con mề hùng hổ đi rồi, Cố Từ Thần đứng nguyên tại chỗ, như trước là bộ kia trong trẻo nhưng lạnh lùng bộ dáng, khóe môi lại cúp bởi nụ cười thần nhiên.

Trần Nguyên thấy rõ ràng, không có chọc thủng anh, nói âm thanh dừng rồi đi rồi.

Cố Từ Thần đóng cửa lại, ngồi vào trên ghế sofa tiếp tục trở mình, ngẫu nhiên sẽ đối với lấy nơi hẻo lánh cặp phát sẽ ngốc, hơi có chút chột dạ.

Hôm sau.

Tô Niên Niên đi tới trường học, ghé vào trên mặt bàn phát khởi ngốc.

Từ tối hôm qua bắt đầu, cô mà cảm giác mình tâm thần không yên, luôn nghĩ ngợi lung tung. Tống Dư Hi lo lắng hỏi: "Niên Niên, người có phải hay không sinh bệnh rồi, sắc mặt thoát nhìn tốt chệnh lếch."

Tô Niên Niên buồn bực thanh âm "Ừ" rồi một tiếng, lười nói chuyện.

Cho tới trưa khóa nghe được lòng không tại ỉu xiu đấy, giữa trưa với Tống Dư Hi tại căn tin tùy tiện ăn một chút, trở lại phòng học, thì thấy Triệu Minh Viễn cầm trương danh sách đang tìm người.

Trông thấy hai người, Triệu Minh Viễn giúp đỡ hạ kính mắt: "Tô Niên Niên, Tống Dư Hi, hai người các người thông qua hội học sinh sơ tuyển rồi, giữa trưa một ít đi hội học sinh văn phòng họp."

Tống Dư Hi mừng rỡ không thôi, phảng phất mưa xô số trúng giải thưởng lớn tựa như.

Tô Niên Niên có chút mê mang, cô nhớ rõ cô xin bản khai điền đều không có điền, cũng không có giao cho Triệu Minh Viễn, như thế nào sẽ thông báo cho tên của nàng?

Vốn muốn hỏi Triệu Minh Viễn, Tô Niên Niên lại cảm thấy có thể là chính mình điền rồi lại đã quên, liền không có manh cứu.

Một giờ đồng hồ, hai người đến đúng giờ rồi hội học sinh văn phòng, đây là gian phòng học sửa đây, bên trong xếp đặt trương gỗ lim bàn hội nghị ghé dựa, là bình thường dùng để họp dùng đấy.

Bên trong đã có không ít người đang đợi rồi, cao nhất (*) học sinh cấp hai đều có, vô cùng náo nhiệt thảo luận không ngừng.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Tuyên Truyền (1)

"Yên tĩnh!" Một đạo lạnh như băng nữ tiếng vang lên, kêu loạn trong phòng lập tức an tĩnh lại, nhìn về phía người tới.

Một người mặc ống tay áo quần dài, quần áo bảo thủ nữ sinh từ từ đi vào, xinh đẹp trên khuôn mặt nhỏ nhắn chống pho cực đại kính mắt, toàn thân tản

ra cũ kỹ nghiêm khắc khí tức.

Tô Niên Niên bĩu môi, cảm thấy cái này nữ sinh toàn thân tràn đầy cùng Diệt Tuyệt sư thái Lữ chủ nhiệm không có sai biệt phong độ.

Bên cạnh một cái trướng ngỗng mặt thật đáng yêu nữ sinh nhỏ giọng phi nhỏ, "Y là Diệt Tuyệt sư thái nữ nhi không nổi a, thật không biết mỗi ngày đều tại bày cái gì phở."

Tô Niên Niên tán dương nhẹ gật đầu, cùng nữ sinh kia liếc nhau, cười cười.

"Hôm nay họp chủ yếu cường điệu hai chuyện, một cái là các người nhóm này thành viên còn cần phỏng vấn, phỏng vấn qua đi lưu lại có tám một tháng khảo hạch kỹ, thông qua có thể ở lại hội học sinh, trở thành hội học sinh một thành viên." Lạc Gia Di nâng đỡ kính mắt, "Thứ hai, là về lão thành viên hành động quy phạm vấn đề, Hi Vọng mọi người không cần ý vào chính mình là học trưởng học tỷ, mà tôn hại hội học sinh kỷ luật, Mộ Dung Sam, hôm nay họp đều có người nào không tới?"

Vừa rồi phi nhỏ nữ sinh nói tiếp báo một dãy tên, sau đó nói: "Hội trưởng không phải nói chỉ là đơn giản phỏng vấn hoạt động sao, cũng không nói gì muốn toàn bộ viên đi làm đây."

Lạc Gia Di không vui nhú mày, "Mộ Dung Sam, ngươi chớ quên, tôi là phó hội trưởng. Ngươi đem không tới người tên đều treo lên nhớ kỹ, toàn bộ khấu trừ hạnh kiểm phút. Bất luận là nhân vật mới hay là tiền bối, muốn đối xử như nhau."

Tô Niên Niên có chút im lặng, đây là cho nhân vật mới lập ra oai phủ đầu sao?

Mộ Dung Sam tròn mắt trừng một cái, "Ah, tốt, ta nhớ kỹ rồi, dù sao Trần hội trưởng, Dạ Tinh Vũ còn có Cố nam thần đều không có tới, vậy thì cùng một chỗ khấu trừ a."

"Ngươi..." Lạc Gia Di trừng Mộ Dung Sam liếc, Mộ Dung Sam lơ đãng, "Đối xử như nhau nha, Lạc phó hội trưởng!" Cô tận lực tăng thêm "Phó hội trưởng" ba chữ ngữ điệu, Lạc Gia Di sắc mặt lúc này đen thêm vài phần.

Tô Niên Niên đã xem hiểu, hơn phân nửa là cái này phó hội trưởng không dám giữ Trần Nguyên mấy người bọn hắn phút, lại muốn tại nhân vật mới trước mặt lập uy.

Cái này gọi Mộ Dung Sam hẳn là cùng cô không đúng bản, nhất là Tô Niên Niên rất thích cô loại này tính tình đấy, tại lòng trong lặng lẽ cho cô chọn 32 cái khen.

Trong đám người truyền ra vài tiếng cười nhạo thanh âm, Lạc Gia Di mặt có chút nhịn không được rồi, lạnh giọng nói: "Đều trước ở chỗ này chờ, theo như trình tự đi phỏng vấn nhỏ phỏng vấn."

Cô dẫn mấy một học sinh sẽ trở thành viên đi bên cạnh phòng họp nhỏ, một cái nam sinh cầm danh sách gọi người, lục tục ngo ngoe có người đi qua phỏng vấn.

Tô Niên Niên với Tống Dư Hi chán đến chết ngồi ở trên mặt ghế chờ đợi, Mộ Dung Sam bu lại, cho hai người lần lượt hai bình nước khoáng, cười hi hi chào hỏi, "Ngươi tốt lắm, Tô Niên Niên."

"Ngươi nhận thức ta sao?" Tô Niên Niên hiếu kỳ hỏi.

Mộ Dung Sam liên tục gật đầu, mắt to chớp chớp đấy, tràn đầy bất quá tình thần, "Ta đương nhiên nhận thức ngươi rồi, tôi thế nhưng mà Thánh Âm nam thần đám fans hâm mộ đoàn trưởng, ngươi với Cố nam thần thiệp mời (*bài viết) chính là tôi phát đấy. Lại nói... Ngươi có thể lý giải nói cho ta biết, ngươi thật sự với Cố nam thần tại kết giao sao?"

"Ách... Không có." Tô Niên Niên thành thật lắc đầu, Mộ Dung Sam ủ rũ cúi đầu xuống, một lát sau vừa giống như đánh như máu gà tràn đầy nhiệt tình, "Quá tuyệt vời! Cố nam thần hay là độc thân, chứng minh tôi còn có cơ hội! ggg!"

Tô Niên Niên đối với cô rất có thiện cảm đấy, nhưng là nghe được cô cũng thích Cố Tử Thần lúc, trong lòng không hiểu thấu hơi đau đau.

"Cấp hai lớp F, Tô Niên Niên!" Chịu trách nhiệm gọi người nam sinh hô một tiếng, Tô Niên Niên đứng dậy, đi về hướng bên cạnh phòng họp nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 84: Bộ Tuyên Truyền (2)

"Cố gắng lên đó!" Mộ Dung Sam với Tống Dư Hi ở phía sau cho cô động viên

Tô Niên Niên tâm tính thì tốt hơn, không có trước mặt mấy người tựa như căng thẳng bó tay rồi, ngược lại lấp bắp phát huy không bình thường.

Phòng họp nhỏ ở bên trong xếp đặt bàn lớn, tăng thêm Lạc Gia Di tổng cộng đã ngồi bốn người, chính giữa xếp đặt cái ghế dựa, Tô Niên Niên đi qua ngồi xuống, bốn người quay quay hỏi chút ít vấn đề, Tô Niên Niên từng cái trả lời, bốn người tán dương nhẹ gật đầu.

Lạc Gia Di thả ra trong tay bản khai, "Người có sở trường gì sao?"

Tô Niên Niên: "Sẽ đàn Piano, quốc hoá cũng sẽ một ít."

"Ừ, rất không tệ đấy, ngày mai nghỉ giữa khóa thao (xx) đi Bộ Tuyên Truyền báo danh a."

Tô Niên Niên không nghĩ tới thuận lợi như vậy, trong khoảng thời gian ngắn không có vội hồi phục tinh thần, Lạc Gia Di tức giận nói: "Ta đã nói với người lời nói người không nghe thấy sao?"

Chịu đựng trong lòng khó chịu, Tô Niên Niên ứng thanh âm, đứng dậy rời khỏi.

Trở lại bên cạnh, Tô Niên Niên tìm cái vị trí ngồi xuống, kế tiếp người đến phiên Tống Dư Hi, Tô Niên Niên liền ở lại chờ cô.

Mộ Dung Sam lần nữa tụ họp tới, hỏi: "Thông qua được sao? Lạc Gia Di chết tiết kia nên cho người phút đến cái nào bộ môn rồi."

Tô Niên Niên khoe miệng co quắp động xuống, nghĩ đến Mộ Dung Sam thật sự là không câu nệ tiểu tiết, "Bộ Tuyên Truyền."

Mộ Dung Sam về mặt hâm mộ, "Thật tốt... Là Cố nam thần tại bộ môn, anh anh anh, người thật hạnh phúc đó!"

Tô Niên Niên cười cười, không nói chuyện, lấy điện thoại cầm tay ra chơi tham ăn xà.

Ba phút về sau, Tống Dư Hi trở về rồi, hốc mắt hồng hồng đấy, lông mi run rẩy gian tình thoáng có nước mắt lập loè, phảng phất bị thụ ủy khuất lớn lao đồng dạng.

Tô Niên Niên cả kinh: "Tiểu Hi, người thì làm sao? Khóc cái gì nha?"

Cô luống cuống tay chân cho Tống Dư Hi lau khô khăn tay, Tống Dư Hi cũng không nói chuyện, vẫn ủy khuất lau nước mắt, Tô Niên Niên lo lắng sưng cũng không có biện pháp.

Mộ Dung Sam nghĩ nghĩ, ôm theo thanh tú lông mày: "Phải hay là không Lạc Gia Di nói người cái gì?"

Bên ngoài hồ người nam sinh kia đi tới, vừa rồi anh mà đứng tại tiểu cửa phòng hội nghị, nghe được rõ ràng, thay Tống Dư Hi bên vực kẻ yếu nói: "Lạc hội trưởng nói... Cô là si tâm vọng tưởng, hội học sinh không phải người mọi người có thể đi vào đấy, trước nghĩ kỹ chính mình cân lượng, một cái liên học phí đều chưa đóng nổi nghèo khó sinh ra cái gì quyền lợi tiến hội học sinh... Còn có..." Anh không có làm lại nói tiếp, Tô Niên Niên cũng có thể nghĩ đến khẳng định còn có càng đa thương người lời mà nói..., lập tức im lặng tới cực điểm.

Không phải là một học sinh sẽ nha, còn làm cái gì giai cấp chế độ, xem thường cái này xem thường cái kia đấy.

"Lạc Gia Di thực đem mình coi vào đâu, cô cho rằng cô tính toán cái kia khóa hành tây! Ai nha, muối từ, người đừng khóc rồi, người người tựa như vậy, cùng mẹ cô đồng dạng, thế lực vô cùng." Mộ Dung Sam an ủi Tống Dư Hi, Tô Niên Niên đem trong tay đồ uống bình một đặt xuống, "Tống Dư Hi, cái này có cái gì tốt khóc hay sao? Người quên ta đã nói với người qua cái gì."

Tống Dư Hi nức nở rồi hai tiếng, nghẹn ngào nói: "Tôi... Là tôi không đúng, tôi không nên tới đấy..."

Tô Niên Niên cười lạnh thanh âm, "Người nếu nghĩ như vậy, ta đây mà thực bắt người không có biện pháp rồi." Minh cũng xem thường chính mình, người khác lại có thể như thế nào giúp cô?

Tống Dư Hi xoa xoa nước mắt, "Thế nhưng mà... Cô nói đều sẽ sự thật..."

Tô Niên Niên đánh gãy cô, "Tôi mà hỏi người, người thật sự cảm thấy cô nói đúng sao?"

Cô mặt không biểu tình, lại tản ra để người không thể bỏ qua khí thế, Tống Dư Hi ngờ ngác lắc đầu, Tô Niên Niên kéo cánh tay của nàng, bước nhanh đi về hướng rồi phòng họp nhỏ.

Một cước đá văng cửa, bên trong bốn người lại càng hoảng sợ.

Lạc Gia Di nhìn thấy Tô Niên Niên dẫn Tống Dư Hi tiến đến, ần nhẩn lấy lửa giận, "Tô Niên Niên, người đây là ý gì?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 85: Bộ Tuyên Truyền (3)

Tô Niên Niên hỏi lại cô: "Vậy người lại là có ý gì? Hội học sinh vốn chính là công bình cạnh tranh, hợp lý trúng tuyển, cầm nhà người ta cạnh nói chuyện gì! Tống Dư Hi phạm vào cái gì sai? Cho dù cô cái khác điều kiện không đạt được, người phần lớn nhưng cự tuyệt cô là tốt rồi, nói những cái...kia đã thương người mà nói không biết là quá phận sao?"

Mộ Dung Sam với nam sinh kia cũng vọt lên tiến đến, cùng trong phòng ba người còn lại hai mặt nhìn nhau, không biết nên khuyên như thế nào. Mới

Lạc Gia Di hít và một hơi, như là tại áp lực lửa giận, "Tô Niên Niên, nơi này là Thánh Âm Cao Trung, vốn cũng không phải là cái gì a miêu a cầu có thể tiến địa phương. Chuyện ngày hôm nay tôi có thể không so đo với người, nhưng xin người tự trọng, bằng không thì tôi có thể cho người lập tức rời khỏi hội học sinh!"

"Tốt." Tô Niên Niên không sao cả nở nụ cười thanh âm, "Loại này lại là quan - liêu chủ nghĩa lại là giai cấp chế độ hội học sinh tôi thật không biết ở đâu đi, đem người phứt thành đủ loại khác biệt mà là của người cảm giác về sự ưu việt? Thật sự là thêm kiến thức!"

"Người đến cùng muốn làm gì!" Lạc Gia Di nổi giận đùng đùng hô.

Tô Niên Niên nhàn nhạt nói: "Cho người xin lỗi đó, Lạc Gia Di, chẳng lẽ người nghe không hiểu tiếng người sao? Làm sai sự tình nói sai lời nói muốn nói xin lỗi, người nhà trẻ lão sư như thế nào dạy người."

Lạc Gia Di tính tình cũng nóng nảy, lập tức một vỗ bàn, "Tô Niên Niên, tôi xem cái này hội học sinh người cũng không cần chờ đợi, người rời khỏi Bộ Tuyên Truyền a, tôi không muốn nhìn thấy người."

Tống Dư Hi dọa đắc thủ đều có điểm run, vội vàng kéo kéo Tô Niên Niên tay áo, "Niên Niên, người đừng để ý đến, cùng hội trưởng nói lời xin lỗi a..."

Mộ Dung Sam ho khan một tiếng, trong lòng mặc dù chán ghét Lạc Gia Di, bắt đắc dĩ quan lớn hơn một cấp đề chất người, chỉ có thể uyển chuyển khuyên như: "Hội trưởng, người đừng nóng giận nha, Niên Niên là mới tới đây, người chớ cùng cô không chấp nhặt."

Lạc Gia Di nghĩ nghĩ, biết rõ Tô gia tại Dụ Thành địa vị, không dám quá làm càn, thế là cho mình tìm cái dưới bậc thang (tạo lối thoát), "Tô Niên Niên, người theo ta xin lỗi, tôi có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua!"

Cô khẽ nhếch lấy cái cằm, ánh mắt sắc bén, như chỉ kiêu ngạo lạnh lùng Không Tước.

Nhưng Tô Niên Niên hết lần này tới lần khác không ăn cô cái này một bộ, cười lạnh liên tục, cô thực cho rằng hội học sinh đúng là bảo rồi mỗi người đều muốn vào? Cô Tô Niên Niên hết lần này tới lần khác không!

"Người xin lỗi." Ngắn ngủn ba chữ, trịch địa hữu thanh (*nói năng có khí phách).

Trong phòng hào khí trở nên kiếm gậy nô trương, hết sức căng thẳng, giữa hai người tràn ngập khói thuốc súng, ai cũng không chịu lùi nhường một bước.

Chính vào lúc này, một tiếng nữ sinh cười khẽ âm thanh truyền đến, "Tôi tự đi cầm cái áp-phích, các người như thế nào nhao nhao đi lên?"

"Nam Chi! Oa, Có nam thần, người như thế nào cũng tới!" Mộ Dung Sam kinh hi kêu lên, cầm lấy điện thoại xoát xoát xoát quay không ngừng.

Tô Niên Niên trông đi qua, là Có Tử Thần với một người nữ sinh một khối từ từ đi vào, anh khó được mặc kiện màu trắng áo sơ mi, tay áo vén lên, lộ ra rấn chác gầy cánh tay. Bên người Nam Chi ăn mặc đơn giản sạch sẽ màu trắng vải bông váy, tóc đen đến eo, ngũ quan xinh đẹp tuyệt trần, phong độ u nhã, là cái loại này điển hình cổ điển mỹ nữ.

Không thể không nói, hai người đứng tại một khối tựa như khắp trong tranh đi ra đến người yêu tựa như, nam tuấn lãng, nữ xinh đẹp, phù hợp bó tay rồi.

Tô Niên Niên chỉ cảm thấy trong lòng một hồi bức bối, vừa quay đầu, không nhìn tới hai người bọn họ.

"Đã xảy ra chuyện gì nha?" Nam Chi nhẹ giọng hỏi, Mộ Dung Sam bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận đem chuyện vừa rồi nói, vẫn không quên bắt động thanh sắc hắc Lạc Gia Di một bữa, Nam Chi nhẹ gật đầu, khéo miệng một mực treo nhàn nhạt đáng tươi cười, một cái nhăn mày một nụ cười đều có thể khiến người tâm động.

Lạc Gia Di sắc mặt xấu, hé miệng nghĩ giải thích hai câu, lại nghe đến Có Tử Thần nhàn nhạt nói: "Tống Dư Hi? Người có hứng thú đến Bộ Tuyên Truyền sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 86: Bộ Tuyên Truyền (4)

Tô Niên Niên khiêu mi nhìn anh.

Tổng Dư Hi không nghĩ tới Cố Tử Thần sẽ cùng hắn nói chuyện, trong khoảng thời gian ngắn không biết trả lời như thế nào, khuôn mặt nhỏ nhắn đều trưởng thành công màu hồng phấn, lấp bắp cả buổi chưa nói ra lời nói đến.

Cố Tử Thần nhăn lại lông mày, lại lặp lại rồi một lần: "Tổng Dư Hi, ngươi nguyện ý đến Bộ Tuyên Truyền sao?"

Trầm thấp mà lại giàu có từ tính âm thanh rành mạch truyền đến mỗi người trong lỗ tai, Lạc Gia Di nghiêm nghị hô: "Cố nam thần, cô chẳng qua là cái nghèo khó sinh, ở đâu có tư cách vào hội học sinh?"

Cố Tử Thần hiển nhiên cũng không thích cô loại này hùng hổ dọa người bợ đỡ nịnh bợ bộ dáng, ngữ điệu lạnh thêm vài phần: "Hội học sinh nhận người khi nào trả muốn xem gia cảnh rồi, tôi như thế nào không biết có cái này quy định. Còn có, Lạc phó hội trưởng, tất cả bộ môn có quyền lợi tự chủ nhận người a, ngươi có ý kiến gì không?"

Lạc Gia Di bị anh ghen được nói không ra lời, hơn nữa những người khác đối với cô chỉ trò đấy, để cô trong lòng khó thụ tới cực điểm, mạnh mẽ cắn chặt răng răng.

Thấy nàng không nói lời nào, Cố Tử Thần xoay người, nhìn Tổng Dư Hi, chờ đáp án của nàng.

"Khục khục..." Tô Niên Niên đẩy Tổng Dư Hi một bả, cô mới như ở trong mộng mới tỉnh, liên tục liên đầu, "Nguyện ý, tôi nguyện ý!"

Cố Tử Thần quai hàm thủ, giống như như không, liếc mắt Tô Niên Niên liếc.

Nam Chi đôi mắt di chuyển, nhìn quanh sinh Tư, làm cho động lòng người, cô liếc mà nhận ra Tô Niên Niên chính là lần trước thiệp mời (*bài viết) bên trong đích nhân vật nữ chính, lập tức cười tủm tỉm hỏi: "Đồng học, ngươi là cái nào bộ môn hay sao?"

"A....." Tô Niên Niên con mắt chớp chớp, cô cái này người lớn nhất thật xấu chính là nhan khổng, nhìn thấy Nam Chi cái kia khuôn mặt mà cảm giác mình đúng là nam sinh nhất định phải đem nàng lấy về nhà, "Nha... Ta cũng là Bộ Tuyên Truyền đấy, nhất là hội trưởng nói tôi loại người này không thích hợp đứng lại ở hội học sinh, cho nên tôi bây giờ có lẽ cái nào bộ môn đều không tính a."

Nam Chi cười ha hả gật đầu, vừa quay đầu lại, thì thấy Cố Tử Thần Lãnh Liệt như đao ánh mắt quét về phía rồi Lạc Gia Di.

Anh bình thường cho người cảm giác luôn trong treo nhưng lạnh lùng đậm đặc, phảng phất xa xôi ngôi sao, khó thể thực hiện. Nhưng Nam Chi tình tường, Cố Tử Thần nổi giận lên đáng sợ đến cỡ nào. Cho nên cô nhìn thấy Cố Tử Thần băng hàn ánh mắt sắc bén lúc, trong lòng yên lặng là Lạc Gia Di chọn một căn sập.

Lạc Gia Di ở đâu chịu được anh loại này khí thế bức người, dọa được chân đều mềm nhũn, trong lòng loáng thoáng cảm thấy Cố Tử Thần với Tô Niên Niên quan hệ không tầm thường, vội vàng lên tiếng bổ cứu: "Đây là nói chuyện này, Tô Niên Niên, tôi nhìn ngươi xin biểu, các phương diện mà rất không tôi, như thế nào sẽ để cho ngươi rời khỏi hội học sinh đâu rồi, mấy người các ngươi nói là a?"

Bị hỏi mấy cái tham dự phỏng vấn cán bộ đều cùng kêu lên phụ họa, Cố Tử Thần sắc mặt lúc này mới hòa hoãn xuống.

"Tô Niên Niên, Tổng Dư Hi, hai người các ngươi đi theo ta." Cố Tử Thần lông mày không có giãn ra khai mở, nhưng là giọng điệu lại rất ôn nhu.

"Nha... Tốt..." Thật vất vả lấy lại tinh thần, Tô Niên Niên vội vàng lôi kéo Tổng Dư Hi đuổi kịp Cố Tử Thần, ba người đã đi ra phòng họp.

Cố Tử Thần vừa đi, trong phòng áp suất thấp lập tức trừ khử vô tung vô ảnh, Lạc Gia Di hừ lạnh một tiếng, thấp giọng nói: "Các nàng hai cái tính toán cái thứ gì..."

Âm thanh không lớn, nhưng tất cả mọi người nghe rành mạch, nhất là cường bức tại Lạc Gia Di thân phận, lúc này mới không dám nói ra cái gì.

"Ha ha a..." Nam Chi thanh thúy sáng ngời tiếng cười quanh quẩn tại gian phòng, cô đưa trong tay áp-phích quán đặt ngang tại Lạc Gia Di trước mặt trên mặt bàn, đuôi lông mày khoe mắt ngậm lấy gió xuân y hệt vui vẻ, nhưng mỗi chữ mỗi câu, để Lạc Gia Di lần nữa không có tính tình.

"Lạc Gia Di, ngươi vẫn không rõ sao, cô không phải ngươi có thể gây người."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Phúc hắc lão sói vẫy đuôi (1)

Trong phòng tĩnh đến rỗi cực hạn, nguyên một đám ngưng thần nín thở, cố gắng giảm xuống sự hiện hữu của mình cảm giác. [mà bên trên + mới ^^ chủ chủ ^^ kỳ ^^ trong ^^ vẫn ^^+]

Lạc Gia Di cắn răng: "Nam Chi, tôi nghĩ có lẽ không tới phiên ngươi để giáo huấn ta đi?"

Nam Chi nhẹ nhàng cười cười: "Phò hội trưởng, ta chỉ là cho ngươi đề tỉnh một câu mà thôi, người quý có tự mình hiểu lấy, ngươi nếu nghe không vào, coi như tôi vẽ vôi cho thêm chuyện ra rồi."

"Hừ, đa tạ rồi, phỏng vấn tiếp tục." Lạc Gia Di lạnh lùng ra lệnh một tiếng, bỏ qua rồi Nam Chi vừa rồi những lời kia, tiếp tục hội học sinh phỏng vấn.

Nam Chi chẳng muốn cùng cô so đo, cô chỉ có điều xem Lạc Gia Di ánh mắt thiện cận, mở miệng chỉ điểm hai câu.

Nói đến thế thôi, cô không nghe, cô cũng không có biện pháp.

Nam Chi quay người rời khỏi, giờ tay nhắc chân gian, màu đen tóc tùy theo múa vũ động, tăng thêm khỏe miệng nàng trong veo cười nhạt cho, để không ít nam sinh đều xem ngây dại.

Cô vừa đi, Lạc Gia Di càng thêm khó chịu rồi.

Cố nam thần không để cho cô mặt mũi coi như xong, cô Nam Chi lại đem mình làm thánh mẫu rồi hả? Đó phi! Bất quá là cái chỉ biết gãi thủ chuẩn bị tư thế dung nhan câu - dẫn nam sinh hồ ly tình mà thôi.

Cô tâm tình không tốt, đến phỏng vấn học sinh thì càng thêm thống khổ, nguyên một đám bị các loại xảo trá vấn đề tra tấn chết đi sống lại, sống sờ sờ đem hôm nay hội học sinh chiều tân suất (*tỉ lệ) hạ xuống lịch sử thấp nhất.

Sau giờ ngó ánh mặt trời ám áp đây, để người đi theo lười nhắc lên.

Cố Từ Thần mang theo hai người tới rồi trường học phòng vẽ tranh, tại đây bình thường mà với tư cách Bộ Tuyên Truyền hoạt động nơi.

Phòng vẽ tranh ở bên trong có mấy người đang tại bận rộn, chỉ chốc lát sau, Nam Chi cũng trở về rồi, cho hai người nói Bộ Tuyên Truyền công tác nội dung.

Bộ Tuyên Truyền, danh như ý nghĩa, chịu trách nhiệm trường học các loại tuyên truyền công tác, trường học báo bảng, áp-phích, hoạt động tổ chức cùng trừ tính, còn có trường học một ít tuyên truyền tư liệu sửa sang lại.

Tổng Dư Hi từ trong túi quần lấy ra đến quyển vở nhỏ nhớ không ngừng, mà Tô Niên Niên đã nghe được buồn ngủ rồi.

"Đó... Thật mát!" Tô Niên Niên kêu thảm một tiếng, thoáng cái mà tỉnh táo lại, trên gương mặt dán một lọ lạnh buốt rót trang Cocacola.

Cố Từ Thần mặt không biểu tình đứng tại bên người nàng, "Tĩnh mà tiếp theo nghe." Dứt lời chậm rãi tiếp tục uống Cocacola, phảng phất vừa rồi trên cọt Tô Niên Niên có người khác tại tựa như, quán qua một bên dạo bước đi.

Tô Niên Niên nghiêng răng.

Nam Chi chịu đựng cười, cho cô lưỡng an bài nhiệm vụ: "Trường học bây giờ có một "Đĩa CD hành động" hoạt động, cần mười cái nhót ở phương diện này áp-phích, áp-phích muốn tay vẽ, chúng ta Bộ Tuyên Truyền người vốn tự ít đi, hai người các ngươi một cái bức tranh hai trương, thứ hai khi giao tới, có không có vấn đề?"

"Tốt!" Tổng Dư Hi rất nghiêm túc gật đầu.

Tô Niên Niên lòng không tại ịu xiu, rầu rĩ "Ừ" rồi một tiếng, trên mặt lại lần nữa một băng, mát cô trực tiếp từ trên ghế nhảy dựng lên rồi.

"Cố Từ Thần! Ta với ngươi có cừu oán sao, ngươi muốn như vậy tra tấn tôi!" Tô Niên Niên bị phần gào thét, phòng vẽ tranh ở bên trong vài người khác sắc mặt đều thay đổi.

Oh my God! Đây là cái gì bức tranh phong! Bọn họ là nghe lầm sao? Rõ ràng có nữ sinh cùng Cố nam thần hô to gọi nhỏ?!

Cố Từ Thần lỗ mũi gian hừ một tiếng, đem trong tay mặt khác cầm hai lon cola phân cho rồi Tổng Dư Hi với Nam Chi.

"Heo thần tài, ngươi tại sao lại tự mình đa tình rồi hả?" Anh hơi có vẻ lười biếng âm thanh vang lên, để Tô Niên Niên thoáng cái đỏ mặt.

Được rồi... Cô cảm thấy Cố Từ Thần nhất định là vì tổn thương cô mới tồn tại đây.

Tổng Dư Hi thụ sủng nhược kinh (*) nhận lấy, trong hốc mắt lóe xinh đẹp sáng rọi. Nam Chi trên khỏe miệng chọn, lòng mi hướng Cố Từ Thần gật gật, một bộ "Tôi cái gì cũng biết rồi" biểu lộ.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 88: Phúc hắc lão sói vẫy đuôi (2)

Tô Niên Niên lại không biết Nam Chi yêu thích, cái này chỉ cảm giác mình bị thương tổn, tràn ngập oán niệm nhìn Cố Từ Thần

Trong trẻo như lưu ly y hết mắt to một cái chớp mắt nhìn chăm chăm vào Cố Từ Thần, trong đó phát ra nhu nhược người vô tội ánh mắt như một lấy không đến KEO đưa con, vậy xem một cái nam sinh nhìn không được rồi, vội vàng nói: "Đồng học, bên kia trong tủ lạnh còn có, ngươi có muốn không? Tôi cho ngươi thêm cầm một lọ."

Tô Niên Niên cố lấy quai hàm, ngạo kiều nghiêng đầu sang chỗ khác: "Không cần, tôi giảm béo, mới không uống cái... này cacbon-axit đồ uống."

Cố Từ Thần thấp giọng nở nụ cười, không phải không thừa nhận, anh hay là rất thích Tô Niên Niên loại này lại muốn tặc cộng lông lại vô kể khả thi bộ dáng.

Đề anh có loại ác thú vị y hết sung sướng.

Mà anh cười cười, phòng vẽ tranh nội tâm mắt mọi người đều tập trung vào trên người hắn.

Trời ạ? Cố nam thần nở nụ cười? Người nào không biết Cố nam thần ngày bình thường đều sẽ một trương băng sơn bài tú-lo-khơ mặt, này sẽ rõ ràng cong lên khóe môi nở nụ cười?!

Tổng Dư Hi si ngốc nhìn gần ngay trước mắt Cố Từ Thần, thiếu niên tuấn tú kinh điển trên mặt hiện lên cái kia bôi đáng tươi cười, để cô tim đập bắt đầu cực tốc nhanh hơn.

Đây là Cố nam thần lần thứ hai thay cô giải vây... Trả lại cho cô lần lượt đồ uống...

Cho nên nói, Cố nam thần có lẽ đối với cô, với người khác là có một chút như vậy không giống với sao?

Nam Chi chịu đựng cười, lại cho hai người nói vài câu, vừa rồi nam sinh kia A Kiệt tới, cho Tô Niên Niên hai người phân ra trắng tạp giấy với Mark bút, Tô Niên Niên nhỏ giọng nói thầm: "Tại sao phải tay về... Tìm tấm bản đồ phiên đồng dấu không thì tốt rồi nha..."

Thực sự không phải là cô sẽ không bức tranh, mà là vậy được không được, lười ung thư tự nhiên mà vậy mà phát tác, nghĩ đến có thể như thế nào bớt việc mà làm sao tới.

Cô âm thanh rất nhỏ, chưa từng nghĩ Cố Từ Thần nghe được rành mạch, khiêu mi hỏi: "Vậy ngươi ăn cơm làm gì? Bức tranh cái bánh đỡ đói không được sao."

Tô Niên Niên: "..."

Được rồi được rồi, nhao nhao nhất là cái vị phần lớn thần, cô hay là tự động giảm xuống tồn tại cảm (giác) giả chết a.

Nam Chi thật sự là nhìn không được, lớn tiếng nở nụ cười, cả cái gian phòng đều quanh quẩn cô thanh thúy sạch sẽ âm thanh.

"Cố... Cố Từ Thần, trời ạ, tôi lần thứ nhất gặp ngươi lấy người đầu vô mồm, tốt ngay thơ..." Cô cười eo đều thẳng không đứng dậy rồi, bỏ qua đầu đầy hắc tuyến Cố Từ Thần, quay người đối với Tô Niên Niên thật thà thật thà dạy bảo: "Tô Niên Niên, ngươi thật sự là vậy mới tốt chứ! Tiếp tục cố gắng, không cần buông tha cho, để cái này tòa băng sơn nguyên hình lộ ra quang vinh sứ mạng mà giao cho ngươi rồi!"

Tô Niên Niên bị ngữ khí của nàng lấy có chút im lặng, cảm giác Nam Chi hình tượng như lưng còng thuốc nổ cấp tiếp sức cho chiến sĩ của nàng đồng dạng.

Nâng lên thuốc nổ cấp, chúng ta đi tặc Cố lô-cốt... Hồng Thái Dương ai ôi hắc ~

Não bỏ rồi cả buổi, Tô Niên Niên kim lòng không được rung mình một cái.

"Học tý, chúng ta đây đi về trước." Tổng Dư Hi ôn nhu với Nam Chi tạm biệt, chuẩn bị với Tô Niên Niên một khối trở về phòng học.

"Đúng vậy a, học tý, núi xanh còn đó, nước biếc chảy dài, ngày sau làm lại tục!" Tô Niên Niên lung tung đem giấy bút nhét vào trong ngực.

Nam Chi gật đầu, mỉm cười nói: "Tốt, nhớ rõ trở về hảo hảo bức tranh áp-phích ~"

Mới vừa đi hai bước, Tô Niên Niên đã bị Cố Từ Thần nắm chặt rồi cổ áo, cô phịch rồi vài cái ý đồ giãy giụa: "Này, còn có... hay không nhân quyền đó, Cố Từ Thần, ngươi buông ra..."

Cố Từ Thần khoi mào đen đặc lông mày: "Tô Niên Niên, tôi cho ngươi đi rồi chưa?"

Anh trầm thấp tiếng nói đều ở bên tai, hơn nữa cái này để người ý nghĩ kỳ quái lời mà nói..., Tô Niên Niên không có tiền đồ đồ mặt.

Cô cố giả bộ bình tĩnh: "Ngươi trước thả ta ra, có chuyện hảo hảo giảng."

Cố Từ Thần theo lời buông cô ra, vây quanh lấy hai tay, "Đi theo ta, tôi có những nhiệm vụ khác giao cho ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Phúc hắc lão sói vẫy đuôi (3)

Anh xoay người, Tô Niên Niên thờ phỉ phỉ hướng phía bóng lưng của hắc giả làm cái cái mặt quỷ, quyền đương hả giận:

"Tiểu Hi, ngươi đi về trước đi." Cô hướng Tống Dư Hi nói một câu.

Tống Dư Hi không ý thức nín chặt vạt áo, không biết vì sao, trực giác của nàng nói cho cô biết, Cố Từ Thần với Tô Niên Niên quan hệ không tầm thường.

Cô chưa nói gì hết, thấp mặt mày nhẹ nhàng nói: "Được, cái kia ta đi trước."

Cố Từ Thần đẩy ra phòng vẽ tranh khác một bên cửa, bên trong là gian văn phòng, để đó một máy tính, một đài máy đánh chữ, còn có một gỗ lim khung.

Anh đi đến trước máy vi tính thao tác chỉ chốc lát, đối với Tô Niên Niên ngoắc ngón tay: "Tới, đem phần này tư liệu đánh 100 phần."

"Nha..." Tô Niên Niên có chút bó tay đi qua, lựa chọn đóng dấu, đang muốn thua "100" lúc, chợt nghe đến Cố Từ Thần lười biếng âm thanh vang lên: "Máy đánh chữ ra điểm bệnh vặt, duy nhất một lần đánh đồ vật nhiều hơn luôn tạt giấy, cho nên ngươi muốn một phần một phần đánh, xác nhận không sai sau lại đánh rút xuống một phần."

Tô Niên Niên nghi hoặc nhìn hắc một cái: "Đã hư mắt, làm gì mà không tìm người đến tu à?"

Cố Từ Thần đã trầm mặc một lát, thấp giọng hỏi: "Heo thần tài, tôi là bộ trưởng hay là ngươi là bộ trưởng?"

"Ngươi đó."

"Vậy thì ngoan ngoãn nghe ta đây, nhanh lên đánh, buổi chiều muốn dùng đây này." Cố Từ Thần đương nhiên nói xong, mà đi một bên trên ghế sofa chơi điện thoại rồi.

Tô Niên Niên bĩu môi, đi qua ngồi tại máy vi tính một phần phần đóng dấu.

Một phần tư liệu có chừng bảy tám trương đáng vẽ, đánh xong một phần, cô Tiểu Tâm búng hộp mực nhìn nhìn, hết thấy bình thường. Thế là lại chọn đóng dấu, tiếp theo xem xét... Không ngừng lặp lại cái này hai cái công tác.

Đánh rồi chừng năm mươi phần, Tô Niên Niên cảm thấy cổ có chút đau xót (a-xít), một bên đóng dấu một bên phàn nàn: "Ngươi cái chu lột da... Chính mình không làm việc, sẽ bóc lột thuần lương lao động nhân dân..."

Cố Từ Thần tiếp tục chơi lấy điện thoại, cũng không ngẩng đầu lên: "Heo thần tài, đề nghị ngươi về sau ăn nhiều một chút não heo bồi bổ, không cần vụng trộm tiếng người nói bậy."

Tô Niên Niên hết sức kinh ngạc: "Ngươi đã nghe được à?"

Cố Từ Thần hoa mãn hình tay một hồi, trên đầu huyết Thái Dương nhảy lên, cắn răng nói: "Ngươi giọng lớn như vậy, tôi đứng ngoài cửa mặt cũng nghe được rồi."

"Hừ, tôi rõ ràng là quang minh chính đại nói." Tô Niên Niên khinh thường hừ một tiếng, tiếp tục nhìn chăm chăm máy tính đóng dấu.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, sau giờ Ngọ trong văn phòng, ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ chiếu vào nhỏ vụn quang, thời gian tĩnh được, hai người thân ảnh dường như ánh thành công một bộ duy mỹ bức tranh.

"Reng reng reng" du dương dự bị tiếng chuông tấu tiếng nổ, Tô Niên Niên thảm một tiếng, biểu lộ uể oải: "Như thế nào nhanh như vậy mà phải vào lớp rồi, còn có hơn mười phần không có đánh xong đây này."

Cố Tử Thần đi đến phía sau nàng, chậm rãi cầm qua trong tay nàng con chuột, cái kia tư thế như là đem Tô Niên Niên vòng tại trong ngực giống như, Tô Niên Niên hồi hộp vậy thẳng băng rồi thân thể, bên tai nhanh chóng nhiễm lên rồi màu hồng phấn.

Cố Tử Thần cúi đầu, nhìn thấy đúng là Tô Niên Niên thon dài trắng nõn cái cổ, còn có cái kia như tinh tế tỉ mỉ nhu nhuận làn da bên trên nhuộm khỏi hồng nhạt, lại có loại nghĩ thò tay xoa đi xúc động.

"Khục khục... Ngươi muốn làm gì mà đó..." Tô Niên Niên xấu hổ âm thanh đưa hấn kéo về thực tế, Cố Tử Thần hít sâu rồi một chút, đem con chuột chuyển qua đóng dấu số lần lên, hỏi: "Còn kém mấy phần?"

"A..., mười ba phần a, tôi cũng nhớ không rõ lắm." Tô Niên Niên gãi gãi tóc.

Cố Tử Thần thua "15", máy đánh chữ khởi động, bắt đầu đóng dấu lấy tư liệu, hết thấy bình thường.

Tô Niên Niên xem tròn tròn mắt, đặc (biệt) Meow đấy! Không phải nói cái này máy đánh chữ có vấn đề chỉ có thể một phần một phần đánh mà!!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Phúc hắc lão sói vẫy đuôi (4)

Lần lượt từng cái một trắng nõn bóng loáng giấy A4 theo máy đánh chữ đi ra, máy đánh chữ nhưng tại tiếp tục công việc, một ít tật xấu đều không có.

Tô Niên Niên khoe miệng co giật: "Ngươi không phải nói xấu rồi hả?"

Cố Tử Thần lạnh nhạt liếc nàng một cái, giọng điệu đứng đắn: "Nha... Có lẽ là nó hoàn toàn tỉnh ngộ, chính mình lại xong chưa."

Lừa gạt quỷ đó! Tô Niên Niên nghiêng rằng, "Ngươi lừa gạt tôi!"

Nơi này là Thánh Âm Cao Trung, thầy giáo lực lượng với giáo nghiên kinh phí là Dụ Thành tốt nhất, như thế nào biết dùng một đài tràn ngập trực trực máy đánh chữ?

Cho nên thắng này là vì người câu đóng dấu áp-phích, mới có ý để cô đóng dấu rồi hơn mười phần tư liệu...

Cái này thỏa thỏa đúng là quan báo tư thù đó!

Cô cho rằng Cố Tử Thần bắt quá là cái nô dịch thủ hạ chu lột da, không nghĩ tới là chỉ càng thêm ác liệt phúc hắc lão sói vẫy đuôi!

Cố Tử Thần dù bận vẫn ung dung sửa sang lấy quần áo, cúi đầu nhìn đồng hồ: "Tô Niên Niên, còn có năm phút đồng hồ đi học, phòng vẽ tranh tại năm tầng, khoảng cách lầu dạy học có 600 mễ (m), ngươi phòng học tại lầu hai, dùng ngươi chậm như ốc sên tốc độ bò qua đi, đoán chừng có thể miễn cưỡng vượt qua."

Tô Niên Niên một bộ muốn thổ huyết đáng vẽ, cô còn chuẩn bị cùng anh tính sổ đầu rồi, không nghĩ tới bị đem rồi một quân!

Nhưng bề ngoài của hấn lại rất có lừa gạt tính, Tô Niên Niên cảm giác mình cho dù nói cho người khác biết, cũng không có người sẽ tin tưởng, Cố Tử Thần sẽ làm ra việc này đến.

Lớp đầu tiên là Kim lão sư đấy, Tô Niên Niên đối với loại này thời mẫn kinh nữ lão sư có loại bản năng phạm sợ hãi, chẳng quan tâm cùng Cố Tử Thần so đo, cầm lấy đồ đạc của mình chạy chậm lấy hướng dưới lầu hướng về.

"Cố Tử Thần! Ngươi cái hồn nhạt!" Cô hỏn hỏn âm thanh phiêu tán tại trong hành lang.

Cố Tử Thần ở phía sau mấp máy khóe môi, nhớ tới vừa rồi Tô Niên Niên chăm chú nhìn chăm chăm máy đánh chữ đáng vẽ mà muốn cười.

Anh cũng không biết mình thì sao, vậy mà sẽ ngây thơ như vậy. Nhưng... Thích thú.

Bên trên hết đến trưa khóa, Tô Niên Niên chỉ cảm giác mình buồn bức rồi một bụng khí, hết lần này tới lần khác lại không có mà phát tiết, quả thực hận không thể cong tường.

Tổng Dư Hi cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Niên Niên, ngươi thì làm sao?"

Chúc Thành cười hi hi ném tới hai túi nho nhỏ xộp giòn: "Cô cái đồ tham ăn nhất định là đói bụng, ngươi xem cô đều đói cong tường rồi!"

Tô Niên Niên lườm hần một cái, bực bội chuyển bút.

Trên giảng đài Giang Mộ sửa sang lấy giáo cụ, đánh giá đầy ngọn nguồn tuần tiếp theo, ánh mắt tại Tô Niên Niên trên người dừng lại một lát, cao giọng nói: "Tuần này tháng năm khảo thi, cũng là cái này học kỳ đến lần thứ nhất cuộc thi, mọi người chuẩn bị sẵn sàng, tranh thủ phát huy chính mình tốt nhất trình độ, khảo thi một cái thành tích tốt."

Dưới đây lập tức như nổ tung nổi đồng dạng, lưu riu thảo luận không ngừng.

"Không phải đâu... Nhanh như vậy mà cuộc thi, Emma thất bại lại muốn bị đánh!"

"Đúng vậy a, tôi chán ghét cuộc thi! Mỗi lần ôn tập thời gian cũng không đủ!" Cái nào đó học bá lên tiếng kêu rên.

Lập tức đã có người phi nhỏ: "Người đã đủ rồi! Mỗi lần đều sẽ người xếp hạng trước vài tên, mỗi lần đều nói mình thi không khá, người cái học bá chưa đựng ít rồi! Thà chúng ta cái... này học cận bã một con đường sống được sao!"

Tổng Dư Hi lập tức lăm vào căng thẳng, thành tích của nàng năm trước tại lớp học thuộc về trung bình, cuộc thi lần này đối với nàng mà nói thật phần trọng yếu.

Đang muốn cùng Tô Niên Niên trò chuyện, cô đã mang theo trống rỗng cặp đã đi ra.

Đi đến thang lầu góc khi vừa vận dụng với Trần Nguyên, anh gặp Tô Niên Niên một bộ rầu rĩ không vui đáng về có chút đau lòng, hỏi: "Làm sao vậy? Ai khi dễ tôi bảo bồi muội muội rồi hả?"

Tô Niên Niên sôi nổi rơi xuống thang lầu: "Không có gì, chỉ là gặp một cái siêu cấp siêu cấp người đáng ghét!"

Trần Nguyên cười cười, hơn phân nửa đoán được tên kia là ai.

Cái này hai người đó, thật đúng là vui mừng oan gia.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Không có trái tim đồng cảm mặt co quắp mặt

Trần Nguyên hôm nay chính mình mở xe, cùng Tô Niên Niên một khối đi bãi đỗ xe, chợt nghe đến một hồi tiểu động vật gào thét âm thanh.

Thanh âm kia rất yếu ớt, đứt quãng đấy, Tô Niên Niên tìm âm thanh nhìn sang, một cái màu vàng con chó nhỏ nằm rạp trên mặt đất, trên người còng lỏng vô cùng bản đây, một chân dùng vận vẹo tư thế cuộn mình lấy, tiếng kêu chính là theo hần trong miệng phát ra tới đấy.

Trước mặt của nó, ngồi cạnh một thiếu niên.

Tô Niên Niên sửng sờ, đây không phải là Cố Tử Thần sao?

Trên mặt hần như trước là bộ kia đậm mạc xa cách biểu lộ, cầm bình nước suối khoáng cho con chó nhỏ mớm nước, bên chân còn có khối bị gặm mấy ngụm sandwich.

Trời chiều nghiêng nghiêng rơi xuống, chân trời ánh nắng chiều ánh thành một mảnh ấm màu đỏ, cho trên người hần bao phủ một tầng ôn hòa tình cảm ấm áp.

Tô Niên Niên xem ngây dại.

Tại trong ấn tượng của nàng, Cố Tử Thần căn bản không có khả năng làm ra việc này, anh nhìn thấy loại này chó lang thang hần là tránh chi duy sợ không kịp a? Mà không phải như bây giờ, như vậy rất nghiêm túc uy lấy tiểu cầu cầu.

Bãi đỗ xe người càng tụ càng nhiều, không ít mọi người phát hiện Cố Tử Thần, kinh hô một tiếng đều đứng lên trước khoảng cách gần quan sát, còn có mấy cái cô bé lấy điện thoại di động ra đối với anh quay không ngừng.

Cố Tử Thần nhàu nổi lên đẹp mắt lông mày, hiển nhiên là không thích bị người vây xem.

Anh sờ lên con chó nhỏ đầu, đứng dậy, toàn thân tản mát ra Lãnh Liệt phong độ để người bên cạnh đều lui về phía sau mấy bước.

"Các người rất rồi rãnh sao?" Mát lạnh ngữ điệu rơi vào tay mỗi người trong lỗ tai.

"Khục khục... Ai nha, chúng ta đi nhanh đi, bằng không Cố Tử Thần hội tức giận." Một cái có ánh mắt nữ sinh vội vàng hướng mọi người kêu gọi, người vội xem thức thời rời đi.

Tô Niên Niên đi đến trước, Trần Nguyên đi theo phía sau của nàng, đi tới Cố Tử Thần bên cạnh.

Đề sát vào nhìn, mới phát hiện cái kia con chó nhỏ trên người không chỉ dính tro bụi lá rụng, thậm chí còn có loang lổ điểm một chút vết máu.

Trần Nguyên trầm giọng nói: "Lại là cái kia hành hạ cầu bệnh tâm thần sao? Thật sự là cặn bã!"

Cố Tử Thần "Ừ" rồi một tiếng.

Tô Niên Niên hỏi: "Các người đang nói cái gì à?"

Trần Nguyên cho cô giải thích nói: "Kề bên này trong khu cư xá có một chú, tinh thần không quá bình thường, luôn thích tra tấn ngược đãi chó lang thang, đã không chỉ một lần nữa, nhưng là mọi người cũng cảm thấy không có biện pháp."

Tô Niên Niên đã trầm mặc sẽ, mới nói: "Người này cặn bã..."

Cố Tử Thần nhún nhún vai, xoay người rời đi, Tô Niên Niên bề bộn gọi lại anh: "Này, người cứ như vậy đi nữa à?"

Cố Tử Thần dừng bước, Tô Niên Niên còn ở phía sau lải nhải: "Loại này khi không phải có lẽ bắt nó đưa đến súng vật cứu trợ đứng sao? Nếu hai người chúng ta không đến, cũng không có cái khác người phát hiện nó, chẳng lẽ người mà mặc kệ cầu cầu tự sinh tự diệt sao, người cái này không có trái tim đồng cảm mặt cơ quắp mặt..."

Cố Tử Thần xoay người, sắc mặt đen dọa người: "Nói xong rồi hả?"

"Đó... Ừ..." Tô Niên Niên gật đầu, cảm giác, cảm thấy ở đâu có chút không đúng.

Quả nhiên, đương cô nhìn thấy Cố Tử Thần mở ra xe rương phía sau, từ bên trong dọn ra cái sạch sẽ cái hộp, sau đó đem trên mặt đất con chó nhỏ ôm đến bên trong khi, cảm thấy xấu hổ bó tay rồi.

"Nó bị thương, tay không ôm có thể sẽ đã bị lần thứ hai tổn thương." Cố Tử Thần nhàn nhạt giải thích.

PHỐC...

Hóa ra đi lấy cái hộp rồi... Cô còn tưởng rằng Cố Tử Thần sẽ vừa đi rồi chỉ đây này.

Quá thật xấu hổ chết người ta rồi, Tô Niên Niên rúc vào Trần Nguyên sau lưng.

Trần Nguyên bất đắc dĩ cười cười, "Đi, hai người các người đừng làm rộn, con chó nhỏ mà giao cho người rồi, Niên Niên, chúng ta về nhà trước."

"Tốt!" Tô Niên Niên cuống quýt gật đầu, cũng như chạy trốn đi theo Trần Nguyên lên.

Cố Tử Thần tại nguyên thờ dài, nhìn Tô Niên Niên chạy so con thỏ còn nhanh thân ảnh, ánh mắt trở nên dần dần ôn nhu lên.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Tự tiện xông vào gia đình

Tô Niên Niên lâm vào 17 năm qua nhất nôn nóng thời kì mới.

Cô còn cố ý đi bên trên tra xét tra tình huống của mình, bực bội, lo nghĩ, lo được lo mất, cảm xúc không ổn định là bệnh gì?

Laptop bên trên "BA~" nhảy ra một hàng chữ

40-60 tuổi nữ tính thời mãn kinh lúc biểu hiện là phía dưới bệnh trạng...

Tô Niên Niên phiên muộn khép lại máy tính.

Ôm Bao Bao chơi sẽ, Tô Niên Niên lòng không tại ỉu xù thần du (*xuất khiếu bay bay), trong đầu lại không ngừng hiển hiện Cố Tử Thần bộ dáng.

Anh mặt lạnh lấy đáng vẽ, anh phi nhỏ đáng vẽ, anh trêu cợt người đáng vẽ... Từng điểm từng điểm, xoi tái lấy thần kinh của nàng.

"Đó, phiền chết người đi được!" Tô Niên Niên đá một cước Bao Bao ỏ, rước lấy nó thị uy "Meow ô" thanh âm, còn đuổi ra béo múp míp tiểu móng vuốt gãi gãi Tô Niên Niên cánh tay.

"Liên người cũng cùng tôi đối nghịch!" Tô Niên Niên kêu rên một tiếng, buông cái này vô tình Meow tỉnh người, úp sấp chính mình trên mặt giường lớn tinh thần chán nản.

Anh anh anh cái thế giới này thật sự là không có thích rồi, không chỉ có Cố Từ Thần cái này đồ quý sứ chán ghét, liền cô con trai Bao Bao đều chán ghét nàng meo meo? Đòi người đã như thế gian nan, còn có ai có thể cứu vớt cô thoát ly cực khổ?

Tô Niên Niên cái này nào bỏ để bắt đầu tưởng tượng các loại chính mình đáng thương thể thâm sinh hoạt, càng nghĩ càng khổ sở, đem mình buồn bực tại gối đầu ở bên trong râm rì.

Trần Nguyên ra ngoài trở về, thấy nàng phòng cửa không khóa liền trực tiếp vào được, không nghĩ tới nhìn thấy đúng là nhà mình muối muối thống khổ bộ dáng.

"Niên Niên, người điên rồi sao!" Trần Nguyên đi nhanh trên háng trước, sợ Tô Niên Niên bị gối đầu buồn bực xấu, chẳng phân biệt được do nói đoạt lấy rồi trong tay nàng gối đầu.

Tô Niên Niên hữu khí vô lực nói: "Tôi không có đó... Ca, người làm gì mà đoạt ta gối đầu."

"Người nha đầu kia! Đến cùng thì sao, mấy ngày nay cảm xúc đều kém như vậy?" Trần Nguyên đau lòng hỏi nàng, không muốn nói ra trong lòng đáp án.

Tô Niên Niên ngồi xuống, rầu rĩ nói: "Tôi giống thời mần kinh đến rồi."

Trần Nguyên nhìn không được cười lên, "Ngốc cô nương... Đùng rồi, Cố Từ Thần đem cái con kia cầu mang về, đoán chừng là nghĩ chính mình nuôi a, vừa rồi tôi đi nhà hần, anh đang nghiên cứu cho con chó nhỏ khỏi cái tên là gì được, người nếu không mau mau đến xem?"

Tô Niên Niên được thành công chuyển đi rồi chú ý lực, tạm thời quên rồi mới vừa rồi còn tại vì Cố Từ Thần phiền chết đi sống lại, nhảy xuống giường mà hướng Cố Từ Thần nhà chạy.

Trần Nguyên nhặt lên cô dép lê, bắt đắc dĩ nói: "Niên Niên, người trước tiên đem giày mặc vào..."

Tô Niên Niên kéo ra Cố Gia công, bên trong tỉnh Tiểu Tiểu đấy, chỉ có TV tin tức kênh thông báo âm thanh.

Cô cời bỏ chân đi vào, trong phòng khách không có một bóng người, tan học lúc nhìn thấy con chó kia nhu thuận ghé vào trước sô pha cái kia trương giả cả xa xỉ thâm lên, vết thương trên người bị xử lý thỏa đáng, tắm sạch sẽ, lúc này mở mắt ra liếc mắt Tô Niên Niên, lại nhắm mắt lại, trầm thấp kêu lên hai tiếng.

Tô Niên Niên ngồi ở nó bên cạnh, sờ lên đầu của nó, cái này cầu chẳng qua là bình thường loại, màu vàng đất bộ lông, nhất là tính cách rất dịu dàng ngoan ngoãn. Nó hưởng thụ ở Tô Niên Niên lòng bàn tay cọ xát, còn lẽ lười liếm liếm tay của cô.

"Tô Niên Niên, người biết rõ người đây là tự tiện xông vào gia đình sao?" Cố Từ Thần Lãnh Liệt âm thanh vang lên, Tô Niên Niên xoay người, anh ước chừng là vừa tắm rửa qua, ăn mặc sạch sẽ đơn giản ngắn tay quần dài, tóc đen còn có chút ẩm ướt, càng phát ra nổi bật lên mặt mày như vẽ.

"Tôi gõ cửa đấy, là người không nghe thấy nha." Tô Niên Niên có chút chột dạ mà nói.

Cố Từ Thần từ chối cho ý kiến nhũn mỳ.

"Anh của ta nói người muốn cho cầu cầu đặt tên chữ nha, tên gì tốt? A hoàng? Tăng thêm? Tiểu phúc quý?"

Nghe thế một cái so một cái đặt tên, Cố Từ Thần khoe miệng co quắp động hạ: "Người còn có thể làm lại tục khí điểm sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Người một nhà chung quy là người một nhà

Tô Niên Niên lý lẽ hùng hồn phản bác: "Mọi người không đều sẽ như vậy gọi sao, đại chúng hoá một chút cũng không có gì không tốt, bằng không thì người thích phong cách tây điểm hay sao? Charles? Jack? Alexander?"

Cố Từ Thần: "..."

Liên trên mặt đất con chó nhỏ dường như cũng đối với những tên này không hài lòng, tội nghiệp ai oán hai tiếng:

Tô Niên Niên nghĩ sâu tính kỹ rồi cả buổi, mới nói: "Nhà của chúng ta mèo kêu Bao Bao, dứt khoát nhà các người cầu chó sửa hình cầu a?"

Nghe xong chính là đồ tham ăn khỏi tên, Cố Từ Thần tại trong lòng oán thầm.

"Không đúng ai, nhà các người cầu cầu là công hay là mẩu đấy, gọi hình cầu có thể hay không thật là đáng yêu?" Tô Niên Niên lăm bằm lăm bầu lấy, thò tay muốn thì đi thăm con chó nhỏ giới tính.

Cố Từ Thần tay mất lạnh lẽ, một chút mở ra tay của cô, lông mày nhàu...mà bắt đầu.

"Tô Niên Niên, người không thể rụt rè điểm sao? Nào có người như vậy..." Anh lại nói đến một nửa dừng lại, Tô Niên Niên sắc mặt trở nên hồng, mạnh miệng nói: "Chẳng phải nhìn một chút nha, nhà của chúng ta Bao Bao tôi cũng xem qua nữa à!"

Cố Từ Thần neho lại mắt phượng, trong mắt lóe nguy hiểm hào quang, không nói một lời nhìn chăm chú lên Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên bị anh xem đáy lòng chột dạ, hơn nữa cùng một cái nam sinh thảo luận cái đề tài này xác thực rất xấu hổ đấy, đành phải ngượng ngùng sờ cái đầu, giả bộ như xem tivi.

Tin tức trong kênh nói chuyện chủ truyền bá trầm thấp hùng hậu nam trong âm đang tại thông báo: "... Dự Thành buôn bán Cự Ngạc Cổ Ngôn Chuẩn dưới cơ trăm ngàn độ bách hóa làm lại chế buôn bán kỳ tích, đề tam quý tiêu thụ ngạch thị trường suất (*tỉ lệ) mở rộng là 48%, tiêu thụ tăng trưởng suất (*tỉ lệ) là 200%, có thể nói tại kinh tế tiêu điều ở dưới buôn bán Thần Thoại..."

Trăm ngàn độ? Đây không phải là Cố gia xí nghiệp ở dưới công ty con sao, thì ra là Cố Từ Thần phụ thân xí nghiệp.

Cố Từ Thần đạm mạc liếc qua TV, phảng phất không chút phật lòng, thậm chí còn nhẹ nhàng cùng Tô Niên Niên giải thích: "Là công đấy."

"À?" Tô Niên Niên đầu đầy sương mù, hơn nửa ngày mới thật dài "Ah" rồi một tiếng, biết rõ anh nói rất đúng trên mặt đất con chó nhỏ.

"Vậy thì gọi vòng tròn lớn a, nghe đi lên cũng rất uy vũ hùng tráng khí thế phi phàm!" Tô Niên Niên mặt mũi tràn đầy đắc ý, tràn ngập chờ mong nhìn Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần không giống trước khi đồng dạng phi nhỏ, mà là cực kỳ tốt tính tình quai hàm thừ: "Ừ, vòng tròn lớn, vòng tròn lớn..." Anh đưa tay sờ sờ vòng tròn lớn đầu, thì thảo hồ hào tên của nó.

Cách gần như vậy, Tô Niên Niên tinh tường cảm nhận được Cố Từ Thần trên người phát ra cô đơn.

Hào khí thoát cái cái biến, Tô Niên Niên lại không rõ cái này phong thần tuần lẫm thanh dật đẹp để quý giá thiếu niên, vì sao bỗng nhiên mà trở nên lãnh đạm như vậy, như vậy thương cảm.

Cô lạnh nhạt có chút khổ sở.

Nhất thời không nói chuyện.

Hai người một chó, cứ như vậy im im lặng lặng ở lại đó, cuối cùng hay là Tô Niên Niên nhịn không được, mở miệng hỏi: "Người làm gì mà không cùng ba mẹ người ở đó, cho dù có tiền tùy hứng, một người ở tòa nhà biệt thự, không sẽ cảm thấy cô độc sao?"

Cô còn nhớ rõ khi còn bé, khi đó phụ thân nàng sự nghiệp vừa mới cất bước, một nhà ba người lách vào một gian diện tích rất loại nhỏ (tiểu nhân) đơn nguyên lâu, sinh hoạt cũng so bây giờ khổ. Nhưng Tô Niên Niên vẫn đang cho rằng, đó là cô trong cả đời vui sướng nhất thời gian.

"Cô độc?" Trong trẻo nhưng lạnh lùng ngữ điệu đọc một lần hai chữ này, Cố Từ Thần ánh mắt trở nên mê mang mà bắt đầu..., "Có lẽ sẽ a..."

Nhất lúc mới bắt đầu là sợ đấy, thời gian lâu rồi, chậm rãi, cũng mà thói quen.

Tô Niên Niên nghĩ nghĩ, cho rằng anh là cái loại này phản nghịch kỳ rồi nhà trốn đi phản loạn đại thiếu gia, còn tận tình khuyên bảo khuyên nhủ: "Cố Từ Thần, mặc dù người cái này người đáng ghét điểm a, nhưng là ba ba mẹ mẹ của người nhất định là nhất người yêu của người, đôi khi đừng quá bướng bỉnh, cùng trong nhà nhận thức cái sai thấp cái đâu không thì tốt rồi? Người một nhà chung quy là người một nhà đó."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Lực phá hoại kinh người

Cố Tử Thần nở nụ cười, nụ cười kia lạnh lùng, giọng mỉa mai, hoàn toàn không nên xuất hiện tại một cái mười tám tuổi thiếu niên trên mặt

Cái này nhận thức để Tô Niên Niên có chút sợ hãi.

Thật lâu, cô mới nghe được Cố Tử Thần Lạnh Liệt đến gần như tàn nhẫn âm thanh truyền đến: "Tô Niên Niên, tôi cho tới bây giờ đều không có người thân, cho tới bây giờ, đều không có."

Tô Niên Niên bị anh những lời này tàn sát ra hơi lạnh rung động đến, hơi miệng mở rộng, lại cái gì cũng nói không nên lời.

Cô trong lòng suy đoán, ước chừng là anh cùng trong nhà náo loạn cái gì mâu thuẫn a, với hấn mà nói khẳng định không là chuyện tốt.

Cô không phải cái loại này không để ý người khác cảm xúc bảo căn vặn để người, bề bộn chuyển hướng chủ đề: "Khục khục... Thức ăn chó người mua sao, muốn hay không ăn trước nhà của chúng ta Bao Bao đấy, mèo chó là một nhà nha..."

Cố Tử Thần đã gấp nằng ngọc trốn tránh ánh mắt, biết rõ cô là vì mình được, khoe miệng ả ả đã có vui vẻ.

"Mua, hết thầy chuẩn bị thỏa đáng."

"Nha... Vậy là tốt rồi." Tô Niên Niên lững rồi lững tóc, mới phát giác được chính mình tại Cố Gia chờ đợi không thiếu thời gian, trở nên có chút bối rối, "Cái kia... Tôi đi về trước..."

Cố Tử Thần lông mi giật giật: "Người xác định nếu như vậy trở về?"

"A...?" Tô Niên Niên cúi đầu đánh giá chính mình, mặt lập tức mà đỏ lên.

Cô vừa rồi chỉ lo vội tới vòng tròn lớn thủ danh tự, đặt tên, coi bỏ chân bỏ chạy đến rồi, áo ngủ xuyên loạn thất bát tao (*) đấy, liền tóc cũng không có quản lý tốt.

h-n!

Từ trước đến nay không chú trọng cá nhân hình tượng Tô Niên Niên, lần thứ nhất tại một cái nam sinh trước mặt cảm thấy thẹn thùng.

"Biết đến, hiểu được người cái này là mình lỗi thôi, không biết đấy, còn tưởng rằng người tại nhà của ta xảy ra chuyện gì." Cố Tử Thần lạnh lùng chế nhạo lấy cô, còn thuận ngón tay chỉ sàn nhà, "Người đến một chuyến, nhà của ta mà cùng quý vào thôn tựa như, Tô Niên Niên, người ngược lại thật sự là lực phá hoại kinh người."

Tô Niên Niên theo nhìn sang, tron bóng sạch sẽ trên sàn nhà có một dây màu xám dấu chân, một mực lan tràn đến... Ách, cô dưới chân màu trắng quý báu lông dê trên mặt thảm.

Tô Niên Niên đỏ mặt, hận không thể tại chỗ đào cái vũng hố đem mình chôn.

Cô bặm mặt, lừa mình dối người nói: "Kỳ thật tôi là Tô Niên Niên muối muối... Ah đúng, tôi là muối muối của nàng, người nhận lầm người, Tô Niên Niên đang ở nhà đâu rồi, ha ha a..."

Cố Tử Thần môi mông bên trên nhếch vui vẻ, "Ah? Nói như vậy Trần Nguyên thật sự là tốt phúc khí, có hai cái tốt muối muối, chắc chắc..."

Tô Niên Niên xấu hổ ngượng ngập cúi đầu xuống, chuẩn bị thần không biết quỷ không hay lén lút chạy đi. Cô cùng chỉ chốt dạ ốc sên tựa như, từng chút một hướng cửa ra vào chuyển.

Định đầu có ép tới cực thấp tiếng cười, Tô Niên Niên ngón tay dời một đường nhỏ, Cố Tử Thần dưới cao nhìn xuống nhìn cô, khoe môi đáng tươi cười đẹp mắt có thể choáng váng mắt của cô.

Anh nhếch môi, nhẹ nói: "Ngồi xuống."

Tô Niên Niên bị anh cực kỳ từ tính âm thanh đầu độc, lập tức ngoan ngoãn ngồi ở trên ghế sofa, một cử động nhỏ cũng không dám.

Cố Tử Thần quay người đi cửa ra vào, lại rất nhanh phản hồi tới, cầm trong tay lấy song biệt hiệu (*tiểu hào) ở nhà chơi rông dế lê. Anh quý gối nửa ngồi tại Tô Niên Niên bên người, nhìn cô trắng nõn óng ánh bàn chân nhỏ không an phận lắc lư, bắt đắc dĩ thờ dài.

Anh rút rồi trương khăn ướt, động tác thay Tô Niên Niên lau sạch sẽ trên chân vết bẩn, động tác nhu hòa phảng phất là đôi đũa nào đó hiếm thấy trân bảo.

Lau sạch sẽ về sau, làm lại thay nàng mặc tốt dế lê, Cố Tử Thần phui tay: "Trở về đi."

Tô Niên Niên rốt cục tỉnh táo lại, xấu hổ như đun sôi trứng tôm, mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Cái kia trương mê người tuần lăng mặt đều ở gang tấc, Tô Niên Niên cảm thấy trong đầu có căn dây cung, bỏ lạp cách cách ầm ầm nổ tung rồi.

Đó đó đó đó đó đó!

Vừa rồi cái kia hết thầy không phải mộng!

Cổ Tử Thần! Rõ ràng thay nàng mặc giày rồi hả?!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Kỳ thi hàng tháng (1)

Gặp Tô Niên Niên về mặt tròn mắt há hốc mồm trì độn biểu lộ, Cổ Tử Thần khước môi cong lên rồi một cái sung sướng độ cong:

Tô Niên Niên néo néo gương mặt của mình, liên tục xác định đây không phải mộng về sau, trong lòng hiện lên một tia mừng thầm.

Anh anh anh, Cổ Tử Thần không phải có thích sạch sẽ sao? Còn một chút cũng không chê cô... Tô Niên Niên cảm giác trong không khí đều bay màu hồng phấn đào lòng bong bóng, thiếu nữ lòng bắt đầu tràn lan.

Ngoài cửa khoan thai đi đến Trần Nguyên thấy thế, không nói hai lời, quay đầu bước đi, thuận tiện mang đi cho mình bảo bối muối muối cảm dệp lè.

Khục khục... Niên Niên, ca ca chỉ có thể giúp ngươi đến nơi đây rồi.

Quốc dân hảo ca ca Trần Nguyên lần nữa cho Tô Niên Niên đến rồi lần trợ công, liên hồi trong phòng mập mờ hào khí.

"Tô Niên Niên, ta chỉ là không muốn ngươi tiếp tục giam bản nhà của ta sần nhà, bây giờ, lập tức, g!" Cổ Tử Thần khoát khoát tay, vô tình hạ lệnh trực khách.

Rầm rầm lạp Tô Niên Niên chỉ cảm thấy một chậu nước lạnh tưới vào rồi đỉnh đầu của mình.

Có hay không có lắm! Lý do này cũng quá đơn giản thô bạo đi à nha?!

"A..... Gặp lại." Tô Niên Niên ủy khuất cùng cái cô vợ nhỏ tựa như, rì rì đi ra cửa, đã đi ra Cổ Gia.

Tại chỗ Cổ Tử Thần giữa lòng mây bớt chút lãnh ý, nhiều hơn điểm ít có nhu hòa lưu luyến, đưa mắt nhìn Tô Niên Niên từng bước một rời khỏi.

Anh lại lần nữa vượt vượt vòng tròn lớn đầu, thấp giọng nhắc tới: "Vòng tròn lớn... Vòng tròn lớn..."

Khỏe miệng cái kia bồi dáng tươi cười, rất cực triệt để lan tràn ra.

Đã trải qua cả đêm vừa thương xót vừa vui các loại cảm xúc tấy lể, Tô Niên Niên có vẻ không phản chấn đi trường học.

Bởi vì lấy thứ sáu cuộc thi, bên trên hết bình thường khóa về sau, tất cả khoa lão sư đều lưu lại thời gian nhất định ôn tập, tan học mà bắt đầu phát bài thi.

Mới một ngày xuống, Tô Niên Niên trên mặt bàn tích rồi một dầy chồng chất bài thi, để cô rất có điểm há hốc mồm.

Đây là kì thi hàng tháng hay là kì thi Đại Học à? Có cần hay không đáng sợ như vậy? Hơn nữa nàng xem bài thi, thượng diện đề mục thật là khó khăn vô cùng, cùng cô trước khi tại Thần Giang Cao Trung hoàn toàn không tại một cái cấp bậc.

Cứng đầu phát làm một trương vật lý bài thi, một phần ba đề đều không lấy, Tô Niên Niên bốn phía trương nhìn một cái, tâm tình càng thêm bi thức dục.

Tổng Dư Hi thần sắc không thay đổi, thủ hạ bút không ngừng, các loại công thức đáp án rậm rạp chằng chịt tràn ngập rồi bài thi. Chúc Thành bình thường nhìn cả lợ phát pho đấy, làm khỏi đề cũng nghiêm túc, là không Tổng Dư Hi, thế nhưng so cô mạnh hơn nhiều. Mà ngay cả Đường Dư, cũng giống như như hữu thần trợ, về mặt nhẹ nhõm.

Rõ ràng tại Thần Giang Cao Trung khi, Đường Dư thành tích còn không bằng cô đó!

Cái thế giới này quá điên cuồng a!

Tô Niên Niên thương cảm cắn cắn bút, gắt gao nhìn chăm chăm Đường Dư ngồi bút xem, trong lòng còn tại tự an ủi mình, nói không chừng Đường Dư là mù mờ đấy.

Như vậy nóng rực ánh mắt, Đường Dư đương nhiên không có khả năng cảm giác không thấy, ngẩng đầu, thì thấy Tô Niên Niên tràn ngập ánh mắt u

oán.

Làm lại thoáng nhìn cô trên mặt bàn bài thi, Đường Dư cân nhắc một chút mới hạ giọng nói: "Ngươi sẽ không?"

Tô Niên Niên đáng thương nhẹ gật đầu.

Đường Dư đã trầm mặc một lát, mới nhảy ra với Tô Niên Niên giống nhau một cái đề bài, đưa tới.

Tô Niên Niên hiếu kỳ nhận lấy, lập tức hai mắt tỏa sáng.

Đường Dư không hề giống Tống Dư Hi như vậy mỗi đạo đề đều đáp rành mạch, mà là chỉ viết rồi công thức hoà giải đề mạch suy nghĩ, đã biểu hiện anh biết làm, lại tiết kiệm thời gian.

Khá tốt Tô Niên Niên cũng không ngu ngốc, nghiên cứu một hồi bắt đầu giải đề, mặc dù tốc độ chậm hơi chậm, cũng may tổng so vừa mới bắt đầu cường.

Mấy ngày kế tiếp ở bên trong, cô viết xong một trương, Đường Dư mà đưa cho nàng một trương mới đích, hai người phối hợp ăn ý, Tô Niên Niên mới không có kéo dài ôn tập tiến độ.

Vừa ý trong cang phát ra kiên định rồi đi bên trên trường luyện thi nghĩ cách.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Kỳ thi hàng tháng (2)

Bởi vì bình luận bài thi khi cô phát hiện... Lớp học max điểm học sinh cùng tiểu Thanh đồ ăn tựa như, một mảnh vụn (gốc) tiếp một mảnh vụn (gốc).

Đặc biệt là lớp trưởng Triệu Minh Viễn, ngoại trừ ngữ văn bên ngoài, những thứ khác khoa gần như tất cả đều là max điểm, không thẹn với học bá danh tiếng.

Tống Dư Hi đại khái bình quân thành tích 85 phút tả hữu, Chúc Thành hơi chút thiếu một ít, nhất là ít nhất cũng có 80 phút. Đường Dư tắc thì bộp phát ra rồi kinh tiềm lực của con người, thành tích tốt đến làm cho Tô Niên Niên tức lộn ruột.

Đương nhiên, lớp học cũng có không thiếu không học vẫn không nghề nghiệp thiếu gia tiểu thư, chiếm tỉ lệ tại một phần năm.

Tô Niên Niên tính ra dưới, ngoại trừ thật sự cái gì đều không học người bên ngoài, cô đoán chừng chính là đếm ngược đệ nhất...

Cái này nhận thức để cô càng thêm ưu thương.

Bài thi đều là mình sửa đấy, bình luận hết bài thi bình thường lão sư đều chọn mấy người dưới báo điểm, phần lớn đều sẽ lão sư coi được học sinh.

Nhưng những lão sư kia cũng không biết trúng cái gì tà, mỗi lần đều vấn đề Tô Niên Niên.

Thế là tại một đám học bá dương dương đắc ý bạo ra bản thân cao tiến hành cùng lúc, tổng sẽ cùng theo Tô Niên Niên thâm thâm điểm, đổi lấy lớp học học sinh lần lượt cười nhạo.

Lớp số học.

Giang Mộ theo thường lệ hỏi mấy cái lớp học học sinh khá giỏi thành tích, lờm đến xếp sau Tô Niên Niên thân ảnh, tự nhiên mà vậy mà hỏi: "Tô Niên Niên, mô phỏng cuốn ngươi bao nhiêu phút?"

Tô Niên Niên trên thực tế điểm rất cao đấy, nhưng cô cảm thấy là dò xét Đường Dư giải đề mạch suy nghĩ mới giải đi ra đấy, thế là mỗi lần báo thành tích đều đi những cái...kia đề mục điểm.

Này sẽ cô hữu khí vô lực mở miệng: "A..... 61..."

"Ha ha ha, không phải đâu, thấp như vậy điểm, tôi đều thay cô xấu hổ!"

"Cô trong đầu đều sẽ nước sao..."

"Xem các người nói, ta cảm thấy được rất tốt nha, ít nhất còn đạt tiêu chuẩn nữa nha."

Toán học cô từ nhỏ còn kém, từ trước đến nay lơ đãng, này sẽ lại cảm nhận được đến từ toàn bộ thế giới ác ý.

Trách móc nhất hung đúng là Hà Tiểu, Tô Niên Niên trừng anh liếc: "Người có ý kiến gì không? Người đạt tiêu chuẩn rồi hả?"

Hà Tiểu như một bị trát phá khí bong bóng, tiếng cười im bất động.

"Lão sư, Tô Niên Niên chính mình thành tích không được, còn muốn uy hiếp người khác, hơi quá đáng!" Lưu Doãn Nhi một bộ hiên ngang lăm liếm biểu lộ, Giang Mộ cau lại dưới lông mày, đang muốn chấm dứt cái đề tài này, không nghĩ tới Tô Niên Niên hừ một tiếng: "59 phân biệt người có cái gì lập trường nói tôi, chẳng lẽ người muốn sinh động thuyết minh cái gì gọi là bịp bợm tìm đường chết với tự rước lấy nhục sao?"

Lớp học học sinh lập tức cười thành một đoàn.

"Người... Tô Niên Niên, người hơi quá đáng!" Lưu Doãn Nhi mặt đỏ tới mang tai reo lên, thành tích của nàng cũng không được, sớm biết như vậy mà không xuất đầu tốn hại Tô Niên Niên rồi.

"Đi, ngày mai sẽ cuộc thi, mọi người buổi tối chú ý nghỉ ngơi, không cần ăn bậy bỗ, tâm bình tĩnh ứng đối cuộc thi là tốt rồi. Tại lão sư trong mắt, không dùng thành tích luận anh hùng, chỉ cần người bỏ ra cố gắng, chính là lão sư trong lòng đệ tử tốt, tan học."

Buổi nói chuyện nói lớp học học sinh ngay ngắn hướng "Oa" rồi một tiếng, không nghĩ tới chủ nhiệm lớp sẽ nói ra loại lời này.

Tô Niên Niên nghe được hứng thú hết thời, tượng trưng cùng theo một lúc cổ rồi vỗ tay, gió xách, rời đi.

Đi đến bãi đỗ xe, Trần Nguyên hướng cô vẫy vẫy tay, đáng tuổi cười ôn hòa.

Bên cạnh của hắn, đứng đấy Dạ Tinh Vũ, nhìn thấy Tô Niên Niên lập tức kích động trên nhảy dưới tránh (*né đòn), hận không thể xông lại ôm Tô Niên Niên.

"Niên Niên! Tại đây tại đây! Uy, ca, người không cần túm ta a, để tôi ôm hạ Niên Niên mà!" Dạ Tinh Vũ ủy khuất mà nói.

Trần Nguyên mặt không đổi sắc: "Nam nữ thụ thụ bất thân."

Hừ, muốn ôm muội muội của hắn, mơ tưởng!

Tô Niên Niên cười tủm tỉm đi qua, Dạ Tinh Vũ nhìn đúng thời cơ, linh hoạt hướng Trần Nguyên dưới cánh tay vừa chui, thoát khỏi Trần Nguyên kiểm chế, hoan hỉ hướng Tô Niên Niên nhào tới.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Kỳ thi hàng tháng (3)

"Niên Niên ~" Dạ Tinh Vũ tựa như chỉ vung hoan sới con tẻ, mở ra hai tay muốn cho Tô Niên Niên đến sâu sắc ôm.

Còn không có lần lượt Tô Niên Niên bên cạnh, chợt nghe đến một tiếng bất mãn kêu thảm thiết

"Đồ đồ đồ! Không cần gần đón ta a! Ca, mau buông ta ra!" Dạ Tinh Vũ phịch bắt tay vào làm chân, bắt đắc dĩ sau lưng nam sinh rõ ràng sức lực so với hắn lớn rất nhiều, hơi hột đưa hắn hướng bên người đặt xuống, phảng phất sự tình gì đều không có phát sinh qua.

Tô Niên Niên dừng lại bước chân, nhìn nửa đường giết ra Cố Từ Thần không biết nói cái gì cho phải.

Trần Nguyên ở phía sau cười gian trá, vỗ vỗ Dạ Tinh Vũ bả vai, một bộ "Người trẻ tuổi chính là non" biểu lộ.

"Ngày mai cuộc thi, hôm nay chúng ta ăn thật ngon một hồi đi."

"Nha..." Tô Niên Niên ngoan ngoãn đuôi kíp.

Theo lẽ thường thì Cố Từ Thần lái xe, tìm nhà không ngờ tiểu điểm, đồ ăn bùng lên sau Tô Niên Niên mới phát hiện ngoài dự đoán mọi người mỹ vị, ôm bát đĩa chết sống không buông tay, hận không thể đem đầu lưỡi đều nuốt.

Dạ Tinh Vũ tướng ăn không có so cô tốt hơn chỗ nào, ăn như hổ đói không ngừng nuốt lấy đồ ăn, xem Trần Nguyên đầu đầy hắc tuyến.

Cái này lưỡng đồ tham ăn đến cùng bao lâu chưa ăn cơm rồi... Dùng được lấy khiến cho như chạy nạn tựa như sao?

Trái lại Cố Tử Thần, tướng ăn nhà nhận quý khí, chậm rãi ném lấy đồ ăn. Cho dù ở như vậy bình thường trong tiểu điểm, cũng bị từng cử động của hắn lay trần ngập quý tộc cảm giác.

"Đừng ăn quá nhiều, không tốt tiêu hóa." Trần Nguyên tha thiết dặn dò lấy Tô Niên Niên, Tô Niên Niên mơ mơ màng màng lên tiếng, tiếp tục cùng đồ ăn làm đầu tranh.

Dạ Tinh Vũ cố gắng nuốt xuống trong miệng đồng sùn núi thịt, mở miệng nói: "Chờ một chút chờ một chút! Chúng ta còn không có có cử hành nghi thức đây này!"

Anh đề lại Tô Niên Niên, xinh đẹp trong con mắt trần ngập chăm chú, hoàn toàn không phù hợp một cái đồ tham ăn nên có hành động.

Tô Niên Niên đều nhanh nhanh chóng đánh người rồi, đây là nào loại nào! Cô còn chưa ăn no đây này!

Một cái đói bụng đồ tham ăn thật là đáng sợ đấy, cô đang đẳng sát khí trừng mắt Dạ Tinh Vũ: "Tôi muốn ăn com đó, ngươi nhanh buông ra."

Trần Nguyên lông mày nhăn lại, ơ a, cái này còn quang minh chính đại ăn muối muối của hắn đậu hủ rồi hả? Có thể nhẫn nại không có thể nhẫn nhục, anh vô tình lay khai mở Dạ Tinh Vũ tay, "Ăn com quy ăn com đó, không nên động thủ động cước đấy."

Dạ Tinh Vũ ủy khuất hít hít cái mũi, như chỉ chịu rồi thiên phần lớn ủy khuất tiểu động vật đồng dạng.

Đen kịt thâm thụy con mắt chớp chớp, còn hiện ra sáng ánh sáng nhạt, xem Tô Niên Niên thoáng cái mà mềm lòng rồi.

"Cái gì nghi thức đó, nói nghe một chút."

Dạ Tinh Vũ một giây đồng hồ hoán đổi nhiệt huyết hình thức, hướng phục vụ viên muốn tới nguyên liệu nấu ăn dọn xong, tại lấy điện thoại cầm tay ra đặt ở trên mặt bàn, thành kính nói: "Được rồi, có thể đã bắt đầu!"

Nhìn qua một căn rạp xưởng hun khói thêm hai khóa trứng gà bày ra 100 phút, còn có trên màn hình điện thoại di động Einstein, Tô Niên Niên rất là im lặng.

"Thật sự có tác dụng sao..." Cô yếu ớt mà hỏi, Dạ Tinh Vũ vỗ bộ ngực 〇〇 cam đoan: "Đương nhiên, từ nhỏ mẹ của ta cuộc thi trước mà cho tôi ăn trứng gà, rất có tác dụng đấy! Còn có còn có, cái này bài học bá nghi thức là tự chính mình phát minh đấy, Niên Niên ngươi cái đó cửa bài học không tốt? Tôi trên điện thoại di động còn có Không Tử, Hoắc Kim, hoa la canh..."

Tô Niên Niên vội vàng lên tiếng đánh gãy: "Mà cái này a!"

Trần Nguyên có chút hăng hái nhìn hai người bọn họ, Cố Tử Thần khinh miệt "STOP" rồi một tiếng: "Phong kiến mê tín không được."

Nhìn hai cái kẻ dờ hơi chăm chú bài hết Einstein, Trần Nguyên cùng Cố Tử Thần liếc nhau, tiếp tục ăn com.

Tô Niên Niên mở mạnh một khóa trứng gà, kết quả lại không muốn ăn, cô nhớ mang máng Trần Nguyên không thích ăn trứng gà, Dạ Tinh Vũ hiện trong tay lại có một khóa. Thế là theo lý thường nên ném đến rồi Cố Tử Thần trong chén.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Kỳ thi hàng tháng (4)

Cố Tử Thần thần sắc vi diệu nhìn chăm chăm trong chén trắng nõn mảnh trơn trượt luộc trứng:

Tô Niên Niên chợt dạ nói: "Khục khục... Tôi biết rõ ngươi là học bá, nhất là ngươi cũng dính dính không khí vui mừng nha, nói không chừng thật sự linh nghiệm đó!"

Cố Tử Thần nhìn thẳng cô, ngăm đen như Thâm Uyên ánh mắt nháy cũng không nháy mắt, xem Tô Niên Niên da đầu có chút run lên, nhưng trong đầu, lại nổi lo lắng làm cho người sung sướng mừng thầm cảm xúc.

"Nhàm chán." Anh cấp ra đánh giá, Tô Niên Niên nhut chí cúi đầu, tiếp tục cầm lấy chiếc đĩa ăn com.

Rất nhanh, lực chú ý của nàng đã bị trên bàn mỹ thực với Dạ Tinh Vũ chuyện cười chuyện dòi đi, cho nên không thấy được, Cố Tử Thần chậm rãi, nhận thức chăm chú quả thực đã ăn xong cái kia khóa luộc trứng.

Trừ mình ra thân mẹ ruột, Tô Niên Niên đại khái là... Cái thứ nhất cho anh đĩa rau người.

Mặc dù nguyên nhân hơi có chút vui mừng.

Một hồi com tối ăn khách và chủ tận hoan, Tô Niên Niên là bụng lấy tròn vo trên bụng xe.

Dạ Tinh Vũ chính mình đánh xe đi rồi, Trần Nguyên cùng Tô Niên Niên ngồi Cổ Tử Thần xe tiện đường về nhà.

Hai người ngồi ở chỗ ngồi phía sau, Trần Nguyên cho cô mua hộp sữa chua tiêu thực, khoe miệng vui vẻ thập phần bất đắc dĩ: "Ăn nhiều như vậy có thể hay không tiêu hóa bất lương à?"

Tô Niên Niên lười biếng vuốt bụng, "Sẽ không đâu, tôi trường cấp hai khi, một lần ăn hết tám cái bánh bao, một chút việc đều không có!" Giọng điệu còn rất đắc ý.

Cách (đường đi) giao lộ, Cổ Tử Thần thuận thực đánh rồi cái chuyển hướng, phi nhỏ nói: "Như cô loại này phần lớn dạ dày Vương, tiêu hóa năng lực khẳng định rất cường đại."

"Hừ, đương nhiên."

"Nhất là nha, Tô Niên Niên, người biết rõ heo là như thế nào béo lên sao?" Cổ Tử Thần lời nói xoay chuyển, "Đơn giản mà nói, chính là ăn hết ngủ, ngủ ăn, thập phần phù hợp cuộc sống của người quy luật."

Tô Niên Niên nhin xuống muốn đem sữa chua ném trên đầu của hán xúc động, một là vì mình với Trần Nguyên an toàn, dù sao Cổ Tử Thần là tài xế, an toàn điều khiển trọng yếu nhất. Hai nha... Thật sự là không nỡ lãng phí ăn ngon như vậy sữa chua.

Cổ Tử Thần không biết cô lúc này nghĩ cách, nếu như đã biết, nhất định sẽ càng thêm phiền muộn.

"Ca, người chuyển cáo người kia, tôi không cần cùng anh nói chuyện." Tô Niên Niên tức giận hít một hơi sữa chua.

Cổ Tử Thần hừ lạnh: "Trần Nguyên, người chuyển cáo cái con kia heo thần tài, tôi chẳng qua là để cô chú ý ẩm thực khỏe mạnh. Còn có, về sau cô việc đâu đâu tôi tuyệt đối sẽ không quản!"

"Hừ!"

Hai người đồng thời hừ một tiếng, ai cũng không để ý tới ai, xem Trần Nguyên một cái đầu hai cái phần lớn.

Ôi uy... Anh như thế nào có loại chính mình thân là bóng đèn cảm giác?

Xe dừng lại Trần gia biệt thự, Tô Niên Niên thở phì phì xuống xe, không ngớt lời gấp lại đều chưa nói.

Cô lên lầu tắm rửa một cái, trên giường lật qua lật lại lần qua lần lại, càng nghĩ càng bức bối, chỉ cảm thấy hung muộn khí đoàn (ngột ngạt khó thở).

Như vậy thời tiết mở điều hòa không thích hợp, cô dứt khoát đứng dậy đem cửa sổ mở ra, mát mẻ gió đêm thổi vào ra, mới hơi chút dễ chịu một chút.

Nằm lại đến trên giường, Tô Niên Niên dần dần tiến vào nặng nề mộng đẹp.

Lúc nửa đêm, một cơn mưa thu lạnh yên tới, mang theo trong đêm khuya hơi lạnh thấu xương. Trên giường Tô Niên Niên ngủ được cực chìm, nhưng lại cảm nhận được đến từ bốn phía hàn ý, không an phận quyền đứng người lên, tứ chi cũng càng ngày càng lạnh như băng.

Hôm sau.

Vừa mới mưa sáng sớm không khí tươi mát, xanh um tươi tốt cỏ cây toả sáng sinh ra cơ, nhưng Tô Niên Niên lại một chút cũng cao hứng không nổi.

Cô cùng một chỗ giường cảm thấy đầu chóng váng não trường đau bụng, giăng co mới vừa buổi sáng, một lượng độ ẩm, sốt nhẹ, điển hình ăn no bị cảm lạnh sinh bệnh rồi.

Hôm nay chính là Thánh Âm Cao Trung kì thi hàng tháng, nếu như không đi mà nói tham gia thì lại sẽ phi thường phiền toái, rơi vào đường cùng, Tô Niên Niên uống thuốc, tại người một nhà lo lắng trong ánh mắt đi trường học.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: Kỳ thi hàng tháng (5)

Trần Nguyên tự mình đem Tô Niên Niên đưa đến rồi phòng học, cùng nhau đi tới, lại tránh không khỏi gặp rất nhiều bất quá ánh mắt Tô Niên Niên này

sẽ lười quán, cô chỉ cảm thấy đau đầu quá thực muốn muốn nổ tung lên rồi, trở lại vị trí của mình mà ghé vào rồi trên mặt bàn.

"Niên Niên, người sinh bệnh rồi hả?" Tống Dư Hi ân cần hỏi han, Tô Niên Niên buồn bực thanh âm ứng một câu, tiếp tục đàn độn u mê ngủ.

Chúc Thành than thở: "Sinh bệnh cũng nhận được, bằng không mà được thì lại rồi, cái kia càng không phải người có thể chịu đựng." "

Đường Dư mày nhieu lại lấy, rồi lại không thể làm gì.

Rất nhanh là đến cuộc thi thời gian, Tống Dư Hi với Tô Niên Niên là một cái trường thi đấy, Đường Dư nhắc nhở Tống Dư Hi chiếu cố tốt cô về sau, mới lưu luyến không rời rời khỏi, cả trái tim đều sẽ nặng trĩu đấy, luôn luôn loại dự cảm không tốt.

Tống Dư Hi nắm Tô Niên Niên đi trường thi, cửa ra vào giám thị lão sư hảo chết không chết là lớp F Anh ngữ lão sư Kim Vân, giờ phút này đậm mặc liếc qua hai người, nhìn thấy Tô Niên Niên sắc mặt đỏ hồng tình thần không phấn chấn cũng biết thân thể nàng không thoải mái, nhưng như trước lạnh lùng nói: "Cuộc thi không quan hệ đồ vật để ở bên ngoài trên mặt bàn, chuẩn khảo chứng lấy ra đối với một chút."

Tống Dư Hi tay chân lạnh lẽo đào ra bản thân chuẩn khảo chứng, Kim Vân mắt nhìn mà để cô tiến vào. Tô Niên Niên tại trong túi quần rút cả buổi, mới đột nhiên tỉnh ngộ lại, chính mình chuẩn khảo chứng giống Lạc gia ở bên trong rồi.

"Đứng góc ở đó làm gì? Người chuẩn khảo chứng đâu này?" Kim Vân không khách sáo quát.

Tô Niên Niên sắc mặt trắng bệch, âm thanh khàn khàn: "Tôi giống quên trong nhà rồi..." Cô cắn môi, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ vẻ ảo não.

"Người làm ăn cái gì không biết, cái này đều có thể quên, như thế nào không đem mình quên trong nhà?" Kim Vân trên mặt ghi kiên nhẫn không được phiền, vừa vận đăng sau còn có hai nữ sinh tiến đến, cô mặt lạnh lấy, xem nhẹ gần như đều nhanh đứng không vững Tô Niên Niên, bắt đầu kiểm tra những người khác chuẩn khảo chứng.

Đang sau hai người là Doãn Sơ Hạ với Lý Ân Mỹ, Lý Ân Mỹ còn thay cô nói hai câu nói: "Lão sư, nếu không trước hết để cho cô cuộc thi a... Thi xong tại đăng ký nha."

Lẽ ra loại này kì thi hàng tháng có hay không chuẩn khảo chứng đều không sao cả, nhưng Kim Vân là nổi danh nghiêm khắc bản khắc, cô nhận thức chuẩn sự việc ai cũng không cải biến được. Hơn nữa nhìn sắc mặt của nàng, hơn phân nửa là đêm qua lại cùng cô ông xã cãi nhau, này sẽ nói rõ rồi tận lực khó xử Tô Niên Niên.

Doãn Sơ Hạ hừ lạnh một tiếng: "Như vậy sao được,, không quy củ không thành Phương Viên, cái kia nếu tất cả mọi người quên mang chuẩn bị khảo thi, lại làm cho tất cả mọi người tham gia cuộc thi, thi phải cái này quy định làm gì?"

Kim Vân khen ngợi gật đầu, trong lòng thầm nghĩ Doãn Sơ Hạ quả nhiên không hổ là môn sinh đắc ý của mình.

Lý Ân Mỹ bắt đầu đi nhìn Tô Niên Niên liếc, cùng Doãn Sơ Hạ một khối tiến vào.

Tống Dư Hi còn đứng nguyên tại chỗ, khiếp nhược hỏi: "Niên Niên... Làm sao bây giờ à?"

Tô Niên Niên vuốt vuốt đầu, "Người đi vào trước đi, không cần phải xen vào tôi."

Tống Dư Hi muốn nói lại thôi, nhưng nhìn thấy Kim Vân che kín hàn mang ánh mắt sắc bén mặt, dọa được cái gì đều cũng không nói ra được.

"Đồng học, làm phiền người để một chút, không cần ngăn cản đến người phía sau." Kim Vân không khách khí nói, Tô Niên Niên đã trầm mặc sẽ, yên lặng chuyển đến rồi một bên.

Đổi lại bình thường, cô còn có thể nghĩ cái đối sách, nhưng bây giờ, cô cảm giác mình liền từ nơi này đi đến cửa trường học sức lực đều không có.

Đang sau nam sinh là Tiểu Vũ, cười hi hi đối với Kim Vân nói: "Lão sư, tôi chuẩn khảo chứng vong ngã cậu nhà rồi, người để tôi tiên khảo thử a, lão sư, người tốt nhất ôn nhu nhất rồi, dàn xếp một lần a!"

Kim Vân thần sắc giống như có xúc động, lại liền tưởng đến Tiểu Vũ cậu là hiệu trưởng, dứt khoát mở một con mắt nhắm một con mắt: "Vào đi thôi, lần sau nhớ kỹ."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Kỳ thi hàng tháng (6)

Một bên Tô Niên Niên, nắm chắc nắm đấm

10 phút trước.

Cố Tử Thần vừa đem lái xe đến cửa trường học, bên cạnh nghiêng nghiêng đánh tới một cỗ màu đỏ BMW, hai chiếc xe suýt nữa tông vào đuôi xe.

Tài xế lập tức xuống ghế xe của anh cửa, Cố Tử Thần cau mày, quay cửa kính xe xuống, trước mặt đứng đầy một cái màu đen chức nghiệp bộ váy, ngũ quan tinh xảo con gái. Anh ngăn người, lễ phép chào hỏi: "Đi tốt... Người như thế nào tại đây?"

Sở Tổ Tâm thò ra một hơi dài, mỉm cười: "Ah, là tiểu Cố đó, tôi cho Niên Niên dọn dẹp phòng ở đã gặp nàng chuẩn khảo chứng rơi vào nhà rồi, ta là tới cho cô đưa chuẩn khảo chứng đây."

Cố Tử Thần gật đầu, Sở Tổ Tâm thần sắc lo lắng, nói: "Tiểu Cố, người giúp ta đem chuẩn khảo chứng đưa cho cô được không? Di công ty bây giờ có việc gấp, nhất định phải đi xử lý."

Cố Tử Thần sợ run lên, trong đầu thổi qua ngày hôm qua cùng Tô Niên Niên cãi nhau lúc nói câu kia khảng BOANG... Hữu lực "Về sau tuyệt đối sẽ không không quan tâm cô việc đâu đâu!"

Anh như thế nào có loại nhân nhạ tự mình đánh mình mặt ưu thương?

Nhưng anh không có cự tuyệt Sở Tổ Tâm, mà là vươn tay nhận lấy Tô Niên Niên chuẩn khảo chứng, thấp giọng nói ra: "Tốt."

Trường thi cửa ra vào.

Tiểu Vũ lại là cả lo phát phơ khen Kim Vân vài câu, thẳng đem cái này thời mẫn kinh con gái khen ngợi lộ ra rồi đáng tươi cười, anh mới nhìn đến một bên tội nghiệp Tô Niên Niên, cả người cả kinh: "Tô Niên Niên, người như thế nào tại đây à?"

Nếu không phải nhìn kỹ, anh đều nhanh nhận thức không ra cái này có vẻ bệnh nữ sinh là ngày đó tràn ngập sức sống đáng tươi cười sáng lạn nữ sinh là cùng là một người.

Tô Niên Niên hữu khí vô lực nói: "Quên mang chuẩn khảo chứng rồi."

Tiểu Vũ sùng sốt, lần trước Cố Tử Thần bọn người lưu cho cô bóng mờ quá nặng, anh quyết định thật nhanh quyết định giúp cô cùng lão sư cầu tình, chưa từng nghĩ một đạo quen thuộc trong trời nhưng lạnh lùng tiếng nói truyền đến

"Tô Niên Niên, người chuẩn khảo chứng."

Tiểu Vũ rung mình một cái, đối với chậm rãi đi tới cao lớn thân ảnh có loại bản năng phạm sợ hãi.

Cố Tử Thần đi đến Tô Niên Niên bên người dừng lại, đã gặp nàng sắc mặt không được, lông mày không ý thức nhàu...mà bắt đầu.

Tô Niên Niên giờ phút này trong lòng chỉ có một nghĩ cách: Cố Tử Thần thẳng này quả thực là thần binh trời giáng đó... Thân ảnh thoáng cái mà cao lớn đi lên.

Cô thò tay đi lấy, hai người đầu ngón tay chạm nhau, Cố Tử Thần lập tức mà cảm nhận được trên người nàng vẻ này dị thường nhiệt độ, trầm mặt hỏi: "Người biết rõ người bệnh rồi hả?"

Cái này heo thật sự là đần độn, mình cũng chăm sóc không đường như mình sao?

Tô Niên Niên hít hít cái mũi, lắc đầu: "Không có việc gì, tôi đã uống thuốc xong, Cố Tử Thần, cảm ơn người đó..."

Ngày bình thường cô luôn đem Cố Tử Thần trở thành cái chết của mình đối đầu, nhưng bây giờ cô thật là từ trong lòng cảm tạ Cố Tử Thần, bằng không cô không chỉ không tham gia được cuộc thi, nói không chừng trên đường về nhà mà ngã xuống đây này.

Cố Tử Thần lại lần nữa khôi phục thành mặt co quắp mặt, "Đi thi a, Tiểu Vũ, người chiếu cố tốt cô."

Tạm thời bị bắt lính Tiểu Vũ về mặt đau khổ, gật đầu đồng ý.

Tô Niên Niên cầm chuẩn khảo chứng đi qua, Kim Vân lần này không nói gì, nhất là thái độ hay là lạnh dọa người.

Cố Tử Thần vốn đã đi ra ngoài hai bước, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, gọi lại Tô Niên Niên: "Heo thần tài, đứng lại!"

"À?" Tô Niên Niên quay người, từ trong phòng học thò ra cái cái đầu nhỏ, bởi vì lấy sinh bệnh nguyên nhân, không có bình thường Trương Dương sáng lạn phong độ, mà là nhiều hơn chút ít cô bé nhu nhược, trong ánh mắt tràn ngập mê mang.

Cố Tử Thần hô hấp cứng lại, dừng vài giây, mới đi tiến lên, Kim Vân ngăn lại anh, lạnh giọng nói: "Người không phải cái này trường thi đấy, không thể đi vào."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 101: Kỳ thi hàng tháng (7)

Cổ Tử Thần lườm cô, từ trong túi quần móc ra cặp khăn tay hướng Tô Niên Niên trên người một ném, "Đem ngơoi nước mũi lau lau, xấu hổ chết rồi mới lạ tiếng Châu Á. xiniqi." Giọng điệu trước sau như một ngạo kiều, nhưng lại dấu điểm lấy không muốn người biết tình cảm.

Tô Niên Niên chỉ ngây ngốc tiếp theo, đang muốn nói lời cảm ơn, Cổ Tử Thần đã rời đi rồi.

"Ồi, Tô Niên Niên, tới tới tới, tôi điu lấy ngài!" Tiểu Vũ cùng đối đãi lão Phật gia tựa như muốn đi nâng Tô Niên Niên, nào có bình thường hô phong hoán vũ trường học bá phong phạm, quả thực mà cùng chó chân tiểu tùy tùng tựa như.

Tô Niên Niên: "... Không cần khách khí như thế." Như vậy hung một cái nam sinh đột nhiên trở mặt, kỳ thật còn rất dọa người đấy...

Tô Niên Niên cự tuyệt Tiểu Vũ hảo ý, thật vất vả mới tìm được vị trí của mình hàng cuối cùng. Thật sự không phải cái gì tốt vị trí, bởi vì có một cái giám thị lão sư ngay tại mặt sau cùng.

Nhưng cô này sẽ đã không tâm tình suy xét những thứ này, ngồi tại vị trí trước xoa càng thêm hôn mê đầu, cả người khó thụ tới cực điểm.

Trước mặt của nàng ngồi Doãn Sơ Hạ, lúc này Doãn Sơ Hạ trong tay nắm thật chắc một cành màu đen bút lông, hận không thể trực tiếp đem cái kia căn người vô tội bút tách ra đoạn.

Cô thấy được, cái gì đều thấy được!

Vừa rời cửa ra vào một màn kia, cô rành mạch thấy được!

Cô tâm tâm niệm niệm thích Cổ Tử Thần, cô cầu không không được càng phát ra yêu Cổ nam thần, lại thay cô nhất người đáng ghét giải vây, còn lộ ra ôn nhu như vậy thâm tình.

Cô bao lâu đạt được Cổ Tử Thần một lần con mắt nhìn nhau?

Tô Niên Niên lại dựa vào cái gì?

Các loại ghen ghét, phẫn hận, bất mãn cảm xúc tại Doãn Sơ Hạ trong lòng đan vào, cô mặt ngoài giả bộ như bất động thanh sắc, trong lòng đã đối với Tô Niên Niên hận tới cực điểm.

Tiếng chuông vừa vang lên, lão sư bắt đầu phát bài thi, hàng phía trước học sinh theo thứ tự sau này truyền đọc.

Trận đầu khảo thi chính là ngữ văn, xem như Tô Niên Niên nhất có nắm chắc một cửa bài học, ngoại trừ cuối cùng sáng tác văn lúc đầu chìm thiếu chút nữa ngủ bên ngoài, hết thấy thuận lợi.

Trận thứ hai là Anh ngữ...

Cho tới trưa xuống, Tô Niên Niên đều nhanh một mõi co quắp rồi, giữa trưa Trần Nguyên mang cô đi ăn cơm, chỉ ăn vài miếng mà không có muốn ăn.

Trần Nguyên đau lòng bó tay rồi, lại vô kế khả thi.

Thánh Âm Cao Trung tuân theo nguyên tắc từ trước đến nay là nhanh tiết tấu hiệu suất cao suất (*ti lệ), sở hữu tất cả khoa mục muốn tại trong vòng một ngày thi xong, Trần Nguyên mất nhìn thời gian, thi xong đoán chừng phải chờ tới sáu giờ tối nhiều hơn.

Anh quyết định thi xong thử vô luận như thế nào nhất định phải trước tiên đem Tô Niên Niên đưa đến bệnh viện đi.

Tô Niên Niên hơi chút khôi phục thêm chút sức khí, còn an ủi anh: "Tôi thật sự không có việc gì, ngơoi không cần khẩn trương như vậy, tôi đều đi theo ngơoi có cảm giác nguy cơ rồi."

Trần Nguyên nheo lông mày đầu, thờ dài: "Có cái gì không thoải mái nhất định phải nói cho ta biết... Tôi ngay tại ngơoi bên cạnh trường thi..." blAblA nói một đồng, mới để Tô Niên Niên đi tiếp tục buổi chiều cuộc thi.

Tô Niên Niên tâm tính coi như được, một là bệnh của nàng không nghiêm trọng lắm, chỉ là trên sinh lý rất khó khăn thụ, hai là buổi sáng phát huy cũng không tệ lắm, tâm tình lạnh nhạt tốt rồi.

Đợi đến xế chiều cuộc thi, Tô Niên Niên mà bắt đầu buồn bực, vốn là vật lý bài thi đề mục khó biến thái, so với trước làm mô phỏng cuốn độ khó còn muốn cao hơn không ít. Trận thứ hai hóa học càng là làm rối tinh rối mù, gần như là dựa vào ý niệm với giác quan thứ sáu viết xong đấy, đến cuối cùng

một hồi, Tô Niên Niên tâm tình đều chìm đến rồi đáy cốc.

Toán học... Cô kém cỏi nhất một cửa bài học.

Cô tại nội tâm cho mình đoán chừng rồi một cái điểm, có lẽ tại lớp học có thể xếp trong đó Đợi tả hữu a, không tính quá được, nhưng cũng sẽ không kể cuối.

Toán học bài thi tổng cộng có sáu cái, Tô Niên Niên một mực tại trên mặt bàn nằm sấp lấy, không có thấy rõ. Cuối cùng một cái đề bài đến Doãn Sơ Hạ trong tay lúc, cô lại dừng lại động tác.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Đối với bạn gái tốt như vậy đó (1)

Sau đó lên lút đem cái kia cái đề bài, nhét vào chính mình bản nháp trong giấy

Tô Niên Niên hồn nhiên chưa tỉnh, đã bắt đầu làm bài thi rồi.

Cuối cùng một cái đề bài bên trên chỉ có hai đạo phần lớn đề, Doãn Sơ Hạ lên lút nhìn thoáng qua, tò mò năm bài thi cuối cùng cũng có hai đạo phần lớn đề, hơn nữa không gian lưu cũng đủ lớn, bình thường không chú ý là nhận ra không đến còn có một cái đề bài đấy.

Doãn Sơ Hạ khoe môi lộ ra một vòng thực hiện được vui vẻ.

Cô trong lòng mặc niệm: Tô Niên Niên, liền ông trời đều không giúp người, người đúng là đáng đời!

Nhưng rất nhanh, cô cũng cảm giác được có một đạo ánh mắt đã rơi vào trên người mình.

Doãn Sơ Hạ mọi nơi hơi đánh giá, thì thấy Tống Dư Hi che miệng ba nhìn mình, trong ánh mắt tràn ngập vẻ hoảng sợ.

Doãn Sơ Hạ lòng đột nhiên trầm xuống, sợ cô nhắc nhở Tô Niên Niên. Nghĩ lại, Tống Dư Hi trước kia bắt quá là cái đảm nhiệm cô khi dễ hàng, lượng cô cũng không có là gan này!

Cô không chút hoang mang nhìn Tống Dư Hi, ánh mắt như là rất biết nói chuyện, tình huống hướng Tống Dư Hi biểu đạt ra ý của mình: nếu như người nếu nói ra, tôi mà cho người chịu không nổi.

Tống Dư Hi cắn chặt môi dưới, anh hồng nhặt bờ môi bị cô cắn không có chút huyết sắc nào, nội tâm của nàng lâm vào kịch liệt đấu tranh.

Một phương diện, cô đem Tô Niên Niên trở thành bạn tốt của mình, hơn nữa Tô Niên Niên một mực đều rất giúp cô. Nhưng mặt khác, ở sâu trong nội tâm đối với Doãn Sơ Hạ sợ hãi lại làm cho cô không cách nào mở miệng.

Cô cảm giác mình trong lòng giống có hai cái tiểu nhân ở đánh nhau, xoắn xuýt do dự cả buổi, cuối cùng, cô hay là lựa chọn rồi trầm mặc.

Thực xin lỗi, Tô Niên Niên...

Tô Niên Niên gượng chống lấy tiếp tục làm bài thi, hận không thể đem đầu trồng trên mặt bàn, một giấc ngủ đi qua không bao giờ... nữa đi lên. Nhưng cô lại không muốn đến cuối cùng một khoa bên trên lùi bước, đến cuối cùng, toàn bộ nhờ ý chí tại chèo chống giải đề đề toán động tác.

Khá tốt cái này cái đề bài không tính rất khó khăn, không ít đề hình cùng mô phỏng cuốn lên vô cùng cùng loại, hơn nữa Đường Dư trả lại cho cô đã viết giải đề phương pháp, này sẽ làm khỏi bài thi đến cũng coi là lòng ứng tay.

Cuối cùng hai đạo phần lớn đề rõ ràng cũng không có trong tưởng tượng khó như vậy, cô căn cứ hai cái công thức suy luận đi ra, làm lại theo mạch suy nghĩ đi, rất nhẹ nhàng mà giải đi ra.

Làm xong bài thi, Tô Niên Niên ngẩng đầu nhìn thoáng qua trước phòng học mặt đồng hồ báo thức, còn có nửa giờ, để cô trường thờ phào nhẹ nhõm.

Khá tốt làm xong...

Này sẽ có không ít người đã nộp bài thi rồi, cuối cùng một hồi, hai cái giám thị lão sư cũng muốn học sinh sớm chút thi xong bọn họ thật sớm nghỉ ngơi, cho nên đều không có ngăn trở.

Cô nhẫn nại tính lại kiểm tra rồi một lần, sửa đổi hai lựa chọn đề, xác nhận tốt tên của mình, đem bài thi giao rồi đi lên.

Doãn Sơ Hạ ngồi tại vị trí của mình, cô bài thi đã sớm làm xong, nhưng cô không có nói trước nộp bài thi, chỉ còn chờ đằng sau Tô Niên Niên động tác.

Nhìn thấy Tô Niên Niên nộp bài thi chết tiệt, đi ra phòng học, cô mới trì hoãn tới kinh. Buông tay ra, lòng bàn tay tràn đầy đều sẽ đổ mồ hôi.

Cô giả bộ như điềm nhiên như không có việc gì đáng kể, đem mình bài thi đưa trước đi, bước nhanh đi ra phòng học, thuận tay đưa trong tay tạo thành đoàn cuối cùng một cái đề bài ném vào rồi trong thùng rác.

Tô Niên Niên lung la lung lay đi ra phòng học, móc ra trong túi quần Cổ Tử Thần cho cô khăn tay xoa xoa cái mũi, yên lặng mà đi bên cạnh trường thi Đới Trần Nguyên.

Tổng Dư Hi cũng giao rồi bài thi đi ra, nhìn thấy Tô Niên Niên thân ảnh trong lòng xoắn xuýt thành một đoàn đay rồi, tiềm thức nói cho cô biết, nếu như bây giờ nói cho Tô Niên Niên, có lẽ còn có vấn đề cơ hội.

Cô bước nhanh đi qua, hô: "Tô Niên Niên, ta có lời nói cho người, vừa rồi Doãn Sơ Hạ..."

Lời còn chưa dứt, mà cứ thế mà dừng lại.

Cô thấy được Cổ Tử Thần đi tới thân ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Đối với bạn gái tốt như vậy đó (2)

Cái kia mặt mày như vẽ phong thần tuần lã thiếu niên, không có chút nào để ý tới cô, mà là trực tiếp đi về hướng Tô Niên Niên, giọng điệu là cô chưa bao giờ thấy qua ân cần: "Tô Niên Niên, còn ghét chính mình bệnh không nhẹ? Chuẩn bị nói mất thôi ngốc sao?"

Tô Niên Niên mơ mơ màng màng chỉ chỉ sau lưng phòng học: "Tôi đang đợi tôi ca..."

Cổ Tử Thần nhả lại lông mày, thon dài hữu lực ngón tay xoa rồi Tô Niên Niên cái trán, thủ hạ độ ấm nóng hồi dọa người. [mà bên trên + mới ^^ chửi chửi ^^ kỳ ^^ trong ^^ vẫn ^^+

Đáng chết, nhất định là kéo một ngày bệnh tình lại tăng thêm.

Hắn dùng không thể nghỉ ngơi giọng điệu mệnh lệnh: "Cấp ba cách cuộc thi chấm dứt còn có 40", tôi trước mang người đi bệnh viện."

"Nha... Tốt." Tô Niên Niên điểm một chút cái đầu nhỏ, bỗng nhiên ý thức được bên người còn có một Tổng Dư Hi, xoay người hỏi: "Tiểu Hi, người muốn nói với ta cái gì? Doãn Sơ Hạ làm sao vậy?"

Tổng Dư Hi cắn môi, hơn nửa ngày mới thốt ra một cái so với khóc còn khó coi hơn đáng tươi cười: "Không có gì, người nhanh đi bệnh viện a, cháy hông rồi sẽ không tốt, hảo hảo bảo trọng thân thể."

Cô cũng không biết mình là ở vào như thế nào một loại tâm tính, đem Doãn Sơ Hạ sự tình che giấu xuống.

Cô chỉ biết là, nhìn thấy Cổ Tử Thần quan tâm Tô Niên Niên ánh mắt, cô cảm thấy trong lòng như bị khoét rồi một đao giống như khó chịu.

Cổ Tử Thần lương bạc ánh mắt lạnh lẽo tại trên người nàng vội vàng xẹt qua, không có để ý tới Tổng Dư Hi một câu, trực tiếp lôi kéo Tô Niên Niên cánh tay hướng bãi đỗ xe phương hướng đi đến.

Lên xe, Cổ Tử Thần một cước chân ga dẫm lên đáy ngọn nguồn, bay thẳng đến gần đây một nhà bệnh viện chạy tới.

Đến rồi bệnh viện, Cổ Tử Thần trước hết để cho Tô Niên Niên ngồi ở trên ghế dài đợi nàng, anh đi cho Tô Niên Niên đăng ký.

Trong hành lang phòng ngoài mà qua phong mang theo cảm giác mát, tăng thêm trong bệnh viện chỉ mỗi hắn có trừ độc nước hương vị, để nhân tâm đáy ngọn nguồn lạnh cả người.

Cổ Tử Thần cau mày, không có do dự, trực tiếp đem áo khoác cởi ra, đưa cho Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên chỉ cảm thấy đầu vầng mắt hoa, tiện tay tiếp nhận ôm vào trong ngực, ánh mắt cũng bắt đầu có chút tan rã.

Cổ Tử Thần lại một tay lấy quần áo từ cô trong ngực kéo đi ra, ấn lấy Tô Niên Niên cho cô mặc vào, khóa kéo kéo được, đem Tô Niên Niên cặp cực kỳ chặt chẽ mới cảm thấy mỹ mãn nhẹ gật đầu.

"Ngao nghe lời ngồi chờ ta ở đây, cái đó đều không cho đi, không cần cùng người xa lạ đi, có nghe hay không?"

Tô Niên Niên bĩu môi, mặc dù nhức đầu lắm, nhưng còn không có có mất đi ý thức, đối với Cố Từ Thần loại này đem mình đương tiểu hài tử hành động đặc biệt khinh thường.

"Biết rồi, người mau đi đi, ta chờ người trở lại." Mềm nhu nói xong một câu, Tô Niên Niên mình cũng chưa từng đến ý thức được ngữ khí của nàng giống như là đang làm nũng.

Cố Từ Thần đối với cô loại này mềm nhũn thái độ rất được dùng, vội vàng đi đăng ký, thỉnh thoảng sau này nhìn quanh liếc, sợ Tô Niên Niên sẽ hư không tiêu thất rồi.

Tô Niên Niên ở đâu hữu lực khí động đó, Cố Từ Thần áo khoác rộng thùng thình, cô tóc lại khoác trên vai trên vai, rất giống cái u oán tiểu vu bà, đôi mắt - trông mong chờ Cố Từ Thần trở về.

Bận rộn rồi cả buổi, Tô Niên Niên rốt cục tiến vào phòng cấp cứu, bác sĩ cho cô làm cái đơn giản kiểm tra về sau, để y tá chuẩn bị cho Tô Niên Niên chích, Tô Niên Niên lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt: "Không cần! Tôi không chích, đánh chết tôi tôi cũng không chích!"

Cô nói một câu mà hấp một ngụm nước mũi, đáng thương bỏ tay rồi, cái này nữ bác sĩ bị cô trêu chọc nở nụ cười, "Tiểu nha đầu, không chích bệnh sao có thể tốt, không có chuyện gì nữa, một chút cũng không đau."

Tô Niên Niên ủy khuất nhìn Cố Từ Thần, Cố Từ Thần trong lòng mềm nhũn, đành phải bắt đầu hỏi bác sĩ: "Có thể không chích sao?"

Nữ bác sĩ khoe miệng hiện lên một tia ranh mãnh cười, "Ồ, tiểu suất ca, đối với bạn gái tốt như vậy nha."

Hai người đều là kẻ giặt mình.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Chuyện của người, tôi quản định rồi! (1)

"Anh không phải bạn trai ta!" Tô Niên Niên sốt ruột giải thích, Cố Từ Thần liếc mắt cô liếc, không có thừa nhận cũng không có phủ nhận.

Nữ bác sĩ thật dài "Ah" rồi một tiếng: "Như vậy đó, tôi trước cho người treo từng chút một a, một hồi mở lại chút thuốc, uống nhiều điểm nước ấm ra điểm đồ mồ hôi thì tốt rồi."

Tô Niên Niên tại nội tâm so sánh rồi một chút, mặc dù hai cái đều cũng bị kim đâm, nhưng thứ hai rõ ràng tốt tiếp nhận một ít, thế là thoả mãn nhẹ gật đầu.

Y tá mang theo Tô Niên Niên đi treo từng chút một, phòng cấp cứu ở bên trong chỉ còn lại có bác sĩ với Tô Niên Niên hai người, nữ bác sĩ hướng Cố Từ Thần cười mập mờ: "Thực không phải bạn gái của người?" Ánh mắt của nàng thể nhưng mà rất độc ác đấy.

Cố Từ Thần giặt mình, nghiêm trang trả lời: "Tương lai sự tình, ai có thể nói rõ ràng đâu này?"

Rời khỏi phòng cấp cứu, Cố Từ Thần cầm tờ đơn đi giao rồi tiền, phản hồi vừa rồi y tá nói với hắn phòng bệnh lúc, còn tiếp cái đến từ một vị sắp tạc cộng lòng huynh trưởng điện thoại.

"Cố Từ Thần, người đem Niên Niên mang đi nơi nào?" Trần Nguyên thay đổi ngày bình thường ôn hòa nho nhã hình tượng, đi lên mà chất vấn Cố Từ Thần.

Anh thi xong kiểm tra xong đến liền phát hiện Tô Niên Niên không thấy rồi, phản ứng đầu tiên không phải cho Tô Niên Niên gọi điện thoại, mà là đánh cho Cố Từ Thần.

Sự thật chứng minh suy đoán của hắn quả nhiên đúng vậy, Tô Niên Niên đúng là bị Cố Từ Thần mang đi đấy.

Cố Từ Thần hơi hột nói: "Mang cô đến bệnh viện, đang tại treo từng chút một, người tới lời nói nhớ rõ mang một ít ăn, bye bye." Dứt lời trực tiếp cúp điện thoại, không để ý đầu bên kia điện thoại Trần Nguyên hắc sắc mặt.

Quang minh chính đại bắt cóc muội muội của hắn còn về mặt đương nhiên người, ngoại trừ Cố Từ Thần, cái thế giới này chỉ sợ tìm không ra người thứ hai đi à nha!

Cố Từ Thần đẩy cửa ra, nhìn thấy đúng là Tô Niên Niên nằm ở trên giường ôm chăn, mềm ngủ bộ dáng, ngũ nhan yên tĩnh yên ổn nỡ, trên người cái kia kiện thuộc về áo khoác của hắn cũng không có thoát, lưng tung nằm ở trên giường ngủ như chi Tiểu Trư.

Bạo lộ trong không khí hết sức nhỏ cánh tay trắng nõn non mềm, tĩnh mạch mạch máu lò mờ có thể thấy được, lúc này thượng diện trát lấy kim tiêm, sưng đỏ rồi một mảng lớn.

Cố Từ Thần thoáng nhủ mảy, thò tay thay Tô Niên Niên sửa sang lại hạ chân, mền, để cô ngủ được càng thoải mái chút ít, sau đó đem cô bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng nhét vào trong chén.

Có thể đụng tay đến xúc cảm để anh ngừng lại rồi hô hấp, càng phát sử (khiến cho) động tác của mình trở nên càng thêm nhu hòa.

An trí tốt Tô Niên Niên, anh ngồi ở phòng bệnh một góc trên ghế sofa, tiện tay nhặt lên một cái bản bên trên báo chí cũ, cũng bất kể là thời gian gì đấy, chăm nhìn lại.

Trần Nguyên đuổi tới khi, nhìn thấy Tô Niên Niên đang ngủ say, liền không có đánh thức cô, mà là ngồi xuống Cố Từ Thần đối diện, gất gao trừng mắt anh.

Hai người mắt to trừng đôi mắt nhỏ cả buổi, Cố Từ Thần khiêu mi, run rẩy trong tay báo chí, tiếp tục xem báo.

Trần Nguyên hạ giọng: "Niên Niên ra thế nào rồi?"

"Cũng may, treo hết từng chút một có lẽ mà không có việc gì rồi." Cố Từ Thần nhàn nhã lật qua một trang, "Lại nói tiếp người không phải có lẽ cảm tạ tôi sao? Nếu không phải tôi kịp thời mang cái này heo đến bệnh viện, chờ người thi xong cô đoán chừng đều đốt (nấu) choáng váng."

Trần Nguyên xấu hổ ho khan hai tiếng, là anh không để ý đến trường thi thời gian, Tô Niên Niên khảo thi cho tới khi nào xong thôi cái kia tràng mới bắt đầu không đến mười lăm phút, căn bản không có thời gian đi ra tiếp Tô Niên Niên.

Nhất là nói trở lại, Cố Từ Thần lúc kia như thế nào sẽ xuất hiện?

"Cố Từ Thần, người sẽ không phải là giao rồi giấy trắng a?" Trần Nguyên vẽ mặt hoài nghi.

Cố Từ Thần nhàn nhạt nói: "Tôi viết xong."

Trần Nguyên chỉ cảm thấy muốn ói ra hai lượng máu ra, vùng vẫy giãy chết: "Lung tung ghi đáp án?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Chuyện của người, tôi quản định rồi! (2)

Cố Từ Thần mặt mày đậm nhạt, đồng tình nhìn Trần Nguyên liếc: "Mời không cần đem hai người chúng ta chỉ số thông minh đặt một cái cấp bậc bên trên. Mới lạ tiếng Châu Á. xiniq."

Cuối cùng một hồi cấp ba lý tổng chỉ ít có bảy tám trương, cho dù không nhìn đề quang ghi đáp án mười lăm phút cũng không đủ a? Cố Từ Thần có cần hay không như vậy biến thái!

Trần Nguyên thành tích không cần phải nói, tại Thánh Âm toàn bộ cấp ba đều đứng đầu trong danh sách, nhưng Cố Từ Thần đây quả thực là muốn đập phát chết luôn anh rồi được chứ...

Hai người nói chuyện phiếm rồi vài câu, trên giường Tô Niên Niên dụi dụi mắt con người, tỉnh lại.

"Cố Từ Thần?" Cô mê mang hô một tiếng, mắt to quay tròn di chuyển, bốn phía nhìn quanh.

Trần Nguyên sắc mặt tối sầm, lại nói tỉnh lại không phải có lẽ trước tìm hần cái này ca ca mới đúng sao! Vì sao phản ứng đầu tiên là tìm Cố Từ Thần đó ngã!

Bỏ qua rồi Trần Nguyên trần trụi ghen ghét, Cố Từ Thần lên tiếng, trên mặt không có gì biểu lộ, chỉ là lông mi giật giật, bị để lộ tâm tình của hần.

Trần Nguyên đứng dậy, đi đến Tô Niên Niên trước giường, săn sóc hỏi: "Có đói bụng không? Có lạnh hay không? Tôi mua cháo muốn hay không ăn trước điem?"

Tô Niên Niên lắc đầu, được hiệu hần là thấy hiệu quả rồi, đầu cũng không có phí công thiên như vậy thương rồi, chính cô chống ngồi dậy, Trần Nguyên chu đáo cho phía sau nàng kê lót rồi cái gối đầu.

Trần Nguyên bụng cháo kiên trì muốn uy cô, Tô Niên Niên dờ khóc dờ cười đã tiếp nhận.

Nhìn huynh muội hai người ầm ập có yêu tình cảnh, Cố Tử Thần con mắt quang chìm thêm vài phần, dứt khoát tiếp tục trở mình cái kia trương không biết nhìn bao nhiêu lần báo chí.

Ăn chút gì, Tô Niên Niên tinh thần rốt cục tốt hơn chút nào.

"Ông ông" Trần Nguyên điện thoại chấn động rồi hai tiếng, anh cầm lên tron trượt hướng về phía nút nghe, đầu bên kia điện thoại truyền đến nữ sinh rất nhỏ tiếng khóc: "Trần Nguyên... Người có thể tới hay không theo giúp ta một chút..."

Trần Nguyên thay đổi sắc mặt, vội vàng cúp xong điện thoại, mặt lộ vẻ khó khăn nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên đoán ra anh khả năng có việc gấp, thế là khéo hiểu lòng người nói: "Người có việc đi trước a, tôi cùng Cố Tử Thần một khối trở về là được rồi."

Trần Nguyên lại dặn dò rồi Cố Tử Thần một phen, lúc này mới vội vàng đuổi đến đi ra ngoài.

Anh vừa đi, trong phòng bệnh cũng chỉ còn lại có Cố Tử Thần với Tô Niên Niên hai người.

Tô Niên Niên thanh ho khan vài tiếng, cảm giác có chút không được tự nhiên. Cô nhẹ nói: "Cái kia... Chuyện ngày hôm nay cảm ơn người đó."

Cố Tử Thần giọng điệu lạnh như băng đầy, lông mày lại hướng lên chon lên, đầu điểm lấy đắc ý, "Không khách sáo, tiện tay mà thôi."

Trời biết khi anh chỉ dùng như thế nào vội vàng tâm tình viết xong bài thi đấy, nộp bài thi khi giám thị lão sư còn không tin anh, đến tận nhìn đáp án về sau, cái cảm đều nhanh đến rơi xuống rồi, thậm chí hoài nghi anh phải hay là không trộm đáp án.

Tô Niên Niên trên khóe miệng dương, trong đáy lòng hiện ra vui sướng.

Trên người áo khoác trần ngập thuộc về anh sạch sẽ tươi mát hương vị, còn có một loại ầm ập cảm giác thỏa mãn quanh quẩn tại bốn phía, để Tô Niên Niên cảm thấy cả người bay bổng đấy, thoải mái cực kỳ.

Cố Tử Thần trong ánh mắt cái đĩa nghi hoặc, cái này êm đẹp Tô Niên Niên tại góc cười cái gì? Hẳn là đốt (nấu) không trả lui bệnh hồ đồ rồi?

Anh đứng dậy, đi đến Tô Niên Niên bên người, sờ lên Tô Niên Niên cái trán.

Ừ, bình thường, lẽ ra hẳn là không có việc gì rồi.

Bị anh đột nhiên xuất hiện động tác lại càng hoảng sợ, Tô Niên Niên sắc mặt hiện ra màu hồng phấn, ngượng ngùng hỏi: "Người làm gì mà đó..."

Cố Tử Thần thu tay lại, mặt mày như lúc ban đầu, lạnh như khối vạn năm hóa không khai mở so băng sơn.

"Coi như cũng được, không sót xấu đầu óc."

Tô Niên Niên lườm hần một cái, "Ai cần người lo, tôi rõ ràng hảo hảo đấy."

Cố Tử Thần nheo lại mắt phượng, cố ý cùng cô đầu võ mồm: "Tô Niên Niên, chuyện của người, tôi quản định rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Người là heo sao

Tô Niên Niên con mắt trừng sâu sắc đấy, một bộ gắp quỹ rồi biểu lộ.

"Cố Tử Thần, chấy hồng đầu óc sẽ không phải là người đi? Nói tuyệt đối mặc kệ tôi việc đầu đầu người là người, bây giờ lại biến thành quản định ta việc đầu đầu. Người cũng quá thiện thay đổi a!"

Cố Tử Thần mặt không đổi sắc: "Ta có nói qua sao? Nhất định là người nghe lầm."

"..." Tô Niên Niên lặng yên, nguyên lai không chỉ cãi nhau công lực trộn lẫn nhất là anh, liền da mặt độ dày cô cũng mặc cảm.

Treo hết hai bình từng chút một, Cố Tử Thần muốn đi lái xe, Tô Niên Niên yên lặng đi theo phía sau của hắn, một cao một thấp bóng dáng kéo thật dài, đã đối lập rõ ràng lại hết sức hài hòa.

Trên đường đi Tô Niên Niên đều không nói chuyện, chỉ có lúc về đến nhà thấp giọng cùng Cố Từ Thần một giọng nói cảm ơn, sau đó muốn đem áo khoác cời trả lại cho Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần ghét bỏ nói: "Tô Niên Niên, ngươi là heo sao, nào có người trực tiếp như vậy còn cho người khác đấy, ít nhất phải cầm lấy đi tắm sạch sẽ trả lại ta a."

Tô Niên Niên bị anh hù sững sờ sững sờ đấy, cẩn thận tưởng tượng xác thực là đạo lý này, dù sao anh thích sạch sẽ đáng sợ như vậy, thế là bĩu môi, dùng sức đem cửa xe ngã lên, mọc lên hòn sỏi trở về nhà.

Cố Từ Thần trong xe, khóa miệng chậm rãi giờ lên, sau đó thấp giọng nở nụ cười.

Tô Niên Niên... Quả nhiên là chỉ heo đó.

Uống rồi Sở Tố Tâm vì nàng chuẩn bị một bát lớn nước ấm, hơn nữa hai giường mùa đông che dày chăn, mền, che suốt cả đêm, sáng sớm hôm sau, Tô Niên Niên cuối cùng là triệt để đi.

Tắm rửa một cái, nhâm chán ở gian phòng đi bộ.

Tuần này là chuẩn bị cuộc thi đủ mọi mặt, tất cả khoa lão sư coi như có nhân tính, không có bố trí bài tập. Tô Niên Niên đi dạo rồi một vòng, cho Bao Bao uy thức ăn mèo khi mới nhớ tới mình còn có cái lừa bỏ mày áp-phích không có bức tranh.

Vội vội vàng vàng đi nhảy ra bức tranh giấy với bút, lại đang bên trên tìm tòi điểm cùng loại tiết kiệm lương thực hiệu triệu đĩa CD hành động tranh mình hoạ về sau, trước vẽ lên mấy trương bồi nhan sắc luyện luyện tập, sau đó bắt đầu chính thức bức tranh áp-phích.

Tô Niên Niên hạ bút như hữu thần, rất nhanh mà vẽ lên hai trương đi ra.

Mặc dù có đoạn thời gian không có đụng bút vẽ, cũng may nội tình còn ở đây, hai bức vẽ đều sẽ công tác liên tục, đã xong ra nổi bật rồi chủ đề, lại có chính cô sáng tạo cái mới ở bên trong. Tô Niên Niên chính mình càng xem càng thỏa mãn, vỗ tay phát ra tiếng: "Hoàn mỹ!"

Bao Bao ngồi xổm cô bên chân "Meo meo" kêu, bị chủ nhân cảm xúc lây, bắt đầu vô sỉ mại manh.

Tô Niên Niên vuốt vuốt Bao Bao càng ngày càng béo thân thể mềm mại, luôn luôn loại phải hay là không đem Bao Bao đường quá mập cảm giác.

Nhất là mập mạp đấy, xúc cảm thiết tình không sai.

Bao Bao thích ý hưởng thụ lấy cô vuốt ve, híp mắt kêu to lấy, Tô Niên Niên nhìn nhìn cảm thấy không được bình thường.

Đặc (biệt) Meow đấy, cái này ngạo kiều biểu lộ quá thực cùng Cố Từ Thần không có sai biệt!

Hừ! Cố Từ Thần cái kia đồ quỷ sứ chán ghét, quả thực chính là siêu cấp Vô Định vũ trụ đệ nhất bại hoại... Tô Niên Niên tại trong lòng chảy như điên rãnh, Cố Từ Thần câu kia "Ngươi là heo sao" trong đầu cùng học lại cơ tựa như không ngừng lặp lại, cô trong cơn tức giận cầm lấy Mark bút, xoát xoát vẽ lên chỉ heo đi ra.

Rải rác mấy bút, lại thêm phim hoạt hình hoa quả rau quả, Tiểu Trư nước mắt ào ào nhìn cái kia một ít thức ăn, Nhưng hôm nay khác ăn cách nó quá xa căn bản đủ không đến.

Tô Niên Niên "Ha ha ha ha" nở nụ cười cả buổi, trong tưởng tượng Cố Từ Thần chính là cái này heo, tâm tình tốt bó tay rồi.

Cô hừ phát nhẹ nhàng ca dao xuống lầu kiếm ăn, Bao Bao tại nguyên chỗ nhảy rồi hai vòng, nhảy lên cái bàn, tựa hồ đối với trước khi cái kia hai Trương Hải báo rất ghét bỏ, tiểu móng vuốt đập một cái, trực tiếp đem bên trong một trương vùng đến rồi trên mặt đất.

"Meo meo ~" Bao Bao đối với cái con kia heo ưa thích không rời (*), mở ra thân thể ghé vào rồi bức tranh trên giấy.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107: Thẩm mỹ có vấn đề (1)

Trần Nguyên từ gian phòng của mình tới, nhìn thấy cái bàn trên mặt đất một mảnh mất trật tự, lắc đầu, Tiểu Tâm đem Bao Bao ôm xuống, giọng điệu ôn hòa dạy dỗ: "Bao Bao, đừng đem Niên Niên bức tranh làm ô uế, nghe lời, đợi lát nữa cho

Ngươi điệu tiên bao ăn."

"Meow ô ~" Bao Bao cao hứng vây quanh Trần Nguyên đi dạo.

Trần Nguyên thay cô sửa sang lại hạ cái bàn, đem trên bàn hai bức họa cuộn lại dùng băng dán cố định được, bỏ vào Tô Niên Niên trong cặp... Ảnh mất thoáng nhìn, trên mặt đất có mấy trương nhan sắc màu sắc rực rỡ phế bản thảo, còn có cái kia trương chịu khổ Bao Bao độc thủ áp-phích.

Anh không có nghĩ nhiều, đem mấy trang giấy nhặt lên, toàn bộ ném vào rổ thùng rác.

Dưới lầu Tô Niên Niên từ trong tủ lạnh nhảy ra mấy cặp đồ ăn vặt, vui sướng xem nổi lên phim hoạt hình, đã sớm đem áp-phích sự tình quên đến cách xa vạn dặm bên ngoài rồi.

Thứ hai sáng sớm, Tô Niên Niên như thường ngày đồng dạng, vội vàng hấp tấp mặc quần áo rửa mặt ăn cơm, mang theo cặp mà ra bên ngoài hướng về, rất có trăm mét chạy nước rút tư thế.

Gần đây Trần Doãn Hoa công ty sự vụ bận rộn, cho nên đều sẽ Trần Nguyên lái xe đưa Tô Niên Niên. Hai huynh muội vừa đi, Trần Doãn Hoa ha ha cười nói: "Niên Niên thật đúng là thích ngủ nướng."

Anh giọng điệu ôn hòa, không có trách cứ ý tứ, nhìn ra được anh rất đau Tô Niên Niên.

Sở Tổ Tâm sớm mà thói quen, bắt đầu đi lác đầu: "Cô là điển hình lười ung thư thêm kéo dài chứng, không được nhưng y rồi."

Trần Doãn Hoa ha ha nở nụ cười vài tiếng, nghĩ đến muốn đi làm, lông mày lại nhàu...mà bắt đầu.

Sở Tổ Tâm sắc mặt cũng không được, gần đây Cố Gia có lũng đoạn Dự Thành kinh tế khuynh hướng, công ty của nàng với Trần gia công ty gần đây đều gặp phải lấy cửa ải khó, chỉ là đây hết thấy bọn họ không cùng bọn nhỏ đề cập.

Thánh Âm Cao Trung

Nghỉ giữa khóa lúc nghỉ ngơi, Tống Dư Hi kêu lên Tô Niên Niên một khối đi giao áp-phích, Tô Niên Niên mở ra cặp, khá tốt Trần Nguyên giúp cô dẫn dụ đến rồi, bằng không chính cô khẳng định lại quên rồi.

Hồng học bò lên trên năm tầng phòng vẽ tranh, hai người giao hết áp-phích mà đi trở về. Chịu trách nhiệm kiểm tra áp-phích A Kiệt đem hai người áp-phích mở ra nhìn nhìn, đối với Tống Dư Hi làm tán thưởng nhẹ gật đầu.

Tống Dư Hi bức tranh trong quy trong củ, nhất là có thể nhìn ra rất chân thành, hơn nữa rất chính năng lượng, phù hợp yêu cầu.

Về phần Tô Niên Niên đây, A Kiệt sắc mặt trở nên có chút kỳ quái.

Một trương đã có sáng ý, lại có bức tranh công, nhất đáng quý đúng, đúng chính thể nhan sắc phối hợp phi thường hài hòa, nhìn hội họa công lực mà bất phàm.

Nhưng một cái khác trương, cái này màu hồng phấn Tiểu Trư tử với một đồng hoa quả rau quả là cái quỷ gì à?!

Vừa vặn Nam Chi đi lên xử lý sự việc, A Kiệt cùng thấy thân nhân tựa như khóc lóc kể lể: "Nam Chi, ngươi xem Tô Niên Niên bức tranh đây là cái gì à? Tôi cũng hoài nghi cái này hai trương không phải một người bức tranh đấy."

Nam Chi hiểu kỳ nhìn một chút, nhìn không được thoải một tiếng bật cười.

"Từ bút pháp với dùng sắc đến xem, là một người đúng vậy. A..... Kỳ thật cái này trương cũng may, rất có sáng ý đấy, ngươi với Hoan Hoan đi đem những này dán tại căn tin a." Nam Chi nói một phen, A Kiệt về mặt đau khổ đã đáp ứng.

Được rồi được rồi, tất cả mọi người bức tranh nghiêm túc như vậy, đôi trương đáng điệu thơ ngây chân thành kute phim hoạt hình bức tranh thay đổi khẩu vị cũng không tệ, A Kiệt tại trong lòng như vậy an ủi chính mình.

Giữa trưa, Tô Niên Niên cùng Tống Dư Hi một khối đi căn tin ăn cơm, mục đích chủ yếu là muốn nhìn một chút chính mình áp-phích có hay không bị tẩy bên trên.

Tống Dư Hi hồi hộp vậy bó tay rồi, một mực níu lấy Tô Niên Niên tay áo, hai người không có đi mua cơm, mà là trước vòng quanh căn tin đi dạo rồi một vòng, phát hiện Tống Dư Hi hai Trương Hải báo.

"Wow, đây là ngươi a, tốt quá!" Tô Niên Niên tự đáy lòng vì nàng tán thưởng, Tống Dư Hi ngại ngừng cười cười, trên mặt hiện ra kích động rạng rỡ mây đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Thẩm mỹ có vấn đề (2)

Căn tin khác một bên, lại hội tụ một sóng lớn người, thỉnh thoảng có tiếng cười nhạo từ đó truyền đến. Mới.

Tô Niên Niên hiếu kỳ nhìn sang, mặc dù không biết xảy ra chuyện gì, nhưng là trong lòng đã có loại dự cảm không tốt.

"Tiểu Hi, chúng ta qua đi xem."

Ý vào tiểu tử, Tô Niên Niên với Tống Dư Hi chen đến rồi phía trước nhất, nhìn thấy trên tường cái kia Trương Hải báo, Tô Niên Niên thoáng cái mà đầu đầy hắc tuyến rồi.

Đặc (biệt) Meow đấy! Ai có thể nói cho cô biết, vì sao cái này heo sẽ như vậy rêu rao xuất hiện ở chỗ này đó!

"Ha ha ha, Bộ Tuyên Truyền là không có người rồi hả? Tranh này quả thực chủ đề vui về trình độ đó!"

"Tôi nhà trẻ phim hoạt hình bức tranh đều so tranh này được, Thiết."

"O, giả trang cái gì đầu rồi, ngại cho tôi bức tranh cái nhìn xem? Ta cảm thấy được bức tranh thật đáng yêu đây, phần phần nhiều mạnh đó!"

"Đúng đấy, nhìn còn có thể gia tăng muốn ăn đây này!"

Trong đám người lập tức chia làm hai tập trận doanh, một lớp phần lớn là nam sinh, cảm thấy bức tranh quá ngây thơ quá mắc cười. Một lớp nữ sinh chiếm đa số, nữ sinh mà đối với loại này mạnh vật luôn không có gì sức chống cự, bao dung tính càng mạnh hơn nữa một ít.

Ở vào nghị luận trung ương Tô Niên Niên hận không thể tại chỗ nằm xuống giả chết, dù sao đánh chết cô cũng sẽ không thừa nhận cái này là mình bức tranh đấy!

"Niên Niên, ngại tại sao không nói chuyện à?" Tống Dư Hi có chút nghi hoặc.

"Ah ha ha... Ta cảm thấy được bức tranh rất tốt đó, đúng không." Tô Niên Niên mày dạn mặt dày bắt đầu mèo khen mèo dài đuôi.

Bên cạnh một cái nam sinh khinh thường trào phúng: "Tranh này cái quái gì, muội tử ngại thẩm mỹ có vấn đề a!"

Ngươi mới có vấn đề đó ngà! Rầm rì! Rõ ràng bức tranh cái kia sao đáng yêu như vậy bỗng! Các người cái... này ngu xuẩn nhân loại!

Tô Niên Niên bình tĩnh tại trong lòng phi nhỏ hết nam sinh này, chuẩn bị hùng dũng oai vệ khí phách hiện ngang rồi khỏi.

"Ồi uy, nguyên một đám đều vây quanh làm gì mà đầu này?" Một tiếng tràn ngập vô lại âm thanh truyền đến, nguyên bản vây xem học sinh xoát một chút mà lui về phía sau mấy bước.

Tô Niên Niên kinh ngạc người chung quanh biến hóa, hiếu kỳ đánh giá người tới, không khỏi kéo ra khóe miệng.

Cái này tóm nhip tám vạn cùng cái tên côn đồ tựa như hồn nhật không phải Tiểu Vũ cái kia hàng còn sẽ là ai!

Lần trước Tiểu Vũ xin lỗi cho cô ấn tượng quá sâu, cho Tô Niên Niên cảm giác chính là Tiểu Vũ bất quá là chỉ khoác lên da cạp con cừu nhỏ, nhưng đối với những học sinh bình thường này mà nói, Tiểu Vũ thế nhưng mà rất có lực uy hiếp đấy! Dù sao trường học bá danh tiếng không phải trắng truyền đấy!

Anh đi theo phía sau hai cái tiểu đệ, một cái là Tô Niên Niên thấy Trình Hạo, còn có một... Rõ ràng Bộ Tuyên Truyền A Kiệt.

"Chắc chắn, đây là đầu cái ngu xuẩn bức tranh đấy, lại xấu lại khó coi, Emma, Bộ Tuyên Truyền đẳng cấp đều như vậy rồi hả?" Tiểu Vũ không khách sáo trào phúng lấy, lại là rước lấy một hồi ồ tiếng cười.

A Kiệt xấu hổ sờ tìm ra manh mối: "Anh cả, đây là Tô Niên Niên bức tranh đấy, ta cảm thấy được rất không tệ đấy..."

"Tô Niên Niên?!" Nghe được cái tên này, Tiểu Vũ thoáng cái mà tặc nổi câu rồi, nhưng là nghĩ đến tại chính mình tiểu đệ trước mặt không thể quá ném mặt, thế là hừ một tiếng, "Bức tranh nếu như người nha, Tô Niên Niên cũng cùng cái này heo tựa như, xấu xấu đất, ngo ngoe đất... Ai? Hạo Hạo, ngại vèo tôi làm gì, phân rồi ngại rồi Xú tiểu tử!"

"Anh cả... Ngươi đừng nói nữa..." Hạo Hạo nhanh chóng nước mắt đều mau ra đây rồi, không ngừng nhảy mắt ám chỉ Tiểu Vũ.

Tiểu Vũ không chỉ không có linh ngộ đến ám hiệu của hắn, ngược lại ghét bỏ nói: "Hạo Hạo, miệng lệch ra mắt nghiêng thế nhưng mà bệnh đó, ngại ngàn vạn không thể buông tha cho trị liệu."

Đến tận sau lưng u oán âm thanh vang lên, cái này 1m8 hai phần lớn nam sinh lập tức hóa đá rồi.

"Tiểu Vũ, ngại nói ai dẫn độn đây này..."

Tiểu Vũ chậm rãi uốn éo hạ cứng ngắc cổ, cùng Tô Niên Niên đến rồi cái chính diện đối mặt.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Thẩm mỹ có vấn đề (3)

Cạc cạc

Trên bầu trời phảng phát thổi qua mấy cái rụng lông quạ đen.

Tiểu Vũ cười khan hai tiếng: "Ai nói hay sao? Tôi như thế nào không nghe thấy, Hạo Hạo, người nghe thấy được sao?"

Hạo Hạo vội vàng biểu trung tâm, kiên định lắc đầu: "Không có có hay không, tôi cái gì đều không nghe thấy!"

"Các người đã nghe được sao?" Tiểu Vũ ngang ngược hỏi bốn phía học sinh, mọi người mặc dù không biết trường học bá vì sao không dám thừa nhận, nhưng một cái hai cái cũng đều gật đầu nói không nghe thấy.

Tô Niên Niên kéo ra khoe miệng, cái này Tiểu Vũ độ dày da mặt thật sự là khủng bố như vậy!

Cô không có cùng Tiểu Vũ so đo, chỉ muốn sớm một chút chạy khỏi nơi này.

Quá! Ném! Người! Á!

Hết lần này tới lần khác trong đám người lại bộc phát ra một hồi tiếng hoan hô, theo tới rồi cái Thế Kỷ ngôi sao tựa như.

"Cố nam thần, đó đó đó ta nhìn thấy Cố nam thần rồi!"

"Sương mù thảo, tiểu tiện nện, người lách vào cái gì lách vào, đừng chống đỡ tôi!"

"Wow, Nam Chi Nữ Thần đã ở, tránh hết ra, để tôi dính dính Nữ Thần tiên khí..."

Tô Niên Niên lập tức bị đám biển người như thủy triều chen tới chen lui, chỉ có thể bất đắc dĩ trợn mắt trừng một cái.

Xa xa đi tới một đôi trai xinh gái đẹp, đúng là Cố Từ Thần với Nam Chi, Cố Từ Thần một tay chọc vào túi, thần sắc lạnh lùng, Nam Chi đứng tại anh bên cạnh thân, trên mặt là ôn hòa thanh nhã đáng tươi cười.

Như vậy hai người... Phảng phát là trời đất tạo nên một đôi.

Tô Niên Niên chỉ ngây ngốc nhìn, không hiểu cảm thấy có điểm tâm đau xót (a-xít).

Cố Từ Thần tại trong biển người mênh mông nhanh chóng bắt đến rồi Tô Niên Niên nho nhỏ thân ảnh, nhìn cô về mặt cô đơn, trong lòng đột nhiên quát một cái, lập tức mặt không biểu tình hướng cô đi tới.

Tô Niên Niên người bên cạnh tiếng hoan hô tiếng hét chói tai càng thêm hơn, chói tai cơ hồ khiến cô nghĩ chạy trốn chết.

"Như thế nào náo nhiệt như vậy, các người vây quanh ở cái này làm gì mà đầu này?" Nam Chi cười hỏi.

A Kiệt nhắc tay cái thứ nhất đoạt đáp: "Nữ Thần Nữ Thần, chúng ta đang nhìn Tô Niên Niên bức tranh áp-phích!"

Tô Niên Niên: "..."

Giờ phút này Tô Niên Niên tâm tình gần như là sụp đổ đấy, xấu mặt mà xấu mặt a, tại sao phải tại Cố Từ Thần trước mặt xấu mặt đó! Thật sự là cảm thấy thẹn chết à!

Cố Từ Thần nhìn thoáng qua áp-phích, có chút buồn cười.

Anh đoán đều có thể đoán, tranh này Tô Niên Niên đoán chừng đem hấn trở thành Tiểu Trư cho hà giận rồi.

Nhất là, hay là thật đáng yêu đấy.

Nhìn thấy tầm mắt của hấn, Tô Niên Niên lòng thoáng cái mà huyền cổ hống rồi, vì vấn đề cuối cùng một ít tôn nghiêm, cô ngoài dự đoán mọi người mở miệng giải thích: "Kỳ thật cái này bức họa là có thâm ý đấy, nó sáng tác con đường trải qua vui buồn lẫn lộn, ý nghĩa phi phạm!"

Trong đám người hư âm thanh một mảnh, vừa bắt đầu cái kia người chống lại nam sinh còn cười cô: "Ồ, ngài khi ngài luôn cả gì biết danh họa nhà đó, còn vui buồn lẫn lộn, trêu chọc không đùa đó!"

Nam Chi cười tủm tỉm nhìn cô, cổ vũ cô nói tiếp đi: "Nói nói xem đi, tôi cũng rất tò mò đây này."

Nữ Thần một phát lời nói, quấy rối nam sinh lập tức mà chớ có lên tiếng rồi, khiêu khích nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên thanh ho khan vài tiếng, cảm giác da đầu đều đã tê rần, lung tung lập rồi một phen nói: "Kỳ thật đâu rồi, cái này heo biểu tượng chính là lãng phí lương thực người, cái...này hoa quả rau quả tượng trưng cho nông dân bá bá có được không dễ thu hoạch, nếu như lãng phí lương thực, sẽ như con heo này đồng dạng, khóc đều không có mà khóc! Càng quan trọng hơn đâu rồi, cái này sắp chữ linh cảm đến từ nổi tiếng họa sĩ Picasso danh tác 《trước gương thiếu nữ》, đã có trừu tượng ý nghĩa, lại bao hàm đối với xã hội hiện tượng lên án mạnh mẽ!"

Khoan hãy nói, Tô Niên Niên lừa dối khỏi người đến đặc biệt lợi hại, phối hợp người phó thuần lương vô hại bộ dáng, vậy xem học sinh không ít người từ trong đáy lòng đã đồng ý cô thuyết pháp, lại nhìn bức tranh khi rõ ràng còn thực cảm thấy bức tranh rất không tệ đấy.

Chỉ có Cố Tử Thần, giống như cười mà không phải cười nhìn Tô Niên Niên, phảng phất có thể từ thực chất bên trong nhìn thấu cô.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Thành tích cuộc thi công bố (1)

Tô Niên Niên trong lòng cũng không có yên lòng, cổ già bộ bình tĩnh, sợ Cố Tử Thần chọc thủng cô.

Thật lâu, Cố Tử Thần chỉ là nhú mày, nhân nhật đánh giá: "Xác thực cũng không tệ lắm." Ánh mắt của hắn chìm để Tô Niên Niên sợ hãi, cảm giác, cảm thấy anh những lời này ý hữu sở chỉ (*).

"Cố nam thần nói có đạo lý đó, hừ, cái này Trương Hải báo chính là tốt!"

"Thôi đi pa oi..., coi như vậy đi, hảo nam không cùng nữ đấu, không với các người cái...này cô bé không chấp nhận."

Liên Tiểu Vũ đều về mặt tinh thần trọng nghĩa: "Đúng vậy a, quả thực như cây gậy!"

Tô Niên Niên càng thêm xấu hổ, nhất là vì không trước mặt người khác mất mặt, lừa mình dối người nhô lên rồi bộ ngực nhỏ.

Cố Tử Thần ánh mắt tại trên người nàng dừng lại một lát, mà không được tự nhiên rời khỏi.

Nam Chi trong lòng đều nhanh cười ra bỏ ra, rốt cục! Rốt cục để cô xác định Cố Tử Thần liên hoài quái niệm người là ai!

"Khục khục, tiểu Hi, đi thôi, chúng ta đi ăn cơm." Tô Niên Niên lời kéo Tống Dư Hi cánh tay đi ăn cơm, Nam Chi trên mặt xẹt qua một tia chế nhạo vui vẻ, "Cố nam thần? Không đi ăn cơm?"

Cố Tử Thần biểu lộ đậm mạc nhìn nàng một cái, lại hoán đổi hồi trở lại băng sơn hình thức, bước đi mở.

Ăn cơm trưa xong, Tô Niên Niên thỏa mãn vuốt bụng hướng phòng học đi, ghé vào trên mặt bàn ngủ một lát, vẫn sống sờ sờ bị lớp học tiếng huyền não đánh thức.

Cô còn buồn ngủ từ trên mặt bàn đứng lên, mờ mịt nhìn náo nhiệt đầu nguồn Triệu Minh Viễn chỗ ngồi.

Lớp trưởng đeo trầm trọng kính đen, bản lấy khuôn mặt, bờ môi nhếch, thần sắc cực kỳ không kiên nhẫn.

Bên cạnh hắn ở bên trong ba vòng bên ngoài ba vòng vây quanh không ít người, lúu rúu không biết đang nói cái gì, Tô Niên Niên chỉ nghe được Lý Ân Mỹ Đích lớn giọng tại trách móc "Lớp trưởng mà để cho chúng ta nhìn xem phiếu điểm mà! Nhanh lên nhanh lên!"

Thành tích cuộc thi đi ra? Tô Niên Niên tại trong lòng nói thầm, không có phát hiện bên người Tống Dư Hi thân thể căng cứng, cái trán thậm chí thấm ra rậm rạp mồ hôi.

Triệu Minh Viễn bị mọi người quần không kiên nhẫn, giúp đỡ hạ kính mắt, đi đến trên giảng đài, ra hiệu mọi người im lặng.

Lúc này nhanh đến thời gian lên lớp, lớp học học sinh đến không sai biệt lắm, nguyên một đám trông mong dùng trông mong chờ anh công bố thành tích cuộc thi.

Triệu Minh Viễn hắng giọng một cái, trầm thấp nam trong âm cơ giới thì thầm: "Triệu Minh Viễn, tổng thành tích 589, đệ nhất danh... Gauci, tổng thành tích 581, tên thứ hai..."

Anh niệm được tốc độ rất nhanh, bài danh trên cơ bản không có gì lo lắng, Tống Dư Hi 24 tên, Chúc Thành 28 tên. Đường Dư so hai người đỡ một ít, xếp hạng rồi 15 tên.

Tô Niên Niên vắn tai, sợ bỏ sót rồi tên của mình, thế nhưng mà một mực Đợi Triệu Minh Viễn niệm đến 30 tên có hơn, cô cũng không nghe thấy tên của mình.

Không phải là khảo thi đập phá a... Tô Niên Niên lòng huyền đến rồi giữa không trung.

"Lư Doãn Nhi, tổng thành tích 468, bài danh 42, Tô Niên Niên, tổng thành tích 465, bài danh 43..." Triệu Minh Viễn ngừng lại, mang theo tìm kiếm ánh mắt nhìn Tô Niên Niên.

Tại trong ấn tượng của hắn, Tô Niên Niên có lẽ không đến nổi ngay cả Lư Doãn Nhi đều không bằng.

Trong phòng học yên tĩnh vài giây, sau đó có mấy người không có phúc hậu cười lên ha ha, tiếng cười châm chọc.

Phải biết, lớp F tổng cộng mới 50 người, Tô Niên Niên cái này thành tích thế nhưng mà đếm ngược đấy!

Trương Hiểu Tiếp rít lấy cuống họng trách móc: "Tôi không nghe lầm chứ, ha ha ha, ta còn tưởng rằng Tô Niên Niên nhiều lợi hại đâu rồi, không gì hơn cái này đi."

"Đúng nha, người nào đó cũng chỉ sẽ bình thường trang giả vờ giả vịt, vừa đến cuộc thi mà bại lộ Diện mạo thật, ôi, cũng không biết là bịp bợm tìm đường chết hay là tự rước lấy nhục ~" Lư Doãn Nhi cố ý châm chọc khiêu khích, đem ngày đó Tô Niên Niên trào phúng lời của mình đủ số hoàn trả.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Thành tích cuộc thi công bố (2)

"Lư Doãn Nhi, người nói chuyện như thế nào khó nghe đó, người chẳng lẽ không biết Tô Niên Niên ngày đó sinh bệnh đến sao, phát huy không tốt rất bình thường đó!" Chúc Thành tức giận cùng các nàng tranh luận, béo trên mặt thịt đều tức giận đi theo run đứng dậy

Lư Doãn Nhi nhao nhao khỏi khung đến gọi lợi hại, lập tức không khách sáo nói: "Người cái mập mập chết bầm chết heo mập, quần người chuyện gì đó, tôi lại chưa nói người, người dò số chỗ ngồi cái gì nhiệt tình. Ồ, hay là người thích Tô Niên Niên nữa à, nghĩ xum xoe cũng không đi trước chiếu soi gương, chính người mất bình thường đều sẽ mù đích sao?"

Chúc Thành mặt lập tức đỏ lên rồi, anh thật sự đem Tô Niên Niên làm bạn bè, đối mặt Lư Doãn Nhi gọi nước bẩn, anh nhưng không cách nào giải thích.

Nói không thích a, về sau Tô Niên Niên mà không có cách nào gặp người rồi, tất cả mọi người biết nói liền cái Béo đều chường mắt Tô Niên Niên, nói thích a, anh lại không muốn muối lấy lương tâm nói láo.

Quả đấm của hắn chậm rãi nắm lại, mân nhanh rồi môi.

Tống Dư Hi đồng dạng hồi hộp vậy không được, đặc biệt là Doãn Sơ Hạ như có như không trừng cô liếc về sau, cô bây giờ dọa đến nỗi ngay cả hô hấp cũng không dám dùng sức.

Một mực trầm mặc Tô Niên Niên mở miệng, "Khảo thi đập phá mà khảo thi đập phá quá, cũng không phải kỳ thi Đại Học. Trư ca, đừng cùng Chó Điên không chấp nhận, cô cần người một ngum chẳng lẽ người muốn cản trở về?" Lời nói này lại nói tiếp nét mặt của nàng vẫn như cũ là nhàn nhạt đấy, nhưng không có người nhìn ra, kỳ thật cô trong lòng cũng rất không thoải mái.

Dù sao tại Thần Giang Cao Trung, cô còn cho tới bây giờ không có khảo thi qua đếm ngược, hơn nữa bị Lư Doãn Nhi bọn người châm chọc khiêu khích, nếu bây giờ còn có thể về mặt ôn hoà một chút cũng không so đo đó mới gặp quý rồi đây này.

"Tốt! Niên Niên, tôi tin tưởng người, lần sau cuộc thi lại thêm dầu! Từ nơi này té ngã mà từ nơi đó đứng lên!" Chúc Thành thay Tô Niên Niên phồng lên kinh.

"Ha ha ha ha ~" lớp học học sinh lần nữa nhìn có chút hả hê nở nụ cười.

Doãn Sơ Hạ trong lòng đều tại vụng trộm cười, cô tuyệt không cảm giác mình làm sai rồi, dù sao không có so xem Tô Niên Niên xấu mặt càng làm cho cô vui về sự tình rồi. Huống chi cô cuối cùng ần núp đi cái kia cái đề bài đề mục khó như vậy, cho dù thực cho Tô Niên Niên năng cũng sẽ không làm!

Thậm chí Doãn Sơ Hạ còn cảm thấy, chính mình là hảo ý giúp Tô Niên Niên, tiết kiệm cô nộp giấy trắng càng mất mặt.

Như vậy cảm xúc tự nhiên mà vậy hiển lộ tại người khuôn mặt lên, đắc ý, kiêu ngạo, khinh thường, khinh miệt, ở đằng kia trưng gương mặt xinh đẹp bên trên tỏ ra đặc biệt đáng ghê tởm.

Nhất là này sẽ mọi người chú ý lực đều tại Tô Niên Niên đếm ngược thành tích lên, không có người chú ý tới cô.

Nhưng Doãn Sơ Hạ rất nhanh cũng cảm giác không đúng, một đạo lạnh như băng ánh mắt sắc bén đã rơi vào trên người của nàng, để cô có loại như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than khó chịu.

Là Đường Dư.

Đường Dư lúc này nhìn cô, đem trên mặt nàng biểu lộ xem rất rõ ràng, Doãn Sơ Hạ trong lòng cả kinh, chẳng lẽ là Đường Dư đã biết cái gì?

Không có khả năng! Sự kiện kia chỉ có Tống Dư Hi biết rõ, Tống Dư Hi là gan nhu nhược, khẳng định không dám nói cho hắn biết, hơn nữa lúc ấy anh cũng không tại cái đó trường thi.

Cẩn thận phân tích một phen, Doãn Sơ Hạ mới như trút được gánh nặng.

Đường Dư đem phản ứng của nàng đều thu tại đáy mắt, trên trán lại lạnh thêm vài phần.

"Yên tĩnh, cả năm cấp chợt nghe đến lớp chúng ta nhất nhao nhao, hưng phấn như vậy có cần hay không toàn thể đi sân tập thể dục chạy mười vòng?" Một thanh âm không lớn nhưng rất có xuyên thấu lực âm thanh vang lên, trong phòng học lập tức trở nên lặng ngắt như tờ.

Chủ nhiệm lớp Giang Mộ chấp tay đứng ở cửa ra vào, khuôn mặt lạnh lùng, lớp F học sinh còn chưa thấy qua anh nghiêm túc như vậy đáng vẻ, đương kể tiếp cái chấp choạng trượt ngồi xuống trang quai bảo bảo (*con ngoan).

Giang Mộ nhíu lông mày, chọn Tô Niên Niên tên: "Tô Niên Niên, đến một chuyến phòng làm việc của ta."

"À?" Tô Niên Niên sững sốt xuống, sau đó tại một đám ánh mắt nghi hoặc ở bên trong, với Giang Mộ một khối ra phòng học.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Thành tích cuộc thi công bố (3)

Hai người chân trước vừa đi, đằng sau phòng học tựa như nổ tung nổi đồng dạng, bắt đầu nhiệt liệt thảo luận

"Ai, các người nói chủ nhiệm lớp đem Tô Niên Niên gọi đi làm mà nha?" Lý Ân Mỹ cùng cái phần lớn loa tựa như hỏi bàn bên.

Hà Tiểu về mặt không có hảo ý cười, "Ha ha, nhất định là khảo thi quá kém, chộp tới giáo huấn nàng a, hai cái tiểu ong mật nha, phi nha phi nha, ba ba ba BA~ ~"

"Bệnh tâm thần! Không huấn người cái này đếm ngược đệ nhất ngược lại đi huấn Tô Niên Niên, người lừa gạt quỷ ah!"

Hà Tiểu trợn mắt trừng một cái: "Đó là bởi vì thành tích của ta rất ổn định đó, khục khục, lớp trưởng, người làm gì mà lộ làm ra một bộ cao thâm mặt trác biểu lộ?"

Triệu Minh Viễn bình tĩnh đẩy một chút kính mắt, "Tô Niên Niên toán học chỉ khảo thi rồi 58 phút, là nhất cản trở một cửa bài học."

"Vậy thì sao đó." Hà Tiểu bĩu môi.

Lý Ân Mỹ một cái tát quay anh trên ót: "Người gốc đó, ta hỏi người, chủ nhiệm lớp là giáo cái gì hay sao?"

Hà Tiểu thật dài "Ah" rồi một tiếng, bưng bình đại ngộ.

Hai cái trâu chọc so lại nháo thành nhất đoàn, bên người Triệu Minh Viễn kính mắt trong lại xẹt qua rồi một tia hàn mang.

Thân làm cho học bá, anh từng có người Logic suy luận với năng lực phân tích, Tô Niên Niên lần này toán học thành tích quá không bình thường rồi. Lẽ ra coi hắn trước khi làm mô phỏng cuốn trình độ, thành tích tại lớp học có lẽ xếp hạng trung đẳng, huống chi lần này toán học bài thi so mô phỏng cuốn độ khó còn thấp rất nhiều, Tô Niên Niên khảo thi cái 80 phút tả hữu hẳn là không thành vấn đề đấy.

Như vậy, vấn đề đến tốt cùng ra ở nơi nào? Thật là sinh bệnh ảnh hưởng tới phát huy sao?

Văn phòng.

Giang Mộ là chủ nhiệm lớp, một mình có một gian văn phòng, đẩy cửa ra đi vào, văn phòng không phải rất lớn, nhưng là thu thập sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái, phù hợp người đàn ông ôn nhuận tính cách.

Anh tại trước bàn làm việc ngồi xuống, nói: "Ngồi đi, muốn uống nước sao?"

Tô Niên Niên lắc đầu, từ nhỏ đến lớn kinh nghiệm nói cho cô biết, bị chủ nhiệm lớp gọi vào văn phòng bình thường đều không có chuyện gì tốt...

Cô biết rõ Giang Mộ giáo chính là toán học, lại thân là chủ nhiệm lớp, cô khảo thi như vậy nát phê bình hai câu cũng là nên phải đấy, tổng không đến mức đánh gãy chân của nàng a?

Tô Niên Niên một người ngồi ở đó nghĩ ngợi lung tung, Giang Mộ bị cô sinh động biểu lộ trên choker cười, khóe môi cong lên, trên gương mặt lộ ra hai cái nhẹ nhàng má lúm đồng tiền, căn bản không giống 26. 7 tuổi lão sư, ngược lại như một nhà bên ánh mặt trời sáng lạn đại nam hài.

Anh lên tiếng hỏi: "Tô Niên Niên, lần này toán học ngươi mới khảo thi rồi 58 phút, là lớp học kém cỏi nhất đấy."

Tô Niên Niên ngây dại, cô như thế nào cũng không nghĩ tới chính mình thi toàn quốc kém như vậy, rõ ràng đều không có đạt tiêu chuẩn!

Giang Mộ thờ dài, bắt đầu dĩ vượt vượt huyết Thái Dương: "Tôi đi điều rồi ngươi bài thi xem, cuối cùng hai đạo hàm số phần lớn đề vì sao không làm? Như thế nào liên bài thi đều không giao."

Tô Niên Niên thần kinh dị thường nhạy cảm, nhanh chóng hỏi lại: "Lão sư, ngươi tại nói cái gì đó, cuối cùng một đạo phần lớn đề không phải bao nhiêu chứng minh đề sao?"

Giang Mộ trong mắt hiện lên một chút hoài nghi, lời nói thăm thía hỏi: "Tô Niên Niên, lần này toán học bài thi có mấy trương?"

"Năm cái đó!" Tô Niên Niên không cần nghĩ ngợi mà nói.

Nghe vậy, Giang Mộ đã trầm mặc, anh tin tưởng Tô Niên Niên sẽ không nói dối, ánh mắt của nàng quá mức sạch sẽ, biểu lộ động tác cũng là xuất từ không ý thức phản ứng, không thể nào là trang đầy.

Anh vuốt vuốt phát đau nhức huyết Thái Dương, từ ngăn kéo lấy ra một bộ kì thi hàng tháng chỗ trống bài thi, đưa cho Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên khó hiểu nhận lấy, tiện tay lật ra hai cái, kết quả trọn tròn mắt.

Bộ này bài thi tổng cộng có sáu cái!

Tờ thứ năm cuối cùng một đạo đề Tô Niên Niên có ấn tượng, lúc ấy cô còn đang suy nghĩ cái này đề ra quá không có kỹ thuật hàm lượng, cuối cùng một đạo phần lớn đề đơn giản như vậy. Bây giờ cô mới phát hiện, ở nơi này là cuối cùng một đạo phần lớn đề, rõ ràng là cái đưa phân biệt phần lớn đề!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Đánh cuộc (1)

Thánh Âm Cao Trung bài thi nội dung ra vô cùng vụn vặt, trang nấy nhiều, đề hình nhiều, không chú ý tính toán điểm xác thực nhìn không ra cái này cái đề bài đăng sau còn có một trương. Mới

Nhưng cuối cùng hai mò lớn đề, tổng phút giá trị chiếm được rồi tổng phân biệt ba phần mười! Hai đạo phần lớn đề khoảng chừng 30"!

Tô Niên Niên mặt dần dần trắng đi, cuối cùng một cái đề bài, cô căn bản cũng chưa nhìn thấy đó! Ngươi sẽ bệnh đầu đau muốn nứt, vụng vụng nức ních nhận lấy người trước mặt truyền đến bài thi, ở đâu còn lo lắng kiểm tra.

Này sẽ cô đã không rành bạn tâm đến tốt cùng là như thế nào rồi, vội vàng cùng Giang Mộ giải thích: "Lão sư, tôi thật không có nộ giấy trắng, tôi căn bản cũng chưa cái này cái đề bài, phát đến trong tay của ta chỉ có năm cái!"

Giang Mộ nghĩ nghĩ, nói: "Như vậy đi, cho ngươi 10 phút, ngươi một lần nữa làm một chút cái này hai đạo đề."

Tô Niên Niên không chần chờ, cầm cành bút vui đầu giải đề đi.

Giang Mộ lông mày, càng nhàu càng sâu.

10 phút về sau, Tô Niên Niên do dự nhìn Giang Mộ phản ứng, Giang Mộ chưa nói gì hết, chỉ là để cô đi về trước.

Sau đó, Giang Mộ cầm cái kia cái đề bài đi phòng giáo vụ.

Lữ chủ nhiệm đang tại cầm ký một bản tài liệu, nghe được tiếng đập cửa ngẩng đầu lên, nhìn thấy người đến là Giang Mộ, từ trước đến nay nghiêm khắc không có một tia biểu lộ trên mặt rõ ràng hiện ra cái dáng tươi cười, nếu là có Thánh Âm Cao Trung học sinh tại không chừng còn tưởng rằng cô trúng tà nữa nha.

"Giang lão sư, có chuyện gì không?" Lữ chủ nhiệm dùng chính mình nhất "Hòa ái dễ gần" âm thanh hỏi.

Giang Mộ đi thẳng vào vấn đề, trực tiếp đem Tô Niên Niên sự việc nói, đồng thời đem cái kia cái đề bài đưa cho nàng làm chứng theo, "Đây là tôi nhìn tận mắt cô giải đi ra đấy, mặc dù có sai lầm địa phương, nhưng là theo như trình tự cho phút lời mà nói..., cũng có 24 phút. Nói cách khác, Tô Niên Niên thành tích không phải 58, mà là 82, cô đúng là rất không tệ học sinh, tôi tin tưởng cô không có nói sai."

Lữ chủ nhiệm trầm ngâm sẽ, hỏi: "Giang lão sư, người nghĩ như thế nào làm?"

Giang Mộ: "Tôi hy vọng có thể khôi phục Tô Niên Niên thành tích, chỉ đơn giản như vậy."

Thật không nghĩ đến Lữ chủ nhiệm trực tiếp cự tuyệt anh, còn cùng anh giải thích một phen, "Giang lão sư, cũng không phải tôi không tin người, mà là việc này không thể không nhân tố nhiều lắm. Có lẽ là chính cô đầu đi bài thi, sau đó lại đi tìm thành tích tốt đồng học muốn tới hiểu rõ đề trình tự đầu này? Cho dù cô không có nói sai, chuyện này cũng là chính cô sơ ý chủ quan, nếu như cô lúc ấy cẩn thận kiểm tra rồi bài thi, còn sẽ xuất hiện loại tình huống này sao?"

Giang Mộ thở dài, "Lữ chủ nhiệm... Nhưng nếu như việc này cứ như vậy kết luận, đối với Tô Niên Niên cũng không công bình."

Lữ chủ nhiệm thô bạo đã cắt đứt anh: "Giang lão sư, thực xin lỗi, tôi tại đây còn có rất nhiều công tác muốn bề bộn, thật sự thật có lỗi, chuyện này tôi không giúp được người."

Hai người trầm mặc giằng co, đều là một bước cũng không nhường.

Lữ chủ nhiệm biết rõ Giang Mộ địa vị bất phàm, là hiệu trưởng coi trọng mời đến lão sư, cô bình thường đối với hân khách sáo, nhưng tuyệt đối sẽ không bởi vậy trái với nguyên tắc của mình.

Giang Mộ hạ giọng người thông minh, nhìn mặt mà nói chuyện gian mà hiểu được Lữ chủ nhiệm tính cách, cũng biết việc này tại cô tại đây không có cứu vãn chỗ trống, đành phải tiếc nuối rời đi.

Ngày hôm nay, rất nhiều người đều đều có lòng, ở vào tiếng nghị luận bên trong Tô Niên Niên, lại bị Chúc Thành một bao thịt bò khô cho dễ dàng được về mặt tươi cười.

Đối với đồ tham ăn mà nói, đếm ngược thứ tám lại được coi là rồi cái gì, cả năm cấp cũng không có thiếu người tại cô đằng sau kế cuối đầu rồi, hướng chỉ có ăn ngon như vậy như vậy có nhai kinh thịt bò khô, anh anh anh đòi người thật sự là viên mãn rồi..

Đối với cái này, Chúc Thành đều sợ ngây người... Đánh chết anh đều sẽ không nghĩ tới Tô Niên Niên là dễ dàng dành như vậy một người..

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Đánh cuộc (2)

Đường Dư đã sớm tập mãi thành thói quen rồi, anh còn nhớ thoả đáng năm Tô Niên Niên với nhu nhu Đậu Đậu hai cái bạn xấu mới quen khi, một ngày trước còn ở đây véo chết đi sống lại, ngày hôm sau mà tay cầm tay đi ăn thịt dê nướng rồi.

Anh mỉm cười nhìn Tô Niên Niên bóng lưng, trong mắt cảm xúc nhu hòa gần như có thể hóa nước chảy đến.

"Đường Dư, cho người ăn một khối, xem, tôi phải hay là không siêu cấp hào phóng!" Chính thấy thất thần, thành linh Tô Niên Niên đột nhiên xoay người, hướng trong miệng hân nuốt một khối thịt bò khô.

Đường Dư có loại làm sai sự tình bị nắm, chớp cặp cảm giác, màu lúa mì khuôn mặt tuần tú bên trên hiện ra khả nghi ửng hồng, hơn nữa là Tô Niên Niên cho anh uy ăn, anh cảm thấy toàn thân cơ bắp đều cứng ngắc lại.

"Khục khục..." Miễn cưỡng nuốt xuống, còn kém điểm nghẹn ở.

Tô Niên Niên ân cần nhìn anh, còn cầm bình nước cho anh, Đường Dư chết sống đều đứng.

Cái kia bình nước Tô Niên Niên đã vận khai mở đã uống vài ngụm, đoán chừng dễ quên chứng lại tái phát, cho nên mới như vậy không kiêng nể gì cả cho Đường Dư.

Đường Dư nào dám muốn, anh đương nhiên không phải ghét Tô Niên Niên bản, mà là... Xấu hổ...

Tô Niên Niên người sơ sài một quả, còn ghét bỏ hướng anh tròn mắt trừng một cái: "Đường Dư tôi phát hiện ngươi bây giờ thật sự là càng ngày càng không đàn ông rồi, năm đó chúng ta thế nhưng mà liền một đầu quần đều xuyên qua đấy, làm gì mà bây giờ xấu hổ cùng cái cô vợ nhỏ tựa như."

Chúc Thành miệng há thành công "" hình, "Má ơi, Tô Niên Niên, lời này của ngươi tin tức lượng có chút phân lớn đó."

Tô Niên Niên đến rồi hào hứng, đang muốn cùng anh giải thích, chuông vào học âm thanh đã vang lên, đành phải hậm hực xoay người ngồi xuống.

Thứ hai cuối cùng một tiết khóa là lớp sê, Giang Mộ như thường ngày đồng dạng đi đến bục giảng, ánh mắt tại Tô Niên Niên trên người dừng lại vài giây, mới bắt đầu khai mở lớp hội.

Tổng kết rồi một tuần này học tập tiến độ với các học sinh biểu hiện, Giang Mộ lời nói xoay chuyển, nâng lên rồi thành tích cuộc thi bên trên.

"Kì thi hàng tháng tất cả mọi người biểu hiện rất không tồi, Hi Vọng khảo thi tốt đồng học đừng kiêu ngạo, không ngừng cố gắng. Khảo thi không hợp tâm ý đồng học đừng nhụt chí, thất bại lần trước quyết định không được cái gì. Mặt khác, về Tô Niên Niên thành tích cuộc thi, tôi tìm thứ tư trường thi giám thị lão sư thăm tra đối chiếu đã qua, có thể là lúc ấy thiếu phát một cái đề bài, cho nên Tô Niên Niên toán học bài thi chỉ có năm cái. Buổi trưa tôi đề Tô Niên Niên đồng học làm cuối cùng một cái đề bài, cô xác thực giải đi ra. Xét thấy này, tôi đề nghị đem cuối cùng hai đề điểm cho cô tăng thêm, các học sinh có ý kiến gì hay không?"

Nói thật, Giang Mộ trong lòng thập phần thấp thỏm không yên, anh kỳ thật hiểu được, chính mình là nói dối, cái này thật sự không phải một cái làm người sư nên có hành động.

Nhưng anh không muốn Tô Niên Niên thụ ỷ khuất, dù sao anh đã thua thiệt cô nhiều lắm..

Lời này vừa nói ra, lập tức ngay tại lớp học nhắc lên sóng to gió lớn, các học sinh phản ứng đều rất kịch liệt.

Có đồng ý

"Đúng đúng đúng! Ta biết ngay Niên Niên không có khả năng khảo thi thất bại, lão sư, ngươi nhanh cho Tô Niên Niên tăng thêm điểm!"

Có phản đối

"Ồi, lão sư, ngươi có chứng cứ sao? Như vậy tùy tiện tiện thêm điểm phải hay là không quá nhẹ suất (*ti lệ) rồi hả?"

Có không sao cả

"Thêm mà thêm quá, ngươi xem các người nguyên một đám đấy, cùng muốn các người mạng già tựa như."

Doãn Sơ Hạ biểu hiện đặc biệt kịch liệt, "Lão sư, bài thi làm sao có thể thiếu phát đó, nói không chừng là Tô Niên Niên chính mình ăn cắp rồi đó!"

Lưu Doãn Nhi với Trương Hiểu Tiếp đương nhiên lạnh nhạt hát đệm, tình thế lập tức xuất hiện một lớp ngược lại trắng diện.

Tô Niên Niên không nghĩ tới Giang Mộ sẽ đưa ra đề nghị như vậy, cả buổi không có vội hỏi phục tinh thần.

Thật lâu trầm mặc Đường Dư đột nhiên nói chuyện: "Doãn Sơ Hạ, cuộc thi khi là ngươi ngồi ở Tô Niên Niên a?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Đánh cuộc (3)

Doãn Sơ Hạ lập tức nghẹn ngào, biểu lộ cứng lại trên mặt.

Nhưng rất nhanh cô mà bắt đầu phản kích: "Vậy thì sao?"

Đường Dư không vội không chậm nói: "Đã ngươi nói bài thi không có thiếu phát, ngươi lại ngồi ở Tô Niên Niên trước mặt, như vậy hẳn là ngươi truyền

bài thi cho Tô Niên Niên đúng không?" Nói xong anh cũng không để ý tới Doãn Sơ Hạ càng ngày càng khó coi sắc mặt, mà là hỏi lại Tô Niên Niên, "Tô Niên Niên, ta hỏi ngươi, Doãn Sơ Hạ cho ngươi rồi mấy cái đề bài, là toàn bộ sao?"

Anh tận lực cố gắng "Toàn bộ" hai chữ, Tô Niên Niên như thể hồ quán đỉnh, thoáng cái mà hiểu được.

Cô nhìn Doãn Sơ Hạ, chậm rãi nói: "Doãn Sơ Hạ, ngươi chỉ đã cho ta năm cái đề bài, ta muốn hỏi ngươi, cuối cùng một cái đề bài đâu này?"

Doãn Sơ Hạ lắp bắp nói: "Tôi... Tôi không biết."

Xem cô cái này phản ứng, Đường Dư nhún vai, nghiêm trang nói: "Lão sư, ngươi cũng thấy đấy, còn lại không cần tôi nhiều lời."

Giang Mộ cau mày, anh làm sao không biết đây là ý gì?

Lớp học học sinh xem Doãn Sơ Hạ ánh mắt đều thay đổi, có kinh ngạc có nghi vấn đấy, càng nhiều nữa đều sẽ khinh thường.

Bình thường giả trang cái gì hiền lương thực đức Bạch Liên Hoa Nữ Thần nha, nguyên lai sau lưng chỉ dùng loại này hạ lưu thủ đoạn người.

Doãn Sơ Hạ bị những cái...kia ánh mắt đâm toàn thân đều đau, cảm giác hết thầy đều bạo lộ tại trong tầm mắt của mọi người, cô vội vàng bỏ cứu, "Lão sư, tôi thật sự đem bài thi cho Tô Niên Niên rồi, là cô vu hãm tôi! Chính mình thi không khá còn muốn trả thù!"

Cô ngữ khí kiên định, ánh mắt chân thành tha thiết, nói sát có chuyện lạ đáng vẽ, lập tức có chút cô đầu tường (*gió thổi chiều nào theo chiều nấy) học sinh bắt đầu dao động.

Chỉ là run rẩy đầu ngón tay bán rẻ tâm tình của nàng.

Tô Niên Niên tại trong lòng cho cô dựng lên cái ngón giữa, Doãn Sơ Hạ đây quả thực là Trung Quốc tốt hành động đó, muốn là mình làm lại cùng cô tranh giành xuống dưới, đoán chừng một giây sau muốn lóe nước mắt vung vẩy bắt tay vào làm lựa khiến trách chính mình rồi.

Cô từng cái quét vòng lớp học học sinh phản ứng, mỗi chữ mỗi câu nói: "Tôi không cần thêm phút, khảo thi đập phá mà khảo thi đập phá, bắt quá là một lần cuộc thi mà thôi. Doãn Sơ Hạ, ngươi có dám hay không cùng ta đánh cuộc, lần sau cuộc thi tôi nhất định quang minh chính đại vượt qua ngươi, ngươi có dám hay không cùng ta cá là?"

"Oa" lớp học học sinh đều chấn kinh rồi, Tống Dư Hi nhanh chóng thẳng kéo tay áo, thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ nói: "Niên Niên, ngươi điên rồi sao? Ngươi làm sao có thể khảo thi so Doãn Sơ Hạ được, ngươi đừng xúc động đó..."

Doãn Sơ Hạ sững sờ, tại trong lòng tính một cái, cho dù Tô Niên Niên tăng thêm cuối cùng một cái đề bài phút, thành tích tại lớp học cũng không quá đáng trung đẳng, cô thể nhưng mà lớp học Top 10, cô tuyệt đối ổn thắng!

"Tốt, vì sao không dám?" Doãn Sơ Hạ vênh váo tự đắc nói, không có một ít cảm thấy đối với Tô Niên Niên áy náy.

Thân là chủ nhiệm lớp, Giang Mộ không có ngăn trở. Hần hiểu được, Tô Niên Niên là muốn dùng phương thức của mình để tất cả mọi người không lời nào để nói.

Thế nhưng mà... Anh đối với Tô Niên Niên thành tích cũng không có gì tin tưởng.

Xem nào nhiệt không chê chuyện lớn Hà Tiểu còn reo lên: "Vậy các ngươi lưỡng đánh cuộc gì nha, phải có tiền đặt cược mới thú vị đó!"

Tô Niên Niên nghĩ nghĩ, đau lòng nói: "Thua tôi xin mời toàn bộ đồng học ăn cơm, Tần Ký đồ nướng!"

Đối với một cái đồ tham ăn mà nói, mời người ăn cơm là cỡ nào thống khổ một việc đó.

"Tốt tốt!" Không ít người đi theo trầm trồ khen ngợi, Tần Ký tại Dự Thành hương vị thế nhưng mà nổi danh tốt.

Doãn Sơ Hạ khoe miệng giơ lên một cái đường cong, "Nếu như ngươi thắng, tôi sẽ đưa toàn lớp mỗi người một trương e thể giới lưu động buổi hòa nhạc vé vào cửa."

Trong đám người yên lặng sẽ, sau đó bộc phát ra kịch liệt tiếng hoan hô!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Đánh cuộc (4)

e là Doãn nhà giải trí công ty ký kết ca sĩ, gần đây danh tiếng chính thắng, là giới âm nhạc ở bên trong đang hot tiền thật tươi.

"Đó đó đó đó, thiệt hay giả đó!"

"Tô Niên Niên, vì mọi người người nhất định phải cố gắng lên đó!"

"..."

Nghe các nữ sinh lú lú âm thanh, Doãn Sơ Hạ sắc mặt đã có điểm khó coi.

Cô chẳng qua là nghĩ ra cái so Tô Niên Niên phần lớn tiền đặt cược để cô khó chịu nổi, không nghĩ tới không chỉ tịch thu đến trong tương tượng hiệu quả, còn dẫn tất cả mọi người là Tô Niên Niên cố gắng lên động viên đi lên.

Tô Niên Niên cười tủm tỉm nhìn Doãn Sơ Hạ, nhìn không ra Doãn nhà thiên kim lớn như vậy thủ bút, đúng lúc nhu nhu siêu thích cái này ngôi sao, đến lúc đó thắng đem phiếu vé phiếu vé đưa cho nhu nhu đi ~

Chờ... Cô muốn như thế nào thắng?

Tô Niên Niên lập tức Sparta rồi, vừa rồi nhất thời xúc động hăng hái mà cùng Doãn Sơ Hạ đánh cuộc rồi, hoàn toàn đều không có qua đầu óc.

Oh my God! Để cô ngừng lại Doãn Sơ Hạ thứ hạng là đệ mấy kia mà, hình như là đệ chín?!!!

Cô như thế nào cảm giác mình cho mình bói cái sâu không thấy đáy vùng hồ đó!

"Đi, các người vậy cũng là tốt cạnh tranh, tiền đặt cược cái gì không trọng yếu, quan trọng là... Hai người các người đều phải học tập thật giỏi, hảo hảo cố gắng lên, lão sư sẽ một mực chú ý người đấy." Giang Mộ đánh rồi cái giảng hòa, đúng lúc tan học tiếng chuông vang lên, anh không có dạy quá giờ, vung tay lên để mọi người ra về.

Tô Niên Niên còn đắm chìm tại phức tạp cảm xúc ở bên trong, một đường cắn ngón tay đi bãi đỗ xe, liền Trần Nguyên tại trước mắt nàng sáng ngời ngón tay cũng không thấy.

Trần Nguyên buồn cười nhìn cô thất thần đáng vẽ, gặm ngón tay động tác càng là manh bó tay rồi, như một không rành thế sự đường búp bê.

Manh quy manh, vì Tô Niên Niên được, anh vẫn là đem Tô Niên Niên tay bói ra kéo xuống, ôn nhu hỏi: "Đừng ăn tay rồi, có vi khuẩn, Tiểu Tâm buổi tối đau bụng, còn có, người đây là còn chờ cái gì nữa đâu này?"

Tô Niên Niên bị bừng tỉnh, nhìn mình cao lớn anh tuần ca ca, cảm giác đã tìm được cứu tinh đồng dạng.

Cô cái khó ló cái khôn, kéo lên Trần Nguyên cánh tay, "Ca, đi mau đi mau, mang ta đi cái địa phương!"

Hoàng hôn tây rú xuống, ánh nắng chiều Thôi Xán.

Thánh Âm Cao Trung cửa trường học ngừng đủ loại xe sang trọng, quả thực có thể tránh mò mắt người mất, tại một mảnh huyền ảo ở bên trong, gia trường với tài xế chờ được con của mình về nhà.

Tới hình thành tươi sáng rõ nét đối lập chính là một bên khác ảm đạm vô quang xe buýt đứng.

Tổng Dư Hi như thường ngày đồng dạng, yên lặng Đợi giao thông công cộng, Thánh Âm Cao Trung học sinh phần lớn gia cảnh không tầm thường, xe buýt đứng chỉ có thừa thớt mấy cái gia đình bình thường người.

Thật vất vả đợi đến lúc xe buýt ra, cô vội vàng đi đến đi, may mắn chính là còn có mấy cái chỗ trống, bằng không cô lại muốn đứng hai giờ mới có thể, thì tới nhà.

Hoan hi ngồi xuống, ngay sau đó, một người cao lớn nam sinh đi tới, đưa tới trên xe không ít ánh mắt của người.

Tổng Dư Hi nhận ra là Đường Dư, gần đây hai người đều cười cái này xe tuyến về nhà, cô hồi hộp vậy nhìn Đường Dư, loại này cao lớn cường tráng nam sinh để cô có loại không hiểu cảm giác sợ hãi.

Đường Dư vốn là không thiện cảm lời nói người, chỉ là nhàn nhạt hướng anh gật đầu xem như chào hỏi, chính mình chọn lấy cái chỗ ngồi, nhét lên tai nghe.

Xe buýt chậm chạp chạy tại trong thành thị, người đến người đi, cách (đường đi) một trận chiến, đi lên một cái lão nãi nãi, nhìn ra được tuổi tác lớn.

Lão nãi nãi tuổi tác lớn, hành động bất tiện, nhưng không ai cho cô nhường chỗ ngồi.

Tổng Dư Hi sắc mặt trở nên hồng, đã muốn cho lại không muốn làm cho, nhưng lại nghĩ tới chính mình còn ăn mặc đồng phục, càng thêm ngượng ngùng.

Đường Dư bỗng nhiên đứng lên, mời đến lão nãi nãi tới ngồi, sau đó đứng lên lôi kéo xe buýt bên trên vòng treo, không có chút nào mất tự nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 117: Trường luyện thi (1)

Tổng Dư Hi có chút xấu hổ, len lén đánh giá Đường Dư. Mới

Anh vóc dáng tại trong nam sinh coi như là tương đối cao được rồi, hơn nữa cái kia trương góc cạnh rõ ràng khuôn mặt tuấn tú, là cái loại này tiêu chuẩn vận động hệ ảnh mặt trời thiếu niên, nhưng dường như, Tổng Dư Hi không thấy anh cười, anh đối với phần lớn đều sẽ rất lạnh lùng đấy.

Duy chỉ có tại Tô Niên Niên trước mặt, mới có thể ấm áp như một Thái Dương.

Một đường xóc nảy ở bên trong, anh lôi kéo vòng treo, cách áo khoác, đều có thể nhìn thấy cánh tay bên trên tu mềm dai cơ bắp, đứng được vững vàng đương đương đấy, cho người một loại không hiểu cảm giác an toàn.

Xe bus đến đứng, Tổng Dư Hi mới hoàn hồn, vội vàng thu hồi ánh mắt của mình, dọc theo đường đi hướng nhà đi.

Nhà cô ở tại cách đó không xa một cái trong khu cư xá, phòng ở đã rất cũ kỹ rồi, đại khái hai năm qua muốn phá bỏ, cho nên bên này hoàn cảnh đặc biệt không tốt. Ngủ long hỗn tạp, người nào đều có, đi ngang qua một cái cù nát sân bóng rổ lúc, cô lại bị mấy cái cà lơ phất phơ nam sinh ngăn cản.

Mấy cái nam sinh nhuộm đủ mọi màu sắc tóc, một cái trong đó trong tay còn kẹp lấy điều thuốc, điển hình lưu manh cách ăn mặc.

"Mỹ nữ, đến tâm sự nha, ca ca xin người ăn cơm." Một cái nhuộm tóc vàng nam sinh cười hi hi nói, vẻ mặt gồ ghề thanh xuân đậm.

Tổng Dư Hi sợ hãi lui về sau rồi hai bước, thấy nàng căng thẳng như nhurer dáng vẻ, càng thêm kích phát mấy cái nam sinh ác thú vị, làm tâm trọng thêm đùa giỡn lấy cô, cái kia tóc vàng còn không an phận muốn cô động thủ động cước.

"Làm gì đó?" Trầm thấp giọng nam truyền đến, tóc vàng niệng vỡ mắng một câu, chính muốn nhìn một chút người đến là ai, đương anh chạm được Đường Dư ánh mắt lúc, chân nhất thời run lên, cái kia là đến từ trên thân thể bản năng sợ hãi.

"Ôi uy, ta tưởng là ai đâu rồi, Dư ca, đã lâu không gặp, đến điều thuốc không?" Tóc vàng hướng Đường Dư hiến lấy ân cần.

Đường Dư: "Tôi không hút thuốc lá."

"Ha ha, dạ dạ là, Dư ca là mới mới nam nhân tốt, cái kia, vị này chính là..." Tóc vàng cẩn thận hỏi một câu, sợ cô nàng này là bạn gái của hắn.

Nếu chọc tới Đường Dư, anh căn bản không cảm tưởng giống như hậu quả...

"Bạn học ta." Đường Dư giải thích một câu, mấy cái nam sinh nhao nhao thờ một hơi dài nhẹ nhõm, khá tốt... Không phải bạn gái.

"Cô em gái kia, ca ca vừa rồi thật sự là xin lỗi rồi, người chớ để ở trong lòng đó, về sau có cái gì cần đến tìm ca ca." Tóc vàng cơ trí tròn kết cục, Tổng Dư Hi ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới Đường Dư cái gì đều không có làm mà dọn dẹp rồi những người này.

Anh đến tốt cùng là người nào...

Mấy tên côn đồ xám xịt tản ra rồi, Tổng Dư Hi nhỏ giọng nói: "Cảm ơn người đó."

Đường Dư không nói chuyện, đi lên phía trước rồi hai bước, bỗng nhiên hỏi một câu: "Tổng Dư Hi, người đến tốt cùng tại sợ cái gì?"

Vấn đề này Tô Niên Niên cũng đã từng hỏi qua cô, lúc này nghe tới, thậm chí có loại châm chọc cảm giác.

Tổng Dư Hi trầm mặc cúi đầu xuống, cô không biết giải thích thế nào.

Đường Dư chỉ đương cô là tính cách nguyên nhân, nhân nhậ một giọng nói "Gặp lại" rồi đi rồi.

Trên đường cái ngựa xe như nước, người đến người đi, Trần Nguyên im lặng nhìn đối diện trường luyện thi một đầu phố, có loại trong gió mất trật tự cảm giác.

Các loại màu sắc rực rỡ "Ba mươi ngày học cấp tốc học bá tiến công chiếm đóng" "Toán lý hóa mười ngày max điểm" "Một năm đuổi kịp và vượt qua Bill Gates" tấy náo áp-phích khắp nơi đều là, để người cảm thấy đây không phải học bồ túc mà là bán hàng đa cấp.

"Người thật sự muốn báo trường luyện thi?" Trần Nguyên hoài nghi hỏi, anh cảm giác, cảm thấy, Tô Niên Niên cũng không giống như cái loại này có thể

ở trường luyện thi tỉnh tâm ngồi xuống học tập người đó...

Tô Niên Niên nắm chặt nắm tay nhỏ, "Đúng vậy a! Tôi phải học tập thật giỏi, nghịch tập (*) thành học bá."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 118: Trường luyện thi (2)

Trần Nguyên khỏe miệng co quắp động xuống, không đành lòng dả kích em gái tính tích cực, đành phải cùng cô một khối đi trong nhà giới chỗ, cho cô báo một cái tốt nhất trường luyện thi [mà bên trên + mới ^^ chửi chửi ^^ kỳ ^^ trong ^^ văn ^^+

Trường luyện thi thứ bảy chủ nhật đều muốn tới bên trên, có thể trước thử nghe hai ngày, Tô Niên Niên trong lòng tuôn ra đầy hùng tâm tráng chí, một lòng muốn tỉnh lại đi tu luyện thành học bá.

Trần Nguyên nhìn cô ý chí chiến đấu sôi sục đáng vẽ, tại lòng trong lặng lẽ cầu nguyện: chỉ mong bên trên trường luyện thi thật có hiệu quả...

Anh còn còn không biết Tô Niên Niên cùng Doãn Sơ Hạ đồ ước, cho nên mới như vậy bình tĩnh, chỉ đương Tô Niên Niên là lạc đường biết quay lại hoàn toàn tỉnh ngộ rồi.

Kế tiếp trong một tuần, Tô Niên Niên biểu hiện để sở hữu tất cả xem thường người của nàng lau mắt mà nhìn.

Cô sở hữu tất cả học tập tế bào đều bị điều động mà bắt đầu..., mỗi ngày đi học chăm chú nghe giảng, bản ghi chép nhớ rõ rậm rạp chẳng chịt, liền tất cả khoa lão sư đều chú ý tới cái này hay học học sinh.

Thế cho nên mỗi ngày Giang Mộ trong văn phòng đều có lão sư tới ghé nhà, cười ha hả nói: "Các người lớp cái kia Tô Niên Niên thật sự là không sai đó, đúng là hảo hải tử, tôi xem gần đây học tập thực chăm chú."

Giang Mộ mỗi lần đều sẽ cười cười, nhưng nhìn về phía phòng học phương hướng, trong mắt lại hiện lên một tia sầu lo.

Tô Niên Niên, thật sự có thể thi được Top 10 sao?

Đại khái là e vé vào cửa rất khó khăn được, Thánh Âm Cao Trung rất nhanh mà truyền khắp Tô Niên Niên hai người đánh cuộc sự tình, trong khoảng thời gian ngắn náo xôn xao.

Doãn Sơ Hạ vạch lên điện thoại, trường học Post Bar rõ ràng còn có con người làm ra Tô Niên Niên phát cái che lâu dán, vì nàng cố gắng lên, ngăn ngừa hai ngày hồi phục đã qua ngàn, còn bị moderator thêm tình đưa đình rồi.

Phát bài viết người vẫn là sam sam Mạnh Mạnh đất.

BA~

Doãn Sơ Hạ khi đưa di động ném tới rồi một bên, màu trắng tinh xảo điện thoại thoáng cái mà dập đầu từng cái một.

Lưu Doãn Nhi với Trương Hiểu Tiệp ngồi ở cô bên cạnh, an ủi: "Sơ Hạ, người đừng tức giận rồi, cô cũng mà bây giờ ra làm náo động, chờ đến lần sau kì thi hàng tháng không chừng khóc thành cái dạng gì đây này."

"Nói cũng đúng," Doãn Sơ Hạ cắn răng, "Tô Niên Niên, tôi xem người đến lúc đó có thể hay không thắng tôi!"

Doãn Sơ Hạ thành tích xác thực rất được, cô cũng nhanh hơn học tập tiến độ, trong khoảng thời gian ngắn, lớp F học tập sức mạnh đều bị điều động mà bắt đầu..., giảng bài các sư phụ nguyên một đám không biết nhiều đã hài lòng.

Đương Nam Chi vui vẻ dạt dào đưa di động bày ở Cố Tử Thần trước mặt lúc, Cố Tử Thần với Trần Nguyên mới biết được hai người đánh cuộc sự tình.

Nhất nhanh chóng không ai qua được Trần Nguyên rồi, "Không được, em gái ta nhất định không thể thua, một cái trường luyện thi không đủ, muốn hay không một lần nữa cho cô báo cái Hoàng Kim Chí Tôn phiên bản vip học bổ tức phần món ăn?"

Nam Chi đã đã biết Tô Niên Niên chính là của hấn em gái, trong lòng tự nhiên cũng là đứng tại Tô Niên Niên bên này đây, nhưng là đối với Trần Nguyên cái này đề nghị cũng không khoái.

"Báo quá nhiều, cô làm sao có thời giờ học đó, hơn nữa Điền Áp Thức (nhồi cho vịt ăn) học tập rất mệt a đấy, người cam lòng (cho) Niên Niên chịu khổ?"

Trần Nguyên tưởng tượng, cũng thế, dù sao trời đất bao la em gái lớn nhất, thế là anh vung tay lên, "Quên đi, cô thắng tôi thay cô cao hứng, thua cũng không có gì, chẳng phải mời ăn cơm sao, đến lúc đó tôi thay cô mời!"

"Ồ, Trần gia công tử thật sự là tài đại khí thô." Cố Tử Thần thình lình trào phúng rồi một câu, Trần Nguyên mặt có chút không nhịn được, ngược lại là Nam Chi cười tủm tỉm hỏi hần: "Cố nam thần, lẽ ra Tô Niên Niên cũng là Bộ Tuyên Truyền đấy, cô mỗi tiếng nói cử động đại biểu thể nhưng mà chúng ta toàn bộ Bộ Tuyên Truyền, với tư cách bộ trưởng, người liên định một mực đứng ngoài quan sát sao?"

Cố Tử Thần trầm ngâm sẽ, nói: "Nam Chi, người nghe qua một câu sao, gọi người ngốc có ngốc phúc."

Phốc phốc Nam Chi không có phúc hậu bật cười.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 119: Trường luyện thi (3)

Trần Nguyên trong lòng còn ở đây sất, Cố Tử Thần đây là khen ngợi muội muội nàng có phúc khí đâu rồi, chờ... Không đúng! Vì sao anh cảm thấy Cố Tử Thần là nói muội muội nàng ngốc đó!

Anh nghiêng răng nghiêng lợi: "Người không thể đổi thành người hiền đều có trời giúp sao, a thần, người đây là nhục nhã em gái ta!"

Cố Tử Thần nhìn anh, nghiêm trang hỏi: "Cô cần tôi nhục nhã sao? Chẳng lẽ tôi nói không phải sự thật."

Trần Nguyên: "..."

Thứ bảy, sáng sớm, Tô Niên Niên mà trên lưng cặp tiến về trước trường luyện thi.

Thời gian lên lớp là 9h sáng, Trần Nguyên trước mang cô ở bên ngoài ăn điểm tâm, mới dặn đi dặn lại đem cô đưa đi vào.

Nhà này trường luyện thi đi chính là tỉnh lộ tuyến, thu học sinh không nhiều lắm, chỉ có hai mươi cái. Giảng bài tất cả khoa lão sư đều sẽ Dụ Thành đức cao vọng trọng danh sư, đương nhiên, bên trong học sinh trình độ cũng đều rất cao, đều sẽ chuẩn bị chạy nước rút trọng điểm đại học mới đến đây.

Tô Niên Niên đi vào, một gian phòng khách đổi thành rồi phòng học, chính giữa để đó một cái hào phóng bàn, sở hữu tất cả học sinh đều vây quanh cái bàn ngồi.

Cô tùy tiện chọn lấy cái chỗ ngồi ngồi xuống, theo như bảng đen bên trên ghi thời khoá biểu lấy ra, chuẩn bị trước chuẩn bị bài.

Chính thấy chăm chú, phía sau lưng bỗng nhiên bị người vỗ một cái, dọa được Tô Niên Niên đem trong tay đều ngã.

"Tô Niên Niên!" Hoan hô tung tăng như chim sẻ khẩu khí tại vang lên bên tai.

Tô Niên Niên kinh ngạc xoay người, Dạ Tinh Vũ cái kia trương phóng đại khuôn mặt tuần tú ánh vào rồi mắt của cô mảnh vải.

"Người như thế nào tại đây?" Tô Niên Niên về mặt nghi hoặc, hơn nữa là kinh hãi.

Dạ Tinh Vũ cười hi hi rồi lại cười, khuôn mặt trắng nõn bên trên lộ ra rồi nhẹ nhàng má lúm đồng tiền, mạnh mẽ người muốn xông tới niết hai cái.

"Tôi nghe ca nói người đến bên trên trường luyện thi, tôi mà cũng cho mình báo cái tên nha." Khẩu khí của hần đương nhiên.

Tô Niên Niên nghĩa chính ngôn từ nói: "Hừ, ta là tới học tập đấy, người đến làm gì mà đó, nhầm chán." Nói xong chính mình bưng lấy tiếp tục xem, đem Dạ Tinh Vũ gạt tại một bên.

Dạ Tinh Vũ nhanh chóng thẳng vô đầu phát, anh chỉ là nghĩ cùng Tô Niên Niên, nghĩ như vậy cho nên cứ như vậy làm, anh không biết ở đâu ra sai, Tô Niên Niên mới có thể không đề ý tới anh.

Một cái mười bảy mười tám tuổi đại nam hài làm ra loại vẻ mặt này thật sự là buồn cười, nhưng là đối với Kiều lão sư cái này 30 tuổi con gái thật là có lực sát thương đấy.

Cô vừa tới đi học, không nghĩ tới thì thấy rồi nhan giá trị cao như vậy đích một đệ tử, không khỏi nhiều nhìn mấy lần.

Các học sinh đã gặp nàng tới, cùng kêu lên hô: "Kiều lão sư tốt."

Kiều lão sư lúc này mới ho khan vài tiếng, nghiêm túc nói: "Mọi người đem sách giáo khoa lấy ra, chúng ta trước ôn tập đầu tuần nội dung. Lão sư xem

đã đi đến hai vị bạn học mới, mời các người giới thiệu một chút chính mình a."

"Tô Niên Niên."

"Dạ Tinh Vũ."

Hai người đều sẽ đơn giản báo hạ tên, Kiều lão sư lại ngẫm đem Dạ Tinh Vũ tên ghi tạc rồi trong lòng.

Anh anh anh, như thế nào có thể liên tên cũng dễ nghe như vậy.

Kiều lão sư một lòng đều tràn đầy mẫu tính (*bản năng của người mẹ) Quang Huy, hiền lành nhìn Dạ Tinh Vũ, "Ừ... Không sai."

Mọi người bị cô không đầu không đuôi những lời này khiến cho có chút buồn bực, Kiều lão sư cũng ý thức được chính mình thất thố rồi, ho khan vài tiếng bắt đầu giảng bài.

Dạ Tinh Vũ còn không biết mình vụng trộm đã bị một vị trung niên mê trai thích, mà là nhanh chóng đã viết cái tờ giấy nhỏ, hướng Tô Niên Niên đẩy tới.

Tô Niên Niên nghe được chăm chú, nhìn thấy tờ giấy lại lo lắng Dạ Tinh Vũ phải hay là không có chuyện trọng yếu gì muốn nói, thế là lấy tới, mở ra

"Người buổi sáng ăn cơm chưa?" Long Phi Phụng Vũ chữ viết.

Tô Niên Niên: "..."

Cái này ngậy thơ quý! Hồi cái gì dẫn động vấn đề đó! Tô Niên Niên tại trong lòng chảy như điên rãnh.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 120: Trường luyện thi (4)

Cô bình phục hạ muốn đánh Dạ Tinh Vũ một quyền xúc động, sát có chuyện lạ hồi phục: "Ăn hết! Người cái hai hàng hảo hảo nghe giảng bài, đừng tái phạm ngu xuẩn!"

Tô Niên Niên đem tờ giấy đẩy trở về, Dạ Tinh Vũ như nhặt được chí bảo, cao hứng cầm lên nhìn, quát quát miệng, một bộ bị thụ thiên phần lớn ủy khuất đáng về

Anh đến bên trên trường luyện thi chính là vì gặp Tô Niên Niên đó, thế nhưng mà Tô Niên Niên đều không để ý anh, thật sự là quá đã thương người rồi...

Thật tình không biết, anh cái này bức biểu lộ bị Kiều lão sư đều thu tại đáy mắt, đau lòng bó tay rồi.

Một giờ thời gian trôi qua rồi, Kiều lão sư còn ở đây lại nhai phân tích lấy một đạo ví dụ mẫu, Tô Niên Niên lại nghe được bắt đầu mệt rã rồi.

Quả thật, Kiều lão sư giáo thật là tốt, nhưng thật sự quá nhàm chán rồi. Một mặt giảng không ngừng, chung quanh học sinh như là đã sớm thích ứng cô loại này giáo pháp, nhưng đối với Tô Niên Niên mà nói, không thua gì một loại tra tấn.

Nhìn quanh một chút bốn phía, một đám học bá đều nghe được chăm chú, còn không ngừng nhớ kỹ bản ghi chép. Mà cô nghe Kiều lão sư cái kia cực phủ thoi miên tính âm thanh, thầm nghĩ nằm lại trên giường của nàng ngủ bù...

Dạ Tinh Vũ mà không sao cả rồi, dù sao anh cũng không phải thật sự đến học tập đây.

Nhất là xem Tô Niên Niên đầu từng điểm từng điểm đáng về, anh cảm thấy đặc biệt thú vị, chơi lòng nổi lên, ngắt một cái giấy đoàn hướng Tô Niên Niên trên đầu một đập.

Tô Niên Niên cả kinh, vội vàng ngồi thẳng người, còn tưởng rằng là lão sư ném đây này.

Kết quả vừa nhìn thấy Dạ Tinh Vũ cười đùa tí từng bộ dáng, cô hiểu được đầu sỏ gây nên chính là thằng này, cô xoát càn làm giấy đoàn ném trở về.

biu trúng mục tiêu mục tiêu!

Dạ Tinh Vũ trừng lớn mắt, lại ngắt bốn năm cái giấy đoàn hướng Tô Niên Niên ném đi qua, Tô Niên Niên gặp chiêu phá chiêu, hai người lập tức nháo thành nhất đoàn.

"Khục khục..." Kiều lão sư hắng giọng một cái, hai người mới ngừng lại được.

Mắt to hướng bốn phía liếc nhìn, hán học sinh của hán đều mặt không biểu tình nhìn bọn họ, thẳng đem Tô Niên Niên hai người xem xấu hổ tới cực điểm, lung tung đem giấy đoàn vừa thu lại, đoàn đoàn chánh chánh ngồi xuống.

"Tô đồng học, đi học phải chú ý kỷ luật." Kiều lão sư phê bình rồi Tô Niên Niên một câu, sau đó chuyển lấy hơi, "Đêm đồng học, ngươi không sao chứ, có đau hay không à?"

Tô Niên Niên đầu đầy hắc tuyến, cái này cũng quá khác nhau đối đãi đi à nha.

Cô bắt mắt trừng Dạ Tinh Vũ liếc, Dạ Tinh Vũ ngược lại hướng cô cười sáng lạn, lộ ra một ngụm sạch sẽ chính tề hàm răng.

Tô Niên Niên nghiêng răng, được rồi, không cùng cái này hai hàng so đo.

Một chuyên chú nghe giảng bài, Tô Niên Niên lại bắt đầu buồn ngủ.

Kết quả là, vừa lên buổi trưa, Tô Niên Niên đều đang cùng truyện dở đầu tranh, khóa không có nghe đi vào bao nhiêu, giữa trưa Trần Nguyên tiếp cô về nhà, cô dính giường đi nằm ngủ chết qua đi.

Buổi chiều lần nữa đi trường luyện thi, giáo toán học lão sư có việc không có tới, do Kiều lão sư đòi (thay) anh trước hết để cho các học sinh làm bài tập.

Tô Niên Niên đầu đầu nhìn những cái...kia có thể so với áo đếm được đề mục, khó được cô không có đường nào, thế nhưng mà hán học sinh của hán như là đã sớm thích ứng loại này độ khó, nguyên một đám cầm bút ghi không ngừng.

Dạ Tinh Vũ huyết sáo, đưa rồi Tô Niên Niên một tập màu sắc rực rỡ manga, hướng cô khoa tay múa chân lấy hình dáng của miệng khi phát âm, "Muốn hay không xem, mới nhất phiên ah!"

Tô Niên Niên phiền muộn bó tay rồi, đề cũng sẽ không làm, lão sư cũng không tại, thế là đắm mình xem nổi lên manga.

Kiều lão sư nhìn thấy hai người này mờ ám, lông mày vận thành công một đoàn, cái này hai người là tới học tập hay là đến tổ đội Khanh lão sư đó a?

Tô Niên Niên mũi ngon trở mình đã xong đề nhất tập, Dạ Tinh Vũ cho cô thay đổi bộ 2, cũng không biết anh trong cặp giấu bao nhiêu manga.

Hai người xem mê mẩn, còn giúp nhau thảo luận khỏi kịch tình ra, không để ý đến một đám học sinh tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 121: Trường luyện thi (5)

Những cái...kia học bá xem ánh mắt của bọn hán tựa như liếc si đồng dạng, Kiều lão sư ho khan một tiếng, chẳng biết lúc nào đã đứng ở phía sau hai người, yếu ớt nói ra: "Hai vị đồng học, đem các ngươi manga thu lại."

Tô Niên Niên với Dạ Tinh Vũ đồng thời đem hướng sách giáo khoa dưới đáy một nhét, sau đó cầm lấy bút tại bản nháp trên giấy loạn hoa, động tác quả thực thần đồng bộ.

"Tô đồng học, lần sau lại nhìn manga tôi muốn tịch thu rồi." Dừng một chút, cô nói, "Dạ đồng học, muốn cố gắng lên ah!"

Đối đãi hai người khẩu khí ngày đêm khác biệt, để Tô Niên Niên càng thêm buồn bực.

Kiều lão sư đi dạo đến mặt khác học sinh sau lưng đi, Tô Niên Niên nhỏ giọng hỏi Dạ Tinh Vũ, "Vì sao cô không phê bình ngươi?"

Dạ Tinh Vũ không có tim không có phổi cười, "Bởi vì ta lớn lên soái (đẹp trai) nha, Niên Niên, ngươi có phải hay không cũng say mê tôi rồi hả?"

Tô Niên Niên trợn mắt trừng một cái, "Ngươi cái tự kỷ hai hàng, đừng cùng tôi nói chuyện, ai trước tiên là nói về lời nói ai là chó nhỏ!"

Dạ Tinh Vũ tội nghiệp nhìn cô, "Nha... Uông uông... Có thể nói chuyện sao?"

Tô Niên Niên: "..."

Nghiên cứu những cái...kia cao thâm toán học đề cả buổi không có kết quả, truyền thuyết kia bên trong đích lão sư mới khoan thai đi đến, lưu loát nói đến trưa khóa, đối với Tô Niên Niên mà nói quả thực cùng nghe thiên tựa như, trong lòng quả thực có một vạn thất đề công lao nhanh mà qua...

Đây rốt cuộc là học bỏ tức hay là thụ ngược đãi đó! Hết lần này tới lần khác tất cả mọi người biểu hiện vô cùng bình tĩnh, Tô Niên Niên cũng khó mà nói chính mình nghe không hiểu, chỉ có thể phụ họa lấy mọi người cùng nhau trang bình tĩnh.

Nói khóa, lão sư ra hai cái ví dụ mẫu, quay người hỏi: "Vị nào đồng học đi lên làm một chút? Cái này hai đạo đề độ khó không cao lắm, vừa vặn thích hợp luyện tập."

Tô Niên Niên nước mắt chạy vội, cô liền đề đề nhìn không hiểu, lão sư này lại còn nói độ khó không cao? Cũng thật là đáng sợ a.

Chung quanh học bá phe thứ nhất bình tĩnh, hiển nhiên là khinh thường ở lại làm loại này đề, nguyên một đám không nói một lời làm cao lạnh hình dáng.

Tô Niên Niên cúi đầu, tại trong lòng dừng mặc niệm: đừng chọn tôi đừng chọn tôi..

Sợ điều gì sẽ gặp điều đó, đây là trên lớp học từ trước đến nay định luật. Lão sư đẩy hạ kính mắt, nói: "Xin mời hôm nay tới hai vị bạn học mới lên đây đi, tôi nhìn xem trình độ của người của các người."

Tô Niên Niên rơi lệ đầy mắt, Dạ Tinh Vũ há to miệng, hai người không tình nguyện đi đến bục giảng, vung vẩy giấy chết rồi cả buổi, Tô Niên Niên mới kiên trì nói: "Lão sư, tôi toán học không được, Đề này tôi không biết..."

Dạ Tinh Vũ đánh rần bên trên cô, đi theo tụ họp khoang, "Lão sư, tôi cũng sẽ không."

Lão sư lời nói thâm thía thờ dài rồi một tiếng, "Các người những người tuổi trẻ này đó, được rồi, đi xuống đi, Tiểu Vương, thuyền nhỏ, hai người các người đến giải một chút đi. Hai người các người trụ cột chênh lệch, hảo hảo học tập lấy một chút!"

Tô Niên Niên hai người như được đại xá, gật đầu đồng ý, trốn về rồi trên chỗ ngồi.

Ở một bên nhân nhả trà thuận tiện nhìn coi Dạ Tinh Vũ Kiều lão sư mắt lộ ra thương tiếc, ai, đêm đồng học thật đáng thương, nhất là cái kia cái ngây thơ ủy khuất biểu lộ thật đáng yêu...

Toán học lão sư giảng giải hết đề, thời gian cũng không còn nhiều lắm rồi, ông bố trí luyện tập bài tập, để mọi người tan học.

Các học sinh tốp năm tốp ba tán đi, toán học lão sư đi đến Kiều lão sư bên người, phàn nàn nói: "Mới tới hai một học sinh trình độ quá kém, loại người này đến chúng ta trường luyện thi hoàn toàn là kéo thấp chúng ta bình quân trình độ!"

Tô Niên Niên với Dạ Tinh Vũ còn ở đây thu thập manga, muốn nghe được rõ ràng, Tô Niên Niên nhất thời xấu hổ đầu đều nâng không nổi đến rồi.

Kiều lão sư cũng chú ý tới hai người còn chưa đi, số này học lão sư lại là cái lớn giọng, khẳng định đều bị hai người bọn họ nghe thấy được.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Về nhà

Cô an ủi toán học lão sư vài câu, đi đến Tô Niên Niên bên người, "Tô đồng học, nhất định phải mau chóng đề cao trình độ của chính mình, chúng ta cái này trường luyện thi xác thực không phải là người nào đều có thể tiến đấy."

"Đêm đồng học, vừa rồi lão sư mà nói người đừng đề ở trong lòng, kế tiếp muốn tiếp tục cố gắng lên, cố gắng nhé!"

PHỐC

Tô Niên Niên hận không thể một ngụm lão máu phun ra ra, cái này cũng bắt công quá rõ ràng rồi tốt be be! Còn có còn có, lão sư người đừng học Chí Linh chị nói chuyện được chứ, khiến cho nổi da gà tất cả đứng lên rồi.

Dạ Tinh Vũ hướng Kiều lão sư sáng sủa cười cười, "Tạ ơn sư phụ." Đáng tuổi cười ngốc mạnh đáng yêu, dù là Kiều lão sư duyệt vô số người, trên mặt cũng lộ ra rồi thiếu nữ y hệt (si hán-hentai) cười.

Tô Niên Niên yên lặng thu thập cặp rồi đi, Dạ Tinh Vũ vội vàng đuổi kịp, Kiều lão sư ở phía sau vung vẩy lấy khăn tay nhỏ, "Đêm đồng học, trên đường chú ý an toàn ah, nhất định phải Tiểu Tâm..."

Thanh âm này đối với Tô Niên Niên mà nói không thua gì buổi trưa dạ ma âm, cô nhanh hơn bước chân nhanh như chớp chạy mất dạng.

Dạ Tinh Vũ chạy chậm lấy cùng ở sau lưng nàng, hỏi: "Niên Niên, người muốn đi đâu nha? Chúng ta đi ăn cơm được không, tôi mang người đi một nhà đặc biệt ăn ngon điểm..."

Tô Niên Niên dừng lại, sụ mặt nói: "Dạ đồng học, không muốn đi theo tôi, tôi phải về nhà!"

"Nha... Ta đây đưa ngươi trở về nhà, ta hôm nay có lái xe, mang ngươi đi đưa xe được không?" Dạ Tinh Vũ khuôn mặt tuấn tú bên trên hiện ra thất lạc cảm xúc, nhưng lại rất nhanh phản chấn tinh thần.

Có thể đưa Niên Niên về nhà đó, thật vui vẻ thật kích động! Như vậy hai người có thể một chỗ rồi anh anh anh...

Dạ Tinh Vũ ánh mắt tràn ngập hướng tới, hận không thể trên đầu đều phiêu khởi màu hồng phấn bong bóng.

Đáng tiếc bị Tô Niên Niên vô tình phá vỡ sở hữu tất cả tưởng tượng

"h, tôi phải về nhà làm bài tập, gặp lại! Đúng rồi, Dạ đồng học, chính ngươi cố gắng lên a!"

Dạ Tinh Vũ sờ sờ đầu, ủy khuất nói: "Niên Niên, ngươi có phải hay không ghen à nha? Ngươi còn học lão sư kia giọng điệu nói với ta lời nói, ngươi nhất định là quan tâm tôi đúng hay không!"

Căn vốn cũng không phải là được chứ! Tô Niên Niên tại trong lòng chảy như điên rãnh, cô thật sự phải về nhà học tập, không muốn cùng cái này hai hàng cùng một chỗ phạm ngu xuẩn tốt be be!

Chính phiên muộn lấy, chợt nghe đến Dạ Tinh Vũ kinh hi hô một tiếng: "Ca, ngươi tại sao lại ở chỗ này à? Là tới tìm ta với Niên Niên đấy sao?"

Ồ? Cái nào ca ca?

Tô Niên Niên vòng vo hạ đầu, nhưng lại lại càng hoảng sợ.

Đặc (biệt) Meow đây! Cố Tử Thần là từ đâu xuất hiện đây! Còn có còn có, anh không biết là mở ra (lái) cái kia chiếc phong cách Porsche, hơn nữa cái khuôn mặt kia nhân thần cộng phần mặt, đứng ở nơi này đầu học bỏ tức phổ trần đây không khỏe cảm (giác) sao!

Cố Tử Thần dựa vào trên xe, nguyên lai một mực tại cúi đầu chơi điện thoại, cho nên Tô Niên Niên hai người mới không có chú ý tới anh, nhưng nhìn ra được, anh ở chỗ này đã lâu rồi.

Cố Tử Thần tuấn tú không rãnh trên mặt xẹt qua một tia chán chờ, rất nhanh nhủ lông mày, nói: "Đi ngang qua mà thôi."

Dạ Tinh Vũ tại trong lòng nói thầm, con đường này tại Dự Thành rất thiên đấy, đi đâu mới có thể đi ngang qua tại đây nha...

Tô Niên Niên sững sốt sẽ, bỗng nhiên một cái bước xa vọt tới Cố Tử Thần bên người, "Cái kia ngươi có phải hay không phải về nhà rồi hả?"

Cố Tử Thần gật đầu, có chút hăng hái nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên cười ha ha, kéo cánh tay của hắn, "Vậy ngươi mang hộ bên trên ta đi, chúng ta một khối về nhà. Dạ đồng học, bye bye, ngươi trên đường cẩn thận ơ ~ "

Dạ Tinh Vũ trở mắt nhìn hai người rời khỏi, ủy khuất nhếch miệng, anh cũng muốn đưa Niên Niên về nhà đó...

A..., nhất là Niên Niên nói với hắn trên đường cẩn thận rồi, điều này nói rõ cô hay là quan tâm hắn đấy!

Dạ Tinh Vũ lập tức khôi phục ý chí chiến đấu, nắm nắm tay nhỏ tại nguyên chỗ cười ngây ngô.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Tiến công chiếm đóng nam thần kế hoạch (1)

Bên kia, Tô Niên Niên ngồi trên xe vui vẻ hừ nổi lên ca, nghĩ đến rốt cục thoát khỏi mắt Dạ Tinh Vũ cái con kia đàn độn mạnh, lập tức cảm thấy toàn thân thoải mái. Mới.

Y y nha nha hát sẽ, cô mãnh liệt ngừng lại, cùng hộp băng như vậy.

Cô như thế nào đã quên, Cố Tử Thần ghét nhất nhao nhao rồi, mới quen khi cô tại anh trên xe ca hát, Cố Tử Thần biểu lộ quả thực như một giây sau sẽ đem nàng từ trong xe ném ra bên ngoài đồng dạng.

Tô Niên Niên chợt dạ không thôi, cùng cái làm sai sự tình đưa con đồng dạng hướng cửa xe địa phương xê dịch.

Ai ngờ Cố Từ Thần khó được còn thấp giọng hỏi rồi câu: "Như thế nào không hát?"

Tô Niên Niên trừng lớn mắt, xoay qua đầu nhìn Cố Từ Thần, anh góc cạnh rõ ràng trên mặt bình tĩnh không có sóng, ánh mắt chuyên chú nhìn chăm chăm phía trước, rất nghiêm túc bộ dáng đủ để cho tất cả mọi người mê muội.

"Ha ha hắc... Tôi sai rồi, tôi về sau không nhao nhao người rồi." Tô Niên Niên chân chó nhận lầm, biết sai có thể thay đổi pro mấy hồi nha.

Cố Từ Thần hơi nhíu mày, chậm rãi nói: "Tôi không có cảm thấy người nhao nhao."

"Nha..."

Cố Từ Thần trên đầu hoa rơi mấy cái hắc tuyến, cái này cố mà làm "Ah" là có ý gì? Anh đây là lấy lòng anh đây là ôn nhu Tô Niên Niên cái này heo cảm giác không đi ra ư!

Lời này nếu để cho Tô Niên Niên biết rõ, cô khẳng định cũng rất uy khuất.

Cố nam thần, nó thì thật sự làm không được đó, tôi cũng sẽ không đọc lòng, huống chi người như vậy ngạo kiều!

Ôm trong lòng ngạo kiều tâm tình người nào đó nhìn không chớp mắt lái xe, Thâm Thâm cảm giác đã không có thuốc chữa rồi.

Anh cho tới bây giờ đều không muốn qua chính mình sẽ vì một cô gái, từ bốn giờ chiều đang ở đó nhà trường luyện thi dưới lầu chờ rồi. Hơn nữa, tại cô bỏ xuống cái khác nam sinh đi đến bên cạnh mình, nói ra câu kia "Về nhà" lúc, anh cảm thấy hết thấy đều vui vẻ chịu đựng.

Tô Niên Niên cảm thấy trong xe yên tĩnh quá quý dị, tiếng ho khan phá vỡ bình tĩnh, tìm cái chủ đề, "Cố Từ Thần, người kì thi hàng tháng khảo thi thêm vài phần à?"

Cố Từ Thần hơi hột trả lời, "Không thấy, không rõ lắm."

Tô Niên Niên bĩu môi, nhất định là khảo thi không được, không tiện mở miệng. Thế là cô còn khéo hiểu lòng người an ủi Cố Từ Thần, "Một lần khảo thi không tốt không có gì đây, lần sau tại cố gắng thi tốt rồi nha, tiểu Hi nói người trước kia học tập rất được, chứng minh người rất thông minh đó, chỉ cần cố gắng một chút lần sau nhất định có thể khảo thi tốt!"

Cố Từ Thần ánh mắt tĩnh mịch nhìn nàng một cái, hầu kết giật giật, cuối cùng chưa nói gì hết.

Xe tại Trần cửa nhà dừng lại, Tô Niên Niên xuống xe, hướng anh phát phát tay mà về nhà.

Cách thủy tinh, Cố Từ Thần nhìn qua đạo kia nho nhỏ bóng lưng, cong lên khóe môi sung sướng cười cười.

Về đến nhà, Sở Tổ Tâm đã sớm chuẩn bị xong đồ ăn, chết sống buộc Tô Niên Niên ăn hết hai chén sau khi ăn xong, mới để cô trở về phòng làm tác nghiệp.

Tô Niên Niên xoa bụng, gần như là dụng cả tay chân bò lên thang lầu đấy.

Trần gia phụ tử liếc nhau, tương đối không nói gì.

Sở Tổ Tâm bận việc, lại từ phòng bếp mang sang một chén tí mĩ lược (*chịu đựng) súp, mời đến Trần Nguyên cho Tô Niên Niên đưa qua.

Trần Doãn Hoa mặt lộ vẻ thần sắc lo lắng: "Tổ Tâm đó, Niên Niên ăn nhiều như vậy không tốt sao..."

Sở Tổ Tâm lắc đầu: "Ăn no rồi mới hữu lực khí học tập đó, ai, có cần không khi làm lại nấu điểm ăn khuya?"

Trần Doãn Hoa: "..."

Trong phòng, Tô Niên Niên chính vung vẩy lấy bút bi cùng bài tập tử chiến, phiền muộn nước mắt đều mau xuống đây rồi.

Đây rốt cuộc là cái gì biến thái đề mục đó! Thay đổi nhiều cái công thức đều làm không được!

Trần Nguyên bụng chén kia súp tiến đến, nhìn thấy đúng là Tô Niên Niên mặt ủ mày chau đáng vẻ, cười hỏi: "Niên Niên, người thi làm sao? Phải hay là không ăn quá nhiều bụng không thoải mái?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124: Tiến công chiếm đóng nam thần kế hoạch (2)

Tô Niên Niên nghe thấy được trong không khí quen thuộc hương vị, như lâm đại địch, lập tức thẳng băng rồi thân thể.

"Ca! Ngươi đem súp lấy đi, chúng ta còn có thể làm bạn bè, bằng không thì chúng ta mà hữu tận!"

Trần Nguyên ngườì vô tội nói: "Đây là di chuyên môn cho ngươi lược (*chịu đựng) bỏ súp, uống chút tại học tập, nghe nói là bổ não đấy."

Tô Niên Niên rộng mĩ sơi nước mắt rồi, mặc dù Sờ Tổ Tâm làm được một tay thức ăn ngon, nhưng cô nòi súp có thể so với Hắc Âm xử lý, đặc biệt là "Tỉ mỉ bào chế" thập toàn phần lớn bỏ súp, húp một ngụm cái kia hương vị đời này cũng khó khăn dùng quên...

"Ca... Ngươi trước ném thử, dù sao tôi một người cũng uống không hết." Tô Niên Niên đầu óc một chuyển, nảy ra ý hay, cười tủm tỉm để Trần Nguyên ăn canh.

Trần Nguyên không nghi ngờ gì, nói sau anh đối với Sờ Tổ Tâm cái này súp cũng rất tốt kỳ đấy, thế là bùng lên chén, nhấp một ngụm nhỏ.

Trần Nguyên từ mặt không biểu tình biến thành Cổ găng nhin đau khổ, lông mi đều nhúu lại.

Trần Nguyên giờ phút này trong lòng chỉ còn lại có một câu quảng cáo từ: cái này đau xót (a-xít) thoải mái, khó có thể tin...

Một giây sau, anh cũng nhin không được nữa, bùng chén mà hướng buồng vệ sinh cuồng xông đi vào.

Tô Niên Niên thực hiện được cười lên ha hả, giăng co hơn nửa ngày, Trần Nguyên mới về mặt suy yếu đi tới, nhưng vẫn đang cảm giác trong miệng tràn ngập cái kia kỳ quái hương vị.

"Ca, ngươi có muốn biết hay không bên trong đều thả cái gì... Còn có còn có, ngươi muốn hay không lại đến một ngụm?" Tô Niên Niên hào hứng bùng bùng đề nghị.

Trần Nguyên kiên định khoát tay: "Không muốn nói cho tôi!"

"Vậy ngươi còn bức tôi uống sao?"

Trần Nguyên thờ dài, hai huynh muội trao đổi qua một ánh mắt, Trần Nguyên yên lặng đem súp rót vào rồi trên ban công một chậu Lục La trong.

Giải quyết xong cái này chén thần kỳ bỏ súp, Tô Niên Niên trong lòng một khối đá lớn rốt cục rơi xuống đấy, lại bắt đầu buồn rầu những cái...kia biến thái đề mục rồi.

Trần Nguyên nhìn cô phát điên đáng vẻ, hỏi: "Làm sao vậy? Hôm nay đi trường luyện thi cảm giác như thế nào đây?"

"Đừng nói nữa, cái kia trường luyện thi quả thực thật là đáng sợ, ngươi xem bọn họ ra đề mục, quá biến thái rồi có hay không!" Tô Niên Niên một bên phàn nàn, một bên đem bài tập đưa cho Trần Nguyên xem.

Trần Nguyên cầm qua nhìn, quả nhiên, đề mục xác thực đã vượt qua bình thường cấp hai trình độ, thậm chí với hắn mà nói đều rất khó khăn.

Anh có chút cảm thấy cái này trường luyện thi không quá đáng tin cậy.

Anh cùng Tô Niên Niên nói cả buổi, Tô Niên Niên mới bắt đầu gian nan làm bài, tránh không được thờ dài thờ ngắn.

"Tâm tính thiện lương một mỗi... Nghe nói đây là đơn giản nhất trụ cột đề, ca, tôi có phải thật vậy hay không rất đàn à?"

Lập tức muội muội mình như vậy uể oải đáng vẻ, Trần Nguyên càng ngày càng cảm thấy dùng trình độ của nàng bên trên cái này trường luyện thi không thỏa đáng, lại muốn rồi trước khi đề nghị của mình, liền thử hỏi: "Niên Niên, muốn không đi tìm a thần giúp ngươi học bù a."

Tô Niên Niên ủy khuất không thôi, "Ngươi không phải cũng có thể dạy ta ấy ư, tôi mới không cần tìm cái kia mặt co quắp mặt đây này."

Đối với Tô Niên Niên cho Cổ Từ Thần khôi ngoại hiệu, Trần Nguyên dưới đáy lòng trộm cười cười, mới nói: "Tôi dạy không tốt bằng anh, trước kia trường cấp hai có một thời gian ngắn tôi thành tích cũng rất kém cỏi, là a thần giáo học tập của ta phương pháp, về sau thành tích mới chậm rãi sẽ khá hơn."

Tô Niên Niên mở trừng hai mắt, có chút tâm động.

"Hơn nữa, anh cuộc thi lần này là toàn niên cấp thứ nhất, có anh dạy thêm cho, ngươi với Sơ Hạ đồ ước phần thắng sẽ lớn hơn nhiều."

Tô Niên Niên lập tức sùng bái bó tay rồi, còn muốn đến chính mình rõ ràng đề Cổ Từ Thần hảo hảo học tập, cũng cảm giác nhanh bị chính mình đàn độn khóc...

Thế nhưng mà cô như thế nào không biết xấu hổ đi tìm Cổ Từ Thần? Hai người bọn họ một tương kiến không phải đầu võ mồm chính là cãi nhau, rõ

ràng chữ bát (八) không hợp.

Trần Nguyên thấy thế, nói tiếp: "A thần rất sẽ tùy theo tài năng tới đâu mà dạy đấy, có thể căn cứ người thực tế tình huống dạy thêm cho, hướng chỉ, 1 vs 1 học bù khẳng định so trường luyện thi muốn tốt hơn nhiều a?"

Tô Niên Niên bị anh thuyết phục, cắn răng một cái: "Được, tôi ngày mai đi tìm anh!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 125: Tiến công chiếm đóng nam thần kế hoạch (3)

Nửa đêm, Cổ Gia.

To như vậy trong phòng ngủ khắp nơi lộ ra lãnh tịch, chỉ mở đầu giường một chiếc đèn bàn, màu da cam ánh sáng rải đầy gian phòng, thoáng xua tán đi một chút trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Cổ Tử Thần tiện tay đảo một tập cặp hai lớp sổ học, nội dung trên màn hình với hấn mà nói đơn giản bó tay rồi, nhìn vài đạo ví dụ mẫu anh liền đem ném vào trên tủ đầu giường.

Thượng diện rơi là tả lấy một vài giáo khoa, nhìn kỹ, toàn bộ đều sẽ cấp hai sách giáo khoa. Còn có một vài giáo phụ tư liệu với mô phỏng bài thi.

Cổ Tử Thần cảm thấy có chút tự giễu, chính mình lúc nào như là sẽ chủ động cho người khác học bỏ tức người rồi hả?

Thế nhưng mà anh lại lo lắng Tô Niên Niên kì thi hàng tháng lại còn đếm ngược, trong lúc vô tình, liền chuẩn bị rồi những vật này.

Anh bức bối rồi trở mình, đóng lại đèn, ngủ, đem Tô Niên Niên ba chữ kia từ trong đầu đuổi đi.

Chiều tính tình của hấn, anh tự nhiên không sẽ chủ động đi tìm Tô Niên Niên. Mà nhìn chỉ heo có thể hay không tự động đưa đến thăm..

Hôm sau.

Sáng sớm, Tô Niên Niên mà ôm trong lòng đã căng thẳng lại tâm tình kích động gõ Cổ Gia cửa, Trần Nguyên đứng tại nhà mình trong sân vì nàng cố gắng lên động viên.

Mở cửa, Cổ Tử Thần mặc thân đồ thể thao, lười biếng nhìn Tô Niên Niên, hỏi: "Heo thần tài, làm gì mà?"

Tô Niên Niên lấp bắp nói: "Cái kia, Cổ Tử Thần, có thể hay không làm phiền người cho tôi học bỏ tức đó..."

Cổ Tử Thần khiêu mi, xem ra tiểu nha đầu này hay là rất bên trên khi nha, nhất là anh đương nhiên không thể đơn giản như vậy sẽ cùng ý, ý định hơi chút khó xử một chút Tô Niên Niên.

"Tô Niên Niên, người biết rõ bây giờ khi nào sao?"

Tô Niên Niên lấy điện thoại cầm tay ra nhìn đồng hồ, trả lời: "7:10 đó... Làm sao vậy nha."

"Cuối tuần, 7:30, thời tiết tốt như vậy, người cảm thấy người bình thường cái này điểm sẽ đứng dậy sao?" Cổ Tử Thần nghiêng rằng, kỳ thật anh có luyện công buổi sáng thói quen, cái này điểm sớm đã rời giường.

Tô Niên Niên vẻ mặt đau khổ, áy náy "Đó" rồi một tiếng, ngẩng lại cũng đứng nha, chính mình nếu không phải bởi vì nhớ thương lấy học bù, này sẽ khẳng định còn ở đây ngủ nướng đây này.

"Thực xin lỗi đó... Cái kia... Cái kia hay là thôi đi, gấp lại, người về nhà nhiều hơn nửa ngủ một lát."

Nói xong quay người tội nghiệp về nhà, lưu lại tại chỗ bắt đắc dĩ Cổ Tử Thần.

Anh bốn ý chỉ là muốn cho Tô Niên Niên cảm giác mình sớm như vậy mà đứng dậy dạy kèm nàng rất dốc lòng đó! Không phải có lẽ càng thêm cảm tạ anh càng thêm thành khẩn cầu anh ư!

Vì sao cái này heo quay đầu bước đi nữa à! Người trở lại cho ta đó!

Ngao nhỏ nhắn xinh xắn tay thiện nghệ Cổ đồng học tại nội tâm không tiếng động kêu gọi, thế nhưng mà Tô Niên Niên đã cô đơn đi trở về.

Trần Nguyên cảm thấy không đúng, vội vàng hỏi: "Như thế nào nhanh như vậy sẽ trở lại rồi hả? Anh đáp ứng người rồi hả?"

Tô Niên Niên ưỡn oai nói: "Ta cảm thấy được hay là đừng phiền toái anh rồi... A..., tôi lên lầu làm bài tập đi."

Nói cho cùng, Tô Niên Niên vẫn cảm thấy cùng Cố Tử Thần ở chung không được tự nhiên, còn có sâu trong nội tâm mình cái kia nói không rõ khi không rõ tiểu cảm xúc.

Trần Nguyên so cô còn gấp, trực tiếp đi Cố Gia hỏi tội rồi.

Vừa vào cửa, Trần Nguyên ngăn lại muốn đi ra ngoài vận động Cố Tử Thần, hỏi: "A thần, vì sao không để cho Niên Niên học bù?"

Cố Tử Thần nghiêng mắt nhìn anh liếc, ai ôi!!! Uy, nhanh như vậy mà có thân hữu đoàn đến trợ trận rồi.

Thế nhưng mà, anh căn bản cũng chưa cự tuyệt được chứ! Là cái con kia heo chính mình về nhà được chứ!

Cố Tử Thần mặt không biểu tình nói: "Cái này muốn hỏi em gái con a, tôi đi luyện công buổi sáng rồi, bye bye, nhớ rõ đem cửa nhà ta khóa lại."

Nhìn qua anh rồi khỏi bóng lưng, Trần Nguyên trong gió mắt trật tự rồi, đây rốt cuộc là náo loạn nào đó!

Các người có thể hay không một cái ngao kiêu một cái phạm hai, tôi cái này ca ca kẹp ở giữa thật khó khăn đó Này!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Tiến công chiếm đóng nam thần kế hoạch (4)

Tô Niên Niên rầu rĩ không vui trở về nhà, điểm tâm cũng không ăn mấy ngụm, lại tiếp tục trở về phòng làm bài tập rồi. Mới

Bao Bao tại cô bên chân chơi sẽ, thấy nàng không phản ứng chính mình, ngoắt ngoắt cái đuôi cao quý lãnh diễm đích bỏ đi rồi.

"Chúng ta quán rồi như vậy một vòng mới gặp được, tôi so với ai khác đều càng hiểu được người trọng yếu, đã lâu như vậy tôi liền quyết định rồi..." Chuông điện thoại di động vang lên, Tô Niên Niên cầm lên ấn tiếp nghe, đầu bên kia điện thoại truyền đến nhu nhu phần khởi âm thanh.

"Tô Niên Niên, rời giường không có đó, mau ra đây dạo phố!"

Tô Niên Niên ưu sầu lật ra một tờ bài thi, nhìn qua đằng sau rậm rạp chằng chịt đề mục thập phần đau đầu. "Tôi tại ghi bài thi đâu rồi, người cùng Đậu Đậu đi đi dạo a."

Nhu nhu phảng phất đã nghe được cái gì thiên phần lớn chuyện cười giống như, ha ha cười nói: "Tô Niên Niên, người rút cái gì phong đó, không muốn nói cho tôi người ngoài hành tinh xâm lấn Địa Cầu người biến thành chăm chỉ tiến tới đệ tử tốt nữa à!"

Tô Niên Niên thờ dài, đơn giản nói với cô rồi chính mình với Doãn Sơ Hạ đánh cuộc sự tình, còn có lần này kì thi hàng tháng thất bại tiền căn hậu quả. Nhu nhu nghe được tức giận không thôi, reo lên: "Sương mù thảo, Doãn Sơ Hạ cái này tiểu tiện nện, lão nương nếu tại Thánh Âm không phải xé cô không thể! Tô Niên Niên, người cố gắng lên đó, thuận tiện đem buổi hòa nhạc vé vào cửa cho tôi thắng đến Hàaa...!"

Tô Niên Niên khoe miệng co giật, nói nhiều như vậy, kỳ thật cuối cùng một câu mới là trọng yếu nhất a...

Nhất là cô vốn chính là muốn đem vé vào cửa cho nhu nhu đấy, đây chính là cô từ e mới xuất đạo mà điên cuồng đuổi theo thần tượng.

"Tôi cũng không biết có thể hay không thi được Top 10, ai, vốn nói tìm cái kia mặt co quắp mặt học bù đấy, thế nhưng mà ta cảm thấy được đặc biệt xấu hổ..."

"Cái gì?! Người không muốn nói cho tôi miệng người bên trong đích mặt co quắp mặt chính là lần trước Post Bar cái kia Cố nam thần!" Nhu nhu lập tức đề cao âm điệu.

Tô Niên Niên một tay che lỗ tai, đưa di động cầm Ly Nhĩ dọa xa điểm, "Đúng nha, tôi buổi sáng hôm nay đi tìm anh, anh giống không phải quá nguyện ý cho tôi học bù... Hơn nữa người cũng biết nha, hai ta quan hệ lại không tốt."

Nhu nhu càng thêm phần khởi rồi: "Tôi không biết, tôi cái gì cũng không biết! Tô Niên Niên, người quán nhiều như vậy thì sao, trước tiên đem anh cầm xuống đó!"

"..." Tô Niên Niên lặng yên, cô như thế nào cảm giác nhu nhu so cô còn kích động đây này...

"Vô luận như thế nào, cảm xuống Cố nam thần! Thỏa thỏa đây! Ngươi không muốn thắng chết tiệt kia nên sao?" Nhu nhu rơi xuống kết luận, dù sao tại cô trong mắt, thắng không thắng trận đấu không trọng yếu đó, quan trọng là... Cố nam thần đó!

Ngắm lại xem, cô nam quả nữ, chung sống một phòng, cùng một chỗ bồi bổ khóa, tâm sự đời người, nói chuyện lý tưởng, có thể không lau ra chút gì đó hóa hoa à...

Nhu nhu đánh cho một tay tính toán, Tô Niên Niên bị các loại đề tra tấn chết đi sống lại, bất đắc dĩ hỏi: "Như thế nào cảm xuống? Nhu nhu phần lớn thân, cầu chỉ điểm."

Nhu nhu cười ha ha, "Nghe ta đây, ngươi trước như vậy, còn như vậy... Sau đó đó ha ha ha ha ha..."

Tại chỗ nữ trần ngập ma tính trong tiếng cười, Tô Niên Niên nhớ kỹ bị tên là "Tiến công chiếm đóng nam thần mười tám thức" kế hoạch, bắt đầu chuẩn bị áp dụng!

Cố Từ Thần luyện công buổi sáng trở về, đi phòng tắm vọt lên tắm rửa, mở ti vi nhằm chán nhìn tin tức kênh.

Trong lúc lại cho vòng tròn lớn cho ăn... Thức ăn chó, bên trên nhìn xuống Cố gia cổ phiếu, đảo mắt mà đến trưa.

Như thường ngày đồng dạng, Cố Từ Thần chuẩn bị cầm qua điện thoại gọi giao hàng, cửa ra vào lại truyền đến một hồi vội vã tiếng bước chân.

Đồng

Cửa bị người va chạm mạnh, lộ ra Tô Niên Niên cái kia trương khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo.

Cố Từ Thần nheo lông mày cộng lông, nhìn Tô Niên Niên cười hi hi đi tới ra, trong tay còn bưng một cái bàn ăn, tản ra từng cơn hương khí.

Tiến công chiếm đóng nam thần thức thứ nhất: nỡ thực chiến thuật, bắt được một người đàn ông lòng, đầu tiên bắt được anh dạ dày!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Tiến công chiếm đóng nam thần kế hoạch (5)

Anh khơi mào lòng mi, như có điều suy nghĩ nhìn Tô Niên Niên. [mà bên trên + mới ^^ chủ chủ ^^ kỳ ^^ trong ^^ văn ^^+

Tô Niên Niên rón ra rón rén đem chén đĩa cất kỹ, lộ ra một cái tám cái răng tiêu chuẩn đáng tươi cười, "Cố Từ Thần, ngươi đói bụng không? Đây là tôi tự mình làm đây, ngươi nếm thử xem!" Rất có hiện vật quý ý tứ hàm xúc.

Cố Từ Thần lòng di chuyển, biết rõ cô đây là đang nịnh nọt chính mình, cũng không chọc thủng, yên tâm thoải mái tiếp nhận.

Nhất là, cái này thêm vài bản sắc hương vị đều đủ đồ ăn thật sự là xuất từ tay nàng? Nguyên lai cái này heo như vậy hiền lương thực đức?!

"Cái này thật là ngươi làm?" Cố Từ Thần hồ nghi hỏi.

Tô Niên Niên cười khan hai tiếng, đập vào ha ha, "Mẹ của ta làm... Tôi... Tôi tắm đồ ăn, ai nha, trọng tại tham dự nha, ngươi mau nếm thử."

Cô chân chó cảm chén đĩa cho Cố Từ Thần dọn xong, Cố Từ Thần hừ một tiếng, ném hai phần, thuận miệng nói: "Cũng không tệ lắm."

"Ăn ngon ngươi mà ăn nhiều một chút, không đủ còn có!" Tô Niên Niên nhiệt tình cơ hồ khiến người chống đỡ không được, cũng may Cố Từ Thần tính cách trầm ổn, bình tĩnh đã ăn xong một chén cơm.

Tô Niên Niên một mực ở bên cạnh trợ mắt nhìn, vẫn không quên trì kỳ hỏi: "Muốn hay không ăn canh à? Tôi về nhà cho ngươi múc một chén."

Cố Từ Thần khiêu mi, tư thái ưu nhã buông chén, cầm khăn tay lau đi khóe miệng, chậm Du Du nói: "Nói đi, Tô Niên Niên, ngươi có ý đồ gì?"

"A..... Nào có, tôi thật sự quan tâm ngươi! Ngươi xem một người ở nhà, không có người quản ngươi, khẳng định không đúng hạn ăn cơm, thời gian lâu rồi dạ dày sẽ không tốt." Tô Niên Niên nghiêm trang mà nói.

Cố Từ Thần ánh mắt chìm thêm vài phần, chính hắn đều không nhớ rõ một người đã qua bao lâu, đối mặt bất thành linh quan tâm, anh thậm chí có chút ít không thích ứng.

Mặc dù biết Tô Niên Niên mục đích, nhưng trong lòng, y nguyên không thể tránh khỏi cảm động.

Thấy hấn không nói chuyện, Tô Niên Niên cho rằng anh là chấp nhận, nhanh như chớp chạy chậm về nhà, cho anh bói thêm một chén nữa súp mà bùng tới rồi.

Chỉ là cô quên rồi... Cái này súp hay là hôm qua thiên Sở Tổ Tâm thừa thập toàn phần lớn bỏ súp...

Đem súp đầu đến Cố Từ Thần trước mặt, anh nhấp khẩu, đen kịt thanh tú lông mày liền nhú lại, Tô Niên Niên không biết rõ tình hình, còn thúc giục anh: "Uống nhanh nha, súp muốn nhân lúc còn nóng uống mới tốt uống!"

Cố Từ Thần sợ run lên, bỏ qua rồi trong súp kỳ quái hương vị, đem chén tiến đến bên môi, uống một hơi cạn sạch.

Tô Niên Niên phục vụ chu đáo, vội vàng cho anh đưa lên rồi khăn tay.

Thừa dịp Cố Từ Thần lau miệng công phu, Tô Niên Niên bắt được thời cơ, linh xảo hướng bên cạnh hấn một tụ hợp, "Cố Từ Thần, người xem đồ ăn ăn ngon như vậy, vậy người đã giúp tôi học bù chứ sao."

Cố Từ Thần chậm rãi chùi miệng, không có đáp ứng, cũng không có cự tuyệt.

Tô Niên Niên nóng nảy, sợ Cố Từ Thần không đồng ý, lại đi bên cạnh hấn đứng đứng, ngập nước mắt to chớp chớp nháy không ngừng, cho đã mất khăn cầu chi sắc, manh tới cực điểm.

"Cố Từ Thần, người mà đáp ứng ta đi, có được hay không vậy?" Lời nói vừa dứt, Tô Niên Niên đã bị chính mình hờn dỗi giọng điệu hù đến rồi, nhất là vì Cố Từ Thần có thể đồng ý, cô cũng không cố được những thứ này.

Cố Từ Thần hiển nhiên là ngây ngẩn cả người, đối với Tô Niên Niên khuôn mặt nhỏ nhắn phát khởi ngốc.

Tô Niên Niên được một tác lại muốn tiến một thước đi lên ôm lấy anh ổng quần, nghiêm nhiên một bộ đánh chết vĩnh viễn không buông tay đáng vẽ, "Người mà đáp ứng ta đi, tôi nhất định cái gì tất cả nghe theo người, thật sự!"

Cố Từ Thần phục hồi tinh thần lại, có chút buồn cười nhìn Tô Niên Niên động tác, ánh mắt mang theo khó có thể nhận ra sùng nịch.

Nhất là anh không có lập tức đáp ứng, ngược lại muốn nhìn một chút, Tô Niên Niên kể tiếp còn có thể ra chiêu gì.

Tô Niên Niên thấy hấn không phản ứng chút nào, đành phải té ra đòn sát thủ, xoát hướng trên mặt đất một nằm, trực tiếp đùa giỡn nổi lên vô lại!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 128: Mười lăm giây định luật (1)

"Tôi mặc kệ, tôi muốn người cho tôi học bù, người đáp ứng cũng phải đáp ứng, không đáp ứng cũng phải đáp ứng!" Một bên hô một bên trên mặt đất lăn qua lăn lại, rất giống cái nghịch ngợm gây sự gấu đùa con mới.

Tiến công chiếm đóng nam thần kế hoạch thứ hai: mại manh lần qua lần lại chơi xỏ lá. Manh hóa nam thần! Người đáng giá có được!

Cố Từ Thần vây quanh lấy hai tay, có chút hăng hái nhìn lẫn thành một đoàn Tô Niên Niên.

Vòng tròn lớn ương ương kêu hai tiếng, đối trước mắt một màn này cảm giác sâu sắc không hiểu thấu.

"Tô Niên Niên, tiếp tục đó." Cố Từ Thần lời nói ác độc công lực lại hiện ra, nghe được Tô Niên Niên hận không thể phun anh về mặt nước ga mặn!

Cô luơt từ mà ngồi dậy ra, hai mắt dầm lệ, "Cố Từ Thần, người thật sự nhẫn tâm sao? Tôi nếu thi lại đếm ngược nhiều mắt mặt đó, người vì sao không cứu vớt một cái đáng thương thiếu nữ, cứu người một mạng trắng tạo thất cấp Phù Đồ, người tạo sao! Người tạo sao!"

"Tôi không biết." Cố Từ Thần cười khê, trên đỉnh đầu phảng phát dựng lên hai cái Sừng Ác Ma.

Cái này phúc hắc đồ quý sứ chán ghét! Tô Niên Niên tại trong lòng gào thét, kéo trên mặt đất đất đỏ Hermes thăm, ánh mắt sáng quắc: "Người nếu không đáp ứng tôi, tôi mà Shi cho người xem!"

Cố Từ Thần kéo ra khoe miệng, ai ai ai, đây là muốn cảm nhà hấn thăm đi thất cổ sao...

Đúng vậy, cái này là tiến công chiếm đóng nam thần đệ tam thức: vừa khóc hai não ba thất cổ. Những nhẽo cứng rắn (ngạnh) phao (ngâm), vừa khóc hai não, đảm bảo hữu hiệu!

Tô Niên Niên lau không tồn tại nước mắt, vẫn không quên ngẩng đầu nhìn coi Cố Từ Thần liếc, nhưng rõ ràng đối phương căn bản không là không động đây, nhanh chóng cô chân tay luống cuống, cũng không biết làm thế nào mới tốt rồi.

Cô đáng thương hướng Cố Từ Thần bên người xê dịch, lôi kéo Cố Từ Thần ống quần, "Trước kia đấu võ mồm đều sẽ tôi không được, tôi bây giờ giải thích với người. Cố Từ Thần, người đã giúp giúp ta a, nhìn ánh mắt của ta, đáp ứng tôi được không!"

Nghe vậy, Cố Từ Thần nhìn cô ánh mắt đen láy, bên trong như đầy đủ một hoàng Thu Thủy, nước dịu dàng phảng phất sau một khắc có thể tràn ra tới, sờ lòng của hắn cũng không tự chủ được bắt đầu mềm mại lên.

Tô Niên Niên quát cường cùng anh đối mặt, sợ Cố Từ Thần không đồng ý.

Nhìn nhìn, trên mặt nàng bỗng nhiên hiện lên một tia hồng nhạt, trong đầu hiện lên cái kia nổi tiếng mười lăm giây định luật.

Nếu như một người đàn ông nhìn ánh mắt của người mười lăm giây còn không hôn người, cái kia chính là không thích người.

Trong không khí mập mờ hào khí gấp tăng, có loại không biết tên cảm xúc tại lên men, Cố Từ Thần tâm niệm vừa động, án lấy Tô Niên Niên bả vai mà đè ép xuống dưới.

Tô Niên Niên bỗng dưng mở to hai cái đồng tử! Không thể tưởng tượng nổi xem tại gần trong gang tấc cái kia trương khuôn mặt tuần tú.

Dưới thân là mềm mại thấm, trên người là Cố Từ Thần tu mềm dai hữu lực thân hình, Tô Niên Niên thậm chí thấy được anh lông mi thật dài tại mí mắt chỗ run rẩy, sau đó chậm rãi, chậm rãi cúi hạ thân...

Anh là muốn hôn chính mình sao... Đây không phải đang nằm mơ a... Cố Từ Thần có phải điên rồi hay không... Các loại nghi vấn tại Tô Niên Niên trong đầu xoay quanh, nhưng mà cô lại cái gì đều hỏi không ra, chỉ có kinh ngạc nhìn Cố Từ Thần từng chút một tới gần, anh âm áp hơi thở nghiêng chiều vào cổ nàng lên, để cô không hiểu cảm thấy có chút ngứa.

Càng nhiều nữa, là từ lồng ngực hướng nổi lên khỏi xao động.

Cô đã nghe được chính mình kinh hoàng tiếng tim đập.

Bịch bịch

"Khục khục..." Một tiếng lổ thời tiếng ho khan vang lên, đánh thức lâm vào trầm mê hai người.

Cố Từ Thần dẫn đầu vội hồi phục tinh thần, ánh mắt Lãnh Liệt nhìn cửa ra vào, chỗ đó đứng cả một nam một nữ, chính kinh ngạc nhìn hai người.

Là cha của hắn, Cố Ngôn Chuẩn, với Diệp Tư Vân.

Cố Từ Thần nheo lại mắt phượng, đồng [tử] trong lóe ra một tia nguy hiểm ý tứ hàm xúc.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Mười lăm giây định luật (2)

Cố Ngôn Chuẩn xấu hổ không thôi, không nghĩ tới khó được đến thăm con mình một lần, lại đập lấy con của hắn với bạn gái nhỏ... Ừ... Thân thân... Quả thực để ông mặt mo có chút không nhìn được.

Diệp Tư Vân bảo dưỡng thoả đáng trên mặt lộ vẻ kinh thường, đặc biệt là đương cô nhìn thấy Cố Từ Thần dưới thân người là Tô Niên Niên về sau, trong mắt mai ý tứ hàm xúc càng sâu rồi.

Thảm thiết trật tự, tư thế mập mờ, cô nam quả nữ, thấy thế nào như thế nào để người miên man bất định.

"Từ Thần đó, cuối tháng là gia gia của người 70 đại thọ, nhớ rõ về nhà cho gia gia của người mừng thọ yến. Ách... cha công ty còn có việc, đi trước rồi, chính người chủ ý thân thể, có vấn đề gì kịp thời cho ba ba gọi điện thoại." Cố Ngôn Chuẩn cảm giác mình con trai rất cực có người mình thích rồi, làm cha không nên quấy rầy, lẽ ra cho nhiều anh một ít không gian.

Diệp Tư Vân vốn là không vui nhìn thấy Cố Từ Thần, nghe Cố Ngôn Chuẩn vừa nói như vậy, hận không thể lập tức rời đi.

Cố Từ Thần rũ xuống lông mi, nhàn nhạt nói: "Con đã biết."

Cố Ngôn Chuẩn quai hàm thủ, ho khan một tiếng, chấp tay rời đi. Trong lòng còn đang suy tư, kỳ thật Tô gia con gái cũng không tệ... Dù sao quan trọng

nhất là con của hắn thích.

Diệp Tư Vân lạnh lùng trừng Cố Tử Thần liếc, lại mắt nhìn Tô Niên Niên, trong mắt chán ghét không cần nói cũng biết, Cố Tử Thần bình tĩnh cùng cô đối mặt, cuối cùng ngược lại là Diệp Tư Vân có chút ép không được Cố Tử Thần khí thế, thấp giọng mắng một câu, quay người đuổi theo rồi Cố Ngôn Chuẩn.

Thật lâu, Tô Niên Niên mới vội hồi phục tinh thần, trời ạ! Vừa mới đi vào là Cố Tử Thần ba mẹ!

Cái kia bọn họ chẳng phải là muốn đã hiểu lắm! h-n!

Sau đó cô cũng rất cục ý thức được một cái nghiêm trọng vấn đề... Vì sao cô này đây loại này bị bỏ nhào tư thế bị Cố Tử Thần áp trên mặt đất đó, vừa rồi đến tột cùng xảy ra chuyện gì...

"Cái kia... Cố Tử Thần, người tốt chìm đó..." Tô Niên Niên yếu ớt mở miệng.

Cố Tử Thần quét cô liếc, ánh mắt tinh mịch dọa người, anh đứng dậy, thuận tay đem Tô Niên Niên cũng kéo lên.

Tô Niên Niên cảm giác không được, xấu hổ hồng đấy, dù là cô vẫn cảm thấy chính mình da mặt dày, này sẽ cũng khó tránh khỏi có chút thiếu nữ y hết thẹn thùng.

Dù sao... Cố Tử Thần vừa rồi hành động, rất rõ ràng là muốn thân cô đó...

Đó ha ha ha, quả nhiên cái kia mười lăm giây định luật là chuẩn sao, cô cũng là có mị lực mười từ đối với be be! Nhất định là như vậy đấy!

Tô Niên Niên lâm vào vui thích nào bỏ, ai ngờ Cố Tử Thần vươn tay, từ trên đầu nàng lay hạ vài miếng màu trắng lông tơ, biểu lộ đứng đắn nghiêm túc tới cực điểm.

"Cố Tử Thần, cho nên người là vì hái vật này mới..." Mới nhào đầu về phía trước sao... Tô Niên Niên lòng chưa xót mà hỏi.

Cố Tử Thần: "Bằng không thì đâu rồi, người sẽ không phải là đã cho ta muốn hôn người rồi à."

Đã bị vô số tổn thương Tô Niên Niên lần nữa bị Cố Tử Thần một kích {bạo kích}, kêu rên một tiếng, lại nằm về tới trên mặt đất, ô ô kêu lên vài tiếng.

Làm cái gì nha, kết quả là hay là cô tự mình đa tình.

Chờ, cô tại sao phải dùng cái từ này đó! Cô đối với Cố Tử Thần có cái gì tình đó!

Mất thấy mỡ chi heo không ngừng lăn qua lăn lại, Cố Tử Thần cười nhạo rồi thanh âm, khuôn mặt lại thoáng cái chìm xuống đến.

Anh xác thực... Là muốn hôn đi lên kia mà.

Chỉ có điều, Tô Niên Niên không cần phải biết rõ.

Hơn nữa vừa nghĩ tới phải đi về ứng phó Cố Gia cái kia lão hồ ly, anh cảm thấy đầu ần ần làm đau.

Tô Niên Niên trên mặt đất ưu thương lăn trong chốc lát, cuối cùng hay là xám xịt trở về nhà, tiến công chiếm đóng nam thần kế hoạch Top 3 thức, dùng bí thám kết cục kết thúc công việc.

Nhưng người cho rằng Tô Niên Niên là như vậy thụ điểm ngăn trở mà lời nói nhẹ nhàng buông tha cho người sao? Không, người quá đánh giá thấp Thần Giang Cao Trung đệ nhất Hồn Thế tiểu Ma Vương sức chiến đấu!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 130: Gãy cùng mỹ thực không thể kiềm được

Thế là, ngày hôm sau, Cố Tử Thần tại luyện công buổi sáng trên đường, lần nữa "Vô tình gặp được" rồi không mời mà tới người nào đó.:

Tô Niên Niên ăn mặc thân màu xanh da trời quần áo thể thao, đứng ở Cố Tử Thần phải qua đường, tóc buộc thành đuôi ngựa, toàn thân tràn đầy thanh xuân khí tức.

Đây là Trần Nguyên nói cho cô biết Cố Tử Thần thói quen, mỗi ngày đều sẽ ra ngoài luyện công buổi sáng, cho nên cô linh hoạt vận dụng nhu nhu hướng

dẫn tiến công chiếm đóng nam thần kế hoạch thức thứ tư hợp ý! Mọi thứ theo nam thần tâm ý ra, chuẩn đúng vậy!

Cố Từ Thần mặc thân màu đen quần áo thể thao, càn phát ra nổi bật lên anh mặt mày tuấn lãng, phong độ Xuất Trần, anh nhẹ Xùy~~ rồi thanh âm, "Tô Niên Niên, ngươi tới làm gì?"

Tô Niên Niên Đầm Đầm cười cười trả lời nói: "Ah, tôi đi ra rèn luyện rèn luyện, giảm béo nha! Wow, thật sự rất trùng hợp nha đó, chúng ta đây cùng một chỗ a!"

Cố Từ Thần hừ lạnh một tiếng, đối với cô cái này trắng trợn hành động không đáng đưa bình luận.

Anh dọc theo đường đi luyện tập thân thể bằng cách chạy bộ mà bắt đầu..., Tô Niên Niên nện bước tiểu chân ngắn dốc sức liều mạng đuổi theo tại phía sau hắn, một đường thì thấy một cái thân thái lạnh nhạt anh tuấn nam sinh sau lưng theo sát lấy một cái hồng học thử nặng khí thô nữ sinh.

"Ai... Cố Từ Thần, ngươi chạy chậm một chút đó, chân dài rất giỏi rồi, ngươi đây là bật hack (*) đó!" Tô Niên Niên lòng chưa xót ở phía sau phàn nàn, Cố Từ Thần mấp máy môi, dần dần thả chậm bước chân.

Trải qua giao lộ lúc, Cố Từ Thần không có lựa chọn bình thường vận động lộ tuyến, mà là hướng một phương hướng khác chạy tới.

Tô Niên Niên vốn mà không nhận đường, không có nghĩ nhiều, trực tiếp đi theo.

Ra khu biệt thự, hai người dần dần tiến vào phố xá sầm uất, buổi sáng nhân nhật đám sương tán đi, vạn vật thức tỉnh, dần dần náo nhiệt lên.

Tô Niên Niên thờ hồn hể, từ trước đến nay khuyết thiếu vận động cô một môi chân đều mềm nhũn, thế nhưng mà Cố Từ Thần liền hô hấp đều không có dồn dập, thân thái tự nhiên, đi theo nhà mình trong sân tản bước không có gì khác nhau.

Con đường này là phụ cận nổi tiếng điểm tâm sáng một đầu phố, ven đường đều là bán sớm chút sạp hàng, từng cơn mùi thơm truyền đến, Tô Niên Niên cái này đồ tham ăn bụng vô si kêu lên.

Xi xào Tô Niên Niên ngưng ngừng bụng kín chính mình bụng, chính sự quan trọng hơn, quan trọng nhất là lấy Cố Từ Thần niềm vui, đúng lúc này đừng nghĩ đến ăn rồi!

Đành phải ủy khuất người rồi! Tô Niên Niên sờ lên chính mình bụng.

Cố Từ Thần nhìn nàng một cái, đem cô cái này đàn độn mạnh động tác thu hết vào mắt, anh tùy ý đi đến một nhà sớm chút phố trước, hỏi: "Ngươi muốn ăn cái gì?"

"À?" Tô Niên Niên sững sờ, phát hiện Cố Từ Thần là hỏi cô về sau, cao hứng chọn hai lồng thủy tinh tôm sủi cào với sữa đậu nành, "Ngươi ăn cái gì nha, tùy tiện điểm, đừng khách khí!"

Cố Từ Thần ngẩng đầu nhìn rồi mắt menu, "Với người đồng dạng."

Tô Niên Niên đầy cõi lòng chờ mong chờ bữa sáng, mà Cố Từ Thần rút rồi trương không biết lúc nào mua Dụ Thành tờ báo buổi sáng, nghiêm túc nhìn lại.

Chủ quán động tác rất lưu loát, rất nhanh liền đem bữa sáng bung lên bàn, hơi mỏng óng ánh sáng long lanh, bên trong tôm bóc vỏ như ẩn như hiện, nhìn mà để người miệng ăn liên tục.

Tô Niên Niên không khách sáo cầm lấy chiếc đũa bắt đầu ăn, Cố Từ Thần động tác ngừng tạm, Kiến Đông tây miễn cưỡng coi như sạch sẽ, thế là cùng Tô Niên Niên ăn vài miếng, mà ngừng chiếc đũa.

Anh không có ăn điểm tâm thói quen, nếu không phải vì Tô Niên Niên, anh cũng sẽ không tới nơi này.

Nhất là nha, cái này heo hay là muốn ăn nhiều một chút so sánh tốt... Như vậy mới có thể dưỡng trắng trắng mập mập.

Đang tại cuồng ăn biến nhét Tô Niên Niên không có có ý thức đến, đã bị cái nào đó phúc hắc nam thần trở thành chính mình sở hữu tất cả vật bắt đầu nuôi nhốt rồi.

Đội ăn xong hai lồng sủi cào cô mới bắt đầu ưu thương, mình không phải là nói muốn giảm béo sao... Như thế nào cảm giác như vậy ăn hết sẽ càng ngày càng béo đây nè... Ai, quả nhiên, gây cùng mỹ thực không thể kiềm được đó...

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Cầu ta a

Ăn uống no đủ, Tô Niên Niên chuẩn bị bỏ tiền tính tiền, nghĩ đến nhất định phải tại nam thần trước mặt cuồng xoát một bữa thiện cảm, kết quả sờ mó túi, trợn tròn mắt mới ·

Một phân tiền đều không có! Trong truyền thuyết túi so mặt đều sạch sẽ!

Cô đành phải xin giúp đỡ nhìn Cố Từ Thần, Cố Từ Thần quan sát cô biểu lộ sẽ hiểu cô lúc này (túng) quần cảnh, rõ ràng còn đại phát thiện tâm hỏi: "Không mang tiền?"

Tô Niên Niên gật đầu như bầm tòi.

"Muốn cho ta giúp người tính tiền?" Cực kỳ đầu độc tính trầm thấp tiếng nói vẫn còn tại bên tai.

Lần nữa gật đầu!

Nhưng là phúc hắc lão sói xám sẽ đơn giản buông tha gốc manh heo thần tài? Vậy thì mười phần sai rồi!

Cố Từ Thần môi mỏng hơi lên, dáng tươi cười mị hoặc, mở miệng nói: "Tô Niên Niên, vậy thì cầu ta a."

A PHỐC Tô Niên Niên một ngụm sữa đậu nành phun tới!

Tại sao có thể có như vậy ác liệt người! Hơi quá đáng a! Ngoại trừ lời nói ác độc chính là bỏ đá xuống giếng, đến tốt cùng còn có... hay không trái tim đồng cảm đó.

Nhưng mà, một đồng tiền làm khó anh hùng hán, Tô Niên Niên chỉ có hai mắt đắm lệ uông uông nhìn Cố Từ Thần, "Van người, đừng đem tôi mất ở nơi này gán nợ, tôi lại không đáng tiền..."

Trong quán sinh ý còn dừng vội, chủ quán nghe được hai người thú vị đối thoại còn đi theo mờ lên rồi vui đùa, "Không có việc gì, cô gái nhỏ, người lưu lại a, tôi mà không thu các người tiền cơm rồi, đương chú mời các người ăn điểm tâm!"

Tô Niên Niên sắc mặt thoáng cái mà thay đổi, sợ Cố Từ Thần đem nặng bán cho cái này trách cây cao lương.

Cố Từ Thần một ánh mắt đảo qua đi, chủ quán chú toàn thân đã run một cái, hoàn toàn bị anh khí thế nghiền áp, căn bản không dám hay nói giỡn rồi.

"Cố Từ Thần, người sẽ không tàn nhẫn như vậy a... Đừng vứt bỏ ta a..." Tô Niên Niên quệt mồm, vẻ mặt ủy khuất.

"Ta có nói vứt bỏ người rồi?" Cố Từ Thần khiêu mi, sau đó thì thấy Tô Niên Niên thay đổi vẻ mặt kinh hãi, hưng phấn reo lên: "Hay là người nhất bạn thân (đạt đến một trình độ nào đó) rồi! Ta biết ngay người là người tốt."

Cố Từ Thần đứng dậy trả tiền, đồng thời trong lòng âm thầm suy nghĩ sẽ đối Tô Niên Niên tăng cường một chút đề phòng người xa lạ ý thức, sau đó đi qua vỗ vỗ Tô Niên Niên bả vai, "Nhớ rõ trả tiền, lần này mà không tính người tiền lãi rồi."

"Cố Từ Thần!" Tô Niên Niên gầm thét một tiếng, "Tôi thu hồi vừa rồi câu nói kia! Người cái tên xấu xa này!"

Cố Từ Thần khoa trương móc móc lỗ tai, một tay chọc vào túi, không vội không chậm đi lên phía trước, "Tô Niên Niên, 8:30 mà đi học, không muốn muộn mà bước đi người tiểu chân ngắn cùng ta rồi đi."

Đó đó đó! Tô Niên Niên lúc này mới hậu tri hậu giác ý thức được, hai người luyện công buổi sáng thời gian đã rất lâu rồi, nếu trên đường về nhà chậm trễ nữa một hồi, nói không chừng tới trường học mà đến muộn.

Cô chỉ có thể hóa bị phần là động lực, một đường tiểu chạy trở về nhà, nhanh chóng vọt lên tắm rửa đôi tốt đồng phục, vô cùng lo lắng cùng Trần Nguyên một khối đi trường học.

Khá tốt Trần Nguyên kỹ thuật lái xe không tệ, hai người giảm phải giờ đến rồi trường học.

Tô Niên Niên hai ngày này đúng là động lực mười phần khi, đi học tập trung tinh thần nghe giảng, đến tận nghỉ giữa khóa lúc nghỉ ngơi mới mắt nhìn điện thoại.

Trên màn hình tiểu chim cánh cụt ô biểu tượng nhảy không ngừng, ấn mở nhìn, là đến từ Bộ Tuyên Truyền bày ở bên trong phát tới tin tức.

【A Kiệt học trưởng nhất khóc huyền】: Bộ Tuyên Truyền muội tử nhóm: đám bọn họ các hán tử cơ hữu nhóm: đám bọn họ, giữa trưa một ít phòng vẽ tranh họp ~ muộn đã thương người! Cùng đi ước!

Tổng Dư Hi không có điện thoại, Tô Niên Niên chuyển cáo năng, hai người hẹn rồi thời gian, ý định giữa trưa cùng đi.

Tan học lúc, Tô Niên Niên trải qua Doãn Sơ Hạ chỗ ngồi, Doãn Sơ Hạ khinh thường cùng cô liếc mắt, Tô Niên Niên có chủ tâm kích thích cô, cười tùm

tìm nói: "Doãn Sơ Hạ, xem ra người đối với học tập cũng rất dụng tâm nha, đều lược (*chịu đựng) ra mắt quảng thâm rồi, nhất là đầu rồi, người thật sự so trước kia xấu rồi."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 132: Nam thần quá phúc hắc (1)

Doãn Sơ Hạ giận không kèm được, "Tô Niên Niên, người có ý tứ gì à?"

"Không có ý gì đó, xem người trở nên tiêu tụy như vậy tình bạn nhắc nhở người một câu nha, đừng cầm người cấp kia mắt gấu mèo 0.0 hướng người mắt tròn trắng, dần dần đừng nói rồi, thiệt tình xấu" Tô Niên Niên lạnh lùng châm chọc xong, thẳng đem Doãn Sơ Hạ nghẹn được một câu đều nói không nên lời.

Nói cho cùng, lần trước kì thi hàng tháng sự tình là Tô Niên Niên không muốn cùng cô so đo, nhưng là không ý nghĩa cô sẽ mặc kệ Doãn Sơ Hạ đập trên mũi mặt.

Đối đãi ác nhân, nên [Trừng Mắt] tất [nhiên] so sánh! Phản kích trở về!

Người không phạm tôi, ta không phạm người, người nếu phạm ta, lễ nhượng ba phần, người tái phạm tôi, nhỏ cô tận gốc!

Doãn Sơ Hạ tròn tròn mắt, cả buổi chưa nói ra lời nói ra, sống sờ sờ bị Tô Niên Niên khí thế ép tới không dám đánh trả.

Tô Niên Niên hừ một tiếng, lôi kéo Tống Dư Hi cùng đi ăn cơm.

Tống Dư Hi nhìn Tô Niên Niên ánh mắt tràn ngập hâm mộ, cô thật sự rất sùng bái Tô Niên Niên loại tính cách này, không giống chính cô...

Ăn cơm xong, hai người cùng nhau đi năm tầng phòng vẽ tranh, Bộ Tuyên Truyền người không sai biệt lắm đều đến đông đủ.

Một giờ đồng hồ, Cố Tử Thần đuổi tới, chính thức bắt đầu họp.

"Tuần này thứ tư đến chủ nhật để Quốc Khánh giả, nhưng là chúng ta Bộ Tuyên Truyền còn có hạng nhất nhiệm vụ, bởi vì mùa thu đại hội thể dục thể thao lập tức mà muốn bắt đầu, cho nên thứ năm, thứ sáu hai ngày cần vất vả mọi người đến trường học bố trí bảng tin, xếp đặt thiết kế tuyên truyền đơn trang, áp-phích, cùng với đại hội thể dục thể thao muốn dùng vật." Cố Tử Thần lời ít mà ý nhiều thông tri xong, "A Kiệt, người đem tất cả phút một chút tổ."

"Được rồi!" A Kiệt đối với những chuyện lật vật này động đã sớm quen việc dễ làm, rất nhanh mà theo như cần đem người chia làm bốn tổ, từng người xử lý một ít sự vụ.

Tô Niên Niên với Tống Dư Hi là mới tới đây, A Kiệt có chút khó khăn, không biết nên làm sao chia, đành phải đem quyền quyết định lại ném đến tận Cố Tử Thần trên người.

"Anh cả, người xem Niên Niên với tiểu Hi làm sao chia à?"

Cố Tử Thần một chút mi mắt cứng lại, nói: "Tống Dư Hi, người đi theo Nam Chi cùng đi xếp đặt thiết kế Studio, đơn trang với áp-phích mà giao cho các người."

Đại hội thể dục thể thao là cỡ lớn hoạt động, tay dựa vẽ áp-phích đơn trang đương nhiên không thực tế, Bộ Tuyên Truyền với trường học bên ngoài Studio có hợp tác, chỉ cần với bọn họ câu thông tốt có thể trực tiếp ấn.

Cái này việc tính toán so sánh nhẹ nhõm đây, hơn nữa nữ sinh dường như thích hợp cái...này câu thông trao đổi công tác, Tống Dư Hi không có gì dị nghị, vui vẻ đồng ý.

Tô Niên Niên hiếu kỳ hỏi: "Ta đây đâu này?"

Tất cả mọi người ngay ngắn hướng nhìn Cố Tử Thần, muốn biết anh làm sao chia.

Ai ngờ anh chỉ hơi hột nói câu, "Người đi theo tôi chịu trách nhiệm hậu cần, ở đâu cần muốn đi đâu."

"Nha... Biết rồi." Tô Niên Niên cũng từ chối a, cô nhưng không biết là đi theo Cố Tử Thần có cái gì chuyện tốt, hơn nữa nói được nhẹ nhàng linh hoạt, trên thực tế chính là thượng vàng hạ cám việc đều được làm.

Nhất là nghĩ lại, có thể thừa cơ tiếp cận anh, sau đó nói phục anh cho mình học bù!

Như vậy tưởng tượng, Tô Niên Niên lập tức mở cờ trong bụng, liền khoe miệng đều phù lên vui thích cười.

Còn lại mấy nữ sinh tương đương hâm mộ, cho rằng cô là vì có thể cùng Cố Tử Thần cùng một chỗ vui vẻ, nguyên một đám hâm mộ ghen ghét hận bỏ tay rồi.

Cố Tử Thần biểu lộ nhàn nhạt đấy, lại nói đơn giản rồi hai câu mà để mọi người tản, nhất là y nguyên một mình để lại Tô Niên Niên.

Nam Chi là cuối cùng một cái đi đấy, đối với hai người cười vẻ mặt mập mờ, hận không thể hai người bọn họ Thiên Lôi câu Địa Hỏa tranh thủ thời gian phát sinh chút gì đó.

Cô cài đóng phòng về tranh cửa, đối với Tô Niên Niên dựng lên cái cổ găng lên đích thủ thế, ngược lại là đem Tô Niên Niên khiến cho không hiểu thấu đấy.

Trong phòng chỉ còn lại có hai người, Cố Tử Thần trực tiếp hướng phòng làm việc của mình đi đến, gặp Tô Niên Niên còn sững sờ tại nguyên chỗ, nhéo lông mày hô: "Thất thần làm gì, tiến đến."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Nam thần quá phúc hắc (2)

Há? Như thế nào cảm giác rất không được tự nhiên đấy...

Tô Niên Niên không được tự nhiên giật giật góc áo, não bộ để công lực tái hiện, lại bắt đầu tưởng tượng kế tiếp Cố Tử Thần sẽ làm những thứ gì...

Dựa theo bình thường thiếu nữ khắp hoặc là thần tượng kịch thiết lập, kế tiếp chính là bá đạo vách tường đồng, thâm tình tởm, triển miên hôn môi, tư định chung thân, từ nay về sau tương thân tương ái vượt qua hạnh phúc sinh hoạt...

Tô Niên Niên đắm chìm tại trong tưởng tượng không thể tự kiềm chế, đến tận Cố Tử Thần đi đến bên người nàng mới hồi phục tinh thần lại mới.

"Tô Niên Niên, ngươi lại đang tưởng tượng cái gì? Quả thực cũng bị ngươi (si hán-hentai) cười đàn độn khóc, ngươi cho rằng ta sẽ như vậy bụng đói ăn quàng sao?" Cố Tử Thần không khách khí nói, Tô Niên Niên hướng anh trợn mắt trừng một cái, "Ai cần ngươi lo, tôi mới không có nghĩ ngươi đây này!"

Lời này nói rất có nơi đây không ngân ba trăm lượng hương vị, mà Tô Niên Niên trong lòng cảm thấy càng thêm cảm thấy thẹn, chính mình tại sao phải tưởng tượng Cố Tử Thần là nhân vật nam chính đó!

Muốn điên rồi muốn điên rồi, cô thò tay vỗ vỗ mặt của mình, một bộ thấy chết không sờn đáng vẻ đi vào văn phòng.

Cố Tử Thần thuận tay mang lên cửa phòng, đi nhanh đi vào, tại hồng trên giá gỗ tìm kiếm chỉ chốc lát, ném ra một tập cho Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên nghi hoặc nhận lấy, đối với cái này tập 《 cả nước trong học sinh tiểu học tư tưởng đạo đức kiến thiết giáo dục cơ sở điều lệ 》 bỏ tay rồi.

"Ngươi cho tôi cái này làm gì..." Không hiểu có loại dự cảm không tốt.

Cố Tử Thần khoi mào lông mày, "Xem ngươi cả ngày đều muốn chút ít loạn thất bát tao (*) đồ vật, thay ngươi rửa não đó, đem trước 100 đầu dưới lưng đến."

PHỐC

Tô Niên Niên trợn tròn mắt, "Ngươi sẽ không phải là tại trêu chọc ta đi?"

"Ngươi cảm thấy thế nào?" Cố Tử Thần dù bận vẫn ung dung nhìn cô.

Tô Niên Niên khóc không ra nước mắt, "h, tôi mới không cần lưng (vác) cái này đâu rồi, cảm giác tốt đàn độn..."

"Ngươi có cái gì cùng tôi cò kè mặc cả quyền lợi?"

Tô Niên Niên á khẩu không trả lời được, bỗng nhiên linh quang lóe lên, hỏi: "Ta đây nếu lưng (vác) đã tới, vậy ngươi mà đáp ứng cho tôi học bỏ túc sao?"

Tiến công chiếm đóng nam thần thức thứ năm! đánh rần bên trên cơn! Tìm hiểu nguồn gốc! Lúc này không lên, chờ đến khi nào!

Nói ngắn lại, Tô Niên Niên bây giờ đầy trong óc đều sẽ học bỏ tít chuyện này, thế cho nên đều không để ý đến Cố Tử Thần khỏe mỗi như ẩn như hiện vui vẻ.

"Tốt, Tô Niên Niên, ngươì trước lưng (vác) tới nói sau." Cố Tử Thần phúc hắc thuộc tính bộc phát, hết lần này tới lần khác Tô Niên Niên nghe xong, cảm thấy có hi vọng, lập tức ngồi ở một bên trên ghế sofa cứng.

Nhất là cô xóc lên nhìn không có hai hàng, cảm thấy giống đánh giá cao chính mình rồi...

A..., cái... này rậm rạp chẳng chịt chữ nhìn là tốt rồi khôn đó, hơn nữa như thế nào khó như vậy lưng (vác)... Yêu thọ lập yêu thọ á!

Không có kiên trì vài phút, cô mà buồn ngủ, duỗi ra bàn tay nhỏ bé dụi dụi mắt con ngươì, mới ngã xuống trên ghế sofa.

Trước bàn làm việc Cố Tử Thần như là đã sớm dự liệu được rồi đồng dạng, mấp máy môi, cảm đầu sớm liền chuẩn bị tốt móng thám đi qua.

Tô Niên Niên đã ngủ, vì không đánh thức cô, anh tận lực để động tác của mình bảo trì nhu hòa, Tiểu Tâm cho Tô Niên Niên đắp lên rồi thăm.

Làm xong đây hết thấy, anh ngồi xổm ngươì xuống, cẩn thận nhìn Tô Niên Niên ngủ nhan.

Có lẽ là gần đây học tập quá cố gắng nguyên nhân, cô nhìn về phía trên tinh thần sáng láng, nhưng một ngủ, thanh tú lông mi liền không nhận được vo thành một nắm, tinh xảo xinh xắn cái cằm căng gầy, nhìn về phía trên rất là mệt.

Cố Tử Thần vươn tay, tại sắp va chạm vào mặt nàng một khắc này, thon dài đầu ngón tay đón tại giữa không trung, lại chậm rãi lui trở về.

Hừ, ngủ được chết thật, đoán chừng đem cái này heo bán đi cô cũng không biết.

Anh trở lại vị trí của mình, trước sau như một cao lạnh, chỉ là đuôi lông mày khỏe mắt ôn nhu, như thế nào cũng đỡ không nổi.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Nam thần quá phúc hắc (3)

Anh sẽ không thừa nhận, chính mình là cố ý đem Tô Niên Niên lưu lại đây.

Biết rõ cô gần đây nhất định rất mệt a, giữa trưa lại không có địa phương nghỉ ngơi, cho nên mới đem cô lưu tại tại đây.

Đề cô lưng (vác) tư tưởng đạo đức điều lệ cũng là cố ý chịu, anh biết rõ Tô Niên Niên tính tình khẳng định xem không đi vào loại vật này, ba phút tắt [nhiên] ngủ.

Sự thật chứng minh, hết thấy đều ở trong lòng bàn tay của hắn.

Bật máy tính lên, Cố Tử Thần xử lý nổi lên những chuyện khác, thỉnh thoảng ánh mắt sẽ rơi vào Tô Niên Niên trên ngươì, chỉ cảm thấy trước nay chưa có tâm tình khoan khoái dễ chịu.

Dù cho không ngôn ngữ, nhưng chỉ cần cô cùng tại bên ngươì, đã là đủ.

Đến cùng không phải nhà mình giường, Tô Niên Niên cũng không lâu lắm mà tỉnh, mơ mơ màng màng ngồi xuống, dụi dụi mắt con ngươì.

Nhất là ngủ cái ngủ trưa, tinh thần hay là muốn tốt rất nhiều, cô đi rửa mặt, trở về tiếp tục cùng cái kia đạo đức điều lệ cùng chết.

Cố Tử Thần nhìn cô nhủ lại khuôn mặt nhỏ nhắn chăm chú lưng (vác) đáng vẻ không khỏi mỉm cười, tổng cảm giác làm lại khi dễ cô thật sự là tại lòng không đành lòng.

"Tô Niên Niên, lưng (vác) đã tới sao?"

Tô Niên Niên như lâm đại địch, lắc đầu nói: "Không có đó... Ngươì chờ một chút, tôi lập tức mà lưng (vác) đã tới..." Lời này nói rất là chột dạ.

Cố Tử Thần khoi mào đen đặc lông mày, câu dẫn ra khỏe môi, "Như vậy đi, ngươì mỗi chữ mỗi câu lưng (vác) quá chậm, cho ngươì 10 phút, sau đó tôi kiểm tra thí điểm ngươì mấy cái, lưng (vác) tới cho dù ngươì toàn bộ lưng (vác) đã tới."

"Được rồi." Tô Niên Niên bĩu môi, đã đáp ứng.

10 phút về sau, Tô Niên Niên đem vở đưa cho Cố Tử Thần, nom nớp lo sợ chờ vấn đề, cảm giác kia tựa như về tới tiểu học lúc đi lão sư chỗ đó lưng

(vác) đáng về.

Cố Tử Thần mở miệng niệm: "Thứ sáu đầu."

Tô Niên Niên lấp bắp lưng (vác) xuống dưới, ngay sau đó, Cố Tử Thần lại chọn lấy mấy cái, Tô Niên Niên vậy mà tất cả đều lưng (vác) ra rồi.

Tô Niên Niên mở cờ trong bụng, cô như thế nào cảm giác mình vận khí tốt như vậy đầu rồi, Cố Tử Thần chọn đều sẽ cô lưng (vác) nhất thực (quen thuộc) đấy.

Học thuộc lòng một điều cuối cùng, Cố Tử Thần đem vở hướng trên mặt bàn đặt xuống, lười biếng nói: "Coi như người đã qua."

"Thật vậy chăng?" Tô Niên Niên đầy cỏi lòng vui mừng, ghé vào trên mặt bàn hỏi, "Vậy là người đáp ứng cho tôi học bù sao?"

Cố Tử Thần hỏi lại: "Ta có nói, không dạy thêm cho sao?"

Anh anh anh Tô Niên Niên thoáng cái cảm thấy đời người viên mãn rồi, rốt cục OK Cố Tử Thần rồi! Anh rốt cục đáp ứng cho mình học bù rồi!

"Cố Tử Thần, người thật sự là anh tuấn đẹp trai tuấn lãng phi phàm phong thần tuấn lãng ngọc thụ lâm phong... Tóm lại người tốt nhất đẹp trai nhất rồi!" Các loại ca ngợi chỉ từ Tô Niên Niên trong miệng không ngừng nói ra, đem Cố Tử Thần đều làm cho kéo căng không thể.

"Làm lại nhao nhao tôi mà cái biến chủ ý." Anh nhàn nhạt uy hiếp.

Tô Niên Niên lập tức tắt lửa, bịt miệng lại, sau đó hướng anh lộ ra cái ngọt hề hề đáng tươi cười.

Cố Tử Thần nhìn nụ cười của nàng, giật mình chỉ chớp lát, mới nói, "Buổi tối cầm đi nhà của ta, học bỏ tức thời gian 7 có một chút 9 điểm, bây giờ trước đi học."

"Ừ! Cái kia ta đi trước, bye bye!" Tô Niên Niên hoan hỉ đi rồi, kìm lòng không được lại hừ nổi lên lạp lạp ca.

Cố Tử Thần nghe được dần dần từng bước đi đến tiếng ca, khóe môi cũng có chút giờ lên.

Không cần tốn nhiều sức, lửa gạt đến một cái heo thần tài về nhà cảm giác thực không tệ, hơn nữa cái này heo, rõ ràng còn là mình chủ động nhào lên đấy.

Người nào đó tự tại dao động đứng lên sau phúc hắc cái đuôi to, mà hết thấy này, Tô Niên Niên đều hồn nhiên chưa tỉnh.

Trở lại phòng học, Tô Niên Niên vui vẻ không kèm chế được, Chúc Thành còn tưởng rằng cô trúng tà rồi, lo lắng hỏi: "Niên Niên, người có phải hay không gần đây học tập áp lực quá lớn thụ đã kích thích, có muốn ăn chút gì hay không ăn ngon bồi bổ?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135: Học bù (1)

Tô Niên Niên ngao kiều hừ một tiếng, "Mới không phải đầu rồi, uy, Trư ca, người lại tàng cái gì ăn ngon không nói cho ta biết!"

Chúc Thành cười ha ha cười, từ trong ngăn kéo nhảy ra một túi ô mai với một túi quả xoài làm đưa tới

Tô Niên Niên xé mở đóng gói, chuẩn bị mọi người cùng nhau phân chia hết, ai ngờ đem ô mai đưa tới Tổng Dư Hi trước mặt lúc, lại bị Chúc Thành ngăn lại.

"Ai ai, tiểu Hi không thích ăn đau xót (a-xít) đấy, ừ, người hay là ăn cái này a." Anh không biết từ chỗ nào lấy ra cặp pho mát đi ra, cười tủm tỉm cho Tổng Dư Hi.

Tổng Dư Hi rất xấu hổ đấy, chối từ rồi cả buổi, cuối cùng hay là đã tiếp nhận hảo ý của hắn.

Tô Niên Niên mắt to quay tròn đi chuyển, trêu ghẹo nói: "Trư ca, tôi như thế nào không có phát hiện người còn có như vậy chu đáo một mặt, người như thế nào không đứng ta cùng Đường Dư tốt như vậy đó!"

Đường Dư nhếch môi cười, đồng dạng nhìn Chúc Thành.

Chúc Thành mặt đỏ lên, vội vàng vung vẩy lấy béo con tay, "Nói cái gì đó, đừng loạn hay nói giỡn, tiểu Hi da mặt nhí mỏng."

Tô Niên Niên thật dài "Ah" rồi một tiếng, lập tức hiểu.

Chúc Thành điểm này tiểu tâm tư quá tốt đoán, bởi vì thẳng này quá đơn thuần, cái gì cảm xúc đều giấu ở trên mặt, kể cả đối với một người hi ác.

Tô Niên Niên Tiểu Tiểu đựng phải một chút Tống Dư Hi cánh tay, hay nói giỡn nhỏ giọng nói, "Trư ca đối với người tốt như vậy người biết không? Khăng định là đối với người thú vị!"

"Đừng nói loạn, chúng ta chỉ là bạn tốt." Tống Dư Hi xấu hổ hồng đấy, cũng không vì vậy mà vui sướng, ngược lại đấy mắt xẹt qua về cô đơn.

Cô biết rõ Chúc Thành đối với cô được, đôi khi thậm chí vượt ra khỏi bạn bè phạm vi, nhưng là, cô người mình thích không phải anh.

Tô Niên Niên thức thời không có đem cái đề tài này tiếp tục nữa, ăn xong đồ ăn vặt tiếp tục vui đầu làm tác nghiệp đi.

Cấp ba lớp A.

Cái này một tiết là tự học, trong phòng học yên tĩnh như thường, chỉ có ngòi bút xẹt qua trang giấy lúc rất nhỏ xoát xoát âm thanh.

Nam Chi viết xong cuối cùng một cái đề bài, lười biếng duỗi lưng một cái, tóc dài tùy theo múa vũ động, phảng phất một thót tốt nhất màu đen tơ lụa.

Cô thói quen ôm lên tóc, quay đầu lại, đánh giá Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần mặt mày tuấn tú phiêu dật, tóc đen quản lý sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái, bên cạnh bàn thả một chồng chất đã sớm làm tốt bài thi với bài tập tập. Mà lúc này, trong tay hắn cầm tập cấp hai lớp số học, rất là rất nghiêm túc đảo.

Nam Chi kinh ngạc không thôi: "Cố nam thần, người đây là Phán Phác Quy Chân từ trụ cột học khởi à? Loại trình độ này ví dụ mẫu cần xem như vậy chăm chú sao, chẳng lẽ là người mới nghiên cứu ra cái gì cao lớn bên trên học tập phương pháp, cầu truyền thụ!"

Cố Từ Thần bất động thanh sắc, nhàn nhạt "Ừ" rồi một tiếng, một bộ chẳng muốn đáp lời đáng về.

Trần Nguyên quét mắt nhìn hắn một cái, khoe môi giơ lên, trong lòng đã hiểu được, nhất định là nhà mình lại mạnh lại lợi hại em gái cảm xuống Cố Từ Thần rồi!

Khi ánh mắt của hắn cùng Nam Chi chạm đến lúc, hai người đều sẽ khẽ giật mình, ánh mắt trên không trung có chút dừng lại một lát. Cuối cùng, đều nhìn như không thấy dịch chuyển khỏi rồi.

Vừa để xuống học, Tô Niên Niên cảm giác sau lưng cùng dài ra rồi cánh tựa như, nhanh như chớp mà chạy mất dạng. Trên đường đi, cô mở ra lái nhai hình thức, không ngừng cùng Trần Nguyên nhắc tới Cố Từ Thần đáp ứng chính mình học bù sự tình, nghe được Trần Nguyên vừa buồn cười lại không có nài.

Anh thiệt tình thay Tô Niên Niên cao hứng, nhưng... Vì sao có loại nhà mình nhuyển mạnh em gái bị ngọt chạy cảm giác đây này...

Nhìn Tô Niên Niên vui vẻ ôm cặp đi Cố Gia bóng lưng, Trần Nguyên đã ưu thương lại xoắn xuýt.

Cố Từ Thần nhiều phúc hắc đó, Tô Niên Niên có thể là đối thủ của hắn sao? Có thể hay không người không biết quý chưa phát giác ra đem muối muối nàng ăn xong lau sạch đó!

Không được! Anh giống như thì đi thăm lấy!

Bảo vệ nhà mình muối từ mới là đòi người đệ nhất đại sự!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Học bù (2)

Cảnh ban đêm dần dần bao phủ cả tòa thành thị, ánh tiếp theo phiến ngọn đèn dầu hết thời.

Cố Từ Thần ăn mặc ở nhà lo lắng áo, tóc mang theo vừa tắm rửa xong chỉ mỗi hắn có ướt át, ngồi ở trên ghế sofa lòng không tại iu xiu vuốt vuốt điện thoại.

Đến tận TV ở bên trong truyền đến tin tức tiếp âm quen thuộc mở màn âm nhạc, cửa ra vào truyền đến đi từ từ cọt tiếng bước chân, anh mới nhú mày, ghét bỏ đưa điện thoại di động ném tới rồi một bên.

Tô Niên Niên tham tiến đến cái đầu nhỏ, mọi nơi nhìn quanh rồi một phen, ở giữa không trung đập lấy Cổ Tử Thần ánh mắt, cười ha ha, "Cổ Tử Thần, tôi đến rồi nhé!"

"Ừ." Cổ Tử Thần nhàn nhạt trả lời một câu, trong lòng hiện ra tơ (tí ti) sung sướng, chỉ là rất nhanh, đã bị theo đuôi mà đến gia thuộc người nhà đoàn Trần Nguyên làm cho bó tay rồi.

Trần Nguyên hướng anh ôn hòa cười cười, khoa tay múa chân rồi cái hình dáng của miệng khi phát âm, "Tôi cùng em gái ta cùng một chỗ, mời đem ta làm không khí."

Cổ Tử Thần vận lòng mảy, như vậy một phần lớn người sống để anh như thế nào bỏ qua?

Chưa kịp nghĩ lại, Tô Niên Niên đã chạy chậm đến anh trước mặt ngồi xuống, mở ra cặp bói ra.

Đã gấp nằng một đoàn mắt trật tự cặp, Cổ Tử Thần nâng trán, cảm giác bắt buộc chứng đều tội phạm quan trọng rồi.

Tô Niên Niên vất vất và và lay rồi cả buổi, mới chợt nhớ tới đến không đúng, giờ lên khuôn mặt nhỏ nhắn hỏi: "Chúng ta từ chỗ nào một khoa bắt đầu bỏ khỏi à?"

Cổ Tử Thần phi nhỏ: "Nguyên lai ngươi còn có chút đầu óc."

Tô Niên Niên lập tức rồi, cô giống thật sự phạm hai rồi, nhất là cô cũng không biết vì sao, vừa đến Cổ Tử Thần trước mặt sẽ các loại căng thẳng các loại kích động, càng sợ sai lại càng phạm sai lầm, cô cũng không biết như thế nào cho phải rồi.

Nhất là quốc dân hảo ca ca Trần Nguyên lập tức không vui, một cái mắt đảo đảo qua đi, "Đừng khi dễ em gái ta, ngươi cái này là thân người công kích!"

Cổ Tử Thần ngắm anh liếc, một bộ "Ngươi làm khó dễ được ta" biểu lộ.

Xin nhò, đây chính là em gái con cầu ta đấy, cho nên tôi mới "Cố mà làm" đáp ứng ~

Trần Nguyên lòng chua xót không thôi, yên lặng đi góc tường vẽ vòng tròn đi.

Cổ Tử Thần từ sofa nơi hẻo lánh trở mình ra bàn thân vừa rồi ném điện thoại, đăng nhập trường học giáo vụ hệ thống, thuận miệng hỏi: "Ngươi học số bao nhiêu?"

"2333."

Cổ Tử Thần: "O, kèm theo nhan biểu lộ cười ha ha đó."

Nam thần giảng cười đều làm sao bây giờ? Tô Niên Niên mình tư khổ tưởng rồi cả buổi, đành phải ha ha gượng cười hai tiếng, giả bộ như nghe tốt quá đáng về.

Rất nhanh, Cổ Tử Thần mà tra được rồi Tô Niên Niên kì thi hàng tháng tất cả khoa thành tích, thô sơ giản lược nhìn lướt qua, rất nhanh thì có phân tích.

"Ngươi trước làm bài tập, viết xong tôi cho ngươi kiểm tra." Cổ Tử Thần ra lệnh, Tô Niên Niên gật đầu, bàn trà quá thấp, ngồi trên ghế sofa không thoải mái, cô dứt khoát ngồi xếp bằng ngồi dưới đất, cầm cành bút ghi nổi lên bài tập.

Tin tức tiếp âm chấm dứt, dự báo thời tiết truyền bá rồi hơn phân nửa, Cổ Tử Thần lông mi giật giật, hỏi một bên Trần Nguyên: "Phát hiện vấn đề gì sao?"

Tô Niên Niên hiếu kỳ ngẩng đầu, nghe hai hán đích đối thoại.

Trần Nguyên gật đầu, anh biết rõ Cổ Tử Thần để Tô Niên Niên làm bài tập nhất định là có nguyên nhân đấy, quả nhiên, đặc biệt trực quan liền phát hiện rồi Tô Niên Niên vấn đề.

"Hai người các ngươi tại nói cái gì?" Tô Niên Niên không hiểu thấu mà hỏi.

Cổ Tử Thần dựa vào sofa lưng (vác), tư thái động tác không nói nên lời trong treo nhưng lạnh lùng đẹp để quý giá, làm lại phối hợp cái kia lười biếng ngữ điệu, để người kim lòng không được đi theo kinh diễm rồi một bả.

"Thứ nhất, giải đề quá chậm, từ bắt đầu đến bây giờ tổng cộng đã qua 37 phút đồng hồ, nhưng là ngươi chỉ làm xong một trương nửa cuốn chết tiệt, tôi xem qua rồi, cái này hai cái đề bài đề mục độ khó không lớn, chứng minh ngươi kiến thức căn bản quá kém; thứ hai, ngươi quá táo bạo, viết viết không phải chơi điện thoại, xem tivi, chính là ngẩn người thần du (*xuất khiếu bay bay), chính giữa còn đánh rồi một lần ngáp, chứng minh ngươi chú ý lực không đủ tập trung, đương nhiên, còn có là tôi trọng yếu nhất một ít..."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 137: Học bù (3)

Tô Niên Niên dựng lên lỗ tai.

"Là tôi trọng yếu nhất một ít, Tô Niên Niên, ngươi có thể là thật sự điên loạn." Cố Tử Thần lời nói thâm thúy nói, Tô Niên Niên sắc mặt lập tức trở nên ngũ tạng tâm phân.

Thật sự là đã đủ rồi! Cố Tử Thần đòi trước nhất định là không phải nhỏ sẽ chết tình người! Dao dao đâm trong lòng trên tỏ, hết lần này tới lần khác còn cầm anh không thể làm gì.

Tô Niên Niên chịu đựng muốn đi gặp trở ngại xúc động, hai mắt đầm lệ: "Đừng làm lại thật sự nói ra miệng, một lần nữa cho tôi một ít ôn nhu..."

Trần Nguyên nâng trán, anh chỉ nhìn ra Tô Niên Niên chú ý lực không tập trung, vốn đang cảm thấy là chuyện nhỏ, thế nhưng mà nghe Cố Tử Thần vừa nói, như thế nào cảm giác bảo bối của hân em gái cái gì đều không tốt rồi...

Anh chăm chú dưới mở miệng, "Ách... A thần, kỳ thật Niên Niên thành tích còn có thể đó, ngươi đừng cầm tiêu chuẩn của mình cùng nàng đối lập..." Nói đùa gì vậy, cùng anh cái này phi nhân loại đích thiên tài so, bọn họ cái... này người bình thường còn có thể có lao động chân tay sao?

Cố Tử Thần ngắm anh liếc, giọng điệu bỗng nhiên ôn nhu xuống, kiên nhẫn hỏi Tô Niên Niên: "Tô Niên Niên, ngươi có phải hay không muốn cho tôi giúp ta học bù?"

"À? Ừ..." Mơ mơ màng màng gật đầu.

"Ngươi có phải hay không muốn cho ta giúp ngươi đề cao thành tích?"

"Đúng vậy..." Tiếp tục bị nam thần lừa dối.

"Ngươi có phải hay không muốn cho ta giúp ngươi từ bỏ xấu thói quen?"

"Đúng vậy..." Ngơ ngác đáp.

"Ừ..." Cố Tử Thần thỏa mãn gật đầu, "Cái kia ngươi có phải hay không nghĩ tại một cái yên tĩnh trong hoàn cảnh, bình tâm khí với đây, chuyên chú rất nghiêm túc học bù đâu này?"

Tô Niên Niên gật đầu lần nữa, đồng thời, Cố Tử Thần ánh mắt liếc về phía rồi Trần Nguyên.

Trong nháy mắt, Tô Niên Niên phúc chỉ tâm linh, thoáng cái sẽ hiểu Cố Tử Thần ý tứ.

Cô xoay qua cái đầu nhỏ, rất nghiêm túc đối với Trần Nguyên nói: "Ca, ngươi hay là trở về đi, để một mình hân dạy ta là được rồi!"

Trần Nguyên: "..."

Là hân biết Cố Tử Thần thắng này phúc hắc thuộc tính max level! Lúc này mới bao lâu đó mà lộ ra giấu đầu lòi đuôi rồi! Trần Nguyên một bộ đã bị nội thương đáng về, che ngực vùng vẫy gãy chết: "Niên Niên, ta giúp ngươi không được sao? Nếu a thần khi dễ ngươi làm sao bây giờ?"

Tô Niên Niên nhìn nhìn anh, lại nhìn một chút Cố Tử Thần, cái đầu nhỏ dao động cùng cái trống lúc lắc tựa như, lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt: "Không cần không cần, ca, ngươi hay là về nhà a! Bye bye!"

Được, không có biện pháp, nhà mình muối từ hạ lệnh trực khách, Trần Nguyên chỉ có thể u oán phát tay áo đi nhà. Trước khi đi, anh ai oán ngắm Cố Tử Thần liếc, Cố Tử Thần bình tĩnh nhìn thẳng hân, chỉ là khóe môi hiện lên thực hiện được vui vẻ, xem Trần Nguyên thật buồn bực rồi.

Nhà hân nhuyển mạnh muối từ hoàn toàn là vào Hang Sói đó anh anh anh!

Tô Niên Niên không biết nhà mình ca ca tính toán trong nội tâm, còn rất vui vẻ hỏi Cố Tử Thần, "Tôi ca đã đi rồi, chúng ta tiếp được tới làm cái gì nha?"

Cố Tử Thần nhú mày, đương nhiên là làm cái gì cũng tốt rồi...

Nhìn qua Tô Niên Niên sạch sẽ đen bóng con mắt quang, Cố Tử Thần lông mi giật giật, giả bộ như cúi đầu trở mình, khóe môi chậm rãi bên trên hát lên.

"Tôi nhìn thành tích của ngươi, ngữ văn, Anh ngữ cũng may, toán học với vật lý quả thực không đành lòng nhìn thẳng." Cố Tử Thần tiếp tục phân tích, "Ngươi làm gì mà không có đi học văn khoa?"

Tô Niên Niên ngượng ngừng nói: "Tôi là với nhu nhu trào gậy đoàn quyết định văn lý khoa... Bất được khoa học tự nhiên mà đọc khoa học tự nhiên roài."

Cố Từ Thần: "... Được rồi, bây giờ đem điện thoại di động của người cho tôi, cho người nửa giờ, tiếp tục làm bài tập."

Tô Niên Niên cực độ không bỏ đưa di động đưa cho Cố Từ Thần, vùi đầu tiếp tục làm bài tập, mỗi khi cô thất thần hoặc là ngẩn người khi, tổng có thể cảm giác một đạo lạnh lạnh ánh mắt rơi tại trên người mình, để cô không thể không kiên trì tiếp tục viết xuống đi.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 138: Học bù (4)【 thêm càng 】

Cái này nửa giờ đối với Tô Niên Niên mà nói chính là tra tấn mới

Sự thật chứng minh, tại Cố Từ Thần giám sát xuống, Tô Niên Niên giải đề hiệu suất nhanh rất nhiều, nửa giờ làm đề so vừa rồi 37 phút đồng hồ còn nhiều.

Chỉ có điều, đưa cho Cố Từ Thần một kiểm tra, cô vừa thương xót kịch rồi.

Cố Từ Thần chỉ vào một đạo tính toán đề: "Đơn giản như vậy cũng có thể tính toán sai?" Giọng điệu cực độ không thể tin.

Đó là khi thật phức tạp phương trình, Tô Niên Niên tại bàn nháp trên giấy được rồi cả buổi đầu rồi, lúc này cô hoài nghi nhìn Cố Từ Thần: "Không thể nào... Tôi làm lại tính toán một lần."

Cố Từ Thần thân nhiên nói: "Chính xác đáp án dĩ nhiên là 19, người đệ tam bước nhỏ khai mở đầu khai căn khai mở sai rồi, đệ ngũ bước nhỏ tính sai một cái điểm..."

Tô Niên Niên nghe được trợn mắt há hốc mồm, nhưng lại không tin tà, khó như vậy làm sao có thể tính nhầm đi ra đó!

Cô lại nhận thức chăm chú thật nặng mới được rồi một lần, quả nhiên, đáp án dĩ nhiên là 19...

Tô Niên Niên lại nhìn hướng Cố Từ Thần ánh mắt hoàn toàn biến thành rồi cứng bái, nguyên lai anh mới là hàng thật giả thật học bá!

"Người vấn đề thứ tư, không đủ chu đáo, không đủ cẩn thận, rất nhiều sai lầm đều sẽ có thể tránh cho đấy, đôi khi sai một cái số lẻ mà sẽ phát hiện trọng đại sai số." Cố Từ Thần không lưu tình chút nào vạch rồi vấn đề của nàng.

Tô Niên Niên nhỏ giọng nói thầm rồi hai tiếng, kéo ra cái dáng tươi cười: "Dạ dạ là, tôi nhất định sửa lại!"

Cố Từ Thần hừ lạnh: "Người vừa rồi suy nghĩ, dù sao người không phải là làm nghiên cứu khoa học cũng không phải làm tài vụ đấy, cho nên sai một chút như vậy cũng không có gì đúng không?"

Tô Niên Niên dáng tươi cười cương trên mặt, trong lòng có một vạn thất đề công lao nhanh mà qua.

Đặc (biệt) Meow đấy! Cố Từ Thần là thành tinh đến sao! Cái này đều có thể đoán được rồi!

Thật là đáng sợ, quả nhiên cùng loại này chỉ số thông minh cao người cùng một chỗ quá nguy hiểm...

Ấm chà xát chà xát dưới đáy lòng phi nhỏ rồi Cố Từ Thần một bả, Tô Niên Niên hay là rất khiêm tốn đem hân mà nói đều nhớ kỹ.

Kiểm tra hết sai đề, Cố Từ Thần lười biếng hướng trên ghế sofa khế dựa, híp mắt hỏi: "Đem người sai đề toàn bộ chép lại ra, cái đó khi đề sẽ không làm tới hỏi tôi."

"Nha... Tốt..." Tô Niên Niên theo lời nghe theo, cầm cái laptop ngoan ngoãn sao đề.

Đạo kia nho nhỏ thân ảnh bên trên có loại vô hình ma lực, để Cố Từ Thần ánh mắt vô luận như thế nào cũng chuyển không mở. Cũng thiếu (thiệt thòi) lấy Tô Niên Niên thần kinh người sơ sài lại tri độn, bằng không khẳng định còn tưởng rằng Cố Từ Thần đối với cô có ý kiến gì không đây này.

Tô Niên Niên viết chữ khi vờ bày xiêu xiêu vẹo vẹo đấy, nhìn chính là khi còn bé tư thế ngồi không có làm cho thẳng được, Cố Từ Thần mặt không biểu tình đem cô vờ phù chính (*), tại Tô Niên Niên ủy khuất trong ánh mắt đậm mực nói: "Tư thế ngồi không đúng đối mặt lực không tốt."

Cái này đều muốn xen vào đó! Tô Niên Niên buồn bực, tưởng tượng chính mình bất kể là chỉ số thông minh hay là sức chiến đấu đều thua xa tại Cố Từ Thần, hướng chỉ bây giờ còn là có việc cầu người.

Được, cô hay là chịu đựng a, trời đất bao la Cố nam thần lớn nhất.

Đề sao đến một nửa, Tô Niên Niên lại bị trong phòng một màn hấp dẫn chú ý lực, ngòi bút tại trên tờ giấy trắng hoạch xuất một đạo cũng không phát hiện.

Trong góc, nhà nàng ung dung đẹp đẽ quý giá mèo Ba Tư Bao Bao, rõ ràng đem thân hình so nó phần lớn gấp bội vòng tròn lớn áp trên mặt đất, thỏa thích chà đạp.

Tại trong lòng yên lặng cho Bao Bao dừng mãnh thiện chiến chọn cái khen, nhưng rất nhanh, Tô Niên Niên liền phát hiện không đúng.

Ai ai ai... Hình tượng này như thế nào trở nên có chút thiếu nhi không nên rồi! Bao Bao người tại hướng ở đâu cọ đó!!

Cố Tử Thần đang muốn huấn Tô Niên Niên, kết quả lời nói còn chưa nói ra miệng, đã bị Tô Niên Niên lôi kéo tay hướng nơi hẻo lánh chỉ, giọng điệu run rẩy: "Cố Tử Thần, Bao Bao với vòng tròn lớn đang làm gì thế à?"

Lạnh lùng mảy nhìn thoáng qua, Cố Tử Thần cũng hơi có chút kinh ngạc, tranh này phong thái thế nào như thế nào không bình thường đó...

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 139: Học bù (5)

"Hai người bọn họ không đều sẽ công sao..." Tô Niên Niên yếu ớt âm thanh truyền đến, nhin không được lén lút ngắm Cố Tử Thần liếc. [mà bên trên + mới ^^ chửi chửi ^^ kỳ ^^ trong ^^ văn ^^+

Cố Tử Thần kéo căng lấy khuôn mặt, hô hai tiếng vòng tròn lớn, vòng tròn lớn ngoắt ngoắt cái đuôi vung hoan đã chạy tới rồi, lưu lại tại chỗ ai oán Bao Bao.

"Meow ~ Meow ~" Bao Bao dất cuồng hống kêu lên vài tiếng, nghe được Tô Niên Niên đầu đầy hắc tuyến.

Mùa xuân còn chưa tới, Bao Bao rõ ràng phát xuân rồi...

Vòng tròn lớn trên người tổn thương sớm thì tốt rồi, tại Cố Gia lại ăn tốt nhất thức ăn chó, dưỡng mập mập rất nhận người thích đấy, này sẽ vòng quanh Cố Tử Thần bên chân vòng vo hai vòng, nhỏ giọng kêu to lấy.

Cố Tử Thần phiền muộn trình độ không thua kém vòng tròn lớn, mặc dù anh cũng không hiểu Bao Bao cùng vòng tròn lớn tâm đó vượt qua chủng tộc cơ tình... Nhưng là, vì sao cảm giác vòng tròn lớn là bị khi phụ si nhục cái nào?

Liếc mắt mắt Tô Niên Niên, anh bỗng nhiên có loại dự cảm không tốt, thật sâu vì chính mình tương lai sinh hoạt có thể lo.

Sủng vật tính tình phần lớn theo chủ nhân, nói như vậy, chính mình chẳng phải là sẽ bị Tô Niên Niên ăn gấu gao hay sao?

Cố Tử Thần thật không ngờ, trận này nho nhỏ trò khôi hài ngày sau sẽ một câu thành sấm, thật làm cho anh dự liệu được kết cục...

"Khục khục, vòng tròn lớn thật ôn nhu nha, rõ ràng không có cắn Bao Bao." Tô Niên Niên xấu hổ nói, nhắc tới cũng kỳ quái, đều nói mèo chó không hợp, nhưng là Bao Bao với vòng tròn lớn ở chung còn rất hòa hợp đấy, hai cái manh vật thỉnh thoảng trong sân giao lưu trao đổi tình cảm, cách hàng rào hướng về đối phương "Uông uông" "Meo meo" gọi.

Chưa từng nghĩ, thật đúng là trao đổi ra tình cảm rồi, Bao Bao thường xuyên thừa dịp Cố Tử Thần không chú ý, chạy tới Cố Gia tìm vòng tròn lớn chơi, vòng tròn lớn cũng mặc kệ Bao Bao khi dễ, còn để Bao Bao bắt nó đương thịt chó sofa ngủ nó trên người.

Cố Tử Thần nghiêng mắt nhìn cô liếc: "Sao đã xong?"

Tô Niên Niên lập tức ngậm miệng lại, ngoan ngoãn làm bài tập.

A..... Cùng cái này mặt co quắp mặt thật sự không có cách nào trao đổi, không phải là bị phi nhổ chính là bị ghét bỏ, đòi người vì sao như thế nào gian nan đó, Tô Niên Niên cảm thấy một hồi lòng chua xót.

Sao tốt về sau, cô hồi hộp vội đem laptop đưa tới Cố Tử Thần trước mặt, chỉ chỉ thượng diện một đạo hàm số đề.

Cố Tử Thần ngồi ở trên ghế sofa, cô ngồi trên sàn nhà, để cho tiện, Cố Tử Thần lần lượt cô ngồi xuống, rút rồi giấy bút cho cô giảng đề.

Hai người nằm cạnh phi thường gần, Tô Niên Niên thậm chí ngửi được trên người hần nhân nhát xạ phòng mùi thơm ngát, nồng đậm như lông vũ lông mi chớp lấy, đem Tô Niên Niên đều nhanh xem ngây người.

Ừng ực

Sắc đẹp phía trước, Tô Niên Niên hi không thể, âm thầm nuốt nuốt ngụm nước miếng.

Cố Tử Thần sớm liền phát hiện nàng mờ ám, cũng không nói ra, chỉ là nhứ mảy, có thể nhìn ra được anh bởi vì Tô Niên Niên động tác này tâm tình rất tốt.

Ngón tay thon dài tại bản nháp trên giấy liệt ra ba cái công thức, anh kiên nhẫn cho Tô Niên Niên giảng đề, âm thanh ép tới rất thấp, lại cực kỳ từ tính.

Tô Niên Niên vốn đang tại phạm mê trai, nhưng là nghe xong anh giảng đề, liền phát hiện Cố Tử Thần thật sự lợi hại. Không chỉ so lão sư giảng dễ hiểu dễ hiểu, hơn nữa một mực dẫn đạo cô suy một ra ba, anh còn thích hợp đem trên sách học tri thức điểm trước sau xâu chuỗi giảng cho Tô Niên Niên nghe.

Không giống với văn khoa học bằng cách nhớ, lý khoa vốn chính là cần nhờ lý giải đấy, tại anh loại này giảng đề phương thức ở bên trong, Tô Niên Niên dễ dàng mà nắm giữ tri thức điểm.

Từ đầu tới đuôi, Cố Tử Thần liền đều không có lật một cái, các loại công thức với lý luận hạ bút thành văn, nghe được Tô Niên Niên trong mắt đều muốn lấp lánh ánh sao rồi.

Anh anh anh, rõ ràng có thể dựa vào mặt ăn cơm, vì sao người không nên dựa vào thực lực đó! Cái thể giới này thật sự là quá không công bình!

Cố Tử Thần nhìn ra cô thất thần, mặt lạnh lấy hướng cô trên đầu gỗ một cái, Tô Niên Niên choáng váng, trừng lớn mắt: "Này, người như thế nào có thể đánh người đó!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 140: Học bù (6)【 thêm càng 】

Cố Tử Thần: "Có ý kiến?"

"A....." Tô Niên Niên bị phần ngậm lấy nước mắt, được rồi, nhẫn á!

Ai bảo anh là anh cả đầu rồi, không thể không từ đó!

Kỳ thật cái kia một chút căn bản là không đau, cô thích đề cho Cố Tử Thần đánh, Cố Tử Thần còn không đành lòng ra tay đây này.

Rất nhanh nói đề, Tô Niên Niên đem những cái...kia đề mục một lần nữa làm một lần, Cố Tử Thần mới thoả mãn nhẹ gật đầu.

Kim đồng hồ chỉ đến tám giờ 58 phút, học bù thời gian chấm dứt.

Tô Niên Niên cảm thấy Cố Tử Thần cho cô học bổ túc một ngày, so ở trường học học một tuần còn có tác dụng, chân thành nói Tạ, cao hứng bùng bùng chuẩn bị trở về nhà tháo chạy.

Cô lung tung đem hương trong cặp một nhét, xem Cố Tử Thần đau đầu không thôi, không thể nhịn được nữa, ngăn cản cô.

"Heo thần tài, người đàn ông đừng nói rồi, vì sao còn như vậy lười?" Như trước sắc bén phi nhỏ.

Tô Niên Niên thè lưỡi, cường từ đoạt lý: "Tôi phải về nhà xem phim Hàn đó! Nói sau thu thập chính tề như vậy làm gì, sớm muộn hay là sẽ loạn nha."

"Vậy người tại sao phải ăn cơm? Tại sao phải ngủ?"

Tô Niên Niên không phản bác được.

Lạnh giọng nói xong, Cố Tử Thần đem cô trong cặp toàn bộ hết gì đó đều đồ ra, rất nghiêm túc cho cô đem tập với dụng cụ học tập sửa sang lại tốt.

Tô Niên Niên bĩu môi, nói thầm "Cố Tử Thần, nhìn không ra, người còn rất có hiền thể lương mẫu tiềm chất nha."

Cố Tử Thần hừ một tiếng, từ chối cho ý kiến.

Mất liếc thời gian, Tô Niên Niên kêu rên một tiếng: "Không được! Phim Hàn cũng bắt đầu rồi, để tôi trước liếc mắt nhìn!" Nói xong cô cầm bộ điều khiển từ xa điều đến rồi chính mình xem kênh, hết sức chăm chú xem Tv.

Cố Tử Thần đầu đầy hắc tuyến, đem bọc của nàng đặt xuống, "Về nhà xem, không nên ở chỗ này độc hại thần kinh của ta."

Kịch chính phát ra đến ** chỗ, Tô Niên Niên ở đâu chịu đi, bò lên trên sofa cầm cái ôm gối ôm vào trong ngực, một bộ "Đánh chết tôi tôi đều không đi tự thế".

Cùng cô đấu võ mồm, Cố Tử Thần ôn thánh. Thế nhưng mà cùng cô chơi xấu, Cố Tử Thần thật đúng là bắt đắc dĩ rồi.

Tô Niên Niên lộ ra thực hiện được vui vẻ, vỗ vỗ bên người chỗ trống: "Cùng một chỗ xem đó, cái này bộ kịch siêu đẹp mắt đấy!"

Cố Tử Thần sừng sốt xuống, lập tức ngồi trước Tô Niên Niên bên người.

Loại này tám giờ đương bột biến kịch anh từ trước đến nay là không nhìn đấy, nhưng khi nhìn đến bên người tiểu nha đầu theo kịch tình pháp phòng cười to, bĩu môi, phì nhổ, căng thẳng... Anh vậy mà cũng hiểu được, kỳ thật cũng không có như vậy chán ghét.

Cãi nhau đấy, bên người có người làm bạn, vô cùng đơn giản sinh hoạt, anh chờ đợi rồi rất nhiều năm, lại cho tới bây giờ không ai cho anh.

Kịch tình đặt phần cuối, tại một mảng lớn yên tĩnh Thâm Lam dưới trời sao, nam nữ chủ sóng vai mà đứng, mưa sao chổi xoát sát lại, hai người chậm rãi tới gần, nhân vật nam chính ôn nhu hôn hướng nữ nhân vật chính...

Tô Niên Niên xem thiếu nữ lòng không ngừng bốc lên phao (ngâm), hăm mộ bó tay rồi, Cố Tử Thần ghét bỏ nói: "Cũng không phải thật sự mưa sao chổi, hậu kỳ thêm đặc hiệu."

Tô Niên Niên trừng anh liếc: "Người cái này người như thế nào như vậy không thú vị đó, có chút tư tưởng được không, rõ ràng như vậy lãng mạn!"

"Chẳng qua là trong vũ trụ Sao băng mảnh vỡ trụ lạc, tại song song quỹ đạo bên trên vận hành lúc lấy cực cao tốc độ phóng tiến vào Địa Cầu tầng khí quyển..." Cố Tử Thần nghiêm trang cùng Tô Niên Niên giải thích mưa sao chổi hình thành, kết quả Tô Niên Niên trực tiếp sẽ đem gối đầu ném trên đầu của hắn rồi.

"Đừng phá hư vẻ đẹp của ta tốt tượng tượng được không!" Tô Niên Niên quệt mồm, ủy khuất bó tay rồi, hơn nữa, ai xem chính là mưa sao chổi đó, rõ ràng là xem nam nữ chủ lãng mạn thân thân đó...

Cố Tử Thần không có tại cùng cô tranh luận, nhìn người mạnh không được biểu lộ lập tức mà mềm lòng rồi, lần đầu tiên mở miệng nói: "Nghe nói tết âm lịch trước có năm mươi năm đến đại quy mô nhất mưa sao chổi, đến lúc đó mạng người coi được rồi."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Bố trí bằng tin (1)【 thêm càng 】

Tô Niên Niên đến rồi hào hứng, dù sao con gái đối với những vật này đều không có sức chống cự, cô nháy mắt con người hỏi: "Thật vậy chẳng?"

"Ừ"

"Cố Tử Thần người thật tốt, người trong lòng ta thân ảnh thoáng cái mà cao lớn lên, ah không không không, Cố nam thần, sao sao đấy!" Tô Niên Niên một cao hứng mà thích khen ngợi người, thẳng đem Cố Tử Thần khen ngợi mặt đều kéo căng không thể, nhếch môi nhẹ nhẹ cười cười.

Mấy ngày kế tiếp, Tô Niên Niên mỗi lúc trời tối đều đi Cố Gia học bổ túc, Trần Nguyên cái này cái đuôi nhỏ chưa từ bỏ ý định lại theo đuôi rồi vài ngày, đều không ngoại lệ không bị em gái tự tay đuổi đi ra, u oán hận không thể hướng trên đỉnh đầu điểm căn sáp.

Cố Tử Thần đối với Tô Niên Niên coi như ôn nhu, chỉ là tại Tô Niên Niên không nghe lời khi, phát minh rồi một thân thể phạt biện pháp

Anh ước lượng lấy đem thước thẳng, lạnh giọng nói: "Hào hảo học tập, bằng không thì mà đánh bàn tay."

Tô Niên Niên chỉ có ngậm lấy nước mắt nhận biết, buổi tối hồi trở lại trên giường căn gối đầu gác [góc] các loại lòng chua xót.

Lại nói tiếp, Cố Tử Thần một lần cũng không đánh qua cô, ngoại trừ ngẫu nhiên gõ cô hai cái bạo lật, liền câu lời nói nặng đều chưa nói qua. Chủ yếu là cái kia nhân khí chất quá lạnh, sự mặt tỏ ra rất hung dữ, đối với Tô Niên Niên rất có lực uy hiếp.

Cố Tử Thần thay cô chế định đi học tập kế hoạch, mỗi lúc trời tối học bổ túc hai lớp, dựa theo khoa học cả chưa kế hoạch ra, làm 20 phút đề, bình luận 20 phút, sau đó nghỉ ngơi 10 phút sau lại tiếp tục.

Ngăn ngừa vài ngày xuống, Tô Niên Niên cảm giác cả người cùng niết trọng sinh rồi đồng dạng, tự nhiên sinh ra tràn đầy tự tin.

Thế cho nên mỗi lần nhìn thấy Doãn Sơ Hạ, Doãn Sơ Hạ hướng cô mắt tròn trắng, cô tuyệt đối tính toán chi li trở mình trở về!

Ai sợ ai đó, mà một tiểu tiểu nha đầu.

Lớp F các nữ sinh cũng đều hiểu được, Doãn Sơ Hạ trước kia là ý vào nhà của mình thế với cái gọi là Cố nam thần thanh mai trúc mã hoàng, nhưng Tô Niên Niên hoàn toàn là dựa vào khí thế của mình với tính cách, rõ ràng so Doãn Sơ Hạ còn hoàng. Mỗi lần đều là một bộ người có thể làm gì ta biểu lộ, Nhưng hôm nay khác, Doãn Sơ Hạ xác thực không thể cầm cô dù thế nào.

Cô không phải Lý Ân Mỹ, thêm ăn bát quái cô đầu tường (*gió thổi chiều nào theo chiều nấy), tốt thu mua; cũng không phải Tống Dư Hi, mềm yếu mặc người vuốt ve, dễ khi dễ.

Hơn nữa cô cũng không quan tâm ánh mắt của người khác, loại người này, phảng phất không có uy hiếp đồng dạng.

Doãn Sơ Hạ có thể không khí sao? Cô đều nhanh giận điên lên.

Từ khi Tô Niên Niên quay tới, những cái...kia nguyên vốn thuộc về cô quầng sáng, toàn bộ đều chuyển dời đi. Hơn nữa nhìn đến cô với Cố Từ Thần, Trần Nguyên, Dạ Tinh Vũ mấy người đang cùng một chỗ, cô mà khó chịu tới cực điểm.

Liên lớp học cái kia luôn không rên một tiếng học sinh chuyển trường Đường Dư, đều đối với Tô Niên Niên tốt hư không tương nổi.

Cô cũng dồn hết sức lực, để Doãn phụ cho cô xin giáo sư dạy kèm ở nhà, ngoại trừ bình thường đi học mỗi ngày còn muốn học bổ túc 3h, quyết định nhất định phải tại lần sau kì thi hàng tháng trong nghiên áp Tô Niên Niên!

Thứ tư, trường học tuyên bố để Quốc Khánh tiểu nghỉ dài hạn, cử động trường học chúc mừng.

Thật vui vẻ trở về nhà, tìm Cố Từ Thần bỏ rồi khóa, Tô Niên Niên thức đêm đem gần đây tích lũy mới phiên với kịch truyền hình toàn bộ cho nhìn, nhìn đến rạng sáng hai giờ mới ngủ.

Nhưng sáng sớm, chuông điện thoại di động mà tiếng nổ không ngừng, cô mê mang ở dưới cái gối lục lọi, vậy được liền con mắt đều không muốn trợn, "Này...?"

Đầu bên kia điện thoại là Cố Từ Thần thanh đạm lạnh lùng tiếng nói: "Tô Niên Niên, đều tám giờ còn chưa chịu rời giường, người đã quên hôm nay muốn đi trường học bố trí bảng tin sao?"

Tô Niên Niên bối rối đi một nửa, có chuyện này sao? Cô giống thật sự không nhớ rõ.

"Cho người nửa giờ, tôi tại người cửa nhà chờ người." Cố Từ Thần cúp điện thoại, Tô Niên Niên tắc thì lâm vào nhớ lại.

Đó PHỐC cô nghĩ tới, là trường học đại hội thể dục thể thao tuyên truyền bảng tin!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 142: Bố trí bảng tin (2)

Cô thở một tiếng, vội vàng từ trên giường đứng lên, vô cùng lo lắng đi buồng vệ sinh rửa mặt:

Dễ quên chúng vì sao đúng lúc này phạm vào đó! Mà cố lấy là nghỉ vui vẻ, lại đem bảng tin sự tình quên không còn một mảnh.

Lung tung rửa mặt xong, Tô Niên Niên liền com đều chẳng quan tâm ăn, nhanh như chớp hướng về ra khỏi nhà.

Trùng hợp Trần Nguyên vừa vận đem lái xe ra ga ra, đang đứng tại ven đường với Cố Từ Thần nói chuyện phiếm, nhất là có phần có vài phần khoái thuốc súng hương vị

"Em gái của tôi, đương nhiên tôi đưa, người mò nắm xem nào nhiệt gì?"

"A, chúng ta Bộ Tuyên Truyền người đương nhiên do tôi chịu trách nhiệm rồi."

"Tôi hay là hội học sinh hội trưởng đây này! Đây là em gái ta!"

"Nhàm chán..."

"..."

Hai người người tới ta đi làm cho rất náo nhiệt, Tô Niên Niên đều mộng rồi, hỏi: "Ca, hai người các người làm sao vậy?"

Thấy người tới là bảo bối của mình em gái, Trần Nguyên cắn răng: "Chúng ta yếu ớt tình hữu nghị muốn vỡ tan rồi!"

Cố Từ Thần hừ một tiếng, không có tụ họp khoang, lại biến thành bộ kia lãnh lãnh đậm đậm cự nhân ở ngoài ngàn dặm đáng vẻ.

"Niên Niên, hai người chúng ta cũng phải đi trường học, nói đi, người ngồi xe của ai?" Trần Nguyên dương khởi hạ ba hỏi.

Tô Niên Niên đang muốn nói cùng anh cùng một chỗ, cũng cảm giác được một đạo ánh mắt lạnh lẽo đã rơi vào trên người mình, sững sờ sờ sờ để cô rung mình một cái.

Câu kia quảng cáo từ nói như thế nào kia mà... Xuyên tim, lòng bay lên... Cố nam thần ánh mắt thật sự rất có lực sát thương rồi, phảng phất cô nếu nói cùng Trần Nguyên đi, một giây sau là có thể đem cô gọt thành mảnh vỡ mài thành phấn còn không mang theo trong nháy mắt tựa như.

Tô Niên Niên không biết cái này hai người là tại tranh giành "Hộ hoa sứ giả" đâu rồi, còn tưởng rằng lại không biết ở đâu chọc tới cái vị này phần lớn thần rồi, vội vàng co lên cổ, yếu ớt nói: "Tôi... Tôi đi bộ a..."

Cố Từ Thần: "..."

Trần Nguyên: "..."

"Niên Niên! Niên Niên! Tôi đến rồi!" Từng tiếng sáng sủa sẽ tiếng nói vang lên, phong cách màu bạc xe thể thao thẳng gấp, đứng tại cách đó không xa, Dạ Tinh Vũ từ trong cửa sổ xe thò ra cái cái đầu nhỏ tri độn vẫy tay.

"Người có phải hay không cũng muốn đi trường học đó, thật là đúng dịp, tôi cũng tiện đường muốn đi, chúng ta cùng một chỗ a!" Bỏ qua rồi Cố, Trần hai người có thể giết chết người ánh mắt, Dạ Tinh Vũ cười hi hi la hét.

Tô Niên Niên quyết định thật nhanh, lưng công cạp bên trên xe của anh rồi, hai cái đàn độn mạnh các loại trao đổi mỹ thực đó anime đó cái gì đấy, đàm tiếu tà tà biến mất tại trên đường cái.

Bị gạt tại nguyên chỗ hai người đều là đầu đầy hắc tuyến, chưa từng nghĩ nửa đường sẽ giết ra cái Trình Giảo Kim.

Trần Nguyên nghiêng răng, đặc (biệt) Meow đấy, xem ra là sẽ đối Dạ Tinh Vũ tiến hành tư tưởng giáo dục rồi.

Cố Từ Thần mặt không đổi sắc, khóe miệng héch lên, rõ ràng liền anh trăm phát trăm trúng "Tiện đường" chiều này đều học đi, tới trường học không phải thu thập cái này ranh con!

Ba chiếc xe nhanh chóng chạy nhanh dọc lòng cầu học trường học, trên xe người đều có lòng.

Bước vào Thánh Âm, trong trường học không có ngày xưa huyên náo, chỉ có hội học sinh từng cái bộ môn học sinh lui tới tại làm công tác chuẩn bị.

Mấy người náo quy náo, nhưng không có chậm trễ chính sự, một tới trường học, Trần Nguyên mà đi hội học sinh văn phòng họp đi, chịu trách nhiệm cả một học sinh sẽ trừ tính chung vận tác; Dạ Tinh Vũ tại bên ngoài liên bộ, với Mộ Dung Sam mấy người bắt đầu liên hệ bên ngoài trường lãnh đạo với học sinh đại biểu tới tham gia đại hội thể dục thể thao.

Bộ Tuyên Truyền những người khác tất cả tư hấn chức đi bề bộn rồi, chịu trách nhiệm bảng tin A Kiệt với Hoan Hoan bên kia bận không qua nổi, cho nên mới cho Cố Từ Thần gọi điện thoại thành cầu trợ giúp.

Cố Từ Thần phong độ trong treo nhưng lạnh lùng, xem Tô Niên Niên không dám lên trước, cô bây giờ đang ở đáy lòng suy nghĩ một cái nghiêm túc vấn đề, như vậy cao lạnh có thể lý giải đương tù lạnh dùng đó, đã bảo vệ môi trường lại tiết kiệm năng lượng...

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Bố trí bảng tin (3)

"Người cái heo..." Cố Từ Thần thấp giọng phi nhỏ rồi một câu, núm lấy Tô Niên Niên cổ áo hướng tuyên truyền lan phương hướng đi đến [mà bên trên + mới ^^ chửi chửi ^^ kỳ ^^ trong ^^ văn ^^+

Trường học tổng cộng có Khu Vực 6 tuyên truyền lan, A Kiệt với Hoan Hoan một người tất cả chịu trách nhiệm hai nơi, còn lại hai nơi giao cho Tô Niên Niên với Cố Từ Thần.

"Sẽ bàn về báo sao?" Cố Từ Thần hỏi.

Tô Niên Niên nhô lên bộ ngực nhỏ, vẻ mặt tự hào, "Đương nhiên, tôi thế nhưng mà chuyên nghiệp đấy! Trước kia lớp chúng ta báo bảng đều sẽ tôi bức tranh đấy."

Cố Từ Thần gật đầu, đánh giá thân thể của nàng cao, yên lặng đi kéo tới cái bàn, để Tô Niên Niên giẫm phải đi lên bức tranh.

Tô Niên Niên rất nhanh đem báo bảng phút thành năm cái khối, tiêu đề, văn tự, tranh minh họa, khung, trang trí từng cái quy hoạch được, chọn lấy mấy cây phấn màu nhanh chóng bức tranh...mà bắt đầu.

Cô vẽ tranh công lực còn ở đây, trên cơ bản không cần sửa chữa, lưu loát bắt đầu bức tranh chút ít cùng đại hội thể dục thể thao có quan hệ phim hoạt hình bức tranh.

Cố Từ Thần đã trầm mặc một lát, từ trên điện thoại di động nhảy ra khỏi mấy quyển sách cổ vũ vận động văn vẻ, cảm cảnh phấn viết chậm rãi ghi nổi lên bản.

Tô Niên Niên bức tranh tốt một cái phần lớn loa, tùy ý đánh giá mắt Cố Từ Thần chữ, cái cảm đều nhanh dọa mất.

Thiên a triệt, cô tự cho là mình chữ viết được không sai rồi, nhưng là Cố Từ Thần rõ ràng ghi được xinh đẹp như vậy, tuần tú phiêu dật, mạnh mẽ hữu lực, nhìn chính là chuyên môn luyện qua (tập võ) pháp đấy.

"Cố Từ Thần, ngươi thật là lợi hại đó... Đây là chữ gì thế à?" Tô Niên Niên trong mắt là tràn đầy sùng bái.

Đối với cô loại này sùng bái đôi mắt nhỏ thần Cố Từ Thần hay là rất hưởng thụ đấy, Du Du nói ra: "Khi còn bé luyện gậy kim thể, muốn học?"

Tô Niên Niên quyết đoán lắc đầu, luyện pháp chú ý tu thân dưỡng tính, cô nhưng tính không nổi lòng đến luyện chữ.

Anh anh anh mọi người trường đẹp trai như vậy rồi, chữ còn dễ thương như vậy, khiến người khác làm như thế nào sống đó.

Tô Niên Niên tại trong lòng cảm thán lấy, nhanh hơn vẽ tranh tốc độ.

Hai người không làm sao nói, nhưng là vô cùng có ăn ý, nửa giờ không đến, mà hoàn thành một nửa.

Chữ viết đoạn chính, bức tranh gió lớn khí, phối hợp hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

Tô Niên Niên thỏa mãn gật đầu, cùng Cố Từ Thần loại người này hợp tác rất thư thái, căn bản không cần lo lắng đồng đội ngu như heo loại này tồn tại.

Viết xong cuối cùng vài nét bút, Cố Từ Thần tiếp cái điện thoại, đầu bên kia điện thoại Nam Chi giọng điệu lo lắng, nói là áp-phích xảy ra vấn đề, để Cố Từ Thần qua đi xử lý.

Cố Từ Thần đáp ứng, buông phấn viết chuẩn bị rời khỏi, trước khi đi lo lắng nhìn Tô Niên Niên liếc: "Một mình ngươi được sao?"

Tô Niên Niên tùy tiện nói: "Không có việc gì, ngươi tranh thủ thời gian đi thôi, tại đây giao cho ta thì tốt rồi!"

Cố Từ Thần nhú nhú mày, cuối cùng hay là đã đi ra.

Tô Niên Niên một người yên lặng bức tranh hết sở hữu tất cả tranh minh họa, còn có một khối khu vực không lấy, cô cầm phấn viết bắt đầu chăm chú viết chữ.

Thật vất vả làm cho xong, Tô Niên Niên nhìn mình làm, tự nhiên sinh ra một loại tự hào cảm giác.

Cô ngâm nga bài hát, chuẩn bị chụp tấm hình y theo mà phát hành Microblogging, chợt nghe đến một tiếng sảng giọng tiếng nói vang lên: "Ngươi tranh này chính là cái gì à?"

Tô Niên Niên sững sốt, quay người, một thân đen bầy Lạc Gia Di giúp đỡ hạ kính mắt, lần nữa quát: "Không nghe thấy ta đã nói với ngươi lời nói sao?"

Tô Niên Niên nháy mắt mấy cái: "Bức tranh bảng tin đó."

"Cái này chữ là như thế nào, ngươi cảm thấy xuất hiện hai người chữ viết hài hòa sao?" Lạc Gia Di bày ra hội học sinh phó hội trưởng cái giá đỡ, giọng điệu thập phần không vui.

Tô Niên Niên một nhìn, cô cảm thấy khá tốt đó, hai người chữ mặc dù không phải một loại phong cách, nhưng xứng tại một khối không chút nào lộ ra đột ngột.

"Chúng ta đây là toàn bộ trường học tính chất đại hội thể dục thể thao, bên cạnh trường học đại biểu muốn tới, thành phố ở bên trong lãnh đạo muốn tới, thậm chí đài truyền hình phóng viên cũng tới phỏng vấn, ngươi biến thành cái dạng này không biết ném trường học của chúng ta mặt sao?"

Chương 144: Bố trí bảng tin (4)【 thêm càng 】

Lạc Gia Di cùng ăn hết bữa được đồng dạng, sắc vừa nói nói.

Cô vừa rời tại lầu dạy học bên kia đốc xúc lễ nghi đội học sinh huấn luyện, cùng Tô Niên Niên hai người cách không xa, đem hai người nói chuyện động tác thu hết vào mắt.

Con gái giác quan thứ sáu nói cho cô biết, hai người kia quan hệ nhất định không tầm thường.

Cổ Tử Thần là người nào? Thánh Âm Cao Trung trường học thảo, nam thần, bình thường lạnh lùng căn bản không phản ứng người, đối với đại đa số người đến nói, Cổ Tử Thần đều sẽ một khóa xa xôi không thể chạm đến ánh sao sáng.

Nhưng anh đối với Tô Niên Niên không giống với.

Sẽ nói với cô lời nói, sẽ giúp cô giải vây, sẽ ở chi tiết, tỉ mỉ bên trên chăm sóc cô.

Cô dựa vào cái gì? Cô Tô Niên Niên dựa vào cái gì?

Lạc Gia Di không phải không thừa nhận, cô là tại ghen ghét, trong lòng dấy lên hỏa diễm tất cả đều là đối với Tô Niên Niên bất mãn.

Cô tính cách thập phần hiếu thắng, lại cực sĩ diện, cho nên rất nhiều người cũng không biết cô một mực thầm mến Cổ Tử Thần.

Cô đều không chiếm được người, dựa vào cái gì Tô Niên Niên có thể với tới?

Tô Niên Niên cũng không biết cô tiểu tâm tư, liếc mắt, "Vậy người muốn cho ta thể nào?"

Lạc Gia Di vênh vào tự đắc nói ra: "Lau, toàn bộ một lần nữa ghi!"

Tô Niên Niên nhẩn nại tính tình, khó được không có nổi giận, động tác lưu loát đem trên bảng đen sở hữu tất cả lời lau, mặt không biểu tình một lần nữa ghi.

Lạc Gia Di hừ một tiếng, đã đi ra.

Nửa giờ đi qua, Tô Niên Niên xoa mỏi như cay mũi tay, từ trên mặt bàn nhảy xuống, đánh giá một lần nữa bức tranh bảng tin.

k, có thể đi bức tranh kế tiếp rồi, cô thu dọn đồ đạc chuẩn bị rời đi, Lạc Gia Di không biết lại từ từ đâu xuất hiện, giọng điệu túm nhĩ tám vạn cùng toàn bộ thể giới đều thiếu nợ cô tiền đồng dạng, "Bức tranh thành loại trình độ này đã nghĩ chạy đi, Tô Niên Niên, người không khỏi cho rằng Thánh Âm yêu cầu cũng quá thấp điểm. Nếu như người bức tranh không được, phiền toái cho các người Bộ Tuyên Truyền đòi lại người đến."

Tô Niên Niên mặt không biểu tình hỏi: "Ở đâu có vấn đề, tôi có thể sửa." Dù sao cô đại biểu chính là Bộ Tuyên Truyền, không muốn cùng Lạc Gia Di nhao nhao.

Lạc Gia Di gọng kính con mắt di chuyển, tiện tay một ngón tay: "Chính thể sắp chữ quá loạn, tranh minh họa quá phim hoạt hình, người không biết loại trường hợp này có lẽ bức tranh chút nghiêm túc sao? Còn có, chữ cùng bức tranh căn bản là không đáp, hoặc là người mà toàn bộ lau trọng bức tranh, hoặc là mà cho các người Bộ Tuyên Truyền những người khác đến vẽ."

Bộ Tuyên Truyền bây giờ hận không thể một người tách ra thành hai người đến sử (khuyến cho), đi đâu tìm người đến?

Tô Niên Niên xem như hiểu, cái này cái gọi là phó hội trưởng chính là rồi rảnh không có việc gì tới bó móc a!

"Lạc hội trưởng, người rất rồi rảnh sao?" Tô Niên Niên thỉnh linh hỏi một câu.

Lạc Gia Di nhíu mày: "Người có ý tứ gì đó, ta đây là giám sát tất cả bộ môn công tác, các người làm không tốt tôi có quyền thay người!"

Tô Niên Niên tại trong lòng cười lạnh, Trần Nguyên cũng là hội trưởng đó, thể nhưng mà cho tới bây giờ không gặp anh cầm hội trưởng cái giá đỡ áp hơn người, cũng không có như vậy cố tình gây sự khó xử người!

Tô Niên Niên thẳng tắp eo: "Nếu như là tôi bức tranh không được, tôi có thể sửa, như thế nào sửa đều không sao cả. Nhưng là nếu có người bụng dạ khó lường, các loại bó móc, trứng gà ở bên trong chọn xương cốt, vậy người nói tôi sửa là không thay đổi?"

Lời này đã nói được đủ trắng ra rồi, quả nhiên, Lạc Gia Di sắc mặt thoáng cái mà trầm xuống rồi, nghiêm nghị quát: "Tô Niên Niên, ngươi còn có... hay không điểm lễ phép rồi, có người nói như vậy mà! Chính mình bức tranh không tốt còn không cho người nói? Ha ha, có loại người như người người, thật sự là làm khó dễ các người Bộ Tuyên Truyền rồi."

Tô Niên Niên lập tức phát hỏa, cái này đỉnh tâm bốc cho cô đeo đích, không biết còn tưởng rằng cô nhiều xấu đầu rồi, tai họa toàn bộ Bộ Tuyên Truyền đây này.

"Người bức tranh được, người đến vẽ đó." Quen thuộc trong trẻo nhưng lạnh lùng tiếng nói vang lên, Lạc Gia Di thân thể run lên, không thể tưởng tượng nổi nhìn xuất hiện Cố Tử Thần.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 145: Tự mình đa tình

Cố Tử Thần một tay chen vào trong túi quần, lười biếng nheo lại hai mắt, nhìn Lạc Gia Di ánh mắt tựa như xem tiểu sừ đồng dạng:

"Phó hội trưởng, chúng ta Bộ Tuyên Truyền người, lúc nào đến phiên người để ý tới rồi hả? Bức tranh không tốt tôi sẽ xử lý, không cần phó hội trưởng hao tâm tổn trí." Anh ngữ điệu cực lạnh, giống như một đoàn vạn năm hóa không khai mở băng tuyết.

Nhưng cái kia trong trẻo nhưng lạnh lùng ở bên trong, lại dẫn thiếu niên chỉ mỗi hấn có trầm thấp có từ tính âm thanh tuyến, cảm dục mỹ cảm để Lạc Gia Di trong lòng run lên.

Đây là cô người mình thích, thế nhưng mà cô không dám biểu lộ, lại càng không dám cho hấn biết.

"Tôi đã biết, tôi còn có chuyện khác, gấp đi trước." Lạc Gia Di tại anh bức người nhìn soi mói, nhin không được chạy trốn chết.

Cố Tử Thần: "Phiên toái phó hội trưởng về sau chú ý tiết kiệm nhân lực tài nguyên, đừng vì có không có việc nhỏ loạn hạ chỉ lệnh, chậm trễ chính mình không có việc gì, đừng chậm trễ người khác thời gian." Anh nói lời nói này ý hữu sở chỉ (*).

Lạc Gia Di bước chân dừng lại, không dám quay đầu lại xem anh.

Đúng vậy a, thông minh như vậy người, như thế nào sẽ đoán không ra đến đâu rồi, mà cô điểm ấy vụng về xiếc...

Cô vừa đi, Tô Niên Niên bĩu môi, "Cái này muội tử nhưng thực trên chọc... Ai, áp-phích sự tình xử lý tốt sao?"

Cố Tử Thần gật đầu.

Anh nhìn qua Lạc Gia Di đi xa bóng lưng, nheo lại rồi mất phương.

Kỳ thật áp-phích căn bản cũng chưa vấn đề, chẳng qua là Lạc Gia Di từ đó chọc vào một cước, nói xếp đặt thiết kế sơ thảo không thích hợp, thậm chí nói ra muốn thay đổi, thay thế xếp đặt thiết kế công ty, cho nên Nam Chi bên kia loạn rồi tình rồi mù, rơi vào đường cùng đành phải cho Cố Tử Thần gọi điện thoại.

Cố Tử Thần hạng gì người thông minh, đầu óc giật giật mà suy nghĩ cẩn thận Lạc Gia Di là cố ý chỉ khai mở anh, nhưng lại khó xử Tô Niên Niên rồi.

Anh nhìn một lần nữa đã viết một lần bảng tin, giọng điệu có chút bất đắc dĩ: "Lần sau đừng phản ứng cô, cô cho người sửa người mà sửa đó, ngốc hay không ngốc."

Tô Niên Niên khí quai hàm phình đầy, anh như thế nào không suy nghĩ chính mình là vì cái gì đó, đổi lại trước kia người loại bạo tính tình, đã sớm cùng Lạc Gia Di véo đi lên. Lần này làm ra nhượng bộ, là bởi vì chính mình là Bộ Tuyên Truyền người, hơn nữa Cố Tử Thần lại là Bộ Tuyên Truyền bộ trưởng.

Nói cho cùng, đều là vì Cố Tử Thần. Nhưng anh vậy mà một ít tình đều không linh.

Hừ, cái này hồn nhạt.

"Tâm tình không tốt, không muốn nói chuyện với người rồi, chúng ta tuyệt giao năm phút đồng hồ!" Tô Niên Niên sử xuất đòn sát thủ, sau đó trừng Cố Tử Thần liếc, nói rõ rồi trong vòng năm phút đồng hồ kiên quyết không nói lời nào.

Cố Tử Thần bị cô động tác này khiến cho nhin không được cười lên, lắc đầu, trong lòng thở dài rồi một tiếng.

"Đi thôi, còn có cuối cùng một cái bảng tin." Anh thu dọn đồ đạc hướng kế tiếp tuyên truyền lan đi đến.

"A... A....." Tô Niên Niên che miệng làm bầm rồi vài tiếng, ý chỉ kiên định không mở miệng.

Cái này heo phạm đàn độn đáng về còn rất mạnh đấy, Cố Tử Thần tại trong lòng nghĩ.

Hai người một trước một sau đuổi đến cuối cùng một chỗ tuyên truyền lan, ăn ý ở bảng đen bên trên ghi ghi về tranh.

Bức tranh hết bảng tin, Tô Niên Niên theo thường lệ muốn từ trên mặt bàn nhảy đi xuống, Cố Tử Thần lạnh giọng ngăn lại cô: "Không được nhúc nhích."

Tô Niên Niên bị anh giật mình, lập tức đứng tại trên mặt bàn trang quai bảo bảo (*con ngoan).

Cố Tử Thần kéo cái ghế tới, hất cằm lên: "Giẫm phải xuống, đừng làm ngã rồi."

Anh ngữ điệu như trước rất lạnh, nhưng Tô Niên Niên lại nghe thấy một ném ném quan tâm..

Khục khục, nhất định là ảo giác, Tô Niên Niên ngơoi cũng đừng có tự mình đa tình rồi!

Cố gắng xua tán đi trong đầu không thuần khiết ý niệm, Tô Niên Niên Tiểu Tâm giẫm phải dưới mặt ghế đấy, Cố Tử Thần còn không để lại dấu vết vịn cô cánh tay, sợ cô không Tiểu Tâm ngã sắp xuống.

Làm cho hết bảng tin, hai người lại giúp đỡ kiểm lại đội cổ động viên đạo cụ, Dạ Tinh Vũ cái này cái đuôi nhỏ mà vui sướng tháo chạy đã tới.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Cố Tử Thần, ngơoi cầm thú! (1)

Anh cầm hai chai nước uống, tiện tay ném cho Cố Tử Thần một lọ, một cái khác bình cùng bảo bối tựa như vui cười vui vẻ đưa Tô Niên Niên, cười lộ ra một ngụm cả đủ hàm răng trắng noãn:.

Cố Tử Thần cau mày, cái thằng này sẽ không phải là nghiên cứu cái gì tán gái bí tịch các loại a, thông đồng heo thần tài bốn sự thể nhưng mà càng ngày càng lợi hại.

Ranh con, buổi sáng trưởng còn không có với ngơoi tính toán đây này.

Cố Tử Thần bất động thanh sắc nói: "Dạ Tinh Vũ, nghe nói ngơoi tinh bột tở (tí tí) đang tại giá cao treo giải thưởng ngơoi quả chiều."

"À?" Dạ Tinh Vũ về mặt kinh ngạc.

Cố Tử Thần mở ra điện thoại, ngón tay linh xảo sự trượt rồi vài cái, lười nhác nói: "Xem tại tiền thưởng cao như vậy đích phân thượng, tôi mà cố mà làm đem ngơoi ba tuổi khi lúc tắm rửa ảnh chụp phát cho cô đi."

Dạ Tinh Vũ mặt lập tức trắng rồi, rú thảm một tiếng: "Ca, ngơoi không thể như vậy vô tình vô nghĩa đó!"

Cố Tử Thần mở ra tay, khuôn mặt tuần tú bên trên viết "Tôi rất ngơoi vô tội" vài cái chữ to, nháy dưới con mắt, "Đã phát."

"Đó đó đó đó đó!" Trường học trên không phiêu khởi một hồi kêu thảm thiết, dọa được mấy cái chim sẽ đều vỗ vội cánh đi nha.

Dạ Tinh Vũ vung ra chân khắp thế giới tìm tinh bột tở (tí tí) đi, sợ ngơoi khác nhìn thấy anh khi còn bé tu tu ảnh chụp.

Tô Niên Niên cảm thấy không đúng, nhìn qua Dạ Tinh Vũ bóng lưng, lại nhìn một chút Cố Tử Thần cong lên khóe môi, cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Ngơoi sẽ không phải là lừa gạt anh a..."

Cố Tử Thần cười cao thâm mặt trắc: "Ngơoi đàn ông ở giữa sự tình, tiểu nha đầu đừng lẫn vào."

Tô Niên Niên lặng yên, đồng tình tại trong lòng là Dạ Tinh Vũ chọn một căn sập.

Cùng là chân trời xa xăm lưu lạc ngơoi, mỗi lần đều bị Cố Tử Thần hành hạ...

Bê bộn rồi một ngày, cuối cùng đem thượng vàng hạ cám sự tình đều xử lý tốt, Tô Niên Niên còn muốn về nhà ngủ bù đầu rồi, kết quả vừa nằm chết đi trên giường vui sướng lẫn qua lẫn lại, Cố Tử Thần tin nhấm mà phát tới rồi

【 mang lên, đến học bù. 】

Vô cùng đơn giản sáu cái chữ, xem Tô Niên Niên ngực phảng phất nganh rồi một ngum lão máu.

Cố Tử Thần người có thể lý giải đừng chịu khó! Để lại tôi một ngày nghỉ không được sao QaQ.

Thế nhưng mà vừa nghĩ tới với Doãn Sơ Hạ đồ ước, Tô Niên Niên cắn răng một cái, nghị lực chỉ số bạo rap, xách bên trên cặp đất đất đất phóng đi rồi Cố Gia.

Cố Tử Thần vuốt vuốt cái thanh kia cây thước, "Trước làm bài tập, trong chốc lát tôi kiểm tra."

Tô Niên Niên tội nghiệp xuất ra vờ với bài thi bắt đầu ghi, vậy được cái đầu nhỏ từng điểm từng điểm đấy.

Nếu như đêm qua biết rõ hôm nay muốn đi trường học, đánh chết cô cũng không nhìn TV rồi anh anh anh...

Cố Tử Thần có chút hăng hái đếm lấy Tô Niên Niên gặt đầu số lần, rốt cục, tại anh đếm tới "63" khi, Tô Niên Niên không kiên trì nổi, ghé vào rồi trên mặt bàn, ngủ thật say.

Cố Tử Thần nghĩ nghĩ, không có gọi nàng, kinh ngạc đánh giá cô.

Anh từ trước đến nay thích sạch sẽ, lại có thích sạch sẽ, trong nhà luôn thu thập sạch sẽ sạch sẽ, nhất định phải làm cho nhân viên làm thêm giờ quét dọn ba lượt đã ngoài.

Nhưng Tô Niên Niên đâu rồi, mỗi lần tới đều sẽ vứt bừa bãi đấy, trên mặt bàn lung tung để đồ cô, bút, khăn tay, trên ghế sofa ôm gối bị cô ném một cái đồng một cái tây một cái, bộ điều khiển từ xa bị đáng thương vùi trong góc...

Nhưng anh một ít không ngại ác loại cảm giác này, cái này vắng vẻ xa hoa nhà, lần thứ nhất bởi vì Tô Niên Niên tồn tại, trở nên ấm áp, trở nên có nhân khí.

Ghé vào trên mặt bàn ngủ không thoải mái, Tô Niên Niên bất an giật giật, cô vốn ngay tại mép bàn nhí bên cạnh, khẽ động cánh tay mà treo trên bầu trời rồi, lập tức muốn tròng đến trên mặt đất.

Cố Tử Thần tay mát lạnh lẽ, kéo lại nàng, để cô cả người nhào tới trong lòng ngực của mình.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 147: Cố Tử Thần, người cầm thú! (2)

Tô Niên Niên mệt mỏi thắm rồi, lần này lần qua lần lại rõ ràng đều không có tình, thậm chí còn tại Cố Tử Thần trong ngực điều chỉnh một chút tư thế ngủ, một mực ôm lấy eo của hắn ngủ được Hương Hương đấy. Mới ·

Cố Tử Thần hắc tuyến rồi, buồn bực...

Anh ý đồ đem bên hông Tô Niên Niên không an phận bàn tay nhỏ bé đẩy ra, trong lúc ngủ mơ Tô Niên Niên như là cùng anh phân cao thấp đồng dạng, dùng sức níu lấy chính là không buông tay, trả à nha tức bẹp miệng, hiển nhiên còn làm tốt mộng.

Cố Tử Thần Thâm Thâm cảm nhận được một hồi cảm giác vô lực, đành phải mặt không biểu tình bảo trì cái này cứng ngắc tư thế, mặc kệ do Tô Niên Niên tại trong lòng ngực của hắn nằm ngáy o...o....

Hô... Hô...

Tô Niên Niên làm một cái đặc biệt mỹ hảo mộng.

Trong mộng cô nằm ở mềm nhũn màu trắng đám mây lên, phong cảnh vô hạn được, bên cạnh còn có một tiểu nhân cho cô bưng trà rót nước, nắn vai bấm chân, nhìn kỹ, lại là bình thường cao lạnh không cực hạn Cố Tử Thần...

Aha cấp ~ Cố Tử Thần, người cũng có người hôm nay! Tô Niên Niên sắt chống nạnh cười to.

Cố Tử Thần nghe được tiếng cười của nàng, lông mày lại vắn...mà bắt đầu.

Mộng đẹp không dài, cũng không lâu lắm, Tô Niên Niên mà tỉnh lại, nhưng cô một cái giật mình mà thanh tỉnh.

Dưới thân ấm áp xúc cảm là cái quỷ gì! Tay trong lòng không có một tia thịt thừa eo là cái quỷ gì! Còn có còn có! Vì sao cô nhào vào rồi Cố Tử Thần

trong ngực đó!

Cô nhớ rõ chính mình vừa mới còn ở đây làm tác nghiệp đó!

Âm mưu! Vách đá dựng đứng là âm mưu!

Cô thoáng cái nhảy dựng lên, chỉ vào Cố Tử Thần cái mũi, lắp bắp hung đạo: "Cố Tử Thần, ngươi cảm thú! Ngươi... Ngươi như thế nào có thể chiếm tôi tiện nghi, giấu đồ bìm leo là không đúng... Tôi tại sao phải trong ngực của ngươi..."

Cố Tử Thần vuốt vuốt mũi cay mũi cay, khuôn mặt lạnh lùng: "Tô Niên Niên, ngươi làm tình tưởng tình huống đến sao, ta còn muốn hỏi ngươi, tại sao phải bỏ nhào vào tôi trong ngực?"

Lời này tin tức lượng thoáng có chút phần lớn, Tô Niên Niên mặt thoáng cái mà đỏ lên rồi, một phương diện cảm thấy anh nói có đạo lý, thế nhưng mà cô như thế nào sẽ chủ động hướng trong lòng ngực của hắn phốc đó!

Miệng nàng cứng rắn (ngạnh) nói: "Không có khả năng, chính là ngươi chiếm tôi tiện nghi, hừ!"

Cố Tử Thần khoi mào lông mày, đột nhiên đứng dậy, một tay lấy Tô Niên Niên theo như trên mặt đất, âm thanh trầm thấp: "Ngươi nói chiếm tiện nghi, là loại này sao?"

Tô Niên Niên: "!!!"

Anh mặt mày gằn trong gang tấc, thân thể đặt ở Tô Niên Niên trên người, trọng đề cô có chút không thở được.

Phù phù phù phù

Tô Niên Niên tim đập rộn lên, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng như đun sôi trứng tôm, lông mi không ngừng vẫy, như là không thể tin được trước mắt một màn này.

Dùng sức đóng một chút con mắt làm lại mở ra, Tô Niên Niên hiểu, đây không phải mộng, mà là sự thật...

Cố Tử Thần đặt ở trên người nàng rồi! Tôi dám!

"Biết rõ sai lầm rồi sao?" Hấp dẫn âm thanh tại bên tai vang lên, mang theo từng sợi tơ nhiệt khí.

Tô Niên Niên ngây ngốc gật đầu.

Thấy nàng nhận lầm thái độ hài lòng, Cố Tử Thần thu hồi trêu chọc tâm tư của nàng, chống đứng người dậy mà bắt đầu..., vẫn không quên đem Tô Niên Niên kéo lên, chỉ vào trên bàn bài tập: "Tiếp tục ghi."

Tô Niên Niên trì hoãn đi làm bài tập rồi.

Thế nhưng mà cũng không lâu lắm, cô bỗng nhiên ý thức được, tại sao mình muốn nhận lầm đó!

Cô sai ở nơi nào đó!

A..... Cố Tử Thần thật là đáng sợ, cô về sau tuyệt đối đừng gây anh rồi...

Đối với chiếm Tô Niên Niên tiện nghi chuyện này, Cố Tử Thần tác thi biểu hiện lý lẽ hùng hồn, bằng chân như vậy.

Dù sao, là cô trước phốc đến trong lòng ngực của mình đấy, chính mình chẳng qua là đồng giá đổi thành, phốc trở về mà thôi~

Đáng thương Tô Niên Niên không chỉ đầu không lại anh, còn chỉ có thể bụng lấy một đồng bài tập làm lại sắp lại gần, yếu ớt nói: "Đề này viết như thế nào..."

Mồ chi phúc hắc lão sói vẫy đuôi đôi mắt mỉm cười, chậm từ từ lách sau lưng cái đuôi.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 148: Quỳ hát chinh phục (1)

Bỏ hết khóa, Tô Niên Niên cùng sương đánh chính là quả cà đồng dạng, ịu xù ba ba trở về nhà.

Trong phòng khách, Trần Doãn Hoa với Sở Tổ Tâm chính đang nói chuyện, gặp Tô Niên Niên tiến đến, Sở Tổ Tâm hướng cô vẫy vẫy tay: "Niên Niên, tới đây một chút, mẹ có chuyện nói cho người."

Tô Niên Niên ngoan ngoãn đi qua.

Sở Tổ Tâm: "Ngày mai là Cổ Gia lão gia từ 70 đại thọ, theo như lễ chúng ta đều có lễ đi qua chúc mừng, nhưng ta và người Trần thúc thúc công ty sự vụ bận rộn, Niên Niên, người với Trần Nguyên đời (thay) thay hai người chúng ta đi được không?"

Tô Niên Niên không muốn quá nhiều, trực tiếp đáp ứng.

Trần Nguyên là biết rõ bọn họ công ty một ít sự tình đấy, Cổ Gia gần đây tại đối với Dự Thành rất nhiều công ty tiến hành chèn ép, Trần Doãn Hoa với Sở Tổ Tâm quang bề bọn chuyện của công ty mà sút đầu mề trán rồi, cái đó còn có tâm tư đi cho cái này đầu sỏ gây nên chúc thọ?

Anh biết rõ Trần Doãn Hoa với Sở Tổ Tâm không với bọn họ nói cái... này là vì bọn họ được, dù sao Cổ Từ Thần với anh là bạn tốt, không muốn làm cho bọn họ bởi vì một đời trước sự tình sinh ra kẻ hở.

Cho nên Trần Nguyên chỉ dặn dò Tô Niên Niên nghỉ ngơi thật tốt, cái khác không có cái gì nói.

Hôm sau, sáng sớm, Tô Niên Niên cùng Trần Nguyên thu thập thỏa đáng, Trần Nguyên lái xe khu hướng Cổ Gia khu nhà cũ.

Lão gia từ không thích Tây Phương tiệc tối cái kia một bộ, cho nên thọ yến định giữa trưa tổ chức.

Xe dừng lại Cổ Gia khu nhà cũ cửa ra vào, Trần Nguyên ngừng tốt xe, hai người mang theo chuẩn bị cho tốt thọ lễ tiến vào Cổ Gia.

Trong sân cầu nhỏ nước chảy, hòn non bộ liễu rủ, rất có cổ điển hàm súc thú vị. Tiến vào cửa chính, Trần Nguyên đem thọ lễ cho quần gia, lôi kéo Tô Niên Niên đi nơi hẻo lánh ở lại đó rồi.

Cổ lão gia từ Cổ cho tại Dự Thành địa vị bất phàm, hôm nay cái này thọ yến nhân vật nổi tiếng thương nhân, giải trí ngôi sao, phàm là có uy tín danh dự mọi người đến rồi.

Nhất là Trần Nguyên với Tô Niên Niên hai người chính là đến đi đánh xì dầu (*đánh đấm giả bộ cho có khí thế) đấy, một không cần mở rộng nhân mạch, hai không cần nói chuyện làm ăn, Trần Nguyên yên tâm thoải mái chọn lấy cái yên lặng nơi hẻo lánh, cảm điểm tâm nhỏ quảng uy nhà mình em gái.

Chẳng được bao lâu, Dạ Tinh Vũ cũng đã tới, tích cực đem các loại ăn ngon đồ vật đồ lên Tô Niên Niên trước mặt.

Trần Nguyên cảm giác địa vị của mình nhận lấy khiêu chiến, thế là tận hết sức lực hướng Tô Niên Niên trước mặt cất kỹ ăn.

Tô Niên Niên ôm những cái...kia tinh xảo điểm tâm nhỏ ăn vui sướng, trước mắt thoỉ qua một cái thân ảnh quen thuộc.

Tiểu Vũ nghênh ngang thoảng qua đi, vỗ vỗ Trình Hạo bả vai: "Hạo Hạo, người tới sớm như thế đó."

Trình Hạo về mặt đau khổ: "Anh cả không nên gọi ta là Hạo Hạo đó, rất mẹ pháo đấy!"

Tiểu Vũ tùy tiện nói: "Không có sao, tôi không quan tâm."

Trình Hạo tại trong lòng yếu ớt phi nhỏ: anh cả người xác thực không quan tâm đó, hu hu hu bị thương tổn người là tôi tốt be be...

Tiểu lão đại thân thiết an ủi rồi nhà mình tiểu đệ một phen, trò chuyện trò chuyện không biết như thế nào cho tới rồi gần đây phao (ngâm) little Girl trên người.

Tiểu Vũ cảm khái: "Ai, lớp lớp Anh ngữ đại biểu rất tốt xem đấy, mẹ nó, chính là lão nói với ta điều ngữ, Hạo Hạo, người nói một chút, tất cả mọi người là người Châu Á, người nói làm gì mà lão giảng ngoại quốc lời nói."

"Anh cả cô nói người rồi cái gì?" Trình Hạo hiếu kỳ hỏi.

"ge-uge- A Ayge-ff... Cái gì a..." Tiểu Vũ lấp bắp liều ra âm đọc, Tô Niên Niên thối phù một tiếng mà bật cười.

"Người nói cô phải hay là không tại hướng tôi tỏ tình? Ai, tôi hãy nói đi, nị lực của ta không người có thể kháng cự!" Tiểu Vũ sắt thối ngư, Trình Hạo không đành lòng nói cho hắn biết đó là "Xéo đi" ý tứ, đành phải ha ha a cười theo.

"Bố mày phao (ngâm) lượt Thánh Âm vô địch thủ, ai, mà tái tại cái kia cái gì Tô Niên Niên trên người. Sớm muộn có một ngày, tôi muốn đem tiểu nha đầu này của tôi tay, để cô khuyh đảo tại ta dưới quần bò hát chính phục!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Quỳ hát chinh phục (2)

Tiểu Vũ không biết ở đâu gân rút rồi, dất cuống hòng rống lên một tiếng

Đó phi! Ai sẽ vì cái này đi ra ngoài không mang theo đầu óc hai hàng khuynh đảo đó! Tô Niên Niên khí nghĩ đem trong tay chén đĩa khẩu trừ đầu hấn bên trên.

Không đợi cô ra tay, Dạ Tinh Vũ cũng đã cùng cái bạch tuộc tựa như nhào tới, NGAO kêu gào gọi: "Tiểu Vũ để cho chúng ta như người đàn ông đồng dạng quyết đấu a!"

Tiểu Vũ còn không có phục hồi tinh thần lại, hai người cũng đã vò thành một cục.

"Đó..." Đột ngột tiếng kêu thảm thiết vang lên, Tiểu Vũ ngậm lấy nước mắt rống, "Ngươi không phải nói như người đàn ông đồng dạng quyết đấu sao! Vì sao còn cùng cái đàn bà tựa như cắn bổ mảy đó! Ngươi bệnh tâm thần đó, từ từ đâu xuất hiện đây."

Dạ Tinh Vũ lòng đầy căm phẫn nói: "Hừ, đối phó loại người như ngươi đồ lưu manh, cái chiêu số gì sử đi ra đều không quá phận."

"Tôi như thế nào lưu manh rồi! Ôi, đừng cắn ngươi là câu đó a..."

Tiểu Vũ bị không đầu không đuôi cắn mấy ngụm, đều nhanh buồn bực chết rồi!

Vì sao mỗi lần chỉ cần mình nâng lên Tô Niên Niên sẽ không may đó...

Không đợi anh phục hồi tinh thần lại, Trần Nguyên đã cười tùm tùm đứng ở bên cạnh hấn rồi, còn đáng tươi cười chân thành hỏi Dạ Tinh Vũ: "Có cần phải tới cái hỗn hợp đánh kếp?"

Dạ Tinh Vũ: "Tốt! Ca, ta giúp ngươi cắn anh, ngươi nhanh lên!"

Tiểu Vũ: "..."

Trình Hạo nước mắt lưng tròng nói: "Các người đừng đánh lão Đại ta hu hu hu, ô ô anh cả thực xin lỗi, tôi không giúp được ngươi rồi... Tôi hay là giả chết a ô ô..." Dịch ta sức chiến đấu thái quá mức lo lắng, nhóc đáng thương Hạo Hạo đành phải trợn mắt trừng một cái, nằm trên mặt đất không nhúc nhích.

Tiểu Vũ bị kéo đến sừng nhỏ rơi một hồi đánh cho tê người, kỳ thật Dạ Tinh Vũ với Trần Nguyên cũng là cùng anh đùa giỡn, cũng không thật sự hạ nặng tay. Mấy người cười toe toét giằng co sau một lúc, Tiểu Vũ áo somi mất trật tự, thoải tốt giống đầu con nhím cũng sụp đổ xuống, cả người nhìn về phía trên thập phần chật vật.

Anh vắn về cái đầu, mắt nước mắt lưng tròng nói: "Các người đây là ý cường lăng yếu, lấy nhiều khi ít!"

Nghĩ anh cũng là Thánh Âm trường học bá!, trong trường học những người khác nhìn thấy anh cái nào không phải tất cung tất kính đấy, nhưng luận sức chiến đấu, anh xác thực là không địch lại Dạ Tinh Vũ với Trần Nguyên.

Trần Nguyên với Dạ Tinh Vũ lập tức có điểm tâm hừ, khục khục, bọn họ cũng là vì Tô Niên Niên nha.

Đột nhiên, một đạo lạnh lạnh tiếng nói vang lên, giống như ma chú đồng dạng quanh quẩn tại Tiểu Vũ bên tai.

"Đã như vậy, không bằng chúng ta đơn đấu, Tiểu Vũ, ngươi xem coi thế nào?"

Cố Tử Thần ăn mặc sâu sắc áo somi, màu đen quần dài, lạnh lùng nhìn chăm chú lên Tiểu Vũ.

Tiểu Vũ không nghĩ tới chính mình biểu ca cũng sẽ xuất hiện, thoáng cái mà kinh sợ rồi, từ nhỏ đến lớn anh sợ nhất đúng là Cố Tử Thần, mỗi lần nhìn thấy anh đều cùng chuột thấy mèo tựa như.

Vô luận là chỉ số thông minh hay là thể lực, anh đều bị áp chế gắt gao đấy. Tại Dạ Tinh Vũ với Trần Nguyên trước mặt, anh còn có thể hơi chút thừa sức cật lực. Nhưng là đến Cố Tử Thần trước mặt, mượn hấn cái lá gan anh cũng không dám phản kháng đó!

Anh anh anh nô ti biết sai rồi, nô ti thật sự là làm không được đó! Tiểu Vũ về mặt đau khổ, "Ca, tôi sai rồi, ngươi bỏ qua cho ta đi..."

Cố Tử Thần hừ lạnh một tiếng, "Đem Tô Niên Niên của tôi tay? Tại ngươi dưới quần bò hát chinh phục?"

Tiểu Vũ phúc chí tâm linh, xoát mà đốn ngộ rồi!

Anh xem như hiểu, cảm tình Cố Tử Thần là vì Tô Niên Niên xuất đầu đó! Anh giống người được cái gì bỏ tay rồi bát quái...

"Không không không, cái kia đều sẽ nói liều đấy, tôi nào dám đó... Ca, mấy người các người hảo hảo trò chuyện, tôi còn có việc trước tránh rồi Hàaa...!" Tiểu Vũ người cũng cơ linh, biết chắc đánh không lại Cố Từ Thần, vì khỏi bị da thịt nổi khổ anh hay là tẩu vi thượng kế a!

Tô Niên Niên thấy trọn mắt há hốc mồm, cô điểm tâm còn không có quay đến Tiểu Vũ trên mặt đầu rồi, vậy thì giải quyết?

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 150: Đánh cờ (1)

Cô ngồi ở bàn ăn đằng sau, sâu sắc bánh ngọt che đầy thân ảnh của nàng, không nhìn kỹ thật đúng là phát hiện không được có mặt cô

Cố Từ Thần tùy ý quét một vòng, đã tìm được Tô Niên Niên vị trí, không coi ai ra gì giống như ngồi ở cô bên cạnh thân, mặt mày tuấn tú, hỏi: "Ăn no rồi sao? Còn có muốn ăn hay không cái khác?"

Tô Niên Niên hỏi hộp vậy nhẹ gật đầu, chỉ cảm thấy tim đập lại bắt đầu gia tăng tốc độ rồi.

Cô không được tự nhiên quay đầu, không dám nhìn Cố Từ Thần mặt, càng sợ cùng hắn cái kia sâu không thể địch mắt đen đối mặt.

Vì sao vừa thấy được anh mà căng thẳng đó ghê! Bạch bạch cùng thiếu nữ lòng bắn ra như vậy!

Trần Nguyên cùng Dạ Tinh Vũ giúp nhau xem xét, không thua bao nhiêu, hai người cũng ngồi trước Tô Niên Niên bên người.

Tô Niên Niên đột nhiên cảm thấy, bên người cái này ba con cũng có thể hợp xướng một ca khúc rồi, Cát Tường tam bảo...

Giấu ở bên kia nơi hẻo lánh Tiểu Vũ mãnh liệt vỗ một cái đùi, lời nói thâm thúy nói: "Hạo Hạo, người phát hiện ấy ư, mấy người bọn hắn cùng Tô Niên Niên quan hệ nhất định không bình thường!"

"À?" Hạo Hạo mờ mịt nhìn một chút, cũng không có cảm thấy có cái gì khác thường.

Tiểu Vũ lại lần nữa vỗ một bả đùi, "Người đàn ông trực giác! Người thấy Trần Nguyên đối với nữ sinh kia ôn nhu như vậy sao? Người thấy Dạ Tinh Vũ đối với nữ sinh kia như vậy sẵn sàng sao? Đáng sợ hơn chính là, người thấy Cố Từ Thần với nữ sinh ngồi cùng một chỗ sao! Còn tâm bình khí hòa nói chuyện phiếm! Người xem người xem... Trả lại cho cô cảm điểm tâm rồi, Ôi trời ơi!!, mấy người bọn hắn sẽ không phải là tập thể trùng tà đi à nha."

Hạo Hạo chịu đựng nước mắt, nghe Tiểu Vũ cùng anh không ngừng lải nhải.

Nghiên cứu thật lâu, Tiểu Vũ rốt cục được ra kết luận: ba người bọn họ nhất định là ngấp nghé Tô Niên Niên!

Aha cấp Tiểu gia gia sao có thể như vậy cơ trí đây này! Tiểu Vũ vui vẻ không kềm chế được, lại bắt đầu quay nổi lên đùi.

Ồ, như thế nào vỗ nhiều như vậy xuống, một ít cảm giác đều không có?

Tiểu Vũ hồ nghi cúi đầu nhìn nhìn, Hạo Hạo cắn ống tay áo lau đem nước mắt, yếu ớt nói: "Anh cả... Người có thể lý giải đừng quay chân của ta rồi..."

"..."

Ăn uống no đủ, Tô Niên Niên dĩ nhiên bắt đầu nhàm chán mấy người đầu chơi, cô còn phát hiện mấy cái tam lưu tiểu minh tinh, đều tại một ít kịch truyền hình trong phim ảnh diễn qua phối hợp diễn. Còn có mấy cái bản địa đài truyền hình người chủ trì DJ, cô với Dạ Tinh Vũ hai người đầu đối đầu lách vào cùng một chỗ, trò chuyện được thập phần vui vẻ.

Trần Nguyên sâu cảm (giác) cảm giác mình bị lạnh nhạt, vì vẫn hỏi chính mình tại bảo bối em gái trong mắt tồn tại cảm giác, anh đề nghị nói: "Nhàn rồi cũng là nhàn rồi, nếu không chúng ta chơi điểm quân cờ bài trò chơi a?"

Tô Niên Niên với Dạ Tinh Vũ đương nhiên gio hai tay tán thành, nhưng lại rất có ăn ý cùng một chỗ đem ánh mắt quang hướng về phía Cố Từ Thần.

Cố Từ Thần khoe miệng co lại, yên lặng đi tìm rồi phó bài xì phé với năm Từ Kỳ tới.

Tô Niên Niên đang chuẩn bị trước với Dạ Tinh Vũ hạ bàn năm Từ Kỳ, chợt nghe một cái nhu nhược giọng nữ hỏi: "Ta có thể với các người cùng nhau chơi đùa sao?"

Thanh âm kia trong veo mềm mại, mang một ít phía nam con gái chỉ mỗi hắn có hàm súc thú vị, nghe được thân người lòng khoan khoái dễ chịu.

Tô Niên Niên ngẩng đầu, đập vào mi mắt chính là một người mặc đệp hoa váy dài con gái, tóc dài xõa vai, ngũ quan tinh xảo, nhất là cặp kia cắt nước thu hoàng giống như đen bóng thấu triệt con mắt, xinh đẹp cực kỳ.

Bên người nàng đứng đấy khẽ cười Nam Chi.

"Tìm các người rất lâu đâu rồi, nguyên lai đều ở đây từng cái một rơi cắt giấu đây này." Nam Chi cười dịu dàng hào phóng, "Tiểu học muội, giới thiệu cho người một chút, đây là em gái ta, Nam nịnh."

"Nha... Người được, tôi là Tô Niên Niên." Tô Niên Niên cũng tự giới thiệu dưới, thuận tiện Tiểu Tiểu đánh giá bên người mấy người thần sắc.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 151: Đánh cò (2)

Cố Tử Thần mặt không biểu tình, phảng phất hết thấy sự tình đều cùng hắn không thể làm chung.:

Dạ Tinh Vũ muốn nói lại thôi, mắt to quay tròn di chuyển, cuối cùng lại nhớ tới rồi Tô Niên Niên trên người.

Trần Nguyên từ trước đến nay ảm ảm đáng tươi cười cứng tại khóe miệng, đáy mắt nhanh chóng nổi lên lãnh ý.

Cái này để Tô Niên Niên càng thêm hiếu kỳ rồi, cái này Nam Nịnh đến tốt cùng cái gì địa vị?

Nam Chi với Nam Nịnh hai người chân thành ngồi xuống, Tô Niên Niên nghĩ chơi bài, thế là rất nhanh cùng Cố Tử Thần, Dạ Tinh Vũ, Nam Chi tổ đội đánh bài, mà Nam Nịnh tắc thì dán Trần Nguyên hạ nổi lên năm Tứ Kỳ.

Trần Nguyên không có cách nào cự tuyệt cô, chỉ phải cùng cô một khối đánh cò.

Bên này bốn người đánh bài tứ-lo-kho đánh chính là lửa nóng, Tô Niên Niên vận may được, liền niu rồi hai thanh tốt bài, đánh chính là xuôi gió xuôi nước. Đặc ý ngoài không quên mắt nhìn Trần Nguyên, sau đó liền phát hiện có chút không đúng rồi.

Trần Nguyên bình thường cho người cảm giác ảm ảm, ảm ảm, đáng tươi cười như tắm gió xuân, dễ dàng cho đời người ra một loại gần gũi cảm giác.

Nhưng anh tại Nam Nịnh trước mặt, gần như là không lộ về gì đấy, chỉ nhân nhạ cùng cô đánh cò, thậm chí liền lời nói đều chưa từng nhiều nói một câu.

Trái lại Nam Nịnh, nhìn Trần Nguyên ánh mắt nóng bỏng lưu luyến, ánh mắt lưu chuyển gian nhìn quanh sinh Tư, nổi bật lên người trương quá phận trắng nõn trên mặt đều sinh động lên.

Tô Niên Niên bùng tình đại ngộ, cái này Nam Nịnh xem ra là thích Trần Nguyên đấy!

Cùng cô đồng dạng lòng không tại ư ư còn có Nam Chi.

Cô vuốt vuốt trong tay bài xì phé, khóe mắt liếc qua một mực tại quét về phía Trần Nguyên bên kia, nhìn Nam Nịnh khéo cười tươi đẹp làm sao với Trần Nguyên đánh cò đáng về, cô cảm thấy trong lòng hết sức đáng ghét.

Bốn người ở bên trong, hai cái thần du (*xuất khiếu bay bay) Thái Hư, cộng thêm Dạ Tinh Vũ một cái bài kỹ siêu nát tồn tại, để Cố Tử Thần cái này địa chủ quả thực thắng đến nương tay.

Cố Tử Thần ném ra cuối cùng hai bài tẩy, thắng cái này ba người thật sự không có gì kỹ thuật hàm lượng, anh cũng đề không nổi hào hứng.

"Tô Niên Niên, tẩy bài a." Cố Tử Thần tay gối ở sau ót, tại trên mặt ghé Du Du nói.

Tô Niên Niên lấy lại tinh thần, trừng lớn mắt: "Rõ ràng là người thắng, đương nhiên là người rửa, hai người các người nói đúng hay không?"

"Đúng rồi!" Dạ Tinh Vũ giúp đỡ ồn ào, "Người tất nhiên chủ người thắng đương nhiên là người tẩy bài!"

Nam Chi ngược lại là có chủ tâm xem Cố Tử Thần tại Tô Niên Niên trước mặt kinh ngạc, cho nên mừng rỡ xem náo nhiệt, đồng dạng nhẹ gạt đầu.

Cố Tử Thần khóe miệng co quắp động xuống, được rồi, hôm nay tâm tình được, mà không cùng cái này heo so đo.

Anh cam chịu số phận đi tẩy bài, bốn người lại đánh rồi hai cục, trong đám người bắt đầu huyền não mà bắt đầu..., dẫn tới bọn họ không thể không theo mọi người đem ánh mắt chuyển dời đến huyền não đầu nguồn.

Cổ lão gia từ Cổ cho mặc một thân mới tinh kiểu áo Tôn Trung Sơn, màu đen giấy vải, trên mặt đáng tươi cười, nhìn về phía trên tựa như cái hòa ái dễ gần lão gia gia, mặc kệ ai cũng nghĩ không ra anh tại trên thương trường thủ đoạn mạnh mẽ, cứng rắn hung ác tuyệt thủ đoạn. Anh chống gậy, tại Cổ Ngôn Chuẩn cùng đi xuống, đi tới trong đại sảnh.

Lão gia từ tùy ý khách sáo vài câu, đơn giản là để khách mới tận hoan, lại có người dẫn đầu nói chúc thọ lời mà nói..., mọi người mới dần dần tứ tán ra, giao tiếp giao tiếp, nói chuyện làm ăn nói chuyện làm ăn.

Cổ Từ Thần mí mắt đều không ngẩng, nhàn nhạt nói: "Tiếp tục a."

Tô Niên Niên lấy trong tay một đám tôm tép nhai nhép, trong lòng ai thán một tiếng, xem ra cái thanh này lại phải thua.

Chính buồn rầu lấy, bên tai truyền đến một tiếng trung khí mười phần âm thanh: "Từ Thần đó, với bạn bè chơi đâu này?"

Tô Niên Niên bọn người lập tức thả tay xuống ở bên trong quần cò bãi, nguyên một đám tranh thủ thời gian cùng lão gia từ chào hỏi.

Cách gần đó rồi, Tô Niên Niên mới quan sát đến anh ngũ quan, Cổ lão gia từ mặc dù lên tuổi tác, nhưng lờ mờ có thể nhìn thấy lúc tuổi còn trẻ tuấn lãng ngũ quan, mặt mày tầm đó với Cổ Từ Thần cũng rất tương tự.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 152: Đánh cò (3)

Cổ Từ Thần gật đầu, lễ phép đám đông giới thiệu cho rồi anh.

Đến phiên Tô Niên Niên, lão gia từ ánh mắt không khỏi tại trên người cô dừng lại thêm.

"Niên Niên? Ngược lại là rất thú vị tên." Lão gia từ cười hiền lành.

Tô Niên Niên cười cười, trong lòng không ngừng nói thầm, vì sao tổng cảm giác lão gia từ xem ánh mắt của nàng tựa như cùng xem trên thớt mặc người chém giết thịt cá đồng dạng.

Một bên Cổ Từ Thần phụ thân Cổ Ngôn Chuẩn nhưng lại đầu đầy mồ hôi lạnh, không hiểu nổi lão gia từ như thế nào không nên tới đây mấy tiểu bối tại đây.

Nhìn thấy trên bàn năm Từ Kỳ, lão gia từ như là đến rồi hào hứng, hỏi: "Xem các người cái này mấy cái tiểu bằng hữu chơi, lão đầu từ cũng ngứa tay nhanh, ai đi theo ta tiếp theo bàn?"

Mọi người nhao nhao trầm mặc, không phải là không muốn xuống, thật sự là không dám đó.

Trước mắt người kia là ai? Đây chính là cha của Cổ Ngôn Chuẩn bố mày, cự ngạc trong thương nghiệp khổng lồ, tai to mặt lớn trong tai to mặt lớn, không chút nào khoa trương mà nói, nếu như mấy người nhà tài phú là một ngôi lâu phòng, cái kia không thể nghi ngờ, Cổ lão gia từ có được tài phú, chính là một tòa tòa thành.

Tô Niên Niên xem xét, gặp không có người tụ họp khoáng, trong lòng có điểm băn khoăn, dù sao cũng là lão gia từ sinh nhật, mọi người dạng này tính là bác (bỏ) anh mặt mũi, thế là yếu ớt giọng lên bàn tay nhỏ bé: "Cổ... Cổ gia gia, nếu không tôi cùng ngài hạ?"

Cổ Từ Thần trầm giọng nói ra: "Năm Từ Kỳ đều hạ không được, ai cho dũng khí của ngươi nhắc tay hay sao?"

"Ngươi lại không có cùng tôi xuống, làm sao ngươi biết tôi hạ không tốt." Tô Niên Niên tức giận mà nói, "Cổ gia gia, ngươi muốn hạ cái gì quần cò, tôi đều có thể cùng ngươi hạ!"

Nhìn cô ngoài mạnh trong yếu đáng vẽ, Cổ lão gia từ có chút buồn cười, cười mỉm nói: "Tiểu nha đầu, sẽ hạ cò vậy sao? Cùng lão đầu từ đến một ván a."

Tô Niên Niên gật đầu.

Lão gia từ muốn đánh cò, đương nhiên sẽ không ở bên ngoài trên bàn cơm chấp nhận rồi, lập tức phân phó người đi phòng chuẩn bị, còn rất thành khẩn mời, "Ngày đến hạ nhao nhao đến lợi hại, tiểu nha đầu, cùng lão đầu từ đi cái thanh tịnh địa phương."

Tô Niên Niên tưởng tượng, có đạo lý, thế là ngoan ngoãn mà bắt đầu..., ý định đi theo lão gia từ đằng sau.

Người còn chưa đi hai bước, cánh tay đã bị người tóm ở, vừa quay đầu lại, Cổ Từ Thần nhéo lông mày, giọng điệu bất đắc dĩ: "Ta với ngươi cùng đi."

Ồ? Cái này xem như cái quý gì? Tô Niên Niên không muốn cả buổi, đành phải cùng Cố Từ Thần một khối lên lầu.

"Hai người bọn họ bóng lưng thực xứng, top-moe thân cao chênh lệch cái gì đấy." Nam Chi cảm khái nói một câu.

Dạ Tinh Vũ móp méo miệng, muốn nói chút gì đó còn có vô lực phản bác.

Từ ở sâu trong nội tâm, anh cũng hiểu được Cố Từ Thần với Tô Niên Niên so sánh xứng.

Thế nhưng mà, Niên Niên là anh đấy! Hừ!

Trần Nguyên là không biết ý nghĩ của hắn, bằng không thì đánh người khả năng không phải Tiểu Vũ, mà là Dạ Tinh Vũ cái này hai hàng rồi! Tốt xấu con thỏ còn không có ăn cỏ gần hang đâu rồi, người cái này chuyên chọn người ta lại mạnh vừa mềm lại vừa non muối từ ra tay, thật sự là khinh người quá!

Theo Cố lão gia tử lên lầu hai, Tô Niên Niên mới phát hiện có...khác thuận theo thiên địa.

Lầu hai cách cục đại khí ngắn gọn, lắp đặt thiết bị phong cách cổ điển lịch sự tao nhã, nhìn chính là tỉ mỉ xếp đặt thiết kế đấy. Đây ra phòng cửa, bên trong bài trí mùi hương cổ xưa màu sắc cổ xưa, thậm chí còn có người đốt lên trong phòng hương, thanh nhã Phiêu Miêu hương khí lượn lờ bay lên, để Tô Niên Niên kim lòng không được nuốt nuốt ngụm nước miếng.

Ba người ngồi vào ghế lim trước bàn, chỉ chốc lát sau, có người đưa lên rồi ba chén trà xanh. Tô Niên Niên bụng lên ném ném, là thượng hạng Tây Hồ trà Long Tỉnh.

Cô chọn lấy Hắc Tử, lão gia tử để cô đi đầu, nhất là như loại này thế hệ cùng thời với ông nội bình thường kỳ nghệ đều rất lợi hại, Tô Niên Niên con mắt đi chuyển, này ra ý hay.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Đánh cờ (4)

"Cố gia gia, tôi biết rõ ngài kỳ nghệ cao siêu, xuất thần nhập hóa, ngài lại dài như vậy mặt mũi hiền lành, anh tuần phi phạm, hơn nữa hôm nay là ngài sinh nhật, ngài nhất định sẽ thọ sánh Nam Sơn, phúc như Đông Hải, hơn nữa hôm nay thời tiết còn tốt như vậy, đó, còn có còn có, người trà cũng đặc biệt để uống..." Tô Niên Niên mặc kệ mọi việc trước khen ngợi lên, thò tay không đánh khuôn mặt tươi cười người đạo lý này cô hay là hiểu đấy.

Cố lão gia tử cười nheo lại rồi mắt, lão nhân gia lớn tuổi, đều thích nghe dễ nghe, huống chi Tô Niên Niên miệng như vậy ngọt, khen ngợi được tâm tình của hắn lạnh nhạt tốt rồi.

"Nói đi, có âm mưu gì?" Lão gia tử Du Du hỏi, giọng nói kia lại nghe được Tô Niên Niên sững sờ.

Cái này phúc hắc Du Nhiên cảm giác... Như thế nào cùng Cố Từ Thần giống như vậy đó...

Nhất là cô hay là cười hi hi mở miệng: "Vậy ngài để nhường tôi ba lượt, tôi biết rõ ngài tốt nhất á!"

"Được, theo ý người, người trước xuống."

Tô Niên Niên lắc đầu: "Không không không, ý của ta là, ngài tại ván này ở bên trong, để tôi ba lượt, ha ha..."

"Tiểu tiểu nha đầu, còn rất cơ linh." Lão gia tử cười cười, xem như chấp nhận.

Tô Niên Niên lúc này mới thở phào một hơi, chăm chú cùng lão gia tử roi xuống.

Cố Từ Thần vốn cho rằng cô là thể hiện, không nghĩ tới cô thật đúng là thật sự có tài, lập tức không khỏi đối với cái này heo có chút lau mắt mà nhìn.

Tô Niên Niên rơi chết tiết rất nhanh, không nét mực, không do dự, điểm ấy ngược lại là rất đúng lão gia tử khẩu vị. Hơn nữa cô quân cờ lộ phong cách riêng, kiếm đi nhập đề, hai người rơi xuống 10 phút, lại là bất phân thắng bại.

Cố lão gia tử thu hồi khinh thị tâm lý, cũng bắt đầu chăm chú lên.

Bạch Tử dần dần vây quanh Hắc Tử, lập tức muốn làm thành khép lại xu thế, Tô Niên Niên xoát vút bỏ hai khóa quân cờ, cướp lời: "Cố gia gia, ngài nói muốn cho ta đó! Không thể đổi ý!"

Lão gia tử lắc đầu, không cùng cô so đo.

Lại rơi xuống là mấy cái hiệp, hai người rơi chết tiết tốc độ càng ngày càng chậm, suy nghĩ thời gian càng ngày càng dài, Tô Niên Niên tất cả vốn liếng đều đã dùng hết, hay là đánh không lại anh.

Cố Tử Thần ngằm nhìn cô phát điên đáng vẻ, khoe môi hướng bên trên khẽ nhếch, nâng chung trà lên nhẹ nhàng nhấp một miếng.

Kỳ thật cứ như vậy bình tĩnh nhìn cô, cũng rất không tồi.

Tô Niên Niên một tên cũng không để lại thân, đã rơi vào lão gia tử trong vòng vây, lập tức muốn bị thua, cô tay mất lạnh lẽo, lấy ra rồi chính mình vừa ở dưới cái kia khóa quân cờ.

"A..... Tôi tay run rồi, cái này không tính..."

Nhớ tới chính mình đáp ứng để cô ba đứa con sự tình, lão gia tử vui vẻ đáp ứng: "Được, không tính mà không tính, nhất là đây chính là con thứ hai rồi."

Tô Niên Niên sầm mi khổ kiểm chống cái cằm, suy tư bước tiếp theo nên đi chạy đi đâu.

"Khục khục." Cố Tử Thần đột nhiên thanh ho một tiếng, Tô Niên Niên không ý thức nhìn hấn một cái, kết quả là nhìn thấy anh đối với chính mình liếc mắt ra ý, chỉ chính là bàn cờ một cái đang trước không ngờ sừng nhỏ rơi.

Giữa hai người như là có loại vô hình ấn ý, không cần bất luận cái gì ngôn ngữ hình dung, Tô Niên Niên cũng hiểu được anh chỉ chính là ở đâu, quyết định thật nhanh đem quân cờ đã rơi vào cái chỗ kia.

Lão gia tử khuôn mặt rùng mình, Tô Niên Niên một bước này không chỉ sử (khiến cho) chính mình giết ra lớp lớp vòng vây, hơn nữa cùng lúc trước quân cờ tương liên, chỉ kém vài bước có thể đem con cờ của hấn vây quanh ở một chỗ rồi.

Ông trêu đùa: "Tử Thần đó, nào có loại người như ngươi giúp đỡ người ngoài vùng hố gia gia đấy, ai..."

Tô Niên Niên khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, giả giả trang cái gì đều không có phát sinh qua, một lần nữa cùng lão gia tử rơi xuống.

Càng rơi xuống lão gia tử càng cảm thấy Tô Niên Niên quân cờ lộ có loại quen thuộc cảm giác, thuận miệng hỏi: "Tiểu nha đầu, cha mẹ ngươi là ai à?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 154: Đánh cờ (5)

Tô Niên Niên không có nghĩ nhiều, thành thật trả lời: "Mẹ ta là Sở Tổ Tâm, ba ba là Tô Dĩ An, trước đây ít năm mà qua đời. Mối · "

Nhắc tới phụ thân, Tô Niên Niên cảm xúc thoáng cái mà thấp xuống rồi.

Cái kia làm bạn cô lúc nhỏ cao lớn người đàn ông, ôn nhu nho nhã người cha tốt, người chồng tốt, cũng rất cuộc sẽ không trở lại bên người nàng rồi.

Dù cho bây giờ Trần Doãn Hoa đối với cô cũng rất được, nhưng ở Tô Niên Niên trong lòng, phụ thân của mình là ai đều không thể thay thế đấy.

Cố Tử Thần môi mông giật giật, muốn an ủi Tô Niên Niên, lại không biết nói cái gì cho phải, đành phải thôi.

BA~

Cố lão gia tử trong tay quân cờ rơi vào bàn cờ lên, va chạm mạnh mấy miếng quân cờ, biểu lộ cũng như là cứng lại trên mặt.

"Cố gia gia...?" Tại Tô Niên Niên tiếng la ở bên trong, Cố lão gia tử khôi phục vui vẻ, bên cạnh như vô sự đem quân cờ sửa sang lại được, giống như là vừa rồi thất thố không tồn tại.

Tô Dĩ An...

Cái tên này dường như có rất nhiều năm chưa nghe nói qua rồi, nhưng lão gia tử y nguyên có thể nhớ lại đáng vẻ của ông.

Khi đó Tô Dĩ An tại cửa hàng tài năng mới xuất hiện, rất được ông thưởng thức, hay bởi vì cờ vây ở dưới được, hai người Tăng đánh cờ nhiều lần, thậm chí có người đùa giỡn xưng hai người bọn họ là "Ván cờ bên trên bàn vong niên".

Lão gia tử một bên đánh cờ, một bên bắt động thanh sắc dò xét Tô Niên Niên.

Ngũ quan tinh xảo, màu da trắng nõn, mặt mày sinh cực kỳ đẹp mắt, ăn mặc vô cùng đơn giản quần trắng, do dự lúc nhủ mày thần thái cực kỳ giống phụ thân nàng.

Cổ lão gia từ ổn định tâm thần, đem cái kia áo sơ mi trắng, dáng tươi cười ôn hòa thân ảnh từ trong đầu khu trục khai mở, sát cơ vội hiện, liền tiếp Lục tử, mỗi một đứa con đều sẽ tàn nhẫn quyết tuyệt thủ đoạn, Tô Niên Niên lập tức giật mình.

"Tiểu nha đầu, còn có một cái nữa, lần này muốn cho tôi như thế nào cho người?" Lão gia tử cười tùm tùm hỏi.

Tô Niên Niên có tự mình hiểu lấy, biết rõ đã vô lực xoay chuyển trời đất rồi, không có liều lĩnh lấy tiếp tục chơi xấu, mà là đem trong tay quân cờ một ném, chán nản nói: "Cổ gia gia, hay là ngài lợi hại, tôi cam tâm tình nguyện nhận thua."

"Ha ha ha." Lão gia tử phát ra một hồi cười mở tiếng cười, "Với người tiểu nha đầu này đánh cờ rất thú vị đấy, lại đến một ván?"

Tô Niên Niên không có tiền đồ lắc đầu, "Cổ gia gia, tôi hay là không bêu xấu... Ngài như vậy đuổi tận giết tuyệt sẽ lưu đứng lại cho ta bóng mờ đấy, tôi hay là xuống lầu chơi chơi đánh bài a."

Lời này nói không có nửa điểm giả, lão gia tử lại cười cười, ánh mắt quăng hướng về phía cháu của mình, "Xem ra đành phải người theo giúp ta rồi xuống."

Cổ Tử Thần có chút quai hàm thủ, cùng Tô Niên Niên trao đổi rồi vị trí, động tác lưu loát thu thập quân cờ.

Tô Niên Niên vốn còn muốn tìm lấy cơ lên, kết quả nhìn Cổ Tử Thần điệu bộ này, lập tức lòng hiếu kỳ mà nhấc tới rồi, thế là hạ quyết tâm tại vậy xem một ván.

Hai người từng người gom tốt quân cờ, như trước là Cổ Tử Thần chấp Hắc Tử đi đầu, lão gia tử một bước cũng không nhường, hai người từ vừa mở (ván) cục mà gạch lên.

Lão gia tử trong lòng trầm xuống, Tô Niên Niên với phụ thân hần đồng dạng, mặc dù quân cờ Lucci đặc (biệt), thường xuyên có không tương được nghĩ cách, nhưng nói cho cùng hay là quá mức ôn hòa, không có đưa người vào chỗ chết phách lực (*). Mà ông đứa cháu này nhưng không giống với, từng bước một, ngoài sáng ngầm khắp nơi đều sẽ bày rập, một không lưu ý sẽ rơi vào vòng vây của hắn ở bên trong, làm cho anh chỉ phải toàn lực ứng đối.

Bởi vì Cổ Tử Thần thân thể ám muội, đối với đứa cháu này, lão gia tử cũng không phải thích nhất đấy. Nhưng ông không phải không thừa nhận chính là, đứa cháu này, xác thực là nhất như ông đấy.

Hai người người tới ta đi, khuôn mặt trầm ổn, thỉnh thoảng còn mân hóp trà, lạnh nhạt bó tay rồi.

Tô Niên Niên lại mau nhìn choáng váng, hai người kia quả thực thật là đáng sợ...

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 155: Mới gặp gỡ Cổ Ly (1)

Thiệt nhiều quân cờ rơi xuống cô cũng không biết dụng ý là cái gì, nhưng không lâu lắm liền phát hiện tạo thành nguyên một đám bày rập, theo cô chỉ số thông minh, đoán chừng đi lên liền trực tiếp nhảy trong hàm rồi.

Ở nơi này là lão gia tử S tiểu thị tươi đó, hiển nhiên một lão hồ ly S tiểu hồ ly đó, một cái so một cái phúc hắc xảo trá!

Một ván xuống, cô xem kinh hồn táng đảm, bất quá đối với Cổ Tử Thần cũng càng bội phục rồi.

Thông minh này thỏa thỏa học bá đó!

Cuối cùng hay là lão gia tử cao hơn một bậc, thắng Cổ Tử Thần, nhưng ông cũng không vẻ đắc ý, mà là xuyết uống hóp trà, khẽ cười nói: "Người tiểu Tử Kỳ nghệ tăng trưởng đó, mà thôi mà thôi, hôm nay đi ra cái này a, tôi cũng mệt mỏi rồi, các người người trẻ tuổi hạ đi chơi đi."

Tô Niên Niên đương nhiên cầu còn không được, Điem Điem cùng lão gia tử nói đừng, thật vui vẻ đi rồi, Cổ Tử Thần lạnh nhạt cùng lão gia tử liếc nhau một cái, cũng đứng dậy, đuổi kịp Tô Niên Niên bước chân.

Đãi hai người đi xa, Cổ lão gia tử mặt mày lạnh lùng, ngón tay có tiết tấu đánh lấy mặt bàn.

Tô Dĩ An con gái... Không nghĩ tới đã đã lớn như vậy rồi..

ông hồi tưởng lại mới Cổ Tử Thần nhìn Tô Niên Niên lúc rõ ràng nhu hòa quan tâm ánh mắt, trong mắt lãnh ý càng lớn.

Đi xuống lầu, Trần Nguyên thấy mấy người còn tại nguyên chỗ, quân cờ bài thu tại một bên, mấy người tùy ý trò chuyện.

Nam Ninh ngồi ở Trần Nguyên bên cạnh, không ngừng cùng hắn nói chuyện, Trần Nguyên biểu hiện lễ phép mà làm bất hòa, nhưng là không tốt cự tuyệt cô.

Dạ Tinh Vũ cầm điện thoại khí thế ngất trời chơi lấy xe đua trò chơi, Nam Chi mình ngồi ở nơi hẻo lánh, nhìn qua một cái phương hướng ngẩn người, đuôi lông mày khóe mắt lộ vẻ âm trầm.

Cô người mình thích, cô cũng không dám đi lên cùng anh nói một câu.

Thâm mến là một hồi không tận mà chết lữ hành, cô không biết lúc nào cũng đã xuất phát, nhưng vẫn nhìn không tới tới hạn.

Trần Nguyên trong lòng cũng không chịu nổi, trên mặt biểu lộ lại lạnh thêm vài phần, đến tận Tô Niên Niên đi tới mới hòa hoãn vài phần.

"Niên Niên, như thế nào đây? Lão gia tử không có làm khó dễ người a." Trần Nguyên ân cần hỏi, Dạ Tinh Vũ cũng để điện thoại di động xuống, nhìn Tô Niên Niên.

"Không có việc gì, Cổ gia gia người rất tốt, cả người đừng nghĩ lung tung rồi." Tô Niên Niên cười cười, ngồi xuống Nam Chi bên người.

Trong tiềm thức, cô vẫn tương đối thích Nam Chi đấy.

Nam Chi với Nam Ninh hai tỷ muội đều sẽ cổ điển Nữ Thần phạm, nhưng Nam Ninh là cái loại này điệu dáng trong không mất đại khí, tính tình bản tính lại cùng Tô Niên Niên hợp. Mà Nam Ninh đại khái là thân thể không tốt lắm, màu da trắng gần như trong suốt, mặc dù có loại bệnh trạng mỹ, nhưng so sánh với mà nói, Tô Niên Niên hay là thiên hướng Nam Chi đấy, dù sao cô với Nam Chi cũng cang thực (quen thuộc) một ít.

Nam Chi tự nhiên cảm thấy thiện ý của nàng, hướng về cô mỉm cười.

Tô Niên Niên trong lòng NGAO NGAO NGAO thẳng gọi, đây mới gọi là Nữ Thần đó thật sự rất mỹ! Cười cười khuynh thành làm lại cười khuynh quốc thần mã đừng thật đẹp! Nếu như cô đúng là đàn ông nhất định sẽ yêu chết loại này mỹ nhân đấy!

"Nghe bảo hôm nay anh A Ly cũng sẽ trở về, nhất là đều cái này chọn cũng không gặp anh." Nam Chi có chút thất vọng, Tô Niên Niên căn bản chưa nghe nói qua cô trong miệng "Anh a Ly", hiếu kỳ hỏi Nam Chi.

Nam Chi đang muốn giải thích, chợt nghe đến trong đám người lại là một hồi huyền não kinh hô, so vừa rồi lão gia tử đến khi trận chiến lớn hơn.

Đám người tự động phân tán ra, là người tới nhưng xuất rồi một con đường, các loại tiếng nghị luận với tiếng ồn ào không dứt bên tai, thủ xuất hiện trước tại Tô Niên Niên trước mắt đấy, là hai cái cùng loại nhân viên công tác người đàn ông, mặc màu đen âu phục, đeo kính râm, đem đám người cùng người đứng phía sau ngăn cách ra.

Mà khi người kia xuất hiện lúc, hiện trường thoáng chốc an tĩnh lại.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 156: Mới gặp gỡ Cổ Ly (2)

Một người mặc sâu sắc âu phục, thân hình cao ngất người đàn ông chậm rãi đi tới, ngũ quan tuấn mỹ không giống người thật, khóe môi chứa đựng cười như có như không vui vẻ, giờ tay nhắc chân gian lộ ra ưu nhã đẹp đẽ quý giá khí tức mới

Tô Niên Niên xem ngây dại, từ nhỏ đến lớn, cô thấy đẹp trai nhiều lắm, nhưng cho tới bây giờ không ai, như hán tuấn mỹ lại không mất đẹp trai.

Anh đại khái 24, năm tuổi tác, không chỉ có tuổi trẻ người đàn ông anh tuấn, hơn nữa còn tán ra thành thực người đàn ông mị lực, trong nháy mắt, ở đây nữ nhân đều hoặc nhiều hoặc ít bị kinh diễm đến rồi.

"Niên Niên, người còn tốt đó chứ?" Nam Chi lo lắng đẩy cô một bả, bên người mấy người cũng theo cô chuyển đi ánh mắt, nhìn Tô Niên Niên.

Tô Niên Niên ánh mắt tỏa sáng, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, biểu lộ nói không nên lời ngốc manh, gắt gao nhìn chăm chăm cái kia đột nhiên xuất hiện người đàn ông không chịu dịch chuyển khỏi, xem Cổ Từ Thần không tự giác nhủ thầm.

"Nam Chi học tỷ, người vèo tới một chút, tôi tôi tôi sẽ không phải là xuất hiện ảo giác đi à nha, vì sao cảm thấy người nam nhân kia lớn lên cùng trên TV e giống đó!"

Nam Chi dờ khóc dờ cười, "Người không nhìn lầm, thật là anh, ai, Niên Niên, người đi đâu vậy à?"

e dừng lại yển hội xó góc khác, tiện tay tiếp nhận một ly Champagne, còn không có tiến đến bên môi, mà bị đột nhiên toát ra cái đầu nhỏ hấp dẫn chú ý.

Tô Niên Niên ý vào vóc dáng nhỏ nhắn xinh xắn, thừa dịp hai cái vệ sĩ ngăn lại mặt khác tiếp cận e người lúc, nhẹ nhõm vượt qua rồi hai người, hấp tấp lên đến e trước mặt, mắt to sáng rực, so thấy được quốc bảo gấu trúc còn kích động.

"Cái kia... Người có thể hay không cho tôi ký cái tên?" Tô Niên Niên hỏi hộp vậy mở miệng.

e sợ run lên, lập tức sung sướng bật cười, môi mỏng gây nhẹ: "Tốt..."

Anh âm thanh tuyến hoa lệ mị hoặc, là cái loại này tiêu chuẩn nam thần âm, khoa trương điểm nói chính là nghe nhiều hơn sẽ mang thai loại hình đấy!

Tô Niên Niên cọ đưa lên một trương bài xì phé, còn có một cảnh không biết từ nơi này tìm ra bút bi.

e khoe miệng co quắp động, bộ mặt biểu lộ có một lát mất tự nhiên, nhất là hải lòng tu dưỡng để anh không có đem cảm xúc biểu lộ ra, mà là cầm lấy bút, chuẩn bị hành văn lưu thủy ký cái tên.

Híz-khà-zzz

Bút bi hoa tại bài lên, chỉ để lại rồi một đạo nhẹ nhàng màu trắng ẩn ký.

Rất hiển nhiên, cái này chỉ bút không có mực nước rồi.

Tô Niên Niên xấu hổ cười cười, ngược ngùng đem cái kia cảnh bút lấy tới, tại bài mặt sau dùng sức tìm vài cái, rốt cục có thể bình thường viết chữ rồi.

"Ha ha, như vậy vẽ một cái thì tốt rồi, bằng không thì còn có thể vẩy lại hát lên, cứ như vậy..." Tô Niên Niên sợ hãi không hiểu, còn biểu thị dưới như thế nào vung bút tâm động tác.

e biểu lộ trở nên càng thêm vi diệu rồi, tiểu nha đầu này là hầu tử phái tới trên chọc so sao?

Nhất là ngược lại là rất thú vị đấy.

Anh thờ dài, cam chịu số phận y hệt ký tên, như đối đãi từng cái Fans hâm mộ như vậy, thân thiết hỏi: "Còn cần ghi điểm khác cái gì sao?"

Tô Niên Niên trừng mắt nhìn, không nghĩ tới còn có đãi ngộ tốt như vậy, nghĩ nghĩ nói: "Mà ghi "Thế mập còn tu ăn ít com, người xấu nên nhiều đọc!"

"..." e đã trầm mặc một lát, xoát xoát xoát đem những lời này đã viết đi ra.

Tô Niên Niên như nhật được chí bảo, liên tục nói lời cảm ơn, đây chính là nhu nhu thích nhất thần tượng đó, hừ, bây giờ có thể cầm kí tên đi làm thịt cô một hồi rồi, đòi người quả thực đừng quá viên mãn!

Vui thích ôm tờ giấy kia bài đi trở về, vừa xoay người, mà đánh lên rồi lấp kín bức tường người.

"A....." Tô Niên Niên vắn về cái đầu, nhìn chẳng biết lúc nào lặng yên xuất hiện Cố Tử Thần.

e cười kinh diễm mà tuần mỹ, anh chậm Du Du nói: "Như thế nào? Thấy tôi, cũng không kêu một tiếng ca ca?"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 157: Ghen cái sh** (1)

Cố Tử Thần mặt không biểu tình, chỉ hướng anh gật đầu thăm hỏi, cái gì đều không có gọi, lôi kéo Tô Niên Niên mà rời đi rồi

"Đồ uy... Vì sao mỗi lần đều muốn kéo lấy tôi đi, tôi có thể chính mình đi đấy! Không muốn, Cố Tử Thần, tôi muốn quyết đấu với người! Người cái này đồ quý sứ chán ghét ô ô..." Tô Niên Niên lòng không cam lòng tình không muốn bị nói ra trở về, Cố Tử Thần còn tặng kèm lạnh lùng mắt đao hai phát cho cô.

Cô rút lại cổ ủy khuất ngồi ở một bên, cũng không biết ở đâu gây lấy cái vị này đại thần rồi, tay trong lòng còn chặt chẽ nắm chặt cái kia trương có e kí tên bài.

Cố Tử Thần ánh mắt rơi vào lòng bàn tay của nàng, mày nhíu lại càng sâu rồi.

Nam Chi ở một bên xem buồn cười, Cổ nam thần thật đúng là khó chịu, rõ ràng chính là thích, rõ ràng chính là quan tâm, hết lần này tới lần khác cái gì đều tâng tọng trong lòng không mở miệng.

Cái này rõ ràng chính là ghen tị mà ~ chắc chắn, xem cái này hai người một cái thâm trầm, một cái tri độn, thật không biết lúc nào mới có thể đi đến cùng một chỗ.

Nói chuyện phiếm, rất nhanh là đến khai tiệc thời gian, Tô Niên Niên, Trần Nguyên mấy người đều sẽ ngang hàng, tự nhiên mà vậy đã ngồi một bàn. Cổ Tử Thần tắc khư lão gia từ chỗ đó xã giao rồi, Tô Niên Niên chú ý tới, cái kia e cũng ngồi trước lão gia từ bên người.

"Nam Chi học tử, cái kia e đến tốt cùng là..." Tô Niên Niên thật sự nhìn không được, trong cảm giác lòng mà cùng mèo cào chết tiết cong giống nhau.

Nam Chi cười cười, cùng cô giải thích nói: "Anh là Cổ bá phụ con trai, Cổ Ly, trước kia đều tại nước Mỹ đọc, mấy năm này về nước lại tiến vào ngành giải trí, biết rõ thân phận của hắn người không nhiều lắm."

"Vậy hắn là Cổ Tử Thần ca ca? Cổ bá phụ thì ra có hai đứa con trai sao?" Tô Niên Niên triệt để choáng luôn, trước kia căn bản chưa nghe nói qua đó.

"Không phải, anh là Cổ Tử Thần đường ca, Nam Chi nói Cổ bá phụ, là Tử Thần cha thân ca ca, tuổi trẻ khi mà bởi vì bệnh qua đời." Trần Nguyên kiên nhẫn cho mọi người giải thích, anh cũng là cùng Cổ Tử Thần quan hệ tốt mới biết được Cổ Gia nhiều chuyện như vậy đấy.

"Nha... Hóa ra như vậy đó..." Tô Niên Niên hiểu rõ gật đầu, tiếp tục ăn cơm.

Dạ Tinh Vũ bản thân mình đúng là đồ tham ăn, nhưng bây giờ hoàn toàn vòng vo tính tình, không ngừng cho Tô Niên Niên đĩa rau, đem Tô Niên Niên đều khiến cho ngượng ngùng, đành phải cho anh kẹp rồi một đĩa thức ăn, sau đó uyển chuyển nói: "Hai Vũ, người chiếu cố tốt chính mình là được rồi, không cần phải xen vào ta đây." Cô gần đây cho Dạ Tinh Vũ cái này đàn độn này lên rồi cái ngoại hiệu gọi "Hai Vũ", Dạ Tinh Vũ không chỉ không có phản đối, còn vui thích đã tiếp nhận, bởi vì anh cảm thấy đây là Tô Niên Niên đối với hắn cực cưng.

Dạ Tinh Vũ chớp mắt to, đều nhanh toát ra Sweetheart bong bóng rồi.

Anh anh anh, vẫn là nhà của ta Niên Niên rất tốt với ta, như vậy sẵn sóc ôn nhu như vậy đáng yêu như thế...

Trần Nguyên nhìn qua anh mê trai biểu lộ, trong lòng bất đắc dĩ thờ dài.

Cái này hai hàng, rõ ràng còn ngấp nghé mọi người của hắn!

Nam Ninh mỉm cười nhìn hắn và Tô Niên Niên ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại, trong lòng cũng rất hâm mộ.

Nếu như cô có thể cùng Trần Nguyên cũng như vậy thì tốt rồi...

Cô nhìn về phía Trần Nguyên ánh mắt tràn ngập khát vọng, nhưng mà Trần Nguyên tránh được ánh mắt của nàng, mắt xem mũi mũi nhìn tâm tiếp tục ăn cơm.

Cổ Tử Thần ở bên cạnh ứng phó tốt một đám khách nhân, cùng Cổ Ngôn Chuẩn lên tiếng chào hỏi, trực tiếp mà hướng Tô Niên Niên cái này bàn đến rồi, sau đó mặt không đổi sắc để Dạ Tinh Vũ dịch cái vị trí, mình ngồi ở rồi Tô Niên Niên bên cạnh.

Tô Niên Niên ăn quai hàm phình đầy, nhìn thấy anh đến kinh ngạc "A..." Rồi một tiếng.

Cổ Tử Thần nhân dịp nói: "Người ăn người đầy, xem ta làm gì mà."

Cũng đúng nha... Tô Niên Niên nghĩ nghĩ, dứt khoát tiếp tục cùng một bàn mỹ thực làm đầu tranh.

Xem cô ra sức ăn cái gì đáng vẽ, Cổ Tử Thần hắc tuyến rồi, người cái heo, cho người không nhìn người mà thật sự không nhìn đó!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Ghen cái sh** (2)

Cổ Ly cùng Cổ gia mấy vị đức cao vọng trọng cổ đông hàn huyên vài câu, lờ mờ đến anh cái này đệ đệ trên người, không khỏi nhiều thêm vài phần hào hứng. Mới lạ tiếng Châu Á. xiniqi.

Từ nhỏ, anh mà không thích Cổ Tử Thần.

Một là anh xuất thân, quả thực ám muội; mà là anh luôn để chính mình cảm thấy một hồi cảm giác nguy cơ.

Anh còn còn nhớ rõ, Cổ Tử Thần bị tiếp hồi trở lại Cổ Gia về sau, Diệp Tư Vân một mực đợi hấn không tốt một cái ông xã cùng tình nhân sinh ra đứa con, cô làm sao có thể đối với hấn tốt?

Khi đó anh đã bên trên trường cấp hai rồi, tại chính mình Nhị thúc nhà làm khách, cũng là mới gặp gỡ Cổ Tử Thần.

Anh biết rõ chính là, Cổ Tử Thần lúc nhỏ trôi qua cũng không được, anh mẹ đẻ thu nhập ít ỏi, về sau còn bệnh nặng tiểu bệnh không ngừng, cuối cùng còn phải rồi u buồn chứng, đối với Cổ Tử Thần quan tâm thậm chí còn không bằng người xa lạ. Cho nên khi đó Cổ Tử Thần tuần tú gầy gò, tính cách càng là lạnh được dọa người, chưa bao giờ sẽ chủ động lấy người nói chuyện.

Ngày đó, bảo mẫu cho mình đứa con mua KEO, trên người nhiều trang rồi hai cây kẹo que, nhìn thấy Cổ Tử Thần một người đối với mẫu thân ảnh chụp ngắn người, trong nội tâm nằng đáng thương đứa bé này, sẽ đem cái kia hai cây đường kẹo đưa anh rồi.

Cổ Tử Thần trừng mắt hắc bạch phân minh mắt to nhìn cô thật lâu, sau đó mới một giọng nói cảm ơn, tiếp nhận đường kẹo, cẩn thận từng li từng tí mở mạnh, nhét vào trong miệng.

Bảo mẫu thở dài một tiếng, đi trong ngoài ngoài bận việc rồi.

Cô không có dự liệu được, cái kia hai cái kẹo que sẽ cho Cổ Tử Thần rước lấy bao nhiêu phiền toái.

Diệp Tư Vân với bạn bè đi dạo xong phố, ôm một bọc lớn hàng hiệu Bao Bao với quần áo trở về, đuôi lông mày khoe mắt lộ vẻ đắc ý, nhưng nhìn thấy nơi hẻo lánh Cổ Tử Thần, thoáng cái mà trở mặt rồi.

Cô đem trong tay túi giấy hương trên mặt đất đặt xuống, không khách sáo mắng: "Nơi nào đến con hoang cũng dám tiến Cổ Gia cửa, người khác cho người mặt mũi có thể, nhưng người không thể chính mình không biết xấu hổ đó, thực với người cái kia quyền rũ chết tiệt mẹ một đường mặt hàng!"

Cổ Tử Thần trả lời nằng, nhìn nằng một cái, đưa trong tay ảnh chụp cất vào trong túi quần, chuẩn bị trở về gian phòng của mình.

Nhìn thấy anh loại này bất ôn bất hòa thái độ, Diệp Tư Vân càng tức giận rồi, "Người thật đúng là ý định lại ở chỗ này không đi đó, người cho rằng cái này là địa phương nào? Là loại người như người người có thể đặt chân đây sao? Ah, tôi đã quên, là vì người cái kia không biết xấu hổ mẹ chết nữa à, lão gia tử tiếp người trở về cũng là đáng thương người, loại người như người rác rưởi, sớm muộn đều được xéo đi."

Năm đó Cổ Tử Thần bảy tuổi, đã là cái gì đều hiểu tuổi tác, anh rất nhanh nắm tay lại thành nắm đấm, khớp xương rõ ràng trên tay tất cả đều là nổi lên gân xanh.

Lầu hai Cổ Ly khi tất cả chế giễu, cũng muốn biết cái này trong đại dân cư "Tiểu tạp chủng" sẽ như thế nào đối mặt đây hết thảy.

Dựa theo bình thường đứa nhỏ, đã sớm khóc náo lấy khóc lóc om sòm lăn qua lăn lại rồi, đối lại càng xúc động một ít đấy, khả năng đều muốn lên đi theo Diệp Tư Vân đã đánh nhau.

Nhưng Cổ Tử Thần không có, anh có vượt quá tuổi trầm ổn với tính táo, chỉ bình tĩnh nhìn chăm chăm Diệp Tư Vân đồng tử, son màu đen mắt đen ở bên trong không có một tia cảm xúc.

Diệp Tư Vân không có tồn tại một hồi tức giận, chồng bên ngoài - gặp, chính mình không chữa, công công che chở, hết thấy hết thấy đều áp cô không thờ nổi, cho nên cô đem nợ khí tất cả đều vung đến rồi Cổ Tử Thần trên người.

Nhìn thấy trong miệng hấn đường kẹo, cô tức giận xông lên trước, một bả tóm lấy, mạnh mẽ ngã trên mặt đất.

"Mấy tuổi rồi còn ăn loại vật này, người là người ngu ư! Loại người như người người mà không nên sống trên cõi đời này, mẹ của người tiện nhân kia như thế nào không đem người làm mất đó, cho người bước vào trên cái thế giới này buồn nôn người!" Diệp Tư Vân càng mắng càng hăng say, thậm chí muốn động thủ đánh anh.

Mất thấy bàn tay muốn đánh tới, một mực trầm mặc Cổ Tử Thần cuối cùng mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 159: Ghen cái sh** (3)

Anh lạnh nhạt lau bên môi lưu lại nước miếng, mỗi chữ mỗi câu, chậm rãi nói: "Người không có tư cách đánh giá mẹ ta, cô tốt xấu cùng người không quan hệ người bây giờ đánh rồi tôi, chẳng lẽ sẽ không sợ tôi nói cho cha với gia gia? Càng quan trọng hơn là, người chẳng lẽ không sợ một ngày kia, tôi đánh về đến người trên mặt?"

Cái kia âm điệu lạnh như băng đậm mực, nghe được lâu hai Cổ Ly đều ngây ngẩn cả người.

Diệp Tư Vân mới là kinh ngạc nhất đấy, không nghĩ tới một cái năm gần bảy tuổi đứa con sẽ nói ra nói như vậy, hơn nữa thoáng nhìn anh màu mực con người lúc, trong nội tâm bà thậm chí có rồi lui bước lòng.

Bà bàn tay treo ở giữa không trung, không dám sáp lại đi, Cổ Từ Thần nhàn nhạt quay người, trở về phòng, phảng phất hết thấy đều không có phát sinh qua giống nhau.

Đó là Cổ Ly đối với Cổ Từ Thần lúc ban đầu ấn tượng, thế cho nên cho tới bây giờ, anh luôn sẽ nhớ, lạnh lùng như vậy lạnh nhạt người, hẳn là không ăn nhân gian khói lửa, không có thất tình lục dục mới đúng a.

Nhưng anh cảm giác mình sai rồi, hơn nữa sai vô cùng không hợp thói thường.

Từ vừa rồi kí tên sự kiện đến bây giờ vứt bỏ một bàn người ngồi vào nữ hải từ kia bên người, cái này không giống như là Cổ Từ Thần sẽ làm được sự việc.

Nhưng khi anh nhìn thấy Cổ Từ Thần ôn hòa thậm chí là mang theo cung chiều ánh mắt đối với Tô Niên Niên lúc, anh đoán ngộ rồi.

Thì ra khối băng cũng có hòa tan một ngày.

Anh bất động thanh sắc, ôm có chủ tâm xem kịch vui tâm lý, cũng hướng cái kia bàn người đi tới.

Cổ Ly tại Nam Chi bên người ngồi xuống, đầy mặt đáng tươi cười, giọng điệu mang theo vài phần gây nhe: "Nam Chi Nữ Thần, không ngại tôi ngồi bên cạnh người a?"

Nam Chi khi còn bé thấy anh, cùng anh quan hệ cũng không tệ, chỉ có thể dở khóc dở cười gật đầu, không biết anh đây là bán cái gì cái nút (*chỗ hấp dẫn).

Tô Niên Niên ăn chính Khai Tâm, nhìn thấy Cổ Ly thân ảnh lại càng hoảng sợ, thiếu chút nữa bị xương cá tạp trụ.

Oh my God! Nếu để cho nhu nhu biết rõ chính mình cùng e ngồi chung một chỗ ăn cơm, cô khẳng định hâm mộ thảm rồi!

Dùng Cổ Ly nhan giá trị đảm đương, Tô Niên Niên nghĩ đến một cái từ: sắc đẹp có thể ăn được.

Anh anh anh xem mỹ nhân là đủ rồi, cái này bàn cả trai lẫn gái đoán chừng là hiện trường nhan giá trị cao nhất tồn tại a, chỉ xem xem tuần nam mỹ nhân cũng là vô cùng tốt ~

Cổ Từ Thần đang tại cho cô đĩa rau, kết quả phát hiện cô căn bản sẽ không ăn rồi, trầm mặc đem đồ ăn bỏ vào trước mặt mình trên bàn ăn.

Thật sự là đã đủ rồi, không phải là cái ngôi sao sao, dùng được lấy như vậy xem người ta ư!

Cổ Từ Thần cảm thấy hôm nay đầu bếp làm đồ ăn quá kém, cái này dấm đường cá như thế nào như vậy đau xót (a-xít)! Đau xót (a-xít) anh răng đều đau!

Cổ Ly như là ngồi được trên mặt bàn như ẩn như hiện vị chua, cười càng thêm sáng lạn rồi, chủ động cho Tô Niên Niên kẹp rồi khối đông sườn núi thịt, nói cười yến yến: "Ăn nhiều một chút, con gái đừng nghĩ đến giảm béo, thân thể mới là trọng yếu nhất."

Sắc đẹp trước mắt, nam thần nếu như này mềm mại, Tô Niên Niên mở cở trong bụng, ba khẩu hai phần đem cái kia khối thịt ăn hết.

Cổ Từ Thần nghiêng răng, tại Cổ Ly lại một tia chết tiệt rau cỏ kẹp đến Tô Niên Niên trong chén trước, đuổi chiếc đĩa chặn anh.

"Cô không thích ăn thịt, không cần hao tâm tổn trí." Trong giọng nói ả ả dấy lên rồi mùi khói thuốc súng.

Tô Niên Niên kinh ngạc không thôi, cô nhớ rõ hình như là lần trước Đường Dư chuyển trường tới mọi người cùng nhau tại căn tin lúc ăn cơm, Đường Dư đã từng nói qua chính mình không thích ăn thịt, không nghĩ tới bị cái này trí nhớ kinh người gia hỏa cho nhớ kỹ.

Cổ Ly cười cười: "Như vậy đó... Từ Thần người thực chu đáo, khó được người đối với một người như vậy để bụng."

Lời này vừa nói ra, trên trận mọi người tỉnh ngộ lại rồi.

Đúng vậy a, mấy người bọn hắn hoặc nhiều hoặc ít đều cùng Cổ Từ Thần có vài năm giao tình, nhưng anh lúc nào đối với người khác tốt như vậy đã qua?

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Ghen cái sh** (4)

Đối với Tô Niên Niên, anh thật sự với đối với người khác không giống với.

Không phải là anh thích Tô Niên Niên a?!!

Nghĩ đến cái này khả năng, trên trận tất cả mọi người thần sắc đều thay đổi.

Trần Nguyên kỳ thật sớm cũng cảm giác được rồi, nhưng bị Cố Ly vừa nói như vậy, có loại bị chọc phá cửa sổ cảm giác, cảm giác khó chịu tới cực điểm.

Dạ Tinh Vũ khổ sở rũ xuống rồi đầu, vì sao anh cảm giác lại thêm một cái đối thủ cạnh tranh, vẫn là cái loại này thực lực siêu cấp đáng sợ hạt giống tuyển thủ cấp bậc đây...

Nam Chi nhất bình tĩnh, nhưng là trong lòng cũng ngầm Hi Vọng hai người bọn họ cùng một chỗ.

Nam Ninh lệch ra cái đầu nhìn Tô Niên Niên trong chốc lát, cuối cùng vẫn là thói quen nhìn Trần Nguyên.

Tô Niên Niên nghe được như lọt vào trong sương mù, Cố Từ Thần sắc mặt như thường, lời nói ác độc như trước sắc bén: "Cô đều như vậy ngu xuẩn, nếu như không đúng cô tốt một chút, quả thực quá tàn nhẫn, thượng đế đã vì cô đóng một cánh cửa, chẳng lẽ ta còn muốn đập phá cô cửa sổ?"

PHỐC

Cố Ly nở nụ cười, cười vô cùng là đẹp mắt, Tô Niên Niên lại khí thổ huyết.

Vì sao lại bị phi nhỏ đó! Cô đến tốt cùng làm sai rồi cái gì!

Cô tốt xấu cũng trác qua chỉ số thông minh, tuy nói không phải tuyệt đỉnh thông minh, nhưng cũng là người bình thường tiêu chuẩn đó! Cố Từ Thần người cay sao biến thái có thể không muốn bắt ta với người chính mình so sao?!

"Cố Từ Thần, tôi đòi trước nhất định thiếu người rất nhiều tiền..." Tô Niên Niên yếu ớt nói ra.

"Ah?" Người nào đó hiếu kỳ nheo lại rồi con mắt, thì thấy Tô Niên Niên nghiêng rằng nghiêng lợi nói, "Cho nên đòi này mới chịu trả nợ đó!"

Cố Từ Thần giả bộ như bình tĩnh đại ngộ đáng vẻ: "Tôi nhớ tới, người xác thực thiếu nợ tôi tiền..."

Tô Niên Niên mộng dưới, sau đó nhớ tới, lần trước đập phá anh xe thủy tinh tiền còn không có còn đâu rồi, thằng này lúc ấy còn bức cô đứng lên chứng từ đây này!

Mẹ trứng, thế nhưng mà không muốn để ở chỗ này giảng đó, rất mất mặt được không!

Tô Niên Niên phát điên rồi, giữ chặt Cố Từ Thần cánh tay, chẳng phân biệt được do nói ra bên ngoài kéo, "Người đi ra, ta có lời nói cho người!" Nói ngắn lại đem người trong cuộc kéo rời hiện trường, hủy thi diệt tích cái gì đây.

Cố Từ Thần nhếch môi, mặc kệ do cô đem mình kéo đi ra ngoài.

Hai người lần này ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại đặt ở dừng trong mắt người đã có thể bó tay rồi rồi, Dạ Tinh Vũ như gặp phải trọng thương, ngây ngốc hỏi: "Hai người bọn họ không phải là muốn ở cùng một chỗ a..."

Trần Nguyên cau mày, có loại thật vất vả nuôi lớn cái trắng bị Cố Từ Thần cái này heo nhú đầu cảm giác...

Cố Ly liếm rồi vui vẻ, khoe miệng trào phúng ngọt (khom) rồi ngọt (khom), xem ra anh đoán được đúng vậy, Cố Từ Thần cũng có anh quan tâm người.

Cái kia từ nhỏ mà để anh kiêng kị trong treo nhưng lạnh lùng thiếu niên, tại thời khắc này, rốt cục đã có uy hiếp.

"Đem người tài khoản phát cho tôi! Tôi bây giờ đem tiền chuyển cho người!" Tô Niên Niên găm thét mở miệng, Cố Từ Thần không là không động đây, "Ồ, Niên Niên hào, phát tiền tiêu vặt à nha?"

"Ai cần người lo! Người phát không phát!" Tô Niên Niên quệt mồ, một bộ "Người không phát tôi đã đi" biểu lộ.

Nhưng Cố Từ Thần ở đâu là thật muốn để cô trả tiền, lúc ấy cũng chỉ có điều tìm lấy có tiếp cận cô mà thôi.

"Được rồi, chính mình giữ lại mua đồ ăn vặt a." Cố Từ Thần hào phóng phát phát tay, biểu thị chính mình dừng rồi.

Tô Niên Niên bán tín bán nghi nhìn anh trong chốc lát, thấy hẳn thật sự dừng, mình cũng không có biện pháp, đành phải đưa di động bỏ vào trên váy yếm ở bên trong.

Cô e sợ cho mắt cái kia trương có Cố Ly kí tên bài, cẩn thận từng li từng tí lại xác nhận một phen, cái này rất nhỏ động tác không có tránh được Cố Từ Thần con mắt, anh hắc mặt, trường đuối tay ra, đem Tô Niên Niên trong tay bài đoạt mất.

"Này, ngươi làm gì mà đoạt tôi đồ đặc đó!" Tô Niên Niên nhanh chóng giơ chân, hết lần này tới lần khác Cố Từ Thần còn đem bài giơ lên, cô điểm lấy chân nhảy cả buổi cũng đủ không đến.

Cái này hôn nhật! Vóc dáng cao chân dài rất giỏi đó!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Bị thương

Tô Niên Niên cố gắng cả buổi, vẫn là sờ không tới tờ giấy kia bài may mắn.

Rõ ràng tức giận rồi lại cảm anh vô kế khả thi, chỉ có thể đá anh một cước cho hả giận.

Cố Từ Thần không có trốn, mặt không biểu tình nhìn cô.

Anh không rõ, chỉ là một trương có Cố Ly kí tên bài, đối với nàng mà nói mà trọng yếu như vậy?

Tô Niên Niên trong lòng phiền muộn không được, cô chỉ là nghĩ cho nhu nhu muốn trương kí tên mà thôi đó, Cố Từ Thần làm gì mà không để cho cô, đòi người là sao như thế gian nan...

"Cố Từ Thần, ngươi như vậy treo cột người thú vị sao, tôi nói tất cả trả lại ngươi tiền, tôi không nợ ngươi cái gì!" Tô Niên Niên cũng là nóng nảy, nói chuyện giọng điệu không khỏi nặng chút ít.

Lời này nghe vào Cố Từ Thần trong tai mà không giống với lúc trước, thậm chí anh muốn nói, tôi đừng tiền của ngươi, Ta chính là muốn cho ngươi thiếu nợ tôi cả đời. Lời nói đến bên miệng, lại bị anh vô cùng thường nhân tự chủ đè rồi trở về.

Anh ngữ điệu trong trẻo nhưng lạnh lùng, "Tô Niên Niên, ngươi mà như vậy thích anh? Tùy tiện một cái kí tên ngươi đều đương bảo bối?"

Đặc (biệt) Meow đây! Đây nhất định là bảo bối đó, cái này kí tên đặt ở Cố Ly Fans hâm mộ bày ở bên trong, đoán chừng đều có thể bán cái bốn vị này, năm con số không rồi, nhưng lại ghi chiếm hữu nàng nghĩ đưa cho nhu nhu câu nói kia, đương nhiên ý nghĩa phi phạm đó!

"Đúng, Ta chính là thích, ngươi không để cho, tôi muốn thì tìm hẳn một trương! Người khác tốt như vậy, mới không giống ngươi giống nhau, lại lạnh lùng lại không có tình!" Tô Niên Niên xoay người rồi đi, Cố Từ Thần nhéo lông mày, một bả đề lại bờ vai của nàng.

Tô Niên Niên dốc sức liều mạng đang gãy dựa, sử xuất rồi bú sữa mẹ sức lực, Cố Từ Thần không có giữ chặt cô, xuất phát từ quán tính nguyên nhân, Tô Niên Niên dưới chân vừa trượt, thẳng tắp hướng dưới bậc thang (tạo lối thoát) cắm xuống.

"Đó!" Tô Niên Niên một tiếng, sắc mặt tái nhợt, từ cao như vậy đích địa phương té xuống, ngã lại đều cảm thấy dọa người.

Cố Từ Thần tay mất lạnh lẽ giữ chặt cô, cứ thế mà đem hai người vòng vo cái phương hướng, hai người trực tiếp từ trên bậc thang chụp một cái xuống dưới.

"Phanh" Cố Từ Thần phía sau lưng mạnh mẽ đánh lên rồi bậc thang, anh chỉ có chút nhíu hạ lông mày, liền hừ đều không có hừ một tiếng.

Tô Niên Niên cả người bị anh hoàn trong ngực, ngoại trừ bị thụ điểm kinh hãi bên ngoài, lông tóc không tổn hao gì.

"Không có sao chứ?" Cố Từ Thần thấp giọng hỏi.

Tô Niên Niên cả người đều mộng rồi, hoàn toàn không nghĩ tới Cố Từ Thần sẽ ở khoảnh khắc quan đầu (*tình trạng nguy cấp) cứu được cô.

Cô gật đầu, vội vàng từ trong lòng ngực của hắn đứng lên, vừa đứng vững, cũng cảm giác được cổ chân một hồi rất nhỏ đau đớn, cô không có để ý, luống cuống tay chân đem Cố Từ Thần kéo lên.

"Ngươi không sao chứ? Có nặng lắm không?" Tô Niên Niên khẩn trương hỏi, cô cảm thấy Cố Từ Thần lần này nhất định rơi không nhẹ.

Cố Tử Thần nhàn nhạt lắc đầu, không để ý đến phản lưng truyền đến đau đớn.

Coi như cũng được, cái này heo không có đem hán đã quên, chính mình ngã lần này cũng không coi vào đâu rồi.

Tô Niên Niên hoài nghi nhìn hán một cái, thấy hán sắc mặt như thường, không giống bị thương đáng vẽ, mà lựa chọn rồi tin tưởng anh.

Hai người gây ra động tĩnh lớn như vậy, Cố Gia người hầu với mấy cái khách nhân đều vây đi qua.

Cố Tử Thần lạnh lùng nhìn lướt qua, mọi người có ánh mắt không dám nhắc lại chuyện vừa rồi.

Lôi kéo Tô Niên Niên trở về trên yến tiệc, Cố Tử Thần với Tô Niên Niên có ăn ý đều không có đề cập xuống bậc thang sự tình, một là không muốn làm cho mọi người lo lắng, hai là... Thật sự quá thật xấu hổ chết người ta rồi..

Cố Ly cười tủm tỉm nhìn chăm chăm hai người, cặp kia xinh đẹp hoa đào mắt như là đã sớm xem thấu hết thảy.

Tô Niên Niên bị anh xem trong lòng sợ hãi, cảm giác, cảm thấy trong lòng sở hữu tất cả bí mật nhỏ đều bị vạch trần giống nhau.

Cố Ly như là nhìn ra cô quần bách, đặc biệt hữu hảo hỏi: "Ta có thể với người hợp cái ảnh sao?"

Thiên a triệt! Đại minh tinh lại để cho cùng cô chụp ảnh chung? Chính mình sẽ không phải là đang nằm mơ a!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 162: Hai người các người rõ ràng xuyên người yêu trang (1)

Cố Ly giống nhau lộ ra tám cái răng tiêu chuẩn hoàn mỹ đáng tươi cười, hai người ba ba ba soi vài trương.

Hợp hết ảnh, Cố Ly điềm nhiên như không có việc gì tiếp tục ăn cơm, Tô Niên Niên bụng lấy điện thoại về mặt (si hán-hentai) cười, tại QQ bên trên đem mấy tấm hình đều phát cho rồi nhu nhu, còn phát một cái run chân đặc chí biểu lộ.

Cố Tử Thần sắc mặt nặng nề đầy, có loại nghĩ gỗ cô một phen xúc động.

Anh vỗ vỗ Tô Niên Niên bả vai, ra hiệu cô giờ tay lên cơ.

Tô Niên Niên mê mang nhìn anh, bỗng nhiên bừng tỉnh đại ngộ, đưa di động đưa tới, "Người muốn chơi sao? Có tham ăn xà, đặc biệt thú vị, ừ, mà cho người mượn chơi trong chốc lát đi, nhanh không có điện rồi, người tiết kiệm lấy điểm dùng."

Cô vênh lên cặp môi đỏ mọng, về mặt không tình nguyện biểu lộ.

Cố Tử Thần: "..."

Cố Ly nhếch môi, cười mỉa hoặc mà đẹp mắt, dẫn tới chung quanh đèn flash không ngừng, không ít mọi người tại cầm điện thoại chụp ảnh.

Cố Tử Thần đầu đầy hắc tuyến, một bả túm lấy điện thoại, hướng Tô Niên Niên đầu bên cạnh khẽ dựa, trực tiếp ấn chụp ảnh công năng.

"A...?" Tô Niên Niên còn không có vội hồi phục tinh thần, thì thấy Cố Tử Thần nắm bắt tới tay cơ mà mê rồi một hồi, sau đó mây trôi nước chảy đưa đi động ném cho nàng chính mình, tiếp tục bình tĩnh ăn cơm.

Tô Niên Niên lấy tới nhìn thoáng qua, im lặng kéo ra khóe miệng.

Trên màn hình wallpaper đổi thành cô với Cố Tử Thần chụp ảnh chung, trong màn hình Cố Tử Thần khuôn mặt lạnh lùng, khuôn mặt như vẽ, mà cô từng to mắt, về mặt mơ hồ, lại mạnh lại góc, giống cùng người yêu chụp ảnh chung giống nhau.

"Này, người làm gì mà đem wallpaper đổi thành chúng ta chụp ảnh chung đó, xấu quá đấy, người còn đem mặt của ta chiếu lớn như vậy, còn không có có trắng đẹp, còn không có có mại da..." Tô Niên Niên ghét bỏ phàn nàn.

Mọi người thấy hai hán đích ánh mắt càng thêm vi diệu rồi.

Cố Ly cười cao thâm mặt trắc, nhấp nước miếng, nhàn nhạt ngắm Cố Tử Thần liếc.

Cố Từ Thần khoi mào lông mày, hai người đối mặt tầm đó phảng phất có điện quang đùng đùng (*không dứt) xẹt qua, lại đang trong chốc lát trừ khử vô tung dấu vết (tích).

Com nước no nê, mọi người theo thứ tự rời tiệc, Tô Niên Niên cũng cùng Trần Nguyên một khối trở về nhà.

Trên đường, Trần Nguyên cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Niên Niên đó... Ngươi cùng Từ Thần hai cái quan hệ như thế nào đây?"

Tuy nói hần và Cố Từ Thần quan hệ rất được, hơn nữa cũng hiểu được Cố Từ Thần rất thích hợp Tô Niên Niên, nhưng là vừa nghĩ tới nhà mình em gái muốn cùng nam nhân khác nói yêu thương, trong lòng cảm thấy khó chịu.

Tô Niên Niên: "Khá tốt đó, anh người này chán ghét là đáng ghét điểm, nhưng người thật sự rất không tệ đấy, giúp ta học bù, chịu một nhọc, mới vừa rồi còn cứu..." Nói đến đây cô tranh thủ thời gian ngậm miệng lại, sợ Trần Nguyên biết rõ chính mình ngã sấp xuống sự tình sẽ lộ lảng.

Trần Nguyên nghi hoặc hỏi: "Vừa rồi làm sao vậy?"

"Không có việc gì không có việc gì, nói sai, ca người nhanh lái xe a." Tô Niên Niên tranh thủ thời gian chuyển di rồi chủ đề.

Cố Gia khu nhà cũ.

Giữa trưa yến hội là bày cho người khác xem đấy, buổi tối thì Cố Gia thọ yến.

Nhưng đối với Cố Từ Thần mà nói, Cố Gia căn bản cũng chưa nhà cảm giác.

Diệp Từ Vân những năm này học thông minh, đối với hần chán ghét tất cả đều che dấu mà bắt đầu..., đổi lại Từ mẫu giống như quan tâm đáng tươi cười, người không biết chuyện sẽ cho rằng đây là cỡ nào hài hòa một nhà.

Cố Từ Thần chẳng muốn cùng cô Hư Dĩ Uy Xà, qua loa ứng phó xong, sớm rời đi rồi.

Dù vậy, anh khi về đến nhà, đã là hơn mười giờ đêm rồi.

Anh ngồi trên xe, thói quen mắt nhìn Tô Niên Niên cửa sổ, lông mày lấy tươi đẹp màu da cam, xem ra hần là còn chưa ngủ.

Có lẽ là đang nhìn cô thích phim hoạt hình, có lẽ là tại đuổi theo tám giờ đương máu chó bọt biển kịch, có lẽ tại chơi ngây thơ tham ăn xà, anh tại trong lòng nghĩ như vậy.

Anh kinh ngạc nhìn một hồi, phảng phất muốn duy trì động tác này đến Vĩnh Hằng.

Cái thành phố này nhà nhà đốt đèn, lại chưa từng có một chiếc, nguyện ý là anh sáng lên.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 163: Hai người các người rõ ràng xuyên người yêu trang (2)

Cố Từ Thần bỗng nhiên có chút khổ sở.

Có lẽ tại rất nhiều người trong mắt, anh là thiên chi kiêu tử, anh là Cố Ngôn Chuẩn con độc nhất, anh có được tài phú với quang sáng sẽ không so bất cứ người nào thiếu.

Thế nhưng mà, anh mất đi đồ vật, cũng là khó có thể cân nhắc đấy.

Cha của hần từ nhỏ mà không thích anh, cho là hần là sinh mệnh duy nhất chỗ bản, Diệp Từ Vân mà càng không cần phải nói, xem anh là cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt, Cố lão gia từ trên danh nghĩa đưa hần tiếp trở về Cố Gia, nhưng từ trong lòng, thủy chung không có tán thành qua anh.

Từ bảy tuổi chỉ có một người sinh hoạt, năm này qua năm nọ, hướng sớm tối mộ, đều sẽ một người đối mặt trống rỗng nhà.

Đến tận gặp Tô Niên Niên.

Ngay từ đầu, anh là chán ghét Tô Niên Niên đấy, trong tiềm thức, anh này đây Trần Nguyên gốc độ suy xét đấy. Mẹ kế mang đến con gái, đương nhiên khẳng định cũng rất chán ghét.

Chỉ là chậm rãi, hẳn hiểu được rồi, cái kia chẳng qua là tâm ma của hắn tại quấy phá.

Trên cái thế giới này không phải từng cái mẹ kế cũng giống như Diệp Tư Vân, Tô Niên Niên cũng không phải cổ tích trong chuyện xưa ác độc Nữ phụ.

Cô đơn thuần, ngốc manh, thậm chí đôi khi còn có thể phạm đàn độn, để anh phiền muộn để anh ghét bỏ.

Nhưng giống nhau cũng là cô, để anh cảm nhận được Ôn Noãn, lo lắng, để anh lần thứ nhất cảm thấy, trong lòng trở nên mềm mại vô cùng.

Gió đêm mát mẻ, Tinh Quang Thôi Xán, anh kinh ngạc đứng cả một lát, mới trở về nhà.

Thay quần áo khi, Cố Từ Thần cảm nhận được phía sau lưng rõ ràng đau đớn, anh cau mày, tại trước gương quan sát một chút, phía sau lưng có một đạo rõ ràng vết thương, sưng đỏ thành một mảnh, còn phá mấy khối da, thậm chí có vết máu nhiễm tại trên quần áo.

Anh thử sau này trên mặt được, cố gắng mấy lần đủ không đến, dứt khoát đem cái hòm thuốc đặt xuống, vọt lên tắm rửa mà đi ngủ.

Dù sao vô luận anh bị bệnh vẫn là chết rồi, cũng sẽ không có người quan tâm.

Hôm sau, Thánh Âm Cao Trung.

Toàn bộ trường học đều tại vì đại hội thể dục thể thao làm chuẩn bị, phi thường náo nhiệt, các loại tranh hoặc chữ viết, áp-phích đều dán hồ đi ra, các học sinh cũng đều đổi lại đồ thể thao.

Tô Niên Niên mặc kiện màu trắng ngắn tay, bên ngoài chụp vào kiện màu lam xám bóng chày áo, vừa tới trường học đã bị Bộ Tuyên Truyền A Kiệt gọi đi sân tập thể dục họp.

"Nay mình hai ngày là trường học đại hội thể dục thể thao, mọi người nhất định phải giữ vững tinh thần, làm tốt ứng phó nhu cầu bức thiết công tác. Buổi sáng đứng là người hăng mục, buổi chiều là trận bóng rổ, mọi người chịu trách nhiệm đi tất cả lớp thông tri, tổ chức đội cổ động viên." Cố Từ Thần ngắn gọn nói xong, Bộ Tuyên Truyền mọi người lĩnh mệnh, tách ra đi hành động.

Tô Niên Niên nghĩ cùng theo một lúc đi, A Kiệt lại sầm mi khổ kiểm ngăn lại cô: "Niên Niên đó, cái kia người bức tranh chính là cái kia bảng tin ra điểm vấn đề..."

"Làm sao vậy?" Tô Niên Niên hỏi.

"Đêm qua rơi xuống trận mưa, vừa vận người chịu trách nhiệm cái kia khối bảng tin không đỡ bản, chữ viết cái gì đều bị hưởng về mất."

Tô Niên Niên buồn bực, lần trước có vấn đề là bị Lạc Gia Di khó xử, tạm thời xem như **, bây giờ liền lão thiên gia đều không buông tha cô, đây quả thực là thiên tai.

Rơi vào đường cùng, cô đành phải cầm công cụ đi qua trọng bức tranh, Cố Từ Thần dặn dò hết chuyện khác, lạnh nhạt đi.

Tô Niên Niên đem lưu lại bảng tin lau, một lần nữa bắt đầu kết cấu hội họa, Cố Từ Thần ăn ý cầm lấy phần viết, chuẩn bị ghi bản.

Hai người phối hợp không chê vào đâu được, lại bị đi ngang qua Lữ chủ nhiệm đã cắt đứt.

Cô giúp đỡ hạ kính mắt, lạnh lùng nói: "Hai người các người là như thế nào, trường học mệnh lệnh rõ ràng cấm không thể nói yêu thương, hai người các người rõ ràng còn xuyên người yêu trang!"

Tô Niên Niên mê mang nhìn một chút, bốn phía một người đều không có, xem ra nói rất đúng cô với Cố Từ Thần...

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: Hai người các người rõ ràng xuyên người yêu trang (3)

Cô lúc này mới phát hiện Cố Từ Thần cũng mặc kiện cùng khoản bóng chày áo, liền nhan sắc đều là giống nhau, trách không được Lữ chủ nhiệm sẽ hiểu lầm.

Lữ chủ nhiệm là thua trách trào dung nhan hình dáng, học sinh kỷ luật cái này một khối đấy, lại là nổi danh Diệt Tuyệt sư thái bản khắc vô tình, Tô Niên Niên công tác chuẩn bị lấy giải thích thế nào, sợ mình càng tỏ càng đen.

"Ách... Chỉ là đụng áo mà thôi, hai người chúng ta không có nói yêu thương đấy." Tô Niên Niên quyết định lời nói thật lời nói thật.

Lữ chủ nhiệm hừ một tiếng, hiển nhiên là không tin.

Ánh mắt của nàng rơi vào Cố Tử Thần trên người, rõ ràng cho thấy vẻ mặt thương tiếc, Cố Tử Thần ở trường học các sư phụ trong mắt là học bá, thật không nghĩ đến tốt như vậy học sinh vậy mà cũng sẽ yêu sớm.

Cố Tử Thần nhìn nhìn Tô Niên Niên, điềm nhiên như không có việc gì dịch chuyển khỏi ánh mắt, nhàn nhạt nói: "Đây là chúng ta Bộ Tuyên Truyền đoàn phục, hôm nay chỉ có hai người chúng ta mặc."

Lữ chủ nhiệm bán tín bán nghi nhìn hai người bọn họ, Tô Niên Niên mặt mũi tràn đầy người vô tội, Cố Tử Thần phe thử nhất bình tĩnh, nhìn về phía trên thực không giống yêu đương bị nắm, chớp đến lúc đó phản ứng. Cô suy tư một lát, cuối cùng vẫn là lựa chọn tin tưởng Cố Tử Thần.

"Đi, hai người các ngươi chú ý một chút, yêu sớm không chỉ ảnh hưởng thể xác và tinh thần khỏe mạnh, còn sẽ ảnh hưởng thành tích, các người tại trường học trong lúc phải học tập thật giỏi, không nên suy nghĩ bậy bạ." Lữ chủ nhiệm ân cần dặn dò xong, giẫm phải giày cao gót lại đi bắt mắt khác không tuân theo quy định vì kỷ học sinh rồi.

Tô Niên Niên thở dài một hơi, đối với Lữ chủ Nhân Viên đi bóng lưng phi nhỏ nói: "Cái gì yêu sớm đó, nước ngoài mười tám tuổi cũng có thể kết hôn, thiệt nhiều đều có đứa con nữa nha."

Cố Tử Thần lườm cô, hừ lạnh nói: "Ngươi cái heo, trong nước pháp định kết hôn tuổi là nam sinh 22 tuổi, nữ sinh 20 tuổi, ngươi mới bao nhiêu đó cứ như vậy hận gả?"

Tô Niên Niên lý lẽ hùng hồn nói: "Không thể kết hôn có thể yêu đương đó! Hừ, mới không cần cùng loại người như ngươi cũ kỹ bảo thủ người nói chuyện!"

Cô hồng học bò lên trên cái bàn tiếp tục bàn vẽ báo, mà Cố Tử Thần tại nguyên chỗ lâm vào trầm tư.

Dù sao sớm muộn đều là người của hắn, sớm ngọt về nhà với muộn ngọt về nhà, có khác nhau sao?

Mỗi chỉ heo thần tài còn chưa ý thức được, chính mình sớm đã bị phúc hắc lão sói xám hủy đi cốt vào bụng, liền cận bã cận bã đều không thừa rồi.

Ngọt hồi trở lại Tô Niên Niên kế hoạch, chính thức bắt đầu.

Bè bọn hết Bộ Tuyên Truyền sự tình, đã qua rồi sớm đọc thời gian, hôm nay toàn bộ ngày không có khóa, toàn bộ viên đều muốn tham gia đại hội thể dục thể thao.

Tô Niên Niên cá nhân hạng mục báo cái 100 mễ (m) chạy nhanh, Tống Dư Hi báo tiếp sức chạy, Đường Dư báo nhảy xa, Chúc Thành nhất nắm cười, kéo lấy 180 cân thịt cuộn cuộn thân thể đi chạy 5000m chạy cự li dài rồi, để lớp F mọi người mở rộng tầm mắt.

"Trư ca, ngươi cần phải cố gắng lên đó, mình lựa chọn đường, quý cũng muốn đi đến!" Gi cười cười toe toét cười nhạo anh.

Lý Ân Mỹ ha ha cười nói: "Dù sao Trư ca là như gió người đàn ông đẹp trai, mọi người muốn hay không đánh cuộc, xem Trư ca có phải hay không là đêm ngược đệ nhất."

Chúc Thành bĩu môi: "Các người đã đủ rồi, tập Báo Báo nhất định chạy xong cho các người xem!"

"Trư ca cố gắng lên! Thắng nhất định phải mời ăn cơm!" Tô Niên Niên ở bên cạnh cho cô động viên, Chúc Thành trở về cái "k" đích thủ thế, tin tưởng tràn đầy đi làm chuẩn bị.

Tô Niên Niên rất nhanh mà đã xong chính mình hạng mục, cô vận động tế bào giống như, chỉ chạy tiểu tử thứ ba, không có thể tiến trận chung kết.

Tống Dư Hi chỗ nữ sinh tiếp sức chạy tiểu đội là giết ra hắc mã, cầm cái cấp hai giai đoạn tên thứ hai.

Chấm dứt hết trận đấu, Tô Niên Niên hưng phấn lôi kéo cô một khối thì đi thăm trận đấu rồi.

Chúc Thành trận đấu vừa mới tiến đi đến một nửa, đã bị người xa xa bỏ qua, lúc này run lấy một thân thịt mỡ gian nan đi về phía trước, vậy xem học sinh toàn bộ đều tại vô tình cười nhạo.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 165: Người đàn ông gian độ sức (1)

"Ai nha, trường béo như vậy làm gì mà còn muốn tham gia chạy cự li dài đó, da mặt tốt dày đó!"

"hey, cái tên mập mạp kia, lần một cái để mọi người xem xem, lần mình quay cuồng a! Thịt mỡ cầu!"

"Xác định không phải đến mức cười đấy sao? Đó ha ha ha..."

Chúc Thành lúc này cảm giác trong đầu nổ vang thành một mảnh, ông ông vang lên, căn bản nghe không rõ người chung quanh tiếng cười nhạo. Mối

Anh từng bước một gian nan đi về phía trước, mồ hôi rơi như mưa.

Từng cái lớp đều sẽ vây quanh sân tập thể dục ngồi đấy, Chúc Thành thật vất vả chạy đến chính mình lớp vị trí, mọi người thay đổi bình thường cười toe toét bầu không khí, tất cả đều dắt cuồng hòng là anh cố gắng lên.

"Trư ca như cây gậy! Kiên trì chính là Thắng Lợi!" Tô Niên Niên hướng anh hô.

Chúc Thành lau đem chảy tới trong ánh mắt đỏ mồ hôi, trước mắt dần dần rõ ràng, anh cũng nhìn thấy những cái...kia là anh khuyến khích động viên người.

Tổng Dư Hi mảnh khảnh thân ảnh trong đám người cũng không rõ ràng, nhưng Chúc Thành vẫn là liếc trong đám người bắt đến rồi vị trí của nàng.

Cô có chút ngại ngần cử động lấy trong tay tiểu hồng kỳ, cách như vậy khoảng cách xa, Chúc Thành đều thấy được miệng của hân hình: cố gắng lên.

Trong nháy mắt đó, Chúc Thành cảm thấy đột nhiên tuôn ra động lực, như hữu thần trợ giống như nhanh hơn tốc độ, một lần hành động phóng tới tới hạn.

Trong đám người bộc phát ra tiếng hoan hô, tro mắt nhìn Chúc Thành siêu việt nguyên một đám học sinh, phảng phất đánh rồi tràn đầy máu gà, thậm chí có người tự phát là anh vang lên tiếng vỗ tay.

Tiếng cười tiếng nổ, Chúc Thành vọt tới tới hạn, co quắp ngồi dưới đất, từng ngum từng ngum thở phì phò.

"Đệ nhất danh, cấp hai lớp, Vương Hải dương, tên thứ hai... Tên thứ sáu, cấp hai lớp F, Chúc Thành!"

Cấp hai lớp F hoan hô không thôi, tham gia chạy cự li dài có hai mươi người, Chúc Thành cái thành tích này xem như không sai rồi.

Chúc Thành xa xa mà nhìn lớp F phương hướng, kéo ra một cái đáng tươi cười.

Cho tới trưa, cấp hai lớp F cảm không ít thứ tự, giữa trưa chủ nhiệm lớp Giang Mộ kính xin mọi người ăn cơm với đồ uống.

Buổi chiều là đoàn thể trận bóng rổ, các nữ sinh tự phát tổ chức đội cổ động viên, chuẩn bị đi cho lớp học nam sinh cố gắng lên.

Đội bóng rổ chủ lực đương nhiên không phải Đường Dư không ai có thể hơn, những người khác là được chứng kiến anh kỹ thuật, cả đám đều rất chịu phục.

Tô Niên Niên hướng trên bãi tập thời điểm ra đi mới phát hiện cổ chân chỗ càng ngày càng đau, vung lên ống quần nhìn, cổ chân có chút sưng phồng lên.

Cô khó chịu xoa nhẹ hai cái, đằng sau đột nhiên truyền đến một đạo quen thuộc tiếng nói, "Chân làm sao vậy?"

Tô Niên Niên lại càng hoảng sợ, nhìn qua không biết từ nơi này xuất hiện Cố Tử Thần.

Anh ăn mặc 13 số bóng rổ phục, đã đẹp trai lại ánh mặt trời, so với bình thường lạnh lùng đáng vẻ nhiều hết mức thêm vài phần lực hấp dẫn.

Tô Niên Niên ngây ngốc hỏi: "Ngươi cũng muốn tham gia trận bóng rổ sao?"

"Ừ, lớp chúng ta cũng có đội bóng rổ."

"Vậy ngươi cố gắng lên, bye bye, ta đi cấp Đường Dư cố gắng lên Hàaa...!" Tô Niên Niên xoay người rồi đi.

Cố Tử Thần hắc tuyến rồi, đó uy tại sao phải đi cho người khác cố gắng lên đó, còn có lại nói cô không biết bọn họ lớp đội bóng rổ là trường học đội bóng rổ đấy sao, tại tất cả trường học quan hệ hữu nghị trong trận đấu vẫn luôn là quán quân tồn tại.

Cố Tử Thần kéo lại cô, bằng vào thân cao ưu thế ôm Tô Niên Niên cổ, uy hiếp nói: "Chân bị thương đi phòng y vụ, đừng đi sân bóng rổ chớ sưng mắt." Còn có một câu "Chỉ có thể cho ta thêm dầu" yên lặng dấu ở đáy lòng.

Tô Niên Niên thiếu chút nữa ngã sắp xuống, vì bảo trì cân đối đành phải tựa ở anh trên lồng ngực, nghe thấy được thuộc về Cố Tử Thần trên người nhẹ nhàng khoan khoái mùi, cô thoáng cái mà đỏ mặt.

Đặc (biệt) Meow đấy! Cao như vậy đích nhan giá trị vốn cũng đã bật hack (*) rồi, có thể hay không không muốn cách gần như vậy đó! Thật sự sẽ hội hộp vậy đó đó đó đó!

Chương 166: Người đàn ông gian đạo sức (2)

Vì che dấu bối rối của mình, Tô Niên Niên giả ý ho khan vài tiếng, "Khục khục, đã biết, cảm ơn học trưởng "

Nghe được cô như vậy chính thức xa cách cách gọi, Cố Từ Thần lông mi lại vắn...mà bắt đầu.

Lui tới người nhìn thấy hai người như thế thân mật động tác, nguyên một đám kinh hãi trông mắt đều nhanh đến rơi xuống rồi.

Trời ạ! Hình tượng này là muốn tránh mù bọn họ mắt đầy sao?

Top-moe thân cao chênh lệch + nam soái (đẹp trai) nữ mạnh + Vô Dịch tú ân ái, thật sự là đủ đủ được rồi!

Người càng tụ càng nhiều, có mấy cái còn muốn lấy điện thoại di động ra chụp ảnh.

Thấy thế, Cố Từ Thần thả Tô Niên Niên, sửa sang lại hạ quần áo, cao lạnh phạm mười phần: "Tôi đi trận đấu rồi, người nhớ rõ đi phòng y vụ."

"Hào hào hào, dạ dạ là, tiểu nhân biết rồi, Đại Vương ngài mau đi đi." Tô Niên Niên chân chó trả lời, sần mi khổ kiểm quan sát Cố Từ Thần phản ứng, sợ anh còn không đi.

Cố Từ Thần cùng cái đại gia giống như gậy đầu, mặt không biểu tình đi nha.

Tô Niên Niên lên lút đánh giá một phen, hèn mọn bỉ ổi theo ở phía sau trượt đi sân tập thể dục.

Lên đến bản thân lớp vị trí, các nữ sinh cơ bản đều đến đông đủ, Lý Ân Mỹ thấy nàng ra, hưng phấn mà ồn ào: "Đường Dư thật sự rất đẹp trai đó, quang xuất hiện khí thế mà nghiền áp đối thủ!"

Tô Niên Niên cười ha ha, cảm giác so với chính mình sẽ chơi bóng rổ còn tự hào.

Lớp F thủ tràng giao đấu chính là cấp hai lớp, lớp là nổi danh khoa học tự nhiên lớp, ra không ít học bá, nhưng là hiển nhiên thể dục phương diện không tốt lắm, năm cái đội viên bên trong ba cái đều đeo kính mắt, dự bị tịch không lấy, mấy người đều sẽ về mặt không tình nguyện biểu lộ, xem bộ dáng là bị tạm thời bắt lính chộp tới đây.

Trái lại lớp F, Đường Dư, Hà Tiểu bọn người là 180 đã ngoài, khí vũ hiên ngang, khí thế phi phàm. Đường Dư đầu ngón tay chuyển bóng rổ, có loại manga Slam Dunk cao thủ mặc dù xem cảm giác.

Lớp nữ sinh hô to: "Đối diện anh đẹp trai cố gắng lên!"

Lớp F bên này lập tức tiếng cười một mảnh, còn chưa đánh đây này đối phương đội cổ động viên rõ ràng cho cạnh mình cố gắng lên, thật sự cũng là say.

Theo trọng tài trạm canh gác tiếng nổ, hai lớp chính thức khai chiến!

Vừa mở cầu, Hà Tiểu mà cướp được bóng rổ, bước đi chân dài mà hướng vòng rổ hạ tháo chạy, cầm xuống rồi một cái xinh đẹp 2 phút.

Ngay sau đó, Đường Dư khổng chế bóng, trắng tuyến chỗ vững vàng đưa bóng quăng ra, 3 phút!

...

Trận đấu tiến hành không hề lo lắng, lớp F một đường hát vang khai hoàn ca, đem lớp đánh chính là không hề có lực hoàn thủ.

Giữa trận lúc nghỉ ngơi, hai cái lớp điểm đã kéo ra rồi hơn mười phút, dẫn tới trên trận hư âm thanh một mảnh.

Cường bức tại áp lực, lớp đội trưởng tìm trọng tài, chủ động buông tha cho trận đấu.

Lớp F lấy được trận đầu Thắng Lợi!

Các đội hữu ôm cùng một chỗ hoan hô, Đường Dư biểu hiện vô cùng bình tĩnh, nhếch môi cười cười, màu lúa mì làn da dưới ánh mặt trời lóe xinh đẹp quang, lập tức bắt được rồi không ít mê trai phần lòng.

"Anh anh anh, rất đẹp trai đó! Vận động hình nam ta yêu nhất!"

"Tôi vừa mới nhìn đến anh lau mồ hôi rồi, thật sự có tám khối cơ bụng, soái (đẹp trai) khóc tôi rồi!"

"Àu ba I love you, tôi muốn cho người sinh con!"

Đối diện với mấy cái này hoan hô, Đường Dư tất cả đều cười trừ.

Tô Niên Niên trong tay quơ banh vài nhiều màu, cười tươi đẹp mà sáng lạn, hướng anh vẫy tay.

Đường Dư vốn chính là vì cô mới tham gia trận đấu, đã gặp nàng Khai Tâm, bên môi đáng tươi cười cũng làm lớn ra.

Sân tập thể dục bên kia, nhiệt liệt tiếng hoan hô và tiếng hét chói tai không dứt bên tai, chấn người màng tai đang đau nhức.

Đường Dư nhìn sang, đó là cấp ba một cuộc tranh tài, một cái trong đó đội ngũ, là Cố Tử Thần đấy.

Cố Tử Thần dường như cảm ứng được tầm mắt của hắn, trên không trung nhìn qua tới, nhìn thẳng hắn.

Giữa hai người không có bất kỳ ngôn ngữ, cách Viễn khoảng cách xa, nhanh chóng dấy lên bằng bạc ý chí chiến đấu.

Giờ khắc này, cùng hết thấy không quan hệ.

Thuộc về người đàn ông gian độ sức, giờ mới bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 167: Người đàn ông gian độ sức (3)

Trong lúc vô hình, Cố Tử Thần đã đem Đường Dư trở thành tình địch y hệt tồn tại, Đường Dư cũng thế. [mà bên trên + mới ^^ chửi chửi ^^ kỳ ^^ trong ^^ vẫn ^^+

Ánh mắt trên không trung cùng xuất hiện, có trương áp lực vô hình dọc theo hai người tràn ngập ra ra, trên trận học sinh tập thể yên tĩnh trở lại.

Tô Niên Niên nháy mắt mấy cái, xa xa nhìn thoáng qua Cố Tử Thần, bữu môi, lại tiếp tục hết sức chuyên chú cho mình lớp cố gắng lên.

Nghỉ ngơi 10 phút, trận thứ hai trận đấu bắt đầu.

Từng niên cấp trước tỷ thí, đệ nhất danh tiến vào toàn bộ trường học trận chung kết, tranh đoạt lần này trận đấu đệ nhất.

Sở hữu tất cả trận đấu đều muốn tại đến trưa tiến hành xong, đối với dự thi tuyển thủ yêu cầu đặc biệt cao.

Trận thứ hai đánh rồi một phần ba, Đường Dư mấy người trở về đến chỗ ngồi nghỉ ngơi, dự bị mấy một học sinh lên. So sánh với chủ lực mà nói, mấy người bọn họ kỹ thuật giống như, đánh rồi không bao lâu đã bị đối thủ đuổi kịp và vượt qua lên đây.

Roi vào đường cùng, Đường Dư đành phải lần nữa lên sân khấu, lúc này mới một văn xu hướng suy tàn.

"Ai nha, chúng ta lớp chiến thuật có vấn đề a, người xem cái này mấy người, tiết tấu đánh chính là quá kém, Hà Tiểu đột tiến quá nhanh, lớp chạy cự li dài được quá chậm, tất cả đều dựa vào Đường Dư một người, điều này có thể thắng sao? Ôi thiệt là..." Một cái nam sinh ở phía sau phàn nàn, nghe Tô Niên Niên cũng nhăn lại rồi lông mi.

Cô không hiểu nhiều bóng rổ, nhưng là có thể nhìn ra lớp F sở hữu tất cả trách nhiệm đều đặt ở Đường Dư trên người, một khi Đường Dư kết cục, khẳng định phải thua.

Nhưng nếu một mực so xuống dưới... Anh thể lực không biết có thể hay không chống đỡ dưới đi.

Giữa trận nghỉ ngơi, Tô Niên Niên chạy tới cho anh đưa nước, Đường Dư tiếp nhận miệng lớn tưới mấy ngụm, bọt nước dọc theo hầu kết nhấp nhô, mang theo vô cùng có người đàn ông vị mị lực.

"Đường Dư, người nếu không nghỉ ngơi một hồi a." Tô Niên Niên lo lắng mà nói.

Đường Dư lắc đầu, cười cười, "Không có việc gì, người quên tôi trước kia tại tiết kiệm đội đánh qua cầu rồi hả? Điểm ấy lượng vận động tính toán không được cái gì, người đừng lo lắng."

"Nha..." Tô Niên Niên thở dài, nhìn nhìn đồ trắng bên trên điểm.

Bây giờ hai cái lớp điểm đã tiếp cận, nếu như Đường Dư đúng lúc này kết cục, thế cục khả năng mà nghịch chuyển rồi.

Cũng may hiệp đấu sau Hà Tiểu mấy người cũng lên rồi, thành công thắng trận đấu.

Cấp ba bên kia, Cố Tử Thần giống nhau cảm trận tiếp theo trận đấu.

Cũng không lâu lắm, trận thứ ba trận đấu bắt đầu, Cố Tử Thần thói quen nhìn lớp F vị trí.

Tô Niên Niên vung vẩy tay ở bên trong banh vải nhiều màu, trong miệng hô hào "Đường Dư cố gắng lên, lớp F cố gắng lên!"

Cố Tử Thần con mắt quang sa sầm xuống, quay đầu đi chỗ khác, dẫn bóng trực tiếp hướng đối phương vòng rỏ vợt tới.

Đối phương vội vàng không kịp chuẩn bị, bị Cố Tử Thần hiện lên phòng thủ người, đến rồi cái Slam Dunk.

"Oa" trên bãi tập không lẫn nửa phiêu khởi một hồi tiếng hét chói tai.

Cố Tử Thần đánh chính là là hậu vệ, chịu trách nhiệm khống chế bóng và chuyển bóng, trước hai trận một mực đánh cho rất im lặng. Lúc này lại thay đổi phong cách, lăng lẹ ác liệt thế công, nhanh chóng [tẩu vị], tinh chuẩn ném rỏ, thấy người xem hoa mắt.

Mọi người xem được Khai Tâm, nhưng cấp ba lớp A đối thủ lại nhanh buồn bực chết rồi...

Bọn họ đầu gì cũng là hạt giống đội đó, thế nhưng mà vì sao bị Cố nam thần hành hạ thành cái này cẩu dạng!

Ngươi đùa bọn chơi coi như xong, dẫn bóng suất (*ti lệ) muốn hay không bách phát bách trúng đó! Có thể cho chúng ta chừa chút lao động chân tay ư!

Tại đối thủ bị phần gần chết trong ánh mắt, Cố Tử Thần quăng vào cuối cùng một cái ba phần, lạnh nhạt vung lên áo, lau mồ hôi.

Đồ trắng bên trên điểm số biểu hiện: 89:34.

Tất cả mọi người bị như vậy hung tàn đấu pháp hù đến rồi, Cố nam thần đây là thụ cái gì đã kích thích, có cần hay không như vậy khóc huyên?

Bên kia, cấp hai lớp F cũng thành công thủ thắng.

Đến vậy, cao nhất (*) cấp hai cấp ba quán quân đội ngũ đều đã sinh ra. Làm trọng tài mấy cái thẻ đục giáo viên thương lượng được, công bố sắp bắt đầu quán quân Giải Đấu Tranh Bá!

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 168: Người đàn ông gian đạo sức (4)

Mọi người xoa tay chờ xem trận chung kết, không nghĩ tới cao nhất (*) cái kia chi đội bóng rỏ đặc biệt có tự mình hiểu lấy, biết rõ đấu không lại cấp hai, cấp ba cái này hai cái đại thần, thế là thoải mái lui thi đấu rồi, dù sao đã tấn cấp trận chung kết, chẳng khác gì là huy chương đồng rồi. Mới

Hai chi đội bóng rỏ ở chính giữa sân bóng rỏ tề tựu, tại vạn chúng tiếng hoan hô ở bên trong, trận chung kết khai hòa!

Trên trận là Cố Tử Thần, Đường Dư cố gắng lên khẩu hiệu lẫn lộn cùng một chỗ, đã phút không rỏ rốt cuộc là ủng hộ của ai rồi.

Tô Niên Niên ý chí kiên định, hoàn toàn không bị bên cạnh Doãn Sơ Hạ mấy người ảnh hưởng, tiếp tục cho Đường Dư cố gắng lên.

"Đường Dư cố gắng lên, Đường Dư nhất bóng!" Tô Niên Niên rất nghiêm túc hô hào khẩu hiệu, bỗng nhiên cảm giác một đạo lạnh buốt ánh mắt hướng bản thân quét tới.

Cô sợ run cả người, chỉ thấy trên trận Cố Tử Thần lạnh lùng nhìn cô, chung quanh không biết rõ tình hình nữ sinh còn tưởng rằng Cố nam thần là đang nhìn các nàng, nguyên một đám kích động đều nhanh té xỉu.

Tô Niên Niên kéo ra nụ cười cứng ngắt cho, trong lòng phiền muộn không thôi, hoàn toàn không hiểu bản thân làm sai chỗ nào.

Càng nghĩ, cô đành phải chân chó đi theo mọi người cùng nhau gọi: "Cố nam thần, cố gắng lên, Cố nam thần, người đẹp trai nhất..."

Một trận khẩu hiệu gọi xuống, Cổ Tử Thần rút cục thu hồi ánh mắt, chỉ có điều khóe mắt hiện ra thỏa mãn vui vẻ.

Đường Dư rất nhanh [tẩu vị], vượt qua rồi hai người, gọn gàng ném rỏ.

"Xôn xao" bóng rỏ tại giữa không trung bị đoạn xuống dưới, Cổ Tử Thần hơi hốt dẫn bóng, đưa bóng truyền cho rồi tại ba phần tuyến chỗ đồng đội.

Tô Niên Niên ở bên cạnh đều nhanh xem choáng váng, thiên a triết Cổ Tử Thần rõ ràng lợi hại như vậy, bật lên lực quá tuyệt vời...

Đường Dư không chút nào luống cuống, ôn dưới tiết tấu, một lần nữa bắt đầu đấu võ.

Hai người người tranh giành tới đuổi, điểm số một mực cán vô cùng nhanh, trên trận vây xem học sinh dần dần an tĩnh lại, bình lấy hô hấp nhìn kỹ trận đấu này.

Đường Dư mặc dù ngay cả tục đánh rồi ba tràng, nhưng bộ pháp và hô hấp một mực đều rất ổn định, thể lực tốt làm cho người tức lộn ruột. Nếu như không phải đồng đội không để cho lực, khả năng trận đấu này sẽ đánh chính là nhiều hấp dẫn.

Cổ Tử Thần đồng đội dường như cũng cảm nhận được hấn và đối diện cái kia chủ lực Đường Dư độ sức, rất có ấn ý cho hai người dọn ra rồi đầy đủ không gian, để hai người kỹ thuật đã nhận được nguyên vẹn thi triển.

Kết quả là, trên trận hai người các loại huyền kỹ, Slam Dunk, một tay ném rỏ, ba phần rỗng ruột cầu... Người xem hoa mắt.

Trận đấu tiến vào khâu cuối cùng, hai cái đội điểm số vẫn không có rõ ràng chênh lệch.

53:49, 57:56, 61:62...

Lập tức muốn tiếng còi, Cổ Tử Thần đội ngũ một gã đội viên dưới tình thế cấp bách, lung tung đưa bóng truyền ra ngoài.

Cầu trên không trung xẹt qua một cái xinh đẹp đường vòng cung, nhưng mà không có rơi vào tay Cổ Tử Thần trong tay, mà là hướng trên khán phòng bay đi.

Trên trận không ít nữ sinh bị hù hét lên, Tô Niên Niên ngẩng đầu, cầu lại là hướng cô đứng địa phương đập tới, bên cạnh người ta tập nập lách vào được căn bản không thể nhúc nhích, bất đắc dĩ, cô đành phải hai tay ôm đầu, hy vọng không nên bị nện quá ác.

"Phanh" làm cho người không thể tưởng tượng nổi chính là cầu xoát bắn ra, đã rơi vào xa xa trên mặt đất.

Đường Dư thờ phỉ phò, vừa rồi chính là hấn xông lại ngăn cản bóng rỏ.

Anh lo lắng nhìn qua Tô Niên Niên, trong ánh mắt tràn ngập lo lắng.

Tô Niên Niên lấy lại tinh thần, hướng anh lắc đầu biểu thị bản thân không có việc gì.

Nhưng vào lúc này, cấp ba đội một cái nam sinh tay mất lạnh lẽ, nhặt lên bóng rỏ vọt tới ba phần tuyến chỗ quảng rồi cái cái giỏ, vận khí rất được, vững vàng dẫn bóng.

Đã đến giờ, trọng tài thổi lên huyết sáo, la lớn: "Cuối cùng điểm số 69:67, cấp ba đội thắng!"

Cấp ba trong đội ngũ tuôn ra nhiệt liệt tiếng hoan hô và tiếng hét chói tai, mà Cổ Tử Thần trên mặt lại vẻ tươi cười đều không có.

Anh tuyệt không cảm giác mình thắng.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 169: Như thế nào đi thích (1)

Mặc dù đội ngũ của hấn thắng trận đấu, nhưng cứu Tô Niên Niên đấy, là Đường Dư. Mới ·

Vừa rồi anh cũng hướng Tô Niên Niên phương hướng chạy, chỉ là cách thật sự quá xa, căn bản là không cần được cái kia cầu.

Trước khi đi, anh nhìn thấy cấp hai bên kia tiếng người huyền náo, tất cả mọi người tại hoan hô ăn mừng.

Tô Niên Niên cũng không ngoại lệ, cười sáng lạn như Xuân Hoa, hưng phấn cùng Đường Dư la hét cái gì. Đường Dư đứng tại cô phía trước, ôm lấy môi mông khẽ mỉm cười.

Cố Tử Thần không thể không thừa nhận, trận này độ sức, là Đường Dư thắng.

Cho đến lúc này, anh mới hiểu được bản thân đối với Tô Niên Niên tình cảm, đã không chỉ là vui đùa, cũng không phải nhất thời bị ma quỷ ám ảnh.

Mà thật sự quan tâm.

Nhưng càng như vậy, càng dễ anh không dám thừa nhận.

Anh giả bộ như điềm nhiên như không có việc gì đáng về xoay người, đi rồi hai bước, và đồng đội vỗ tay, sau đó rời đi.

Mặc dù không có lấy được thắng lợi cuối cùng, nhưng cấp hai lớp F đội bóng rổ cầm toàn bộ trường học tên thứ hai, tự nhiên là muốn chúc mừng đấy.

Tô Niên Niên và lớp học người cùng đi ăn hết tiệc ăn mừng, khi về đến nhà đã nhanh tám giờ.

Cô vội vội vàng vàng cầm đi Cố Gia, đẩy cửa ra, Cố Tử Thần chính cảm thức ăn chó uy vòng tròn lớn.

Thấy nàng tiến đến, Cố Tử Thần lại nhấn lại lông mày: "Đi ra ngoài."

"À?" Tô Niên Niên không ý thức lui về sau rồi một bước, cho rằng Cố Tử Thần lại tức giận.

Đã gặp nàng động tác này, Cố Tử Thần chậm lại giọng điệu, chậm rãi nói: "Cho người mèo đi ra ngoài."

Tô Niên Niên tranh thủ thời gian nhìn, quả nhiên, Bao Bao chẳng biết lúc nào lại đi theo phía sau của cô, còn tiềm phục tại nơi hẻo lánh nhỏ, không chú ý xem thật sự rất khó phát hiện.

"Meo meo ~" Bao Bao ủy khuất kêu hai tiếng, chính ăn lấy thức ăn chó vòng tròn lớn cũng trở về hai tiếng "Uông uông", hình tượng này cực kỳ hi cảm giác.

Cố Tử Thần hắc tuyến, vỗ vỗ vòng tròn lớn đầu: "Hay là người đi ra ngoài đi."

Vòng tròn lớn hưng phấn lắc cái đuôi, cùng tốt cơ hữu Bao Bao cùng đi vui sướng chơi đùa rồi.

Tô Niên Niên còn cứng tại cửa ra vào, cảm giác tiến cũng không được, thối cũng không xong, xấu hổ bó tay rồi.

"Thất thần thì sao, bài tập viết xong?" Cố Tử Thần giọng điệu lạnh lùng đấy.

Tô Niên Niên vội vàng đi vào, móc ra vở và bài thi, ngoan ngoãn bắt đầu làm bài tập.

Viết xong theo thường lệ cho Cố Tử Thần kiểm tra, hôm nay Cố Tử Thần dường như đặc biệt không Khai Tâm, rất là nghiêm khắc chọn lông của nàng bệnh.

"Tô Niên Niên, cái này tri thức điểm tôi có hay không cho người giảng? Ví dụ mẫu có hay không dạy người làm?" Cố Tử Thần giọng điệu trong trẻo nhưng lạnh lùng, có loại vô hình cảm giác áp bách.

Tô Niên Niên cúi đầu, sờ lên đầu, "Nha... Tôi lại đem quên đi... Thực xin lỗi..."

Cố Tử Thần hừ một tiếng, lại cho cô bố trí mới đích học tập nhiệm vụ, một buổi tối xuống, đều nhanh đem Tô Niên Niên cho một môi nằm.

Tô Niên Niên không rõ, vì sao buổi tối hôm nay giảng đề vật không chỉ độ khó gia tăng lên, hơn nữa Cố Tử Thần giảng đặc biệt nhanh, một ít kiên nhẫn đều không có, nhiều cái địa phương cô đều không có nghe hiểu. Nhưng cường bức tại Cố Tử Thần thái độ, cô cũng không dám nói thêm cái gì.

Cô trao cái đầu mê mang làm bài, hoàn toàn không có hiểu được vì sao Cố Tử Thần đối với thái độ của nàng đến rồi cái 180° phần lớn chuyển biến.

Cố Tử Thần không có giống thường ngày giống nhau ngồi ở cô bên cạnh, mà là xa xa đứng tại trên ban công, chỉ chừa cho cô một đạo cao to gầy bóng lưng.

Tại cô chưa từng nhận ra khi, Cố Tử Thần ánh mắt một mực rơi vào trên người nàng.

Ám áp sáng ngời ngọn đèn rắc khắp nơi ra, nổi bật lên cô da thịt trắng nõn óng ánh, lông mi thật dài không ngừng run rẩy, thỉnh thoảng bức bối kéo tóc và cắn cắn bút.

Anh cảm thấy trong lòng loạn rồi tinh rồi mù, một phương diện, hẳn hiểu được bản thân đối với Tô Niên Niên tình cảm.

Một phương diện khác, anh lại không hiểu như thế nào biểu đạt.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 170: Như thế nào đi thích (2)

Nói cho cùng, chưa từng có người đã dạy anh như thế nào đi thích.

Anh sớm đã thói quen đem cái gì cảm xúc đều tàng tại trong lòng, mặt ngoài bất động thanh sắc, nhưng lần thứ nhất, anh trong lòng thích con gái trước mặt, trở nên có chút không biết làm sao.

"Heo thần tài, đừng cắn đầu bút, vì khuôn có bao nhiêu người biết không, bệnh tòng khẩu nhập." Anh BA~ một chút làm mất Tô Niên Niên tay.

Tô Niên Niên vốn mà ủy khuất không được, bây giờ càng là các loại cảm xúc ngay ngắn hướng xông lên đầu, nhủ lại cái mũi: "Cố Từ Thần, tôi đến cùng ở đầu đất tội người rồi, người phải đối với ta như vậy. Nếu như người không muốn cho tôi học bù, được, thực xin lỗi, tôi nhất định sẽ không tại làm phiền người đây."

Cố Từ Thần hầu kết giạt giạt, bỗng nhiên hiểu được đây hết thấy vốn cũng không phải là Tô Niên Niên sai, chính mình sao đối với cô, là đối với nàng không công bình.

"Không có gì, ta hôm nay có chút mệt mỏi." Cố Từ Thần lung tung tìm cái lý có.

Tô Niên Niên nghĩ nghĩ, cũng thế, dù sao con gái mỗi tháng đều có vài ngày như vậy tâm tình khó chịu, Cố Từ Thần khẳng định cũng có, có thể lý giải đây.

Cô người sơ sài đã quen, trong lòng dầu không được chuyện, Cố Từ Thần một giải thích cô đã nghĩ thông suốt.

"Các người không phải thắng trận đầu sao, có lẽ Khai Tâm đó a, lớp chúng ta nữ sinh đều nói người rất đẹp trai đây."

Cố Từ Thần hỏi: "Vậy thì nếu như ta thua đầu này?"

"Thua thì đã có sao?" Tô Niên Niên hỏi lại, thập phần khó hiểu, "Hữu nghị thứ nhất, trận đầu thứ hai nha, vốn thi đấu chính là muốn Khai Tâm đây, mặc kệ thắng thua, chỉ cần tham dự, quá trình cố gắng, không đều có lẽ khai mở Khai Tâm lòng đây sao?"

Cố Từ Thần trầm mặc, không thể tưởng được cuối cùng còn bị cái này heo khai đạo, nói một hồi tâm linh canh gà.

Tâm kết của hắn không phải trận đấu này thắng thua, mà thì không cách nào che dấu bản thân thích hắn cảm xúc.

Anh sẽ bởi vì Tô Niên Niên ghen, bởi vì Tô Niên Niên cảm xúc phạm phồng, bởi vì cô Ôn Noãn, cũng bởi vì cô mềm mại.

Nhưng anh không biết như thế nào để Tô Niên Niên hiểu được anh đối với tình cảm của nàng.

Đối với Cố Từ Thần mà nói, đây không phải câu nói đầu tiên có thể nói ra được sự tình.

Thật lâu, anh chỉ là thật dài im miệng không nói, sau đó nhàn nhạt nói: "Đã muộn, trở về đi ngủ sớm một chút, ngày mai còn có chạy Ma-ra-tông trận đấu đây này."

"Được rồi, người cũng đi ngủ sớm một chút, ngày mai cố gắng lên!" Cô nắm nắm đầm cho Cố Từ Thần khuyến khích, Cố Từ Thần uốn lên khóe môi cười cười, có loại kinh diễm Xuất Trần cảm giác, "Tốt."

Tô Niên Niên lập tức kích động rồi, anh anh anh ai có thể nói cho cô biết vì sao cái này mặt co quắp mặt cười lộ lên dễ thương như vậy đó! Quả thực muốn đỏ mặt, thiếu nữ lòng đều bang bang nhảy loạn cái gì đây!!

Đợi đến lúc Tô Niên Niên đã đi ra, anh mới lấy điện thoại di động ra.

Trên màn hình là trên yến hội anh chụp được và Tô Niên Niên chụp ảnh chung, bị anh lén lút đăng đến rồi điện thoại di động của mình bên trên.

Anh nhìn qua bên trên Tô Niên Niên góc manh biểu lộ, khóe môi có chút giờ lên.

Hôm sau, Thánh Âm Cao Trung.

Hôm nay trận đấu hạng mục là Thánh Âm Cao Trung truyền thống hạng mục: mười km chạy Ma-ra-tông.

Lớp F quét qua ngày hôm qua kích tình, một cái so một cái ưỡ oài không phần chán.

Tô Niên Niên tự giác mà đứng đến cuối cùng mặt, cô đến chạy nhanh coi như cũng được, mười km quả thực muốn chết.

Chúc Thành giống nhau về mặt đầu khổ, ngày hôm qua 5000m còn miễn cưỡng đua bốn chơi thành công rồi, hôm nay nếu toàn bộ hành trình chạy xuống, anh đoán chừng được đoàn thành cái cầu lặn qua lặn lại rồi.

Đường Dư lo lắng nhìn Tô Niên Niên. "Ý định cùng cô cùng một chỗ chạy."

Tô Niên Niên khoát khoát tay, "Đường Dư, người hay là cố gắng chạy để nhất a, tôi cùng Trư ca ở phía sau chậm rãi chạy a, người đi theo tôi cũng vô dụng, tôi không muốn liên lụy người."

Đường Dư cau mày, "Người muốn cho tôi thắng?"

Tô Niên Niên trừng anh liếc, "Chẳng lẽ tôi muốn người cho người thua đó, chạy trốn a! Đường Bảo Bảo!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 171: Như thế nào đi thích (3)

Đường Dư dờ khóc dờ cười nhẹ gật đầu

Trọng tài vùng kỳ, tiếng còi, đại quy mô một đồng người chạy ra ngoài.

Tô Niên Niên và Chúc Thành bốn người hoàn toàn đánh mất ý chí chiến đấu, chậm Du Du ở phía sau chạy, quả thực như từ viện dưỡng lão đi ra đi tản bộ tản bộ đấy.

Thời gian dần qua, trước sau khoảng cách càng kéo càng xa.

Nửa giờ sau, đội ngũ đã tán nhanh tìm không ra người rồi. Tô Niên Niên tại mặt sau cùng vị trí, chạy trước tiên mười mấy người ở bên trong, mà có Cố Tử Thần, Trần Nguyên, Dạ Tinh Vũ, Đường Dư mấy người.

Một cái nam sinh bởi vì dùng sức quá mạnh, không Tiểu Tâm đạp phải ven đường cục đá ngã sấp xuống rồi, bị trật rồi cổ chân.

Cố Tử Thần nhủ mày, nhớ tới Tô Niên Niên chân.

Ngày đó anh nhớ rõ rất rõ ràng. Tô Niên Niên hẳn là sái đến rồi cổ chân.

Hai ngày này cô mặc dù chưa nói gì hết, nhưng là có thể nhìn ra đi đường có chút mất tự nhiên.

Chạy Ma-ra-tông dài như vậy, cô có thể chạy xuống sao?

Anh hướng bốn phía nhìn nhìn, không có gì bất ngờ xảy ra, anh sẽ là trận đấu này quán quân.

Nhưng anh cũng không muốn thắng.

Anh nhớ tới Tô Niên Niên đã từng nói qua, thắng thua cũng không là trọng yếu nhất, quan trọng là... Quá trình là hay không Khai Tâm.

Nếu như bây giờ thắng, anh hay là sẽ như ngày hôm qua trận bóng rổ giống nhau, chút nào cảm thụ không đến Thắng Lợi vui sướng.

Nghĩ đến, anh dừng lại bộ pháp, quay đầu lại chạy tới.

Trần Nguyên khó hiểu gọi hắn: "Người đi đâu à?"

Cố Tử Thần không có trả lời, thân ảnh dần dần biến mất tại tầm mắt của bọn hắn.

Tô Niên Niên chạy thở hồng hộc, Chúc Thành cũng không cũng không khá hơn chút nào, há mồm thở dốc.

"Heo... Trư ca, còn có bao lâu có thể chạy đến đó, tôi nhanh không được..." Tô Niên Niên hữu khí vô lực nói.

Chúc Thành thở không ra hơi, "Mới chạy không đến một phần ba, Emma, không được, chúng ta nghỉ sẽ a."

Xếp sau mấy cái giống nhau sa đọa Béo cùng một chỗ nhấc tay tán thành, mấy người uốn tại ven đường bồn hoa nhỏ bên cạnh nghỉ ngơi.

Đi theo đội ngũ mặt sau cùng mấy cái giáo viên đều nhìn không được rồi, tiến lên thúc giục: "Ai ai, mấy người các người tranh thủ thời gian đấy, đều rồi"

vào mặt sau cùng rồi, các người còn có... hay không lòng cầu tiến rồi!"

Tô Niên Niên phi nhỏ: nếu như bọn họ có lòng cầu tiến mà nói cũng sẽ không chạy ở mặt sau cùng rồi tốt be be!

Xa xa đấy, Cố Từ Thần thì thấy rồi trong đám người Tô Niên Niên.

Cô ngồi ở bồn hoa ven lên, trong tay còn ôm nghe xong Cocacola, một tay còn nhận lấy Chúc Thành đưa tới lap xường, từng ngum từng ngum ăn dị thường Khai Tâm

Anh có chút bất đắc dĩ thờ dài, hướng Tô Niên Niên đi tới.

"Cố Từ Thần, sao ngươi lại tới đây?" Tô Niên Niên một bên cắn lap xường một bên hỏi.

Cố Từ Thần hơi ghét bỏ nhìn thoáng qua: "Tô Niên Niên, ngươi là heo sao, mới chạy rất xa mà dừng lại nghỉ ngơi đó."

Tô Niên Niên ai oán liếc một cái Cố Từ Thần phần lớn chân dài, anh chân dài tùy hứng, thế nhưng mà cô cùng anh không thể so đó!

"Tôi chỉ là suy yếu Béo, chạy bất động..."

Vây xem mấy cái tiểu đồng bọn rất có ánh mắt ở Chúc Thành dưới sự dẫn dắt đã đi ra, chỉ để lại Tô Niên Niên và Cố Từ Thần hai người.

Cố Từ Thần liếc qua cổ chân của nàng, hỏi: "Chân còn đau không?"

Tô Niên Niên lắc đầu, kỳ thật hai ngày này đau càng ngày càng lợi hại, nhưng cô cảm thấy còn ở đây có thể chịu được phạm vi, mà không có đi xem bác sĩ, cũng không có nói cho bất luận kẻ nào.

Cố Từ Thần quỳ gối ngồi xổm cô bên cạnh thân, chỉ để lại sạch sẽ gầy bên mặt, ngũ quan như là đao gọt giống như tuấn lãng.

Giọng nói của anh tại trong gió nhẹ lành lạnh đấy, lại dần hiếm thấy ôn hòa, "Lên đây đi, ta cõng ngươi."

"BA~" Tô Niên Niên tay run lên, mới ăn hết một nửa lap xường BA~ rơi trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: Như thế nào đi thích (4)

Cô từng lớn hai con ngươi, khó có thể tin nhìn Cố Từ Thần.

Anh đây là muốn cõng nàng sao? Cố Từ Thần lúc nào trở nên như vậy khiếm tốn thân hòa cộng thêm lấy giúp người làm vui rồi hả?

Cố Từ Thần thấy nàng bất động, cau mày: "Tô Niên Niên, tôi bây giờ cho ngươi hai lựa chọn, một, ta cõng ngươi đi, hai, tôi khiêng ngươi đi, chính ngươi tuyển a."

Tô Niên Niên gian nan nuốt rồi từng ngum nước: "Còn có cái thứ ba lựa chọn sao?"

Cố Từ Thần lạnh lùng nói: "Ngươi cảm thấy thế nào?"

Tô Niên Niên nước mắt mục, cô như thế nào cảm giác Cố Từ Thần giọng điệu có chút uy hiếp ý tứ hàm xúc đầu rồi, giống cô không đi lên sẽ đánh người giống nhau.

Không bị tiền bạc cám dỗ, nghèo hèn không thể dòi, uy vũ không khuất phục... Tô Niên Niên tại trong lòng mặc niệm, đồng thời bi thương lại bỏ thêm một câu: người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu đó!

Cô đem trên mặt đất rác rưởi nhặt lên ném tới bên cạnh thùng rác, sau đó cẩn thận từng li từng tí đi tới Cố Từ Thần bên cạnh thân, tay chân động tác cứng nhắc như học sinh tiểu học tiếp nhận giáo viên kiểm duyệt.

"Đi lên."

Cô không hiểu thấu cảm thấy mặt hơi nóng, nằm ở Cố Từ Thần trên lưng.

Nam sinh lưng (vác) so cô tưởng tượng rộng thùng thình, Ôn Noãn, trên người là chuyên thuộc về Cố Từ Thần nhẹ nhàng khoan khoái mùi.

Cảm nhận được phần lưng truyền đến ám áp mềm mại xúc cảm, cô như chỉ không có tiền đồ mập đà điều, đầu tựa vào Cổ Tử Thần cái cổ gian, một câu đều xấu hổ nói.

Cổ Tử Thần thân thể cương rồi một chút, lập tức khôi phục bình thường, trước sau như một lời nói ác độc: "Tô Niên Niên, nguoi quả nhiên đúng là Béo."

Tô Niên Niên thò ra cái cái đầu nhỏ cùng anh tranh luận: "Tôi ở đâu mập, A....."

Cổ Tử Thần đi lên phía trước rồi hai bước, Tô Niên Niên trọng tâm bất ổn, tại trên lưng hấn lưng lay một chút, dọa được cô ôm chặt lấy rồi Cổ Tử Thần cổ.

Cổ Tử Thần đem cô hướng bên trên công lưng (vác), tay tại cô trên đùi nhẹ véo nhẹ một bả, ngữ điệu lại rất hung: "Chớ lộn xộn."

Tô Niên Niên gà con mổ thóc giống như gặt đầu, ghé vào anh trên vai tiếp tục giả vờ đà điều.

Lưng công một người chạy không đứng dậy, hơn nữa Cổ Tử Thần cũng không có ý định chạy, mà là lưng công Tô Niên Niên chậm Du Du đi ở phía sau, mấy tên mập kia thân ảnh đều biến mất không thấy gì nữa, nhưng mà hai người y nguyên tại mặt sau cùng.

Tô Niên Niên bị thương hỏi: "Cổ Tử Thần, chúng ta muốn làm đếm ngược đệ nhất sao?"

"Nguoi không phải nói hữu nghị đệ nhất trận đấu thứ hai, thắng thua không trọng yếu, quá trình Khai Tâm là tốt rồi sao?"

PHỐC... Tô Niên Niên đã trầm mặc, không nghĩ tới Cổ Tử Thần sẽ cầm cô giảng tâm linh canh gà đến phản bác cô.

Mặc dù thắng thua không trọng yếu, thế nhưng mà cô cũng không muốn đương đếm ngược đệ nhất đó...

Nhưng Tô Niên Niên bây giờ hoàn toàn không dám nói lời nào, một là căng thẳng, hai là ngượng ngùng, còn có... Kỳ thật cô cảm thấy hai người như vậy cũng rất tốt.

Cô đột nhiên ngừng đầu, vung lên rồi bản thân chợt lóe lên ý niệm.

Càng không muốn, những cái...kia hỗn loạn suy nghĩ mà càng rõ ràng.

Tô Niên Niên ghé vào trên lưng của hấn bất động rồi, cô nghĩ đến một cái đáng sợ khả năng: cô khả năng là thích Cổ Tử Thần rồi...

Oh my God! Thánh mẫu Maria!

Ý nghĩ này tại cô trong đầu điên cuồng tăng trưởng, lan tràn ra, tán thành vô số rậm rạp tươi tốt dây leo, khai chi tán diệp, tràn đầy ra.

Cô hồi tưởng lại và Cổ Tử Thần ở chung lúc từng ly từng tý, chỉ cảm thấy tim đập càng lúc càng nhanh, phảng phất muốn nhảy ra trái tim.

Tô Niên Niên để khinh động làm, lén lút quan sát đến Cổ Tử Thần bên mặt.

Ánh mặt trời nghiêng bỏ ra ra, cho anh ngũ quan hân lên màu vàng hình dáng, mặt mày như vẽ, tuấn tú như tuyết.

Tô Niên Niên nhìn qua anh đen như mực như sao thần biến cả y hết đồng tử, rãnh mạch cảm giác được, tim đập của mình rõ nhảy vẫn chậm một nhịp.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: Như thế nào đi thích (5)

Cổ Tử Thần lưng công cô, bộ pháp đi vô cùng ổn định, hô hấp như thường mới

Hai người đi từ từ hướng tới hạn, nguyên bản ồn ào học sinh toàn bộ yên tĩnh trở lại.

Thực sự không phải là bởi vì bọn họ không muốn nói chuyện, hơn nữa nhận lấy một vụn điểm kinh hãi.

Trời ạ, Cổ nam thần tại sao phải lưng công một người nữ sinh?

Trọng tài giáo viên chỉ là nhủ hạ lông mày, không có nói thêm cái gì, là hai người tại tới hạn kéo rồi đeo ruybăng.

Cổ Tử Thần dụng phải đeo ruybăng, đi phía trước bước hai bước, ý định đem Tô Niên Niên buông đến.

Tô Niên Niên trước anh một bước, trực tiếp từ trên lưng hắn nhảy xuống tới.

Cố Tử Thần nghi hoặc xoay người, nhìn thấy chính là Tô Niên Niên về mặt kinh ngạc biểu lộ, thậm chí từ trên mặt nàng cảm nhận được một tia bi thương cảm giác.

Tô Niên Niên không tự giác hướng lui về phía sau rồi hai bước, không để ý chung quanh dần dần vang lên hư thanh âm, nhanh chóng chạy tới Tống Dư Hi bên người.

"Tiểu Hi, chúng ta đi thôi..." Tới hạn phụ cận ngừng hơn mười chiếc xe trường học, Tô Niên Niên lôi kéo cô lên trong đó một cỗ, tìm từng cái một ngồi xuống lấy.

Tống Dư Hi vừa rồi cũng nhìn thấy Cố Tử Thần công nàng tới thân ảnh, cô đáy mắt xẹt qua một tia âm đạm, ngồi ở Tô Niên Niên trước mặt, một câu đều chưa nói.

Tô Niên Niên trong lòng loạn thành một bầy, cũng không tâm tư nói chuyện.

Một đường xóc nảy, một đường thấp thỏm không yên.

Tới hạn chỗ. Cố Tử Thần cách đám người, cùng Đường Dư liếc nhau một cái.

Đường Dư nắm quyền, môi mòng môi mím thật chặt.

Cố Tử Thần dời đi ánh mắt, nhìn qua vậy thì chiếc chạy nhanh khai mở xe trường học xuất thần.

Anh chẳng lẽ là cái gì đáng sợ con mãnh thú và dòng nước lũ sao? Tô Niên Niên đến cùng tại sao phải trốn anh?

Tô Niên Niên xuống xe, một người đã ngồi xe bus xe trở về Thần Giang Cao Trung.

Trên đường, cô lấy điện thoại di động ra thói quen đi dạo trường học Post Bar.

Đưa định bài viết thỉnh linh viết 【 kinh hiện Cố nam thần nữ hữu! Có đồ có chân tướng, tiểu đồng bạn tốc độ đến vậy xem! 】

Bài viết lưu loạt miêu tả rồi đại hội thể dục thể thao bên trên Cố Tử Thần là như thế nào anh hùng cứu mỹ nhân, lưng công Tô Niên Niên đi đến tới hạn, hơn nữa xử chí từ dùng cực kỳ buồn nôn. Cái gì "Tiếp xúc thân mật" "Nam thần mềm mại che chở" "Nhất Ôn Noãn bá vai", Tô Niên Niên kinh ngạc nhìn, sau nửa ngày im lặng.

Mặt khác còn bổ sung rồi một trương Cố Tử Thần lưng (vác) hình của nàng, bài viết phía dưới hồi phục thuần một sắc nữ sinh, từng cái đều đang khóc gào thét nam thần bị cướp đi.

【 Cố nam thần là tôi ông xã, các người cái...này tiểu tiện nên đừng lừa gạt tôi QaQ anh như thế nào có thể có bạn gái đây này! 】

【 hôm nay, là toàn dân thất tình ngày... 】

【 mặc dù rất khổ sở, nhưng vẫn là chúc phúc a... Nam thần nguoi được, nam thần gặp lại, cảm ơn nguoi kinh điểm qua ta thanh xuân. 】

Tô Niên Niên càng xem càng phiền muộn, dứt khoát tắt điện thoại di động.

Đến Thần Giang Cao Trung khi, vừa vận nhu nhu và Đậu Đậu cũng ra về, ba người hẹn rồi đi phụ cận thịt nướng điểm ăn cơm.

Thịt nướng điểm.

Đậu Đậu dùng sức cắn một cái thịt ba chỉ, ăn được miệng đầy chảy mỡ: "... Ah, cho nên nói chính là các nguoi trường học nam thần vừa rồi cũng nguoi chạy chạy Ma-ra-tông, sau đó nguoi xuân tâm này mằm nai con đi loạn chạy trốn chết rồi hả?"

Tô Niên Niên hắc tuyến, "Đồ uy, Đậu Đậu, đừng chuyển hướng chủ đề được không!"

"Tô Niên Niên, nguoi thật sự là đủ tri đòn đấy, nghe nguoi vừa rồi miêu tả, nguoi chính là phát hiện mình thích nhân gia chứ sao. Đã thích, mà đừng cảm theo đuổi chứ sao." Nhu nhu tùy tiện mà nói.

Tô Niên Niên hữu khí vô lực đảo khung sắt bên trên thịt, "Thế nhưng mà ta cảm thấy được anh không thích ta a... Tốt phiền, trường học của chúng ta Post Bar còn đem hai người chúng ta ảnh chụp để lên rồi, tốt mắt mắt." Tô Niên Niên một bên phỉ nhổ một bên lấy ra điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 174: Bị thương vì sao không nói (1)

Nhu Nhu và Đậu Đậu lật đến cái kia bài viết, rõ ràng còn mùi ngon thoát nhìn rồi

"Cái này trưng chụp ảnh trình độ rất không tồi đó, người xem cái này ánh sáng và góc độ vừa mới được, chắc chắn, các người cái này Cổ nam thần thật là 360 độ không góc chết, còn người nữa tại trên lưng hắn cái này ngưng ngưng biểu lộ thật sự là Mạnh Mạnh đất... Hai người kỳ thật còn rất xứng đấy..."

Tô Niên Niên rõ ràng còn đỏ mặt xuống, sau đó nhỏ giọng hỏi: "Thật vậy chăng?"

"Cmn, người không phải là rất nghiêm túc a?" Nhu Nhu về mặt hoảng sợ biểu lộ.

"Đương nhiên đó, bằng không tôi sẽ như vậy xoắn xuýt à." Tô Niên Niên tiếp tục đâm lầy trên kệ người vô tội thịt.

Nhu Nhu và Đậu Đậu hai mặt nhìn nhau, hai người đều từ đối phương trong mắt nhìn ra không thể tưởng tượng nổi.

Thiên a triết, Tô Niên Niên cái này người sơ sài rõ ràng cũng sẽ thích người khác?

Phải biết, tại sáng sớm giang trường cấp hai bộ và trường cấp 3 bộ, đuổi theo Tô Niên Niên người số lượng cũng không ít, càng có nhị thập tứ hiếu nam nhân tốt Đường Dư đối với Tô Niên Niên tốt như vậy. Nhưng Tô Niên Niên cho tới bây giờ mà không nhúc nhích đa nghi, cũng không có thấy nàng chính mình thích qua người kia.

Mà bây giờ, cô lại nói, bản thân đối với một cái nam sinh là rất nghiêm túc, đây quả thực thật là đáng sợ a!

"Niên Niên heo, người sẽ không phải là đầu óc rút đi à nha, gần đây có hay không thụ cái gì kích thích đó, ví dụ như đầu đụng vào cây đó cái gì đấy." Nhu Nhu vô cùng đau đớn hỏi.

Đậu Đậu vươn tay tại trước mắt nàng quơ quơ, khoa tay múa chân rồi một cái "ye Ah" đích thủ thế, nói: "Đây là mấy đó, người còn nhận ra sao?"

Tô Niên Niên lập tức Bạo Tẩu, đem nàng lưng trong mâm thịt tất cả đều đoạt ra, quát: "Hai người các người trâu chọc thật sự là đã đủ rồi, tôi bây giờ là hỏi các người làm sao bây giờ, không phải cho các người trào phúng ta đấy!"

Nhu Nhu và Đậu Đậu thống khổ một tiếng, nhìn Tô Niên Niên Mạnh Mạnh đất miệng lớn ăn thịt đáng vẻ lại không tức giận được, đành phải tiếp tục yên lặng đương nhân công thịt nướng tiểu tay thiện nghệ.

"Kỳ thật mà cũng rất đơn giản, người thích mà đi ngoạn về nhà ấm giường đó, nhưng là đây này cũng là có kỹ xảo đấy, đầu tiên người không thể trước tỏ tình, tiếp theo người không thể đuổi ngược, như vậy sẽ có vẻ người không rụt rè, hơn nữa nam sinh đối với rất dễ dàng lấy được tình cảm cũng sẽ không quý trọng." Nhu Nhu một bộ tình yêu đại sư bộ dáng cho Tô Niên Niên phân tích, nói được đạo lý rõ ràng, trực tiếp sẽ đem Tô Niên Niên hù dọa rồi.

"Ta đây muốn làm sao bây giờ à?"

Đậu Đậu cao thâm mặt trầm cười cười: "Rất đơn giản, để anh yêu người."

Tô Niên Niên: "... Các người cảm thấy sự thật sao? Nhưng hắn là trường học của chúng ta nam thần, như thế nào sẽ thích ta a, A..... Hai người làm gì mà đánh ta a!"

"Có cái gì không thực tế đấy, có hai ta giúp người bày mưu tính kế, quân hắn khi gió là nam thần hay là tiểu thịt tươi, tất cả đều cho người dễ như trở bàn tay!"

Tô Niên Niên bán tín bán nghi nhìn hai người, không hiểu cảm thấy có loại dự cảm không tốt.

Lại nói, cái này hai cái quân sư quạt mồi, thật sự đáng tin cậy à...

Cáo biệt Nhu Nhu và Đậu Đậu, Tô Niên Niên trực tiếp trở về nhà.

Buổi sáng chạy Ma-ra-tông đã so đã xong, buổi chiều để nửa ngày nghỉ.

Khi về đến nhà, cô tại phòng ngủ nhiều lần bồi hồi, xoắn xuýt bó tay rồi.

Nhớ tới vừa mới Nhu Nhu và Đậu Đậu cho cô cái kia chút ít "Điều kế cảm nang", cô hít một hơi thật sâu, cầm lấy cặp hương dưới lầu đi.

Trần Nguyên chính ở phòng khách xem, nhìn thấy thân ảnh của nàng có chút kinh ngạc: "Niên Niên, A Thần không phải buổi tối dạy thêm cho ấy ư, người hôm nay như vậy tích cực?"

Tô Niên Niên ho khan một tiếng, "Khục khục, học thêm chút đồ đặc nhất định là tốt, ca, tôi đi trước ha ha, bye bye." Nói xong vội vã liền xông ra ngoài.

Trần Nguyên ở phía sau có chút bó tay cuốn chiếu(*), muối muối của hần học tập kích tình cũng quá tích cực rồi...

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Bị thương vì sao không nói (2)

Nhất là nghĩ đến cô và Doãn Sơ Hạ đổ ước, Trần Nguyên cũng mà bình thường trở lại. [mà bên trên + mới ^^ chùy chùy ^^ kỳ ^^ trong ^^ văn ^^+

Đã gặp nàng như vậy cố gắng, Dù cho đến lúc đó thua, cũng không có cái gì nhưng tiếc nuối đấy.

Cố Gia.

Tô Niên Niên trong lòng cất giấu sự tình, bước chân lạnh nhạt nhẹ nhàng mà bắt đầu..., rón ra rón rén đẩy ra Cố Gia cửa, lại bị trước mắt một màn sợ ngây người.

Cố Tử Thần mới từ lầu một phòng tắm đi tới, rộng chặt vật mỏng, lộ ra tu mềm dai hữu lực cơ bắp, vài giọt bọt nước dọc theo đao gọt y hệt bên mặt đi xuống roi, chui vào hình dạng xinh đẹp tám khối cơ bụng và người dây câu xuống...

Trong nháy mắt, toàn bộ thế giới đều lặng im rồi.

Tô Niên Niên ngơ ngác nhìn anh, hơn nửa ngày mới "Đó" hét lên một tiếng, đồng thời xoay người qua.

"Ngươi ngươi ngươi... Ngươi làm gì mà không mặc quần áo, Cố Tử Thần, ngươi đùa giỡn lưu manh!"

Cố Tử Thần lông mi giật giật, "Tô Niên Niên, nơi này là nhà của ta."

Một câu ngắn gọn sáng tỏ, Tô Niên Niên mặt đỏ rần, khá tốt Cố Tử Thần bên hông còn buộc lại một đầu màu trắng khăn tắm, bằng không thật sự là bị chơi khăm rồi.

Cô ngập ngừng nói: "Vậy ngươi cũng phải mặc quần áo đó, chú ý hình tượng."

Cố Tử Thần mấp máy môi, có chút bất đắc dĩ lắc đầu, không có đang tiếp tục trêu chọc cô, mà là nhặt lên trên ghế sofa quần áo chụp vào đi lên.

"Ngươi đi không có à?" Tô Niên Niên thấy hần một mực không có động tĩnh, lén lút sau này liếc một cái.

Cố Tử Thần quần đã mặc vào, áo vung lên mặc một nửa, sau lưng vết thương như ẩn như hiện.

Tô Niên Niên trong đầu tựa như tia chớp xẹt qua ngày đó tình cảnh, tại Cố Gia khu nhà cũ, là Cố Tử Thần ôm cô xuống bậc thang đấy...

Cô bị anh vòng trong ngực còn bị trặc chân, hướng chỉ là dưới thân thể cùng mặt đất tiếp xúc Cố Tử Thần?

Tô Niên Niên cắn cắn môi, hỏi: "Cố Tử Thần, trên lưng ngươi tổn thương là như thế nào?"

Cố Tử Thần mặc quần áo động tác ngừng tạm, lại rất nhanh khôi phục, chậm rãi mặc xong quần áo, giọng điệu cũng là nhàn nhạt đấy, "Không có gì, ngươi hoa mắt mà thôi."

Tô Niên Niên nhú hạ lông mi, cô vừa rồi xem rất rõ ràng, Cố Tử Thần trên lưng quả thật có tổn thương, tuyệt đối không thể nào là cô nhìn lầm.

Cô tiến lên đi rồi một bước, giọng điệu là trước nay chưa có cấp bách, "Tôi không nhìn lầm, ngươi chớ gạt ta rồi, ngươi đem quần áo thoát khỏi cho ta xem xem!"

Cố Tử Thần cầm lấy trên bàn ly nhấp nước miếng, nói sang chuyện khác, "Tô Niên Niên, tôi bây giờ muốn hỏi một chút đùa giỡn lưu manh người là ai, nào có đến nam hài tử trong nhà làm cho nhân gia cởi quần áo đấy, còn có, bài tập của ngươi viết xong sao?"

Tô Niên Niên nóng nảy, đem cặp đặt xuống, ánh mắt hung ba ba (*trùng mắt) đấy, "Tôi mặc kệ, ngươi cho ta xem xem."

Cố Tử Thần nhìn cô tức giận đôi má, không hiểu cảm thấy mềm lòng.

Anh dừng một chút, đem áo cởi ra.

Tô Niên Niên lúc này đã không rảnh thương thức anh tốt đáng người, mà là hồi hộp vậy quan sát phía sau hần thương thế.

Đằng sau tất cả đều là trầy da, có mấy cái vết thương đặc biệt rõ ràng, hẳn là đập đầu đến trên bậc thang góc cạnh đụng đi ra đấy. Bởi vì không có kịp thời xử lý miệng vết thương nguyên nhân, tổn thương nghiêm trọng địa phương miệng vết thương xé rách lợi hại hơn, nhìn về phía trên thập phần nhìn thấy mà giật mình.

"Cổ Tử Thần, ngươi là heo sao, bị thương vì sao không nói, vì sao không nhìn tới bác sĩ, ngươi có phải hay không ngốc!" Tô Niên Niên tức giận la hét.

Cổ Tử Thần trầm mặc, vốn không muốn nói chuyện, nhưng khi nhìn đến Tô Niên Niên một bộ lo lắng lo lắng, hơn nữa nhanh muốn khóc lên biểu lộ, anh thờ dãi, nói: "Không có gì trở ngại, hai ngày nữa thì tốt rồi, ngươi không cần lo lắng."

Tô Niên Niên gần như muốn rống "Ta đương nhiên lo lắng tôi làm sao có thể không lo lắng", nhưng là Nhu Nhu và Đậu Đậu còn nói không thể trước tỏ tình, cũng không thể biểu hiện ra bản thân đối với hắn thích.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 176: Bị thương vì sao không nói (3)

Cô đành phải hít hít cái mũi, "Ngươi cái heo, còn thất thần thì sao, chúng ta đi xem bác sĩ!"

Cổ Tử Thần: "Thật sự không cần, Tô Niên Niên, ngươi đừng chuyện bé xé ra to."

Tô Niên Niên lập tức tặc cọng lông: "Cổ Tử Thần, ngươi sao có thể như vậy đây này! Ngươi bị thương người khác sẽ lo lắng đó, ngươi không nhìn tới bác sĩ, là đối với chính mình không chịu trách nhiệm, cũng là đối với quan tâm ngươi người tổn thương! Ngươi cũng không biết đối với chính mình tốt một chút nha, bình thường còn tổng nói tôi là heo, tôi xem ngu xuẩn nhất heo chính là ngươi!"

Cái... này tổn thương với hắn mà nói thật sự không coi vào đâu, anh từ nhỏ đến lớn bị thương nhiều lắm, nhưng nhìn thấy Tô Niên Niên mất ân cần thần, anh lại không có pháp nói ra cự tuyệt mà nói.

Cuối cùng, Cổ Tử Thần đành phải sờ lên Tô Niên Niên đầu, "Đi, ngươi đừng kích động, tôi thật sự không có việc gì, như vậy đi, ngươi giúp ta phía trên một chút thuốc tiêu viêm, hai ngày nữa thì tốt rồi."

Bàn tay của hắn phảng phất có ma lực giống như, Tô Niên Niên cảm xúc bị anh vỗ về xuống, nhếch miệng, chủ động đi trở mình y được rương rồi.

Một cái sáng ngời thần công phu, Tô Niên Niên đã đem tủ chứa đồ bên trên đồ vật trở mình loạn thất bát tao (*), xem Cổ Tử Thần bắt đắc đi lặc đầu.

Tô Niên Niên mở ra cái hòm thuốc, cầm bông vải ký chấm được, cẩn thận từng li từng tí tiến tới Cổ Tử Thần bên người.

"Có thể sẽ có đau một chút, ngươi nếu đau mà kêu đi ra, nếu như muốn khóc mà nói sẽ khóc a, tôi sẽ không ghét bỏ ngươi đấy!" Tô Niên Niên rất nghiêm túc nói.

Cổ Tử Thần kéo ra khoe miệng, lại nói đây là đem hắn đương ba tuổi đứa bé dễ dàng tiết tấu sao?

Tô Niên Niên thở sâu thở ra một hơi, nhẹ nhàng mà cho Cổ Tử Thần bên trên lấy được, ngón tay nhện không được một mực run rẩy, nhìn về phía trên cô so Cổ Tử Thần còn đau.

"Đừng sợ." Cổ Tử Thần nhẹ nói, Tô Niên Niên ổn rồi ổn tâm thần, lại thay Cổ Tử Thần khó chịu, thế là chần chờ phần môi hướng miệng vết thương của hắn bên trên thổi khí.

Cổ Tử Thần toàn bộ phía sau lưng đều cứng lại rồi, trên lưng a tới nhiệt khí như ngàn vạn con kiến đồng thời cắn xé giống như, để hô hấp của hắn đều tăng thêm.

Anh một bả đè lại Tô Niên Niên tay, giọng nói khàn khàn: "Đã đủ rồi."

Tô Niên Niên mở trừng hai mắt, khó hiểu nói: "Còn chưa có quần băng gác đâu rồi, ngươi có phải hay không đau? Đau mà nói một tiếng, tôi tận lực điểm nhẹ."

Cổ Tử Thần không tiếng động nghiêng rồi rặng, quả nhiên là chỉ heo, anh ở đâu là đau, rõ ràng là thể xác và tinh thần khó chịu, làm nhục anh tự chủ.

Cái này bôi thuốc với hắn mà nói quả thực chính là loại tra tấn.

Rất cực, dài dòng buồn chán bôi thuốc cuối cùng kết thúc, Cổ Tử Thần một lần nữa mặc quần áo tử tế, thấp giọng nói: "Đi trước đem bài tập đã viết, sẽ không đau hỏi ta."

"Nha..." Tô Niên Niên ngoan ngoãn nghe lời, mắt to lại quay tròn đi chuyển.

Nhu Nhu và Đậu Đậu nói, muốn để một cái nam sinh yêu người, đầu tiên muốn và anh bảo trì nhất định được tiếp xúc, muốn nhiều thân mật có nhiều thân mật, nhất định phải nỗ lực tận tâm tận tâm (giác)!

Tô Niên Niên y nguyên nghe theo, đã viết vài nét bút mà chạy đi tìm Cố Tử Thần hỏi vấn đề, giảng xong sau lại hỏi tiếp, tóm lại chính là nhất định phải cùng anh nhiều lời nói! Tiếp xúc nhiều!

Cố Tử Thần ngược lại là vui cười cho cô giảng, chỉ là tại âm thầm nghĩ lại, chẳng lẽ là mình giáo không được, đơn giản như vậy đề mục Tô Niên Niên cũng sẽ không đã viết sao?

"Meo meo ~" quen thuộc tiếng mèo kêu truyền đến, Tô Niên Niên ngẩng đầu nhìn lên, nhà nàng Bao Bao chính uốn tại vòng tròn lớn trong ngực thích ý kêu, lười nhác gian lại không mất ung dung đẹp đẽ quý giá.

Cố Tử Thần ngồi ở trên ghế sofa đảo tạp chí, giống nhau nhìn thoáng qua.

Một mèo, một chó, còn có người yêu, tại sau giờ ngủ ấm áp ánh mặt trời xuống, tỏ ra như thế ấm áp không màng danh lợi.

Cuộc sống như vậy, tình mỹ mãn khỏe.

Chỉ là một giây sau, Tô Niên Niên mà đã nghe được anh nghiêng răng nghiêng lợi giọng nói

"Tô Niên Niên, đem người mèo mang đi! Mang đi! Mang đi!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 177: Đời người nếu chỉ như lúc mới gặp (1)

Tô Niên Niên cười mĩa hai tiếng, "Cố Tử Thần, người sao có thể tàn nhẫn như vậy đâu rồi, muốn chia rẽ Đại Viên và Bao Bao."

Cố Tử Thần khiêu mi nhìn cô, ý tứ không cần nói cũng biết.

Tô Niên Niên nghĩ nghĩ, vẫn là đem Bao Bao đuổi đến đi ra ngoài, Bao Bao ai oán đưa móng vuốt cong cửa, phát ra xoẹt xoẹt giọng nói.

Đại Viên "Uông uông" kêu lên hai tiếng, giống nhau có vẻ không phần chán ức sắp rồi nơi hẻo lánh.

Tô Niên Niên đồng tình thờ dài, chạy về đi tiếp tục làm bài tập đi.

Đợi Cố Tử Thần cho cô nói sở hữu tất cả đề, Tô Niên Niên lại bắt đầu sầu muộn rồi.

Kế tiếp nên làm cái gì bây giờ? Không có lời nói tìm lời nói sao?

Cô nghiên cứu xuống, bắt đầu gặt cái chủ đề, "Cố Tử Thần, người bình thường thích làm gì à?"

Cố Tử Thần nhân nhạit ngắm cô liếc, "Chơi game, xem thế giới động vật."

"..." Tô Niên Niên hơi miệng mở rộng, không nghĩ tới nam thần yêu thích như thế đơn giản thô bạo.

"Ách, kỳ thật tôi cũng đặc biệt thích xem, khục khục, tại Châu Phi trên đại thảo nguyên, lại đến mỗi năm một lần động vật giao phối tiết..." Tô Niên Niên bắt chước Triệu Trung Tường giọng nói nhớ kỹ lời kịch, nói xong cũng cảm thấy không đúng.

Đồ phi! Giao phối cái quỷ đó! Tại sao phải niệm một đoạn này đó!

Cố Tử Thần nhiều hứng thú nhìn cô, "Tiếp tục đó." Anh ngược lại muốn nhìn một chút cái này heo còn có thể đàn độn đến mức nào.

Tô Niên Niên xấu hổ bụm mặt, "Tôi đi về trước, gặp lại!" Nói xong liền bọc của mình đều dừng rồi, gần như là chạy ra Cố Gia đấy.

Nhìn qua bóng lưng của nàng, Cố Tử Thần bắt đầu đi lắc đầu, cảm chịu số phận y hệt thay cô thu thập loạn thất bát tao (*) tập và dụng cụ học tập.

Nghĩ đến vừa rồi mặt nàng hồng hót hoảng thất thố đáng vẽ, Cố Tử Thần có chút nấp náy khóe môi, lộ ra rồi khó được một cái đáng tươi cười.

Trận đầu thất bại, Tô Niên Niên động lực thoát cái cũng chưa có, mắt ngủ đến sau nửa đêm hai ba điểm mới ngủ, ngày hôm sau nhìn chăm chăm hai cái dây đặc mắt quảng thâm đi trường học.

Chúc Thành cùng gặp quỷ rồi tựa như nhìn Tô Niên Niên, "Má ơi, Niên Niên, người như thế nào biến thành cái dạng này rồi, lại thức đêm xem tivi kịch rồi hả?"

"Cũng không phải." Tô Niên Niên thờ dài, "Tôi mất ngủ."

Tổng Dư Hi ân cần mà nói, "Người không sao chứ? Muốn hay không xin phép nghỉ ngơi một chút."

Tô Niên Niên lắc đầu, ý định quay đầu cùng Đường Dư trò chuyện sẽ thiên, kết quả phát hiện căn bản mà không gặp Đường Dư thân ảnh.

Nhưng Đường Dư bình thường đều rất thủ lúc, chưa từng có muộn qua, như thế nào sẽ tới lúc này còn chưa tới?

"Đường Dư đi đâu đó, hôm nay không có tới đến trường sao?" Tô Niên Niên hỏi.

Tổng Dư Hi muốn nói lại thôi, tại Tô Niên Niên không ngừng hỏi hạ mới nói ra tự mình biết sự việc, "Đường Dư ngày hôm qua đánh nhau... Bị nghỉ học một tuần, nhưng lại buộc xử phạt một lần, nghe nói còn muốn viết đến trong hồ sơ..."

Tô Niên Niên một chút mà mộng rồi, hảo hảo Đường Dư như thế nào sẽ đánh người à?

"Đến cùng như thế nào, tiểu Hi người đem lời nói nói rõ ràng!"

Tổng Dư Hi bị cô sót ruột giọng điệu lại càng hoảng sợ, Chúc Thành thấy thế, vội vàng thay cô giải thích, "Là theo trường học đội bóng rổ hạ cường mấy người bọn hắn đánh chính là, ngày hôm qua chạy Ma-ra-tông sau khi kết thúc mấy người bọn hắn không phục, hùn vốn đi chấn rồi Đường Dư, đã xảy ra điểm khóe miệng, sau đó mà đã đánh nhau, hạ cường còn treo màu rồi, kết quả ta trường học mấy cái thể dục giáo viên bắt được, sống sờ sờ nào đến chánh giáo chủ nhiệm nơi nào đây rồi..."

"Vậy thì hạ cường đâu này? Không có sao chứ?" Tô Niên Niên thập phần khó hiểu, lẽ ra loại này nam hài tử tâm đó đánh nhau, trường học tối đa cho cái thông báo phê bình mà rất giỏi rồi, như thế nào còn có thể nghỉ học nghiêm trọng như vậy đó.

"Anh mà chảy điểm máu mũi, nhưng Hạ gia là Thánh Âm trường học chủ tịch..." Chúc Thành nói đến một nửa mà dừng lại rồi, còn lại không cần phải nói Tô Niên Niên cũng hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 178: Đời người nếu chỉ như lúc mới gặp (2)

Đơn giản chính là Đường Dư đánh rồi Hạ Cường, Hạ gia dùng bản thân tư quyền xử phạt rồi Đường Dư.

Cô tức giận đem ném sang một bên, Chúc Thành cười khổ thờ dài một tiếng, cũng không nói gì.

Tô Niên Niên đè nén tâm tình lên một ngày khóa, sau khi tan học cho Trần Nguyên gọi điện thoại để anh đi trước, bằng vào mơ hồ nhớ lại đánh xe đi Đường Dư nhà.

Trong ấn tượng chỉ có trường cấp hai khi và Nhu Nhu Đậu Đậu cùng đi qua, cô đánh giá phụ cận kiến trúc, thật là cũ đích cư dân lâu, hai năm qua đoán chừng muốn phá bỏ rồi. Trong ngõ nhỏ gồ ghề, tích lũy mưa, đầy đất lầy lội.

Tô Niên Niên cho Đường Dư gọi điện thoại, nghe được cô nói mình tại nhà hần phụ cận khi, Đường Dư rõ ràng sững sốt một chút, sau đó rất nhanh mà xuống tiếp cô.

Hai phút về sau, Tô Niên Niên đứng ở Đường Dư trong nhà.

Đường Dư trong nhà trống rỗng đấy, một người đều không có.

Trong nhà hần tình huống, Tô Niên Niên chỉ biết một chút, hình như là từ nhỏ cha mà bệnh qua đời, mẫu thân đi theo có tiền người đàn ông chạy.

Nhất là những điều này đều là nghe trong trường học mặt khác học sinh giảng bát quái giảng đấy, Tô Niên Niên cũng không biết đến cùng là đúng hay không thật sự, hơn nữa bởi vì sợ đâm Đường Dư vết sẹo, cô cũng không có không biết xấu hổ hỏi qua.

Đường Dư ăn mặc rộng thùng thình vận động liền cái mũ áo, yên ổn sinh sống ngồi ở trên ghế sofa đáng vẻ như chỉ cỡ lớn khuyến khoa động vật.

Tô Niên Niên nhìn anh: "Thương thế của người ở đâu rồi hả? Có nặng lắm không? Xem không thấy bác sĩ."

Đường Dư vốn còn muốn che dấu, kết quả Tô Niên Niên trừng anh liếc, "Không cần làm lại lừa gạt tôi rồi, tôi cái gì cũng biết rồi."

Thấy thế, Đường Dư chỉ chỉ cánh tay của mình, "Mà cánh tay có chút kéo tổn thương."

"Còn gì nữa không?" Tô Niên Niên tiếp tục hỏi.

Tại Tô Niên Niên trước mặt, Đường Dư từ trước đến nay là không còn cách nào khác đây, ngoan ngoãn vừa chỉ chỉ trên người mấy chỗ vết thương, xem Tô Niên Niên chỉ tiếc rèn sắt không thành thép (*) cần rằng, "Người ngốc hay không ngốc đó, mà để anh đánh người đó, làm gì mà không hoàn thủ!"

Đường Dư gật đầu, "Tôi trả đây."

"Vậy tại sao Trư ca nói Hạ Cường mà chảy điểm máu mũi?"

Cái này đòi Đường Dư xấu hổ rồi, anh do dự một hồi mới nói, "Tôi giống đem hấn xương mũi đánh lệch ra..."

Tô Niên Niên: "..."

Cô còn tưởng rằng Đường Dư ăn thiệt thòi đâu rồi, không nghĩ tới Đường Dư ra tay còn rất hung ác đây...

Chỉ có điều Tô Niên Niên từ trước đến nay là giúp thân không giúp lý cái loại người này, chỉ cần Đường Dư không ăn thiếu (thiệt thòi), cô mà trong lòng điểm thẳng bằng rồi.

"Vậy các người vì sao đánh nhau đó, đầu cấp hai năm đó người không phải nói người không bao giờ... nữa sẽ tùy tiện động thù sao!" Tô Niên Niên ép hỏi nói, Đường Dư một mực bảo trì trầm mặc.

Một lát sau, anh nói: "Tô Niên Niên, đều sẽ tôi không được, đều sẽ tôi không đúng, tôi về sau nhất định không đánh nhau."

Tô Niên Niên nhanh buồn bức chết rồi, cô mới không tin Đường Dư sẽ vô duyên vô cớ đánh người đâu rồi, khẳng định bên trong có cái gì ẩn tình.

"Người nói cho ta biết là như thế nào đó, không thể cứ như vậy được rồi." Tô Niên Niên rầu rĩ nói.

"Thực đúng là tức giận đi lên đánh một trận, không có việc gì, tôi ở nhà vừa vận nghi ngại vài ngày, không còn sớm, tôi đưa người trở về đi."

Một câu đem Tô Niên Niên ghen gắt gao đây, cô chỉ có thể bị phản trừng Đường Dư liếc, "Tự chính mình trở về, người nghỉ ngơi thật tốt."

Cô vừa rồi nhìn nhìn, Đường Dư trên người cũng chỉ là mấy chỗ vết thương nhẹ, chiếu anh thể trạng và thể lực, không cần vài ngày mà lại sinh long hoạt hổ rồi.

Cô muốn biết chính là, Đường Dư và Hạ Cường đánh nhau nguyên nhân.

Nói đúng không để Đường Dư đưa, nhưng Đường Dư vẫn là đem cô đưa đến nhà cửa ra vào, trước khi đi, còn dặn dò cô chăm sóc tốt bản thân, khiến cho Tô Niên Niên phảng phát mới là bị thương chính là cái người kia giống nhau.

Tô Niên Niên rầu rĩ không vui đi trở về, mơ hồ trong đó, cô cảm thấy một đạo trong trời nhưng lạnh lùng ánh mắt chính nhìn chăm chú lên cô.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 179: Đời người nếu chỉ như lúc mới gặp (3)

Tô Niên Niên rầu rĩ không vui đi trở về, mơ hồ trong đó, cô cảm thấy một đạo trong trời nhưng lạnh lùng ánh mắt chính nhìn chăm chú lên cô mới.

Cô giờ lên con mắt nhìn sang, Cố Từ Thần đứng tại nhà mình bậc thang trước, Đại Viên thân mật cộ lấy anh ống quần, Bao Bao tại hàng rào bên này cùng bọn họ xa xa tương đối, Meow ô Meow ô gọi không ngừng.

Chẳng biết tại sao, cô trong lòng đột ngột lộp bộp một tiếng, bản năng đối với Cố Từ Thần ánh mắt sinh ra sợ hãi.

Cô đi qua, ôm lấy Bao Bao, chuẩn bị yên lặng chạy đi.

"Tô Niên Niên, có bạn trai cảm giác không sai a, là người đánh nhau, đưa người về nhà, người có phải hay không nên Khai Tâm chết rồi hả?" Cố Từ

Thần giọng nói lạnh như băng đầy, lộ ra đậm mạc mùa mai.

Tô Niên Niên không rõ ngày hôm qua anh khá tốt tốt, hôm nay đối với thái độ của nàng tại sao lại biến thành như vậy. Cô khẽ cắn môi: "Anh không phải bạn trai ta, người chớ nói lung tung!"

"Ah, cái kia chính là lớp xe dư roài." Cố Từ Thần tiếp tục lời nói ác độc.

Tô Niên Niên phát hỏa: "Tôi cùng Đường Dư là bạn tốt, hảo huynh đệ, người không hiểu đừng nói loạn, còn có, Cố Từ Thần, tôi cùng với kết giao đều sẽ chuyện của ta, người làm gì mà như vậy âm dương quái khí (*) nói chuyện, chuyện của ta ai cần người lo đó!"

Cố Từ Thần nhẹ giọng cười nhạo: "Trên cái thế giới này nào có cái gì thuần khiết nam nữ hữu nghị, Tô Niên Niên, người là phạm dân đồn đây này hay là vốn mà ngốc?"

Gió đêm hơi lạnh, Tô Niên Niên lại cảm thấy anh nói những lời kia như từng đạo mũi băng nhọn tính vào thân thể của nàng.

Trước kia bất kể là lời đồn đãi gì chuyện nhảm, hoặc là người khác không tốt ánh mắt, cô đều cảm thấy không sao cả, bởi vì cô căn bản không quan tâm.

Nhưng bây giờ, cô rốt cục thể nghiệm đến rồi cảm giác khó chịu.

Bởi vì thích, cho nên quan tâm.

Sở dĩ phải thông khổ.

Cô hít một hơi thật sâu, cảm thấy tại tiếp tục như vậy cô và Cố Từ Thần nhất định sẽ nhao nhao lên, thế là mà nói: "Tôi về trước đi ngủ, gặp lại."

"Học bù người không tới?" Cố Từ Thần nhử mày.

Đại Viên như là cảm nhận được chủ nhân không vui cảm xúc, dất cuồng hống "Uông uông" kêu lên, tại yên tĩnh đêm tỏ ra thập phần đột nhiên.

"Tôi không thoải mái, xin phép nghỉ một ngày, bye bye." Tô Niên Niên cũng không quay đầu lại đi rồi, Cố Từ Thần hầu kết giật giật, nguyên bản muốn nói chút ít giữ lại lời mà nói..., nhưng cuối cùng hay là chưa nói gì hết lời ra.

Anh vốn là không quen biểu đạt bản thân tình cảm người, có lẽ anh tại phương diện khác rất ưu tú, nhưng tại chính mình thích con gái trước mặt, anh cũng có không biết làm sao khi.

Về đến nhà, Trần Nguyên xem cô bộ dáng tức giận, tò mò hỏi: "Niên Niên, người không sao chứ? Sắc mặt như thế nào khó coi như vậy?"

Tô Niên Niên nghiêng răng: "Đều sẽ Cố Từ Thần cái kia bệnh tâm thần, không phải nói Đường Dư là bạn trai ta! Nói chuyện còn một mực có gai, tôi lại không trêu chọc anh, anh còn nói tôi dân đồn..." Nhớ tới Cố Từ Thần mới vừa nói những lời kia cô cảm thấy lòng chua xót.

Trần Nguyên mở trừng hai mắt, đưa cho Tô Niên Niên một hộp sữa chua, đồng thời không để lại dấu vết hỏi: "Tôi phát hiện người cùng A Thần hai người quả thực chính là vui mừng oan gia đó, Niên Niên, người để ý như vậy hần mà nói, có phải thích anh?"

"Ta đương nhiên thích anh nữa à!" Tô Niên Niên nóng vội nhanh miệng, trực tiếp đem trong lòng lời nói nói ra, nhưng là lập tức mà ý thức được không đúng, liền vội vờ tay bịt miệng lại.

Nhưng Trần Nguyên đã rành mạch đã nghe được.

Tô Niên Niên tìm cái lý do vội vã hồi trở lại bản thân phòng rồi, Trần Nguyên lưu tại nguyên chỗ, thờ dài rồi một tiếng.

Anh kỳ thật đã sớm đoán được, có lẽ Tô Niên Niên mình cũng không có có ý thức đến, nhưng cô nhìn Cố Từ Thần ánh mắt, đã sớm biểu lộ rồi hết thảy.

Nhưng anh cũng không biết, Tô Niên Niên thích Cố Từ Thần, là không là một chuyện tốt.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 180: Đời người nếu chỉ như lúc mới gặp (4)

Lúc nửa đêm hạ nổi lên vũ, Thu Vũ tí tách, hàn ý thấu xương, Đường Dư trên giường trở mình đến che rồi rất lâu, một mực không ngủ lấy.

Trên người mấy chỗ miệng vết thương có chút đau, trước kia vết thương cũ các đốt ngón tay chỗ cũng ần ần làm đau, anh dứt khoát đứng dậy, cho mình

rót chén nước, uống một hơi cạn sạch.

Trở lại bên giường, Đường Dư thò tay tại trên tường nhẹ nhàng tìm một chút, lưu lại một đạo nhẹ nhàng móng tay ấn.

Không biết là lúc nào dưỡng thành thói quen, mỗi lần nghĩ tới Tô Niên Niên, anh sẽ tại trên tường dùng móng tay đồng dạng nói.

Cho tới bây giờ, cả mặt trên tường đều hiện đầy sâu cạn không đồng nhất vết cắt.

Nhìn thấy mà giật mình.

Là chừng nào thì bắt đầu thích hay sao? Kỳ thật Đường Dư mình cũng nhớ không rõ lắm.

Nhớ lại ở trong chỗ sâu, chỉ có mối gặp gỡ Tô Niên Niên lúc tình cảnh, khắc cốt铭心.

Năm đó, Thần Giang Cao Trung khai giảng, Đường Dư lần đầu tiên.

Anh đến vô cùng sớm, nhưng lại ngồi trước phòng học hàng cuối cùng.

Đi học tiếng chuông vang lên, chủ nhiệm lớp tiến lớp lẩm bẩm lẩm bẩm nói cả buổi, Tô Niên Niên mới khoan thai đi đến, đứng tại cửa phòng học yếu ớt quát lên "Báo cáo."

Chủ nhiệm lớp rất hưng phấn: "Hôm nay thế nhưng mà khai giảng ngày đầu tiên, làm sao tới muộn như vậy đó!"

Tô Niên Niên xấu hổ cười, "Kẹt xe... Kẹt xe... Giáo viên tôi sai rồi, tôi về sau nhất định sửa lại, hảo hảo học tập, mỗi ngày hướng lên, tuyệt đối không muộn đến!" Vừa nói một bên đưa trong tay chứa bánh bao cái túi sau này ẩn dấu tàng, cái này rất nhỏ công tác không có tránh được Đường Dư con mắt.

Nhất định là ngủ nướng ngủ quên mất rồi, Đường Dư tại trong lòng đánh giá.

Chủ nhiệm lớp thấy nàng nhận lầm thái độ hài lòng, mà để cô tiến vào.

Nhưng trong phòng học học sinh đã ngồi đầy nhóc đương đương đầy, Tô Niên Niên xem xét, đành phải đi đến cuối cùng một loạt, ngồi xuống duy nhất không vị bên trên Đường Dư bên người.

Chủ nhiệm lớp giảng miệng đắng lưỡi khô, vốn đều không phản đối rồi, kết quả bây giờ lại bắt được Tô Niên Niên muộn không để, các loại cường điệu kỷ luật tâm quan trọng, Đường Dư nghe tâm phiền ý loạn, trực tiếp nằm sấp trên mặt bàn ngủ rồi.

Nhưng Tô Niên Niên khi đó đúng là tiêu chuẩn thành viên tích cực, giáo viên ở phía trên giảng bài, cô lại không thể ăn cái gì, cái này đối với một cái đồ tham ăn mà nói là loại không thua gì thập đại cực hình tra tấn.

Kết quả là, cô đem biện pháp đánh tới rồi Đường Dư trên người.

"Này, người tên là gì đó, đến tâm sự nha... Ài, làm gì mà không để ý tới người đó, đồng học, đồng học, tôi gọi người đấy..." Tô Niên Niên nhỏ giọng hô vài tiếng, Đường Dư một chút cũng không là không động đậy.

Anh đã nghe được, nhưng là chẳng muốn phản ứng cái tiểu nha đầu này.

Tô Niên Niên tư (tí tí) không tức giận chút nào, sờ trường chỉ đâm lấy Đường Dư khuỷu tay.

"Đứng dậy nha, đồng học, tôi gọi Tô Niên Niên, người là ai đó, theo giúp ta trò chuyện nha..."

Đường Dư nghe đau cả đầu, tiểu nha đầu này là kèm theo Đường Tăng niệm kinh thuộc tính sao? Có cần hay không như vậy mà tính?

Anh ngẩng đầu, giọng điệu không kiên nhẫn: "1, tôi gọi Đường Dư, 2, đừng phiền tôi, hiểu rồi hả?"

Bởi vì từ nhỏ mà không có cha mẹ, Đường Dư không ít thụ cái khác đứa con ức hiếp, nhưng Đường Dư không phải quả hồng mềm, mỗi lần tất [nhiên] hoàn thủ. Đánh nhau càng ngày càng lợi hại, ra tay càng ngày càng hung ác, sáng sớm giang trường cấp hai cái này một mảnh người cũng không dám gây anh, Dù cho bình thường anh không nói lời nào, trên người cũng chỉ có loại thiếu niên lệ khí.

Hết lần này tới lần khác anh dọa không nổi Tô Niên Niên, Tô Niên Niên trừng anh liếc: "Không để ý tới mà không để ý tới, Đường Dư, tôi muốn với người chính thức tuyệt giao năm phút đồng hồ, gặp lại!"

Lúc ấy Đường Dư mà ngây ngẩn cả người, trước mắt cô bé, giữ lại chạm vai tóc ngắn, khuôn mặt hình cầu đầy, chu trắng nõn nà môi, nghiêng đầu sang chỗ khác, thật đúng không để ý tới anh rồi.

Mười mấy tuổi đứa nhỏ, cũng không hiểu cái gì là thích, nhưng khi đó Đường Dư ở trong lòng muốn, cái tiểu nha đầu này mặc dù lải nhải một chút, nhưng là... Thật đúng là thật đáng yêu đấy.

Chương 181: Đời người nếu chỉ như lúc mới gặp (5)

Đến tận thật lâu về sau, Đường Dư mới hiểu được, chính là liếc, thành công anh cuộc đời này trong lòng khó có thể vượt qua kiếp nạn.

Khai giảng ngày đầu tiên cuối cùng một tiết khóa là lớp sê, chủ nhiệm lớp cho mọi người điều rồi chỗ ngồi, anh không phải cái loại này cổ hủ cũ kỹ người, đem nam nữ xa lạ khai mở điều, mà là một nam một nữ ngồi bạn ngồi cùng bàn.

Phút pháp là theo như danh sách trình tự phân biệt, vừa vặn Đường Dư và Tô Niên Niên tên cùng một chỗ, thế là thuận lý thành chương ngồi lại với nhau, nhất là vẫn là hàng cuối cùng.

Vừa mới bắt đầu, Đường Dư hay là ôm trêu chọc Tô Niên Niên lòng, ngày hôm sau, anh tựa như cái kia tuổi trẻ sở hữu tất cả nam hài tử đã dùng qua ngày thơ thủ đoạn giống nhau hướng Tô Niên Niên dụng cụ học tập trong hộp thả chỉ sâu róm.

Anh ngồi tại vị trí trước, biểu hiện ra một bộ cao quý lãnh diễm bao quát muôn dân trăm họ mặc dù xem cảm giác, trên thực tế một mực tại chờ mong Tô Niên Niên phản ứng.

Tiếng chuông tiếng nổ, Tô Niên Niên lại là cuối cùng một cái xông tới đấy, tóc lộn xộn đấy, một bộ giấc ngủ chưa đủ đáng về.

Chẳng biết tại sao, Đường Dư đã gặp nàng vậy thì khuôn mặt cũng có chút bất nhẫn lòng, đang chuẩn bị thừa dịp cô lén lút không chú ý đem sâu róm lấy ra, không nghĩ tới Tô Niên Niên đã từ trong ngăn kéo xuất ra dụng cụ học tập hộp rồi.

Đường Dư ngừng lại rồi hô hấp, nhưng đợi cả buổi, cũng không nghe thấy Tô Niên Niên thét lên, ngược lại lại bị cô chọc chọc khuỷu tay, ngay sau đó chợt nghe đến cô tràn ngập kinh hỉ giọng nói: "Đường Dư, người xem, tôi dụng cụ học tập trong hộp có chỉ côn trùng, tốt mập tốt mập đấy!"

Đường Dư: "..."

Anh tròn mắt há hốc mồm nhìn Tô Niên Niên, Tô Niên Niên đã mặt mũi tràn đầy hưng phấn cầm bút bi đùa cái con kia côn trùng, một chút cũng không sợ hãi.

Nhất định là không đúng chỗ nào... Đường Dư tại trong lòng kiểm nghiệm hành động lần này thất bại.

Anh tính cách ở bên trong có rất quật cường thành phần, nhận thức chuẩn một sự kiện mà nhất định phải kiên trì, ngày thứ ba, anh thay đổi đầu càng lớn đáng sợ hơn côn trùng, lần nữa cao quý lãnh diễm chờ Tô Niên Niên sợ hãi tiếng thét chói tai, Ừ, tốt nhất có thể dọa khóc anh.

Nhưng mà

"Đường Dư, Wow, cái này côn trùng thật là uy phong đó, tôi muốn cho nó đặt tên gọi Đầu Chiến Thắng Phật, người cảm thấy như thế nào đây?"

Đường Dư trầm mặc.

Ngày thứ tư

"Ồ, cái này hay là màu sắc rực rỡ đấy, thật xinh đẹp đó, có thể hay không phai màu đó, người có nước ấy ư, để tôi làm thí nghiệm!"

"..."

Đường Dư Thâm Thâm cảm nhận được một hồi cảm giác vô lực, trên thế giới tại sao phải có kỳ quái như thế con gái, hoàn toàn không phải bình thường bức tranh phong đó!

Đến tận một ngày nào đó, Tô Niên Niên thần thần bí bí lôi kéo tay áo của hắn, sau đó hướng trong tay của hắn thả một cái mập mập xanh đậm sắc đại trùng từ, còn lời nói thâm thía nói: "Đường Dư, người có phải hay không thích côn trùng đó, đây là tôi buổi sáng leo đến nhà của ta dưới lầu trên cây táo đấy, mà tặng cho người đi, người không cần cảm ơn tôi, thích là tốt rồi tốt nghiên cứu a, Đắc-uy-n cũng là đối với côn trùng nhỏ cảm thấy hứng thú mới viết ra 《côn trùng luận》 đây này!"

Lời này nói nghiêm trang, để Đường Dư không thể nào phản bác.

Đó ư cái này thật không phải là anh ước nguyện ban đầu đó, lại nói Tô Niên Niên người có thể hay không sợ hãi một lần đó!

Anh vịn Ấc, yên lặng mà tiếp nhận cái kia côn trùng, bỏ vào bản thân dụng cụ học tập trong hộp.

Năm thứ hai mùa xuân, hai người còn cùng một chỗ ngồi, Đường Dư từ trong băng hữu chỗ đó làm điểm tầm trướng, Tô Niên Niên vừa nhìn thấy mà hai mắt Phát Quang: "Đây là cái gì nha?"

"Ah, đây là tầm trướng, ầm áp rồi sẽ áp ra tiểu tầm, sau đó nuôi mà có thể trưởng thành, cuối cùng sẽ nở ra, còn có thể biến thành con bướm bướm." Đường Dư trả lời, trải qua lâu như vậy ở chung, anh đối với Tô Niên Niên thái độ đã khá nhiều, tại Tô Niên Niên trước mặt nói lời cũng là tối đa đấy.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182: Đời người nếu chỉ như lúc mới gặp (6)

Tô Niên Niên lúc ấy đã tới rồi hào hứng, còn không nên cùng anh một khối dưỡng, hướng dụng cụ học tập hộp bên trên chọc lấy mấy cái động, phở một chút bột biến và bông, làm lại để hơn mấy phiến tươi mới lá dâu, đắp thành công tầm cung tiểu ô

Nhưng là Tô Niên Niên bước đầu tiên mà gặp ngăn trở, cô đem tầm trướng đặt ở bông ở bên trong, tại trong tay áo che cho tới trưa, vẫn không có ầm ra tầm cung đến.

Đường Dư đã ầm ra hơn mười đầu, hướng lá dâu bên trên vừa để xuống, như từng con màu đen con kiến nhỏ.

Tô Niên Niên xem không ngừng hâm mộ, con mắt quay tròn di chuyển, thừa dịp Đường Dư thất thần công phu, một bả cướp đi Đường Dư dụng cụ học tập hộp.

"Ngươi làm gì?" Đường Dư liếc nhìn hấn một cái.

Tô Niên Niên lý lẽ hùng hồn: "Đây là của ta, ừ, cái này mới là của ngươi." Nói xong đem mình dụng cụ học tập hộp giao cho rồi Đường Dư.

Đường Dư dở khóc dở cười, "Ngươi là nữ thô phi ấy ư, liền đồ đạc của ta đều đoạt, không phải là ầm không đi ra sao, đáng lo ta giúp ngươi ầm."

"Mới không cần, hừ!" Tô Niên Niên cùng cái tiểu tham tiền tựa như, gắt gao bảo vệ cái kia dụng cụ học tập hộp.

Đường Dư bắt đắc dĩ, đành phải cùng cô thay đổi.

Tầm cung càng dưỡng càng lớn, nhưng Đường Dư luôn dưỡng so Tô Niên Niên được, Tô Niên Niên mà mỗi lần cùng anh trao đổi văn kiện ngoại giao (chiếc) có hộp dưỡng, không để cho đôi mà ầm đoạt, mỗi lần Đường Dư đều bị lấy anh.

Tầm cung càng ngày càng mập, lập tức muốn nở ra rồi, có một ngày buổi tối, Tô Niên Niên đem dụng cụ học tập hộp roi phòng học, ngày hôm sau đến nhìn, cái hộp roi trên mặt đất, không biết bị ai giẫm rồi một cước, bên trong tầm cung toàn bộ đều chết hết, thân thể đều cứng ngắc lại.

Tô Niên Niên "Oa" một tiếng sẽ khóc rồi, đem Đường Dư lập tức mà khiến cho chân tay luống cuống.

Anh nhận thức Tô Niên Niên lâu như vậy, biết rõ cô không phải cái loại này thích khóc con gái, bây giờ khóc thương tâm như vậy, thật sự khổ sở rồi.

Đường Dư ngốc an ủi Tô Niên Niên: "Đi, đừng khóc... Không có việc gì, tôi đem ta cho ngươi dưỡng được không? Tô Niên Niên... Nghe lời, đừng khóc nha, ngươi mặt đều khóc bỏ ra..."

Tô Niên Niên càng khóc càng thương tâm, cũng đừng anh tầm cung, tự mình một người ngồi tại vị trí trước nhỏ giọng nức nở.

Nhu Nhu và Đậu Đậu hai người khi đó cùng Tô Niên Niên quan hệ cũng rất được, hai người thay nhau tới dỗ dành cô, Tô Niên Niên ai cũng không để ý tới, chính là một mực sục sịt cái mũi, bả vai một đứng thẳng một đứng thẳng đấy, xem Đường Dư cả trái tim đều xoắn đi lên.

Nghỉ giữa khóa nghỉ ngơi, anh đi đi toilet, bên cạnh mấy cái cùng lớp nam sinh cười hi hi thảo luận lấy Tô Niên Niên, "Ôi, ta lớp cái kia Tô Niên Niên thật có thể khóc, cái này đều khóc hai mảnh khóa, có thương tâm như vậy nha."

"Mà đúng vậy a, nhất là mỹ nhân chính là mỹ nhân, khóc lên cũng đẹp như thế, ha ha ha ha!"

"Bà mẹ nó, các người quá không thuần khiết rồi, các người đây là muốn yêu sớm tiết tấu đó!"

"Xéo đi, ngươi đừng nói ngươi YY qua cô làm bạn gái của ngươi đó..."

"Ha ha hắc..." Mấy cái nam sinh ăn ý nở nụ cười.

Đang sau trong phòng kể truyền đến một thanh âm: "Ha ha, ngày hôm qua chính là tôi giẫm cô cái hộp, ai bảo cô không lo bạn gái của ta!"

Đường Dư nghe ra đó là lớp một cái đấng trước nam sinh, đã từng trả lại cho Tô Niên Niên ghi qua tình, bị Tô Niên Niên một bả ném thùng rác rồi.

Anh tại rửa tay bên cạnh ao tắm sạch sẽ rửa tay, lạnh nhạt quay người, mạnh mẽ một cước đem phòng kế cửa cho đập ra!

"Cmn, Đường Dư ngươi làm gì mà đó!" Đang ngồi cầu nam sinh lại càng hoảng sợ, quần còn chưa kịp nâng lên, Đường Dư nắm đấm cũng đã rơi xuống.

Trong nhà vệ sinh một hồi xao động, nhưng không ai dám đi lên can ngăn.

Nam sinh kia bị Đường Dư mạnh mẽ đánh một trận, trước khi đi, Đường Dư nói: "Về sau đừng cho ta xem gặp ai khi dễ Tô Niên Niên, bằng không thì, tôi cam đoan hậu quả so với hấn thảm hại hơn!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 183: Đời người nếu chỉ như lúc mới gặp (7)

Mọi người trầm mặc, thì ra là từ ngày đó, Thần Giang người cũng biết, lần đầu tiên có một gọi Tô Niên Niên con gái, là không thể nhắm trúng

Đó là Đường Dư lần thứ nhất là Tô Niên Niên đánh nhau, anh chỉ cảm thấy trong lồng ngực đầy đủ trầm trọng no đủ cảm xúc, cùng bình thường và xấu đũa con đánh nhau cảm giác hoàn toàn bất đồng.

Giống như là rốt cục đã có muốn phải bảo vệ người, cam tâm tình nguyện vì cô muốn chiến đấu giống nhau.

Thời gian càng ngày càng lâu, đảo mắt đến rồi sơ tam, Đường Dư đã dần dần hiểu được, bản thân là thích Tô Niên Niên đấy.

Cho nên anh đối với Tô Niên Niên càng ngày càng tốt, Nhu Nhu và Đậu Đậu thường xuyên chuyện cười anh, anh sẽ không để ý.

Có một thời gian ngắn, bốn người cùng một chỗ báo cái xã hội thực tế tiểu tổ, một khối đi viện dưỡng lão làm công nhân tình nguyện, cuối kỳ cuộc thi khi có thể thêm học phần.

Viện dưỡng lão cách Đường Dư nhà rất gần, thế là bốn người ước tại Đường Dư nhà gặp mặt.

Đó là Tô Niên Niên lần thứ nhất đi Đường Dư nhà, cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Đường Dư đánh nhau.

Ba người đi chính là trong ngõ nhỏ đường nhỏ, xa xa mà thì thấy hai sóng nam sinh tụ cùng một chỗ, hình như là đã xảy ra điểm khóe miệng các loại, mười cái nam sinh bắt đầu đánh nhau.

Trong đám người, tôi dẫn người chúc mục đích đúng là Đường Dư rồi.

Anh ra tay cực nhanh, ra tay vừa hận, kéo căng lấy trương khuôn mặt tuần tú, như một không người dám ngăn cản Sát Thần.

Đường Dư từ nhỏ chính là tại đánh nhau trong lớn lên đấy, chẳng được bao lâu, mà nhẹ nhõm giải quyết chiến đấu.

Bị đánh đích những người kia giống như tàn binh bại tướng giống như, giúp đỡ lẫn nhau xám xịt đi nha.

Đường Dư bên này tiểu đệ đưa cho Đường Dư một điều thuốc, chân chó cho anh đốt thuốc lên, đang chuẩn bị quay vuốt móng ngựa, lại phát hiện nhà mình anh cả cảm yên (thuốc) tay run rồi một chút, trực tiếp thuốc lá đều ném đi.

Đường Dư thấy được cách đó không xa sừng sò tại nguyên chỗ Tô Niên Niên.

Anh phát phát tay, để người bên cạnh tất cả đều tản, sau đó đi đến Tô Niên Niên ba người bên người.

Tô Niên Niên không ý thức lui về sau rồi một bước, động tác này để Đường Dư trong lòng rút dưới.

Anh biết rõ, Tô Niên Niên đây là sợ cô.

"Tô Niên Niên, tôi..." Đường Dư xoắn xuýt lấy, không biết nên như thế nào mở miệng.

Nhu Nhu và Đậu Đậu thấy thế, tự động bỏ chạy, "Hai người trò chuyện ha ha, chúng ta đi quầy bán quà vặt mua cặp cay dầu!"

Đường Dư và Tô Niên Niên ngồi ở một gia đình trên bậc thang, bên cạnh vây quanh một vòng tiểu hàng rào, bên trong trắng nõn tươi mát son chi hoa nở đúng lúc.

Giữa hai người như là tạo thành một đạo vô hình khoảng cách, Tô Niên Niên một mực không nói chuyện, Đường Dư lạnh nhạt trầm mặc, hai người không biết đã ngồi bao lâu, Tô Niên Niên nhìn anh, nói: "Người về sau có thể hay không không muốn đánh nhau rồi hả?"

Đường Dư ngơ ngác nhìn cô, hơn nửa ngày, mới gật đầu, "Tốt."

Vô cùng đơn giản một chữ, nhưng lại anh đối với Tô Niên Niên hứa hẹn.

Về sau, Đường Dư không còn có đánh qua một trận, quy củ, như một không tranh quyền thế nghe lời học sinh giống nhau.

Không có người biết rõ, anh đã từng cũng tuổi trẻ khinh cuồng, tàn nhẫn quyết tuyệt.

Nhưng mà thế sự khó có thể đoán trước, cái hứa hẹn này, Đường Dư còn không có tuân thủ.

Cao 1~2 người thuận lợi thăng nhập Thần Giang trường cấp 3 bộ, Đường Dư thân thể các phương diện điều kiện đều được, bị tuyển vào trường học đội bóng rổ, không lâu, trực tiếp cử đi học tiến vào thành phố đội bóng rổ, tiết kiệm đội bóng rổ, một đường đi được thuận lợi bằng phẳng, thành tích của hắn cũng càng ngày càng tốt, huấn luyện viên thậm chí nói, nếu như anh tại cố gắng một chút, có lẽ có thể đi vào đội tuyển quốc gia.

Đó là bao nhiêu người tha thiết ước mơ mộng tưởng, nhưng cũng là do Đường Dư bản thân, tự tay bị mất.

Tô Niên Niên chỉ biết là ngày đó, Đường Dư không có đi huấn luyện, đương cô hỏi nguyên nhân lúc, Đường Dư chỉ là nói: "Không có gì, chỉ là của ta bản thân không muốn đi rồi, cảm thấy lãng phí thời gian."

Khi đó Tô Niên Niên quả thực không cách nào lý giải, nhưng cô không biết, vậy thì hết thảy đều là vì cô.

【 ám áp mà nói 】 đề cử một tập hoàn tất sủng văn 《 tình không vật mà nói: bỏ nhào nam thần thuyết tiến hoá 》 hoàn tất rồi nhưng yên tâm đuổi theo càng ~

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 184: Đời người nếu chỉ như lúc mới gặp (8)

Tiết kiệm đội bóng rổ huấn luyện sân bãi cách Thần Giang rất gần, cho nên bình thường không có việc gì Tô Niên Niên và Nhu Nhu, Đậu Đậu hai cái bạn xấu thường xuyên thì đi thăm anh luyện bóng. Mới.

Chưa từng nghĩ, Tô Niên Niên tại một lần trên đường về nhà, bị đội bóng rổ mấy cái nam sinh ngăn ở rồi trong ngõ nhỏ.

Cô cau mày: "Đồng học, người có chuyện sao? Tôi còn có việc, muốn về nhà trước."

Cầm đầu nam sinh cười đùa tí từng nói: "Đừng nóng vội đó, tiểu mỹ nữ, chúng ta tâm sự nha."

Tô Niên Niên khẽ cắn môi, biết rõ mấy người bọn hắn hơn phân nửa là có ý đây, cô đề cao âm điệu, giọng điệu lạnh lẽ ác liệt: "Ta với người không có gì tốt nói chuyện, mở ra!"

Nhưng mà cái này mấy người đều sẽ đội bóng rổ chủ lực, nhân cao mã đại, 1m8 hơn mấy cái phần lớn cái hướng vậy thì lấp kín, cùng chắn tường cao tựa như, bốn phương tám hướng ngăn cản đường đi của nàng.

Cô một bên và mấy cái nam sinh quần nhau, một bên ngón tay tại trong túi quần Tiểu Tiểu cho Nhu Nhu gọi điện thoại.

May mắn Nhu Nhu cơ trí, lập tức liên hệ rồi Đường Dư, rất nhanh đã tìm được Tô Niên Niên.

Đường Dư vừa nhìn thấy Tô Niên Niên bị mấy cái nam sinh vây vào giữa, sắc mặt chìm thêm vài phần, đi ra phía trước.

Mấy cái nam sinh thấy là Đường Dư, thập phần khinh thường, ngày bình thường mà mấy Đường Dư thụ...nhất huấn luyện viên thích, bọn họ tại trong lòng đối với Đường Dư đều có loại vì diệu ghen ghét.

"Đường Dư, người tới làm gì đó, tôi cùng tiểu học muội tâm sự, dùng được lấy người quản sao? Thức thời xéo nhanh mẹ nó đi!" Cầm đầu nam sinh ý vào bản thân phần lớn hai tuổi, nói chuyện một chút cũng không khách sáo.

Đường Dư liếc mắt nhìn hắn, đem Tô Niên Niên Tiểu Tâm hộ tại sau lưng, nhàn nhạt nói: "Nếu như tôi nhất định phải quản đầu này?"

"Cmn... Như vậy cuồng..." Trong đám người có người thấp giọng mắng một tiếng.

Tô Niên Niên như được đại xá, ngoan ngoãn trốn ở Đường Dư sau lưng.

Đường Dư bỗng nhiên quay người, vỗ vỗ bờ vai của nàng: "Tô Niên Niên, người đi trước a, chúng ta còn có huấn luyện."

"À?" Tô Niên Niên không hiểu thấu, cũng đã bị Đường Dư phụ giúp đi nha.

Cô trong lòng cảm giác, cảm thấy không ổn, nhưng nhìn thấy Đường Dư còn hướng về phía cô điềm nhiên như không có việc gì cười cười, nghĩ đến chắc có lẽ không có chuyện gì, liền đi theo Nhu Nhu và Đậu Đậu đi nha.

Nhìn thấy Tô Niên Niên bóng lưng biến mất, Đường Dư vén tay áo lên, khuôn mặt lạnh lùng, toàn thân tản ra lệ khí.

Chung quanh mấy cái nam sinh liếc nhau, vội đến thanh âm, cùng một chỗ xông tới...

Mấy người đánh nhau sự tình tại tiết kiệm đội vỡ lở ra rồi, huấn luyện viên khí mắng bọn họ một hồi, lại tăng cường rồi hằng ngày huấn luyện.

Anh một mình đem Đường Dư gọi lên phát biểu: "Đường Dư, ta cho người biết, đừng ý vào bản thân thành tích tốt, có thể không coi ai ra gì! Đừng quá đem mình coi vào đâu, vì một người nữ sinh mà cùng đồng đội đánh nhau, cái này như cái gì lời nói! Như thế nào? Không nói lời nào? Nếu như người không phục, bây giờ có thể rời khỏi đội bóng rổ!"

Cái kia huấn luyện viên là điển hình mặt lạnh tim nóng, một mực đều rất coi trọng Đường Dư, vốn chỉ là muốn dạy dỗ Đường Dư, ai ngờ Đường Dư nói: "Được, tôi bây giờ mà đi."

Huấn luyện viên lập tức trợn tròn mắt, Đường Dư hướng anh cúi mình vái chào, cầm lên áo khoác của mình, cứ như vậy đã đi ra.

Trong lòng hắn, một chút cũng không hối hận.

Vì Tô Niên Niên, anh cảm thấy đây hết thảy đều đáng giá.

Nguyên bản tiến đội bóng rổ, cũng là bởi vì Tô Niên Niên thích xem anh chơi bóng rổ, cho dù bây giờ đi rồi, cũng không có gì nhưng quai niệm đấy.

Làm lại về sau, Đường Dư mỗi ngày sinh hoạt hàng ngày ở bên trong, lại thêm hạng nhất: đưa Tô Niên Niên về nhà.

Bởi vì lo lắng Tô Niên Niên gặp lại đến lần trước sự tình, anh mỗi ngày đều đưa đón Tô Niên Niên đến trường, suốt một năm, gió mặc gió, mưa mặc mưa.

Cái... này rất nhỏ không muốn người biết thích, Tô Niên Niên một mực cũng không biết.

Có lẽ vĩnh viễn sẽ không biết.

【bởi vì thật sự rất thích Đường Dư cái này nhân vật, cho nên đem hắn nhớ lại viết ra rồi ~ không dám ghi quá hành hạ, bất quá vẫn là lòng tốt đau anh QaQ kẻ tiếp trở lại câu chuyện đầu mới chính ~ Cố ngạo kiều nhanh đẩy ngã mạnh Niên Niên a (? *??)? 】【

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 185: Thỏa mãn người một cái nguyện vọng (1)

Tô Niên Niên phiền muộn ngồi trong nhà và sửa chữa, Bao Bao lười biếng ghé vào cô bên chân đánh ngáp.

Những ngày này, cô và Cố Tử Thần một ít tiến triển đều không có, bình thường còn cảm giác rất cơ trí đấy, nhưng là vừa đến Cố Tử Thần trước mặt, mà phảng phất vứt bỏ sở hữu tất cả chỉ số thông minh, luôn thói quen phạm đần độn.

Cô thờ dài, bức bối đem Nhu Nhu Đậu Đậu sửa sang lại cho cô đuổi theo thích tiến công chiếm đóng vứt bỏ một bên.

Lý luận cuối cùng là lý luận đó ngã! Trong hiện thực nam thần căn bản không phải tốt như vậy đấy ngã tốt be be!

Oán niệm rồi một hồi, cô hay là ngoan ngoãn đi tìm Cố Tử Thần học bù rồi.

Lập tức muốn lần thứ hai kì thi hàng tháng, nhớ tới và Doãn Sơ Hạ đồ ước, Tô Niên Niên trong lòng vẫn là có chút không có nắm chắc.

Nhất là dựa theo Cố Tử Thần cho cô ra mô phỏng bài thi, cô bây giờ thành tích tiến bộ đặc biệt rõ ràng, chỉ cần đến lúc đó ổn định phát huy, hẳn là có thể lấy được không sai thành tích đấy.

Làm xong bài tập, Tô Niên Niên đưa cho Cố Từ Thần xem, Cố Từ Thần nghiêng người dựa đi tới, giọng nói trầm thấp, trên người là dễ người tươi mát mũi, Tô năm không tự giác nhìn anh bên mặt xuất thần.

Cố Từ Thần giăng trong chớp lát, phát hiện người bên cạnh không hề có động tĩnh gì, giờ lên con mắt nhìn nàng một cái, đúng lúc chống lại Tô Niên Niên ngờ ngác nhìn qua ánh mắt của hắn.

Trong lòng của hắn khẽ động, trò đùa dai giống như để sát vào rồi Tô Niên Niên mặt, giữa hai người khoảng cách gần đến mức tận cùng, thậm chí có thể cảm thấy lông mi tại lẫn nhau trên mặt rung rung.

Tô Niên Niên bỗng dừng trừng lớn hai mắt, động cũng không dám động, nuốt rồi từng ngụm nước, mới do dự lấy mở miệng: "Cố... Cố Từ Thần..."

"Ừ?"

"Người có thể hay không cách tôi xa một chút...?" Mang theo giọng nói tủi thân vang lên.

Cố Từ Thần câu môi khẽ cười, "Người không phải tại nhìn lên ta sao? Tôi vì sao không thể nhìn người?"

Đó căn bản mà không giống với được chứ! Tôi là thích người mới nhìn người đó a 1 thế nhưng mà người như vậy xem ta tôi sẽ căng thẳng đó! Đó uy uy nam thần người nhan giá trị muốn hay không như vậy bất hack (*), mau tránh ra! Ta máu mũi muốn phun ra!! Tô Niên Niên trong lòng giống như một vạn thất đề còng gào thét lên lao nhanh mà qua, thế nhưng mà cái...này phi nhỏ cô lại không thể nói ra được, chỉ có thể yếu ớt xin lỗi: "Thực xin lỗi... Tôi về sau không nhìn người rồi..."

Người phò thấy chết không sờn tội nghiệp biểu lộ chọc cười rồi Cố Từ Thần, anh cười nhẹ, lúc này mới buông tha Tô Niên Niên, thân thể lui ra.

Tô Niên Niên mặt đỏ tới mang tai, nghiêng đầu sang chỗ khác tiếp tục viết bút tại vở bên trên loạn bức tranh, giả ra chăm chú làm bài tập đáng vẽ.

Cố Từ Thần vẫn không quên nhắc nhở cô: "Tô Niên Niên, người vớ để phản rồi."

"À?" Tô Niên Niên vội hỏi phục tình thần, nhìn thật đúng là, lập tức cảm thấy càng xấu hổ rồi, đem vùi đầu thấp hơn.

Ngày bình thường nhìn quen cô Tiểu Bá Vương y hệt bộ dáng, này sẽ nhìn thấy cô cùng cái cô vợ nhỏ tựa như ngoan ngoãn ở tại bên cạnh mình, Cố Từ Thần chỉ cảm thấy tâm tình thật tốt.

"Cuộc thi khi dừng quá khẩn trương, tâm tính muốn xin, tự nhiên phát huy là tốt rồi, cho dù thi không khá cũng không có gì, đừng cho mình áp lực quá lớn." Cố Từ Thần nói.

"Nha... Tốt..." Tô Niên Niên xấu hổ hồng đấy, cảm giác không có gì ý chí chiến đấu.

Cô vốn chính là không tranh quyền thế tính tình, lần trước và Doãn Sơ Hạ đánh cuộc cũng là bởi vì thật sự khí nhất là, thời gian lâu rồi ý chí chiến đấu đều nhanh bị tiêu sạch sẽ.

Cố Từ Thần khiêu mi, Du Du nói ra: "Nếu như người có thể khảo thi được, tôi mà thỏa mãn người một cái nguyện vọng, như thế nào đây?"

Tô Niên Niên ngây dại, "Thiệt hay giả? Cái gì cũng có thể sao?"

"Đương nhiên..." Cố Từ Thần lộ ra cái khuynh đảo chứng sinh đáng tươi cười, xem Tô Niên Niên mắt đều không nở nháy rồi, "Không thể."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 186: Thỏa mãn người một cái nguyện vọng (2)

Cuối cùng ba chữ gọi tắt rồi Tô Niên Niên sở hữu tất cả tương tượng, cô lập tức trở nên cảm xúc sa sút.:

Cố Từ Thần không thể gặp cô cái này bức bộ dáng, đành phải nói: "Quần từ nhứt ngôn, tứ mã nan truy, tôi có thể thỏa mãn người một cái nguyện vọng, nhưng là là có yêu cầu đấy. Thứ nhất, không thể quá phận, thứ hai, không thể quá vô lý, thứ ba, cần trung cầu tôi bản thân đồng ý."

Tô Niên Niên hai mắt tỏa sáng, nói như vậy bản thân há không phải có thể đề cập cái đề anh đương bản thân bạn trai yêu cầu?

Chờ... Vì sao còn có kèm theo yêu cầu đó, nguyện vọng này nghe xong cũng rất quá phận, còn rất vô lý, càng quan trọng hơn là, Cố Từ Thần làm sao có thể sẽ đồng ý đó...

Cái này là cái vũng hồ! QaQ

Nhưng là vì sao cô trong lòng hoan hô tung tăng như chim sẻ muốn hướng bên trong nhảy? Cuối cùng cái quý gì?

Tô Niên Niên thoáng cái mà phấn khởi rồi, tiếp tục cùng một đồng đề thi làm đấu tranh đi, xem Cố Từ Thần quát thẳng tới khoe miệng.

Anh rõ ràng không có phát hiện, Tô Niên Niên còn có như vậy tích cực hướng lên một mặt.

Nhất là, cô để ý như vậy để bản thân thỏa mãn cô một cái nguyện vọng, có phải cũng đại biểu, cô đã ở ý bản thân?

Từ trước đến nay đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi Cố học bá, lần thứ nhất, bắt đầu lâm vào một cái với hấn mà nói không thua gì thế giới nan đề làm phức tạp.

Doãn Sơ Hạ những ngày này cũng không có buồn lòng, ngoại trừ mỗi ngày đi học, trong nhà kính xin tốt nhất giáo viên dạy kèm nàng.

Cô có tự tin, Tô Niên Niên tuyệt đối so với nhất là cô.

Tô Niên Niên cùng đánh rồi máu gà tựa như, liên tục phấn đấu rồi hai tuần, thành tích đột nhiên tăng mạnh, làm mô phỏng cuốn khi Cố Từ Thần đều có chút không thể tin.

Anh ra đề nếu so với Thánh Âm Cao Trung kì thi hàng tháng đề mục độ khó lớn một chút, nếu như Tô Niên Niên dựa theo bây giờ trình độ, có thể nói tiến Top 10 thỏa thỏa đấy.

Nhưng Cố Từ Thần không có nói cho Tô Niên Niên cô chính mình trình độ, để tránh để cô kiêu ngạo, chỉ nhàn nhạt nói: "Cố gắng lên a, cuộc thi lúc chăm chú chu đáo điểm."

Tô Niên Niên nắm nắm tay nhỏ, dùng sức nhẹ gật đầu.

Kì thi hàng tháng hai ngày trước, Trần Nguyên quả thực mau đưa Tô Niên Niên đương quốc bảo chăn nuôi rồi, mỗi ngày quăng uy ăn ngon đấy, nhắc nhở nàng mặc dày quần áo, sợ cô tái sinh bệnh.

Tô Niên Niên ăn mặc kiện thêm dày Mao Ni áo khoác ngồi ở phòng học, đưa tới các loại hiệu kỳ ánh mắt.

Tổng Dư Hi nhỏ giọng hỏi cô: "Niên Niên, người làm sao mặc dày như vậy?"

Chúc Thành nhiều chuyện đại thành một cái "" hình, "Ta cảm thấy được Tô Niên Niên là ý định qua mùa đông tiết tấu, quả thực theo chúng ta không phải một cái bức tranh phong đây!"

Tô Niên Niên bĩu môi, cô xấu hổ nói đây là Trần Nguyên ép buộc nàng mặc đấy, hai ngày này thời tiết không tốt lắm, phong cũng phần lớn, Trần Nguyên là sợ cô cảm lạnh.

"Đúng, Ta chính là ý định ngủ đông..." Cô vịn cái trán, cam chịu nói.

Đường Dư đã khôi phục đã xong, lúc này trở mình lấy trong tay bài tập tập, lòng lại đã rơi vào Tô Niên Niên trên người.

Tô Niên Niên cúi đầu, màu nâu nhạt áo khoác nổi bật lên cô màu da trắng nõn gần như trong suốt, chăm chú làm bài đáng vẻ mê người lại đẹp mắt.

Anh kinh ngạc nhìn một lát, thật tình không biết đây hết thảy đều đã rơi vào Tổng Dư Hi trong mắt.

Tổng Dư Hi trong lòng lộp bộp một chút, bỗng nhiên sẽ hiểu.

Đường Dư là thích Tô Niên Niên đấy...

Cô bất động thanh sắc đem trong lòng kinh ngạc cảm xúc che dấu mà bắt đầu..., giả bộ như điềm nhiên như không có việc gì đáng vẽ xoay người sang chỗ khác.

Thứ sáu, kì thi hàng tháng bắt đầu.

Lần này trường thi là ẩn lên lần đích thành tích sắp xếp đấy, cho nên Tô Niên Niên và Doãn Sơ Hạ cũng không tại một cái trường thi.

Bài thi dưới tốc:phát hạ ra, Tô Niên Niên hít một hơi thật sâu, xuất ra bút viết lên tên, bắt đầu cẩn thận thẩm đề, giải đáp, sửa chữa, đầu vào đấy ở bản nháp trên giấy thử lại phép tính.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 187: Thỏa mãn người một cái nguyện vọng (3)

Cô càng ghi càng thuận lợi, vậy mà như đã tính trước giống như, đáp án lưu loát viết ra

Nhớ tới Cố Từ Thần trước khi đã từng nói qua lời mà nói..., Tô Niên Niên cũng không cảm giác mình nhiều lợi hại, tâm tính một mực rất bình thản.

Sở hữu tất cả cuộc thi chấm dứt, Tô Niên Niên đi ra trường thi, chỉ cảm thấy toàn thân nhẹ nhõm

Cô có lòng tin, chính mình lần nhất định có thể khảo thi cái thành tích tốt!

Doãn Sơ Hạ cũng thi xong giao rồi bài thi, hai tầm mắt của người trên không trung lơ đãng đối mặt, Doãn Sơ Hạ khiêu khích trừng mắt Tô Niên Niên.

"Tô Niên Niên, người thật sự nghĩ đến người có thể thi được Top 10? Quá ngây thơ rồi a!"

Tô Niên Niên nhận nhặt hướng cô cười cười, khóe miệng giương lên nụ cười tự tin: "Doãn Sơ Hạ, nhớ rõ người buổi hòa nhạc vé vào cửa ah ~ đến lúc đó thành tích cuộc thi công bố rồi cũng đừng đau lòng chơi xấu đó ~ "

"Người..." Doãn Sơ Hạ hờn hển chỉ vào Tô Niên Niên, Tô Niên Niên căn bản mà chẳng muốn phản ứng cô, bữu môi, quay đầu rồi đi rồi.

Cuộc thi hết chính là cuối tuần, Tô Niên Niên cho tới bây giờ không có cảm thấy cuối tuần khó như vậy sống qua, thật vất vả chờ đến rồi thứ hai, sáng sớm, cô liền lười (cảm) giác đều không ngủ, cùng với Trần Nguyên cùng một chỗ sớm chạy tới trường học.

Bước vào phòng học, Tô Niên Niên phát hiện Doãn Sơ Hạ rõ ràng đã ở, Doãn Sơ Hạ hướng cô liếc mắt, Tô Niên Niên rút rút khóe miệng, ngồi về tới bàn thân trên chỗ ngồi.

Sớm đọc thời gian, Giang Mộ cầm phiếu điểm tiến đến, bắt đầu tuyên bố thành tích.

"Cuộc thi lần này mọi người khảo thi cũng không tệ, đều có rõ ràng tiến bộ, hy vọng khảo thi tốt đồng học tiếp tục bảo trì, khảo thi không phải như vậy lý tưởng không ngừng cố gắng, tranh thủ lần sau lấy được lý tưởng thành tích." Giang Mộ vốn là cô vũ rồi mọi người một phen, sau đó bắt đầu theo thứ tự niệm thành tích và thứ tự.

"Đệ nhất danh, Triệu Minh Viễn... Tên thứ sáu, Nhiếp Bảo Châu, đệ thất danh, Tô Niên Niên... Tên thứ chín, Doãn Sơ Hạ..."

Đương niệm đến Tô Niên Niên là đệ thất danh khi, lớp học lập tức cùng nổ tung nôi giống nhau, bắt đầu nhiệt liệt thảo luận.

Mà khi mọi người nghe được Doãn Sơ Hạ gần kề chỉ là đệ thất danh khi, ồn ào lợi hại hơn rồi

"Wow, Tô Niên Niên thật sự thi được Top 10 rồi, nghịch tập (*) thật là lợi hại!"

"Xem ra lần trước Tô Niên Niên chính là bị oan uổng rồi, làm sao có thể toán học khảo thi thất bại đó!"

"Này, Doãn Sơ Hạ, người không phải nói muốn đưa mọi người e buổi hòa nhạc vé vào cửa sao? Không thể nói không giữ lời, mọi người đều nhìn đây này."

Doãn Sơ Hạ mạnh mẽ nắm chặt nắm đấm, mặc kệ bằng sắc nhọn móng tay đau đớn bàn tay.

Làm sao có thể! Cái này như vậy khả năng!

Tô Niên Niên vì sao có thể khảo thi tốt như vậy?

Rõ ràng cô cũng cố gắng, dựa vào cái gì Tô Niên Niên có thể dựa vào phụ cận mười thắng cô?

Nhưng Doãn Sơ Hạ cho tới bây giờ không muốn qua, cô cố gắng, nhưng là Tô Niên Niên so cô càng cố gắng.

Hơn nữa lần trước Tô Niên Niên sở dĩ khảo thi được kém như vậy, cũng là bởi vì cô đầu đi Tô Niên Niên một trương toán học bài thi, mới khiến cho Tô Niên Niên ném đi nhiều như vậy phút.

Tô Niên Niên biểu hiện vô cùng lạnh nhạt, nhất là khảo thi được tốt như vậy hay là vượt quá dự liệu của nàng, vốn cô đã làm tốt xấu nhất ý định mời mọi người ăn cơm đi.

"Gần đây lớp học học tập bầu không khí rất được, tất cả khoa giáo viên đều đối với các người tán thưởng có gia, hy vọng mọi người có thể tiếp tục bảo trì, tiếp tục cố gắng." Giang Mộ cười cười, đi ra phòng học.

Đi tới cửa, anh nhìn Tô Niên Niên phương hướng, Tô Niên Niên đang cùng Chúc Thành trò chuyện, khóe miệng đáng tươi cười tươi đẹp sáng lạn.

Anh thờ sâu thờ ra một hơi, giấu chặn tại chỗ, rồi khỏi.

"Tô Niên Niên, người nhất định là ăn gian! Người làm sao có thể khảo thi tốt như vậy!" Trong phòng học bỗng nhiên vang lên Doãn Sơ Hạ kêu la thanh âm, cô tức giận phẫn chí vào Tô Niên Niên, về mặt không cam lòng.

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 188: Thỏa mãn người một cái nguyện vọng (4)

Tô Niên Niên chuyển lấy trong tay bút, "Doãn Sơ Hạ, không có chứng cứ mời đừng ngấm máu phun người được chứ, đã thua không nổi lúc trước cũng đừng có cùng ta đánh cuộc đó, bây giờ người cái này tính toán nào loại nào?"

Lớp học lập tức có người hưởng ứng: "Đúng vậy a, Doãn Sơ Hạ, nhận thức đánh bạc chịu thua, người làm gì mà vu hãm Tô Niên Niên, cô trong khoảng thời gian này cố gắng tất cả mọi người nhìn ở trong mắt "

Doãn Sơ Hạ giận quá thành cười: "Vậy người nói cho ta biết, người vì sao có thể khảo thi tốt như vậy? Người cái này tiến bộ trình độ căn bản là không bình thường! Không phải ăn gian còn có thể là cái gì?"

Cái này đến phiên Tô Niên Niên đã trầm mặc, cô cũng không thể nói là vì Cố Từ Thần dạy kèm nàng a, quá kéo cừu hận rồi.

Nghĩ nghĩ, cô thay đổi loại thuyết pháp, lách qua rồi vấn đề này "Tôi cũng kỳ quái, tôi tại sao phải nói cho người biết cái...này? Đường xa thì mới biết sức của ngựa, lâu ngày mới biết được nhân tâm, tôi hoàn toàn không cần phải với người giải thích, có phải ăn gian dùng thực đủ sức để nói rõ a?" Tô Niên Niên không sợ chút nào.

Doãn Sơ Hạ khí toàn thân run rẩy, hơn nữa chung quanh để cô đưa vé vào cửa giọng nói ngày càng nhiều, liền Lưu Doãn Nhi và Trương Hiểu Tiệp đều không giúp được cô.

Cô không muốn tại lớp học mặt người trước ném đi mặt mũi, đành phải nói: "Được, tôi có chơi có chịu, vé vào cửa ngày mai sẽ cho mọi người, tuyệt đối khá tốt số sách!" Cuối cùng mấy chữ cô là nghiêng răng nghiêng lợi nói ra được, cô nhìn Tô Niên Niên ánh mắt tràn ngập oán hận, phảng phất đây hết thấy đều sẽ Tô Niên Niên tạo thành đấy.

Tô Niên Niên, hai người chúng ta tầm đó tuyệt đối sẽ không cứ như vậy đã xong đấy! Doãn Sơ Hạ tại trong lòng oán hận thầm nghĩ.

Nhớ thương lấy Cố Từ Thần đáp ứng chuyện của mình, vừa để xuống học, Tô Niên Niên mà đi Cố Gia.

Cô hôm nay nghe trong lớp nữ sinh thảo luận, Cố Từ Thần cuộc thi lần này không chỉ có là lớp thứ nhất, càng là cấp ba toàn bộ giai đoạn đệ nhất danh, trên cơ bản mỗi khoa đều sẽ max điểm, hoàn toàn chính là một cái hàng thật giá thật học bá.

Cô hoan hô tung tăng như chim sẽ nói: "Cố Từ Thần, người đoán ta lần này khảo thi rồi tên thứ mấy?"

"Ừ?" Cố Từ Thần lười biếng hỏi, trên thực tế anh đã sớm đi trường học giáo vụ hệ thống ở bên trong tra được rồi Tô Niên Niên điểm, này sẽ hoàn toàn phối hợp Tô Niên Niên, muốn đã gặp nàng Khai Tâm đáng vẻ.

Tô Niên Niên thần thần bí bí khoa tay múa chân rồi cái "7" con số, "Đệ thất danh, lợi hại hay không! Doãn Sơ Hạ cũng mới khảo thi rồi tên thứ chín mà thôi!"

"Cũng không tệ lắm" Cố Từ Thần gật đầu, hỏi hột nói.

Nhưng cái này đủ để cho Tô Niên Niên kích động rồi, Cố Từ Thần ở đâu như là sẽ khen ngợi người người đó, bình thường há miệng ra không phải phi nhỏ chính là lời nói ác độc, mỗi lần cô đều chịu lấy đến một vạn điểm tổn thương.

"Ha ha hắc, Cố Từ Thần, người đã đáp ứng ta đấy, nói có thể thỏa mãn tôi một cái nguyện vọng..."

Cố Từ Thần nhìn thẳng ánh mắt của nàng, phút chốc nở nụ cười, trong nháy mắt, có loại tuần tú Xuất Trần kinh diễm.

"Tô Niên Niên, người muốn cho tôi làm cái gì?" Giọng nói trầm thấp âm ỉ, như là yêu tinh nói nhỏ y hết đầu độc.

Tô Niên Niên cắn răng, lấy hết dũng khí: "Tôi... Tôi muốn cho người..."

"Ừ? Để tôi cái gì?" Cố Từ Thần tiếp tục đùa giỡn lấy cô.

Tô Niên Niên đầu óc co lại, "Theo giúp ta qua lễ Lễ Nô-en, cho tôi mua quà Giáng sinh, Ừ chính là như vậy!"

Cố Từ Thần nhũ mây, chỉ nghe Tô Niên Niên vội vàng nói: "Yêu cầu này tuyệt không quá phận đó, hơn nữa cũng rất hợp lý, cho nên... Cố Từ Thần,

Cô mang một ít khăn cầu đôi mắt nhỏ Thần Lệnh không người nào pháp cự tuyệt, Cố Tử Thần nhẹ nhàng "Ừ" rồi một tiếng, "Được, ta đáp ứng người."

"Ta đây về nhà trước... Bye bye..." Nói xong Tô Niên Niên nện bước tiểu chân ngắn tụt văng ngoại bào, nhanh như chớp xông về phòng ngủ mình, nằm lỳ ở trên giường vô lực nện lấy giường!

【 về sau Cập nhật lúc không cố định, có thể đến buổi tối đến xoát, bình thường sẽ có đổi mới 】

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Anh anh anh vừa rồi tại sao phải căng thẳng đó, tại sao phải đề cập như vậy đàn độn một cái yêu cầu đó!

Cô thương tâm gần chết cho Nhu Nhu gọi điện thoại, Nhu Nhu còn chưa nghe cô nói mà bắt đầu phỉ nhổ rồi, "Tô Niên Niên, người Si không Si ngốc! Đều cũng bị người đàn độn khóc được chứ! Loại này khi nên ôm chân của hấn khóc nói người làm bạn trai ta đó! Người cái hai hàng rõ ràng để người cùng người qua lễ Nô-en, người cho rằng anh là ông già Noel đó!"

"A..... Thế nhưng mà ta cảm thấy được anh không sẽ đồng ý đó, hơn nữa người và Đậu Đậu không phải nói không thể quá chủ động sao, phải đợi nam sinh trước với người tỏ tình..." Tô Niên Niên lòng nhét khóc lóc kể lể

Nhu Nhu quát: "Tô Niên Niên, tôi xem người không chỉ là ngốc, đầu người khẳng định còn bị dầu mỡ heo hồ ồ, tôi đưa cho người đuổi theo thích tiến công chiếm đóng một điều cuối cùng viết như thế nào đấy! Tình đến đậm đặc lúc thuận theo tự nhiên! Muốn linh hoạt vận dụng à cái heo!"

"Được rồi..." Tô Niên Niên cúp điện thoại, một người yên lặng ở nơi hẻo lánh nhỏ mắt trệt trệt rồi.

Cô hướng trên gối đầu đựng phải vài cái, chán nản nằm lỳ ở trên giường, dần dần ngủ rồi.

Tô Niên Niên tiến bộ thần tốc, Cố Tử Thần tuyệt đối không thể bỏ qua công lao, cái...này Sở Tổ Tâm đều nhìn ở trong mắt. Thừa dịp cuối tuần, cô tự mình xuống bếp làm cả bàn thức ăn ngon, để Tô Niên Niên mời anh tới.

Tô Niên Niên những ngày này không có thắng Doãn Sơ Hạ vui sướng, ngược lại mỗi ngày đều lâm vào nôn nóng bên trong không thể tự gảy, một ít sức lực đều không có. Cô uốn tại sofa ở bên trong một chút cũng không muốn động, thế là trộm cái lười, cho Cố Tử Thần phát đầu tin nhắn: tới nhà của ta ăn cơm đi, cảm ơn người những ngày này học bù~

Cô vốn cho rằng Cố Tử Thần sẽ không về đích, không nghĩ tới điện thoại leng keng một tiếng, rất nhanh mà nhận được tin tức: "Không cần cảm ơn, người ăn ít một chút, cho tôi lưu chén cơm là được rồi." Đằng sau còn đi theo một cái đầu heo biểu lộ.

Tô Niên Niên bĩu môi, cảm giác lại bị ghét bỏ rồi.

Cẩn thận ngẫm lại, từ vừa mới bắt đầu, Cố Tử Thần mà không thích cô, ghét cô thấp, ghét cô béo, ghét cô đàn độn... Tô Niên Niên càng nghĩ càng thương tâm, liền muốn ăn đều giảm đi hơn phân nửa.

Đợi đến lúc Cố Tử Thần đến khi, cô cũng không có kích động cảm giác rồi, trong lòng tràn đầy đều sẽ bị nhục gầy sau đích đã kích.

Trước kia cô không có chính mình thích qua một người, cho nên không biết thích một người sẽ mệt mỏi như vậy, sẽ như vậy thể xác và tinh thần mệt mỏi.

Thật giống như anh vĩnh viễn hoàn mỹ không chê vào đâu được, mà bản thân luôn luôn nhiều như vậy không được, sợ đến đến, lại sợ hãi mất đi.

Trên bàn cơm, Tô Niên Niên ỉu xiu ỉu xiu bới cơm, Trần Nguyên cau mày: "Niên Niên, có phải thân thể không thoải mái, làm sao lại ăn như vậy điểm à?"

Tô Niên Niên gạt mình chưa tỉnh, tiếp tục một hạt một hạt bới ra cơm.

"Đứa nhỏ này không phải là trong khoảng thời gian này quá mệt mỏi học thấy ngu chưa, Niên Niên đó, chó cho mình áp lực, mẹ không chê người khảo thi đếm ngược đấy." Sở Tổ Tâm nghiêm trang nói.

Bà giọng lớn, Tô Niên Niên tự nhiên đã nghe được, sau khi lấy lại tinh thần mới kéo ra khóe miệng: "Mẹ, con thật không phải là người từ trong đồng rúc nhốt được sao..."

"Đứa nhỏ này, làm sao nói chuyện, tranh thủ thời gian làm lại ăn hai chén cơm, ăn no rồi đi ngủ sớm một chút cảm giác."

Cố Từ Thần nhẹ giọng nở nụ cười thanh âm, bị Tô Niên Niên phát hiện, trong lòng càng thêm buồn bực.

Cái này Cố Từ Thần khẳng định lại muốn cười nhạo cô quả thực trôi qua chính là chăn nuôi Tiểu Trư tử bình thường sinh hoạt... Hơn nữa như thế sa đọa thể trọng sẽ thăng tấp bay lên...

Càng nghĩ càng vô lực, cô trực tiếp buông xuống bát đĩa, ủ rũ: "Con ăn no rồi, trước lên lầu."

Cố Từ Thần khiêu mi, "Ăn no đi nằm ngủ đối với thân thể không được, hay là đi ra ngoài vận động một chút đi."

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 190: Toàn bộ thế giới cũng biết ta thích ngươi (2)

Sở Tổ Tâm nháy mắt mấy cái: "Đúng vậy a, Từ Thần, con nếu không cùng nó đi tản bộ đó. Niên Niên nhà của chúng ta cái gì cũng tốt, chính là quá lười rồi, con nhiều cùng cùng nó, để nó hướng con học tập."

Anh anh anh học cái quỷ đó! Anh da bạch nhãn phần lớn khen chân dài mười hạng toàn năng siêu cấp học bá, con gái của ngươi sao có thể cùng người ta so đó! Tô Niên Niên tại trong lòng kêu rên, Cố Từ Thần đã biết nghe lời phải buông bát đĩa, cười lễ phép: "Tốt, con cùng cô ấy đi."

Tô Niên Niên nói rộng ra cái miệng nhỏ nhắn, còn chưa vội hồi phục tinh thần, cũng đã bị Cố Từ Thần lôi rồi đi ra ngoài.

Cái này đối cô triệt để mất trật tự rồi, cho nên nói hay là chạy không khỏi bị nhục nhã bị ghét bỏ vận mệnh đến sao!

Đi ra cửa, tươi mát gió đêm đi ra, làm cho người vui vẻ thoải mái.

Khu biệt thự bên này cảnh đêm rất đẹp, yên tĩnh, mạnh khỏe, điểm một chút ngọn đèn, thậm chí còn có thể nhìn thấy đầy trời Thương Khung phía trên sáng lạn Tinh Quang.

Hai người dọc theo đường đi chậm rãi đi, Tô Niên Niên vô tâm thưởng thức cảnh sắc, chỉ cúi đầu đi theo Cố Từ Thần đằng sau.

Cố Từ Thần khiêu mi nhìn nhìn cô, dừng lại bộ pháp.

Tô Niên Niên hồn nhiên chưa tỉnh, thoáng cái đập lấy trong lòng ngực của hắn.

"A..... Đau quá..." Tô Niên Niên ôm đầu ngẩng đầu, dùng phản nản ánh mắt nhìn Tô Niên Niên.

"Heo thần tài, thì ra ngươi cũng là rất biết nói chuyện đó a, hôm nay vì sao như vậy An Tĩnh, khác thường đều không giống ngươi rồi." Cố Từ Thần giọng nói mang theo vài phần lười biếng cười.

Lời này nghe vào Tô Niên Niên trong tai lại đối với cô đã tạo thành tổn thương, cô gục đầu xuống, nghĩ đến bản thân tại Cố Từ Thần trong mắt nhất định là lại nhao nhao lại nào lại đáng ghét a, thiếu (thiệt thòi) anh còn chịu được bản thân lâu như vậy.

"Cố Từ Thần, thật sự cảm ơn ngươi cho tôi học bù, Ủ, đặc biệt cảm tạ..." Nghĩ tới nghĩ lui, cô hay là cùng Cố Từ Thần nói cảm ơn, sau đó thở một hơi thật dài, như là rơi xuống cái gì trọng đại quyết tâm giống như, "Về sau tôi mà không đi ngươi chỗ đó học bù rồi, những ngày này làm phiền ngươi rồi, về sau tôi sẽ không làm lại phiền ngươi rồi."

Cố Từ Thần có chút nhàu nổi lên lông mày, anh có nói qua bản thân chán ghét cô sao? Tô Niên Niên đây cũng là trúng cái gì gió?

"Tô Niên Niên, công thành danh toại đạt tới mục đích mà muốn qua sông đoạn cầu sao? Lần này có thể khảo thi tốt lần sau ngươi cho rằng còn có thể khảo thi cùng lần này giống nhau sao?" Anh giọng nói Lãnh Liệt rồi chút ít, nghe Tô Niên Niên trong lòng run lên một cái.

Cô bực bội gãi gãi đầu đang, "Thi không khá mà thi không khá, dù sao tôi khảo thi đếm ngược đệ nhất mẹ của ta cũng sẽ không quá tôi. Cố Từ Thần, chuyện của ta không cần ngươi quan tâm."

Cố Từ Thần nhìn chằm chằm Tô Niên Niên, hồi lâu, anh mới kéo ra cái nụ cười chế nhạo: "Được, vậy thì ít nhất cho tôi một cái lý do a? Như thế nào, sợ bạn trai ngươi ghen sao?"

Nhớ tới cô và Đường Dư thân mật, Cố Từ Thần trên trán lộ ra một tia Lãnh Liệt.

Tô Niên Niên chỉ cảm thấy ủy khuất tới cực điểm, cái loại này thích lại không dám nói ra khỏi miệng cảm giác, cái loại này lo được lo mất đem mình làm thấp đi tới cực điểm cảm giác, cái loại này sợ bị người mình thích chán ghét cảm giác, còn có cô chỗ cho rằng và Cố Từ Thần tầm đó xa không thể chạm khoảng cách, đủ loại cảm xúc đan vào chạy lên não.

Trong nháy mắt, cô quên rồi cái gọi là đuổi theo thích tiền công chiếm đóng, cái gọi là không thể trước tò tình, mà hơi hơi đỏ mắt, một chữ một hồi nói: "Cô Tử Thần, tôi không có có bạn trai, từ nhỏ đến lớn tôi cũng chưa từng có nói qua yêu đương, chưa từng có đối với nam sinh động dậy lòng. Thế nhưng mà ta thích ngươi, toàn bộ thế giới cũng biết ta thích ngươi, chỉ có ngươi không biết. Có lẽ những lời này đối với ngươi mà nói cái gì cũng không phải, có lẽ sẽ cho ngươi tạo thành làm phức tạp, nhưng ngươi nghe rõ ràng, người ta yêu, từ đầu đến cuối đều sẽ ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Mật Yêu 100%: Bảo Bối Thuộc Về Nam Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.